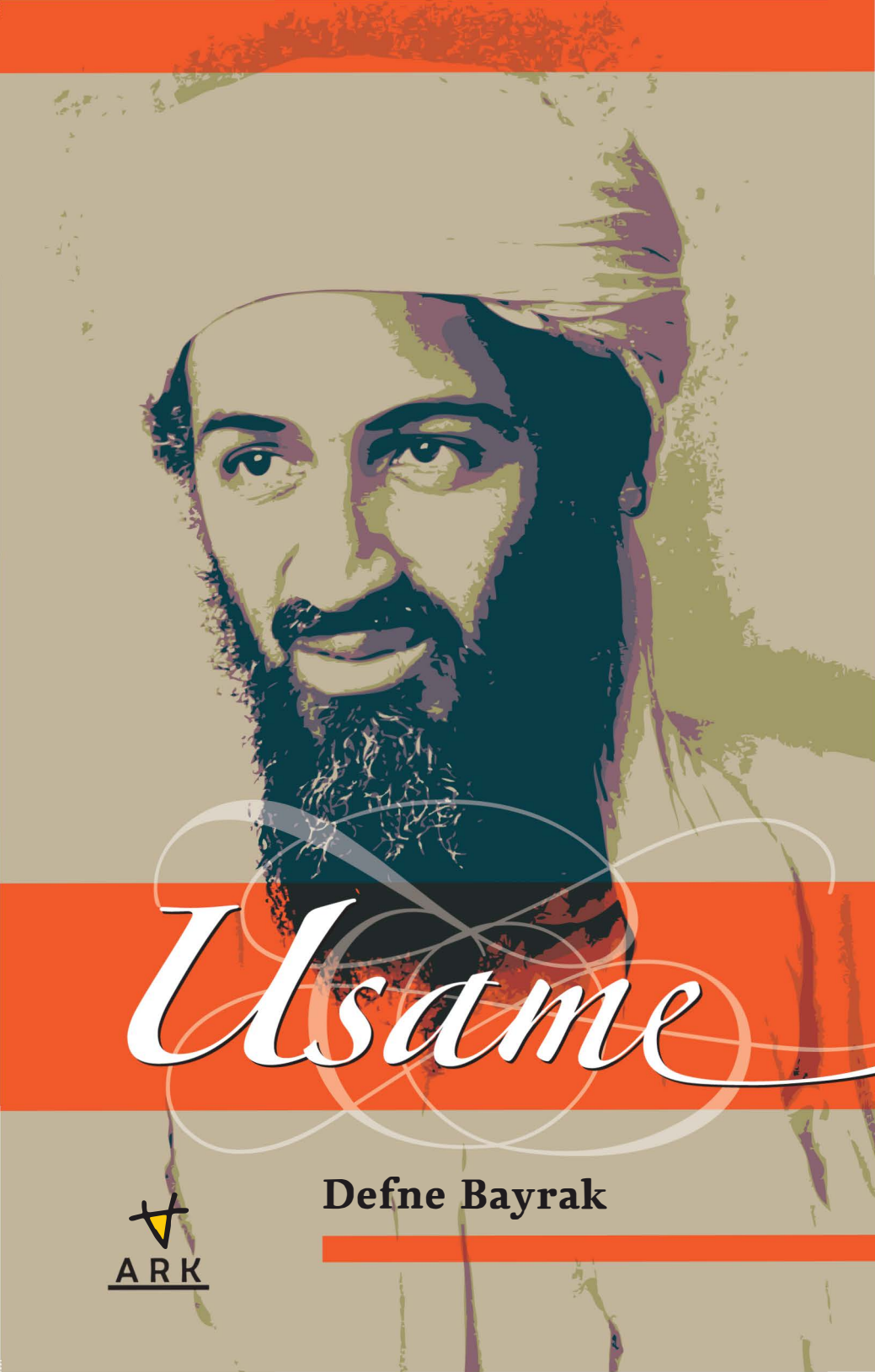
Usame
Defne Bayrak
ARK

Defne Bayrak

18 Ocak 1979 tarihinde İzmit'te doğdu. İlkokulu Salihli Altınordu İlkokulu'nda bitirdi. Ortaokulu İzmir İnönü Lisesi'nde, liseyi İzmir Maliye Meslek Lisesi'nde yatılı olarak okudu. 2000 yılında İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nden mezun oldu. 2001 yılının sonunda Ürdünlü Humam Abumallal (El Belevi) ile evlendi. 2002 yılında Ürdün'e yerleşti. 2005-2006 yılları arasında Vakit gazetesinde çalıştı. 2006 yılında Doğu'nun Che Guevara'sı Usame Bin Laden, 2008 yılında Neden Müslüman Oldular isimli derleme kitapları hazırlayan yazar ayrıca Irak'ın devrik lideri Saddam Hüseyin'in 'Defot Git Lanetli' isimli romanını Türkçe'ye çevirdi. Eşinin 2009 yılının Aralık ayında Afganistan'daki CIA üssünü havaya uçurarak 7 CIA, bir Ürdün ajanı ile çok sayıda askeri öldürülmesi üzerine Defne Bayrak 2009 yılında iki çocuğu ile Türkiye'ye dönüş yaptı. Hala Ortadoğu ile ilgili çalışmalarını sürdürmektedir.

Ark Kitapları: 55

Yazarın Adı **Defne Bayrak**

Kitabın Adı **Usame**

Editör **İsmail Kutlu Özalp**

Bilgisayar Uygulama **Çelebi Şenel**

Kapak Tasarım **Ersin Şahin**

Baskı & Cilt:

Step Ajans

© Ark Kitapları 2012

ARK Kitapları, ÖZGÜ Yayıncılık Reklam ve Tanıtım Hizmetleri
San. Tic. Ltd. Şti.'nin bir ürünüdür.

Özgü Yayıncılık ve Tanıtım Hizmetleri San. Tic. Ltd. Şti.
Çatalçeşme Sok. Defne Han No. 27/18 Cağaloğlu - İstanbul
Tel: 0212 511 38 26 - 511 75 52 Faks: 0212 526 58 76
info@arkkitap.com
www.arkkitap.com

USAME

DEFNE BAYRAK

ARK

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ **9**
GİRİŞ **13**
HAYATI VE ÖLÜMÜ **21**
Usame bin Ladin'in hayatındaki en önemli duraklar 21

USAME BİN LADİN **25**
Usame bin Ladin'in cihadı 31
El-Kaide 35
Suudi Arabistan'a dönüş 36
Kuveyt'in işgali alarmı 36
Pakistan ve Afganistan'a dönüş 39
Sudan'a yolculuk 40
Önemli bir nokta: 40
Vatandaşlığının elinden alınması 44
Filistin davası ve Bin Baz'a mesaj 45
Askeri alanda çalışmalar 46
Somali 47
İntikam ve direniş: Kara Şahinler Düşüyor 49
İkinci hicret 51
Üç şok 51
Cihad ilanı 55
Kaçırma girişimi 55
Molla Ömer'le yüzyüze 56

Suudi Hükümeti Taliban'ı tanıyor 56
Ladin Taliban'la omuz omuza 57
Yeni bir kaçırma girişimi 58
Taliban'ın âlimleri Bin Ladin'le 59
Uluslararası İslami Cephe 59
Suudi Arabistan Ladin'in peşini bırakmıyor 61
Amerikan büyükelçilikleri bombalanıyor 62
Bin Ladin, Suud ailesi, Irak, İran ve Amerika 72

HAKKINDAKİ SUÇLAMALAR 75
Usame bin Ladin hakkındaki suçlamalar ve söylentiler 75
Faris El-Zahrani 77
İlk suçlama: Usame bin Ladin Amerika'nın ürünü ve
CIA işbirlikçisi 87
İkinci suçlama: Usame bin Ladin'in Saddam
Hüseyin ile ilişkisinin olduğu iddiaları 95
Üçüncü suçlama: Usame bin Ladin Filistin sorununu kullanıyor 96
Dördüncü suçlama: Hükümetleri kâfir ilan etmesi 102
Beşinci suçlama: Usame Haricilerdendir ve
Âlimleri kâfir saymaktadır! 111
Altıncı suçlama: Usame bin Ladin sivilleri, masumları,
kendileri ile antlaşma yapılanları ve zimmileri öldürüyor!! 115
Yedinci suçlama: Usame bin Ladin,
Dr.Abdullah Azzam suikastının ardındaki isimdi! 126
Sekizinci suçlama: İslam Devleti olan
Taliban'ın düşmesine sebep olmuştur! 129
Dokuzuncu suçlama: Çatışmayı İslam ülkelerine taşıyor 133
Onuncu suçlama: Usame bin Ladin'in
Vahhabi olduğu iddiasına cevap 135

MAKALE VE ROPÖRTAJLAR.....139
1- Robert Fisk'in Bin Ladin hakkında
İndependent Gazetesi'nde yayınlanan makalesi.....139
2- Şeyh Usame bin Ladin'in CNN muhabiri
Peter Arnett ile yaptığı ropörtaj (1997) :.....143
3-Usame bin Ladin'in 1998 Yılı El-Cezire TV
Kanalı ile röportajı.....159

USAME BİN LADİN'İN BİLDİRİLERİ.....269
1- Usame'nin Harameyn (Mekke-Medine) işgalcisi
Amerika'ya savaş ilanı: 269
2-New York ve Washington saldırılarından
sonraki ilk açıklama: 301
Fransız Halkına mesajı 330
Komploları bozmanın yolu Irak ve
Irak Devleti hakkında.....343
Amerikan halkına mesajı 394
Avrupa halkına mesaj.....398
ABD Başkanı Obama'ya mesajı.....400
Usame bin Ladin'in Amerikan halkına mesajı 401

LADİN'İN VASİYETİ.....403
USAME BİN LADİN'İ ETKİLEYEN OLAYLAR 409
USAME BİN LADİN HAKKINDAKİ GÖRÜŞLER.....411

USAME BİN LADİN'İN ÖLÜMÜNDEN SONRA
HAKKINDA SÖYLENENLER 451
El-Kaide'nin Usame bin Ladin'in yaşamını yitirmesi
İle alakalı açıklaması 474
Bir cihad erinin ardından.....483

23. yılında El Kaide 496
Usame Bin Ladin'in Ölümü: Bir liderin gerçekleşen arzusu 500
11 Eylül ABD'yi iflasa sürükledi 502
Ladin ABD'yi Afganistan tuzağına çekti 507
Bin Ladin sonrası El Kaide 516

Mersiyeler 533
Genç Mücahitler Hareketi'nin mersiyesi 533
Asil süvari Rabbine yürüdü
(Dr. Aymen El-Zevahiri'nin mersiyesi) 536
Irak İslam Devleti'nin mersiyesi 547
Bu savaşı kesinlikle kaybediyoruz 546

VE SON… 557

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

ÖNSÖZ

Hamd Allah'a, salat ve selam Resulü'ne (s.a.v.), ehline ve ashabına olsun.

Öncelikle bu kitabın hazırlanmasında benden yardım ve desteğini esirgemeyen Pressmedya'ya, Ürdünlü Gazetesi-Yazar Fuad Hüseyin'e, Ramiz Abdulfettah'a ve diğer değerli kardeşlerime teşekkürlerimi sunarım.

2001 yılında meydana gelen 11 Eylül hadiseleri ile dünyanın gündemine oturan Usame bin Ladin, Batılı işgalci ülkelerin yanı sıra Müslüman ülkelerde de birçoklarının 'terörist' addettiği bir şahsiyet haline geldi. Batı medyasının bu yöndeki yoğun kampanyası gerçekten de başarılı olmuştu. Amerika Müslüman ülkeleri işgalini, servetlerini yağmalamasını örtmek için kendine bir kulp hazırlamış ve İslam Dünyası'ndan büyük bir kesimi de peşinde sürüklemeyi bilmişti. Oysa olayların hakikati bambaşka idi. 11 Eylül bir başlangıçtı evet! Ancak gerçeklerin su yüzüne çıkmasının başlangıcıydı. Müslüman ülkeler yıllardır zaten şiddetle karşı karşıya idi. Öyle ki işgal ediliyor, bombalanıyor, ambargolara, en aşağılık muamele ve işkencelere maruz kalıyor, masum kadınlar, çocuklar, genç-yaşlı, çoluk-çocuk tüm Müslümanlar koyun gibi öldürülüyordu. 11 Eylül işte tüm bu zulme verilen ilk açık 'hayır' cevabı idi.

Usame bin Ladin aslında sadece 11 Eylül sonrası değil Sovyetlere karşı girişilen Afgan cihadı sırasında da en önemli isimdi. O vakit cihat tüm Arap rejimler tarafından destekleniyor ve

teşvik ediliyordu. Bu nedenle kendisine malını, servetini, rahat bir yaşantıyı terk etmiş 'zahid', 'kahraman bir mücahit' gözüyle bakılıyordu. Tüm medya ondan övgü ile bahsediyordu.

Arap Rejimleri'nin bu cihadı desteklemesi gayet doğaldı. Çünkü efendileri Amerika, Sovyetler Birliği gibi bir rakipten kurtulmak istiyor ve bu yönde her kim ne adım atarsa atsın sesini çıkarmıyordu. Zaten Arap Yarımadası'nı da bir kurşun bile sıkmadan işgal etmiş, ordularıyla Allah Resulü'nün (s.a.v.) 'Müşrikleri Arap Yarımadası'ndan çıkarın' buyurduğu o kutsal topraklara rahatça kurulmuştu. Ancak Usame bin Ladin bu ihaneti kabul edemiyordu. Vahyin indiği ve kendi öz vatanı olan Arap Yarımadası'nda Amerika'nın varlığından rahatsızlığını defalarca dile getirmiş, bildiriler yayınlamış ve yayınlatmıştı ancak nafile! Kimse nasihatlerine kulak asmadığı gibi üzerindeki baskı da günden güne artmaya başladı. Malvarlığına el kondu, sığındığı ülkeden kovuldu. Sadece Amerika'nın rızası için alimler, rejimler, halklar tarafından yalnız bırakıldı. O ise kararlı idi. Sovyetler Birliği, Amerika ya da İsrail arasında kendisi için hiçbir fark yoktu. Birinin işgaline karşı savaşırken diğerlerini hoş karşılaması zaten ilke olarak da doğal karşılanamazdı. Yoğun baskıların ardından Sudan'dan çıkarak tekrar Afganistan'a gitti. Amerika zaten Taliban Rejimi'ni yıkmak niyetinde idi. Usame bin Ladin'in varlığını bahane ederek ülkeyi vurdu. Çocuk, kadın, yaşlı Amerika için hiç fark etmiyordu. Herkesi, her yeri bombalıyordu. Düğün çadırı mı taziye çadırı mı hiç önemli değildi. Yeter ki Usame bin Ladin'e ulaşsın!! Vurduğu siviller için bazen özür dileme lütfünde bulunurken bazen bunu yapma gereği bile duymuyordu. Bazense ailelere, her öldürülen aile bireyi başına 100 dolar verip gariban insanları böyle kandırmaya çalışıyordu. Öte yandan Taliban, Usame bin Ladin'i teslim etmedi. Çünkü onlara göre bir Müslüman ne olursa olsun 'kafire' teslim edilemezdi. Dünya mülkü, 'la ilahe illallah' diyerek Allah yolunda

savaşan, hele hele de Ruslara karşı girişilen Afgan Cihadı'nda kendilerine büyük yardım ve desteği dokunmuş bir insandan daha değerli olamazdı. Zira Taliban lideri Molla Ömer bu hususta 'biz, bize sığınan bir hayvanı bile teslim etmeyiz' diyerek konumlarını çok açık ve net bir şekilde ortaya koymuştur.

Amerika, 'Taliban, Bin Ladin'i teslim etmedi, sakladı', 'Bin Ladin Afganistan'da' bahaneleriyle on yıldır ülkeyi bombalıyor. 11 Eylül'de öldürülenler 'masumdu' diyenlerin hiçbiri bir gün çıkıp da 'Afganistan'da öldürülen kadın ve çocuklar masum' deme cesaretini gösteremedi. Afgan halkına tek tek sorulmuş muydu ne düşündükleri de hepsi hedef alınmıştı?! Bombardımanlar esnasında kadın ve çocuklar gözetilmiş miydi? Aksine basına yansıyan birçok fotoğraf Amerika'nın kendi gölgelerinden dahi korkan askerlerinin küçücük çocuklara silah doğrulttuğunu ortaya koymaktadır. İşte bu çifte standart Müslüman ülkelere karşı yıllardır uygulanıyor ve kimse bunu sorgulamıyordu. Ancak bir Müslüman kalkıp da zalim işgalciye 'hayır' deyince tüm dünya ayağa kalktı. Müslümanlar bile kendisini kötülemeye başladı. Oysa Müslüman'ın görevi Müslüman kardeşine destek olmak, onu öz kardeşi gibi görmek, onun acılarını paylaşmak, yeri geldiğinde yanlış gördüğü bir nokta varsa şer'i delilleri ile tavsiye ve önerilerini sunmaktır. Kendisini karalamaya kalkmak değil!

Müslümanlar Bin Ladin'e hep Batı, Amerika gözüyle bakmayı tercih etti. Oysa o şahsi bir dava peşinde koşmuyordu. O, tüm servetini, krallar gibi yaşama imkanını geride bırakıp dağlarda yaşamayı tercih etmiş, yarı ömrünü Allah yolunda cihatla geçirmiş bir insandı. Allahu Teala'nın yüce kitabı cihat ayetleri ile dolu, Resulü (s.a.v.) "Kıyametten evvel *kılıçla gönderildim***.** Benim rızkım, mızrağımın ucundadır. Utanç ve aşağılanma, bana muhalefet edenleri beklemektedir." buyururken İslam Dünyası'nda ne yazık ki Allah'ın en büyük farzı olan cihadı yerine getirenler paylanır, aşağılanır, azarlanır, Amerika

gibi Müslümanlara karşı 'Haçlı Savaşı' başlattığını apaçık hem de başkanının dilinden ilan eden işgalci ve işgal destekçisi bir ülke övülür, dost edinilir olmuştur!

İşte bu kitap, her ne kadar Amerika 'terörist' ilan etse, Müslüman dünyasından birçokları da buna inansa ya da inanmak istese de içinde bulunduğumuz yüzyıla damgasını vurmuş, ümmette cihat olgusunu canlandırmış ve Amerika'nın, Pakistan'da ailesi ile kaldığı komplekse düzenlediği bir operasyon sonucu öldürülmüş, cesedi ise İkinci Dünya Savaşı sırasında atom bombasıyla Japonya'yı bombalayıp 280 bin sivilin ölmesine, binlercesinin yaralanmasına ve gelecek nesillerin bozulmasına yol açan, Vietnam'da 4 milyon sivili katleden, Müslüman ülkelerde yaptığı katliamların, yağmalama ve soygunların haddi hesabı olmayan Amerika tarafından denize fırlatılıp atılmış Usame bin Ladin'in hayatını, fikirlerini, ne istediğini, hedeflerini, savaşma gerekçelerini ABD çizgisinden çok uzak bir üslupla ele almaktadır. Bu gerçekler gerek bildirileri, gerek röportajları gerek kendisi hakkında Arap dünyasından alimlerin ve Batı dünyasından tarafsız yetkililerin ve gazetecilerin ifadeleriyle aktarılmaya çalışılmıştır. Kitapta ayrıca öldürülmesinden sonra kendisi hakkında yayınlanan bazı mersiyeler, alimlerin sözleri ve önemli bildiriler de yer almaktadır.

Kitapta, okuyucunun kendi kendine karar vermesini sağlamak adına tarafsız bir yol izlenmiştir. Allahu Teala'dan bu çalışmayı yolunda kabul buyurmasını niyaz ediyorum.

Son olarak bu kitabı cihat önderi peygamberimizin (s.a.v.), ehli beyt ve ashabının, eşimin, Usame bin Ladin'in ve Allah yolunda canlarını veren tüm İslam şehitlerinin ruhlarına hediye ediyorum.

Defne Bayrak

GİRİŞ

Dünya nüfusunun yaklaşık 7 milyar olduğu günümüzde Müslüman'ların sayısı 1.5 milyarı geçmiştir. Başlangıçta politik birliğe sahip olan İslam dünyası son 70 yıldan bu yana farklı bir tür krizle karşı karşıyadır. İslam'ın ortaya çıkışı beraberinde yeni bir dünya düzeninin temellerinin atılmasını da gerektirmiş ve dönemin büyük güçleri olan İran, Bizans gibi ülkelerin siyasi sınırları değişmiştir. Süreç içerisinde birden fazla kıtaya hükmeden ve kendi içinde birbirine asabiyetle bağlı bulunan ve ismi İslam ümmeti olan siyasi bir güç tarihin aktörü oluvermiştir.

Hristiyan dünyanın en dinamik dönemlerini geride bıraktığı bu dönem haçlı saldırılarıyla beraber Hristiyan dünyanın kaybettiği siyasi ivmeyi tekrar elde etme ve düşmana (Müslümanlar) karşı Hristiyanları tekrar mobilize etme dönemidir. Sosyoloji biliminin kurucularından İbn Haldun milletlerin politik güçlerini sürdürebilmelerinin en önemli araçlarından birinin de asabiyet (birlik ve bağlılık) olduğunu belirtmektedir. Hristiyan âleminin kilise ile yaşadığı kötü tecrübeler sonucu laikliğe yönelmesi ve materyalizmin bir ekonomik sistem olarak kapitalizmi üretmesi batı insanının daha da bireyselleşmesine, ortak değer ve birlikteliğin azalmasına ve nihayet kendi aralarında yaşadıkları iki büyük dünya savaşı sonucunda da milli sınırların daha da önem kazanması aralarındaki asabiyeti oldukça dağıtmıştır.

Temelde ikisi de Hristiyan olan Sovyet Rusya ile Avrupa ve Amerika'nın uzun yıllar devam eden soğuk savaş süreci Hristiyan temelli birlikteliğe darbe indirmiştir. Birinci dünya savaşı sonunda karşılarında siyasal ve duygusal birliği bulunan tek bir İslam ülkesi bulma riskine karşın Batı, Wilson ilkeleri ile Osmanlı Halifeliği'ni dağıtmış ve İslam ülkeleri uzun yüzyıllardan sonra ilk defa hilafetsiz ve dağınık bir döneme girmiştir. İnanç, din, hatta etnik köken açısından birbiriyle tamamen aynı olan bireyler siyasi sınırlar nedeniyle birbirlerinden ayrılmıştır. İslam aleminde sömürgenin bittiği 1960'lardan sonra bölgeyi terkeden batılı güçlerin yeni ulus devletlerin otoriter rejimleri üzerindeki etkisi ve statükonun devamına yönelik maddi ve askeri destekleri günümüzde ayrıntılı olarak bilinmektedir. 1920-2010 yılları arasında Müslümanların karşılaştıkları 3 temel problem bulunmaktadır.

1-Hilafetin Yeniden Kurulması ve Ulus Devlet Problemi

2-Baskıcı Rejimlerin Bertaraf Edilmesi Ve İslam Nizamının İnşası

3-Modern Sömürü ve Dış İşgallerle Mücadele

Müslümanlar bu problemlere temelde 3 aşamalı bir tepki vermişlerdir.

1- Müslüman dünyanın İslam'dan uzaklaştığı için siyasi gücünü de yitirdiğini iddia eden İhvan-ı Müslimin, Tebliğ Cemaati, Hizb'ut-tahrir gibi hareketler davet çalışmaları yürüterek İslam toplumunu dönüştürmeyi amaçlamışlardır.

2- Raşid Gannuşi, 2. Nesil İhvancılar, Erbakan hareketi ve Cezayir İslami Hareketi (FIS) gibi hareketler demokratik seçimlere girerek içerden çözüm bulmaya çalışmışlardır.

3- Davet evresinin devam etmesi gerektiğine inanan ancak bunun düşmanla kaçınılmaz bir karşılaşmayı gerektirdiğini

düşünen çeşitli hareketler İslam'da cihad ismi verilen mücadele metodunu benimsemişlerdir.

Tecrübe edilen bütün bu yöntemlerin çeşitli eksiklikleri olduğu sonucuna varan bir takım İslami Hareket liderleri elde ettikleri kazanımların genel olarak Batı tarafından direk ya da İslam ülkelerindeki otoriter rejimlerin desteklenmesi sonucu dolaylı olarak engellendiğini ve projelerinin özellikle de ABD ve Avrupa ülkeleri tarafından akamete uğratıldığını tespit etmişlerdir. Bu süreçte asıl düşmanın İslam dünyasındaki Mübarek, Bin Ali gibi otoriter liderler değil bizzat batı olduğunu savunan bazı İslamcı liderler Batı ile mutlak bir hesaplaşmanın İslam aleminde başarı kazanmak için kaçınılmaz bir yol olduğu sonucuna varmışlardır. Bu görüş "Uzak Düşman Stratejisi"dir. Bu görüşe göre savaş mesela Mübarek ile Mısır İslamcıları arasında değil ABD ile İslam dünyası arasındadır. ABD bu savaşında otoriter liderleri kullanmaktadır. Öyleyse ABD ve Batı'ya vurulacak her darbe aslında Mübarek ya da Buteflika'ya vurulmuştur. BM'yi hedef alan bir muhalefet aslında Dünya Bankasını hedef alır. İngiltere'nin ekonomisi zayıflarsa Yunanistan batar, Avrupa zayıflarsa Arap Baharı meydana gelir. Arap aleminde meydana gelen devrimlerin ABD ve Avrupa'nın azalan politik, askeri ve ekonomik gücü ile doğrudan bir bağlantısı vardır.

Yani dünya düzeni birbirinden ayrı parçalardan değil tam ve kenetlenmiş bir parçadan meydana gelir. İşte bu: "Yeni Dünya Düzeni"dir. İslam dünyasında "Uzak Düşman Stratejisi" isimli bu düşüncenin temellerini ilk atan her ne kadar Seyyid Kutub (Yoldaki İşaretler, Fizilalil Kur'an ve Gördüğüm Amerika isimli kitaplarıyla) olsa da bu düşünceyi ilk olarak pratiğe döken zengin bir Suudi olan Usame Bin Ladin ve Mısırlı zengin bir ailede yetişen başarılı bir cerrah olan Dr Eymen El Zevahiri'dir.

Zevahiri bu düşüncesini "Artık köpeklerle savaşmayacağız, onların efendileriyle savaşacağız" ifadeleriyle özetlemiştir.

Dünya tarihini gerçekçi bir bakış açısıyla inceleyenler bu tarihi belirleyen asıl unsurun barış değil savaş olduğunu göreceklerdir. Savaş her ne kadar tüm inanç ve dinlerde insan doğasına aykırı bulunsa ve her ne kadar barış, hep tercih edilen durum olsa da insanlık tarihi bir savaş arenasından ibarettir.

İslamcılara göre bu savaş hak ile batılın savaşıdır. Hakkın taraftarları yeryüzünde İlahi kanun ve öğretilerin egemenliğini talep ederler. Yaşamı, ölümü, barışı, savaşı, politikayı ve dünya siyasetini yönlendirmesi gereken asıl gücün İslami değerler olması gerektiğini savunurlar. Budistler hayatın iyi ile kötünün mücadelesinden ibaret olduğunu, dünyada iyilik yapan insanların ruhlarının iyi bir rolde başka bedenlere hulul edeceğini savunurlar.

Sosyalistler hayatın proletarya ile elit kesim arasındaki güç ve serveti bölüşme mücadelesi olduğunu savunurlar. Herkes iyiliğin kendinde olduğu düşüncesindedir. Dünya her zaman iyi dinler ile kötü dinler arasındaki mücadelede bir savaş alanıdır. Herkes kendi dünya görüşünün en iyi olduğuna inanır ve bunu geçerli kılmak için de kıyasıya bir mücadeleye girer.

Dünya tarihini gelecekte okuyanlar işte bu savaşlardan birinin de 20. yüzyılın ortalarında şekillendiğini, 1980'lerde Afgan-Rus savaşıyla birlikte olgunlaşıp Sovyetlerin yıkılmasıyla birlikte birinci evresini tamamladığını göreceklerdir. Amerika öncülüğündeki Batı koalisyonu ile Hilafeti yeniden kurma düşüncesi taşıyan Küresel Cihad yanlıları arasında son 15 yıldır devam eden Küresel Terörle Savaş (diğer tarafın deyimiyle Haçlılarla Mücadele) savaşı ise bu tarihi mücadelenin ikinci raundudur.

Henüz kazananı belli olmayan bu savaşın bir tarafında Neo-Conlar, İslam karşıtı batılılar, Vatikan, 44 Avrupa ülkesi, NATO, BM, Afrika Birliği hemen hemen bütün İslam ülkeleri liderlikleri ve neredeyse dünyadaki bütün askeri ve siyasi otoriteler vardır. Dünyanın ABD, İngiltere Çin gibi en güçlü ülkelerinden tutunda Mali, Tacikistan gibi en zayıf ülkelerine varıncaya kadar her siyasi otorite bu savaşta bir tarafı temsil etmektedir.

Savaşın diğer cephesinde ise El Kaide, Taliban ve bunlara destek veren bazı İslamcı hareketler vardır. Batı dünyası çeşitli ılımlı İslamî hareketler ve Suud Selefiliği aracılığıyla Küresel Cihad yanlılarını meşruiyet açısından hedef almaktadır. Son 10 yılın analizini yapan Uluslararası İlişkiler Uzmanları, Sosyologlar, Siyasi analistler, Askeri Stratejistler, ve dünya sistemini anlamaya çalışan bireyler Küresel Cihad Yanlıları ile Neo-Conların başını çektiği Batı ittifakı arasında devam eden bu savaşı görmezden gelerek yaptıkları her türlü okumada hatalı sonuçlara ulaşacaklardır. Herhangi bir gün dünyadaki ana medya organları ya da haber kaynaklarını inceleyenler her gün haber kaynaklarında Küresel Cihad yanlıları ile alakalı birçok haberin olduğunu görürler.

Özellikle de son 10 yıldır dünya gündeminin belirlenmesinde bu hareket oldukça etkili olmuştur. Bu hareketi anlamadan, hedeflerini, kökenini, tarihini yöntem ve taleplerini sağlıklı ve tarafsız bir bakış açısıyla analiz etmeden yapılan her türlü yorum başarısız ve eksik tezlerin oluşmasına, kitlelerin yanlış yönlenmesine neden olur ve özellikle de Ortadoğu'yu anlama çabalarının eksik kalmasına neden olur. Herhangi bir devletin, strateji kurumunun, bölgesel aktörün, ya da siyaset analizcisinin Küresel Cihad hareketini ve dünyaya son 30 yılda yaptığı etkiyi görmezden gelme lüksü bulunmamaktadır.

Bu hareketle savaşında Batı cephesi 3 milyondan fazla asker, on binlerce istihbarat görevlisi seferber etmiş, medya organları, ekonomik ve siyasi kurumlar, stratejik düşünce kurumları Küresel Cihad isimli bu tehlikeli hareketin dünyada evrensel bir hilafet kurma çabasına karşı seferber edilmiştir. Batı dünyasının 2. dünya savaşından sonra organize ettiği en üst düzey ve geniş askeri ve siyasi harekât **Küresel Terörle Mücadele** adı altında Küresel Cihad yanlılarına yönelik yapılmıştır ve bu savaş hala şiddetlenerek devam etmektedir. Dünyayı son 10 yıldır kasıp kavuran çatışmalar, siyasi çalkantılar, Küresel Ekonomik Kriz, Arap Baharları ve siyasi adımlar büyük oranda savaşla alakalıdır ve El Kaide'nin başını çektiği Küresel Cihad hareketi bu savaşın iki aktöründen biridir.

Batı'nın ve ABD öncülüğündeki Yeni Dünya Düzeni projesini yürütmek isteyen ülkelerin İslam dünyasına karşı uzun yıllar önce başlattıkları gizli savaşın aşikâr olmasına, düşmanların ve düşmanlığın netleşmesine, herkesin duracağı safı belirlemesine neden olduğu El Kaide örgütü tarafından iddia edilen 11 Eylül 2001 saldırılarının aktörü olan El Kaide hali hazırda Afganistan, Pakistan, Yemen, Somali, Cezayir, Mali, Moritanya Nijerya ve daha birçok yerde Yeni Dünya Düzeni'ne meydan okumaya devam ediyor. Irak işgali sürecinde işgal ordularına savaşın ilk aylarından beri en güçlü direnişi gösteren ve onlara en ağır zararları verdiren grubun da yine El Kaide öncülüğündeki Küresel Cihad Hareketi olduğu bizzat ABD ve diğer işgal devletleri tarafından kabul edilmiştir.

Günümüz insanına ve Müslüman'lara düşen ise çatışan bu iki taraftan herhangi birinin etkisinde kalmadan olayları ideolojik ve duygusal zeminde değil de realist bir bakışla nesnel olarak değerlendirme ve tanımlamadır. 10 yıllık çatışma boyunca mikrofonların hiç uzatılmadığı çatışmanın El Kaide ve Usame

bin Ladin tarafına ışık tutan, onların dünya görüşünü, stratejilerini, yöntemlerini kendi dilinden aktaran bir esere Türkiye kamuoyunun ciddi ihtiyacı vardır. Şüphesiz dünyanın her ülkesinde Bin Ladin'in yöntemlerini, düşüncelerini benimseyen, reddeden ya da eleştiren milyonlarca insan bulunmaktadır. Bu kitap işte onu seven ya da reddeden bütün tarafların onu önce doğru tanımasını ve analizlerini de doğru bilgiler üzerinden yürütmelerini amaçlamaktadır. Kitabın her kesimde büyük ilgi bulacağını umuyor başarılı, tarafsız haber ve yayınlarıyla çatışmanın doğasına dair birçok çalışma yapan Gazeteci –Yazar Defne Bayrak hanımefendiye başarılar diliyorum.

Abdülkadir Şen

HAYATI VE ÖLÜMÜ

USAME BİN LADİN'İN HAYATINDAKİ EN ÖNEMLİ DURAKLAR

1957: Usame bin Ladin Yemen asıllı Muhammed İvad Bin Ladin'in oğlu olarak dünyaya geldi. Baba Ladin 1930 yılında Yemen'in Hadramevt kentinden Suudi Arabistan'ın Cidde kentine göç etti. Annesi ise Suriye asıllı idi. Usame'nin babası birden çok evlilik yapmıştır. Usame toplam 52 kardeş arasında 17. sırada yer almakta idi.

1979: Usame bin Ladin Suudi Arabistan'ın Cidde Kenti'ndeki Melik Abdulaziz Üniversitesi'nin mühendislik bölümünden lisans belgesi alarak mezun oldu. Afgan cihadına hayatının bu döneminde ilgi duymaya başladı. Pakistan'ın Peşaver bölgesine seyahat etti. Orada; Abdurrab Resul Seyyaf, Burhaneddin Rabbani gibi eski mücahidler ve Afgan parti liderlerinden oluşan bir grupla buluştu. Suudi Arabistan'a döndüğünde Sovyetler Birliği tarafından işgal edilen Afganistan'ı savunan direnişçilere yardım toplama kampanyası başlattı.

1982: Bin Ladin Afganistan'a girip Sovyetlere karşı cihada katılmaya karar verdi. Bin Ladin hayatının bu ilk savaşını yıllar sonra şu sözlerle ifade etmekteydi: 'Bu cihatta en önemli şey, sadece benim değil aynı zamanda tüm Müslümanların kafasındaki yer etmiş olan süper güç efsanesini yıkmaktı.'

1984: Bin Ladin Pakistan'ın Peşaver bölgesinde cihada gelen Arapları karşılama merkezi olarak El –Ensar Hareketi'ni

kurdu. Bundan iki yıl sonra, 1986'da da mücahitler için 6 kamp kurdu. 1989 yılına kadar orada kaldı. Daha sonra Suudi Arabistan'a döndü.

1988: Bin Ladin El-Kaide ismiyle yeni bir grup kurdu. 1991 Şubat'ında Kuveyt, Irak işgalinden kurtulana kadar Suudi Arabistan'da kaldı. Sonra tekrar Afganistan'a döndü. Zengin iktisatçı sıfatını ve geniş çevresini kullanarak bazı ekonomik projelere katıldı.

1994: Suudi Arabistan vatandaşlığı elinden alındı. 1996 yılında bir bildiri yayınlayarak Amerika'ya karşı cihat çağrısında bulundu. Kâfirlerin (ülkede mevcut olan Amerikan güçlerinin) Arap Yarımadası'ndan çıkarılmasını talep etti.

1998: Muhammed Eymen El-Zevahiri önderliğinde Mısır İslami Cihat komutanlarıyla beraber 'Uluslararası İslami Cephe' adı altında bir bildiri yayınlayarak Amerikanların ve Yahudilerin İslam ümmeti üzerindeki baskılarına son vermek amacıyla cihad çağrısında bulundu.

1999: Bin Ladin'in ismi FBI'ın arananlar listesine girdi.

2000: Yemen'in Aden Körfezi'nde demirli Amerikan Savaş Gemisi Cole patlatıldı. 17 denizci öldü, 39'u yaralandı.

2001: Dört Amerikan uçağı kaçırıldı. İkisi Newyork'taki Dünya Ticaret Merkezi'nin ikiz kulelerini vurdu. Biri Pennsylvania'da düştü. Diğeri de Pentagon binasını vurmayı denedi. 11 Eylül Olayları diye anılan bu hadiselerde yaklaşık 3000 kişi öldü. Saldırılardan sonra yangınlara müdahale 850 itfaiye eri ve polis yaşamını yitirdi. Saldırılar nedeniyle New York Borsası 6 gün kapalı kaldı ve bu ABD'ye 1.4 trilyon dolara mal oldu. Uzmanlar 11 Eylül saldırılarının ABD'ye verdiği toplam zararın 2.5 trilyon dolar olduğunu, ABD'nin saldırıların ardından El-Kaide ve Taliban öncülüğündeki Küresel Cihad yanlılarıyla girdiği savaş ve çatışmalarda da binlerce askerin yanı sıra Irak'ta 3, Afganistan'da

da 1 trilyon dolar masraf yapıldığını belirtmektedirler. ABD'nin bu savaşlara yaptığı masrafların şu an içinde bulunduğu ekonomik krize ve dünya ekonomisinin 2008 yılında yaşadığı büyük krize doğrudan etkisi olduğu belirtilmektedir.[1]

2005: İspanya'da bazı Müslüman âlimler ilk defa Usame bin Ladin karşıtı bir fetva yayınladı.

2008: Usame bin Ladin, Avrupa'yı peygamber efendimizi (s.a.v) kötüleyen karikatürlerinden ötürü şiddetli bir şekilde cezalandırmakla tehdit etti.

2009: Bin Ladin Avrupa Halkı'na NATO güçleri adı altında Afganistan'a yaptığı saldırıları durdurma çağrısında bulundu.

2010: Bin Ladin'e ait olduğu sanılan iki ses kaydı yayınlandı. Bunlardan ilkinde Nijeryalı Ömer Faruk'un Amerikan Hava yollarına ait bir uçağa bombalı saldırı girişiminden, diğerinde ise dünyadaki iklim değişikliklerinden bahsediyordu. Avrupa'nın ülkeleri işgal etmekle kalmayıp ekini ve nesli ifsad ettiğini belirten Bin Ladin bu açıklamalarında doğrudan Amerikan Halkı'na seslendi.

2011: ABD Başkanı Barack Obama Usame bin Ladin'in Pakistan-Afganistan sınırında öldürüldüğünü ilan etti.

1 Not: 11 Eylül saldırılarıyla alakalı birçok komplo teorisi bulunmaktadır. Bu teorilerden biride olayda hiç Yahudi'nin ölmediği iddiasıdır. Oysa saldırılarda 450-500 arasında Yahudi yaşamını yitirmiştir. İlk önce Lübnan Hizbullah'ı televizyonu El Menar ve İran dâhil Şii çevrelerce ortaya atılan bu iddia artık resmen çürütülmüştür. Pressmedya.com isimli stratejik analiz sitesi 2010 yılında yayınladığı kapsamlı 11 Eylül dosyaları kapsamında saldırılarda öldürülen 150 Yahudinin ayrıntılı bilgilerine ve listesine yer vermiş 11 Eylülle alakalı birçok komplo teorisine de bu dosyada ışık tutulmuştur. Saldırıların Bin Ladin tarafından yapılmadığı iddiası ise bizzat Bin Ladin tarafından yapılan bir açıklama ile reddedilmiş, saldırıların ABD ve Batı dünyasının 11 Eylül öncesi İslam dünyasına yaşattığı acı ve işgallere bir cevap olduğu vurgulanmıştır.

USAME BİN LADİN

Usame bin Ladin 1957 yılında Arap Yarımadası'nda Riyad'ın Melez Mahallesi'nde müslüman ana ve babadan dünyaya geldi. Aile, Usame bin Ladin'in doğumundan 6 ay sonra Medine'ye yerleşti. Böylece Bin Ladin kalan ömrünü –cihad öncesi- Mekke, Medine ve Cidde arasındaki Hicaz'da geçirdi.

Usame bin Ladin'in babası meşhur müteahhit Muhammed Bin Ladin, 1930 yılında sınırdaki Hadramevt'ten Cidde'ye göçtü. Kendisi sebâtkarlığı, güvenilirliği ve saygınlığıyla insanlar arasında ün yapmıştı. Bu vasıfları nedeniyle de çok kısa sürede Cidde Limanı'nda çalışan basit bir hamalken ülkede büyük işler yapan bir müteahhide dönüştü. Sebâtkarlığının yanında girişken, maceralara atılmaya hazır kişiliği nedeniyle, dönemin Kralı Suud'u zor projeleri gerçekleştirebilecek en yetenekli kişinin kendisi olduğunu kabul etmeye ikna etti. O dönemde aralarında zamanın prenslerinden Faysal da olmak üzere kral ailesinden büyüklerle iyi ilişkiler kurdu. O kadar ki Kral Suud ile Prens Faysal arasında meşhur anlaşmazlıklar çıktığında Kral Suud'u görevini Faysal'a devretmesi için ikna edenler arasında yer aldı.

Muhammed Bin Ladin'in Faysal'a yardımı, Suud'un görevinin sona erdirilmesini sağlayanlar arasında yer almasıyla sınırlı kalmadı. 6 ay boyunca tüm devlet memurlarının maaşlarının ödenmesi sorumluluğunu üzerine aldı. Çünkü hazine Kral Suud görevden ayrıldığından beri bomboştu. Faysal da, tüm bunlara

güzel bir karşılık olarak, inşaat sözleşmelerinin Muhammed Bin Ladin'e yönlendirilmesi yönünde bir kararname çıkardı ve kendisini imar işleriyle ilgili bakanlıktan sorumlu yaptı.

1969 yılında Muhammed Bin Ladin, yanan Mescid-i Aksa'nın yeniden inşasını üstlendi. Harameyn'in ilk defa genişletilmesinde de görev almıştı. Bu nedenle 'Bin Ladin Ailesi 3 mescid'in inşa edilmesiyle şereflendi' denilmektedir.

Muhammed Bin Ladin, zenginliğine ve içinde bulunduğu rahat koşullara karşın dindar, cömert, mütevazı bir insandı.

Bölgede en büyük müteahhite dönüşmeden önce basit bir hamalken kullandığı küfesini sebâtkarlığıyla övünmek, eskiden basit bir işçi olduğunu hatırlamak ve oğullarına hatırlatmak için evinin oturma odasına asmıştı.

Muhammed Bin Ladin, 1970 yılında bir uçak kazasında hayatını kaybetti. Kendisinin bu uçakta Taif'teki meşhur el-Hada Yolu projesini incelemekte olduğu söylenmişti. Güçlü bir kişiliğe sahip olan Muhammed Bin Ladin'in tüm oğulları tek bir evde kalıyordu. Muhammed Bin Ladin, oğullarını dini ve ahlaki açılardan iyi yetiştirebilmek için çok büyük özen gösteriyordu.

Muhammed Bin Ladin vefat ettiğinde oğlu Usame sadece 9 buçuk yaşındaydı. Baba Ladin'den sonra aile içinde en güçlü kişi, en büyük oğul Sâlim Bin Ladin'di. Güçlü bir kişiliğe ve heybete sahipti. Öyle ki Kral Fahd'ın uçak kazasında Sâlim ölene kadar aileyi, kendisini ortak olarak kabul etmeye mecbur edemediği bilinmektedir. Bekir Bin Ladin ise kardeşi Sâlim 'in bıraktığı boşluğu dolduramamıştır.

Usame bin Ladin, El-Cezire Kanalı'yla yaptığı görüşmede şöyle demişti: 'Hadramevt'te doğan babam Şeyh Muhammed bin Avd Bin Ladin, 70 yıl kadar önce iş için Hicaz'a gitti ve Allah onu, müteahhitlerden hiçbirine lütfetmediği bir şerefle şereflendirdi. Bu da Kâbe'nin bulunduğu Mescid El-Haram'ın ve

Medine'de bulunan Mescid El-Nebevi'nin inşasıdır. Daha sonra Ürdün Hükümeti'nin Kubbetu's-Sahra'nın restore edilmesi için ortaya bir ihale attığını işitince, mühendisleri topladı ve kazançsız maliyet fiyatını ortaya koymalarını istedi. Mühendisler kendisine maliyet fiyatının üzerine kar koyduklarını söyleyince, Allah ona rahmet eylesin, ihale kendisinde kalana kadar fiyatı düşürdü.Nitekim sonunda ihaleyi o kazandı. Allah'ın kendisine ihsanıyla bazen bir günde, 3 camide birden namaz kılardı. Suudi Arabistan'ın altyapısının kurucularından biri olduğu da herkes tarafından bilinmektedir. Ben de daha sonra Hicaz'da okudum. Cidde Üniversitesi'nde, ya da bir diğer ismiyle Melik Abdulaziz Üniversitesi'nde iktisat bölümünü bitirdim. Babam vefat ettiğinde henüz on yaşımda olmama karşın onun şirketinde yollarda çalıştım.'

Usame bin Ladin'in annesi, Suriye'nin başkenti Şam'dandır. Eşi Muhammed Bin Ladin'in vefatından sonra ikinci bir evlilik yaptı. Bin Ladin'in anne tarafından sadece kız kardeşleri bulunmaktadır.

Usame bin Ladin, daha küçüklüğünden itibaren mütedeyyin bir ortamda yetişti. Küçüklüğünden beri dindardı. İlkokul, ortaokul, lise ve üniversiteyi Cidde'de okudu. Üniversitede genel idare ilimleri eğitimi aldı.

Üniversite yıllarında, meşhur İslami akımların faaliyetlerinden haberdar oldu ve birçok önemli İslami şahsiyetle tanıştı.

Ayrıca Usame bin Ladin, bazı Arap ve batı gazetelerinin iddia ettiğinin aksine Arap Yarımadası ülkeleri, Pakistan, Afganistan, Suriye ve Sudan dışında hiçbir ülkeye gitmemiştir. İsviçre, Londra, Filipin gibi ülkelere gittiği yönünde söylenenlerin aslı ve hiçbir dayanağı yoktur. 'Usame bir dönem dinden uzak yaşantı sürdükten sonra dindar oldu' şeklinde ortaya atılan sözler de asılsızdır.

Bin Ladin yaptığı röportajların birinde kendisinden bahsederken şöyle demişti: 'Erken yaşta babamın yanında işe başladım. Eğitimimi Hicaz'da tamamladım. İktisat bölümünden mezun oldum. İnşaat ve mimarlık çalışmaları alanına gelince, dağları dinamitleyip yol açmak benim ana branşımdı.'

Bin Ladin'in büyüdüğü muhâfazakar atmosferin yanı sıra babası Muhammed Bin Ladin her sene hacca gelen birçok kişiyi ağırlıyordu. Misafirleri arasında önemli ve tanınmış İslami şahsiyetler de yer alıyordu. Babası öldükten sonra kardeşleri tarafından da sürdürülen bu adet Bin Ladin'e, bu misafirler arasından bazı seçkin şahsiyetlerin ilminden faydalanma fırsatı verdi.

Bin Ladin'in üniversite yıllarında üzerinde büyük etki bırakan iki şahsiyet ise Üstad Muhammed Kutub ve Şeyh Abdullah Azzam oldu. O dönemde Muhammed Kutub'dan aldığı İslam kültürü dersi üniversite öğrencilerinin zorunlu olarak gördükleri bir ders idi.

Bin Ladin'in birçok kız ve erkek kardeşi vardı. Kendisi sıralamada 17. sırada olmasına rağmen aile fertleri tarafından kendisine özellikle Afganistan'da yıldızı parladıktan ve abisi Sâlim vefat ettikten sonra ailenin akıllısı gözüyle bakılıyordu. Örneğin evde çıkan iç sorunlarda karar mercii ve hakem o oluyordu. 80'li yıllarda, savaş sırasında Suudi Arabistan'a her döndüğünde erkek kardeşleri, kız kardeşleri ve diğer akrabaları onu evlerinde ağırlamak için yarışa giriyorlardı. Memleketinde kalma süresi kısıtlı olduğu için de onu ağırlamak için en kalabalık evler üzerinde ittifaka varılıyordu. Erkek ve kız kardeşleri gelir, çocuklarını tek tek kendisine tanıtırlardı. Bazı kız kardeşleri de bereketli olması için çocuklarının isimlerini onun vermesini talep ederlerdi.

Ailesiyle ilişkisi Sudan'a, oradan da Afganistan'a gidene kadar bu şekilde sürüp gitti. Tabi Usame'nin ailesi kendisiyle

övünmeye ve imkân çerçevesinde görüşmeye devam etti. Kardeşlerinin Usame bin Ladin ile ilişkileri olmadığı ve ondan beri olduklarını açıkladıkları yönünde yayılan haberlerin ise aslı astarı yoktur. Aksine tümü yalandır. Aileye yakın olanlar, ailedekilerin bu bildirilerin kendilerine atılmış iftiralar olduğuna dair herhangi bir işaret vermeleri ihtimaline karşı tehdit edildiklerini çok iyi bilirler. Ailesi Usame ile aralarında daima bir bağ bıraktı. Bu devletin gözünden kaçmadı. Zaten devletin istediği de kendisine ulaşabilmek için arada bir bağın kalmasıydı ve Sudan ile Afganistan'da bu bağa gerçekten ihtiyaç duydu.

Usame bin Ladin ilk evliliğini yaptığında henüz 17 yaşındaydı. Eşi de dayılarından birinin kızıydı. Diğer eşleri de Mekkeli ailelerin kızlarıydı. Biri Mekke'nin seçkin ailelerinden birinin kızıydı. Hanımlarından en az 3'ü onunla evli iken yüksek diploma sahibi olma imkânına erişti. Usame bin Ladin'in hanımları Sudan'da da Afganistan'da da yanında yer almıştır. Sadece birinin irade dışı sebeplerle yanında bulunamadığı söylenmektedir. Usame'nin kızlarına ve oğullarına gelince sayıları 20'yi aşmaktadır. Usame bin Ladin'in çocuk terbiyesi tavizsizdir. Hepsinin binicilik ve yüzme bilmesi, hayatın zorluklarıyla karşı karşıya kalmaları zorunludur. Kızlara gelince, onlar da Kur'an, dini ilim ve onlara uygun diğer alanlarda eğitim görmelidir. Bu sebeple Usame, oğulları Suudi Arabistan'da, amcaoğullarına yakın oturdukları zamanlarda oldukça yoruluyordu. Örneğin oğullarından biri herhangi bir alanda başarı gösterdi mi Usame'nin kardeşleri kendisine olan sevgilerini ifade edebilmek için, araba hediye ediyorlardı. Bu ise Usame'nin eğitim anlayışının dışındaydı. Ancak, Amerikan markalar hariç, nezaketen kardeşlerinin hediyelerini kabul etmek zorunda kalıyordu.

Usame, işi dışında ailesine de belli bir vakit ayırıyordu. Mesela Suudi Arabistan'da iken, annesi ve kız kardeşleriyle ailesini

toplayıp kendilerine her hafta tam bir gün ayırıyordu. Bu günü de genellikle Cidde'nin dışında, kendisine ait bahçede geçiriyorlardı.

Usame, büyük oğlu ve diğer ikisi hariç oğullarının hepsini yanına alabildi. Büyük oğlu, Suudi Arabistan'a evlenmeye gitti ve o sıra kendisine yurtdışı yasağı konuldu. Diğer iki oğluna gelince, ilkokul çağında olmalarına karşın yurtdışına çıkış yasağı konanlar listesine alındılar. Bu, belki Usame'ye şantaj yapmak, belki de iki oğlunu ülkede rehin bırakarak kral ailesini Usame'nin gazabından korumak amacı taşıyordu. Usame'nin kızlarından birinin Molla Ömer'le evlendiği yönündeki söylentilerin ise aslı yoktur.

Usame bin Ladin, İslam ümmetinin kendisine şeriatını unutturan ve Allah Teâlâ'nın 'cahiliye kuralları' olduğunu bildirdiği şeriatlarla değiştiren düşünceler, duygular, belli algı ve davranış kalıpları ve labirentlerde kaybolduğu bir dönemde dünyaya geldi. İslam şeriatı değerlerinin, ahlakının, davranış şekillerinin Batı değerleri, ahlakı ve davranış şekilleriyle değiştirildiği, Allah'ın kitabına ve Resulallah'ın (s.a.v) sünnetine sırt çevrildiği, gelişmişliğin, gerçek uygarlık ve ilerlemenin mevcut olduğu iddia edilen yerlerden fikirlerin, düzenlerin, ideolojilerin ve prensiplerin getirildiği bir zamanda, ümmeti vardığı yere vardıran; yaşadığı felaketlerden sonra doğdu. Bunların en büyük ve Müslümanların üzerinde en etkilisi, İslam halifeliğinin düşmesi ve İslam dünyasının Allah'ın hükümleriyle yönetilmeyen devletçikler halinde parçalanması oldu. Böylece İslam dünyası santranç tahtasına dönüştü. İslam ülkelerinin başına gelen yönetimler de Hıristiyanlar ve Siyonistlerin istedikleri gibi oynattığı satranç taşlarına dönüştü. İslam dünyasına karşı düzenlenen Haçlı kampanyaları birbirini izledi. Sınırlarını tam bir şekilde belirleyerek söylecek olursak bu saldırılar; Müslümanların Endülüs'ten kovulmasıyla başladı. Endülüs'te en son İslam

devletçiği, engizisyon mahkemelerinin Müslümanları ortadan kaldırmak, bu topraklarda İslam'ın varlığına son vermek için her türlü mezâlimi yaptıktan sonra 1492 miladi yılında devrildi. Daha sonra Papa, Endülüs'ün (İspanya) dışındaki Müslümanların gözetlenmesi ve Hıristiyanlık davetini kabul etmezlerse kılıç zoruyla Hıristiyanlık'a sokulmaları emri verdi. Vasco Da Gama'nın, Magellan'ın ve diğerlerinin keşif gezileri hep saldırıp istila etmeye hazırlık olarak İslam dünyasına sızma yoluyla Müslümanların zayıf noktalarını bulmak içindi. Ancak o zaman doğuda korkutucu gücüyle varlık gösteren Osmanlı Devleti nedeniyle Haçlı Seferleri'nin yönü değiştirildi. Yeni deneme ise Afrika'yı hedef alıyordu. İslam dünyasının kalbinden; özellikle de Birinci Haçlı Seferleri'nde haçlıların başarısız kaldığı Kudüs'ten önce etrafa saldırmayı deniyorlardı. Kudüs bu sefer sadece Hıristiyanların değil, aynı zamanda Yahudilerin de hedefi oldu. Ancak Yahudiler, kendi özel hesapları için bu savaşa girişiyorlardı!

18. ve 19. yüzyıllar, Haçlı Seferleri'nin en yoğun gözlemlendiği yüzyıllar oldu. Müslümanlar ve haçlılar arasında geçen şiddetli savaşlardan sonra, bu yüzyıllar İslam ülkelerinin büyük kısmının istilası ile sonuçlandı. Müslümanlar ezici bir şekilde yenilgiye uğradı ve tüm İslam dünyası haçlıların işgaline boyun eğmek zorunda kaldı.

Usame bin Ladin'in cihadı

Usame bin Ladin'in Afganistan'la ilişkisi henüz Rus işgalinin ilk haftalarında başladı. Müslüman bir ülkenin komünistler tarafından işgal edilip halkının bu şekilde yersiz yurtsuz bırakılması haberi onu şok etmişti. Usame bin Ladin'in o dönemde tanıştığı isimlerden biri de Dr. Şeyh Abdullah Azzam'dı. Şeyh Azzam aynı zamanda kendisine cihadı sevdiren kişi de oldu. Bin

Ladin çok vakit kaybetmeden durumu kendi gözleriyle görmek istedi ve İslami Cemaat'le birlikte Pakistan'a bir gezi düzenledi. Karaçi'den Peşaver'e kadar cemaatle gitti. Orada Seyyaf, Rabbani gibi isimleri kendisine hiç de yabancı gelmeyen, hatta bazıları hac dönemlerinde babasının konuğu olmuş bir grup mücahit liderle buluştu. Bin Ladin başlangıçta bu gezinin gizli kalmasına büyük özen gösterdi. Çünkü devletin bu savaş hususundaki yönelimini bilmiyordu. Aynı şekilde bu, onun için kesin kararını vermeden önce yapılmış bir keşif gezisi oldu. Gezi bir ay sürdü. Bu süre zarfında bu davanın büyük önem verilmeyi hak ettiğine ikna oldu. Ülkesine dönüp de gezi haberini yayabilme imkânı olduğundan emin olduktan sonra kardeşleri, akrabaları ve arkadaşları ile gözlemleri üzerine konuşup konuyu değerlendirmeye başladı. Bu girişimi sonucunda mücahitlerin menfaatine bir halkla ilişkiler kampanyası gerçekleştirmeyi başardı. Kampanya aracılığıyla mücahitler için topladığı mali yardım ise müthiş oranda oldu. Bin Ladin topladığı bu yardımları alarak Pakistan'a ikinci bir yolculuk yaptı. İkinci seyahatinde kendi şirketlerinde çalışan birçok Afgan ve Pakistanlıyı da yanında götürdü. Orada yine bir ay kadar kaldı. Topladığı yardımların dağıtımı ve yanında farklı uyruktan yeterli sayıda insanla kamp ve kışla bölgelerine yapılan bu ziyaretler bir süre tekrar etti. Ancak hiçbirinde Afganistan'a girmedi. 1982 yılında ise sınırları geçip Afganistan'a girerek savaşa katılma kararı aldı. Zor dağlık yapıyı görünce müteahhitlik tecrübesinden yararlanmayı düşündü. Dağların arasında yollar açılmasında, kamplar inşa edilmesinde mücahitlere yardımcı olabilmek için çok sayıda teçhizat, traktör ve dozer getirdi. Bin Ladin'in Afganistan'a ziyaretleri yanında para, silah ve donanım eşliğinde bir dönem devam etti. Ara sıra bazı çatışmalara da katılıyordu ancak henüz düzenli bir şekilde değildi. Arap Yarımadası'ndan bazıları Bin

Ladin'in Afganistan'a ziyaretlerinden etkilendi ve Afganistan'a akın etmeye başladı. Ancak henüz sayıları çok fazla değildi. Çünkü dava daha kurumlarda, ofislerde ve kışlalarda organize edilen popüler bir kampanyaya dönüşmemişti.

Bin Ladin o dönemden bahsederken şöyle demişti: 'Allah Teâlâ'nın bize nimetinden bahsetmek ve müminleri bu yüce işe teşvik adına... Allah'ın lütfüyle 1399 hicri senesinde Rusların bir Müslüman ülkesi olan Afganistan'a girdiklerini duyduk. O dönem Afganistan'daki kardeşlerimize destek olmak için Pakistan'a gittim. Pakistan'a gidiş gelişlerim bir süre devam etti, ta ki sonunda Allah'ın izniyle Afganistan'a girdim. Mücahitler hem sayı hem de donanım açısından zayıf durumdaydı. Özellikle de savaş gereçleri açısından. Afgan kardeşlerimize karşı görevimizi tam anlamıyla yerine getirmediğimizi, bu hususta başarısız kaldığımızı hissettim. Bu taksiratın en iyi telafisi ise ferdin Allah yolunda savaşırken öldürülmesidir.'

1984 yılında Afganistan'da Arap cihadının kurumsal çalışmasının ilk modeli görüldü. Bu da Peşaver'deki Beytu'l Ensar idi. Beytu'l Ensar, cihada gelenlerin eğitim kamplarına, oradan da cihad sahalarına gönderilmeden önce memleketlerinden geldiklerinde karşılanacakları ilk durak noktası olarak kurulmuştu. Beytu'l Ensar'ın kurulmuş olmasına karşın Bin Ladin'in elinde henüz özel bir birimi, kamplardan, depolardan, levazım ve iletişim olanaklarından meydana gelen alt yapısı yoktu. Bu nedenle gelen gençleri Hikmetyar, Rabbani, Seyyaf gibi savaşçı gruplardan birine gönderiyordu.

Peşaver'de Beytu'l Ensar ile Şeyh Abdullah Azzam tarafından hizmetler bürosunun kurulması aynı zamana denk geldi. Bu büro, Beytu'l Ensar'ın tamamlayıcısı gibi oldu. Öyle ki hizmetler bürosu medya, bağış toplama, Müslümanların; özellikle de Arapların canla, malla cihada katılmalarına teşvik görevlerini

yerine getirirken Beytu'l Ensar da cihada gelenlerin karşılanıp yönlendirilmesi, ya da Afganların durumuna bakma gibi pratik görevlerin sorumluluğunu üstleniyordu. O dönemde Şeyh Abdullah Azzam'ın Bin Ladin ile ilişkisi iyice güçlendi. Ancak ikisi de işlerinin birleştirilmesinin menfaat açısından faydalı olmayacağında karar kılındı ve bunun yerine koordineli şekilde çoklu cephe çalışmasını tercih ettiler.

Bin Ladin 1986 yılında cihadi çalışma organizasyonunu genişletmeye ve kendi kamplarını ve kaynak hatlarını oluşturmaya karar verdi. Gerçekten de 6 kamp inşa etmeyi, inşaat sektöründeki tecrübesine dayanarak bu kampları savaş koşullarına göre birkaç defa hareket ettirip başka yerlere taşımayı başardı. Kamp tecrübesinden ve Arap mücahitlerin oraya varmalarından itibaren eğitimlerine, çatışmalara girmelerine kadar eğitip desteklemenin ardından Bin Ladin'e cihada katılma fikri çok çekici gelmeye başladı. Çünkü; çatışmalara katılan gençler cihada katılmanın lezzetini her ortamda ifade ediyorlardı.

Arap mücahitler başlangıçta çok sayıda çatışmaya katılmışsa da direk savaşa katılımları sınırlı düzeyde idi. Daha sonra büyük çatışmalara da katılmaya başladılar. Bunlardan en meşhuru sene sonunda gerçekleşen "Caci Harbi" idi. Caci Harbi'nde Arap Mücahidler Rusların en iyi eğitimli ve en iyi donanımlı birliklerini yenilgiye uğrattı. En üst düzey Rus komandolarından bazıları öldürüldü.

1986 yılından 1989 yılına kadar Bin Ladin'in öğrencileri olan bu Arap Mücahitler Ruslarla 5 büyük, yüzlerce küçük çatışmaya girdi. O dönem mücahitler için en güzel dönemdi. Çünkü hiçbir baskıya maruz kalmadan cihad farzını yerine getirebiliyorlardı. O dönem Bin Ladin neredeyse hiç ülkesine dönmüyor, senenin büyük kısmını Afganistan'da cihat, eğitim ve mücahitleri

denetimle geçiriyordu. Bununla beraber uzaklığına ve ilgilenememesine rağmen Allah Teâlâ şirketine de bereket veriyordu.

El-Kaide

80'lerin sonu; 1988 yılında önemli bir husus Bin Ladin'in dikkatini çekti. Arap mücahitler geliyor gidiyor, cephelere katılıyor, birçoğu yaralanıyor, şehit düşüyordu ancak büyük önemine; askeri düzendeki öncelikli yerine rağmen bu hareketlilik hiçbir şekilde kaydedilmiyordu. Bu bilgilerin eksikliği bazı vakitler Bin Ladin için sıkıntı kaynağı oluyordu. Zira bazı aileler telefonla arayarak, bazıları da bir elçi göndererek Bin Ladin'e katılmış olan aile fertlerinin akibetini soruyordu. Bin Ladin bu durumun idari bir prensip hatası olmasının yanı sıra, aynı zamanda zor duruma sokucu olduğunu da fark ederek Arap mücahitlerin kayıtlarının tutulmasına karar verdi. Kayıt fikri daha da genişletilerek Afganistan'a ulaşan herkesin tüm detaylı bilgilerini kapsayacak şekle dönüştürüldü. Artık Afganistan'a gelen şahsın ülkeye varış tarihinden Beytu'l Ensar'a katılış tarihine, eğitim kamplarına katılış tarihinden cepheye geçme tarihine kadar her şey yazılıyordu. Kayıt bölümü artık bağımsız bir yönetim haline gelmişti. Bu nedenle de aralarında bilinmesi için bu bölüme bir isim verilmesi gerekiyordu. O noktada Usame bin Ladin yardımcılarıyla beraber üssün Beytu'l Ensar'dan eğitim kamplarına ve cepheye; tüm yapıyı kapsıyor olması nedeniyle 'El-Kaide' (Veri Tabanı ve askeri üs ismi üzerinde anlaştı.) Artık ikinci dünya savaşından sonra Batı dünya görüşüyle temelleri atılan küresel sisteme 21. yüzyılda en büyük meydan okumayı gerçekleştiren ve bu dünya düzenini savunan ABD ve Avrupa dahil onlarca ülkeye karşı 15 yıldır mücadele veren El-Kaide kurulmuştu.

Suudi Arabistan'a dönüş

1989 yılında; tam olarak Sovyetler Birliği Afganistan'dan çekildikten sonra Bin Ladin, Pakistan ve Suudi Arabistan istihbarat birimleri tarafından Amerikan istihbaratının kendisine ve Şeyh Abdullah Azzam'a yönelik suikast düzenlemeyi planladığı yönünde uyarıldı. Bin Ladin Suudi Arabistan'a döndü. Afgan cihadının manevi babası Şeyh Abdullah Azzam ise iki hafta sonra suikastla öldürüldü.

O dönem Usame bin Ladin'in resimleri tüm Körfez ülkelerinin dergilerini, gazetelerini ve televizyon kanallarını kaplıyordu. Tüm medya ondan 'servetini, prestijini ve rahat hayatı bırakarak saldırıya, işgale maruz kalmış İslam halkına yardım için Afganistan'a savaşa gitmiş bir kahraman' olarak bahsediyordu..

Kuveyt'in işgali alarmı

O dönem Bin Ladin'in konuşmaları, davanın bilincini taşıyan sorumlu ve dertli bir kişinin konuşmalarıydı. Özellikle Irak Rejimi tehlikesinden açıkça bahsetmesi ve Körfezi işgale kalkışacağı yönündeki tahminlerini dile getirmesi, Körfez ülkelerinin yöneticilerini oldukça rahatsız ediyordu. Çünkü Bin Ladin'in konferanslarda bu tehlikeden bahsettiği sırada Irak Rejimi onlar açısından en güçlü dostlardan biriydi. Bin Ladin rejimlerin rahatsızlığına karşın uyarılarından ve açık konuşmalarından vazgeçmeyince içişleri bakanlığı kendisine yurtdışı yasağı koydu. Bununla da yetinmeyerek kendisine kesinlikle aleni bir şekilde faaliyette bulunmaması, aksi takdirde tutuklanabileceği ya da ev hapsinde tutulacağı uyarısında bulundu. Devletin bu düşmanca uyarısına karşın Usame bin Ladin devlete bir nasihat mektubu yazarak bir arkadaşı aracılığıyla bu mektubu Prens Ahmet Bin Abdulaziz'e ulaştırttı. Mektupta genel ve özel nasihatler yer alıyordu. Genel nasihat kapsamlı bir reform yapılması,

özel nasihat ise Saddam Hüseyin'in bölgeye tamah etmesi yönündeki uyarısının tekrarı ve buna karşı hazırlıklı olunması talebi idi. Prens Nayif, Bin Ladin'in Saddam'ın emellerine dair verdiği konferans hakkında kendisine bir rapor ulaştığında Bin Ladin'le görüşmek istedi.

Bin Ladin haberlerden Kuveyt'in işgal edildiğini duyunca hemen devlete, kendi açısından ülkeyi Irak tehlikesinden korumak için en iyi yöntemin ne olduğunu belirttiği ve ümmeti bu tehlikeye karşı seferber etmek için bir grup öneri sunduğu bir mesaj daha yazdı. Ayrıca sözüne kulak veren tüm Arap mücahitleri savunma eylemine katılmaları için çağırmayı da teklif etti. Mektup ilki ile aynı yoldan teslim edildi. Devletin kendisine verdiği cevap ise konunun değerlendirileceği vaadiydi. Rejimin dini ve ulusal davalardaki konumunun farkında olmasına karşın yine de vatanın savunulmasında bir şekilde de olsa yardım istenebileceğini umuyordu. Ancak devletin, mücahitler yerine Amerikan kuvvetlerini yardıma çağırma kararı Bin Ladin'in hayatındaki değişimin en önemli sebeplerinden biri oldu.

Ülkesindeki rejimin Amerikan kuvvetlerini çağırması haberi Bin Ladin'de şok etkisi yapmıştı. Çünkü peygamberin (s.a.v) gönderilişinden bu yana, onun ifadesiyle kâfirler ilk defa Arap Yarımadası'na hâkim olacaktı. Hem de askeri güçleriyle! Onu şok eden bir diğer nokta da Amerikan güçlerinin ülkeye işgal yoluyla ya da rejimin itirazına karşın değil de aksine kendilerinin yardım isteği üzerine giriyor olması idi. Bu tehlikeli gelişmeden sonra Bin Ladin yarımadanın istikbali adına hayal kırıklığı ve endişe duygularıyla doldu. Ardından da yetkililere mesajlar göndererek ve konuşarak seslenmenin bir faydası olmadığını anlayarak bunun yerine başka bir yöntem bulmanın gerektiğine kani oldu.

Bin Ladin bu dönemi şu sözleriyle ifade etmişti: "Amerika Haremeyn topraklarına girdiğinde âlimler ve şeriat öğrencileri şiddetle buna karşı çıkmıştı. Suudi rejimi Amerikan kuvvetlerini çağırdığında büyük bir hata yaptı."

Bin Ladin olanları ihanet olarak görüyor ve şöyle diyordu: 'Suudi halkı âlimlerin söylediklerini hatırlayacak. Ayrıca bugün sorunlarının baş sebebinin Amerika olduğunun da farkındadır.' Usame bu olay üzerine iki farklı yönde harekete geçti. İlki tüm Müslümanların; özellikle de Arap Yarımadası'ndakilerin savaşa hazırlanmasının gerekliliği üzerine bir fetva çıkarttırmaktı. Gerçekten de Şeyh Useymin bu fetvayı çıkardı. Bin Ladin de bu fetvayı gençleri yeniden Afganistan'a gidip orada eğitimlere katılmaları için teşvik etmede kullandı. Onun bu çağrısına çok sayıda genç icabet ederek Afganistan'a gitti. Bin Ladin ikinci olarak da bağımsız bir şer'i kurumda elinden geldiğince çok sayıda âlim toplama girişiminde bulundu. Bu kurum, insanların şer'i bir merci olarak başvuracakları; Büyük Âlimler Heyeti'nin dışında ayrı bir kurum olacaktı. Çünkü Büyük Âlimler Heyeti Amerikan kuvvetlerini mükaddes topraklara çağıran fetvayı yayınladıktan sonra Bin Ladin'in nazarında devletin elindeki bir oyuncağa dönüşmüştü.

Bin Ladin devletin kendisine arka arkaya yönelttiği uyarıları dinlemeyince kendisine yönelik tacizler başladı. Çiftliklerinden birine saldırılarak teftiş edildi. Afganistan'dan Rusları kovup da Amerikalıları ülkesinde bulmak ona çok ağır gelmişti. Onun vatanına verdiği kıymet ya da ülkesini ayrıcalıklı görmesi ulusçu bir zihniyetten değil vahyin orada indirilmiş olmasından, Haremeynin mevcudiyetinden ve bu toprakların diğer topraklara nazaran daha kutsal sayılmasından kaynaklanıyordu.

Bin Ladin, "Çöl Fırtınası Operasyonu"nun gerçekleştirildiği dönemin acısına tahammül etti. Ardından ülkesinde daha

fazla kalmaya devam ederse kendisine karşı dürüst davranmamış olacağına kanaat getirdi ve daha fazla dayanamayarak ülkeden çıktı.

Pakistan ve Afganistan'a dönüş

Bin Ladin Pakistan'a döndü. Ancak cihadın asaleti dünkü müttefikler arasında meydana gelen çekişmede yokluğunu hissettirmişti. Şeyh Abdullah Azzam suikastı Afganistan'da fitne sebeplerinden biri olmuştu. Aslında orada, mücahitlerin arasında çekişmenin daima sürmesine istekli egemen zorba bir güç vardı. Bin Ladin'in bu mesele hususunda yaptığı ilk şey Arap gençlere mevcut çekişmeye kesinlikle girmemeleri, kan akıtılmasına karışmamaları ve herhangi bir kesime asla meyletmemeleri yönünde tâlimat vermek oldu. Afganistan'da bulunduğu müddet boyunca birçok kez suikast girişimiyle karşı karşıya kaldı. Ancak bu girişimlerin tümü başarısızlıkla sonuçlandı. Çünkü Pakistan Emniyet Birimi'nde kendisine sempati duyanlar ona girişim haberlerini sızdırıyorlar, o da tedbirini alıyordu. Afgan gruplar arasında çıkan anlaşmazlıkları çözebilmek için orada birkaç ay boyunca kaldı. Ancak girişimlerinde ardı ardına başarısız kalınca, özellikle de kendisini yakalamak ve kendisine karşı suikast düzenlemek isteyenlerin çokluğunu dikkate alarak Afganistan'da kalmasının bir fayda vermeyeceğini düşündü. Kendisine yakın bazı isimlerle Afganistan dışında İslam'a hizmet sunabileceği başka bir mekân aramaya karar verdi. Usame bin Ladin Afganistan'da mücahidler arasında yaşanan iç savaşa dayanamıyordu. Ülkede kalmaya devam etmesi durumunda bu iç çatışmanın bir tarafı olmaktan şiddetle endişe ediyordu. Ladin'in Sudan'a hicret etmesinde aslında bu iki unsur oldukça etkiliydi.

Sudan'a yolculuk

Bin Ladin için alternatif ülkelerden biri Sudan'dı. Bu seçim, o ülkenin yeni bir cihadi-askeri projenin yeni üssü olması için yapılmamıştı. Ancak Bin Ladin, İslamcıların bu devletin İslam ve Müslümanlara tutkusundan, İslam şeriatını uygulama isteğinden bahsettiklerini duymuştu. Bu nedenle Afganistan yerine kendisine bir sığınak olabileceği düşüncesinin yanı sıra, o sıralar ambargoyla boğuşan bu devlete ticaret ve inşaat alanlarındaki imkânları, ve Suudi Arabistan ve Körfez ülkelerindeki bağlantıları aracılığıyla bir şeyler sunabileceğini ummuştu.

Gerçekten de Bin Ladin 1991 yılının sonunda özel bir uçak ve gizli bir seferle Sudan'a uçtu. Bu yolculukta bazı arkadaşları kendisine eşlik etti. Bunlar arasında Eymen El Zevahiri de vardı. Yolda kendilerine daha başkaları da katıldı. Sudan Hükümeti kendisini oldukça iyi karşıladı. Bin Ladin'in o dönemde hiçbir şekilde maddi yardıma ihtiyacı yoktu. Aksine henüz tüm malvarlığı kontrolü altındaydı ve Suudi Arabistan'daki hesabından ve donanımından bir kısmını gayet doğal bir şekilde Sudan'a aktarttı. Bin Ladin Sudan'da herhangi bir askeri eyleme karışmadı. Bunun yerine yol, inşaat, ekim, dikim vb. projelere büyük katılım gösterdi. Bu projelerin en meşhuru ise "Hartum Atbara Yolu" projesiydi. Bu dönemde ABD ve Avrupa tarafından İslami rejim tercihi dolayısıyla gıda ambargosuna uğrayan ayrıca ciddi bir kuraklık yaşayan Sudan'ın bu ekonomik sıkıntıdan çıkmasında Usame bin Ladin'in devasa servetini seferber ederek yürüttüğü tarım projeleri oldukça etkili olmuştur.

Önemli bir nokta:

Birçokları bu dönemin Usame bin Ladin'in tarihinde önemli bir noktayı oluşturduğu görüşünü taşıyor. Zira bu dönemde

kendisine yapılan baskılar onu yönetime karşı cihad yoluna yönelmeye zorladı. Analistler, Bin Ladin'in o dönemde aslında siyasi bir cihad sürdürmeyi planladığına, bunu açıklamasa da uygulamalarından ortaya çıktığına işaret ediyor. O dönem bildiriler yayınlıyor, basına çıkıyor, çağrılarda bulunuyordu. Tüm bunlar; kendi fikrine davet eden devrimci siyasi uygulamalardı. Yaptığı gizlenmesi gereken askeri uygulamalar olmadığı için de basın organlarını kullanıyordu.

Bin Ladin Sudan'da Sudan-Bor Havaalanı yerine başka bir havaalanı inşasına başlamıştı. Bu havaalanı projesi Suudi hükümeti tarafından finanse ediliyor, masrafları Suudi fonundan karşılanıyordu. Yani o sıra hükümet ile alakası hala sürmekteydi. Aynı şekilde tahıl, ayçiçeği, yağ üretimi, yol açımı gibi projelere de yatırım yapıyordu. Bunlar arasında 400 kilometrelik Tehaddi yolu projesi de yer alıyordu. Sonra aniden Suudi Arabistan Usame bin Ladin'in Sudan'da uyguladığı bu projeleri finanse etmeyi durdurdu. Görünürdeki bahane Sudan'ın Irak'ın yanında konum almasının cezalandırılmasıydı. Ancak gerçek neden büyük olasılıkla ABD'nin istisnasız tüm İslam devletlerine uyguladığı ambargo planıydı. İslami metodu uygulamaya kalkan ülkeler de tabi ki listenin başında yer alıyordu.

İkinci Körfez Savaşı'nda oluşan çatlak İslam Dünyası'nı tümüyle parçaladı. Amerika, Arap Dünyası'na büyük darbesini vurmuş, çatlak her yere uzanmıştı. O kadar ki din âlimleri arasında daha önce hiç görülmemiş ayrılıklar çıktı. Resmi din âlimleri bile ülkelerinin yöneticileriyle ters düştü. Çatlak gerçekten çok derindi. Âlimler, sultan âlimleri ve din âlimleri olmak üzere ikiye bölündü.

Bin Ladin'in Sudan'daki konumu din âlimleri için çok çekici iken, verdiği dersler sultan âlimleri için büyük sıkıntı kaynağı oluyordu.

Suudi Arabistan, Usame bin Ladin'in Suudi Arabistan'da Müslüman olmayan askeri güçlerin varlığının hükmüne ilişkin fıkhi deliller ve sahih hadisler getirmesini kendileri için iyice tehlikeli görmeye başladı. Özellikle de Amerika'nın Kuveyt'i özgürleştirme bahanesi ortadan kalktıktan sonra Amerikan güçlerinin hala ülkede kalması ve Bin Ladin'in bu noktaya dikkat çekmesi birçoklarının ilgisini çekiyor, dolayısıyla da bu devlet için sıkıntı kaynağı oluyordu. Suudi Arabistan, Sudan'daki projeleri finanse etmeyi durdurunca Usame bin Ladin kendi servetinden 200 milyon dolar gibi oldukça yüklü bir miktarı bu projeleri için kullandı. İşte bu noktada analistler yine aynı hususa dikkat çekerek şöyle diyor: 'Eğer bu ülkede askeri bir örgüt kurmak istiyor olsaydı neden servetinin büyük kısmını burada yatırım projelerine harcadı?'

1992 yılında Bin Ladin'in Suudi Arabistan'daki malvarlığı dondurulup bu paradan harcaması engellendi. Bunun yanında rejim tarafından ailesine de baskı yapılarak kendisine daha büyük sıkıntı verilmeye çalışıldı. Sonra kendisine bir elçi giderek malvarlığının kendisine iade edilebileceği, hatta daha da artırılabileceği vaadinde bulundu. Ancak bu elçinin bir şartı vardı. O da Bin Ladin'in Amerikan kuvvetlerinin ülke topraklarında bulunmasından ötürü din âlimlerinin şiddetli protestoları nedeniyle Suudi rejimi üzerinde oluşan baskı ve sıkıntıyı azaltmasıydı. Suudi rejimi bu âlimlerin çoğunu hapse atmış, bu durum sıkıntıyı daha da katlamış, sorunu büyütmüştü. Bu âlimlerin tümünün Usame bin Ladin'le yakın ilişkisi vardı. Bin Ladin'den onları yalnız bırakması ve Suudi Rejimi'nin tam manasıyla İslam şeriatını uyguladığını ilan etmesi istendi. Ancak Bin Ladin bunu reddetti.

Bunun üzerine Bin Ladin Amerikan İstihbaratı'nın ana konusu oldu ve Ladin konusu Amerika ile Suudi yetkililer arasında düzenli bir şekilde ele alınmaya başlandı. Bin Ladin'e yapılan ekonomik, ailevi ve ideolojik baskıların ardından nihayet siyasi baskı da geldi. Gençleri Afganistan'da cihada teşvik eden Arap ve İslam ülkeleri, ümmetin bu evlatlarının ülkelerine geri dönüşünü reddetti. Oysa onlar gerçekten özsaygısı olan bir ülkede yaşıyor olsalardı muhakkak ki kendilerine en üstün madalya ve nişanlar takılır, ümmete fayda vermek üzere tecrübelerinden yararlanılırdı. Ancak bunun tam aksi oldu. Kuşatıldılar, kendilerine baskı yapıldı ve suçlandılar. Bu nedenle aralarından büyük kısmı Sudan'da Usame bin Ladin'e sığınmak zorunda kaldı. Aralarından bazıları ülkelerinden uzaklaştırılmış, bazılarına da birtakım askeri operasyonlar düzenlenmişti. Bin Ladin'in kendisine sığınan kimseleri geri çevirmemesi gerekiyordu. Öyle ki kendisine sığınan bu kimseler Afganistan'da Allah yolunda canlarını ortaya koymuşlardı. Başlarına gelen bu sıkıntının ardından onlara geçim kaynağı bulmalıydı. Usame bin Ladin'in yanına sığınan bu kimseler 9 yıl sonra Cenk Kalesi'nde elleri arkalarından bağlı olarak ve uluslararası insan hakları kuruluşlarının güvenliklerini teminat altına aldığını vaadettiği halde B-52 ağır bombardıman uçakları tarafından bombardımana tutularak şehit edileceklerdi.

Suikast girişimi

Sudan'a geri dönüyoruz... Usame bin Ladin'e uygulanan ambargo devam etti. Öyle ki yükü, görevleri artmış ancak parası azalmıştı. Buna karşın o bu durumda bile siyasi çalışmasını

sürdürmek istiyordu. 93 yılı ve 94'ün başları kuşatılma, baskı, kovalamaca ve suikast girişimi arasında geçti. Suikast üç kişi tarafından düzenlenmişti. Liderleri ise Libya uyruklu idi. Bu şahıs daha sonra idam edildi. Diğer üçü de operasyonda öldürüldü. Bu, Bin Ladin Sudan'da faaliyetlerine başlamasından bu yana kendisine karşı düzenlenen ilk suikast girişimiydi. 11 Eylül olaylarından sonra eski ABD başkanı Bill Clinton El-Kaide liderine suikast düzenlenmesini kendisinin emrettiğini açıkladı. Suikastçı grup Bin Ladin'in namazını kıldığı camiye giderek namaz kılanların üzerine ateş açmış ve saldırı sonucu namaz kılanlardan 61 kişi şehit düşmüştü. Bu olay meydana geldiği vakit saldırıyı düzenleyenlerin Ensar'ul Sünne Cemaati üyelerini hedef aldıkları söylentileri yayıldı. Oysa gerçek hedef Bin Ladin'di. Zira suikastçılar kendisini aramaya ısrarla devam etti. Arka arkaya onu hedef alan üç operasyon düzenlediler. Önce camiye saldırdılar. Birkaç saat sonra Hartum'un ortasında sahibi olduğu şirkete, ardından da evine yöneldiler. Üç silahlı, Hartum'un doğusundaki Riyad Mahallesi'ndeki evine saldırdı. Kaçmadan önce evini mermi ateşine tuttular. Evde Bin Ladin'le beraber kalanların bazılarının yaralanmasına karşın kendisi kurtuldu.

Vatandaşlığının elinden alınması

1994 yılının başında Kral Fahd Usame bin Ladin'in vatandaşlığının elinden alındığına dair bir karar yayınladı. Bu karar, ülkenin içinde meydana gelen ve Bin Ladin'in büyük özenle takip ettiği gelişmelerle eşzamanlı geldi. Bu gelişmeler kapsamında, İslami akımlar tarafından reform taleplerinin dile getirildiği notlar yer alıyordu. Sonuncusunda Bin Ladin'in Suud yöneticilere nasihat etmek için öncülüğünü yaparak kuruluşuna iştirak ettiği Yasal Hakları Savunma Komitesi, kurucularının ve sempatizanlarının tutuklanması kampanyası konu

edilmişti. O vakit komite henüz Londra'dan çalışmalarına başlamamıştı. Bu gelişmeler Bin Ladin'i Suudi Hükümeti'ne karşı ilk defa açık bir girişimde bulunmaya itti. 1994 yılının başlarında vatandaşlığının elinden alınmasına cevap verdiği şahsi bir bildiri yayınladı.

Filistin davası ve Bin Baz'a mesaj

Usame bin Ladin, "11 Eylül Olayları öncesi Filistin davasına önem vermiyordu." iddialarının aksine bu konu ile de tüm Müslüman coğrafyası ile olduğu gibi oldukça yakından ilgiliydi. Zira 1994 yılının sonunda Şeyh Bin Baz'a 'Yahudilerle sulh fetvasına ilişkin olarak 'Şeyh Bin Baz'a Yahudilerle Sulh fetvasının geçersizliği üzerine açık bir mesaj' başlığı altında bir mektup göndermiş, bu mesajında İslam dünyasının her yerindeki Müslümanlarla ilgili fetvalar meselesini ele almış sonunda da sözü İsrail'le sulhu mübah kılan fetvasına getirerek şöyle demişti: *'Bunlar tam olarak anlatmak istemediğimiz bazı örneklerdir. Ancak koşullar bahsini gerektirdi. Sizin Müslümanlar için bir felaket olan ve Yahudilerle barış yalanından bahseden son fetvanızla karşı karşıyayız. Rejim daha önceleri içinde sakladığı Yahudilere karşı teslimiyetçi saçmalığı dışa vurmak istediğinde siyasi isteğine yanıt verdiniz. Yahudilerle kayıtlı mutlak barışı mübah kılan bir fetva yayınladınız. Siyonist düşmanın başbakanı ve parlamentosu bu fetvanızı alkış ve övgüyle karşıladı. Ardından Suudi rejimi de Yahudilerle daha fazla normalleşme uygulamasına gideceğini açıkladı.*

Harameyn ülkesini Yahudi-Siyonist işgal kuvvetlerine mübah kıldığınız yetmemiş gibi bir de Arap tağutlarından hain ve korkakların imzaladığı teslimiyet anlaşmalarını daha da yasallaştırarak mescid'i harameynin üçüncüsünü de musibetin

içine soktunuz. Bu tehlikeli, büyük bir söz, genel bir felakettir. Bunda insanları dolandırma ve ümmeti birçok yönden aldatma vardır.'

Daha sonra fetvanın geçersizliğini ortaya koyan sebepleri sıraladığı 29.12.1994 tarihli bu mesajından sonra Bin Ladin, bazı kimselerle işbirliği yaparak aleni bir şekilde hareket etmeye karar verdi. Böylece "Nasihat ve Reform Heyeti" ortaya çıktı. Bin Ladin ve kendisiyle işbirliği yapanlardan bir grup devletin Savunma Komitesi'ne karşı başlattığı kampanyayı, komitenin kurucularını ve çevrelerindeki insanları tutukladığını görünce içlerinden bazıları baskı altına alınan bu komite yerine "Yasal Hakları Savunma ve Nasihat Heyeti" adı altında yeni bir komite kurulması tavsiyesinde bulundu. Yeni kurulan bu komite daha sonra bir dizi notlar yayınladı.

Askeri alanda çalışmalar

Usame bin Ladin büyük olasılıkla 1994 yılında bu seçeneği düşünmeye başladı. Zira o vakit ümmetin farkında olmadığı tehlikeli bir durumu, bir mücahit, bir kahraman olarak çalışmasının yasak olduğunu keşfetmişti. Ölüme ek olarak önünde şu üç seçenek bulunuyordu:

1- ABD'ye tam teslimiyet, boyun eğme ve işbirliği,

2- Kalan ömrünü hapishanede geçirmek için ülkesine dönmek, esir düşmesi

3- Öldürülmesi muhtemel askeri çalışmaya yönelmek.

Bundan daha önce Usame bin Ladin Amerika'nın kendisine uyguladığı ambargo metodunun İslam ülkesine de uygulanmakta olduğunu fark etmişti. Örneğin Sudan'a gelişme, yatırım, yoksulluğun pençesinden kurtulma, Amerikan buğdayı yerine Arap dünyasına yeterli gelmesi muhtemel buğday ekimi yasaktı. Sudan'ın önünde –aynen diğer İslam ülkelerinin önünde

olduğu gibi- sadece şu üç seçenek bulunuyordu: Tam bağımlılık ve kapsamlı işbirlikçilik, parçalanana kadar ambargo ya da kendisine savaş açılması! İşte bu dönemde Bin Ladin'le ilişkilendirilen iki önemli gelişme meydana geldi. Bunlardan ilki Somali ve Yemen olayları, ikincisi de Riyad patlamalarıydı. Somali olaylarında küçük bir tim vardı ve bu tim, Afganistan'da eğitim almış bir grup tarafından yönetiliyordu. Amerika'ya karşı benzersiz operasyonlar düzenlenmesinde önemli rol oynadılar. Yemen'e gelince Amerika ve Yemen burada meydana gelen ve Aden'de bir otelde bir grup Amerikalının öldürüldüğü olaylara sessiz kaldı. Usame bin Ladin bu olaylardan bir daha sonra hiç değiştirmeyeceği bir konum aldı. Operasyonları övgü ve takdirle karşılamakla beraber kendisinin ardında olduğunu asla itiraf etmedi.

Somali

1992 yılında aniden dünya endişeyle doldu. Somali'deki aç ve açlıktan, hastalıktan ölmüş Somalililerin resimleri gazete sayfalarını ve uydu kanallarının ekranlarını kapladı. Bu manzara ve haberler daha sonra kesildi ve bir daha da kimse bahsetmedi. Artık herkes, yeni bir işgale ön hazırlık olarak El-Kaide'nin kamplarından bahsediyordu.

Tüm bunlar Somali'nin işgali, Sudan'ın parçalanması, Mısır'ın Nil'in kaynağına yaklaşma hususunda tehdidi, Kızıldeniz'in kontrol altında tutulması için Afrika Boynuzu'nda varlık gösterebilme, Yemen ve Arap Yarımadası'nın tehdidi için yapılan medyasal hazırlıktı. Gerçekten de aradan fazla süre geçmeden; 1992 yılının Aralık ayında Umut Operasyonu adıyla doğudan-batıdan birçok ülkenin ve Amerikan deniz kuvvetlerinin katılımıyla BM bayrağı altında işgal gerçekleştirildi.[2]

2 Muhammed Abbas'ın 'Aksine Bu İslam'a Karşı Açılmış Bir Savaştır' kitabından alıntı

Usame bin Ladin'e göre Amerika Somali halkının açlığıyla ilgilenmiyordu. Onun bu ülkeye gelişi İslam'a karşı savaşının bir parçasıydı. Bin Ladin ayrıca Amerika'nın, Sudan'ın Mısır, Eritre, Etiyopya, Kenya ve Arap Yarımadası'ndaki İslami hareketlere desteğinin başarılı olması durumunda ortaya çıkacak aşırı hassas stratejik sonuçlardan korktuğunu düşünüyordu. Umut Operasyonu'nun asıl hedefi Sudan'dı. Sudan'daki baş hedef de kendisi ve yanında bulunan Afgan-Araplardı.

Somali'deki haçlıların uygulamalarının ve Batı medyasının 'açların kurtarılmasının hedeflendiği insani yardım' iddialarının gerçek yönü çok geçmeden ortaya çıktı. Belçikalı askerler daha ülkeye gelir gelmez insanın tüylerini ürperten bayağı hareketlere kalkıştı. Örneğin; bir Somalili'yi bağlıyor ve üzerine küçük tuvaletlerini yapıyorlardı. Sonra Kanadalı askerlerin ve üst düzey subaylarının sırası geldi. Somalili bir gencin, umutları canlandırmak için gelenlerin kurşunuyla öldürülmesi olayını örtbas ettiler. Ardından 'geri kalmış İslam dünyasının' işgal edilip bu ülkelere Batılı değerlerin dayatılması çağrısında bulunan Berlusconi'nin ülkesi İtalya'ya sıra geldi. İtalyan Panorama Dergisi'nin yayınladığı bir dizi resim bir umut uyandırmaktan çok en kötü, ahlaksız ve bayağı sömürge günlerini, insan haklarının bariz bir şekilde çiğnenmesini ve ülke evlatlarının ırkçı bir üslupla hor görülmesini hatırlatıyordu.

Fotoğrafların ilkinde yere fırlatılmış çıplak bir Somalili görünüyordu. Bu şahsa isterik kahkahalara ve sadistçe bir sevince boğulmuş İtalyan askerler tarafından elektrik kablolarıyla işkence ediliyordu. İkinci resimde askeri bir kamyonete bağlanmış Somalili bir kız vardı. Aynı sevinç havası içinde, aynı askerler; İtalya ve Birleşmiş Milletler bayrakları altında kıza iğrenç bir şekilde tecavüz ediyordu. Bir diğer resim sözlüydü ancak diğerlerinden daha az önemli değildi. Paraşütçü Stefano dergiye oradaki tüm askerlerin aynı şeyleri yaptığını itiraf ederek

şöyle demişti: 'O dönem kendimizden koptuk. Çünkü uygar bir yaşantıdan barbar bir yaşantıya intikal etmiştik.' Başka bir paraşütçü, Benedetto Bertini de üst düzey subayların kendilerine neler dediklerini anlatırken şöyle demişti: 'Somalililere insan gibi davranmamıza gerek yok. Altın tavsiye: Şüphe duyduğunuz takdirde söz konusu kadın ya da çocuk bile olsa kurşunu sıkın.'

Burada uygar bir yaşantıdan barbar bir ortama intikal fikri ile Somalililerin nasıl da insan dışı sürüler, canavarlar, cansız nesneler ya da başka gruplar sınıfına konduğuna dikkat etmemiz gerekir. Yine dikkat edilmelidir ki bu uygulamalar, orada geçici bir zevk alınması, burada acımasız bir eylemi haklı kılan 'bu barbarlara yardım sunuyoruz' duyguları ortasında gerçekleştiriliyordu.

İntikam ve direniş: Kara Şahinler Düşüyor

Usame bin Ladin Aden'deki Moore Hotele düzenlenen ve üç Amerikan askeri personelinin ölmesi ve beşinin de yaralanmasıyla sonuçlanan istişhadi operasyonun sorumluluğunu üstlendiğini açıklamadı. Ancak olayın tahkiki için Yemen'in çağırttığı Mısırlı emniyet subayları Bin Ladin'i suçladı. Bu suçlamanın ardından Amerikan güçleri kökten dincilerin kamplarını vurma bahanesiyle Somali'ye yönelik yoğun baskınlar düzenlemeye başladı. Bu baskınlarda yüzlerce kişi hayatını kaybetti. Aynı şekilde birçok cami ve İslami eserler de yakıldı. Somali'de durum ABD'nin 9 sene sonra Afganistan'da yaptığı ile aynı idi. Ancak Somali'deki vahşet ve barbarlık çok daha fazlaydı. Somalili mücahitler Amerika'nın bu vahşetine karşı koydu ve bir Amerikan uçağını düşürüp 18 Amerikalıyı öldürmeyi başardı. Amerikalı vatandaşlar ölülerini televizyondan gördü. ABD askeri planını sürdürmeye kalkışarak bombardımanını yoğunlaştırdı. Somali'nin dört bir yanından BM'nin ülkedeki varlığına karşı kalabalık gösteriler düzenlenmeye başladı. Askeri işgalin hakikati ortaya çıkınca Amerika hemen kuvvetlerini çekmek

zorunda kaldı. Ardından da diğer kuvvetler çekildi. Amerika Bin Ladin'i bunun da ardında olmakla suçladı. Somali'deki saldırı tüm dünyadaki İslamcılar açısından büyük bir moral kaynağı olmuş, ABD başkanının Mogadişu çatışmaları sonunda ülkeden askerlerini çekmesi ABD açısından büyük bir utanç kaynağı olmuştu. Bin Ladin zafer ilan etmişti. Hollywood ABD'nin Somali'de yaşadığı utancı örtmek için hepimizin bildiği ve yine işgali haklı çıkarıp düşmanı barbarlar olarak niteleyen bir film çekti. Kara Şahin Düştü (Black Hawk Down)

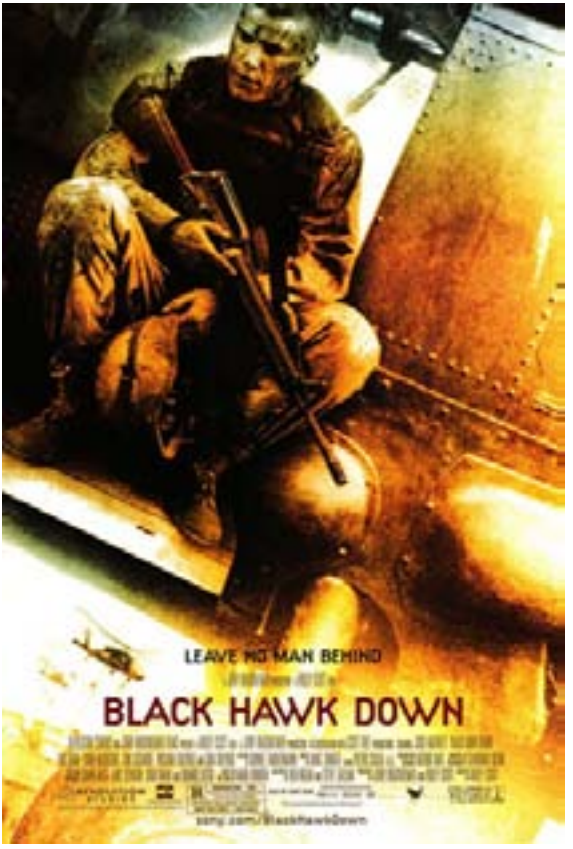

İkinci hicret

Somali olaylarından ve Riyad patlamasından sonra Bin Ladin'in Sudan'daki varlığı Sudan hükümeti için bir sıkıntı kaynağı olmaya başladı. Amerika ve Arap ülkeleri Bin Ladin'i ülke topraklarından çıkarması ya da teslim etmesi için Sudan hükümetine büyük baskı yaptı. Sudanlılar bir süre bu baskılara dayandı ancak sonra Sudan'dan çıkmaları için Afgan-Araplara baskı yapmaya başladılar. Usame bin Ladin Sudan'ın maruz kaldığı bu baskıdan haberdardı. Sudanlılar kendisine bunu bildirmişti. Belki bir keresinde kendisine açık açık ülkeden çıkmayı düşünmesini bile söylemişlerdi.

Bin Ladin Sudanlıların artık dayanamadığını fark edince Sudan'dan çıkmak için kendi kendine bir düzenleme yaptı. Ülkeden çıkış hazırlığı olarak Afgan mücahitlerden eski yoldaşlarını aradı. Bu arkadaşları arasından da Celalabad bölgesinde güçlü nüfuz sahibi olan Şeyh Yunus Halis ve Şeyh Celaleddin Hakkani'yi seçti. Bu, henüz Taliban'ın nüfuzunun Kandahar'ın dışına uzanmasından önce idi. O dönem Afganistan bölgeleri Afgan gruplar arasında dağılmış şekildeydi.

Üç şok

O dönem Bin Ladin finansal faaliyetlerini olumsuz yönde etkileyen üç mali şokla karşılaştı. Bunlardan ilki Suudi Hükümeti'nin artık ülkeye son çıkışının ardından bir daha dönmeyeceğini anlamasının üzerine taşınır-taşınmaz tüm malvarlığını dondurmasıydı. Bu malvarlığının değeri ise toplam 200-300 milyon dolar arasındaydı. Bin Ladin'in malvarlığı dondurulduğunda resmi kurumların kontrolü altına kondu. Birçok medya organının Bin Ladin'in malvarlığından bahsederken zikrettiği değer budur. Kendi tasarrufu altındaki malvarlığı ise ayrı bir meseledir. Suudi İstihbarat Birimi'nin eski başkanı Prens Türki El-Faysal, Bin Ladin'in servetini yaklaşık elli milyon dolar olarak tahmin etmiş, bu servetin bazı gizli banka hesaplarına

yatırılmış olabileceğine işaret etmişti. Bu, birçok haberde babasından kendisine miras kaldığı söylenen 300 milyon doların yanında oldukça düşük bir rakamdır. Prens Türki daha sonra MBC Kanalı'na verdiği bir röportajda ise istihbarat müdürü olduğu dönemde zikrettiği rakamdan çok farklı rakamlar üzerinde durmuş, Bin Ladin'in servetinin bir, iki hatta üç milyar dolar olabileceğini söylemişti. 2004 yılına kadar Usame bin Ladin'i yakalama timi başkanlığını yapan Michaie Scheuer ise bir konferansta Bin Ladin'in 20 milyar dolarlık serveti terk eden, kendisine hayran olunmayı hak eden cömert ve samimi bir düşman olduğunu belirtmişti.[3]

İkinci şok: Sudan Hükümeti Bin Ladin'in yürüttüğü projelerin masraflarını ödemekten aciz kaldı. Bu projelerin en meşhuru Bor Sudan'ı Hartum'a bağlayan Tehaddi yolu projesi idi. Bin Ladin Sudan Hükümeti'nden belki de 200 milyon doları aşan masrafın yüzde onunu bile çıkaramadı.

Üçüncü şok: Bazı şirketlerin Suudi Hükümeti'ne haber sızdırdığını keşfetti. Bunun üzerine bu şirketleri kapatıp, kurtulmak zorunda kaldı.

Usame bin Ladin daha sonra bu olaydan, Başkan Ömer Beşir'in nasıl da kendisine birkaç gün içinde ülkeden çıkması gerektiğini aksi takdirde kendisini Suudi rejimine teslim etmek zorunda kalacağını bildirdiğinden buruk bir şekilde bahsetti. Söylendiğine göre Kral Fahd, Sudan tarafından gelen Bin Ladin'in teslim alınması teklifini reddetmişti. Sudan onu sırtından vurdu. Malını onlara yatırdıktan sonra kendisinden ülkeyi terk etmesini istediler. O zaman hükümete verdiği borcu geri ödemelerini istedi. Kendisine ellerinde likidite bulunmadığını, yerine mısır, koyunlar, kauçuk ya da ülke dışına çıkarabileceği herhangi başka bir şey alabileceğini söylediler. Durum gerçekten çok gülünçtü. Amerika, Avrupa, kendi ülkesi ve Arap

3 Michael Scheur'a ait bu ifadeleri kitapla beraber hediye ettiğimiz DVD'de izleyebilirsiniz.

Dünyası'nın peşinde olduğu bir adam; pasaportu bile olmadan gecenin karanlığında kaçarken bu eşyaları nasıl yanında götürebilir? Hem de 200 milyon dolar değerinde!

Sudan Halk Kongresi Partisi Başkanı Dr.Hasan Turabi de daha önce yaptığı bir konuşmada Sudan hükümetini Bin Ladin'in paralarını, köyünü, evlerini ve gayrimenkullerini çalmakla suçlamıştı.

Usame bin Ladin, El-Kudsu'l Arabî gazetesinin genel yayın editörü Abdulbari Atwan kendisi ile görüşmeye geldiğinde acı bir dille bu hadiseden bahsetmiş, Sudan'ın kendisini ülkeden çıkarma karşılığında hiçbir şey de kazanamadığını vurgulamıştı. Ne Suudi Arabistan'dan, ne Mısır ne de Amerika'dan bir karşılık görmüştü Sudan. Mısır'la ilişkileri de düzelmedi. Suudi Arabistan kendilerine herhangi bir yardım sunmadı. Amerika kendilerini terör listesinden çıkarmadı. Bin Ladin, kendisini ülkeden çıkarmaları karşılığında bir menfaatleri olacaksa bunun kendisi için bir sakıncası olmadığını açıklamıştı. Ancak sorun onu hiçbir karşılık elde edemeden uzaklaştırmış olmalarıydı. Dahası ödüllendirileceklerine Hartum'daki Şifa fabrikasını vurarak, ambargoyu sürdürerek cezalandırıldılar.[4] Baskı ve komplolar sebebiyle rejim dâhilindeki dayanışmanın aşınması da devam etti. Sudan şu ana kadar hala ABD'nin terör listesinde yer alıyor.

Sonradan Fransa Hükümeti'nin Sudanlıları, kendilerine daha önce Carlos'u teslim ettikleri gibi Bin Ladin'i de teslim etmeleri için ikna etmeye çalıştığı, Amerikalıların Bin Ladin'i Sudan'dan çıkarmaları için Fransızlara baskı yaptığı ortaya çıktı.

Bin Ladin kendisine Celalabad'da güvenilir bir mekân ayarladıktan sonra çok gizli bir şekilde ülkeden ayrılmak için hazırlıklarını yaptı. Bu yolculuk için özel bir uçak hazırladı. Bir grup yandaşıyla beraber Afganistan'a uçtu. Orada kendilerini Şeyh Yunus Halis ve Şeyh Hakkani karşıladı. Oraya ulaştıktan sonra Afgan

4 ABD Sudan'da Usame bin Ladin'a ait Şifa ilaç fabrikasını 20 Ağustos 1998 yılında Cruise füzeleriyle imha etti. Ladin'e ait fabrikada 300 personel çalışıyordu.

gruplara bir mesaj göndererek kendisinin hala aralarındaki anlaşmazlıklara karşı tarafsız konumunu koruduğunu haber verdi. Bu, Taliban'ın Celalabad ve Kabil'i ele geçirmesinden önceydi.

Bin Ladin oraya ulaştıktan sonra; Hobar Patlaması'ndan, Taliban'ın Celalabad'ı ele geçirmesine, Bin Ladin'in kaçırılması girişiminden, 1996 yılının Kasım ayında Amerika'ya savaş ilanına kadar olaylar birbirini izledi.

1996 yılının Ağustos ayında büyük bir patlama Hobar kentini salladı.[5] Bu eylem sonucunda 20 Amerikan askeri personeli öldü, yüzlercesi de yaralandı. Bin Ladin Hobar patlamasından sorumlu olduğu yönünde bir açıklama yapmadı. Ancak aynen Riyad patlamasında olduğu gibi operasyonu üstlenmeden desteklediğini dile getirdi.

Hobar'da Amerikan askerlerinin bulunduğu bina Küresel Cihad yanlıları tarafından bombalandı.

5 Suudi Arabistan'ın Hobar kentinde ABD askerleri tarafından barınak olarak kullanılan Hobar Kuleleri El-Kaide tarafından bombalanmıştır. Ladin bunu Amerikalıların kutsal toprakları kendi ifadesiyle necis ayaklarıyla kirletmelerine bir misilleme olarak yapmıştır.

Cihad ilanı

Hobar Patlaması'ndan kısa bir süre sonra Usame bin Ladin ilk bildirisini 'Kâfirlerin Arap Yarımadası'ndan çıkarılması için cihad ilanı' başlığı altında yayınladı. Bildiri bu sefer Nasihat ve Reform Heyeti'nden sadır olmamış, direk kendi ismiyle şahsi bir şekilde yayınlanmıştı. 12 sayfalık bu bildiride Arap Yarımadası'ndaki kâfir güçlerin varlığı, Allah Resulü'nün (s.a.v) döneminden bu yana görülmemiş bir durum olarak vasfedildi.

O dönem İslamabad'daki Suudi büyükelçisi Bin Ladin'i teslim etmeleri için Yunus Halis ve Hakkani'ye baskı yaptı. Onlara cezp edici tekliflerde bulundu. Ancak Yunus Halis'in kendisine verdiği cevap çok netti. Ona şöyle dedi: 'Eğer bize bir keçi veya başka bir hayvan sığınmış olsaydı muhakkak ki onu korurduk. O halde nasıl olur da malını ve canını Allah yolunda ve Afganistan'da cihada feda etmiş bir insanı teslim edebiliriz?'

Bu olaydan sonra Taliban, Bin Ladin'in bulunduğu bölgeyi ele geçirdi. Bin Ladin onlar hakkında bir şeyler biliyordu. Çükü Yunus Halis ve Hakkani aralarına katılmıştı. Ancak kendi durumunun ne olacağını bilmiyordu. Bin Ladin'in bekleyişi uzun sürmedi ve Taliban Lideri Molla Ömer kendisine bir heyet göndererek onu rahatlattı, daha öncekilerden miras bir misafir olduğunu bildirdi ve koruma güvencesi verdi.

Kaçırma girişimi

Bundan sonraki bir başka gelişme de kaçırma girişimiydi. Bin Ladin'in bulunduğu bölgeye saldırı düzenleyip kendisini kaçırmaları ya da öldürmeleri için Pakistan-Afganistan sınırındaki aşiretlerden paralı askerler finanse edildi. Bu operasyonun

düzenlenmesine Pakistan ve bilinen diğer ülkeler katıldı. Haber Bin Ladin'e sızdırıldı ve operasyon gerçekleşmeden daha güvenli olan Kandahar'a –Taliban'ın kışlası- geçti.

Molla Ömer'le yüzyüze

Usame bin Ladin Celalabad'da iken Taliban'ın ilerleyişinde önemli bir gelişme oldu ve neredeyse hiç çatışma olmadan Kabil'i ele geçirdiler. Kabil'in Taliban yönetimi altına girmesi durumları Taliban'ın lehine çevirdi. Öyle ki bu şekilde Taliban –çok az kesim tarafından resmi olarak tanınsa da- Afganistan'daki en büyük güç oldu. Bin Ladin Kandahar'a geçtikten sonra Taliban'ın Emiri Molla Ömer'le direk görüşmek istedi. Çünkü o ana kadar aralarında birçok mesajlaşma olmasına karşın henüz görüşmemişlerdi. Usame bin Ladin ve Molla Ömer arasında görüşme çok içten geçti. Molla Ömer onu ağırlamaktan çok mutluluk duyduğunu, onu öncelikle cömert Arap bir misafir olarak niteledi. İkinci olarak da Afganistan'da kendileriyle beraber savaşmış bir mücahit olarak kendisini savunmanın Taliban için bir şeref olduğunu dile getirdi. Aynı görüşmede Molla Ömer kendisine Taliban'ın Kabil'e girdikten sonra karşı karşıya kaldığı ciddi sorunlardan özellikle de Dostum kuvvetlerinin tehlikesinden bahsetti. İki taraf arasındaki ilişkinin gerçeği budur. Ancak bazı gazetelerin yayınladığı; Molla Ömer'in Bin Ladin'in kızlarından biri ile evlendiği yönündeki haberlerin aslı yoktur.

Suudi Hükümeti Taliban'ı tanıyor

Bu sıra Suudi Hükümeti Taliban Hareketi'ni tanıdı. Ancak bunun Taliban'ı Bin Ladin meselesinde sıkıştırmak için

atılmış bir adım olduğu sanılmaktadır. Suudi Hükümeti daha da ileri giderek Taliban Hükümeti'nin tüm üyelerini ve şahsen Molla Ömer'i resmi davetliler olarak hac ve umreye çağırdı. Gerçekten Taliban Hükümeti'nden başbakan Muhammed Rabbani hac farizasını eda etmek için Suudi Arabistan'ı ziyaret etti. Ancak bu ziyaret göründüğü kadarıyla ne onun, ne de hükümetinin konumunu değiştirmesine yaradı. Taliban'ın Bin Ladin'den yana konumu hiç değişmedi. Molla Ömer Suudi Hükümeti tarafından gönderilen ve bazen diplomatlardan, bazen iş adamlarından, bazen Bin Ladin'in akrabalarından, bazen de istihbarat adamlarından oluşan heyetleri kibarca geri çevirdi.

Ladin Taliban'la omuz omuza

O dönem meydana gelen bir gelişme Bin Ladin'in Taliban nezdindeki değerini daha da artırdı. Bin Ladin Afgan gruplar arasındaki anlaşmazlıklar karşısındaki tarafsız konumunu değiştirerek güçlü bir şekilde Taliban'ın yanında durmaya karar verdi. Adamlarına da Taliban'ın yanında savaşmalarını emretti. Şah Mesud da savaşta taraf olmakta ısrar edince beraberindeki Taliban öğrencileri Mesud'a karşı savaşın meşru bir cihad olduğu yönünde fetva verdi. Henüz işlerini tam bir düzene sokamamış Taliban için bu kararın çok faydası olmuştu. İlk zaferlerinin büyük kısmı halk desteği ve meydan komutanlarının taviz vermesi sebebiyle savaşsız kazanılmıştı. Dostum ve Mesud güçleri ise en çok direniş gösterenler oldu. Çünkü takipçilerini savaşın dinsel değil etnik olduğu yönünde ikna etmişlerdi. Dostum'un Özbeklere, Mesud'un da Taciklere dayanması direnmelerinde etkin olmuştu. İkisi de takipçilerini Taliban'ın kendilerini egemenliği altına almak isteyen

Peştunlardan başka bir şey olmadığına ikna etmişti. Burada şunu da eklemek gerekir: Batı Taliban'ın tehlikesinin farkına ancak Kabil'i ele geçirip Bin Ladin'i koruması altına almasından sonra varabildi. Bu durum Mesud ve Dostum'un Rusya'dan, Amerika'dan, Türkiye'den, İran'dan ve daha başka kesimlerden büyük destek görmesi sonucunu doğurdu. Taliban bu düzenli desteklenen, birbirine kenetlenmiş güçlerin düzenlediği saldırılar karşısında neredeyse parçalanıyordu. Bin Ladin'e bağlı tugaylar en az iki kere bu güçleri Kabil'den savmayı ve Kabil'i Taliban için korumayı başardı. Bu da Taliban nezdindeki değerini daha da artırdı.

Yeni bir kaçırma girişimi

Amerika ve müttefikleri Bin Ladin'i yakalamaktan ümidi kesmedi. Taliban'ı ikna etmenin mümkün olmadığı iyice anlaşılınca Amerika, Pakistanlılar ve üçüncü bir devletle Bin Ladin'i kaçırmak için Pakistan topraklarından başlatılacak bir komando operasyonu planı yapmayı düşündü. Yazın gerçekleştirilmesi kararlaştırılan ve çok gizli tutulan operasyon için alıştırmalara 1997 yılının baharında başlandı. Ancak Pakistan operasyonda bir taraf olduğu için bu sırrın gizli tutulması imkânsızdı. Haber Bin Ladin'e ve çeşitli Arap kesimlere, ardından da basına sızdırıldı. Böylece Amerika'nın planı skandalla sonuçlandı ve iptal edildi. Her zamanki gibi Amerika haberin doğruluğunu kabul etmedi. Daha sonraları itiraf etmişse de planın iptal edilmesine gerekçe olarak Amerikan saflarında ölüm olaylarının gerçekleşmesinden endişe duymuş olmalarını öne sürmüştür.

Taliban'ın âlimleri Bin Ladin'le

1997 yılının sonu 1998 yılının başında Bin Ladin, başta Taliban ve Pakistan âlimleriyle olmak üzere faaliyetlerine yeniden başladı. Taliban'a sempati duyan Pakistan âlimlerini fikirlerini açıklamak üzere davet etti. Bu toplantı boyunca Allah Resulü'nün (s.a.v) 'Yahudileri ve Hıristiyanları Arap Yarımadası'ndan çıkarın' hadis-i şerifine odaklandı. Ayrıca mevcut durumu kendilerine anlattı. Afganistan ve Pakistan âlimlerinden yaklaşık yüzde kırkına kâfirlerin Arap Yarımadası'ndan çıkarılması yönündeki bildirisini onaylayan fetva çıkarttırmayı başardı. Bu fetva Pakistan ve Afganistan'da geniş noktalara yayıldı. Bu fetvanın bazı kısımları El-Kuds'ul Arabî gazetesinde yayınlandı.

Uluslararası İslami Cephe

Bu gelişme,– belki sebeplerinden belki de sonuçlarından biri olarak - İslami cemaatlerin, özellikle de Mısır Cihad Cemaati'nin Afganistan'da toplanması, Pakistan ve Keşmir'den çok sayıda heyetin Bin Ladin'in yanına akın etmesi ile aynı zamana denk geldi. Bu liderlerden biri Bin Ladin'i Amerika ile savaş kavramının genişletilip her yeri kapsaması yönünde ikna etti. Böylece fikir sadece Amerika'ya karşı savaş yerine, savaş yaşına ulaşmış her Amerikalının ve beraberinde Yahudi'nin her mekân ve zamanda öldürülmesi şeklinde genişletildi. Meşru gerekçe ise şöyle idi: 'Amerikalılar Harameyn ülkesini işgal etmektedir. Tüm Amerikalılar da Arap Yarımadası'nın işgalinin destekçisi sayılır. Amerikalılar ve Yahudiler Müslümanlara karşı her yer ve zamanda savaşıp sivil Müslümanların kanını akıtıyorsa, Amerikalı ve Yahudilerin de her yer ve zamanda öldürülmeleri meşrudur.'

Siyasi gerekçe de şu idi: 'Amerika İslam'ın ilk düşmanına dönüşmüş, Müslümanları ve İslami cemaatleri gözetler olmuş,

artık onunla rekabet edebilecek bir güç kalmamıştır. Bu nedenle Müslümanların Amerika'nın düşmanı olduklarını anlamaları ve bu davanın İslam Dünyası'nın dört bir yanında öncelikli İslam davasına dönüşmesi gerekmektedir.'

Bu kanaat 1998 yılının Şubat ayında Uluslararası İslami Cephe'den yayınlanan bir bildiri ile eyleme dönüştürülmüştür. Bu bildiride Amerikalı ve Yahudilerin her yer ve zamanda öldürülmesi çağrısı yapıldı. Bildiriye Usame bin Ladin ile beraber Mısır Cihad Cemaati adına Dr. Eymen El-Zevahiri, Mısır İslami Cemaati sorumlularından Rifai Taha, Keşmir gruplarının birinin lideri ve ünlü Pakistan liderlerinden biri imza attı. Bu bildiri dağıtıldığı gibi basında da yayınlandı.

Bin Ladin, Mısır İslami Cihad Lideri Dr. Eymen El Zevahiri (El-Kaide'nin yeni lideri) ve Ebu Hafs El Mısri, El-Kaide'nin siyasi temellerinin atıldığı uluslar arası İslami Cephe'yi ilan ettikleri basın konferansındalar.

Suudi Arabistan Ladin'in peşini bırakmıyor

Bin Ladin'i teslim etmesi için Suudi Arabistan'ın Taliban'a baskı girişimleri de bir yandan sürüyordu. Bunun için Suudi Arabistan yeni bir yönteme başvurdu. Bu da Afganistan'da en büyük tecrübe sahibi olan Suudi Prensi Türkî Faysal'ı oraya göndermekti. Türkî Faysal, İslami İşler Bakanı Abdullah El-Türkî ve Kabil'de Suudi Arabistan'ın işlerini yürüten Selman El-Umri eşliğinde Afganistan'a gitti.

Heyeti Kandahar'da Molla Ömer karşıladı. Kendisinden Bin Ladin'i Amerika'ya teslim etmesini talep ettiler. Suudi heyet ile Taliban arasında sert bir tartışma geçti. Molla Ömer kendilerine, eğer Amerika'nın sözcüsü olarak konuşuyorlarsa kendisini Bin Ladin'in sözcüsü olarak konuşmasından ötürü kınamamalarını, söyledi. Molla Ömer bu sözü Bin Ladin'in Amerika'ya teslim edilmesini talep eden heyeti utandırmak için söylemişti. Görüşme esnasında Türkî Faysal kendisinin Molla Ömer'in Bin Ladin'i teslim edeceği yönünde sözü üzerine geldiğini iddia etti. Molla Ömer ise bu iddiayı yalanlayarak kendisinin böyle bir söz vermediğini söyledi. Ayrıca böyle bir talebin aslen meşruiyetini eleştirdi. Daha sonra iki taraf arasındaki tartışma iyice kızıştı. Molla Ömer, Suudi heyete çok sert bir söz yöneltti. Tercüman bu sözü kendilerine aktarmakta tereddüt etmişse de Molla Ömer tercümana ısrar ederek harfiyen sözlerini ilettirdi. Türki Faysal'dan da ülkeden ayrılırken yanında Suudi İşlerinden Sorumlu şahsı yanında götürmesini talep etti. Bu olay üzerine Suudi Arabistan Taliban ile ilişkileri koparma kararı aldı.

Suudi Arabistan'ın Taliban'la diplomatik ilişkileri kesme kararını açıklamasıyla beraber Suudi Gazetesi'nin Taliban'a

karşı tavrı da hemen değişti. Taliban'ı dün 'şeriat uygulamak isteyen talebeler' diye vasıflandıranlar alınan kararın ardından kendilerine 'paralı asker, yol kesiciler, uyuşturucu tüccarları, küresel terör ve kültürel geri kalmışlık merkezleri' niteliklerini yakıştırmaya başladı. Diğer gazeteler ise Bin Ladin'le ilgilendikleri kadar bu mesele ile ilgilenmedi. Taliban'ı da, Bin Ladin'i bugün geçici çıkarları için koruyan menfaatçi bir cemaat olarak gösterdi. Hatta o dönem Eş-Şarku'l Ewsat Gazetesi, Molla Ömer'in yeminini bozduğunu ve Bin Ladin'i teslim edeceğini, meselenin sadece zaman meselesi olduğunu yazdı.

Amerikan büyükelçilikleri bombalanıyor

Bin Ladin birkaç hafta içinde Amerikan çıkarlarını vuracağını açıkladıktan hemen sonra Amerikalılar alarm durumuna geçti. Kendilerini hedef alacak saldırılara karşı en sıkı tedbirleri aldılar. Ancak hazırlıklarının tümü Arap ve Körfez bölgesini, bir de Afrika Boynuzu'nu kapsamıştı. Ancak saldırı hiç beklemedikleri bir yerden geldi. 1998 yılının Ağustos ayında Kenya ve Tanzanya Büyükelçilikleri patlayıcı yüklü iki kamyon tarafından havaya uçuruldu.

Gazete yorumlarında ve araştırmalarda bu iki operasyonun Amerika'nın genel olarak bölgedeki, özellikle de Suudi Arabistan'daki varlığı ile ilişkilendirildiği dikkatleri çekiyordu. Aynı şekilde ABD'nin İsrail ve Irak'a yönelik siyaseti, bölgedeki hükümetleri desteklemesi, İslamcılardan arananların yakalanmasında kendileriyle işbirliği yapması ve diğerlerinin tutuklanmasını teşvik etmesi ile de bağdaştırıldı. Diğer taraftan bu mesele, İslam'a karşı siyasetinde ABD ile işbirliği yapan Arap rejimler için sıkıntı kaynağı olması açısından da

önem taşıyordu. Zira bu rejimlerde cihatçıların kendilerine karşı koymaktan öte, efendileri Amerika'yı dahi aşan lojistik imkânlara sahip oldukları duygusu ağır basmaya başladı. Bu da kendileri için gerçekten çok utanç verici bir durumdu. Bazıları bu operasyonları Mısır silahlı cemaatinin düzenlediğinden bahsetti.

Zira Usame bin Ladin'le görüşmüş Pakistanlı gazeteci Rahimullah Yusuf Zey El-Cezire Kanalı'nda katıldığı 'Kim konuşmaya cesaret eder' programında şöyle demişti: '20 Ağustos günü; yani operasyonlardan üç gün önce Dr.Eymen El-Zevahiri beni aradı. Benimle İngilizce konuştu. Kendisi İngilizce biliyordu. Bana şöyle dedi: Şu anda Usame bin Ladin yanımda oturuyor. İngilizce bilmediği için selamını gönderiyor. Kendisinin ve El-Kaide'nin Kenya ve Tanzanya'da ABD büyükelçiliklerine düzenlenen saldırılardan sorumlu olmadığını söylüyor.' Benden bu mesajı basına iletmemi talep etti.

Bin Ladin alenen konuşmadı. Sadece kendisinin operasyonların sorumluluğunu üstlenmediği sözleri aktarıldı. Ancak görünen o ki Amerikalıların elinde patlamaların gerçekleşmesinden sonraki ilk haftadan itibaren ulaştıkları bir sonuç vardı ki o da Bin Ladin'in –itiraf etse de etmese de- bu patlamalardan yüzde yüz sorumlu olduğuydu. Amerikalılar iddia ettikleri bu bilgilere istinaden Sudan ve Afganistan'ı vurdu. Afganistan'ın Host ve Kandahar bölgelerindeki El-Kaide üslerine 70 cruise füzesi fırlatıldı. Bu saldırı El-Kaide'nin kararlılığını daha da artırdı ve ardı ardına tehditler geldi. Usame bin Ladin saldırıların sorumluluğunu üstlenmeyerek aslında bombalamaların ardındaki ismin kendisi olduğunu bilen

ABD'ye koz vermiyor, ama net mesaj veriyordu: Askerlerini ülkelerimizden çek! Diktatör yöneticileri desteklemeyi bırak!

Londra'dan yayınlanan El-Kudsu'l Arabi gazetesinin genel yayın editörü Abdulbari Etwan da El-Cezire televizyonunda bu tehditlere işareten yaptığı açıklamada şöyle demişti: O dönem rahmetli Ebu Hafs El-Mısri beni telefonla aradı ve bana Şeyh Usame bin Ladin'in bir mesajı olduğunu ve bu mesajı El-Kudsu'l Arabi gazetesi aracılığıyla ABD başkanı Clinton'a iletmek istediklerini söyledi. Kendisine buyurun dedim. Bana: Daha önce hiç kimsenin vaat etmediği bir şekilde intikam alacağız. Onlara asla unutamayacakları bir ders vereceğiz, dedi.

O dönemde Usame bin Ladin Host Eyaleti'ne gitme kararı almıştır. Ancak Kabil ve Host yol ayrımı olan Gazni'ye ulaştıklarında Bin Ladin yanındakilere 'Host'a mı yoksa Kabil'e mi gidelim gençler' diye sorar. (Usame bin Ladin'in eski şahsi koruması Ebu Cendel'in ifadesine göre). O noktada içlerine doğmuşçasına Kabil'i seçerler. Araba Kabil'e gider. Kısa bir süre sonra Host'taki kamplar bombalanır. O dönem yayınlanan bazı haberlerde Amerika'nın bombardıman gerçekleştireceğini Bin Ladin'e Pakistan'ın sızdırdığı bilgileri yer alır. Ancak hakikatinde müttefiki Pakistan'a pek de güvenmeyen Amerika bombardıman haberini kendilerine ancak operasyondan yarım saat önce bildirmiştir.

İlk defa o dönemde Bin Ladin'in resimleri ABD tarafından aranan bir şahıs olarak yayınlanmaya başladı. ABD Bin Ladin'in başına 5 milyon dolar koymuştu. Bu miktar zamanla 25 milyon dolara çıkarılacaktı.

1999 yılının Temmuz ayının 23'ünde BM Güvenlik Konseyi'nden Bin Ladin'e barınak sağladığı için Taliban'a ambargo kararı

çıktı. Güvenlik Konseyi'nin bu kararı geçirmesi bu konseyin Amerika'nın emirlerini utanç verici bir şekilde uygulamaya hazır olduğunun delili sayılmaktadır.

Yine 1999 yılında Hint uçağının El-Kaide ile koordineli bir şekilde düzenlenen bir operasyonla kaçırılması ile Bin Ladin Pakistan ve Keşmir sahalarında ilk defa varlık göstermiş oldu. Uçak, Hindistan hapishanelerindeki bazı Keşmirli liderlerin salınmasının temini için kaçırılmıştı. Bu liderler arasında Ömer Şeyh ve Mevlana Mesud Azhar gibi El-Kaide ile sıkı ilişkileri olanlar da bulunuyordu. Operasyon başarılı oldu ve bu kişiler serbest kaldı.

Usame bin Ladin'in Afganistan ve Pakistan'da gösterdiği bu varlığı takip eden benzersiz operasyonlar, Pakistanlı ve Afgan müttefiklerinin önünde güvenilirliğini iyice artırdı. Ardından Amerika ile El-Kaide'nin karşılıklı operasyonları birbirini izledi. El-Kaide 7 Ekim 2000 tarihinde Yemen'in Aden Körfezi'nde ABD'nin en büyük uçak gemisi USS Cole donanma gemisine bir saldırı düzenledi. Bu saldırı, Amerikan güçlerinin Suudi Arabistan'a girişinin sekizinci yıldönümü ile eşzamanlı geldi. Ebu Cendel'in ifadesine göre Yemen hükümetine, ya da herhangi başka bir hükümete baskı yapılmasına mani olmak için bu operasyonun Aden Körfezi'nde değil uluslararası sularda gerçekleştirilmesi planlanıyordu. Ancak basit teknik bir hata nedeniyle acele edilmek zorunda kalındı ve gemi Aden Körfezi'ne girdiğinde patlama gerçekleştirildi.

Küresel Cihad yanlıları tarafından bombalanan
USS Cole Gemisi.

Cole Patlamaları'ndan 3 ay kadar sonra Usame bin Ladin'in oğlunun Ebu Hafs El-Mısri'nin (Bin Ladin'in askeri sorumlusu) kızıyla düğünü yapıldı.

Amerika'nın Yemen'de yoğun bir şekilde varlık göstermesi ve ortak eğitimler gerçekleştirilmesine karşın Yemen'in hedef alınmamasına özen gösteren El-Kaide, Cole Patlamaları'ndan iki yıl sonra bu sefer ABD'yi değil, Fransız petrol tankerini vurdu.

Usame bin Ladin ve Molla Ömer arasındaki ilişkiler birbirlerini henüz birkaç senedir tanımalarına karşın çok hızlı bir şekilde gelişti. Bin Ladin'le görüşen gazeteci-kameraman Mazhar Ali Han aralarındaki karşılıklı saygıyı şu sözleriyle

anlatmıştı: 'Görüşme bittiğinde Bin Ladin Molla Ömer'in geldiğini öğrenince hemen yerinden kalktı ve onu karşılayıp kucakladı. Aralarında çok sıkı bir ilişki olduğunu fark ettim. Molla Ömer çok basit bir insandı. O kadar ki onun Molla Ömer olduğuna inanmadım."

Afganistan'ın uzun tarihi boyunca korunan Buda Heykelleri'nin Taliban tarafından yıkılmasında Usame bin Ladin etken oldu. Taliban o dönemde, bu kararından cayması için yabancı devletlerin sunduğu tüm teklifleri reddetti.

Bin Ladin 11 Eylül hadiselerinden kısa bir süre önce hareketin liderleriyle önemli bir toplantı gerçekleştirdi. Bu toplantıda iki taraf, Kuzey İttifakı'nın en önemli liderlerinden Ahmed Şah Mesud'un ortadan kaldırılması fikri üzerinde ittifaka vardı. Taliban Bin Ladin'e bu hususta tam yetki ve izin verdi. Böylece 9 Eylül 2001 tarihinde gerçekleştirilen suikast sonucu Ahmed Şah Mesud öldürüldü. Bu karar aynı zamanda iki taraf arasındaki ilişkinin ne kadar güçlü olduğuna işaret ediyordu. Bazı kaynaklar Bin Ladin'in Ahmed Şah Mesud'u öldürme karşılığında Molla Ömer'den 11 Eylül saldırılarını düzenleme izni aldığını iddia etmektedir.

11 Eylül 2001 tarihinde Usame bin Ladin Amerika'yı ilk defa evinde; Newyork ve Washington'da vurdu. Gerçekleştirilen operasyon sonucunda Newyork'taki ikiz kuleler yerle bir oldu. Amerika'nın bu saldırıya cevabı gecikmedi ve Afganistan'ı işgal etti. Misafirinin bu olaylara katıldığını kabul etmeyen Taliban Rejimi düştü. Bin Ladin ise ilerleyen yıllarda bu operasyonların sorumluluğunu üstlendiğini açıkça ilan etti.

11 Eylül hadiselerinin ardından Pakistan yönetimi Amerika ya da El-Kaide'nin yanında durma gibi iki seçenek arasında kaldı ve sonunda Taliban ve El-Kaide'yi destekleyen Pakistan halkının aksine ABD'nin yanında durmayı tercih etti. Bu yeni

diplomatik adım İslamabad'ı, Bin Ladin'i korumaktan vazgeçmesi için Molla Ömer'e âlimlerinden bir heyet göndermeye itti. İslamabad belki farkında idi belki de değildi, ancak Molla Ömer'e giden heyet kendisinden tamamen aksini; yani Bin Ladin'i korumasını talep etti.

ABD'nin Afganistan'da Taliban Hareketi ve El-Kaide'ye savaş açmasıyla Bin Ladin, her ne kadar gizlense de yine de zaman zaman bildiriler yayınlamaya, mesajlarını bir şekilde iletmeye devam etti. Bin Ladin 30 Ekim 2004 tarihinde yayınlanan video kaydında ilk defa El-Kaide'nin ABD'de sivil binaları hedef almasının en önemli sebebinin "Filistin ve Lübnan'da Müslümanlara karşı işledikleri suçlarda İsrail'e verdiği destek" olduğunu açıkladı.

2004 yılının Mart ayında Madrid'de üç tren istasyonunda ve 2005 yılında Londra'da meydana gelen patlamaları El-Kaide Örgütü üstlendi. El-Kaide bu operasyonlarla Amerika'ya İslam'a karşı açtığı savaşında destek veren ve askerlerini gönderen ülkelere hedef tahtasında yerlerini alacakları yönünde mesaj gönderiyordu. El-Kaide'nin düzenlediği Madrid saldırıları oldukça stratejik anlam ifade ediyordu. Seçimlerin hemen öncesinde düzenlenen saldırı İspanya'da şok etkisi oluşturdu. İspanya, Irak ve Afganistan'daki askerlerini geri çekti ve ülkede hükumet düştü.

2004'ün önemli gelişmelerinden biri de Irak'taki Tevhid ve Cihad Örgütü'nün Lideri Ürdünlü Ebu Musab El-Zerkavi'nin Bin Ladin'e biat etmesi olmuştur. Bu biatın üzerine örgütün ismi de Irak El-Kaide'si olarak değiştirilmiştir.

2005 yılı Temmuz ayında meydana gelen Londra patlamalarının birinci yıldönümünde El-Kaide'nin yayınladığı videokaset görüntülerindeki laboratuarlar oldukça dikkat çekiciydi. Bazılarına

göre bu laboratuarlar klasik olmayan silah üretimi için kullanılıyordu. Usame bin Ladin ile Amerika'nın Afganistan'a saldırısı sırasında görüşen gazeteci Hamid Mir, Bin Ladin'in kendisine nükleer silah sahibi olduklarını açıkladığına işaret ederek şöyle demişti: 'En önemli şey Bin Ladin'in nükleer silah sahibi olduklarına dair itirafıydı. Amerika'nın kendilerine nükleer silahla saldırması durumunda kendilerinin de aynı üslupla karşılık vermeye haklarının olacağını söyledi. 1998 yılında kendisine aynı soruyu sorduğumda cevabı geçiştirmişti. Ancak 3 yıl sonra; 2001 yılında bana evet cevabı verdi. Yani üç yıl boyunca nükleer silah sahibi olmak için ellerinden gelen tüm çabayı sarfetmişlerdi. Burada şunu söylemem gerekir; El-Kaide'nin nükleer gücü hafife alınmamalıdır. Adnan Şükri Cuma isimli şahsa 1999-2001 yılları arasında Amerika'ya gizlice işlenmiş uranyum sokması görevi verildi. Kendisi ülkeye Meksika üzerinden 90 kg.'ı aşkın işlenmiş uranyum sokmayı başardı. Diyebilirim ki Adnan Şükri ikinci bir Muhammed Ata'dır ve ikinci 11 Eylül saldırılarından sorumlu isim olacak.'[6]

Usame bin Ladin'in şahsi korumalığını yapan Ebu Cendel ise El-Kaide'nin 2000 yılına kadar nükleer silah sahibi olmadığına işaret etti. Bununla beraber biyolojik silaha sahip olma ihtimalini uzak görmedi.

Bin Ladin 2004 yılında 11 Eylül saldırılarının sorumluluğunu üstlendiği videokasetin ardından 3 yıl boyunca görünmedi. Bu zaman zarfında Bin Ladin'in çok hasta olduğu, aslında vefat ettiği gibi birçok söylentiler yayıldı. Bin Ladin'in 2007 yılının Eylül ayında yayınlanan videokaseti Arap dünyasında adeta bayram havası yaşattı. Bakkalından ekmekçisine,

6 Hamid Mir'in açıklamalarını incelemek için lütfen Presmedya.com tarafından hazırlanan Bin Ladin belgeselini inceleyiniz.

doktorundan mühendisine herkesin gündemine bu video görüntüsü oturmuştu. Her biri uzun süre çektiği hasretin ardından babasına kavuşmuş gibiydi. Bin Ladin 11 Eylül'ün 6. yıldönümü münasebetiyle yayınladığı bu videokasetinde Amerikan halkına, Amerika'nın ekonomik ve askeri gücüne rağmen tehlikeye açık olduğu mesajını verdi.

İki ay kadar sonra yayınladığı ses kaydında ise Avrupa devletlerine seslenerek Amerika ile ittifaklarını sona erdirmelerini istedi. 19 Mart 2008 tarihinde yayınladığı ses kaydında ise peygamberimizi (s.a.v) karalamaya kalkan karikatürler nedeniyle Avrupa Birliği ülkelerinin sert bir şekilde cezalandırılacağı tehdidinde bulundu. Bir gün sonra yayınlanan ses kaydında da Filistin'in özgürleştirilmesine giden yol olarak nitelendirdiği Irak'ta Amerikan kuvvetlerine karşı direnişin sürdürülmesi çağrısında bulundu. 2008 yılının Mayıs ayında arka arkaya yayınlanan iki ses kaydından ilkinde yine Batılı halklara seslenerek İsrail-Filistin çekişmesinin Batı'ya karşı savaşın özünü oluşturduğu mesajı verdi. İkincisinde ise Müslümanları İsrail'in Gazze'ye uyguladığı ambargoyu kırmaya teşvik etti.

Bin Ladin'in 2009 yılında da arka arkaya birçok ses kaydı yayınlandı. Bunlardan Ocak ayında yayınlanan ilkinde Gazze için yeniden cihad çağrısında bulundu. Küresel ekonomik kriz nedeniyle Amerika'nın dünya işlerinde nüfuzunun gerileyeceğini ve İsrail'e desteğinin de dolayısıyla azalacağını ifade etti. Mart ayındaki ses kaydında ılımlı Arap liderleri Batı ile Müslümanlara karşı komplo kurmakla suçladı. Ağustos ayında yayınlanan ses kaydında yine Amerika'ya yönelerek Amerikan Başkanı Barack Obama'nın Amerikan halkında İslam dünyasına karşı nefret ve intikam tohumları ektiğini ve kendinden önceki

meslektaşı Bush'un izinde gittiğini ifade etti. Amerikan halkını da bunun karşılığında başlarına gelecekler hususunda hazırlıklı olmaya çağırdı. Bir gün sonra yayınlanan ses kaydında ise İslam Dünyası'ndan kâfirlere ve işbirlikçilerine karşı uzun soluklu bir savaşa hazırlanmalarını istedi. 2009 yılının Eylül ayında Bin Ladin Amerikan halkına yeniden sorunun ABD hükümetinin İsrail ile sıkı ilişkisinden kaynaklandığını hatırlatarak kendilerini yeni muhâfazakarların ve İsrail Lobisi'nin etkisinden kurtarmaları çağrısında bulundu. Ardından aradaki sorunun, müttefikleri İsrail'in Filistin topraklarını işgal etmesi olduğunu hatırlattı.

2010 yılının Ocak ayına gelindiğinde Bin Ladin, Washington İsrail'in Filistin topraklarını işgaline desteğini sürdürdüğü sürece ABD'ye yönelik saldırıların da devam edeceği tehdidinde bulundu.

Aynı yılın Mart ayında da 11 Eylül sanıklarından herhangi birini öldürmeleri durumunda ellerine geçen her esir Amerikalıyı idam edeceklerini ilan etti.

1 Mayıs 2011 tarihinde Bin Ladin, Pakistan'ın başkenti İslamabad'a 50 km. uzaklıktaki Abodabad Kenti'nde kaldığı eve Amerikan özel komandoları tarafından düzenlenen baskına karşı iki saat direnen Ladin, eşi ve yanındakiler cephanelerinin bitmesi sonucu şehit edildiler. Çatışmada birçok ABD komandosunun da yaşamını yitirdiği, çatışma sırasında düşen helikopterin de Ladin tarafından düşürüldüğü Pakistanlı bir yetkili tarafından iddia edildi. ABD Başkanı Barack Obama yaptığı açıklamada Bin Ladin'in cesedinin denize atıldığını açıkladı. Amerika'nın bu iddiası İslam dünyasında büyük öfkeye yol

açtı. Bin Ladin'i destekleyen desteklemeyen tüm çevreler bu insanlık dışı uygulamayı kınadı.

Bin Ladin, Suud ailesi, Irak, İran ve Amerika

Birçoklarının iddia ettiğinin aksine Bin Ladin'in Suud Ailesi ile şahsi düzeyde özel hiçbir ilişkisi olmamıştır. Bin Ladin bazı prenslerle geçici sebeplerle görüşmüş ya da kardeşlerinin birinin evinde kendileriyle karşılaşmış olabilir, ancak özel anlamda kesinlikle hiçbiriyle alakası yoktu. Aksine Bin Ladin Suudi Hükümeti'ne daha 80'li yıllardan beri şüpheli gözle bakıyordu, ancak bu görüşünün Suudi Hükümeti'nin Afgan cihadına desteğine olumsuz yönde tesir etmemesi için devleti kışkırtmıyordu.

Aynı şekilde Amerika ile de birçoklarının iddia ettiğinin aksine direk ya da dolaylı hiçbir şekilde bir bağı olmamıştır. Hakikatte Bin Ladin'in Amerika'ya karşı konumu daha Afganistan'la tanıştığından itibaren düşmanca idi. Daha 80'lerin başında Amerika kendini dünyanın önünde Afgan cihadını destekliyor gibi gösterirken sarfettiği 'gelecek savaş Amerika ile olacak' sözleri de bu gerçeği ispatlamaktadır. Bu onun açısından sadece bir tahmin değildi. Aksine esas ve usûle uygun bir şekilde alınmış bir konumdu. Bunun delili de o dönemde kendisi almadığı gibi, ailesine de zorunlu olmadıkça Amerikan mallarını satın aldırtmamasıdır.

Suudi Arabistan eski genel istihbarat müdürü olan Türki Faysal da MBC kanalına yaptığı konuşmasında Bin Ladin'in CIA ya da herhangi başka resmi Amerikan birimi ile bir ilişkisinin olmadığını açıklamıştı.

Bazı Yahudi-Amerikan kaynaklı makalelerin iddia ettiğinin aksine Bin Ladin'in İran, Irak (Saddam Rejimi kasdediliyor), Hizbullah, Hamas ve Turabi ile hiçbir ilişkisi olmamıştır.

Bu tür makalelerle El-Kaide'nin göründüğünün aksine gizli ilişkileri olan uluslararası terörist bir örgüt olduğu imajı verilmeye çalışılmaktadır.

Bin Ladin herhangi bir İslami cemaate de mensup değildi. Her ne kadar bazı cemaatlere mensup bazı şahıslarla sıkı ilişkileri olmuşsa da kendisi bu cemaatlerin bir üyesi olmamıştır. Bin Ladin'in bu cemaatlerle alakası karşılıklı saygı çerçevesinde sürmüş, ancak özellikle Kenya ve Tanzanya hadiselerinin kendisiyle ilişkilendirilmesinin ardından bu cemaatlerin kendisine karşı tavrı değişmiştir.

HAKKINDAKİ SUÇLAMALAR

1- Usame bin Ladin hakkındaki suçlamalar ve söylentiler[7]

Bu yüce dinin metodunun gerçeğini ve sorumluluklarının boyutunu idrak edenler çok azdır. 'Allah, cenneti ve cehennemi yarattığında, Cebrail'i (a.s) önce Cennete gönderdi. Mü'minler için hazırlanmış muhteşem nimetleri gören Cebrail (a.s) 'Ya Rabbi! Senin kulların burayı görseydi, herkes oraya girmek isterdi' dedi. Sonra ona Cennete giden yol gösterildi. O yolun, insan nefsine hoş gelmeyen namaz, oruç, zekât, cihad ve günahlardan çekinme gibi amellerle kuşatıldığını görünce 'Ya Rabbi! Cennete senin pek az kulun girebilir' dedi. Daha sonra Cebrail'e (a.s) Cehennem gösterildi. Gördü ki, tabaka tabaka dehşetli alevler içinde yanıyor. Rabbine döndü ve 'Yüceliğine yemin ederim ki, cehennemi duyanlar asla ona girmek istemez' dedi. Sonra, Cehenneme giden yol ona gösterildi. O yol, insan nefsinin hoşuna gidecek her şeyle donatılmış ve kuşatılmıştı. Cebrail (a.s) 'Yüceliğine yemin ederim ki, insanların çoğu kendini oraya düşmekten alıkoyamaz' dedi.'

Allah'ın, insanları cennete ulaştırmasını istediği yol güller ve reyhanlarla dolu değil. Aksine cennet yolu zorluklarla, imtihanlarla, sıkıntı ve kanlarla dolu.

7 Faris El-Zahrani

Eğer insanlardan biri bu yollardan geçmeden cennete girecek olsaydı bunların başında hiç şüphesiz Muhammed (s.a.v) ve Allah'ın seçtiği diğer peygamberler gelirdi.

Ancak eziyet gördüler, kötülendiler, yalanlandılar... Allah'tan kendilerine yardım gelene kadar yalanlanmaya sabrettiler. Allah'ın sözlerini değiştirecek hiçbir kimse yoktur!

Davet tarihini ve peygamberlerin metodunu okuyan her akıllı kimse bu gerçeği bilir. Öyle ki bu yolun mirasçısı olmayı hayal eden, sonra da insanların ya da hükümetlerin rızasını kazanmaya çalışanlar bu metodun hakikatını anlayamamıştır.

Peygamberler reform bahanesiyle topluma karışmak için değil, kavimlerinin baş aşağı çevrilmiş durumlarını düzeltmek için gelmişlerdir. Nitekim şirk hastalığı ancak köklü bir değişimle ortadan kaldırılabilir. Bunun için peygamberlere de, kendilerine tabi olanlara da düşmanlık edildi, işkenceler yapıldı...

Sevgili Şeyhimiz de suçlamalardan, iftiralardan, kötü sözlerden, söylentilerden büyük oranda nasibini aldı... Onun, bu başına gelenlere sabreden bir kimse olduğuna inanıyoruz. O imtihanın temkinden önce geldiğini çok iyi idrak etmektedir. Bu Allah'ın sünnetidir ve O, küfür ile iman arasındaki savaşın eski bir savaş olduğunu, daha Allah Azze ve Celle, ilk insan Âdem'i (a.s.) yaratıp meleklere Âdem'e (a.s.) secde etmelerini emrettiğinden itibaren başladığını bilmektedir. Tüm melekler Allah'ın bu emrine uyarak Âdem'e (s.a.) secde etmiş ancak şeytan, büyüklenip kibir yapmış, topraktan yaratılan insana secde etmeyi reddetmişti. Bu fiiliyle kâfir olmuş, Allah Azze ve Celle'nin rahmetinden de kovulmuştu. Ardından şeytan Rabbinden kendisine kıyamet gününe kadar süre tanımasını istedi. Allah da istediğini ona verdi. İşte şeytan, o günden itibaren Allah'ın evliyalarına

savaş açtı ve onları saptırmak için uğraşmaktadır. İlk düşman Âdem (a.s.), ardından da diğer peygamberlerdi. Allah Teâlâ bir ümmete peygamber göndermiş olmasın ki şeytan muhakkak Allah'ın yolundan saptırmak için tüm araçlarını kullanarak peygamberlere ve davetlerine karşı pusu kurar.

Faris El-Zahrani

Müstear ismi Ebu Jandal El Azd'i olan Faris El-Zahrani , Suudi Arabistan'da en çok aranan 26 kişi listesinin içinde yer alıyordu, 06.08.2004 tarihinde tutuklandı. El-Kaide ile bağlantısı olduğu düşünülüyor.

Savaş sahasında, asırların geçmesiyle iki zıt grup ortaya çıktı. Bunlardan ilki, sadece Allah'a kulluk edip şirk koşmayan, gönderdiği peygamberine tabi olup hidayete erenler ki bunlar Rahman'ın evliyalarıdırlar. Diğer grup ise, kâfir olan, peygamberini yalanlayan, ona karşı koyup savaşanlardır. Bunu bazıları, babalarının ve dedelerinin dinlerine fanatik bir şekilde bağlı oldukları, bazıları ise mal, mevki veya başka çıkarlar için yapmaktadır. İşte bunlar, şeytanın ordusudur. Allah'ın (c.c.) hikmetiyle hakkın ortaya çıkışını ve istikrarını insanların inandıkları hak yol üzerindeki sebat ve sabırlarına bağlı kılmıştır. Bu beşeri

sebepler olarak bilinir. Ancak Allah (c.c.) şüphesiz katından melekler göndermeye de kadirdir.

Allah'ın (c.c.) insanları imtihan etmesi, arıtması; müminlerle münafıkları, sabırlılarla zayıfları bilip birbirinden ayırt etmesi içindir. Hiç şüphe yok ki Allah Teâlâ ne olduğunu da, ne olacağını da çok iyi bilir. Küçük-büyük, mümin-kâfir, iyi-kötü; her şey kendi katındaki Levh'i mahfuz'da yazılıdır. Ancak Allah Teâlâ, insanlara zerre kadar zulmetmez. Onları, bilmekte olduğu hallerine göre değil aksine yaptıkları amellere göre hesaba çeker.

Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: 'Biz peygamber göndermediklerimize asla azap ediciler değildik.' Başka bir ayette de şöyle buyuruyor: 'Her kim zerre kadar hayır yaparsa karşılığını görür. Ve kim zerre kadar kötülük yaparsa karşılığını görür.' Allah Azze ve Celle, insanları Allah'a ibadete, birliğini kabul etmeye, emirlerini yerine getirmeye, yasakladığı şeylerden uzak durmaya davet edecek peygamberler göndermiştir. Sonra Allah Azze ve Celle, insanları çeşitli imtihanlara tabi tutar ve bu imtihanlara sabredip Allah'tan sevabını bekliyorlar mı, yoksa arkalarını dönüp geri mi gidiyorlar, üzerine oldukları hali terk mi ediyorlar bakar. Bu nedenle Allah Teâlâ insanları bu dünyada kendilerinden sadır olan ameller üzerine hesaba çekmektedir. Olacağı bilmesine karşın sevap ve cezaları bu amellere dayandırır. Bu nedenle dünya imtihanı, iki yakayı birbirinden ayıran nehir misalidir. Nehrin karşı tarafına ancak yüzmeyi bilenler ve yolculuğun zorluklarına katlananlar ulaşabilir. Bu durumda insanların hali en fazla iki kısma ayrılır. İlk kısım, nehrin diğer ucuna ulaşabilmek için yüzmeye başlar, ancak yolculuğun meşakkatlerine katlanmaya gelemez, bunun yerine rahatı tercih eder ve yolun yarısından geri döner. İkinci kısım ise nehrin

karşı tarafına varabilmek için önlerine çıkan her türlü zorluklara katlanır, ellerinden geldiğince çaba sarfeder ve sonunda selametle karşıya geçer. İşte bunlar, iman edip, başlarına gelen her türlü belaya sabreden, karşılığında sevabını bekleyen, sonunda da istediğine ulaşanlara örnektir. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: "İnsanlardan kimi vardır ki, 'Allah'a inandık' der; fakat Allah uğrunda eziyete uğratıldığı zaman, insanların işkencesini Allah'ın azabı gibi tutar. Hâlbuki Rabbinden bir yardım gelecek olsa, mutlaka, 'Doğrusu biz de sizinle beraberdik' derler. Acaba Allah, herkesin kalbindekileri en iyi bilen değil midir? Allah, elbette iman edenleri de ikiyüzlüleri de çok iyi bilir."

Enbiya Suresi'nde Nuh peygamberden (a.s.) başlayıp peygamberimiz Muhammed'e (s.a.v) kadar tüm peygamberlere bir bakarsak sonuç olarak hepsinin kaçınılmaz bir aşamadan; imtihan ve küçük görülme aşamasından geçtiğini görürüz.

Nuh peygamber (a.s.) gönderildiği kavmi arasında tam 950 sene kaldı. Ancak kendisine çok az kişi iman etti. Sabretmesine, davetinde güleryüzlü olmasına, gece-gündüz, gizli-açık gibi çeşitli yollar izlemesine karşın kavmi haddi aştı, büyüklendi, küfrü arttı ve şöyle dedi: 'Ey Nuh, bizimle çekişip durdun, bu çekişmede ileri de gittin.' Kavminde bu kadar uzun süre kalması ve sonuçta ancak çok az bir kesiminin kendisine inanması gerçekten ağır bir deneme, zor bir sınavdı. Kavminin kendisine tuzak kurmaya çalıştığını gördüğünde Rabbine dua ederek şöyle dedi: 'Rabbim, kavmim beni yalanladı. Benimle onların arasını aç; beni ve beraberimdeki inananları kurtar.' Allah onu ve yanındakileri kurtardı. Kâfirleri ise batırdı. Nuh (a.s) ve kendisine tabi olan mümin topluluğuna uygun bir mekan tayin etti.

İşte Musa peygamber (s.a.); Firavun ve kavmini iman etmeye çağırıyor, onlara Allah'ın ayetlerini gösteriyordu. Onlarsa kendisi hakkında 'çok iyi bir sihirbaz' diyorlardı. Firavun tüm tuzaklarını toplayarak her yerden sihirbazları çağırttı. Galip gelirlerse ödüllendirilip, kendisine yakınlaştırılanlardan olacaklarını vaadediyor, bu yönde teşviklerde bulunuyordu. Sihirbazların sihirleri, Allah Azze ve Celle'nin yüce tasarımı karşısında hemen hezimete uğradı. "Bunun üzerine sihirbazlar secdeye kapandılar; 'Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik' dediler." O vakit başta sihirbazlar olmak üzere Musa peygambere (a.s.) iman edenlerin sınavı hemen başladı. Firavun kendilerini, ellerini ayaklarını çaprazlamasına kesip hurma ağacının gövdesine asacağı tehdidinde bulunduğunda onlar şu cevabı verdi: ' Yapacağını yap, sen ancak bu dünyada hüküm verebilirsin.' Aralarından ölenler öldü. Musa (a.s) ile kendisine inanan bir grup kurtulmayı başarabildi. Musa peygamber (a.s.) kendileriyle gece yola çıktı. Denize ulaştıklarında; 'işte yakalandık' dediler. Bunun üzerine Allah Azze ve Celle, Musa peygambere (a.s.) elindeki sopasıyla denize vurmasını vahyetti. Deniz hemen parçalara ayrıldı. Her bir parçası yüksek bir dağ gibiydi. Musa (a.s) ve kendisine iman edenler bu yoldan geçtiler. Bu olay, Musa (a.s)'ın mucizelerinden biriydi. Firavun ve ordusu onları takip etti. Allah Azze ve Celle Firavun ve ordusunu boğdu, onları günahlarıyla yakaladı. Firavun'un cesedini de ardından gidenlere ibret olsun diye denizden çıkardı. Böylelikle savaş sona ermiş, o dönemin en ünlü tağutunun nihayetinin ilanıyla sahnenin perdesi indirilmiş oldu.

Salih kullarını imtihan etmeyi şeriat kılan Allah Teâlâ, elbetteki insanlar arasında fitne çıkaranları yakalamaya da, bu

hususta ağır olmaya da kadirdir. Allah Teâlâ'nın takdir ettiği her şey hayırdır. 'Belki bir şey hoşunuza gitmez ama Allah onda çok hayır kılar.'

Din meselesi Allah Teâlâ'nın elindedir. İstediği vakit ve istediği şekilde dinine zafer kazandırır. Hak ve davete bağlılığının bedelini ödemeden bir savaşa girip zaferle çıkacağını zanneden kimse çatışmanın doğasını anlamamış demektir. Bu yola giren herkesin her an imtihanlarla karşılaşacağını, bu sınavlarla karşı karşıya gelen ilk ya da son kişi olmadığını bilmesi gerekir. Nitekim peygamberler (aleyhimisselam), ardından salih kimseler, nice çetin imtihanlardan geçtiler. Sahih bir hadiste şöyle buyrulmaktadır: 'İnsanlardan en şiddetli imtihana tabi tutulanları peygamberlerdir, sonra sırasıyla dine bağlılığına göre mükemmel (ideal) kişiler gelir. Eğer dine sağlam bir şekilde bağlı ise imtihanı da o derece şiddetlenir. Yok, eğer dininde zayıf ise ona göre imtihana duçar olur. Kişi yeryüzünde yürüdüğü müddetçe belanın sıkıntısı onu terk etmez.' Bir adam dinine bağlılığıyla denenir. Eğer dinine bağlılığı kuvvetliyse ardından daha zor bir imtihanla denenir. Öyleyse bu, imanla küfür arasındaki savaş sürdüğü müddetçe varolacak kanundur. Burada Peygamberimizin (s.a.v) Mekke müşrikleri tarafından maruz kaldığı bazı eziyet ve kötülükleri zikretmek istiyoruz:

Muhammed (s.a.v), kendisine ilk vahiy indiği zaman, hanımı Hatice bint Huveyled'in (r.a.) evine döndü. Titreyerek şöyle diyordu: Beni örtün! Beni örtün!'. Üzerindeki korku gittikten sonra, Hatice'ye (r.a.) Hira Mağarası'nda başına gelen durumu anlattı. Hanımı Hatice (r.a), duydukları üzerine kendisini amcası Varaka Bin Nevfel'in evine götürür. Peygamberimiz (s.a.v) kendisine başına gelenleri anlatır. Varaka bin Nevfel şöyle der:

'Keşke senin davet zamanında genç olsaydım! Kavminin seni bu şehirden çıkaracakları zaman keşke hayatta olsam!' Bunun üzerine peygamberimiz Muhammed (s.a.v) şöyle der: 'Onlar beni buradan çıkaracaklar mı ki?' diye sordu.

Varaka da: 'Evet, senin getirdiğin bu dava ve mesaj ile gelen herkes, her Peygamber, düşmanlığa uğramıştır. Şayet senin davet günlerine yetişirsem, sana elimden gelen yardımı yaparım' dedi. (Sahih Buhari). Resulallah (s.a.v), bu noktada içinde bulunduğu durumun zorluğunu, önüne Allah'tan başka kimsenin bilmediği çeşitli engeller, zorluklar çıkacağını anlar, ancak yine de Allah'dan yardım dileyerek yolunda yürür.

Resulallah (s.a.v), Kureyş müşriklerinden çok fazla eziyet gördü. Rabbi'ne secde ederken, biri işkembeyi mübarek omuzlarına koyuyor, biri alay ediyor, bir diğeri de cübbesinden çekiştiriyordu. Tüm bunlar, peygamberimiz Muhammed (s.a.v), Kureyş'in efendilerinden amcası Ebu Talib'in koruması altında olduğu halde başına geldi. Ashabının da aşağılanma ve işkencelere maruz kalma sebeplerine bakacak olursak bu sebebin sadece 'Rabbimiz Allah'tır demeleri olduğunu görürüz.

İşte Mus'ab bin Umeyr (r.a)! İnsanların en bolluk içinde yaşayanlarından biriydi. Annesi, İslamiyete girdiğini duyduğunda onu tüm bu varlıktan menetti, evinden çıkardı. Ancak Mus'ab bin Umeyr dininden dönmedi.

İşte Bilal-i Habeşi! Ümeyye bin Halef oynamaları için kendisini Mekke'deki çocuklara teslim ediyor, öğlen vakti geldiğinde de onu alıp vücudunun üzerine koca bir taş koyuyordu. Ancak bu işkenceler, Bilal'in imanını ve teslimiyetini artırmaktan başka bir şeye yaramıyordu. Onun hergün dilindeki sloganı

'Ahad' 'Ahad' idi. Ammar bin Yasir, Habbab bin Eret ve Osman bin Affan (r.anhum) gibi diğer sahabeler de birçok imtihanla karşı karşıya kaldı.

Bu insanlar sıkıntıların ortasında yetişip adam oldu. Allah Teâlâ'nın Resulu Muhammed'e (s.a.v) dost olarak seçtiği bu kişilerin elbette sınanması ve arınması gerekiyordu. Çünkü ileride onlar bu büyük emaneti taşıyacaktı. Onlar ilk süvarilerdi ve savaş çarkı ilk onların devrinde dönecekti.

Resulullah (s.a.v) davetin başında mü'minlere, Kureyş'i yenip ezalarından kurtulacaksınız vaadinde değil, ahirette ecir vaatlerinde bulunuyordu. Mekke'de inen Kur'an-ı Kerim ayetlerinde de açıkça; bu ezalara ancak ahireti isteyen, dünyada hiçbir şekilde gözü olmayanların katlanabilecekleri ifade ediliyordu. Resulullah'ın (s.a.v) kendileriyle birçok savaşa katıldığı ashabı da böyleydi ve sonunda Allah Teâlâ onlara İslam devleti kurmalarını ve Mekke'nin fethini ihsan etti.

Günümüzde meydana gelen olaylara dikkatlice bakarsak, Allah'ın evliyalarına karşı girişilen savaşta da aynı üslup karşımıza çıkmaktadır. Peygamberler zamanındaki tağutlar zorba iseler bugün daha da zorbalar. Peygamberlere tabi olanlar dinleri yolunda işkence görüp öldürülmüşse, bugün de İslam evlatları en kötü işkencelere maruz kalmakta, hapishanelere konmakta, dinleri konusunda fitneye düşürülmekte, ırzları çiğnenmektedir ve bu Müslümanların tek suçları 'Rabbimiz Allah!' demektir!

Öyleyse Allah Teâlâ'nın buyurduğu gibi: 'Böylece, onlardan öncekilere de herhangi bir peygamber gelince, onun hakkında da mutlaka: 'Bir sihirbazdır veya bir delidir' dediler. Onlar birbirlerine bunu mu tavsiye ettiler? Hayır! Onlar azgın bir kavimdir.'

Şeyh Hamud El-Ukala Eş Şaibi şöyle diyor: "Bugün ümmetin başına gelenleri Resulullah (s.a.v) bizlere; "iş ehli olmayana verilir' buyurarak önceden bildirmişti." İşitsel ve yazılı medyamızın başında hep milletin alçakları var. Çok az bir kısmı hariç iyilik ve dürüstlüklerinden bahsetmek mümkün değildir. Dikkat ederseniz onların çoğunun, sırf şehvet ve heveslerin peşinden koşulan kanunları uygulamak, kâfir Batı'yı taklit etmek için, anlamadıkları şeyleri tekrarlayıp durduklarını görürsünüz. La havle ve la kuvvete illa billâh. Bu hal üzere olanların din ehline karşı düşmanlıkları da çok fazla idi. Çünkü İslam için çalışan İslam ehlini dost edinmek onları ele geçirmiş Batı'yı taklit etmekle ters düşmektedir.

İmam Usame bin Ladin meselesi, Batı medyasının ve İslam-Arap dünyasındaki düdükçülerinin iddia ettikleri güvenilirliklerinin gerçeğini, dünyaca İmam'ın gerçeğinin bilinmemesi ve kendisinin cevap verme koşullarının zorluğunu kullanıp hikâyeler yazdıklarında, efsaneler türettiklerinde ortaya koymuştur. İmam hakkında gerek siyasi, gerek de istihbari sebeplerle –dünya kamuoyunda kendisine ilişkin belli bir imaj oluşturarak- suçlamalarda bulunup asılsız sözler yaydılar. Böylece dünya ülkelerinin birçoğu kendisine karşı kapsamlı savaşta bu ittifaka katıldı. Bu savaşın; bir tarafta insan aklını aşan en modern kitle imha silahlarını kullanan devlet ve varlıklar birliği, karşı tarafta ise bir şahıs ve zayıf bir grup olması açısından tarihte benzeri görülmemiş bir savaş olduğunu sanıyoruz.

Cemal İsmail, Usame'nin medya ile görüşmesinin zorluğundan bahsederek şöyle diyor: Pek fazla vakit geçmedi ki, bizi görüşmenin yapılacağı yere götürecek bir dizi Arap'ı taşıyan bir otobüs geldi. Başlarında da Usame bin Ladin'in ve Mısır'daki

Cihat Cemaati'nin Lideri Aymen El-Zevahiri'nin sağ kolu olarak bilinen Ebu Hafs El-Mısri geliyordu.

(Uzun zamandır bizimle görüşmeye gelen ilk Müslüman gazeteciye merhaba!) Otobüsten indiğimde Ebu Hafs'tan duyduğum ilk söz hararetli bir 'merhaba' kelimesiydi. Bu benim de 1992'de Peşaver'den Sudan'a gittiklerinden bu yana ikisiyle yaptığım ilk görüşmeydi. Aradan geçen 6 buçuk yılda ne kadar değiştikleri, saçlarına nasıl da kırlar düştüğü açıkça görülüyordu.

Ebu Hafs ile kısaca yapmayı planladığım görüşme üzerine konuştuk. Bana El-Cezire'nin geçen iki sefer neden Şeyh Usame ile görüşemediğini sorarak, oysa kendilerinin sınıra aşırı derece yaklaşıp kendilerini beklediklerini, böyle bir görüşme için istekli olduklarını ifade etti.

Görüşmenin düzenlenmesi ve yeri Ebu Hafs ile konuşmanın odak noktasını oluşturuyordu. Kendisinden görüşme mekânının hazırlanmakta olduğunu ve bu hazırlığın en fazla bir saate kadar tamamlanacağını öğrendim.

Bekleyişimiz pek uzun sürmedi ki, içinde Afgan Araplar'dan bir grup bulunan bir otobüs geldi. Onlar da bizi büyük bir sıcaklık, güler yüzle ve edeple karşıladı. Oradan otobüsle Kandahar'ın dışında bir mekâna gittik. Kum haline gelmiş toprak bölgelerde yaklaşık 3 saat yol katettik. Otobüsün camları siyah değildi ve gündüz vaktiydi. Ancak tekerlerin altından çıkan tozlar sebebiyle gerçekten ne yöne doğru gittiğimizi tam olarak seçemiyorduk. Hatta otobüsün içinde olmamıza karşın bu tozdan yüzlerimiz ve elbiselerimizin renkleri bile değişti. Yolda bizi, görüşme için seçilen yere yolculuğumuzda bize eşlik edecek koruma araçları bekliyordu.

Aracı saplandığı kumdan çıkarmak için birkaç kez elimizle itmek zorunda kaldıktan sonra nihayetinde Allah'ın izniyle görüşme mekânına ulaştık.

Kartal Yuvası: Çorak alanlarla çevrili yüksek bir tepe! Sıra dağlara ve kurak topraklara yakın bir yer. İşte burası, Şeyh Usame bin Ladin ve arkadaşlarının görüşme için seçtikleri mekândı. 3 çadır kuruluydu. Birisi mescid gibi namaz için kullanılıyordu. Diğer ikisi ise Şeyh ve arkadaşlarının üssüydü. Silahla donatılmış otuzdan fazla genç Usame'nin görüşme mekânına gelirken yanında korumalığını yapmıştı. Güneşin batmasına yakın Amerikan uçak ve Stinger Füzeleri'ne karşı ellerindeki uçaksavarlarıyla yakındaki tepelerin zirvelerine çıkmış başka gençler de gördük. Bu iki grup aralarında telsiz aracılığıyla irtibat kuruyordu.

Korumalardan ikisi bize doğru yaklaştı. Terbiyeli bir şekilde, eşyalarımızı teftiş etmeleri gerektiğini söylediler. Bu sadece güvenlik amaçlı; başka hiçbir hedefi olmayan bir uygulamaydı. Onlara, güvenlikleri için neyi uygun görüyorlarsa onu yapmalarını söyledim. Sonra sadece görüşme yapmak istediğimizi, eğer bizim görüntü için getirdiğimiz kameradan ve teçhizattan rahatsızsalar ve ellerinde alternatif teçhizat varsa, onlarla görüntü çekmemizde bizim için de hiçbir sakınca olmadığını söyledim.

Kameramanım, Pakistan'dan Hıristiyan bir şahıstı. Onlara kendisinin Hıristiyan olduğunu ve oruçlu olmadığını söyledim. O geldiğinde kendisine, hemen yemek hazırladılar. Kameraman, Ramazan ayı olduğu halde kendilerini konuk edenlerin hazırladıkları sofra karşısında çok şaşırdı. Öyle ki Afganistan Hükümeti ile yapılan görüşme esnasında, kendisini anlamayacaklar korkusuyla yemek istemekten çekinmişti. Kameraman yemeğini yerken ben de bir yandan koruma görevlileriyle konuşmaya

başlamıştım. İçlerinden bazıları beni Peşaver günlerinde görmüşlerdi. Beni orada yayınlanan Arabiyye Dergisi'ndeki işimden hatırladılar.

Şimdi Usame bin Ladin hakkındaki suçlamalara ve hakkında çıkan söylentilere gelmek ve imkân çerçevesinde bu suçlamalara cevap vermek istiyorum.

Biz dünyanın dört bir yanındaki Müslümanları, bu suçlamalar ve kötü sözler karşısında İslam üslubuyla hareket etmeye davet ediyoruz. Nitekim Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor: 'İftirayı işittiğiniz zaman, mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların, kendilerinden hüsn-i zanda bulunup da; 'Bu apaçık bir iftiradır' demeleri gerekmez miydi?'

Başka bir ayette de şöyle buyuruyor: 'Ey iman edenler, size bir fasık bir haber getirirse onu iyice araştırın, sonra bilmeden bir topluluğa sataşırsınız da yaptığınıza pişman olursunuz.'

Hal böyle iken Yahudilerden, Hıristiyanlardan, mürtedlerden gelen haberlere nasıl güven olur?!!!.

İlk suçlama: Usame bin Ladin Amerika'nın ürünü ve CIA işbirlikçisi

Bu suçlama, yayın organlarında uzun bir süre dolaştı. Birçok insan da buna inandı. Usame'ye bu soru El-Cezire Kanalı ile yaptığı görüşmede şu şekilde sorulmuştu: Dünya Basını, Amerika'nın Sovyetler Birliği'ne karşı sizin de malınızla, canınızla katıldığınız Afgan Cihadını desteklediğini söyledi. Aynı şekilde dünya basını, sizin Amerikan istihbaratı ile bağlantınız olduğundan, ya da sizin faaliyetlerinizi finanse ettiğinden

ve sizi desteklediğinden de bahsetti. Bu iddiaların hakikati nedir? Amerika ile o dönemdeki ilişkinizin gerçeği nedir?

Şeyh Usame: 'Bu, Amerika tarafından gerçekleştirilen bir karalama girişimidir. Elhamdulillah, Allah onların oyunlarını kaygıya çevirdi. Her Müslüman rüşt yaşına geldiğinden itibaren Amerika'ya, Yahudilere, Hıristiyanlara karşı kalbinde buğz hisseder. Bu bizim inancımızın, dinimizin bir parçasıdır. Ben kendimi bildiğimden beri, Amerika'ya karşı savaşın içindeyim, ona karşı buğz hissediyor ve ondan nefret ediyorum. Bu dedikleri asla olmamıştır. Cihadı, savaşı desteklemelerine gelince; bu destek Arap ülkelerinden, özellikle de Körfez ülkelerinden cihadı desteklemesi için Pakistan'a gelmişti. Ancak bunu Allah Teâlâ'nın rızası için yapmadılar. Onlar, Rus Ordusunun ilerlemesinden dolayı koltuklarını kaybetme korkusundan bunu yaptı. Amerika'ya gelince, Carter, konu hakkında en az 20 gün boyunca tek bir kelime edemedi. Tam 1980 yılının Ocak ayının 20'sinde şöyle dedi: 'Amerika, Rusya tarafından Körfez Bölgesi'ne yapılacak en ufak müdahaleyi, kendisine saldırı sayacaktır.' Çünkü kendisi bu bölgeyi petrol için işgal etmişti. Ve şöyle ekledi: 'Böyle bir girişim söz konusu olursa askeri güç kullanacağız.' Ve Amerikalılar, eğer günlerden bir gün onlarla yardımlaştığımızı iddia ediyorlarsa yalan söylüyorlar. Bu yönde bir delilleri varsa ortaya koysunlar, onlara meydan okuyoruz. Onlar, biz ve Afganistan'daki mücahitler için bir yüktü. Hiçbir ittifak olmadı. Bizler, Afganistan'da İslam'ın zafer kazanması için üzerimize düşen vacibi yerine getiriyorken isteğimiz dışında Amerika ile menfaatlerimiz çakışıyordu. Müslümanlar Rumlarla savaştıklarında, bilindiği gibi Rumlar ve Farslar arasında şiddetli ve sürekli savaşlar meydana geliyordu. Akıl sahibi

hiç bir kimse, 'Müslümanlar, Rumlarla Mute Savaşı'na giriştiğinde, Farslar'ın işbirlikçileriydi' diyemez. Sadece çıkarlar çatışmıştı. Yani Rum'u öldürmek senin üzerine vacip iken Fars seviniyordu. Ancak Rumlarla savaş bitip de aradan birkaç zaman geçtikten sonra, bu sefer de Farslarla savaşa başladılar. Çıkarların kesişmesi işbirlikçilik anlamına gelmez. Aksine biz, o günlerden bu yana onları düşman olarak görüyoruz. Allah'ın lütfuyla o günlerden kalma Hicaz'da düzenlenen konferanslarımız var. 12 seneden fazla süre önce verilen bu konferanslarda, Amerikan mallarının boykot edilmesinin, Amerika'nın ekonomisinin vurulmasının gerektiğini söylediğimiz ortadadır.'

Usame bin Ladin, Ebu Rigal'e[8] (Kral Fahd) gönderdiği mesajda, Amerika ile olan işbirliklerini, gerçek kâfirlere ve mürtedlere desteğini ortaya koyarak şöyle demişti: 'Akideyi koruma ve harameyne hizmetle övünen yönetim rejiminiz, Afganistan'daki Müslümanların kanlarına bulanmış ellerini henüz yıkamamış olan Eski Sovyetler Birliği'ne, 4 milyar dolar yardımda bulunduğunu ilan etti. Bunu 1991'de yaptı! Hoşgörü ideolojisini savunan hükümetiniz bundan önce 1982 yılında da Suriye'nin Hama kentinde on binlerce Müslümanı katleden Nusayri Suriye rejimine yaptıkları bu katliamın karşılığında ödül olarak binlerce milyon dolar yardımda bulunmuştu. Yardım sundukları bu rejim, aynı zamanda Lübnan'da Müslümanlara karşı Hıristiyan

8 Ebu Rigal: Şöhreti bir nevi zemzem kuyusuna bevletmekten geliyor. Ebrehe'nin Kabe'ye yönelik saldırısındaki kılavuzu veya bugünkü deyimle yerli işbirlikçisi. Ebu Rigal adındaki bu işbirlikçi Kâbe'yi yıkmak için gelen Habeşli Ebrehe'nin kılavuzu olmayı kabul etmiş bir bahtsızdır ve bundan dolayı ebed müddet Arapların lanetini haketmiştir. El'an lanet üzerinden eksik olmamaktadır. Hâlâ Araplar mezarının başında onu lanetle anarlar ve kabrini gelip geçtikçe taşlarlar. Bin Ladin dahil, El-Kaide'nin tüm edebiyatçıları Kral Fahd için Ebu Rigal demektedir.

Marunîlerin 'Tugaylar Partisi'ni' destekliyordu. Öyleyse size soruyorum: Cezayir'de Müslümanları ve İslamiyeti ezen tağut rejime destek için milyarlarca dolar ödeyen, Sudan'ın güneyindeki isyancı Hıristiyanları hem silah hem de para yardımıyla destekleyen iktidarınız doğru yol üzerinde midir?

Ümmet ve milletin hakkına bu derece girmesi yanında bazı insanları da bu gerçekler konusunda aldatıp kandırmıştır. Ancak Allah Teâlâ, insanları kendisiyle kandırdığınız maskeleri düşüren son Yemen olaylarıyla sizin gerçek yüzünüzü ortaya koymuştur. Yemen'de komünistlere verdiğiniz siyasi ve askeri destek, İslami güvenilirliğinizin ne ölçüde olduğunu iyice gösterdi. Yemen olayları sizi korkunç bir çelişkiye düşürdü. Afganistan'daki Müslümanlara desteğinizin İslam'a olan sevginizden değil, sadece bölgede Rusların savaşı kazanmasının tehdit edeceği Batı çıkarlarını korumak istediğinizden kaynaklandığını gösterdi. Yoksa Afganistan'daki komünist, ile Yemen'deki komünist veya Afganistan'daki Müslümanla Yemen'deki Müslüman arasında bir fark söz konusu değildir. Öyleyse sizin Afganistan'da Müslümanları komünistlere karşı desteklerken Yemen'de komünistleri Müslümanlara karşı desteklemeniz nasıl açıklanabilir?

Bunu ancak, sizin kendi kaderinizi çıkarlarına bağladığınız Haçlı Batı ülkeleri tarafından dikte edilen siyasetinizi bilenler anlayabilir. Yani ara sıra İslami davaları desteklemeniz, İslami davalara sevginizden ve halkına yardım etmek istemenizden kaynaklanmamaktadır. Aksine asıl sebebiniz bazen bu İslami davalarla çakışan kâfir Batı devletlerinin çıkarlarını korumaktır. Aynen Afganistan'da olduğu gibi! Buna delil ise, Batı'nın çıkarlarıyla çelişen İslami davalarda Müslümanların davalarına karşı bu çıkarları desteklemiş olmanızdır. İşte Somali Müslüman

halkı ortada! Amerika'nın siyaseti gereği Somali halkının çıkarlarına karşı durdunuz. Bir de bu yolda ümmetin gaspedilmiş malını harcadınız, isteksiz adamlarını kullandınız. Bunun öncesi de var sonrası da. İşte Filistin meselesi; İslami davaların başında geliyor! Normalleştirme, diz çöktürme ve kaybetmenin kolaylaştığı süreci kabul ederek barış ve teslim olma yolunda yürüdünüz. Ülkedeki büyük ekonomik sıkıntıya karşın süreç için yüklü miktarda ödeme yapmayı kabul ettiniz. Sırf laik Yaser Arafat yönetimini desteklemek için, işgalci Yahudilerin yapamadığı baskıyı Filistin halkına yapması, başta Hamas olmak üzere cihadi hareketlere savaş açması için 100 milyon dolar verdiniz. Müslüman Filistin halkını bastırmak için işgalci Yahudi yönetimlerinin daha önce yapamadığını yapsın, başta İslami Direniş Hareketi Hamas olmak üzere cihadi hareketlerine karşı savaşsın diye getirilen laik Yaser Arafat yönetimine yüz milyon dolar bağışladınız. Körfez Savaşı sırasında Saddam Hüseyin'e açıkça destek vermesi ve size karşı düşmanca bir konum alması bile Yaser Arafat yönetimini destekleyip Riyad'da kendisini ağırlamanızdan sizi alıkoymaya yetmedi. Onun bu aşağılamasını sırf Amerikan çobanının hatırı; iddia edilen barış sürecinin yürümesi için yuttunuz.

Aynen beklendiği gibi! Hatta bu barış iddialarına şahsi kanaat söz konusu olmasa bile, veliyy'ül emr'in olan Amerika'nın emirlerine uymaktan başka bir seçeneğin yok. Suudi Arabistan'a ziyarete geldiğinde Riyad'da seni ziyaret etmeyi kabul etmeyip de ısrarla ve zelil bir şekilde seni Hafar El-Batın'daki ABD üssüne götürten Amerikan başkanı Clinton değil miydi?

Amerika başkanı bu hareketiyle iki şeyi hedefliyordu!

Bunlardan ilki: Ziyaretinin aslında kendilerine ait olan askeri üste bulunan güçlere olduğu, ikincisi de sana alçaklık ve zillet dersi vermek ki, senin olduğunu iddia ettiğin krallık topraklarında bile senin gerçek veliyy'ül emr'in o olduğunu, bu toprakların Amerika kanunlarının geçtiği manda bir devlet olmaktan öte bir şey olmadığını anlayasın!'

Ladin, USS Cole patlaması kasetinde de şöyle dedi: 'Ebu Rigal ve torunları ortaya çıktı ve Harameyn (Mekke-Medine) toprakları, Amerikan tanklarının, Yahudi ve Hıristiyanlardan oluşan Amerikan ordusunun serbestçe dolaştıkları korunaklı yerler haline geldi. Resulullah'ın (s.a.v) doğduğu, Cebrail'in (a.s) kendisine gökten Kur'an-ı Kerim ayetlerini getirdiği kutsal topraklarda, şimdi Amerikan askerleri serbestçe gezip dolaşıyor.

Bu topraklar çok önemlidir. Allah Teâlâ'ya en sevgili yerdir. Bu Peygamberimiz Muhammed'in (s.a.v) sahih bir hadis-i şerifinde de bildirilmiştir. Ancak Kureyş'in kalbi Allah Resulü'nün (s.a.v) mirasçılarına karşı henüz yumuşamamıştır. Allah'a yemin ederim ki Allah Resulü'nün mirasçıları El-Hair'de olsun diğerlerinde olsun Arap yarımadası hapishanelerinde iken Amerikan askerleri Muhammed'in (s.a.v) topraklarında rahatça gezip dolaşabilmektedir. İnsanlarda hiç iman, Muhammed'in (s.a.v) dinine saygı yok mu? Allah'ım ben, Ebu Rigal'in, kardeşlerinin ve yardımcılarının yaptıklarından uzağım.'

Bin Ladin Amerikalılara karşı savaştan bahsettiği bir konuşmasında da şöyle demişti: 'Ülkeler, işgal edilmiş, Siyonist-Amerikan nüfuzu ve kontrolü altına girmiş durumda. Velhasıl vahiy inen topraklar, Allah Resulü'nün ve ashabının torunlarının yaşadığı topraklar, şimdi Yahudi ve Hıristiyanlardan oluşan arsız Rum ordusunun nüfuzu altındadır. Ve la havle ve la

kuvvete illa billâh. Amerikalılarla savaşmak, imanın, tevhid inancının içtenliğinden kaynaklanmaktadır.'

Ve şöyle diyor: 'Amerika bizimle susmamız için pazarlık yapıyor. Amerika ve bölgedeki bazı işbirlikçileri susmam için o topraklar üzerine benimle pazarlığa kalkıştı. Bana sırf susayım diye 'sus sana pasaportunu, paralarını, kimlik kartını geri verelim' dediler. Bunlar, insanların sadece dünya için yaşadıklarını zannediyor. Oysa Allah Teâlâ'nın rızasını kazanmak için çaba sarfetmezsek, bu dünyadaki varlığımızın hiçbir anlamı olmadığını unuttular.'

El-Kaide'nin şu an Ladin'in 3 çocuğu ve 90 direnişçi ile beraber İran'da hapishanede tutulan eski sözcüsü Şeyh Süleyman Ebu Gays şöyle demişti: Usame bin Ladin asla Amerika'nın müttefiki olmamıştır. Aksine, Amerikan eşyalarının boykot edilmesi çağrısında bulunmuştur. Bu konuşması 1987 yılında yayınlanan kasetinde mevcuttur. Bu kaset Suudi Arabistan'da dağıtılmıştır. Dindar gençler bu kasetin kopyalarını ülkenin her yerine yaydılar. Sonra da Amerika'nın vurulması çağrısında bulundu. Kendisi aynen şöyle demişti: 'Ruslar'a karşı Afganistan'la bir olup savaşmanın şer'i bir çıkış noktası vardı. Ancak çıkarların çakışması gibi bir sebeple bazı düşmanlarla bir olup savaşmak bizim işimiz değildir. Peygamberimiz Muhammed (s.a.v) şöyle buyurmuştur: 'Persler savaştı. Bu Romalıların menfaatine oldu. Romalılar savaştı bu da Perslerin menfaatine oldu.' Mesele şer'i inanç meselesidir ve hiçbir durumda başka bir tarafı korumam mümkün değildir.

Doktor Saad El Fakih ise şöyle dedi: Kardeşimiz Süleyman Ebu Gays'ın düzeltmesini doğruluyorum: 'Bin Ladin, Amerika

ile yardımlaşmadı. Bu konuda söylenen her şey yalandır, bunların aslı astarı yoktur. Gerçek ve tek olan, kendisine tabi olanları zaman konusunda uyardığı ve gelecekte Amerika düşmanlığı ile müjdelediğidir.'

İkinci olarak, Bin Ladin'in batıda yaşadığı, İsviçre'ye veya başka batı ülkelerine yolculuk yaptığı gibi söylentilerin de aslı yoktur. Hatta bazıları Usame'nin Suudi Hükümeti'yle (Türki Faysal ile) ve Suudi elçiliği ile ilgisi olduğunu iddia etseler de bu sözler de asılsızdır. Bunun aksine, özellikle Afgan Savaşı'nın son dönemlerinde Suudi Hükümeti'ne büyük güvensizlik ve şüphe içinde bakılmaya başlanmıştır.

Tarihi Araştırmalar Merkezi Makrizi'nin Müdürü Dr. Hani Sibai, katıldığı bir programda Selim Nassar'a cevaben şöyle demişti: 'Kim bunu dedi? Bu adamın Amerika ile yakından uzaktan hiçbir ilgisi yoktur. Bu adam Harameyn topraklarında yetişti. İktisat Fakültesi'nden mezun oldu. Kendisi işadamıdır ve ünlü bir aileden gelmektedir. Sonra sadece cihat ve cihada davet için yolculuğa çıktı. Eğer CIA ile işbirliği yapıyorsa, neden bu yola başvuruyor? Neden malını ve canını feda ediyor? Neden her şeyden elini eteğini çekiyor?

Hayır..hayır...hayır...Senin söylediklerini tekrar gözden geçirmen gerekir. Çünkü bu bir suçlamadır. Bu adam şu an burada mevcut olsaydı bu suçlamada bulunamazdın. Bu tehlikeli bir suçlamadır ve sen söylediklerini gözden geçirmek zorundasın Üstad Selim! Sözlerini tekrar gözden geçir!'

İkinci suçlama: Usame bin Ladin'in Saddam Hüseyin ile ilişkisinin olduğu iddiaları

Amerika'nın Irak'a savaş açmasından önce ve sonra bu yönde suçlamalarda artış görüldü. Amerika, bu şekilde hem kendi halkı hem de dünya kamuoyu önünde işlediği suçu haklı göstermeye çalışıyordu. Amerika, Usame ve Saddam Hüseyin arasında ilişkilerin 1995 yılında başladığını iddia etti. Oysa Şeyh Abdullah Azzam, Şeyh Usame ve daha birçok mücahidin açıklamalarını dinleyenler, El-Kaide'nin Saddam Hüseyin ve diğer Arap tağutlara karşı izledikleri açık yolu görür. Onun küfrünü ve riddetini daha Kuveyt'i işgalinin öncesinde ve İran Savaşı sırasında ortaya koydular. Saddam Hüseyin, İmam Usame bin Ladin'in Amerika'yı Arap topraklarından çıkarmaya güç yetirebilmesi halinde, kendisi gibileri de yerlerinde bırakmayacağını çok iyi biliyordu. Tüm rejimler, İmam Usame bin Ladin'in çıkarlarını tehdit ettiğini biliyordu. Ancak vakit henüz gelmedi çünkü yılanın başı hala mevcut!

Usame bin Ladin, Ebu Rigal'e (Kral Fahd) mesajında şöyle diyor: 'Batı devletlerinin siyasetlerine, eski dostunuz Saddam'a 25 milyar dolar destek sunmanız yönündeki ultimatomlarına mutlak bağlılığınız ve İran'la savaşı sırasında İran'a zarar vermek yolunda fiyatları düşürmeniz, petrol fiyatlarının bugün tüketici batıya hizmet edecek düzeye inmesinde büyük rolü oynamıştır. Bunu siz de çok iyi bilmektesiniz. Batı, kesinlikle kendilerine altın yumurtlayan Suudi tavuğunu kesmemeye kararlı olduğu gibi, bu yumurtanın fiyatının en düşük değerde tutulmasına da daha fazla önem göstermektedir.

Irak halkına mesajında ise şöyle diyordu: 'Bu gibi durumlarda, Müslümanların Haçlılara karşı savaşta çıkarlarının

–sosyalistlerin küfrüne inancımız ve bu yöndeki açıklamalarımızla beraber- sosyalistlerle kesişmesinin bir zararı yoktur. Sosyalistler ve bu yöneticiler uzun zaman öncesinde düşmüştür ve kimse tarafından önemsenmemektedir. Sosyalistler ister Bağdat'ta ister Aden'de nerede olurlarsa olsunlar kâfirdir. Bu devam eden savaş da Müslümanların önceki savaşlarına aşırı benzemektedir.

Menfaatlerin örtüşmesi hiçbir sorun teşkil etmez. Müslümanlar Rumlara savaştığında çıkarları Perslerle örtüşüyordu. Bu durum sahabe-i kirama (r.anhum) hiçbir zarar vermedi.'

Şeyh Usame Irak'a konan ambargo hakkında konuşma yaptığı kasette şöyle diyor: 'Çünkü onların liderleri Allah'ı ve resulunü inkâr etti. Baas'ı kendisine Allah'tan başka ilah edindi.'

Üçüncü suçlama: Usame bin Ladin Filistin sorununu kullanıyor

Usame bin Ladin Müslümanlar kendisine sempati duymasın diye bu tür suçlamalarla da karşılaştı. Örneğin Filistin'in eski lideri Yaser Arafat kendisi hakkında şöyle bir iddiada bulunmuştu:' O, benim davamın ticaretini yapıyor ve davamızı bizden kapmak istiyor.'

Usame bin Ladin ise, El-Cezire kanalı muhabiri Teysir Alloni ile görüşmesinde şöyle demişti:

Şüphesiz Aksa'nın özgürleştirilmesi, Filistin'deki, Irak'taki, Lübnan'daki ve tüm İslam ülkelerindeki güçsüzleri kurtarmak için cihat etmek farz'u-l ayn'dır. Aynı şekilde Arap Yarımadası'nı müşriklerden kurtarmak da farz-ul ayn'dır. Ancak öne geçirme meselesi, ya da Usame bin Ladin Filistin davasını ön

plana koydu, yönündeki sözler yersizdir. Fakir kulun (kendisi) hicri 1407 yılında düzenlediği ve Müslümanları Amerikan eşyalarını boykota teşvik ettiği konferanslar bulunmaktadır. Ve Amerika'nın mallarımızı Yahudilere vermek için aldığını söylüyordum. Ve o Yahudiler bu mallarla Filistin'de kardeşlerimizi öldürdüler. Keşmir gibi, diğerleri gibi birçok yerde, birkaç yıl önce kurulan 'Yahudi ve Haçlılara karşı İslami Cephe'de cihat farz-ul ayndır. Bu iki olayı ya da davayı önem bakımından andık. Ve bazı zamanlarda meselelerden birine daha çok iten unsurlar söz konusu olabilir ve o yöne daha fazla yönelebiliriz. Ancak bu tarafa yönelirken diğer tarafı ihmal etmeyiz.'

Usame bin Ladin, Washington ve New York patlamaları öncesinde yayınlanan kasetinde şöyle demişti: 'Filistin'deki kardeşlerimize diyoruz ki; sizin oğullarınızın kanları, bizim oğullarımızın kanları, sizin kanlarınız da bizim kanlarımızdır. Kana kan, yıkıma yıkım. Allah'ı şahit tutuyoruz ki, sizi zafer tamamlanana veya Hamza bin Abdulmuttalip (r.a.) neyi tatmışsa biz de onu tadana kadar yalnız bırakmayacağız.

Bunun La ilahe illallah uğrunda cihadın eğitimi olduğunu ve Filistin'deki kardeşlerinizin sizleri büyük heyecanla beklediklerini unutmayın. Onlar Amerika'yı, İsrail'i, Amerika ve İsrail'de alt ettiğiniz günü bekliyor. Allah'ın arzı geniştir, nimetleri de her yere yayılmıştır. Öyleyse, Allah kelimesinin en üstün olması için onları vurma yolunda elinizden gelen çabayı sarfedin.'

Öyleyse Filistin sorununun, Usame bin Ladin'in siyasi görüşü kapsamında zaten yer aldığını görüyoruz. Yani onun bu davayı savunması Müslüman Afganistan'da şu anda görülen çatışma ortamı neticesinde doğmamıştır. Bu, Şeyh Usame'yi

Filistin davasının arkasına sığınmak ve bu davayı kendine kalkan edinmekle suçlayanlara cevaptır. Kendisi bu davayı Afganistan savaşından 4 sene kadar önce de dile getirmiştir. O siyasi görüşünde Amerika ile İngiltere, Siyonist Yahudiler ile İsrail arasında ayırım yapmamaktadır. Çünkü Müslüman ümmetinin kalbinde bu kanser tohumlarını ilk eken İngiltere ve müttefikleridir. Amerika da baskılarla, vetoyla, işbirlikçi rejimleri harekete geçirerek bu hastalığın varlığını korumaya çalışmıştır.

Bin Ladin, Amerika ile Siyonistler ve mürted rejimler arasındaki siyasi, askeri, mali, güvenlik alanlarında sıkı bir işbirliği olduğunun çok iyi farkındaydı. Bu üç taraftan herhangi birinin zayıflamasının veya yıkılmasının, başta Filistin davası olmak üzere Müslümanların davalarının gerçek anlamda çözülmesine büyük katkıda bulunacağına, bu süreci hızlandıracağına inanmaktaydı. Önceliklere gelince, Amerikalılarla savaş Allah Teâlâ'nın şu ayetine istinaden kendisinin önceliğini oluşturmaktaydı: 'Ey İman edenler, kâfirlerden yakınınızda olanlarla çarpışın ki, onlar sizde çetin bir kuvvet olduğunu anlasınlar.' (Tevbe Suresi, 123)

Amerika ile savaşmak, Filistin sorununun çözümüne hizmet etmektedir. Çünkü İsrail, Amerika'nın İslam ülkelerindeki eyaletidir. Bu nedenle Amerika ile Siyonist ailesi arasında hiçbir fark yoktur.

Dr. Abdullah Azzam bir defasında şöyle demiştir: Neden Filistin'de cihat etmiyorlar? Cevabı ben de biliyorum, siz de biliyorsunuz. Sınırlar kapalı ve eller bağlı. Orada Yahudilerden önce Araplar bizi öldürebilir. Ben 69-70 yıllarında Filistin'de savaştım. Filistin'deki mücahitlerle beraberdim. Ürdün'de fedai eylemler ortadan kaldırılana, kurşun sahibini öldürene,

perçemlerden ve ayaklardan yakalanmalar başlayana kadar orada kaldık. Daha sonra cihat farzını eda edebilmek için yeni bir mekân aramaya koyulduk. Cihat, üzerimize namaz ve oruç gibi farz kılınmıştır. Bir insanın oruç tutması farz olduğu gibi Allah yolunda savaşması da farzdır. Bu toprakta savaşamayan başka bir toprağa intikal edip orada savaşır. Filistin'e gelince ben Filistinliyim. Onun yarasını derinliklerimde taşıyorum. Hayâlim ve tüm temennim Allah Teâlâ'nın insanlığı şereflendirdiği o parlak görüntüleri Hindukuş Tepelerinin, Halil Dağı'nın ve Scopus Tepesi'nin zirvelerine taşımaktır.'

Suud Ailesi yanlılığıyla bilinen Arap News'in editör yardımcısı ve bir süre önce El-Vatan Gazetesi'nin müdürlüğünü yapmış olan Cemal Haşıkçı El-Cezire kanalında katıldığı bir programda konuya ilişkin şöyle demişti: "Ben Usame bin Ladin'in 85 yılında kaydedilmiş, Filistin meselesinden bahsettiği bir kaset olduğunu biliyorum. Filistin'de kasetleri bulunuyor. Yani, kendisinin Filistin sorununa önem vermediği yönündeki söylentilerin hiçbir aslı yoktur, bu doğru da değildir."

Kenya'da Yahudilere karşı düzenlenen ve İsraillilerin kaldığı bir oteli hedef alan Mombasa operasyonu da buna delildir. Bu operasyon, SAM füzeleriyle İsrailli yolcuların yer aldığı uçağa düzenlenen saldırıyla eş zamanlı gerçekleştirilmiştir.'

Aynı programa katılan Abdulbari Atvan da şöyle konuşmuştu: Şeyh Bin Ladin, son kasetinde açıkça şöyle demişti: 'Nasıl bizim Filistin'deki kardeşlerimizi öldürüyorsanız siz de aynı şekilde öldürülürsünüz.' İşte şimdi Bin Ladin vaadini yerine getiriyor. İsraillileri, hiç kimsenin aklına gelmeyecek yerlerde hedef alıyor. Belki de bu şekilde, neden sadece Amerika'ya saldırıyor, neden füzeleri, uçakları işgal altındaki

Filistin topraklarındaki İsrail'e de yönelmiyor şeklinde kendisini eleştirenlere cevap vermek istedi. İşte Afrika'nın ortasında çok iyi hesaplanmış bir operasyonla, kendisini eleştirenlere cevap veriyor. İsrailliler arasında büyük ölçüde korkunun yayılmasını sağladı. Öyle ki içlerinden bazıları istişhadi operasyonlar nedeniyle ölümün kendilerini yerde ve gökte kovaladığını anlayarak ülkelerinde bulamadıkları güveni başka yerde aramak için Kenya'ya kaçtı. Amerika Başkanı George Bush, batılı liderler arasında bu endişeyi en çok yaşayan kişi olacak. Çünkü o, dünya çapında teröre karşı savaş başlattı. Bu uğurda milyarlarca dolar topladı. Sırf Şeyh Usame bin Ladin'i öldürebilmek ve liderliğini yaptığı El-Kaide Örgütü'nü ortadan kaldırabilmek için modern güvenlik birimlerini seferber etti, dünya hükümetlerinin yarısını yanına çekti. Ancak en son düzenlenen beş operasyon (Fransız petrol tankerine yönelik saldırı, Bali, Failaka ve Mombasa) El-Kaide Örgütü'nün 'teröre karşı savaş' başlatılmadan önceki halinden çok daha güçlü olduğunu ortaya koymaktadır.

Amerikan yönetimi tüm dünyanın, İsrail'in Filistin'deki silahsız halka karşı işlediği suçlara, sahip olduğu envai çeşit kitle imha silahlarına sessiz kalmasını ve sadece Irak'ın sahip olduğu silahlara, 'İslami terör' adını verdikleri olguya odaklanılmasını istiyor.

Amerika'nın Afganistan'ı bombalamasından önce El-Kaide Amerikan askeri ve iktisadi hedeflerine karşı sadece senede bir veya iki senede bir büyük bir operasyon düzenliyordu. Ancak şimdi 3 ayda en az 6 operasyon düzenler oldu. Bunlardan daha fazlası da Washington'da da Tel Aviv'de de, -hem El-Kaide'den

hem de Amerika'dan korkan- bazı Arap başkentlerinde de hedefini buluyor. Korkutmak istediğini korkutmayı başarıyor.

Amerikan Yönetimi, askeri çözüm yoluna başvurdu ancak El-Kaide Örgütü'nü ortadan kaldırmayı başaramadı. İsrail Hükümeti de aynı yönde kendisini geçmişti. Buna ek olarak toplu cezalar verdiler, masum insanları öldürdüler, evleri insanların başlarına yıktılar. Sonuç ne oldu? İstişhadi operasyonlar ve El-Kaide'nin eylemleri arttı.'

El-Kaide'nin Kenya'da Yahudilere karşı düzenlenen çifte Mombasa operasyonu sonrası yayınlanan bildirisinde şu ifadelere yer verilmişti: "Öncelikle Filistin'deki halkımızın ikinci olarak da İslam ümmetinin içinde bulunduğu bu hayırlı ayın hayırlı son on gününü tebrik ederiz. Bu kutlamayı özellikle İsrail çıkarlarına karşı düzenlenen Mombasa-Kenya operasyonlarıyla aynı zamana denk gelmesi için geciktirmiş bulunmaktayız. Ümmetin Yahudi ve Hıristiyanların elinde çektiklerinin gölgesinde bu tebriğin bir anlamı olsun istedik.

El-Kaide mücahitleri tam dört sene önce Haçlı-Yahudi ittifakını vurduğu yerde –Amerika büyükelçiliklerini hedef alan Nairobi ve Daru's Selam saldırılarından bahsediliyor- bu hain ittifaka acı bir darbe daha vurmuştur. Ancak bu sefer direk Yahudiler hedef alınmış kendilerine şu mesaj iletilmek istenmiştir: 'Yeryüzünde bozgunculuk yapmanız, mukaddesatımızı işgal etmeniz, çocukları, kadınları ve yaşlıları öldürmek suretiyle Filistin'deki halkımıza karşı işlediğiniz suçlar, evleri yıkıp ağaçları sökmeniz, uygulamakta olduğunuz ambargo aynı türden karşılık bulmadan geçiştirilmeyecektir. Allah'ın izniyle etkisi de daha büyük olacaktır. Çocuklarımıza karşılık çocuklarınız, kadınlarımıza karşı kadınlarınız, yaşlılarımıza karşılık

yaşlılarınız, evlerimize karşılık evleriniz, lokmalarımıza, yaşantımıza koyduğunuz ambargoya karşılık korku ve ürperti ambargosu. Denizde de karada da havada da olsanız sizi Allah'ın izniyle bu şekilde kovalayacağız."

Dördüncü suçlama: Hükümetleri kâfir ilan etmesi

Usame bin Ladin, bidat olan bir söz ortaya çıkarmamıştır. Aksine ümmetin selefinin anlayışıyla kendisine Allah Teâlâ'nın kitabını ve peygamberinin (s.a.v) sünnetini temel almış ve başkalarının ortaya koyamadığı gerçekleri ortaya koymuştur.

Usame bin Ladin geçtiğimiz kurban bayramında yaptığı konuşmasında şöyle dedi: 'Rejimlere gelince, insanlar onların aciz ve hain oldukları konusunda fikir birliğine varmışlardır. Ve insanlardan, bu halde bile onların elleri üzerine ellerini koymalarını isteyenlere sözümüz ise şu olacaktır: Halk ne zaman elini bu hükümetlerden çekti ki kendilerinden tekrar hükümetlere destek vermeleri isteniyor? Bu hiçbir zaman olmadı. Sonuç da gördüğünüz gibi ortada. Kâfirler bizleri egemenliği altına almış durumda!

Bizim bu Arap yöneticilerle sorunumuz, çözülebilir türden ikincil bir sorun değildir. Biz İslamın başı olan La ilahe illallah ve enne Muhammeden Resulullah şehadetinden bahsediyoruz. Bu yöneticiler, kâfirlere bağlılık göstererek, koydukları kanunları geçerli kılarak, ateist Birleşmiş Milletler yasalarına başvurmayı kabul ederek İslam'ın temellerini çiğnedi. Tüm bunlardan sonra soruyoruz: Bir Müslüman kalkıp da İslamiyetin kurulması, zulmün ortadan kalkması, Amerika'nın planlarının başarısız kalması için ellerinizi Karzai ile yardımlaşmaya uzatın, onun eli üzerine koyun diyebilir mi? Bu mümkün değil! Böyle bir şeyi akıl alamaz. Çünkü Karzai Amerika'nın kendisinin

seçip getirdiği işbirlikçisidir. Müslümanlara karşı yardımlaşması İslam'ın on nevakızından (dinden çıkaran sebeplerden) biri ve İslam milletinden çıkma sebebidir. Burada şöyle sormak istiyoruz: Arap Karzai ile Acem Karzai arasında ne fark var? Körfez Devletleri'nin yöneticilerini başa getiren kimdir? Kabil'e Karzai'yi getirip diken Haçlılar aynı şekilde Pakistan'a, Kuveyt'e, Bahreyn'e, Katar'a ve diğerlerine de birer Karzai getirmiştir. Yüzyıl kadar önce Kuveyt'te sığınmacı iken kendileriyle beraber Osmanlı Devleti'ne ve valisi İbn Reşid'e karşı savaşsın diye Riyad Karzaisi'ni alıp getiren kimdi? Tabi ki Haçlılardı. Bu aileleri günümüze kadar da hala gözetmektedirler. Riyad Karzai'si ile Kabil Karzai'si arasında hiçbir fark yoktur. (Ey basiret sahipleri ibret alınız). Allah Teâlâ kitabında şöyle buyuruyor: 'Sizin kâfirleriniz onlardan hayırlı mıdır? Yoksa sizin için kitaplarda bir beraat mı var?'

Bizim davalarımızı özellikle de Filistin davasını, Birleşmiş Milletler yoluyla ya da Amerika'nın emirleri aracılığıyla çözmek isteyen yöneticiler –Prens Abdullah bin Abdulaziz'in Beyrut'taki girişiminde olduğu gibi- zira tüm Arap rejimler tarafından onaylanan bu girişimle Filistin toprakları, şehitlerin kanları Müslümanlara karşı Yahudilere ve Amerika'ya yardım etmek ve onları razı etmek amacıyla satılmıştır- Allah ve Resulüne (s.a.v) ihanet edip İslam dairesinden çıktılar. Ümmete ihanet ettiler. Ve tekrar diyorum: Bu aciz ve hain hükümetler aracılığıyla ümmetin davalarını çözmeye çalışanların nefisleri kendilerini kandırmıştır. Bunlar ümmeti de aldattılar. Zulmedenlerden tarafa meylederek açık bir şekilde sapıttılar. Onların en iyi halleri aciz ve fasık olmaları durumudur. Müslümanların onlara nasihat etmesi gerekir. Nasihat edemiyorlarsa da onlara

karşı dikkatli olmalıdırlar. Aynı şekilde tüm Müslümanların, bu tağutlardan kendilerini temize çıkarmaları gerekir. Tağutlardan kendini temize çıkarmak nafile amellerden değil, aksine tevhidin iki temel dayanağından biridir ve bu iki dayanaktan biri olmadan iman sahih olmaz. Nitekim Allah Teâlâ kitabında şöyle buyurmaktadır: 'Artık kim tağutu tanımayıp da Allah'a (O'nun kanunlarına) iman ederse, muhakkak ki kopması (mümkün) olmayan en sağlam kulpa sarılmıştır. Allah işitendir ve bilendir.' (Bakara Suresi, 256)

El-Cezire muhabiri Cemal İsmail de kendisine bu suçlama hakkında sorulduğunda şöyle cevap vermiştir: Şeyh Usame ve Dr. Eymen El-Zevahiri'nin fikirlerinde sizin bahsettiğiniz türden kesinlikle hiçbir şey görmüyorum. Bu sözlerimle Allah Teâlâ'nın dininden sapmış tekfir fikrini kasdediyorum. Bu tür suçlamalarda bulunanların kendilerine düşman olan ve imajlarını karalamak isteyen taraflar olabilir. Aynı şekilde ümmetin evlatlarının birçoğunun dini doğru şekilde anlayamamış olması da bu tür suçlamaların ortaya çıkmasına sebeptir. Oysa ümmetin evlatları dinlerini, salih selefin dini şeriat kanunlarına uygun olarak nasıl anladıklarını gözden geçirse hiçbiri onlara karşı bu tür ithamlarda bulunmazdı. Bu suçlamaları yapanların İbn Kesir'in "Cengiz Han'ın Yasık" ismi verilen kanun kitabı ve Timurlenk yasaları hakkında yazdıklarını okumalarını, şimdiki devletlerimizin anayasaları arasında karşılaştırma yapıp ondan sonra karar vermelerini tavsiye ediyoruz. Aynı şekilde Allah Teâlâ'nın sözlerine ya da salih selefin anlayışına bağlı bir kimse hakkında 'tekfirci' suçlamasında bulunmadan önce de kelime-i şehadetin nevakızları (dinden çıkaran sebeplerden) üzerine bir akide kitabı okumalarını salık veriyoruz. Müslüman olarak bizlerden

istenen, entrikalar çevirmek değil aksine hakkı söylemek ya da dinin adını kullanarak yiyen, Seyyid Kutup davasında görüldüğü gibi birilerini dini suçlarına alet ederek öldüren sapmışlara dinin gerçeğinden bahsetmektir. Seyyid Kutub'u asmak üzere ipe götürdüklerinde kendisine kelimeyi şehadet getirtmek için rejimin hocalarından birini getirdiler. Seyyid Kutub (Allah ona rahmet etsin) gülümseyerek şu cevabı verdi: "Biz La ilahe illallah Muhammedun Resulullah uğruna ölüyoruz, siz ise onunla kanımızdan besleniyorsunuz!"

Araştırmacı âlimlerimizin bahsettiği gibi bugün İslam ülkelerinin başında bulunan hükümetler ve yöneticilerinin küfründe şüphe yoktur. Ancak basireti bağlanmış, vahiy nurundan mahrum kalmış kimseler bunu anlayamaz. Yoksa onların çeşitli alanlarda küfürleri sabittir. Bu alanları da şöylece sıralamak mümkündür:

1- Allah'ın izin vermediği şekilde kendilerini kanun koyucu ilan etmeleri! Yerel anayasaları da uluslararası antlaşmalar da gerek yerel düzeyde gerek Birleşmiş Milletler Heyeti gerekse de Arap Birliği düzeyinde kendilerine, milletvekillerine, yasama organlarına ve kamu kuruluşlarına mutlak kanun koyma yetkisi vermektedir. Bu, kâfir anayasa ve kanunlarının bentlerinden ve maddelerinden bilinen bir karardır. Bu hususta ancak bir şey bilmeyen cahil ya da bilmezden gelmek isteyen kimse tartışır. Yoksa Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Birbirinden ayrı (bir sürü) rabler mi daha hayırlıdır, yoksa kahhar olan bir tek Allah mı?' (Yusuf Suresi, 39)

2- Kendi aralarındaki ve uluslararası düzeydeki kanun koyuculara itaat ediyor ve koydukları küfür kanunlarına tabi oluyorlar. Oysa Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Yoksa onların

birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar). (Şura Suresi, 21) Allah Teâlâ ayrıca şöyle buyuruyor: 'Şüphesiz ki, kendilerine doğru yol belli olduktan sonra, arkalarına dönenleri, şeytan sürüklemiş ve kendilerine ümit vermiştir. Bunun sebebi; onların, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara: Bazı hususlarda size itaat edeceğiz, demeleridir. Oysa Allah, onların gizlediklerini biliyor.' (Muhammed Suresi, 25-26) 'Bazı işlerde size uyacağız' diyenlerin hali böyle ise, ya yularları emirlerine, metotlarına, kanunlarına ve yasalarına teslim eden, 'size birçok konuda veya her konuda uyacağız' diyerek yönetimi kanun koyucularına, tağutlarına bırakan, onların kanunlarına uyanların durumu nasıldır?

3- Hıristiyan, müşrik, mürtedleri dost edinmeleri, onları korumaları, kendilerine ordularla, silahlarla ve parayla yardım etmeleri sebebiyle kâfir olmuşlardır. Onlar bu kadarla da kalmamış mücahitlere karşı canla, malla, dille savaşmak için ortak sözleşmeler, antlaşmalar yapmışlardır. Kâfirleri gerçek anlamda dost edinmişlerdir. Allah Teâlâ bu hususta şöyle buyurmaktadır: 'Sizden her kim onları dost edinirse o, onlardandır.' (Maide Suresi, 51)

4- Batılı ve doğulu kâfirleri kendilerine kardeş edinmek, onlara karşı sevgi ve muhabbet duygusu beslemek suretiyle kâfir oluyorlar. Zira Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Allah ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim bulamazsın ki onlar, Allah'a ve resulüne karşı başkaldıran kimselerle bir sevgi ve dostluk bağı kurmuş olsunlar; bunlar ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsa dahi! Onlar öyle kimselerdir ki (Allah) onların kalplerine iman yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir.' (Mücadele Suresi, 22)

Bu, kalbinden geçirdiği veya batını düşünceler nedeniyle küfre düşme durumu değildir. Aksine açıkça yapılan işler ve sarfedilen sözlerin neticesi olan küfürdür. Kendileri de bu kardeşlik ve sevgiyle övünmekte, bunu her forumda ve basın organlarında açıklayıp ortaya koymaktadır.

5- Allah'ın evliyalarıyla savaşıp, bu evliyalara karşı müşriklere yardım etme babından da kâfir olmaktadırlar. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Münafıklık yapanları görmedin mi? Kitap ehlinden küfreden kardeşlerine 'yemin ederiz ki eğer siz yurdunuzdan çıkarılırsanız mutlaka biz de sizinle beraber çıkarız. Ve sizin aleyhinizde ebedi olarak kimseye itaat etmeyiz. Size savaş açılırsa mutlaka size yardım ederiz, diyorlar.' (Haşr Suresi, 11)

Öyleyse bir düşün, yalandan bile olsa Müslümanlara karşı zafer kazanmaları için müşriklere vaatte bulunan ve bu vaadi kendisini müşriklerin kardeşi kılanların durumu nasıldır? Tevhid ehline karşı yardım anlaşmaları yapan ve fiilen istihbari bilgiler sunma, para yardımında bulunma, eğitim ve silah sağlama, öldürme, hapse atma, yargılama ve teslim etme yoluyla işbirliği yapanların hali nedir acaba?

6- Allah'ın indirdikleriyle hükmetmekten çekinip farzları iptal etmeleri, kâfirlere karşı cihad gibi şer'i vacipleri yasaklamaları, Allah'ın haram kıldıklarını helal kılmaları ve bunları koruyup bu uğurda yenilikler yapmaları, bu yönde teşvikte bulunmaları nedeniyle de küfür ehli olmuşlardır. (Faiz kurumlarını, ahlaksızlık ve tefeciliği vs. helal kılmaları) Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: 'O (Haram Ayını) bir yıl helal sayarlar, bir yıl haram sayarlar ki, Allah'ın haram kıldığının sayısını çiğneyip, Allah'ın haram kıldığını helal yapsınlar. Yaptıkları işin kötülüğü kendilerine süslü gösterildi. Allah kâfirler toplumuna yol göstermez.' (Tevbe Suresi, 37)

7- Allah'ın diniyle alay etme ve alay edenlere izin verme ve onları koruma, onlara izin veren yasalar çıkarma, gerek gazete gerek radyo ve televizyon aracılığıyla kendilerine bunu kolaylaştırma babından kâfir olmaları. Zira Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'De ki Allah ile ve O'nun ayetleriyle ve O'nun peygamberleriyle mi alay ediyordunuz? Özür dilemeyin, iman ettikten sonra kesinlikle küfrünüzü açığa vurdunuz.' (Tevbe Suresi, 65)

Bunların dışında da gerek bireysel olarak gerek de topluca açık küfre düştükleri birçok konu vardır.

Kendilerini kâfir kılan tüm bu konularda delil yüzlerce hatta binlerce sözleri, eylemleri, açıklamaları ve kanunlarıdır. Allah'ın kitabı ve resulünün (s.a.v) sünneti de daha açık delillerle doludur. Burada maksat, aklı olan bir insanın bu hükümetlerin tağut olduklarını, Allah Teâlâ'nın dininden başka kendilerine tabi olunup itaat edildiğini bilmelerini sağlamaktır.

Öyleyse bugün Müslüman ülkelerin başlarındaki yöneticilerin çoğunun Müslüman olmadıklarına, şer'i veliyy'ül emr olamayacaklarına karar veren kimse Müslümanların üzerinde zorla kurdukları egemenliğin batıl olduğunu da bilir. Bu hükümetlerin egemenliği hiçbir durumda kabul edilemez. Bu hükümetlere Müslümanların aleyhine yol vermek caiz değildir. Onların milletler ve devletlerarasında Müslümanların zimmetini (ahdini) üstlenmeye çalışmaları da doğru değildir. Bunu yapmaya kalkarlarsa zimmetleri Müslümanların zimmeti değildir. Sözleşmeleri de mücahitleri bağlamaz.

Onlar hain yöneticiler olmaları yanında koltuklarından, midelerinden ve kuruşlarından başka bir şey de düşünmez. Müslümanları temsil etmek ve onları korumaları altında kılmak için kulların ve ülkenin çıkarlarını koruma altına almak gibi bir şey onların umurlarında değildir. Bunlar hakikatlerinde; kâfir, müşrik, tağut yöneticilerdir ve her Müslümanın –güçleri yettiği

takdirde- bu yöneticilerin karşılarında durup, onları düşürmek için elinden geleni yapması gerekir. Eğer güçleri yetmiyorsa da onları kâfir sayması, kanunlarından, yasalarından ve sözleşmelerinden kendilerini temize çıkarmaları gerekir. Tüm bunlar tevhidin zorunluluklarından, İbrahim milletinin gereklerindendir.

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: "İbrahim ve beraberinde olanlarda sizler için güzel bir örnek vardır. Onlar kavimlerine şöyle demişlerdi: Biz, sizden ve sizin Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız. Sizi reddettik. Bizimle sizin aranızda, bir olan Allah'a iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve kin başlamıştır." (Mumtehine Suresi, 4)

'Biz sizden ve sizin Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız.' Yani sizden ve putlarınızdan, metotlarınızdan, İslam dinine aykırı batıl kanunlarınızdan uzağız... İbrahim Milleti'nin gerektirdiği bu uzak olma hali sadece müşriklerden uzak olmakla sınırlı değildir. Aynı zamanda onların dinlerinden, Müslümanlarla kâfirleri kardeş kılan, cihadı iptal eden, mücahitleri suçlu ve terörist olarak vasıflandıran kâfir kanunlarından, çirkin sözleşme ve yasalarından da uzak olmayı, kendini temize çıkarmayı zorunlu kılıyor... Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: 'De ki: Ey kâfirler, ben sizin taptıklarınıza tapmıyorum. Ve siz de benim taptığıma tapmıyorsunuz. Ve ben sizin ibadet ettiklerinize ibadet eden değilim. Ve siz de benim ibadet ettiğime ibadet edenler değillersiniz. Sizin dininiz sizin içindir. Ve benim dinim benim içindir.' (Kâfirun Suresi)

Biz bu tağut rejimleri kâfir saydığımız gibi, onlara düşmanlık, onlara karşı cihat ederek, onlardan nefret ederek Allah'ın rızasını kazanmaya çalışıyoruz. Bununla beraber biz onların şirkçi dinlerinden, kendi koydukları kanunlarından, cihadı yasaklayıp kâfirlerle kardeşliği getiren İslam şeraitına aykırı batıl sözleşmelerinden de beriyiz. Onlar ki kâfirlerle kardeşliğin

yanında işbirliğini de getirmiş, dahası Müslümanlara ve İslama karşı savaşlarında kendilerine tavizler vererek bağlılıklarını ortaya koymuşlardır. Bunlar tağut hükümetlerdir ve kanunları da Allah'ın şeriatına aykırı olup aralarında kardeşlik, hatta onlara bağlılık, işbirliği, ihanet, tabi olma prensipleri üzerine kuruludur.

Örneğin; insanların dinlerine fesat karıştıran Suud Ailesi Devleti'nin de –Suud ailesinin bazen saldırdığı- diğer Arap ve Körfez Ülkeleri'ndeki kardeşleri olan tağut rejimlerden hiç farkı yoktur. Her kim bu kâfir-mürted rejimin gerçeklerini öğrenmek istiyorsa, 'Suudi Arabistan Devleti'nin Küfrünün Açık Delilleri', 'Arap Yarımadası'ndaki Şer'i Hususlar' ve 'İslam Mizanında Suudi Rejimi' isimli kitapları okusun. Bunların dışında başka kaynaklar da mevcuttur. Ayrıca herhalde bu devletin, Afganistan ve Irak'ta Müslümanlara karşı savaşılsın diye hava, kara, deniz yollarını açtığını, asker ve ordularını gönderdiğini, şehirlerindeki askeri üslerini kullandırttığını bilmeyen yoktur.

Bu hakikat hususunda insanlardan ancak şu kimseler tartışır. Ya gerçekten cahildir. Bu tağutların gerçeğini, rejimlerini, siyasetlerini, hükümetlerinin gerçeğini bilmez, bilmediği konuda da abarta abarta konuşur. Konuştuğuyla da insanları haktan uzaklaştırıp dalalete düşürdüğünü fark etmez.

Ya bu hükümetlerin yem verip besleyerek yoldan sapıttırdığı, hükümetin dostlarından olan habis bir münafıktır. Bu kimse hükümetleri gerçekten savunur, destekler, dili gece gündüz onların adını zikrederek pislenir.

Ya da lanetli, düşkün kimselerdir ki bunların çoğu habis devletin gölgesi altındaki ikinci sınıfı oluşturur. Onlar için kendimizi hiç yormuyoruz. Çünkü kesinlikle Allah kimi saptırırsa, artık onun için doğru yol gösterici yoktur. 'Allah bir kimseyi

şaşkınlığa (fitneye) düşürmek isterse, sen Allah'a karşı, onun lehine hiçbir şey yapamazsın.'

Beşinci suçlama: Usame Haricilerdendir ve Âlimleri kâfir saymaktadır!

Bu şüpheye cevap vermek zorunlu bir şey olmasaydı kesinlikle kendimi yazmak için yormazdım. İbn Teymiye, İbn Kayyım ve öğrencileri gibi bu dinin yenilikçilerinin hepsi 'harici' diye suçlanmaktan kurtulamamıştır. Ancak okurların bilmesi gereken önemli bir nokta vardır. Haricilerin kendilerine has usulleri ve alametleri vardır. Bu özellikleriyle bilinmektedirler. Hariciler, küfür ve şirkten daha düşük düzeyde olan büyük günahları (kebair) küfür saymakta, ehlinin de sonsuza dek ateşte olduğunu savunmaktadır.

Mesela onlar müteşabihlere dayanarak kulları kâfir sayar. Hakem olayında olduğu gibi.

Sonra, suçlu kâfirlerle savaşmak yerine kılıçlarını kıble ehli Müslümanlara çevirir. Put ehlini terk edip İslam ehlini öldürürler!

Şer'i bir delil olmaksızın yöneticileri tekfir ederler. Aynen Ali bin Ebu Talib meselesinde olduğu gibi. Daha birçok İslam imamını da tekfir etmişlerdir.

Batılda, hakkın üzerine gitmekte çok cüretkârdırlar. Daha önce mahlûkatın efendisi Muhammed'e (s.a.v) karşı oldukları gibi! Hz. Cabir (r.a) anlatiyor: "Resulullah (a.s)'ın Huneyn dönüşünde bir adam yanına geldi. Bu sırada Hz. Bilal'in eteğinde gümüş (para) vardı. Resulullah (a.s) bundan avuç avuç alıp insanlara dağıtıyordu. Gelen adam:

"Ey Muhammed! Adil ol!" dedi. Aleyhissalatu vesselam (öfkeli olarak):

"Yazık sana! Ben de adil olmazsam kim adil olabilir? Eğer adil olmazsam zarara ve hüsrana düşerim!" buyurdular. Hz. Ömer atılıp:

"Ey Allah'ın Resulu! Bana müsaade buyurun şu münafığın kellesini uçurayım!" dedi. Aleyhissalatu vesselam:

"Halkın 'Muhammed arkadaşlarını öldürüyor.' diye dedikodu yapmasından Allah'a sığınırım. Bu ve arkadaşları Kur'an okurlar (ama okudukları) hançerelerinden aşağı geçmez. Dinden, okun avı delip geçtiği gibi çıkıp giderler!" buyurdular." (Buhari, Humus 16; Müslim, Zekat 142, (1063).

Ayrıca cehaletleri de meşhurdur. Kâfirler hakkında söylenen sözleri Müslümanlara çevirirler.

Hariciler Allah Teâlâ'nın isim ve sıfatlarında Mutezile ve Şia benzeri bir itikada sahiptir.

Mesela şu, Haricilerden İbadiyye kolunun akaidlerindendir: "Allah (c.c.) ne dünyada ne de ahirette görülecektir. Bu görüşleri Şia ile aynıdır.

İşte tüm bu sıfatlarla veya bazılarıyla sıfatlandırılanlara Hariciler denilir. Ancak Allah Teâlâ 'nın ve Resulü'nün (s.a.v) kâfir saydıklarını tekfir etmek ve onlara karşı savaşıp cihat etmek en önemli gereklerden biridir ve bu yol üzere olan kimse övülür. Hariciler arasında görülmesi veya kendisine Harici denilmesi caiz değildir. Aksine kendisine Harici suçlamasında bulunan kimse karşısındakinin dinine dil uzatmıştır ve bu yaptığı kendisini hiç farkında olmadan küfre ve dinden çıkmaya sürükler.

İşte Haricilerin özellikleri ve akideleri ortada! Usame bin Ladin'in büyük günah işleyen hiç bir Müslüman'ı tekfir ettiği görülmüş mü? Gerçekten Müslüman olan bir yöneticiye mi karşı çıktı? Şirk ve put ehlini bırakıp da Müslümanları mı öldürdü?

Kıble ehlinden bir kişi için sonsuza kadar cehennemdedir, dedi mi? Hadi elinizde deliliniz varsa ve doğru söyleyenlerseniz buyurun getirin delillerinizi!

Şeyh Usame, El-Cezire muhabiri Teysir Alloni ile yaptığı röportajda kendisine Suudi Arabistan içişleri bakanının Müslümanları tekfir ediyorlar yönündeki suçlamaları hatırlatıldığında şöyle cevap vermişti: İçişleri Bakanı'nın sözlerinin bir kısmını işittim. Bizi direk; isimle suçladı. Bizim Müslümanları tekfir ettiğimizi söyledi. Böyle bir şeyden Allah'a sığınırız. Bizler, herkes tarafından dinden bilinen İslam nevakızlarından (dinden çıkaran sebeplerden) birini bilerek işlemedikçe, ya da dinde herkesçe bilinmesi zorunlu bir şeyi inkâr etmediği müddetçe hiç bir Müslümanı tekfir edemeyiz.

Öyleyse mücahitler, Müslümanları kâfir saymıyorlar, aksine onların, ırzlarını, mallarını savunmak için savaşıyorlar. Onlara bakarsan Afganistan'da, Tacikistan'da, Dağistan'da, Çeçenistan'da, Bosna-Hersek'te, Keşmir'de, dünyanın her yerinde şehit verdiklerini görürsün. Hal böyle iken Müslümanları savunmak için canlarını verenler hakkında Müslümanları kâfir sayıyorlar demek bize yakışır mı? O mücahitler öyle kimseler ki bir çocuğun gözyaşı onları yaralar, dünyanın dört bir yanındaki Müslümanların halleri onları etkiler.

Ancak âlimleri kâfir saydığı yönünde yapılan suçlamalara gelince Şeyh Usame hakkında az çok bilgisi olan, hutbelerine ve bildirilerine bir göz atan herkes bunun açık bir iftira olduğunu, aksine kendisinin buna aşırı karşı çıkanlar arasında yer aldığını hemen anlar.

Evet, Usame bazı resmi âlimlerin (rejimlere tabi âlimler), Hıristiyan kuvvetlerinin Arap Yarımadası'na girmelerine izin

veren, Filistin'in büyük kısmından tavizler vermeyi meşru kılan, Filistin laik rejimini şer'i gösterip mücahitleri bu rejime itaat etmeye zorlayan fetvalarını, aynı şekilde Yemen'in komünist güney kısmının ayrılmasını desteklemek için yayınlanan fetvalarla buna benzer daha başka fetvaları eleştirmiştir. Ancak kendisiyle beraber Arap Yarımadası'nın içinden-dışından birçok âlim ve davetçinin eleştirdiği bu fetvaların sahibi âlimleri kâfir saymamıştır.

Aksine İmam Usame'nin Müslüman âlimleri daima savunduğu ve esir konumundaki âlimlerin kurtulması için sürekli dua ettiği bilinmektedir. Yıllar önce, uyanış şeyhleri hapse atıldığında o zor günlerinde kendilerini unutmamış desteklemişti. Şeyh Usame'nin zor vaktinde ise içlerinden bazıları kendisini yalnız bırakmıştı. Herkes, Şeyh Usame'nin esir âlim Ömer Abdurrahman'ı ve esir düştüğü vakit Şeyh Said Bin Zair davasını ne kadar dile getirdiğini çok iyi bilir. Öyle ki Kral Fahd'a son mesajıyla Suud Ailesi Hükümetini zor durumda bırakmış ve bu mesajı Şeyh Said'in kayıtsız şartsız salınmasına vesile olmuştu. Şey Usame bu mesajında şöyle demişti: 'Kalemi koymadan; sana bu mesajı iletmek isteyen herkese karşı izzet-i nefsin tutup da –daha önce sana ulaşan birçok nasihat dilekçe ve mesajlarına yaptığın gibi- red kararı vermeden önce senden bu gerçekler karşısında dolu dolu düşünmeni, kendini iyice sorgulamanı istiyoruz. Sana gönderilen nasihat mesajlarının en meşhurunda hem hastalık belirtilerek hem de en ince detayıyla ilacı yazılarak, oldukça edepli bir uslupla reform talebinde bulunulmuştu. Sen ise nasihatleri görmezden, nasihat edenleri bilmezden geldin. O kadarla da kalmadın, sana bu mesajı ileten ümmetin seçkin âlimlerini, davetçilerini ve reformcularını cezalandırmaya karar verdin. Onlardan

gücünün yettiğinin ayağını çağrınla kaydırdın. İktidar rejiminin korumalarından, zebanilerinden, kraliyet kurumlarından, aldatılmış ve işbirlikçi maiyetinden atlıların ve yayalarınla onların üzerine yürüdün. Fetvalar çıkarttırarak hala hapishanelerinde demir parmaklıkların arkasında sabır ve sebatla bekleyen ümmetin bu seçkin evlatlarının ve kalburüstü âlimlerinin üzerine yalan ve iftiralar attın. Allah'tan onları esirlikten kurtarmasını, işlerini kolaylaştırmasını ve bizleri ve kendilerini daveti ve dininin temkini yolunda sabit kılmasını niyaz ediyoruz.

Ayrıca bizlere dininin, genel olarak tüm özellikle de hapishanelerinizde cellâtlarınızın ellerinde çeşit çeşit işkencelere, şiddetli saldırılara maruz kalan evliyalarının intikamını alma adına verdiğimiz söze vefa gösterebilmeyi nasip etsin.

Altıncı suçlama: Usame bin Ladin sivilleri, masumları, kendileri ile antlaşma yapılanları ve zimmileri öldürüyor!!

Bu suçlama ile ilgili konuşmaya başlamadan önce, siviller, masumlar gibi, Batılı ve dinimize uzak kavramların anlamlarının açıklanması gerekir. Dinimizde İbn Kayyım'ın dediği gibi şu ayrım vardır: 'Kâfirler iki kısma ayrılır: Ehl-i harb ve ehl-i ahd.. Ehl-i ahd da kendi içinde üçe ayrılır: Ehl-i zimme, muahidler ve ehl-i eman. Fıkıh âlimleri her sınıfı da bablara ayırmış şöyle demiştir: Hüdne babı, eman babı ve zimmet akdi babı. Zimmet ve ahd lafzı temelde hepsini ele almaktadır. Aynı şekilde sulh lafzı da öyledir. Ancak fıkıh âlimlerinin birçoğunun ıstılahında zimmet ehli sadece cizye verenlere verilen isim halini almıştır ve bunlara ömürboyu zimmet vardır. Bunlar Allah ve Resulü'nün hükümlerinin kendileri hakkında işleyeceği

hususunda Müslümanlarla sözleşmiştir. Zaten kendileri Allah ve Resulünün hükümlerinin geçtiği bir yurtta yaşamaktadır.

Hüdne ehli ise farklıdır. Onlar Müslümanlarla kendi yurtlarında oldukları halde sulh yaparlar. Sulh ister mal, ister başka bir şey üzerine yapılmış olsun zimmet ehline olduğu gibi İslam hükümleri kendileri hakkında geçerli olmaz. Ancak Müslümanlara karşı savaşmazlar. Bunlar ehl-ul ahd, ehl'us sulh ve ehl'u hüdne diye isimlendirilir.

Müste'minler ise: Müslüman ülkeye yerleşme amacı taşımaksızın gelirler ve 4 kısma ayrılırlar:

1- Elçiler 2- Tüccarlar 3- İlim tahsilinde bulunanlar 4- Ziyaret veya gezme amacıyla gelenler. Bunların hükmüne gelince; kendileriyle savaşılmaz, öldürülmezler, cizye alınmaz, hatta ilim tahsili için gelenlere İslamiyet tanıtılır, Kur'an-ı Kerim takdim edilir. Aralarından isteyenler İslamiyete girerler. İstemeyenler de ülkelerine döner.

Usame bin Ladin, 1998 yılında El-Cezire Kanalı ile yaptığı röportajda şöyle demişti: "Elimizde bulunan önceki fetvaya gelince, biz kâfirlerin iddia ettiklerinden farklı ayırımlarda bulunuyoruz. Onlar bir şey iddia ediyorsa aksine yürüyor. Biz; erkekle kadın, çocuk ve yaşlı arasında ayırım yapıyoruz. Erkek, silah taşıyarak ya da vergi ödeyerek veya bilgi toplayarak bize karşı savaşa yardım eden kimsedir ve savaşçıdır." Müslümanlar arasında Usame'nin sivilleri öldürme tehdidinde bulunduğu sözlerini yayanlara gelince, onlar ne öldürüyorlar? Filistin'de sadece sivilleri değil, çocukları da öldürüyorlar. Amerika, medyayı tekeline aldı ve sahip olduğu bu büyük medya gücünü istediği şekilde; çifte standart uygulayarak kullanıyor. Allah'ın kolaylaştırdığı ölçüde tüm Amerikalı adamlar, ister direk savaşıyor

olsunlar, isterse bu savaş için vergi ödüyor olsunlar Müslümanların hedefi, düşmanıdır. Belki son günlerde çıkan haberleri duymuşsunuzdur, Amerikan halkının yaklaşık 4'te 3'ü Clinton'un Irak'ı vurmasını destekliyor! Başkanları masumları öldürdüğü zaman, hissesi artan bir halk! Başkanları büyük günah işlediğinde popülerliği artıyor! Değerlerin kıymetini bilmeyen, gerçekten çok düşük seviyeli bir halk!'

Teysir Alloni kendisine sivil masumların öldürülmesi hususunu sorduğunda ise şöyle cevaplamıştı:"Amerika'nın ve bazı aydın çevrelerin iddia ettikleri gibi 'masum siviller' gerçekten çok garip bir söz! Kim dedi, bizim oğullarımız ve sivillerimiz masum değil ve kanları da mübah? Dedilerse hangi ölçüye göre bunu söylediler? Onların sivillerini öldürdüğümüzde dünya doğusundan batısına bize haykırdı ve Amerika tüm müttefiklerini, işbirlikçilerini ve işbirlikçilerinin küçüklerini topladı. Kim demiş bizim kanlarımız kan değil de onlarınki kandır diye? Kim bu fetvayı verdi? Onlarca senedir bizim ülkelerimizde öldüren kim? Irak'ta 1 milyondan fazla çocuk öldü ve hala da ölmekteler. Niye hiç bir kınama, yanlış olduğunu söyleyen, taziyede bulunan bir söz işitmedik? Resulullah (s.a.v) sahih bir Hadis-i Şerif'te şöyle buyuruyor: 'Kadının biri hapsettiği bir kedi yüzünden cehenneme girdi. Ne ona yemek verdi, ne de onu, yerdeki haşereleri yemek üzere serbest bıraktı.' Bu sadece bir kedi. Ya milyonlarca Müslüman'ı öldürenlerin durumu nasıldır? Nerede aydınlar? Nerede yazarlar? Nerede âlimler? Nerede özgürler? Nerede kalbinde zerre iman olanlar? Biz her gün öldürülürken, nasıl Amerikan halkını öldürdüğümüzde nasıl hareket ediyorlar? Her gün Filistin'de çocuklar öldürülmüyor mu? İnsanlarda gerçekten büyük bir sorun var. Hesaplar iyi yapılarak,

açık, net ve güçlü konumlar alınmalıdır. Ancak insanlar doğalarının gereği, farkında olmadan güçlüden yana meylediyorlar. Bizim hakkımızda konuştuklarında onlara cevap vermeyeceğimizi de biliyorlar. Hükümetlerin ve Amerika'nın yanında yer aldıkları zaman, hiç hissetmedikleri duygular hissediyorlar. Eski zamanlarda Arap Krallarından biri Araplardan bir adamı öldürtür. İnsanlara göre kralların insanları öldürtmesi alışılagelmiş bir durumdur. Öldürülen adamın kardeşi kralı gözetlemeye başlar ve fırsatını bulunca onu öldürür. Kardeşinin kanının intikamını alan adam halktan azarlayıcı sözler işitir. Ona şöyle derler: 'Kardeşin için kralı mı öldürüyorsun?'. Peki kim krala öncelik verdi? O da can diğeri de can. Canlar eşitti. Aynı şekilde Müslümanların kanı da eşittir. O asırda da kanlar eşitti ve hâlim bir kişi olan o adam şu cevabı verdi: 'Kardeşim benim kralımdır. Siz ise onu benim kralım olarak görüyorsunuz.' Filistin'deki evlatlarımız bizim kralımızdır. Bizim oğullarımızı öldürmelerine karşılık küfrün krallarını, Haçlıların krallarını, kâfirlerin sivillerini öldürüyoruz. Bu şer'an de aklen de caizdir.

Teysir Alloni: Öyleyse bunun misilleme olduğunu söylüyorsunuz. Siz bizim masumlarımızı öldürüyorsunuz, biz de sizinkileri?

Şeyh Usame bin Ladin: Onların masumlarını öldürmemiz şer'an ve aklen caizdir. Bu konuda konuşanların bazıları şer'i delillere dayanarak konuşmaktadırlar.

Teysir Alloni: Delilleri nedir?

Şeyh Usame bin Ladin: Resulullah'ın (s.a.v) çocukların ve kadınların öldürülmesini men eden hadisinin delil olarak getirilmesinin uygun olmadığını delil olarak getirmekteler. Evet, Resulullah'ın (s.a.v) bu hadisi sabittir.

Teysir Alloni: Bu bizim tam olarak sorduğumuz değil soruşturduğumuz.

Şeyh Usame bin Ladin: Ancak çocukların ve kadınların öldürülmesi hususundaki men etme kesin değildir. Bunun istisnai durumu da bulunmaktadır. Allah Teâlâ kitabında şöyle buyurmaktadır: 'Eğer ceza verecekseniz, size verilen cezanın misliyle ceza verin.' (Nahl Suresi, 126)

İlim ehlinden birçokları; İbn'ul Kayyım, El-Şevkani, El-Kurtubi (Allah rahmet eylesin), tefsirinde şöyle diyor: Kâfirler, çocuklarımızı ve kadınlarımızı öldürmeye azmederlerse, aynı şekilde karşılık vermemizde, çocuklarımızı, kadınlarımızı öldürmelerini engellemeye azmetmekte hiçbir sakınca yoktur. Bu, olayın dini boyutudur. Sözlerini dini ilme dayandırmadan konuşanlar ise 'bu çocuğun ölmemesi gerekir' diyor. Şu da bilinmelidir ki Allah'ın kendilerine başarı ihsan eylediği o gençler, çocukları öldürmeye azmetmedi. Aksine dünyadaki en büyük askeri merkez olan Pentagon'u vurdular. Ve orada 64 bin görevli çalışmaktadır. Askeri bir mekân, güç ve askeri tecrübe merkezi!

Teysir Alloni: Dünya ticaret merkezi için ne diyorsunuz?

Şeyh Usame bin Ladin: Dünya ticaret merkezi, çocukların okulu veya bazılarının evleri değildi. O merkezlerin içinde yer alan adamlar hakikatinde, yeryüzünde bozgunculuk çıkaran en büyük ekonomik gücü destekleyen insanlardı. Onların hesaplarını yeniden gözden geçirmeleri gerekir. Nasıl ki bizim kadınlarımızı, masum insanlarımızı öldürüyorlar, biz de onlar bundan vazgeçene kadar, onların kadınlarını, masumlarını öldüreceğiz.'

Başka bir konuşmasında Usame şöyle diyor: Amerika'da masumlardan bahsedenler, çocuklarını kaybetmenin acısını kesinlikle yaşamamışlar, Filistin'de ve diğer Müslüman ülkelerde

olduğu gibi çocuklarının kopmuş parçalarına bakmamışlardır. Ne hakla Filistin'deki halkımızı güvenlik hakkından mahrum bırakır, helikopter ve uçakları kadınları ve çocukları arasından erkeklerini mi öldürüyor? Her gün yaralı ve ölüleri topluyorlar. Sonra bu akılsızlar gelip Amerika'nın ölülerine ağlaşıyorlar da bizim evlatlarımıza ağlaşmıyorlar. Bir gün aynı şekilde cezalandırılmaktan korkmuyorlar mı?

Amerikalılarla kâfirlerden diğerlerinin muahedlerden ve zimmilerden olduğu yönündeki sözlere gelince, bunlar gerçekten de çok acayip ve garip sözlerdir. Onlar, hükümetlerinin Filistin'de Müslümanlara karşı Yahudileri desteklemesiyle zaten ahitlerini bozmuşlardır. Bu ilki! Aynı şekilde Amerika, Afganistan ve Irak'ta İslam'a ve Müslümanlara karşı direk ve açık savaşından, bu ülkeleri işgalinden sonra tüm Amerikalılar da savaşçı oldu. Kanları da malları da dünyanın her tarafında Müslümanlara mübahtır. Buna delil ise, Resulallah'ın (s.a.v) Kureyş ile aralarında bilinen Hudeybiye antlaşmasını yaptığında koyduğu şarttır. Zira isteyenler Resulallah'a (s.a.v), isteyenler de Kureyş'e tabi olacaktı. Bunun üzerine Beni Bekir Kabilesi Kureyş'e, Huzaa Kabilesi de Resulullah'a (s.a.v) bağlanmayı kabul etti. Beni Bekir Kabilesi, Beni Di'li'nin yöneticisi olan Nevfel b. Muaviye ed Di'li kavmiyle yola çıktı. Huzaa Kabilesi'ne Vetir denilen bir suyun yanında bulundukları sırada baskın yaptılar ve onlardan bir adamı öldürdüler. Birbirlerine cephe aldılar ve birbirleriyle vuruştular. Kureyş, Beni Bekir'e silah yardımı yaptı. Onlarla birlikte Kureyş'ten gece gizlice savaşanlar oldu. Beni Bekir ve Kureyş, Müslümanların safında yeralan Huzaalılara kötülük yaparak Rasûlullah'la (s.a.v) aralarındaki ahd ve misakı bozdukları zaman, Beni Kab'den Amr

b. Sâlim el-Huzai (kırk kişi ile birlikte) Rasûlullah'ın (s.a.v) yanına Medine'ye geldi.

Rasûlullah (s.a.v) mescidde, insanların arasında otururken onun yanına geldi ve Rasûlullah'tan (s.a.v) şiirini okumak için izin istedi. Rasûlullah (s.a.v) izin verince şiirini okudu. Şiirinde meal olarak şöyle diyordu:

"Ey Rabbim! Ben, bizim babamızla onun babası arasındaki eski ittifakı anıyor ve yardımını diliyorum! O zaman, biz doğurucu (ana) mevkiinde idik. Sen ise oğul mevkiinde idin (bizden doğdun)! Sonra, Müslüman olduk, Sana yardımdan el çekmedik. Öyle ise, Allah'ın, senin için hazırlamış olduğu yardımla bize yardım et! Destek ol!

Allah'ın kullarını çağır, acele gelip imdadımıza yetişsinler! İçlerinde Allah'ın Resulü de olduğu, yapılan zulme öfkesinden renkten renge girdiği, savaşmaya hazırlandığı ve büyük bir ordunun başına geçmiş bulunduğu halde; denizler gibi köpükler saçarak akıp gelsinler! Çünkü Kureyşliler sana verdikleri sözde durmadı. Seninle yaptıkları en sağlam misakı bozdu. Bizi, Mekke'nin aşağı tarafındaki yerimizde gözetledi ve gafil avladı.

Hâlbuki onlar, hem çok zayıf ve önemsiz, hem de sayıca çok az idiler. Benim kimseyi yardıma çağırmayacağımı, çağıramayacağımı sandılar. Bizi, Vetir'de geceleyin uykuda iken birden baskına uğrattılar. Bizi, Müslüman olduğumuz halde, rükû ve sücud halinde iken öldürdüler!" (Siyeri İbni Hişam)

Rasûlullah (s.a.v) şöyle dedi: "Ey Amr b. Sâlim ! Sana yardım edilecektir. Sen muzaffer olacaksın."

Bu olay üzerine Resulullah (s.a.v), Kureyş'e savaş açar ve büyük fetih, Mekke'nin Fethi bu savaş sonrasında gerçekleşir.

Kureyş'ten bir grup Beni Bekir'e silahla yardım ettiği ve onlarla beraber Huzaa'nın adamlarına karşı savaştığı için sözünü bozmuş oldu. Hatta bazı rivayetlere göre, Huzaa Kabilesi Müslüman olduğu için bunu yaptılar.

Bizler günümüzdeki Arap ya da Arap olmayan hükümetlerin Amerika ile yaptıkları antlaşmaların geçerliliğini kabul etsek bile ABD ve Müslümanlar arasında muahedenin Amerika'nın Filistin'deki Müslüman kardeşlerimize karşı Yahudilere açık destek ve yardım sunması nedeniyle bozulmuş olduğunu görürüz. Yoksa biz neden bu muahedenin şer'i olmadığına, onlara katılıp hükümlerine başvurmanın İslam'ın nevakızlarından (dinden çıkaran sebeplerden) sayılan tağutların hükmüne başvurmanın bir çeşidi olduğuna inanıyor olalım! Ayrıca bu devletler gerçekten barış istiyor olsalardı başka devletler gibi tarafsız olur ve milletlerarası tağut muahedelere katılmazlardı.

Eğer küçük bir grubun Beni Bekir'in adamlarına Huzaa Kabilesi'nden adamları öldürmeleri için silah yardımında bulunması Resullallah'ın (s.a.v) yardım edenle etmeyeni, savaşa katılanla katılmayanı –herkes sessiz kaldığı için- ayırtetmeden Kureyş'in tümüne saldırıp savaş açmasına neden olmuşsa Amerika'nın hükümeti ile halkı arasında da bir fark yoktur. Hepsi de öldürülmeyi hak eden savaşçı oldu. Hükümet Filistin'de Müslüman topraklarını gaspeden işgalciye her türlü yardımı sunacağı müjdesi veriyor. Halkın büyük kısmı da hükümetin aldığı bu konumları baskın bir çoğunlukla destekliyor. Amerika'nın Afganistan ve Irak'a karşı açtığı son savaşlarında da halkın büyük

çoğunluğu hükümetlerini destekledi. Bu da Amerikan halkının kanları, malları her zaman her yerde mübah olan savaşçılara dönüştüğünün bir başka delilidir.

Amerika'nın Irak'a açtığı son savaş, tüm uluslararası sözleşmelere aykırıdır. Aynı şekilde bu savaş, kâfirlerin kendi standartlarına göre bile zâlim bir savaştır. Uluslararası meşruiyet ve uluslararası hukukun da haricindedir. Kendisiyle anlaşma ve sözleşme yapmak şeriata terstir. Bunu, kendilerine şeriatı esas alanlara söylüyoruz. Kanunen de aykırıdır. Bunu da laiklere, münafıklara, mürtedlere, harameynin minberlerinden hutbe verenlere ve diğerlerine; uluslararası kanunları kutsal görüp de Müslümanların davalarını bu kanunlarla çözmeye çalışan herkese söylüyoruz. Yardım ancak Allah'tandır.

Buradan şer'i esaslara göre de kanuni esaslara göre de ahdlerinin ve zimmetlerinin olmadığı ortaya çıkmaktadır. Bu, her halukarda düşmüş bir şüphedir.

İbn Kayyım (Allah rahmet eylesin) şöyle demişti: (Mekke Fethi'nden bahsederken) 'Beni Bekir'e yardım edenler Kureyş'ten bazılarıydı. Hepsi savaşmadı. Buna karşılık Resulullah hepsine savaş açtı. Nasıl ki sulh anlaşması yapılırken hepsi bir anlaşmaya tabi olmuş, hiçbiriyle ferdi sulh anlaşması imzalanmamış, hepsi de yapılan anlaşmayı onaylayıp bundan razı gelmişse, ahdi bozmalarında da hepsi bir tutulmuştur. Bu Resulullah'ın (s.a.v) bizlere gösterdiği yoldur ve gördüğünüz gibi bu yolda hiçbir şüphe yoktur.'

Zimmet ehli de eğer cemaatleri antlaşmayı bozmuşsa korumadan çıkarılırlar. Her birinin tek tek antlaşmayı bozmasına gerek yoktur. Öyle ki Resulullah (s.a.v) Hendek Savaşı'nda kendileriyle antlaşma yapılan Yahudiler de antlaşmayı bozup müşriklere

yardıma koşunca, yapılan koruma antlaşmasını hükümsüz sayarak, Hendek Savaşı sonrası onlara da savaş açmıştır. Tek tek kimlerin antlaşmayı bozduğunu da sormamıştır.

Mevzu bahis Beni Kureyza Kabilesi savaşın en şiddetli anında on bin kişilik bir Kureyş ordusunun yürüdüğünü görünce Müslümanları arkadan vurmak üzere harekete geçti.

İslam ordusu iki ateş arasında kalmıştı. Kuzey ve batıda müşrik Kureyş orduları, güney doğuda ise Yahudiler bulunuyordu. Müslümanlar, on bin kişilik müşrik ordusu ve Yahudilerle bir aya yakın geceli gündüzlü durup dinlenmeden çarpıştılar. Açlık, susuzluk, uykusuzluk ve şiddetli soğuklara aldırış etmeden canla başla mücadeleye devam ettiler. Sonunda müşrikler mağlub bir şekilde, fırtınalı bir gecede, geldikleri gibi perişan bir halde Medine'yi terk ettiler. (Bkz. Hendek Savaşı)

İslam ordusu Hendek Savaşı'ndan Medine'ye döner dönmez ihanet eden Beni Kureyza Yahudilerinin üzerine yürüdü. Peygamber efendimizin emriyle derhal harekete geçip Beni Kureyza kabilesinin bulunduğu kale kuşatma altına alındı.

Peygamber efendimiz onları önce İslama davet etti. Yahudiler, bu güzel teklifi kabul etmediler, Sevgili Peygamberimizin; "Öyle ise, Allahü Teâlâ ve Resulünün emrine boyun eğerek kaleden inip teslim olunuz." emr-i şerifini de reddettiler. Bunun üzerine Âlemlerin Efendisi, okçuların üstadı Sa'd bin Ebi Vakkas hazretlerine; "Ey Sa'd! İlerle ve onları oka tut!" buyurdu. Hazret-i Sa'd ve diğer okçular, sadaklarındaki okları, tekbir sadaları arasında Yahudi kalesine atmaya başladılar. Onlar da ok ve taş atışlarıyla karşılık vererek çarpışmayı başlattılar.

Bir ay kuşatmadan sonra Beni Kureyza kabilesi Peygamber efendimizden haklarında hüküm vermek üzere bir kimseyi

hakem tayin etmesini istediler. Resulullah efendimiz de; "Eshabımdan istediğiniz kimseyi hakem seçiniz." buyurdu. Onlar da daha önceden Medine'de meşhur kabile reislerinden olan Sa'd bin Muaz'ı istediler. "Biz Sa'd bin Muaz'ın vereceği hükme razı oluruz." dediler. Peygamber efendimiz, Sa'd bin Muaz hazretlerinin getirilmesini emrettiler. Sa'd bin Muaz, Hendek Savaşında ağır yara almıştı. Sedye üzerinde getirildi. Peygamber efendimiz; "Ey Sa'd! Şunlar, senin hükmüne göre teslim olmayı kabul ettiler. Haydi, onlar hakkındaki hükmünü bana bildir." buyurdu. Hazret-i Sa'd, Yahudilerden, vereceği hükme razı olacaklarına dair kesin söz aldı. Her iki taraf da verilecek hükmü merakla beklemeye başladılar. Bunun üzerine Hazret-i Sa'd, üstünlüğünü gösteren, ilikleri donduran, şanına layık olan şu muazzam hükmü açıkladı: "Benim hükmüm odur ki, akil ve baliğ olan bütün erkeklerin boynu vurulsun! Kadınları, çocukları esir alınsın, malları da Müslümanlar arasında taksim edilsin!"

Bu kesin hüküm karşısında, Yahudiler donup kaldılar. Çünkü kendi kitaplarında, azgınlık yapanlara verilecek ceza aynen böyleydi ki; "Şehrin birine harb etmek için vardığında, onları sulha davet et. Bunu kabul edip kapılarını açarlarsa, içindekilerin hepsi sana haraç versinler ve hizmet etsinler. Şayet harb etmeye karar verirlerse onları muhasara et. Allah Teâlâ'nın ihsanı ile onlara galip geldiğin zaman, erkeklerinin hepsini kılıçtan geçir. Kadınlarını, çocuklarını ve mallarını ganimet olarak al!." diye yazıyordu.

Sa'd bin Mu'az hazretlerinin verdiği hükmün ilahi hükme uygun gelmesinden dolayı, âlemlerin efendisi sevgili Peygamberimiz onu tebrik edip; "Sen, onlar hakkında Allah Teâlâ 'nın

yedi kat gökler üstünde, Levh-i mahfuzdaki hükmüne uygun hüküm verdin!" buyurarak takdirlerini bildirdiler.

Her kim bu konuda daha fazla bilgi edinmek isterse 'Tevhid ehlinin tağut ve mürtedlerin ahdlerinden beraati', Arap Yarımadası'na ilişkin şer'i hususlar' 'Kitle imha silahları kullanmanın hükmü' mesajlarını ve 'Yeni Haçlı Savaşı'nın Gerçeği' kitabını okusun.

Yedinci suçlama: Usame bin Ladin, Dr.Abdullah Azam suikastının ardındaki isimdi!

Dr. Abdullah Azzam suikastı genel olarak tüm mücahitlerde, özellikle de Usame bin Ladin'de şok etkisi yapmıştı. Dr. Abdullah Azzam, 1989 yılı Kasım Ayı'nın 14'ünde Peşaver'deki Subu'ul Leyl Camii'nde Cuma hutbesini vermek üzere yola çıktı. Arabaları kindar mücrimlerin 20 kg. TNT patlayıcısı döşediği yoldan geçince araba patlayarak havaya uçtu. Bu patlamada Dr. Abdullah Azzam ve büyük oğlu Muhammed ile İbrahim isimli oğlu şehit (Allah'ın izniyle) oldu.

Bu hususta birçok tarafın suçlu olabileceği tahminleri yürütüldü. Birinci İntifada'nın organizesinde aldığı rolden ötürü Mossad'ın, Afgan davasında İslam dünyasının toplanmasında oynadığı rolden ötürü Sovyet istihbaratının, Sovyetlerin hezimetinden sonra rollerinin bittiği düşüncesiyle Afgan Arapların artık kendilerine yük olarak gözükmeye başladığı Amerika'nın ya da birbirleriyle çatışan rejimlerin bu işi yapmış olabileceği söylendi.

Bununla beraber, Usame'nin bu suikastın ardındaki isim olduğuna işaret edenler de çıktı. Bunu yapanlar, Usame'nin mücahitler arasındaki imajını karalamak, aralarında fitne çıkarmak için yaptı. Şeyh Usame'nin bu suikastı Arap mücahitlerin

liderliğini kapmak istediği için düzenlediğini iddia ettiler. Usame bin Ladin'e 1998 yılında El-Cezire Kanalı ile yaptığı görüşme esnasında bu konu sorulmuştu: 'Ancak Muhammed Sadık Huveyde, 1989 yılında Peşaver'de, Abdullah Azzam suikastının emrini de sizin verdiğinizi, o sırada aranızda Arap liderliği veya onların isimlendirdiği şekliyle Afgan Arap Liderliği, yani Afganistan'daki Arap mücahitlerin komutanlığı çekişmesi olduğunu iddia etti. Bu iddiaların geçerliliği nedir? Bu konuda konumunuz nedir? Öldürülmesine kadar Şeyh Abdullah Azzam'la ilişkinizi nasıl değerlendiriyorsunuz?'

Kendisi de şöyle cevap vermişti: 'Allah rahmet eylesin Şeyh Abdullah'ın ümmete mal olmuş bir adam olduğu özellikle öldürülmesinden sonra Müslüman kadınların onun gibi adamlar doğuramamasıyla açıkça ortaya çıktı. O dönemde Afganistan'a cihada gelip orada yaşayanlar, Afganistan'daki cihadın, Şeyh Abdullah Azzam'dan faydalandığı gibi kimseden faydalanmadığını bilirler. Öyle ki o, ümmeti en uzak doğusundan en uzak batısına kadar cihada teşvik etti. Şeyh Abdullah Azzam'ın mübarek cihadın bir döneminde, Filistin'deki mücahit kardeşlerimizle en çok da Hamas'la çalışmaları arttı. Şeyh'in -özellikle Rahman'ın Ayetleri olmak üzere- kitapları, ümmeti cihada teşvik için Filistin'e girmeye başladı. Şeyh, İslamcıların oluşturdukları cami havasından, dar kabuktan, ülkesinin içindeki bölgesellikten çıkmaya başladı ve ümmeti özgürlüğe kavuşturmak için açıldı. Biz o sırada kendisiyle ve Vail Celidan kardeşle aynı gemide yer alıyorduk. O sıralar, herkese yönelik suikast komploları yapılıyordu. Birbirimizle dışarı çıkmamaya özen gösteriyorduk. Özellikle öldürülmesinden bir ya da iki hafta önce Subu' El-Leyl Camisi'nde bir bomba bulmamızın ardından şeyhten (Allah ona

rahmet etsin) sürekli Peşaver'den uzak, Sada Kampı'nda kalmasını istiyordum. Şeyh Abdullah Azzam'ın hareketliliğinden en çok Yahudiler rahatsız oluyorlardı. Ve Şeyh Abdullah Azzam suikastını büyük olasılıkla bazı Arap işbirlikçileri ile ortak olarak İsrail düzenledi. Suçlamalara gelince, Yahudilerin, Amerikalıların ve bazı işbirlikçilerinin ortaya attığı söylentiden başka bir şey değildir. Buna verilebilecek en basit cevap, bir insan hiç başını keser mi? O sahada yaşayan herkes Şeyh Abdulah Azzam ile aramızdaki bağın ne kadar kuvvetli olduğunu bilir. Bazı insanların ortaya attığı bu boş sözler, hiç bir temele dayanmamaktadır. Aramızda bir rekabet de söz konusu olmamıştır. Allah ona rahmet eylesin Şeyh Abdullah Azzam, davet ve teşvik babından cihat ediyordu. Bizler ise içerde Patkiya dağlarında idik. O, bize gençleri gönderiyordu. Ondan tâlimat alıyor, bize verdiği emirleri yerine getiriyorduk. Allah'tan onu ve iki oğlu Muhammed ve İbrahim'i şehit olarak kabul etmesini, onun yerine, getirdiği vacibi yerine getirecek birini Ümmete ihsan etmesini diliyoruz."[9]

Abdullah Azzam'ın oğlu Huzeyfe babasının suikast sonucu hayatını kaybetmesinin ardından verdiği ifadede babası ile Şeyh Usame bin Ladin'in arasındaki sıkı dostluğa işaret ederek şöyle demişti:" Şeyh Usame bin Ladin kardeşinin cenazesine katılmak üzere Suudi Arabistan'a yolculuğa çıkacağı vakit babamla ikisi uzun süre sarıldı. İkisi de bir daha görüşemeyecekmiş gibi birbirine sarılıyordu. Kucaklaşmaları çok uzun sürdü. Sonra gözlerinden akan yaşları gördük. İkisi de aynı derecede ağlıyor

9 30 Aralık 2009 yılında Afganistan'ın Host bölgesinde bulunan CIA üssünü havaya uçuran ve Ürdün, Afganistan ve ABD istihbaratlarının tümünü kandıran Humam El Belavi, Abdullah Azzam ve Hizbullah'ın askeri komutanlarından İmad Muğniye'nin Ürdün istihbaratı tarafından öldürüldüğünü bunu bizzat Ürdün istihbaratı üst düzey yetkilisi ve Ürdün kralının yeğeninin kendisine söylediğini açıkladı.

gözyaşı döküyordu. O kadar çok ağladılar ki sonunda orada bulunan herkesi de ağlattılar."

Ebu Ekrem (Muhammed Havaca) de konuya ilişkin şöyle demişti: "Şeyh Azzam'ın kaybedilmesine en çok üzülen kişi Şeyh Usame bin Ladin olmuştu. Şeyh Usame, Şeyh Abdullah'ı babası gibi görürdü. Şeyh Abdullah, onun gölgesinde durduğu şemsiyesi idi. "

Sekizinci suçlama: İslam Devleti olan Taliban'ın düşmesine sebep olmuştur!

Bu dinin ve kâfirlerin bu dine düşmanlığının tabiatını anlamaktan yoksun ya da Usamen Bin Ladin'i tanımayan bazı gafiller, genç İslam Devleti Taliban'ın yıkılmasına onun sebep olduğunu iddia ediyor. Bu iddia ve şüpheler en çok da New York ve Washington saldırılarından sonra arttı. Amerika'nın İslam Emirliği'ne saldırması için kendisine bir bahane oluşturduğunu söylüyorlar. Oysa bu kimseler Amerika'nın daha New York ve Washington saldırılarından önce sadece Allah'ın hükümlerini geçerli kıldığı ve şeriatını uyguladığı için Taliban Rejimi'ne saldırmaya hazırlandığını bilmiyor. 'Onlardan intikam almalarının tek sebebi Aziz ve Hamid olan Allah'a iman etmeleri idi' (Buruc Suresi, 8)

Usame bin Ladin, El-Cezire Muhabiri Teysir Alloni ile görüşmesinde şöyle demişti: 'Amerika'nın herhangi bir İslam devleti kurulmasına karşı olduğu açıkça bilinmektedir. Mü'minlerin emirinin de, Taliban'ın büyüklerinin de birçok defa açıkladığı gibi onların göz diktikleri sadece Usame bin Ladin değil aynı zamanda dinleridir. İngilizler daha Usame Afganistan'da yokken ülkeye saldırdı. Ardından Rusya, şimdi de Amerika geldi.

Allah Teâlâ'dan önceki müttefiklerini hezimete uğrattığı gibi Amerika'yı da hezimete uğratmasını niyaz ediyoruz.'

Pakistan Eski Dışişleri Bakanı Niyaz Niak, Pakistan'da yayınlanan 'Darb Mümin' isimli İslami gazeteye yaptığı açıklamada: Amerikan hükümetinden üst düzey yetkililerin, 2001 yılı Temmuz ayının ortasında, kendisine, Amerika'nın 2001 yılı Ekim ayında Afganistan'a karşı bazı askeri uygulamalara girişeceğini haber verdiğini söylemişti. Pakistanlı eski bakan, Amerikalı yetkililerin bu haberi kendisine Berlin'de BM gözetiminde, Afganistan'la özel iletişim içinde olan devletlerle düzenlenen konferans esnasında bildirdiğini ifade etti.

Niyaz, Amerikalı yetkililerin kendisine söylediklerini şöyle özetledi: "Usame bin Ladin hemen teslim edilmezse, Amerika onu ve Taliban Hareketi Lideri Molla Ömer'i yakalamak ya da öldürmek için askeri bir operasyon başlatacaktır." Eski dışişleri bakanı, burada ön planda amacın Taliban Rejimi'nin devrilip yerine ılımlı Afganlardan oluşacak; başkanlığını eski Afgan Kralı Zahir Şah'ın yapması mümkün, geçici bir hükümet kurulması olduğuna işaret etti.

Pakistan eski dışişleri bakanı, Amerika'nın bu operasyonları, fiilen Amerikalı bir grup danışmanın mevcut bulunduğu Tacikistan'daki üslerinden başlatmak istediğini, Özbekistan'ın da bu operasyonlara katılacağını, 17 bin Rus askerinin de hazır halde beklediklerini belirtti. Operasyonlar Afganistan'a kar yağmaya başlamadan önce, yani Kasım Ayı'nın ortasında başlatılacaktı.

Eski Pakistan yetkilisi, Usame bin Ladin'in İslam Emirliği tarafından ani bir kararla Amerika'ya teslim edilmesi durumunda

dahi ABD'nin saldırı kararından vazgeçip geçmeyeceği hususunda tereddütünü dile getirdi.

İngiliz yayın kuruluşu BBC de bir haberinde, Pakistanlı bir diplomatın şu sözlerini aktarmıştı: 'Amerika henüz New York ve Washington saldırıları düzenlenmeden önce, Usame bin Ladin ve Taliban Hareketi'ne karşı askeri operasyonlar başlatmayı planlıyordu.'

Öyleyse, bu düşmanlığın gerçek sebebi, Taliban'ın İslam sloganını yükseltmesi, samimiyetle İslam şeriatını uygulamayı benimsemesi idi. Bu uzun zamandır süre gelen hak ve batıl arasındaki çatışmanın hakikatidir. Yani sebep Amerika'nın ve onun çevresinde dönenlerin iddia ettikleri gibi, Usame bin Ladin'in ya da askeri kamplarının bulunuyor olması değildir. Gerçek sorun, Taliban Rejimi'nin İslam şeriatını uygulaması ve savaşın bitkin düşürdüğü ülkeyi yönetmede başarısını ve yeterliliğini ispatlamış olması idi. Öyle ki sesi Müslümanlar arasında iyice duyulur olmuştu. Bu durum da Allah'ın şeriatıyla hükmettiğini iddia eden ancak Suud ailesi hükümeti gibi hakikatinde adım adım Amerika'nın politikaları ve emeller peşinde sürüklenen hükümetler için büyük sıkıntı sebebi oldu. Usame bin Ladin ve Afganistan hakkında ABD ve kuklaları tarafından gündeme getirilen konular, Taliban hükümetine boyun eğdirmek ve üstesinden gelmek için ortaya atılan bahaneden başka bir şey değildi.

Açıkçası Bin Ladin'in ya da Afganistan'ın hedef alınması kurbanlık koyun seçmek gibi bir durumdu. Pakistan eski dışişleri bakanının söylediği gibi Amerika, 11 Eylül öncesinde Afganistan'daki İslam Emirliği'ni vurmaya zaten hazırlanıyordu. Kendisine bahane olarak da Usame bin Ladin'in varlığını

seçmişti. Oysa işin gerçeğine bakılırsa asıl hedefi Bin Ladin değil, İslam Emirliği ve 'kökten dinci' olarak vasıflandırdıkları rejimin düşmesiydi. Amerika Eski Dış İşleri Bakanı Colin Powell, Bin Ladin'in teslim edilmesinin askeri operasyonların durdurulması için yeterli olmayacağını açıklamıştı.

Amerika, Usame bin Ladin'i bahane ederek Sudan'a da ambargo uygulamıştı. Usame bin Ladin Sudan'dan çıktığı halde ambargo sürdü. Amerika, Beşir Hükümeti'ni düşürebilmek için Güney Sudan'daki Hıristiyanları desteklemeye devam etti. Afganistan'a düzenlenen hava saldırıları ve öncesinde Sudan'a hava saldırısı da hedefin sadece belli şahıslar değil, tüm İslam olduğunu açıkça ortaya koymuştur.

Öyleyse, Usame bin Ladin'in ülkeden çıkarılması yönündeki isteklerine icabet etmenin de bir anlamı yoktur. Zira bu hususta Emiru'l mü'minin Molla Muhammed Ömer şöyle konuşmuştu:' Bizi, kendileri ülkede mevcut olduğu bahanesiyle kuşatan BM'nin isteğine karşılık olarak Arap mücahitleri ülkeden çıkarmak aramızdaki çatışmayı sona erdirecek değildir. Onlar iddia ettikleri gibi şahısları hedef almıyor. Aksine onlar, İslam Emirliği'ndeki İslami rejimi hedef alıyor. Onların isteklerine cevap versek, istedikleri insanları ülkemizden çıkarsak bile istekleri bu kadarla sınırlı kalmayacaktır. Bu sefer de bizden, kadınlar, suçlular hususlarında şeriat düzenimizi değiştirmemizi, daha geniş bir hükümet kurmamızı ve şeriatla hükmetmememizi isteyeceklerdir. İşte Sudan ortada! Onların isteklerine cevap verip mücahitleri topraklarından çıkardığı halde sıkıntıları hala bitmiş değildir.'

Dokuzuncu suçlama: Çatışmayı İslam ülkelerine taşıyor [10]

Bu suçlamada bulunanlar özellikle sözde tevhid devletinden konu açıldığı zaman Filistin'de, Çeçenistan'da, Afganistan ve diğerlerinde cihadın caiz olduğunu söylüyor. Ama kendileri söz konusu olunca hemen cihadı haram sayıyorlar. Haram kılmalarının gerekçesi nedir onu da bilmiyorum. Onlara bu noktada sorulması gereken uzun soru şudur: Resulullah'ın (s.a.v) savaşı nerede idi? Sahabe ve tabiinin fetihleri nerede gerçekleşti? Şüphesiz ki İslam ümmeti, geçmiş tarihinde de, şimdiki tarihinde de başarısızlıkla sonuçlanan birçok değişim girişimi ile karşı karşıya kaldı. Bu girişimlerde bulunanlarda samimiyet ve ihlâs yoktu denilemez, ancak belki de şu dünyada güç ve dengeleri doğru şekilde takdir edemediler denebilir.

İçinde bulunduğumuz modern çağda karşı karşıya kaldığımız, bize pahalıya malolan birçok acı tecrübe bu türden bir işe adım atmadan önce iyice düşünmemiz gerektiğini öğretti. Ancak işi sırf başarısızlık korkusuyla İslam ülkelerinde cihadın ve savaşın yasaklanması boyutuna ulaştırmamız doğru mudur?

Selef (r. anhum) bizim başımıza gelenlerden daha acı tecrübeler yaşadı. Hüseyin (r.a.) ve ashabı Yezid'in üzerine yürüdüler, Abdurrahman Bin Eş'as önderliğinde kurralar Haccac'a isyan etti. Birçok insanın görüşüne göre bu ayaklanmalar felaketle sonuçlandı. Ancak ilim ehli buna karşın

10 Yazar, Suudi Arabistan Hükümeti'nin Rusya'ya karşı Afganistan'da cihada çağrı yaparken Arap-Afganlar'ın namlusu Amerika'ya dönünce yüzde yüz yön değiştirdiğini vurguluyor.

İslam ülkelerinde meşru olan cihadı ya da savaşı bazı olumsuzluklara yol açıyor bahanesiyle haram kılma yoluna gitmedi.

Çünkü bu yasaklama Allah Teâlâ'nın emrettiği; İslam yurtları dışında gerçekleşmesi tasavvur edilemez savaş ve cihadın –sahabe-yi kiram ve salih selef tarafından uygulananbazı türlerini iptal etme anlamı taşımaktadır. Sahabe ve salih selef (r.anhum) İslam yurtlarında haricilere, zâlimlere karşı savaşmış, dinden döndüğü takdirde devlet liderlerine karşı ayaklanmanın vücubu üzerine birleşmişlerdir. Bu tür savaşlar İslam diyarlarından başka bir yerde görülemez.

Elbette böyle bir işe girişmeden önce şer'i koşulların oluşmuş ve maddi unsurların temin edilmiş olması gerekir. Bunu belirleyecek olanlar da bilgili ve uzman kişilerdir. Bu tür kararlar ancak ümmetin etkin liderlikleri tarafından alınabilir.

Usame bin Ladin'in bu hususta herkesçe bilinen konumu, İslami çabanın en tehlikeli düşmanı olan Amerika ve İsrail önderliğindeki Haçlı ittifakına karşı cihada odaklanma davetidir.

Birçok mücahidi, rejimlere karşı pek de parlak olmayan savaş sahasından çekerek Amerika ve İsrail'e karşı savaş sahasına yönlendirmeyi başarmıştır. Gençleri -özellikle Arap Yarımadasındakileri- bu aşamada rejimlere karşı savaşmaktan vazgeçirmek için büyük çaba sarf etti. Diğer hususları dikkate almaksızın küfrü daha sert olduğu gerekçesiyle mürtedlere karşı savaşla başlamanın gerekli olduğuna inananlardan ötürü sıkıntılar yaşadı.

Safların birleştirilmesinde ve düşmana zarar verilmesinde açık etkisi oldu. Hal böyleyken onun bu iyiliği neden görmezden geliniyor da suçlanmaya kalkışılıyor?

Onuncu suçlama: Usame bin Ladin'in Vahabi olduğu iddiasına cevap

Usame bin Ladin: Kendisini Selef'e atfedenlerin Osmanlı Hilafetine karşı ayaklanması bir ihanettir![11]

Birçok insan Usame bin Ladin'i Arap Yarımadası'ndan geldiği ve akide alanında İbn Teymiye ekolünü benimsediği için Vahabi sanıyor. Usame, Muhammed Bin Abdulvehhab'ın o zamanlarda yayılmış mezarlara ve türbelere cami kurma, evliyaların türbelerini tavaf etme gibi bid'at alışkanlıklarını kaldırmaya çalışmasını benimsese de, kendini ona atfeden bazı kimselerin Suudi Ailesi ile beraber Osmanlı'ya karşı başlattığı siyasi ve askeri ayaklanmayı, emperyalist güçlerin bir oyunu olarak görmektedir. O selefin yoluna inanmaktadır. Yani bireyler kendilerini en güzel ve sağlam yol olan Nebi (s.a.v)'nin talebelerinin, yani Sahabe ve Tabiinden oluşan övülmüş selefin yoluna atfedebilirler. Ama Selefi isimlendirmesi bir kamplaşmayı ve bir çeşit damgayı gerektirir.

Onu tekfirci sayan bazı Suud selefisi kapıkulu âlimleri kendilerini besleyen devletin (Suudi Rejimi) okul derslerinde ve tarih kitaplarında Osmanlı Devleti'ni kâfir sayıp, ona karşı ayaklanmayı da cihat saydıklarını unutuyorlar. Bu durumda asıl tekfircinin kendileri olduğu ortaya çıkıyor.

Usame bin Ladin Suudi Rejimi kurucusu Abdulaziz bin Abdurrahman[12] El-Suud'u 'Riyad Karzaisi' olarak görmektedir. Usame'ye göre, Amerika nasıl emperyalist projelerini uygula-

11 Humam El-Belewi (Ebu Dujane El-Horosani, Afganistan'ın Host Eyaleti'nde CIA Üssü'nü havaya uçuran mücahit)

12 Babası Abdurrahman ile birlikte Kuveyt'te mülteci durumunda bulunan bugünkü Suudî Arabistan'ın kurucusu Abdülaziz İbn Suud, 1902 yılında arkasına İngilizler'in desteğini alarak Necd'deki Osmanlı valisi İbn Reşid'e saldırarak Riyad'ı ele geçirdi.

yabilmek için Afganistan'ın başına Hamid Karzai'yi getirmişse, İngilizler de Osmanlı İmparatorluğu ve valisi İbn Reşid'e karşı ayaklanmak üzere Abdulaziz bin Abdurrahman'ı Yarımada'nın iktidarına getirmiştir.

Üstte söylediklerimizin kanıtı da Usame bin Ladin'in 22.02.2003 tarihinde El-Cezire Tv Kanalı'nın yayınladığı demecidir. Demecinde Bin Ladin şöyle demiştir:

'Tüm bunlardan sonra soruyoruz: Bir Müslüman kalkıp da İslamiyetin kurulması, zulmün ortadan kalkması, Amerika'nın planlarının başarısız kalması için ellerinizi Karzai ile yardımlaşmaya uzatın, onun eli üzerine koyun diyebilir mi? Bu mümkün değil! Böyle bir şeyi akıl alamaz. Çünkü Karzai Amerika'nın kendisinin seçip getirdiği işbirlikçisidir. Müslümanlara karşı yardımlaşması İslam dininden çıkma sebebidir. Burada şöyle sormak istiyoruz: Arap Karzai ile Acem Karzai arasında ne fark var? Körfez Devletleri'nin yöneticilerini başa getiren kimdir? Kabil'e Karzai'yi getirip diken Haçlılar, aynı şekilde Pakistan'a, Kuveyt'e, Bahreyn'e, Katar'a ve diğerlerine de birer "Karzai" getirmiştir. Yüzyıl kadar önce Kuveyt'te sığınmacı iken kendileriyle beraber Osmanlı Devleti'ne ve valisi İbn Reşid'e karşı savaşsın diye Riyad Karzaisi'ni alıp getiren kimdi? Tabi ki Haçlılardı. Batı dünyası bu aileleri günümüze kadar da hala gözetmektedir. Riyad Karzai'si ile Kabil Karzai'si arasında hiçbir fark yoktur.'

Aslında Rusya-Afganistan Savaşı sırasında Arap mücahitlere katılan, Osmanlı Devleti'nin çöküşünü büyük bir kayıp olarak değerlendiren Müslüman Kardeşler Cemaati Üyeleri, Usame'nin bu görüşleri edinmesinde büyük katkıda bulundular. Bunların başında da Dr.Abdullah Azzam geliyor. Bu da gösteriyor ki Usame bin Ladin, büyüdüğü sosyal ortamın

etkilerinden sıyırılarak çok farklı ve bağımsız bir fikre sahip olmuştur. Usame bin Ladin, Osmanlı Devleti'ni son zamanlarında yapılan tüm hatalara rağmen, hiç bir zamanda kâfir saymadı. Bilakis, Osmanlı'nın müslüman bir devlet olduğunu vurguladı. Devlet okullarında okutulan ders kitaplarında, gazetelerde, Osmanlı Devletini kâfir sayan Suudi Rejimi de şu anda, Usame'nin bu görüşünü halk arasında yayarak kendisine duyulan sempatiyi azaltmaya çalışıyor. Bunun için Usame bin Ladin'i Vahhabi saymak çok büyük bir yanılgı olur...

MAKALE VE ROPÖRTAJLAR

1- Robert Fisk'in Bin Ladin hakkında İndependent Gazetesi'nde yayınlanan makalesi

Usame bin Ladin altın sarısı abası ile gelip çadıra oturdu. Kendisini Afganistan'daki müdavimleri ile beraber Arap mücahitler koruyordu. Hepsi de sakallıydı. Sovyet Ordusu'nu yıkmak için kendilerini seferber eden sonra da eğiten adamdan sadece birkaç metre uzakta duruyorlardı. Gülümsemeden ortamı izliyorlardı. Sudanlı köylüler de evlerini tarihte ilk defa Hartum'a bağlayan otoyolu bitirmek üzere olan Suudi işadamına teşekkür etmek için dizilmişlerdi. Yüksek elmacık kemikleri, dar gözleri ve uzun kahverengi elbisesi ile Sayın Bin Ladin'e dağın her karışında mevcut tüm insanlar tarafından 'mücahitlerin efsane savaşçısı' gözüyle bakılıyordu. Çocuklar karşısında dans etti. Hatipler onun bilgeliğini itiraf etti.

Şeyhlerden biri kendisine şöyle dedi: 'Biz Sudan'da görülen devrimlerin her birinde bu yolu bekledik. Bekledik, bekledik ve sonunda hepsinden ümidi kestik. Sonra aniden Usame bin Ladin gelip ortaya çıkıverdi.'

Bin Ladin Sudan'ın dışında ise aynı ölçüde takdirle karşılanmıyordu. Örneğin; Mısır gazetesi kendisinin Sudan'a yüzlerce Arap savaşçı getirdiğini iddia ediyordu. Aynı süreçte Hartum'daki Batılı büyükelçilikler de, bu Suudlu'nun (Bin Ladin'i kasdediyor) eğittiği bazı Afganların şu anda Cezayir, Tunus ve Mısır'da cihat için daha başkalarını eğitmekle meşgul oldukları görüşüne ağırlık veriyordu. Tabi ki Bin Ladin kendi ifadesiyle bu basın organlarının ve büyükelçiliklerin yaydıkları pisliklerin çok iyi farkındaydı.

'Ben inşaat mühendisiyim, çiftçiyim. Eğer Sudan'da askeri eğitim kamplarım olsaydı bu işi yapmazdım ve muhakkak ki bu iddialı bir iştir.'Bu Bin Ladin'in yeni siması idi! Hartum'dan Bor Sudan'a uzanan 1200 km.lik otoyolu inşa etti. Eski yolu 800 km. kısaltan bu yol ileride başkentten sahil şehirlerine yolculuğu bir günde gerçekleşen yolculuklara dönüştürecek. Bin Ladin, Körfez Savaşı'nda Saddam Hüseyin'in yanında durduğu gerekçesiyle en az Amerika kadar Suudi Arabistan tarafından da horlanan bu ülkeye beş sene önce Afganistan'da gerilla savaşının yollarını inşa etmek için kullandığı büyük yapı makinelerini getirdi. Kendisi utangaç bir insandı. 4 eşi olmasına karşın Hartum'da bir evi ve Cidde'de küçük bir dairesi vardı. Basına karşı dikkatli idi. İndependent Gazetesi'ne verdiği röportaj, yabancı bir gazeteci ile ilk röportajı idi. Başlangıçta Afganistan hakkında konuşmayı reddetti. Derme çatma kurulmuş bir çadırın arka tarafında bir sandalyede sessizce oturmuş elinde bir misvak; Arap usulü dişlerini temizliyordu. Sonunda Afgan mücahitlerin galip gelmesine yardım ettiği savaşa değinmeden şöyle dedi: 'Orada iki yıl içinde yaşadıklarımı başka yerde yüz yılda yaşayamazdım.'

Tarih, Afgan direnişi ve Bin Ladin'in mücahitlerle beraber bu direnişteki payını –verdiği eğitim ve sunduğu yardımın neticesi dolaylı idi- yazdığında bu, kökten dinciliğin modern tarihinde dönüm noktasını oluşturabilir. O ise bugün bile kendi rolünü küçük görerek şöyle diyor: 'Afganistan'ın işgali başladığında öfkeliydim ve bir kere oraya gittim. Birkaç gün içinde oraya ulaştım. Evet, 1979 yılından önce orada savaşıyordum ancak diğer Müslüman arkadaşlarım benden çok daha fazla şey sunmuş, aralarından birçoğu bu yolda hayatını vermişti. Ben ise hala hayattayım.'

Bin Ladin birkaç ay içinde Afganistan'a gönderdiği Mısırlı, Cezayirli, Lübnanlı, Kuveytli, Tunuslu ve Türk savaşçılar hakkında ise şöyle dedi: 'Onlar yüzlerce değil binlerce idi.' Ayrıca şu an Bor Sudan otoyolunun inşası ile ilgilenen Iraklı meslektaşı Muhammed Saad ile beraber onları desteklediğini, silahlandırdığını, kendilerine özel donanımlar sağladığını ifade etti. Bin Ladin Bahtiyar Eyaleti'nin Zazimountais kesiminde de hastaneler için geniş tüneller ve savaşçı grupların birlikleri için silah depoları kurdu. Bu tüneller, ülkenin dört bir yanındaki mücahitlerin Kabil'e giden yollarını 15 mil kısaltmıştır.

Bin Ladin Afgan cihadıyla ilgili şu anılarını anlattı: 'Hiçbir zaman ölümden korkan biri olmadım. Müslümanlar olarak öldüğümüzde cennete gitmeyi umuyoruz. Çatışmadan önce Allah Teâlâ bizim üzerimize huzur ve güven sağlıyor. Bir defasında Ruslardan sadece 30 metre uzaklıktaydım ve beni esir almaya çalışıyorlardı. Bombardıman altındaydım ancak kalbimde bir huzur hissiyle uyudum. Bu deneyimi eski kitabımızda yazmıştım. Önümde 120 mm. havan topu gördüm. Ancak patlamadı. Rus uçağından ana merkezimize dört bomba atıldı. Onlar da patlamadı. Sovyetler Birliği'ni yendik. Ruslar kaçtı.'

Kendisine Afganistan'daki Arap mücahitler ve ABD'nin teşvik ettiği silahlı çete üyeleri hakkında sorduğumda ise bana şöyle cevap verdi: 'Şahsen ne ben ne de diğer kardeşler Amerika'nın herhangi bir desteğine dair bir kanıt gördük. Mücahitler galip gelip Rusları kovduğunda savaşçı gruplar arasında ayrılıklar çıktı. Ben ise Taif ve Abha'da yol yapımı işine döndüm. Afganistan'da mücahitlere yol ve tünel açmada kullandığım donanımı getirdim. Evet, savaştan sonra bazı arkadaşlarımın buraya gelmelerine yardımcı oldum.'

Kaçının, diye sorduğumda şöyle devam etti: 'Söylemek istemiyorum. Ancak onlar burada benimleler. Bor Sudan'a giden bu yolu inşa ediyorlar.' Daha sonra ona Bosna'nın Travnik Kasabası'ndaki savaşçı Müslümanların kendisinin ismini zikrettiklerinden bahsettim. Bana Bosna için de diğer Müslüman ülkelere olduğu gibi aynı hisleri beslediğini, ancak orada kendisi için Afganistan'da mevcut imkânların bulunmadığını ifade etti ve şöyle dedi: 'Bosna'ya savaşmaya giden çok az mücahit oldu. Hırvatlar mücahitlere, Pakistanlıların Afganistan'a giderken ülkelerinden geçmelerine izin verdikleri gibi izin vermiyor.'

Kendisine şöyle sordum: 'Ruslara karşı savaştın, sonra da Sudan'da yol yapmaya mı koyuldun? "Şöyle cevap verdi: "Onlar böyle işleri seviyor, ben de. Bu, buradaki insanlar için gerçekleştirmeye çalıştığımız büyük bir projedir ve Müslümanların yaşantılarını iyileştirmeye yardımcı olmaktadır." Ayrıca Bin Ladin şirketi -amcaoğullarının işlettiği en büyük yapı şirketi ile karıştırmayınız- Sudan para birimi ile işliyor. Kar ise Bin Ladin için öncelik taşımıyordu. Cezayir konusunda ne düşündüğünü sordum. Ancak orada yeşil takım elbiseli, kendini Muhammed Musa ismiyle tanıtan ve Sudan güvenlik görevlisi olduğu halde Nijeryalı olduğunu iddia eden bir adam koluma hafifçe vurarak

bana 'gereğinden fazla sordun' dedi. Bin Ladin de o esnada kalkarak yeni yolu incelemeye gitti.

Robert Fisk, İndependent Gazetesi, 6 Aralık 1996

2- Şeyh Usame bin Ladin'in CNN muhabiri Peter Arnett ile yaptığı röportaj (1997) :

Arnett: Sayın Bin Ladin, bugün Suudi Arabistan'ı yöneten Suud kraliyet ailesinin başlıca hangi yönlerini eleştiriyorsunuz?

CNN TV Kanalı'nın dünyaca ünlü muhabiri Peter Arnett

Bin Ladin: Suudi Arabistan rejimine ve Arap yarımadasındaki diğer rejimlere olan eleştirilerimizin ilki, ABD'nın siyasetine boyun eğmeleridir. Temel problemimiz Amerika ile olduğu halde, Suudi rejimi Amerika'nın bölgedeki bir şubesi veya ajansı gibi fonksiyon görüyor. Suudi Arabistan rejimi, Amerika'ya bağlılık göstermekle, İslam karşıtı bir eylemde bulunmuş oldu. Bu; şeriat kurallarına göre, Suudi Arabistan rejimini müslüman toplumların dışında bırakır. Daha sonra, Suudi rejimi ülkeyi Allah'ın (c.c) emirlerine göre yönetmeyi durdurdu. İslama aykırı diğer uygulamalarından da burada bahsetmeye gerek yok. Şeriat ihlal edilince fesat, yolsuzluk hükümetin sosyal ve ekonomik tüm birimlerinde görülmeye başlandı.

Muhabir: Sayın Bin Ladin, (sizin önderlik ettiğiniz) İslami hareket, Suudi Arabistan'da iktidara gelirse, orada nasıl bir toplum düzeni oluşturmaya çalışacak? Örneğin, Peygamber zamanındaki Kur'an kurallarını uyguluyacak mı?

Bin Ladin: Biz eminiz ki Allah'ın (c.c) izniyle zafer müslümanların olacak ve Allah'ın dini Arap Yarımadası'nda hâkim olacak. Hz. Muhammed'e (s.a.s.) indirilen vahyi (şeriatı) uygulamak bizim için çok büyük bir gurur ve ümit olacak. Allah'ın şeriatını uyguladığımız zamanlarda, Allah'ın ihsanıyla çok büyük saadet ve saygı içinde yaşamıştık. Övgü ve sena Allah'adır.

Muhabir: Sayın Bin Ladin, (sizin önderlik ettiğiniz) İslami hareket Suudi Arabistan'da iktidara gelirse, batıya bakış açısı nasıl olacak, petrol fiyatları artacak mı?

Bin Ladin: İslam ümmeti, Allah'ın bereketi ve ihsanıyla uzun bir tarih sahibidir. Biz şu an bu büyük dinin 15'inci yüzyılında yaşıyoruz. Bu noksansız ve kapsamlı şeriat, bir kişinin başka kişiye nasıl davranması gerektiğini, bir mü'minin Allah'a karşı görevlerini, savaş ve barış durumlarında müslüman bir devletin müslüman olmayan devletlerle nasıl ilişki kuracağını belirtmiştir. Geçmiş tarihimize bir göz atarsak, Müslüman ümmetinin savaş ve barış zamanında, Müslüman olmayan milletlerle ticaret ve anlaşma gibi birçok ilişki kurduğunu görürüz. Bunun için, bu durum bizim için yeni sayılmaz. Petrol aslında bir ticaret malıdır. Fiyatı piyasadaki arz ve talebe göre değişir. Biz şu anki fiyatını adil ve mantıklı bulmuyoruz. Bu fiyat, Suudi Rejimi'nin Amerika'nın ajansı gibi rol alması ve Amerika'nın Suudi Rejimi'ne petrol üretimini artırarak, piyasayı batırması ve fiyatını düşürmesi yönünde yaptığı baskılar sebebiyledir.

Muhabir: Sayın Bin Ladin, Amerika'ya karşı cihat ilan ettiniz, bize sebebini anlatabilir misiniz? Bu cihat ABD'nin hükümetine mi yoksa Arap Yarımdası'ndaki Amerikan askerlerine mi karşıdır? Amerikan halkının ve Suudi Arabistan'daki ABD'li sivillerin konumu ne olacak?

Bin Ladin: ABD hükümeti adaletsiz, suçlu ve azgın olduğu için ona karşı cihat ilan ettik. Amerika, gerek direk gerekse İsrail'ın İsra ve Mirac ülkesinin (Filistin) işgalini destekleyerek,

müslümanlara karşı aşırı zâlim davranmış ve iğrenç suçlar işlemiştir. Biz Amerika'nın Filistin, Lübnan ve Irak'ta öldürülenlerden direk sorumlu olduğuna inanıyoruz. Amerika ismi, bize herşeyden önce, en son meydana gelen Kana (Lübnan) patlamalarında[13] vücutları parçalanan, elleri ve kafaları kopan masum çocukları hatırlatıyor. Amerikan hükümetinin, işlediği bu iğrenç suçlarla, en basit insani değerleri bile kaybettiğini görüyorüz. O hükümet, bilinen tüm anlaşmaları ihlal ederek daha önceki hiç bir emperyalist ülkenin yapmadığını yapmıştır. Onlar şöyle düşünmeliydiler, 'Müslümanların kıblesi (Mekke), tüm İslam dünyasının duygularına hitap ediyor.'

Kana katliamı (18.04.1996), Bin Ladin'i derinden yaralamıştır

Amerika'nın, sayıları bir milyarı aşkın Müslümanın ilk kıblesi Mescid'i Aksa'nın Yahudiler tarafından işgal edilmesinde Yahudilerin peşinden gitmesiyle kibir ve inadı ortaya çıktı. Buna kendi yaptığı zulüm ve düşmanlıkları da eklenince kendisine karşı savaş ilan ettik. Çünkü dinimizde, Allah'ın sözünü üstün kılmak, Amerikalılar'ı İslam ülkelerinden kovmak için savaşmamız vaciptir. Cihadımızın Amerikan kuvvetlerine mi, Amerikan halkına mı yoksa Suudi Arabistan'daki masum Amerikanlara mı yönelik olduğu yönündeki sorunuza dönecek olursak,

13 Kana Katliamı, İsrail ordusu'nun,18.04.1996 tarihinde, BM'nin kurduğu Kana Mülteci Kampı'nın havadan bombalaması sonucu çoğu çocuk ve kadın yüzden fazla insan hayatını kaybetti. BM inceleme heyeti Kana katliamının bilinçli olarak gerçekleştirildiğini açıkladı.

bizler, Suudi Arabistan'daki Amerikan askerlerine odaklanıyoruz. Dinimizde, Suudi Arabistan topraklarının diğer Müslüman ülkelerin topraklarından ayrı, özel bir yeri bulunmaktadır. Hiçbir gayri müslimin o topraklarda ikamet etmesi caiz değildir.

Bunun için, her ne kadar Amerikan halkı hedefimiz olmasa da, Suudi Arabistan topraklarını terk etmeleri gerekir. Onların güvenliğinin garantisini vermiyoruz. Sayıları bir milyarı aşan Müslüman toplumu, Irak'ta 600 binden fazla çocuğun yemek ve ilaç ulaşımını engelleyerek ölümüne neden olduğu,[14] Müslüman halkını vurduğu için Amerikan Hükümeti'ne karşılık veriyor. Bu nedenle Amerika, verilen bu karşılıktan kendisi sorumludur. Çünkü savaşında Müslüman halkı hedef aldı. Bu da Amerikan halkının olanlardan sorumsuz olduğunu söylememizi engellemektedir. Çünkü hükümete onlar oy verdi. Hükümetlerinin Filistin'de, Lübnan'da, Irak'ta işlediği suçları, işbirlikçi rejimlerin hapishanelerinin en hayırlı evlatlarımızla, âlimlerimizle dolu olduğunu bile bile yine de onlara oy verdiler. Allah'tan esirlerimizin mahkûmiyetlerini sona erdirmesini niyaz ediyoruz.

Muhabir: Sayın Bin Ladin, Amerika'nın Suudi Arabistan'daki varlığının sona ermesi, yani oradan çekilmesi, Amerikan karşıtı cihat çağrınızı sona erdirecek mi?

Bin Ladin: Allah'ın lütfuyla, Afganistan'daki mücahitlere, cihat ilan edilmeden yardım etme imkânını bulduk. Buna sebep, Sovyetler Birliği'nin Müslüman bir ülkeyi işgal ettiğini radyo aracılığıyla duymamız oldu. Bu, beni Afganistan'daki kardeşlerimize yardıma teşvik etmek için yeterli bir sebepti. Allah'ın hamdı ve lütfuyla, Afganistan'daki cihattan, başka bir mekânda

14 Irak yetkililerinin açıklamalarına göre ABD ambargoları sonucu 1991-2000 yılları arasında 1.5 milyon çocuk yaşamını yitirmiştir. BM bu rakamı 600 bin olarak tespit etmiştir. Usame bin Ladin 11 Eylül saldırılarını ABD'nin İslam dünyasına karşı işlediği bu ve benzeri suç ve katliamlara bir cevap olarak yaptığını açıklamıştır.

10 seneden fazla bir sürede faydalanamayacağım kadar istifade ettim. Allah'ın lütfuyla Suudi Arabistan'dan, buldozerlerden, kamyonlardan, çukur kazıcılardan oluşan birçok aracı Afgan Cihadına destek için ülkeye taşıdık. Rusların, mücahitlerin bulundukları bölgeleri vahşice bombaladıklarını gördüğümüzde, hendekler kazdık. Bazılarını depo yaptık, bir tanesini hastane. Aynı şekilde yollar da açtık. Afganistan'da elde ettiğimiz cihat tecrübesi gerçekten büyüktü. Elde ettiğimiz en büyük fayda ise, sadece benim aklımdaki değil, tüm müslümanların akıllarında yer etmiş büyük güç efsanesini parçalamamız oldu. Öyle ki yorgunluk ve uyuşukluk ortadan kayboldu.

Muhabir: Sayın Bin Ladin, İslami Hareket açısından Afganistan savaşının önemi nedir? Afganistan Savaşı'ndan dönenler; Çeçenistan, Bosna, Cezayir gibi ülkelerde savaşır oldular. Bize bu durumu açıklayabilir misiniz?

Bin Ladin: Daha önceki sorunuzda söylediğim gibi, cihadın etkisi, İslami hareketle sınırlı kalmadı. Aksine, İslam Dünyası'ndaki tüm seviyelere ulaştı. Oğullarımızda ve kardeşlerimizde Allah'ın lütfuyla güç, yücelik ruhu oluştu, Allah'ın dinine güven duydular. Bu dine, Allah'ın kitabına, Resulünün (s.a.v) sünnetine ve salih seleflerin yoluna dönüşten başka bir yolun olmadığı açıkça ortaya çıktı. Cihat, İslam'ın zirvesidir. Ümmet, izzetinin geri döndürülebilmesi için cihattan başka bir yol olmadığını görmüştür. Afgan Cihadı'nın ümmete etkisi çok büyük olmuştur. Ayrılıkları bir tarafa bırakarak, düşmana karşı savaşta birlik olmanın gerekliliğini kavramışlardır. Ümmet, İsrail Hükümeti ile Müslümanların mukaddes değerlerine karşı giriştiği hamlede yardımlaşan Amerika'ya karşı cihatta birlik olmuştur. Elhamdulillah, cihada gelen gençlerin sayısı çok fazla ve kâfirler tarafından Müslümanların zulüm gördükleri heryerde yayılmış durumdalar. Vaciplerini yerine getirmek için Bosna'ya,

Çeçenistan'a, Tacikistan'a ve diğer ülkelere yöneliyorlar. Çünkü biz bu eyaletlerin, İslam dünyasının bir parçası olduklarına inanıyoruz. Bu nedenle de hangi toprakta Müslümanlara zulmediliyorsa, ümmetten o ülkeyi savunmak üzere yeterli sayıda evladın gönderilmesi gerekir.

Rusya-Afganistan savaşında Ebu El-Ala' El Şadili'nin görüntülediği nadir bir Bin Ladin fotoğrafı

Muhabir: Bize, Suudi Arabistan'dan ayrılarak Sudan'a, oradan da Afganistan'a geçtiğiniz dönemdeki yolculuğunuzu anlatır mısınız?

Bin Ladin: Allah'ın lütfu ile ben mübarek topraklardaydım; Hicaz'da, Allah'ın evinin olduğu yerde. Ancak Suudi Rejimi insanlara öyle bir hayat yolu sundu ki, bu yol özgür bir mü'minin anlayışıyla örtüşmez. İnsanların yemelerini, içmelerini, tesbih etmelerini istedi. Ancak doğruyu emredip, yanlıştan alıkoymak mümkün değildi. Aksine bu yolda ısrar edenler işlerinden kovuluyor, hapishanelere atılıyordu. Bu zelil hayatı yaşamayı

reddettim ve Suudi Arabistan'ı terketmek için fırsat kolladım. Allah'tan bir gün, Allah Teâlâ'nın şeriatı uygulanmaya başlanmış bir şekilde Suudi Arabistan'a dönmeyi niyaz ediyorum. Sudan'a gittim. Orada birkaç sene kaldım. O esnada Komünist Hükümet aleyhinde faaliyetlerde bulunmak için Pakistan ve Afganistan'ı ziyaret ettim. Suudi Arabistan Rejimi marufu emredip, münkerden nehyeden âlimlerin seslerini kesmeye başlayınca, özellikle de Şeyh Selman El-Avde[15], Sefer El-Havali ve diğerlerini tutuklayınca, kendimi, marufu emredip, münkerden nehy etmek zorunda hissettim. Bunun için bazı kardeşlerle yardımlaştım. Nasihat vermek için bir heyet kurduk. Bazı bildiriler yayınladık. (Nasihat ve Reform Heyeti). Suudi Arabistan Rejimi köşeye sıkıştı ve Sudan Hükümeti'ne beni kovması yönünde baskılar yapmaya başladı. Bu baskılar sürdü. Suudi Arabistan, Sudan ile ilişkileri kesti. İlişkilerin normale dönmesi içinse benim Sudan'dan kovulmamı şart koştu. Aynı şekilde Amerika da diplomatlarını Sudan'dan çekerek, ilişkilerin eski haline dönmesi için Sudan'dan ayrılmamı şart koştu. Maalesef, Sudan Hükümeti zorluklar içinde olduğundan yakınıyordu. Ve hükümette baskılara boyun eğme yönünde meyil vardı. Sonunda benden ağzımı kapamamı istediler. Ve bunun üzerine nefes alıp, marufu emredip, münkerden nehyedebileceğim toprakları aramaya başladım. Allah'tan bu ülkeleri korumasını niyaz ediyorum, bu vacibi yerine getirebilmek için Afganistan'a gittik. Allah'tan bizlerin de tüm Müslümanların da çabalarını kabul etmesini diliyoruz.

Muhabir: Şimdi, Amerika, sizin Afganistan'daki eğitim kışlalarını, İslami savaşçılar için finanse ettiğinizi ve dünya terörünü desteklediğinizi söylüyor. Bazıları ise sizin Arap-İslam

15 Usame bin Ladin'in kendisini her fırsatta savunduğu Selman El Avde Suud tarafından hapishanede uğradığı tehditlere ve vaadlere aldandı. Selman El Avde şu sıralar El-Kaide'ye karşı bütün dünyada kullanılan ve Nurculuk, Sufizm ve Suud Selefiliği gibi ideolojik baskı ve savaş araçlarından Suud Selefiliği'nin önemli bir temsilcisidir.

Dünyası'nın yeni kahramanı olduğunuzu söylüyorlar. Bu suçlamalar doğru mu? Kendinizi nasıl vasıflandırıyorsunuz?

Bin Ladin: Amerika'nın kayda değer hiçbir rol oynamadığı Sovyetler Birliği'nin önce Allah'ın lutfü sonra da mücahitlerin cihadıyla parçalanması hadisesinden sonra, Amerika'nın büyüklenmesi arttı. Kendini dünyanın efendisi görmeye başladı. Yeni Dünya Düzeni ismini verdiği düzeni kurdu. Tüm dünyanın kendisine boyun eğmesini ve ne isterse yapabileceği kaygısına düşmelerini istedi. Ancak Amerika bunu yapamaz. Amerika'nın bana veya bir başkasına yönelik istediği gibi suçlamalarda bulunmasının sebebi büyüklenmesidir. Kendi zulmü karşısında duran herkesi terörist olarak tanımlıyor. Amerika ülkelerimizi işgal etmek ve servetlerimizi çalmak, bizleri de kendisinin İslam hükümlerinden uzak, kendi hükümlerini uygulayacak işbirlikçileri yapmak istiyor. Sonunda bunu kabul etmez, reddedersek hakkımızda teröristler, diyecek. Amerika'nın hareketlerine basit bir gözle bakacak olursak, Filistinli çocukları, İsrailli askerlere taş fırlattıkları için terörist sayarken, Kana'da kadın ve çocuklarla dolu binayı uçaklarla bombalayan İsrail'e yönelik en ufak bir kınamaya dahi izin vermediğini görürüz.[16] O Amerika ki en ufak bir hakkını arayan Müslümanı hemen kınarken İrlanda Cumhuriyet Ordusu'ndan[17] görevlileri, siyasi lider adı altında Beyaz Saray'da ağırlamaktadır. Hakları için ağlaşan Müslümanlara yazık ki hem de ne yazık. Nereye bakarsak, Amerika'nın terör yaptığını, suç işlediğini görürüz. Amerika, binlerce mil uzaklığa ulaşabilen atom bombası kullanmayı terör saymıyor. Bunun gibi bombalar, sadece askerlere değil, içlerinde kadınların, çocukların, yaşlıların yer aldığı tüm ümmete etki ediyor. Nitekim Japonya'ya fırlatılan iki bombanın etkilerini hala görüyoruz.

16 ABD BM Konseyinde İsrail aleyhine verilen her kınama önersine veto vermiştir. Küresel Cihad yanlıları 11 Eylül saldırıları ve ABD ile savaşlarının bir nedeninin de İsrail'i her platformda koruması olduğunu belirtmektedirler.

17 IRA İrlanda'nın özgürlüğü için İngiltereye karşı savaşan örgüt.

Amerika, Irak'ta yüzbinlerce evladımızı, kardeşimizi (ambargo koyarak) yiyecek, ilaç noksanlığı nedeniyle öldürmeyi terör saymıyor. Bu nedenle Amerika'nın ortaya attığı iddiaların aslı yoktur. Ve bu iddialar bize etki etmez. Çünkü biz, Allah'ın izniyle, Allah Teâlâ'ya tevekkül ediyor ve Amerika'ya karşı ondan yardım istiyoruz.

Son sorunuza değinirsek, bizler Allah'a hamdolsun, Allah'ın bize emrettiği vacibi yerine getiriyoruz. Riyad'da Hobar'da Amerikan işgalcilerini öldüren o adamları da kahramanlar olarak nitelendiriyoruz. Onlar gerçek erkeklerdir. Zillet ve boyun eğme utancını ümmetin alnından kaldırdılar. Allah'tan kendilerini şehit olarak kabul etmesini niyaz ediyoruz.

Muhabir: Hobar ve Riyad'da Amerikan askerlerine yönelik patlamalardan bahsedelim, neden gerçekleştirildi? Siz veya adamlarınızdan bu operasyonlara katılanlar oldu mu?

Bin Ladin: Bizler bu patlamaların sebebini soruyoruz ve buna dikkat çekiyoruz. Bu patlamalar, Amerika'nın Müslümanlara yaptıklarının karşılığı olarak gerçekleşti. Öyle ki düşmanlığı müslümanların dünyadaki kıblelerine kadar ulaştı. Bu sebeple, bu patlamaların hedefi, Amerikan işgalcilerini Arap Yarımadası'ndan çıkartmaktı. Eğer Amerika, evlatlarının ölmesini istemiyorsa oradan çıkması gerekiyor.

Muhabir: Amerikan kuvvetlerinin Suudi Arabistan'da varlığının devam etmesi, Amerikan kuvvetlerine yönelik saldırıların artmasına mı sebep olacak, yoksa saldırılar Suudi Arabistan'daki Amerikalı sivilleri mi hedef alacak ya da Suudi Arabistan iktidar ailesine yönelik suikastler mi düzenlenecek?

Bin Ladin: Daha önceki soruda geçtiği gibi, özellike Riyad ve Hobar patlamaları sır değildir. Bu patlamaları gerçekleştirenlere büyük saygı gösteriyorum. Daha önce de söylediğim gibi onlar kahramanlardır ve 'La ilahe illallah' bayrağını yükseklere çıkartmak, Amerika'nın bölgeye getirdiği zulüm devletini

yıkmak istiyorlar. Tekrar söylüyorum; onlar yüce ve kutlu bir operasyona giriştiler. Onlara katılmayı isterdim.

Muhabir: Amerikan kuvvetlerine yönelik saldırıların artacağına inanıyor musun? Sizce Suudi Arabistan'daki sivil Amerikalılara yönelik saldırılar olacak mı? Ya da Suudi Arabistan iktidarındaki aileye yönelik suikastler mi düzenlenecek?

Bin Ladin: Herkes biliyor ki yapılanların tümü karşılık mahiyetindedir. Asıl fiil ise Amerikan işgalidir. İşgal sürdüğü müddetçe doğal olarak Amerika'nın varlığına karşı faaliyetler de sürecektir. Başka bir ifadeyle; patlamalar ve Amerikan askerlerinin öldürülmesi sürecek... O askerler ki ailelerini bırakarak tüm büyüklenmeleriyle, petrolümüzü çalmak, bizi alçak duruma düşürmek ve dinimize zulmetmek için ülkemize geldiler. İktidar ailesi ile ilgili soruna gelince, açıkça söylüyorum. Suud ailesi olanlardan tamamen sorumludur. Onlar, Amerika'nın varlığının gölgesindedirler. Ancak Müslüman ümmet, saldırılarını çobana (Amerika) karşı sürdürecektir, güdülene (Suudi Arabistan) karşı değil. Şu anki hedefimiz, işgalci Amerika'dır.

Muhabir: Şeyh Ömer Abdurrahman hakkında görüşünüz nedir? Onu bundan önce gördünüz mü? Onu tanıyor musunuz?

Bin Ladin: Şeyh Ömer Abdurrahman, İslam dünyasında tanınmış Müslüman bir âlimdir. O, Amerika'nın uyguladığı zulmün bir örneğini temsil etmektedir. Mahkemesi hiçbir esasa dayanmadan yapıldı. Amerika'nın ona karşı yapmış olduklarına karşın, o büyük ve görme özürlü bir adamdır. Amerika onu, işbirlikçi Mısır rejimini razı etmek için 100 sene hapse mahkûm etti. Ona; Müslüman bir âlime, orta yaşlı bir adama hiç de layık olmayan; çok kötü şekilde muamele ediyorlar.

Mısır Cihad Cemaati manevi liderlerinden Prof. Ömer Abdurrahman. Solda Afgan Cihadında atış yaparken, Ortada hapishaneden çekilen bir fotoğrafı.

Muhabir: Amerika Dış İşleri Bakanı, Pakistanlı yetkililerin verdikleri bilgilere istinaden Remzi Yusuf'un, New York'taki Dünya Ticaret Merkezi patlamasından sorumlu olduğunu söylüyor. Afganistan çatışmalarının olduğu sırada, Pakistan'ın Peşaver Kenti'nde eğitim görenlerle beraber sizin masraflarını karşıladığınız bir evde kalıyordu. Bu söylenenler doğru mu? Remzi Yusuf sizin evinizde kaldı mı?

Bin Ladin: Ben Remzi Yusuf'u tanımıyorum. Amerikan Hükümeti ve Pakistan İstihbaratı'nın söyledikleri doğru değil. Yalnız şunu söyleyeceğim, Amerika gerçekten endişesinde ciddi ise, içindeki patlamalardan uzak dursun. 1 milyarın üzerinde Müslüman'ı korkutmayı durdursun. Irak'ta, Filistin'de, Lübnan'da yüz binlerce insan öldü ya da göç etmek zorunda kaldı. Onların da kardeşleri, akrabaları vardı. Remzi Yusuf'tan bir sembol yaptılar. Onların, savaşı Amerika'nın içine taşımalarına sebep Amerika'nın kendisidir. Müslümanların heryerde kanı akıtılırken Amerika halkını korumak için herşey mümkün oldu. Bu şekilde bir muamele ile Amerika hem kendisine, hem Müslümanlara, hem de Amerikan Halkı'na zarar veriyor.

Muhabir: Sayın Bin Ladin, New York'taki Dünya Ticaret Merkezi patlamalarını finanse ettiniz mi?

Bin Ladin: Bu patlamalarla herhangi bir ilişkim yok...[18]

18 Bin Ladin'in Dünya Ticaret Merkezine düzenlenen saldırları organize eden Remzi Yusuf'u tanıdığı hatta görevlendirdiği iddia edilmektedir. Ladin'e yakın çevreler onun Remzi Yusuf ve diğer mahkumların fazla ceza almaması için olayın sorumluluğunu üstlenmediğini belirtmektedirler.

1993 yılında Dünya Ticaret Merkezini havaya uçurmaya çalışan Remzi Yusuf. Küresel Cihad düşüncesine sahip Yusuf Kimya ve Elektrik alanında doktora sahibidir.

Muhabir: Sayın Bin Ladin, Arap gazetelerinden yaptığınız görüşmelerden birinde Araplar'ın Afganistan'da cihat ettiklerini, Somali'de Amerikan askerlerini öldürdüklerini söylediniz. Bunu bize anlatır mısınız?

Bin Ladin: Amerika oraya büyük bir gurur içinde gitti. Bir süre, insanları korkutmak ve yeryüzündeki en büyük güç olduğunu sabitleştirmek için güçlü basın desteğiyle Somali'de kaldı. 128 bin askerle fakir ve gururdan çok uzak Somali halkına giderek tüm dünyayı, İslam dünyasını korkutmayı, insanlara her istediğini yapabileceğini göstermeyi hedeflemiştir.

Mogadişu sahiline vardığında çocuktan başka bir şey bulamadı. CNN kameraları ve diğer basın organları Amerikan askerlerini, her türlü gerekli savaş malzemesiyle donatılmış şekilde,

askeri törende yavaş yavaş gelirken görüntülüyorlardı ki, tüm dünya onların çok büyük bir güç olduklarını bilsin. Amerikan işgali karşısında direniş başladı. Çünkü kalbinde insani duygular taşıyan Müslümanları, Somali Halkı'nı korumak için geldikleri iddialarına inandıramadılar. Filistin'de, Irak'ta, Lübnan'da, Bosna'da çocukların öldürülmesi arasında bir fark görmek mümkün değildir. Bu nedenle nasıl olur da Somali'de çocuklarımızı korumak için geldiğinize inanabiliriz?

Allah'ın lütfuyla, oradaki Müslümanlar, daha önce Afganistan'da bulunan mücahitlerle yardımlaştılar. Amerika işgaline karşı bir olup savaştılar. Çok sayıda Amerikan askerini öldürdüler. Ancak Amerikan yönetimi durumu anladı ve fazla direnmeden ve hiçbir şey yapamadan oradan ayrıldı. Yeryüzündeki en büyük güç olduğunu iddia eden Amerika, oradaki fakir, Allah Azze ve Celle'ye imanlarından başka silahları olmayan zayıf, ancak Amerika'nın basın aracılığıyla yaydığı yalanlardan korkmayan insanların direnişiyle oradan ayrıldı.

Orada savaşanlardan, Amerikalı savaşçıların maneviyatlarının, Rus askerleri ile yaşadıkları tecrübeye benzer şekilde düşük olduğunu öğrendik. Amerikalılar kendileri ile savaşan, kendilerini öldürenlerden kaçtılar, mücahitler ise orada kaldılar. Eğer Amerika, tüm Vietnam, Beyrut, Aden ve Somali hezimetlerinden sonra hala yeterli güce sahip ise geri dönmesi gerekir. Orada beklenmektedir.

Muhabir: Sayın Bin Ladin, aileniz Suudi Arabistan'da güçlü ve zengin bir aile. Aileniz ve Suudi Arabistan Hükümeti tarafından faaliyetlerinizi durdurmanız yönünde talep geldi mi?

Bin Ladin: Bunu gerçekten çok yaptılar, bize çok baskı yaptılar. Özellikle birçok malımız, Suudi Hükümeti Ailesi fertleri tarafından yağmalandı. Aynı şekilde Büyük Bin Ladin İnşaat Şirketi'ne de el koydular. Annemi, amcamı ve kardeşlerimi birkaç defa faaliyetlerimi durdurarak Suudi Arabistan'a dönmemi

ve Kral Fahd'den özür dilememi istemeleri için Hartum'a (Sudan) gönderdiler. Ailemin gelip benimle konuşmaya zorlandıklarını bildiğim için onlardan edepli bir şekilde özür diledim... Bu rejim, aileme karşı bazı operasyonlar düzenlemek yoluyla ailemle aramda sorun çıkarmak istiyordu. Ancak elhamdulillah, onların istediği olmadı. Dönmeyi reddettim. Ailem bana Suudi Arabistan rejiminden mesaj getirdi. Mesajda, Suudi Arabistan'a dönmezsem mal varlığımı donduracakları, vatandaşlık ve kimlik hakkımı elimden alacakları, Suudi Arabistan'ın her yerinde beni kötüleyecekleri belirtiliyordu.

Onlar, Müslüman bir kimsenin dini hususunda pazarlık yapacağına inanıyorlar. Allah'ın lütfuyla dönmeyi reddettim. Bizler, Allah'a hamdolsun izzeti ve kerameti yaşıyoruz. Bizler için burada, dağlardaki bir ağacın gölgesinde yaşamak, Allah'ın kutsal topraklarında, ibadetlerimizi yerine getiremeden saraylarda yaşamaktan daha iyidir. Öyle ki o topraklarda zulüm yayıldı. Ve la havle ve la kuvvete illa billâh.

Muhabir: Sayın Bin Ladin, Suudi istihbaratı size suikast düzenlemeyi denediler mi? Amerika Hükümeti tarafından hedef alınmış durumda mısınız? Hayatınız için korkuyor musunuz?

Bin Ladin: Amerika'nın baskıları sizin bilmediğiniz bir şey değildir. Suudi Arabistan da aynı şekilde Amerika baskılarına cevap vermektedir. Birkaç kere beni yakalamayı da, bana suikast düzenlemeyi de denediler. Bu girişimler 7 yıldan fazla süredir devam etmektedir. Ancak Allah'a hamdolsun hiçbiri başarılı olamadı.

Bu da, Amerika'nın insanların akıllarında çizmeye çalıştığından çok daha zayıf ve aciz olduğunun kanıtıdır. Mü'min bir insanın, hayatın da korumanın da Allah Azze ve Celle'nin elinde olduğunu bilmesi gerekir.

İnsanın hayatı için korkması hususuna gelince, bunu sana açıklamam kâmil bir imana sahip olmadığın takdirde çok zor.

Bizler inanıyoruz ki, hiç kimse senin ecelini, Allah'ın senin için yazdığından daha öne getiremez. Bizler Allah yolunda ölümü Resulallah'ın (s.a.v) şu hadis-i şerifinde temenni ettiği gibi şeref olarak görüyoruz: 'Muhammed'in nefsi elinde olana yemin ederim ki Allah yolunda savaşıp öldürülmeyi, sonra tekrar savaşıp öldürülmeyi, sonra tekrar savaşıp öldürülmeyi şiddetle arzularım.'

Allah'ın yolunda ölüm büyük bir şereftir ve İslam ümmetinin seçilmişlerinden başka kimse bu şerefe erişemez.

Bizler, sizin hayatı sevdiğiniz gibi Allah yolunda ölümü seviyoruz. Ondan korkmuyoruz, aksine onu temenni ediyoruz...

Muhabir: Geleceğe yönelik planınız nedir?

Bin Ladin: Yavaş yavaş görecek ve basın organlarından işiteceksiniz inşaallah.

Muhabir: Sayın Bin Ladin, sana Amerikan Lideri Clinton'a bir mektup gönderme fırsatı verilse ne yazarsın?

Bin Ladin: Clinton veya Amerika Hükümeti ismi, bir ürperti ve tiksinti hissi oluşturuyor. Çünkü gerek Amerika Hükümeti gerek Bush ve gerekse Clinton isimleri bize, daha yaşları 6'ya ulaşmamış başları koparılan, Irak'ta elleri koparılan ve öldürülen çocukların görüntülerini hatırlatıyor.

Ellerinde silah taşıyan ve çocuklarımızı parçalayan Siyonistleri anımsatıyor. Müslümanların kalpleri Amerika ve Amerika Başkanı'na karşı kinle dolu!

Amerikan Başkanı, hiçbir kelimenin anlatamayacağı bir kalp taşıyor. Öyle bir kalp ki yüzlerce çocuğu öldürüyor. Bunu hiçbir kelime anlatamaz.

Arap Yarımadası halkı, Amerika başkanına hiç bir kelimenin yazılı olmadığı bir mektup gönderecek, çünkü o hiçbir kelimeden anlamaz.[19]

19 Usame bin Ladin bu ifadesiyle 11 Eylül gibi büyük saldırıları kasdetmektedir. Ladin Amerikan halkına yaptığı bir konuşmada "Eğer mesajımız size mektuplar

Sizin aracılığınızla bir mesaj gönderme imkânım varsa, âlimlerimiz hapishanelere atılırken, asker elbiselerini giyip topraklarımıza kibirle gelen Amerikan askerlerinin annelerine seslenmek istiyorum.

Bu durum 1 milyar 250 milyon Müslümanı ürpertiyor. Bu askerlerin annelerine diyorum ki; eğer oğullarının selametini istiyorlarsa oğullarına Amerikan Hükümeti ve başkanının siyasetini reddettirmelidirler. Amerikan askerlerinin ölümlerinden sorumlu olan ve Suudi Arabistan'daki özgürlük savaşçılarını terörist sayan Amerikan başkanına inanmamalılar. Asıl o İsrail'in çıkarlarına hizmet etmek için kendi oğullarını savaşa sürükleyen bir teröristtir. Bizler inanıyoruz ki Amerikan Ordusu, Suudi Arabistan'a Müslümanlar ve rejimin arasını Allah'ın indirdiğiyle ayırmak için geldi. Onlar, kesinlikle İsra ve Miraç topraklarında; Filistin'de İsrail kuvvetlerini desteklemek için geldiler.

3-Usame bin Ladin'in 1998 Yılı El-Cezire TV Kanalı ile röportajı

El-Cezire Muhabiri Cemal İsmail: Afganistan'ın güneyinde Helmand Eyaleti dağlarında bir mekânda misafirimiz Şeyh Usame bin Ladin'i selamlıyoruz, hoş geldi ve kendisine merhaba.

Soru: Öncelikle Usame bin Ladin kimdir ve ne istiyor?

Usame: Elhamdulillah, ismim Usame Bin Muhammed Bin Avd Bin Ladin, Allah'ın lütfüyle, Arap Yarımadası'nda, Riyad'ın Melez Mahallesi'nde, 1377 hicri senesinde, Müslüman ana-babadan dünyaya geldim. Doğumumdan 6 ay sonra, Allah'ın nimetiyle Medine şehrine gittik. Sonraki ömrümü, Mekke-Medine ve Cidde arasındaki Hicaz'da geçirdim. Babam Şeyh Muhammed Bin Avd Bin Ladin olup Hadarmevt doğumludur. 70 yıl kadar önce iş için Hicaz'a gelmiş. Sonra Allah onu, kimseyi

ve kelimelerle ulaşabilseydi onları size uçaklarla göndermezdik" demektedir.

şereflendirmediği bir şeyle; içerisinde Kâbe'nin bulunduğu Mescid El-Haram'ın inşası ile şereflendirmiştir. Sonra Medine'deki Mescid El-Nebevi'nin inşasını üstlendi. Ardından Ürdün Hükümeti'nin Kubbet'ul-Sahra'nın restorasyon işlemleri için ihale açtığını duyunca, mühendisleri toplayarak onlardan kazançsız fiyat koymalarını istemiştir. Onlar da kazanç koyduklarını söyleyince, Allah rahmet eylesin, ihale kendisine kalana kadar fiyatı düşürmüştür. Ve böylece ihale kendisine kaldı. Allah'ın kendisine ihsanı ile bazı günler 3 camide namaz kılardı. Kendisi Suudi Arabistan'ın alt yapısının kurucularından biriydi. Hicaz'da okudum, Cidde Üniversitesi'nde ya da bir diğer ismiyle Melik Abdulaziz Üniversitesi'nde Ekonomi Bölümü'nü okudum. Genç yaşta Allah ona rahmet etsin, babamın şirketinde yol yapımı üzerine çalıştım. Babam öldüğünde yaşım ancak 10'du. İşte özetle Usame bin Ladin.

Usame bin Ladin'in ne istediğine gelince; istediğimiz, canlı herhangi bir varlığın istediği evrensel haktır. Bizler, topraklarımızın düşmandan, Amerika'dan kurtulup özgürleşmesini istiyoruz. Bu, Allah Teâlâ tüm canlı varlıkların fıtratına koyduğu bir güdüdür. Bu güdü, başkalarının müdahalesini reddeder. Bu fıtratı Allah Teâlâ kümes hayvanlarına bile koymuştur. Bir tavuğun kümesine silahlı bir asker girse, evine saldırsa tavuk, sadece bir tavuk olduğu halde onunla savaşır. İnsanların ve Müslümanların haklarının yanında bütün canlı varlıkların haklarının verilmesini istiyoruz. Amerika ve İsrail'in önderliğindeki Siyonist-Hıristiyan ittifakının Müslüman ülkelere saldırısı, özellikle de Resulullah'ın (s.a.v) ilk kıblesi Mescid El-Aksa'daki mukaddesatını hedef aldı, sonra da Suudi Arabistan'a kadar ulaştı. La havle ve la kuvvete illa billâh. Bizler, topraklarını özgürleştirmesi, Allah (c.c.) yolunda cihat, Alah'ın sözünün üstün olması ve şeriatla hükmedilmesi için ümmeti harekete geçirmeye çalışıyoruz.

Soru: Son olarak Amerika ve İngiltere'nin Irak'a ortak saldırısı gerçekleşti. Öncelikle böyle bir saldırıyı nasıl değerlendiriyorsunuz? İkincisi İslam ve Arap Dünyası'nın bugüne kadar verdikleri karşılıklar bu saldırıların ya da Irak halkının istediği düzeyde olmadı. Siz bu konuda ne diyorsunuz?

Usame: Elhamdulillah, Amerika ve İngiltere'nin önderliğinde birkaç gün önce Irak'a yönelik düzenlenen saldırı, durumun çok tehlikeli ve önemli olduğunu ortaya koydu. Biz burada maddi ve insani kayıptan, Irak'ta ölen Müslüman kardeşlerimizden bahsetmeyeceğiz. Bu saldırıda ortaya çıkan gerçeklerden bahsedeceğiz. Amerika, Irak rejimini halkına ve Kürtlere karşı zehirli gaz, İran'a karşı da imha silahları kullanmakla suçluyor. Ancak insanların burada dikkat etmesi gereken bir durum söz konusudur. Amerika, daha önceden böyle konuşmuyordu. Aksine bu rejimi arabulucuları ve bölgedeki işbirlikçileri aracılığıyla destekliyor, onaylıyordu. Ancak ne zaman ki Irak, bölgede hesaba katılır bir güç, Resulullah'ın (s.a.v) İsra Gecesi yürütüldüğü Filistin topraklarını işgal eden İsraillilerin ve Yahudilerin güvenliğini tehdit eden büyük bir Arap güç oldu, işte o zaman bu açıklamalar ortaya çıktı. ABD kendisinin önlem aldığı iddiasında bulunarak şöyle diyor: 'Evet doğru, İsrail'in elinde toplu imha silahları bulunuyor ancak İsrail bu silahları kullanmıyor. Oysa Irak kullandı!' Bu sözler söylendi. Amerika bu silahlara sahip, Japonya teslim olduktan ve 2.Dünya Savaşı sona ermeye başladıktan sonra en uzak doğuyu; Hiroşima ve Nagazaki halkını bu silahlarla vurdu. Ve yine Amerika çocuğuyla, kadınıyla, yaşlısıyla, büyüğüyle istisnasız tüm halkı vurmakta ısrar etti. Gerçekten, İslam dünyasında hangi devlete karşı olursa olsun düzenlenen herhangi bir saldırının asıl failinin İsrail olduğunun farkına varmalıyız. Ancak insanların uyanmasından, koltukları karşılığında İslam'ın, Müslümanların zaferini satan işbirlikçi rejimleri düşürecek büyük halk hareketlenmelerinin gerçekleşmesinden

duyulan korku nedeniyle halkların Amerika'ya karşı duyguları (hissetmeleri gereken düşmanlık duyguları) bir dereceye kadar köreltilmiştir. Yahudiler, Amerikan ve İngiliz Hıristiyanları Irak'ı vurmaya yöneltmeyi başardı. Amerika her ne kadar kontrolün kendi elinde olduğunu iddia etse de hakikatte, İsrail ve Yahudi yönetimi Beyaz Saray'ın içine kadar nüfuz etmiş durumdadır. Bunu artık herkes açıkça bilmektedir. Herkesin açıkça bildiği gibi ABD Savunma Bakanı Yahudi'dir. Amerika Dışişleri Bakanı Yahudi, CIA ve Milli Güvenlik Birimlerinin başkanları Yahudi'dir. İslam Dünyası'nın kanatlarını kırmak içinse Hıristiyanları öne sürüyorlar.

Gerçek hedef Saddam Hüseyin değil, Arap ve İslam dünyasında gelişip büyüyen güçtür. Irak Halkı'nı vurdukları, daha önce Libya'yı kuşattıkları, Sudan'daki ilaç fabrikasını vurdukları gibi açık olan bir başka nokta daha vardır ki o da hiçbir Müslüman'ın ve hiçbir akıl sahibinin Birleşmiş Milletlere gitmemesi gerektiğidir. Müslümanların zaten beşeri kanunlarla hükmedilen bu küfür örgütlerine gidip muhakemeleşmeleri şer'an caiz değildir. Müslümanlar dışındaki akıl sahiplerine de aynı şekilde gitmemelerini söylüyoruz. İşte Kuzey Kore; hiç akıl sahibi biri, kâfir bile olsa böyle bir toplumun yargıcına gider mi? Eğer bizim aleyhimizde hüküm verilirse, uluslararası kanun yalanı adı altında bizi şiddetli, can yakıcı bir darbeyle vururlar. Ama karar lehimize çıkarsa Amerika hemen kararı veto hakkını kullanır. Akıl sahibi olan, kâfir bile olsa oraya gitmez. Birleşmiş Milletler ve kararları hakkında sürekli konuşanlar belki de dinlerini anlamıyorlar. Belki de bir seraba bağladıkları emelleri yüzünden ümmeti uyuşturup terk etmek istiyorlar. Ve la havle ve la kuvvete illa billâh.

Soru: Amerika ve İngiltere'nin Irak'a yönelik düzenlediği saldırılarının Amerika karşıtı cemaatlere sempati ve teyidi artıracağına inanıyor musunuz? Yoksa bu saldırı onların korkmalarına,

boyun eğmelerine, Amerika ve Amerika'nın çıkarlarına karşı herhangi bir askeri operasyon yapmaktan çekinmelerine mi neden olacak?

Usame: Elhamdulillah. Müslüman halkın bu saldırılardan sonra anlaması gerekir ki, bölgedeki devletler egemenlik sahibi değiller. Düşmanımız topraklarımızda ve göklerimizde rahatça dolaşıp canının istediğini yapıyor. Hiç kimseden izin istemeden vuruyor, özellikle bu son seferde olduğu gibi. Amerika ve İngiltere bu alçak ve açık komployu uygulamak için yanlarında açıkça kimseyi toplayamadılar. Ellerinde kayda değer imkân da yok. Hali hazırdaki rejimler, antlaşmalı entrikacılardır. Bu açık işgale karşı en ufak bir operasyon yapma gücünü kaybettiler. Bu nedenle Müslümanların, özellikle de çözüm ve karar ehlinin, âlimlerden dürüst görüş sahiplerinin, ihlâs sahibi tüccarların, kabile şeyhlerinin, Allah yolunda cihat bayrağını yükseltebilecekleri mekânlara hicret etmeleri gerekir. Ümmeti, hem dinlerini hem de dünyalarını muhafaza için hazırlamalılar. Bunu yapmazlarsa; Filistin'deki kardeşlerimizin başlarına gelenlerden ders çıkarmazlarsa ellerindeki her şeyi kaybedecekler. Öyle ki Filistinliler ziraatıyla, turunçgilleriyle, sabun sanayisi ve dokuması ile meşhurdu. Bu halk, kardeşlerimiz, evlerinden oldu; tüm topraklarından kovuldular. Yahudi sömürgecilerin elinde uşak oldular. İstediklerini soktular, istediklerini de düşük fiyatlarla engellediler. Bu, tehlikeli bir durumdur. Kâbe'ye; 1 milyar 200 milyon Müslüman'ın kıblesine saldırılmışken hareket etmezsek ne zaman hareket edeceğiz? Bu, çaba gösterilmesi gereken garip bir durumdur. Bu darbenin İslami hareketi toz duman edeceğini sananlara gelince, onlar ancak zan içindedir. Biz Müslümanlar olarak, herkesin belli bir eceli olduğuna inanıyoruz. Daha annelerimizin karnında iken belirlenen ecel vakti, ne yakınlaştırılabilir ne de geciktirilebilir. Rızka gelince, o da Allahu Subhanehu ve Teâlâ'nın elindedir. Bu canları Allah Teâlâ

yarattı. Malları da o verdi. Sonra onlardan mallarını ve canlarını cennet karşılığında satın aldı. Öyleyse insanları dine yardımdan alıkoyan, bu yolda kendilerini geciktiren nedir?

Soru: Amerika ve İngiltere'nin Irak'a saldırısından sonra, bunun gibi saldırıların Afganistan'a da düzenleneceğine inanıyor musunuz? Özellikle Amerika Savunma Bakanı William Cohen, Afganistan'a geçtiğimiz yaz düzenlenen saldırıdan sonra bunun kendi isimlendirmeleriyle 'teröre' karşı savaş halkasında son olmadığını, Washington'un 'terörist' olarak nitelendirdiği grupları barındırdığı için Afganistan'a yönelik yeni füze saldırıları da düzenleyeceklerini açıkladıktan sonra ne diyorsunuz?

Usame: Olayın aslına bakıp İslam'a karşı sürekli bir Hıristiyan-Siyonist savaşının varlığını görürsek İslam bayrağını yükselten herkese karşı yeni saldırılar düzenleneceğini de tahmin edebiliriz. Amerika ve Yahudiler, İslam bayrağını yükselten ancak şeriatı uygulamakta kusur işleyen, ya da bunda aciz kalan ülkeleri vurmak için çaba sarf etmektedir. Şeriatı uygulamaya kalkışmak bile, bombardımanı ve saldırıları üzerine çekmek için yeterlidir. Sudan, en büyük ilaç fabrikasının vurulmasını gerektirecek ne yaptı? Doğrusu o fabrika, büyük ölçüde sıtma ilacı üretiyordu ki sıtma; Sudan'da her sene on binlerce insanın ölmesine yol açan yaygın bir hastalıktır. Sudan sadece şeriat hükümlerini uygulamak istediğini ilan etmişti. Daha niyet ettiği şeyi gerçekleştirmeden bombalandı. Taliban'a gelince, Allah onları doğru yola iletti ve Allah Teâlâ'nın lütfüyle, Amerika'nın Necip Hükümeti ve diğerlerini desteklemesiyle neredeyse ortadan kaldırmak üzere olduğu ümmetin cihadını kurtardılar. İnanıyoruz ki Amerika, İslam'ı savunan herkesi de, Taliban'ı da vurur. Eğer Amerika Başkanı Clinton yeni bir ahlaki skandala daha düşerse İslam dünyasının, Müslüman ülkelerinin ve ümmetin, bu suçluların avretlerini ve skandallarını örten peştamal olması için Taliban'a darbesini çabuklaştırabilir.

Soru: Geçtiğimiz yaz, Amerika'nın Afganistan'a ilk saldırısından sonra, haber ajanslarında veya sizin ve destekçilerinizin açıklamaları, bu saldırının karşılığının verileceği yönündeydi. Ancak şu ana kadar bir karşılık verilmedi, bu yönde bir şey duymadık. Amerika, Afganistan'a yeni bir saldırı daha düzenleyecek olursa pratik bir karşılık beklemeli miyiz? Bu karşılık ne olacak?

Usame: Bizim üzerimize düşen vacip ve yaptığımız, Amerika'ya, İsrail'e, Allah düşmanlarına karşı İslam ümmetini Allah yolunda cihada teşvik etmektir. Bu hat üzerine insanları teşvik etmeyi sürdürüyoruz. Geçtiğimiz son aylarda, Allah Teâlâ'nın lütfüyle halkta Amerika'nın Müslüman ülkelerinden çıkarılmasına yönelik hareketlenme görülmeye başladı. Bizler, içinde bulunduğumuz durum gereği, operasyonlarımızı aralıksız sürdürebilmek için Afganistan'ın dışına çıkamasak da, kardeşlerimizden büyük bir grupla, Yahudi ve Hıristiyanlara karşı cihat için büyük bir küresel İslami cephe oluşturmayı başardık. Bu kardeşlerin birçoğunun işlerinin gayet iyi gittiğini tahmin ediyoruz. Geniş hareket etme imkânları var. Allah'tan onlara gelecekte dinin zaferini, Yahudi, Hıristiyan ve Amerikalılardan intikam almayı nasip etmesini niyaz ediyoruz.

Soru: Bahsettiğiniz Küresel İslami Cephe kurulalı 7-8 ay olmasına karşın, kendilerinden işaret ettiğiniz bildiriden ve geçtiğimiz yaz Host'ta düzenledikleri basın toplantısından başka bir şey duymadık. Bu cephenin çalışmaları askıya mı alınmış durumda?

Usame: Askıya alınmış durumda değil. Ancak cepheyi, gerçekten çok farklı milliyetlerden kardeşler oluşturuyor. Geniş hareket imkânları var. Aynı zamanda giriştikleri operasyonları ilan etme zorunlulukları da yok. Ve şu geçen bir kaç ay, ümmetin

ayaklandırılması ve dünyadaki en büyük düşmana karşı mücadelenin sağlanması yolunda fazla uzun bir süre sayılmaz.[20]

Soru: Amerika, Körfez Ülkeleri'ndeki ve genel olarak bölgedeki vatandaşlarını sizin ve destekçilerinizin özellikle içinde bulunduğumuz Ramazan ayında kalkışacağınız operasyonlar konusunda uyardı. İlk olarak, sizce Amerikalı vatandaşlara yapılan bu uyarıların ciddiyetinin boyutu nedir? Genel olarak Amerikan vatandaşlarını mı, yoksa Körfez ülkelerinde ve diğer bazı Müslüman bölgelerdeki Amerikan güçlerini mi hedef alacaksınız?

Usame: Bu haberi birkaç gün önce radyodan duydum. Ve bu, Allahu Subhanehu ve Teâlâ 'nın lütfüyle, ümmetin ayaklanmasının müjdesidir. Ancak bu tehditler ne kadar ciddidir? Eğer tehdit edeni bilsem ciddiyetini de söyleyebilirdim. Ancak şu ana kadar bu mübarek çabayı harcayanın kim olduğunu bilmiyorum. Lakin Allah'tan onları muvaffak eylemesini ve onlara kolaylık vermesini, onlara Amerikalıları ve diğerlerini vurmayı ihsan etmesini niyaz ediyoruz.

Soru: Pentagon sağlığınıza ilişkin raporlar yayınladı ve bu raporların Pakistan ve istihbarat birimlerinden alınan bilgiler çerçevesinde yayınlandığı ifade edildi. Bu raporlarda sizin amansız bir hastalığa yakalandığınız ve 5-6 aydan fazla yaşayamayacağınız belirtildi. Öncelikle bu raporların doğruluk payı nedir? İkincisi, Amerikan vatandaşlarının, siz ve destekçileriniz tarafından düzenlenebilecek operasyonlara karşı uyarılmasının hemen ardından bu tür haberlerin yayılmasında amaç nedir?

Usame: Sağlığım açısından Allah'a hamd ve minnet olsun, daima şükrediyoruz. Allah'ın lütfüyle sıhhatim sizin de gördüğünüz gibi çok iyi. Biz, dağlarda sert soğuklara, yazın bölgenin sıcaklığına tahammül ediyoruz. Ata binmek hala en büyük hobim ve ata binerek, Allah'ın izniyle, hiç durmadan 70 km. mesafelik

20 Ladin'in bu ifadesi onun Yeni Haçlılar olarak nitelendirdiği ABD ve müttefiklere karşı başlattığı savaşın uzun yıllar alacağını ön gördüğünün göstermektedir.

yol kat edebiliyorum. Bu söylentiler kasıtlı. Bundan kasıtları, Müslümanlar arasında bizlere sempati duyanların maneviyatını bozmak, ya da Amerikalılar da meydana gelen 'Usame korkusunu' bastırmak, 'bakın o hiçbir şey yapamaz' imajı oluşturmak olabilir. Ancak mesele Usame meselesi değil. Bu ümmet, 1 milyar 200 milyon Müslüman'dan oluşuyor ve Allah'ın evini bu Yahudi ve Hıristiyan mücrimlerin ellerine bırakacaklarına asla inanmıyoruz. Ümmet, Allah'ın izniyle yoluna devam etmektedir ve Amerika ve yardımcılarına karşı cihadı sürdüreceklerinden ve kendilerine acı darbeler vuracaklarından eminiz.

Soru: Geçtiğimiz Ağustos Ayı'nın 20'sinde Amerika, Afganistan'ı bombaladığında sizin Amerikan füzelerinin bombardımanına maruz kalan Host Bölgesinde bir toplantı düzenlediğiniz, bombardımanın saatinin toplantıya göre ayarlandığı söylendi. İlk olarak, siz de bu toplantıda yer alıyor muydunuz, ya da gerçekten böyle bir toplantı var mıydı?.İkincisi, size komşu bir ülkeden (Pakistan kastediliyor) bir mesaj ulaştığı ve bu mesajda bulunduğunuz bölgeden bomba ihtimali sebebiyle hemen çıkmanızın talep edildiğinin yazdığı söylendi. Pakistan ile ilginizin boyutu nedir? Ve size yönelik konumunu nasıl değerlendiriyorsunuz? Pakistan'ın sizi vurması için Amerika ile işbirliği yapabileceğini düşünüyor musunuz?

Usame: Elhamdulillah. Amerika'nın elindeki bilgiler, Allah'ın izniyle yanlış çıktı. Host'ta değildim. Aslında o eyalette bile değildim. Aksine O mekândan birkaç yüz kilometre uzakta bir yerdeydim. Bize ulaştığı söylenen bilgilere gelince, Allah'ın lütfüyle bize sempatisi tahminimizden çok daha fazla bir halk bulduk. Allah'tan yaptıklarını kabul buyurmasını niyaz ediyoruz. Haberler, bize Allah yolunda Amerika'ya karşı sevdiklerimizden ve Allah yolunda savaşın destekçilerinden geliyor.

Pakistan'daki halk ve insanlar, Amerika'nın İslam dünyasında büyüklenmesine karşı, nefret ve tiksinti duygularını

belli ederek tavırlarını açıkça ortaya koymuşlardır. Pakistan'da İslam'a, Allah yolunda cihada karşı sempati duyan çevreler olduğu gibi, Allah'ın lütfüyle az oranda olmakla beraber maalesef ümmetin düşmanı Amerika ile işbirliği yapanlar da bulunuyor.

Soru: Resmi birimleri mi kastediyorsunuz?

Usame: Hükümeti kastediyorum, evet hükümetin içindeki kanatları.

Soru: Biraz önce, aynı günde Sudan'daki ilaç fabrikasının da Amerikan bombardımanına maruz kaldığını söylediniz. Amerika da sizin bu fabrikayla ilginiz olduğunu, sizin bu fabrikayı, kimyevi ve biyolojik silah üretimi yaparak Amerika'nın çıkarları ve vatandaşlarına karşı kullanmak üzere finanse ettiğiniz suçlamalarında bulunuyor. Sizin bu fabrikayı direk ya da dolaylı olarak finanse ettiğiniz doğru mu?

Usame: Son olarak bahsettiğimiz gibi gerek Afganistan'ın, Sudan'ın, Irak'ın bombalanması, gerek se Libya'nın bombalanma yönünde tehdit edilmesi olsun, bunların hepsi gösteriyor ki dünyada orman kanunları geçerli. Cruise füzelerinin, sonra da o korkakların uzaktan bombardımana tutmalarının kanunu. Azıcık bilgisi ve bir o kadar da aklı olan herkes biliyor ki Sudan'daki o fabrika ilaç fabrikası idi. O fabrika olmasaydı Hartum halkından on binlercesi ölürdü. Fabrikanın sahibi İdris'i tanımıyorum. Önceden bir tanışıklığımız yok. Ancak kesin olan bir şey var ki; o da Amerika ne isterse onu yapar ve insanlardan da bu zorbalığına ikna olmalarını bekler.

Soru: Bazı Arap gazeteleri ve yabancı gazeteler, sizin özellikle Orta Asyalı tüccarlar ve Sovyetler Birliği'nden ayrılan devletler aracılığıyla nükleer, kimyasal ve biyolojik silahlar elde etmeye çalıştığınıza dair haberler yayınladılar. Amerikan yönetiminin

size yönelik 235 suçlaması arasında bu suçlama da yer alıyor. Gerçekten bu tür silahlar elde etmeye çalışıyor musunuz?

Usame: Daha önce de belirttiğim gibi biz hakkımızı arıyoruz. Amerikalıları İslam dünyasından çıkartmak ve İslam dünyası üzerinde kontrol kurmamasını istiyoruz. İnanıyoruz ki kendini savunmak herkesin hakkıdır. Ve içinde bulunduğumuz zamanda İsrail'in yüzlerce nükleer başlık ve nükleer bombaya sahip olduğu, Batı Hıristiyan dünyasının da elinde bu silahlardan büyük ölçüde bulunduğu bir zamanda bu bir suç olamaz. Aksine haktır ve bu konuda hiç kimsenin bize suçlamada bulunmasını da kabul etmiyoruz. Bu; atlı, cesur bir savaşçıya 'sen neden böylesin?' demek gibidir! Bunu ancak aklı olmayan kibirli bir insan söyleyebilir. Bu bir haktır ve Pakistan halkı, Allah'ın lütfüyle nükleer silah sahibi olduklarında onları destekledik ve kutladık. Bu silahlara sahip olmayı hakkımız, Müslümanların hakkı olarak görüyoruz. Amerika tarafından yapılan bu gibi suçlamaları da hiç önemsemiyoruz.

Soru: Yani bu, suçlamalarda bahsedildiği gibi, bu tip silahlara ulaşmaya çalıştığınız anlamına mı geliyor?

Usame: Bu bir suç değil. Aksine tüm Müslümanların bu tip silahlara sahip olmaya çalışması gerekir. Amerika bugün, Müslümanların Allah'ın lütfüyle bu silahlara sahip olduklarını biliyor.

Soru: Amerikan yönetiminin, sizi 'terörü', 'terörist cemaatleri' ve diğerlerini desteklemekle suçlamasına karşılık olarak başka devletlerin mahkemelerinde ya da bağımsız bir mahkemede dava açmayı düşünüyor musunuz?

Usame: Ortada çatışan iki taraf bulunuyor. Amerika, İngiltere ve İsrail'in önderliğini yaptığı Yahudi Siyonistlerle müttefik olan dünya haçlıları ve İslam dünyası! Bu tür bir çatışmada topraklarıma girip varlıklarıma, mukaddeslerime saldıracaklar,

Müslümanların petrolünü yağmalayacaklar sonra da Müslümanlardan en ufak bir direniş görünce, 'bunlar terörist' diyecekler! Bu kabul edilemez. Bu, ancak ahmaklıktır ya da başkalarını ahmak yerine koymaktır. Şer'an bu işgale karşı tüm gücümüzle direnmemiz ve onları, bize karşı kullandıkları yolla cezalandırmamız üzerimize vaciptir.

Soru: Ancak Taliban Hükümeti, sizin hakkınızda öne sürülen suçlamalardan herhangi birinin, herhangi bir devlet veya bir kesim tarafından ispatlanması halinde sizi yargılamaya hazır olduğunu ilan etti. Taliban'ın uyguladığı ve İslam şeriatı kurallarına göre yargılanmayı kabul ediyor musunuz?

Usame: Biz, ülkemizden Allahu Subhanehu ve Teâlâ'nın yolunda cihat için çıktık. Allah Teâlâ, bizleri bu mübarek hicretle nimetlendirdi. İslam şeriati'ni uygulamak ve İslam şeriatına uygun olarak muhakemeleşmek bizim istediğimiz şey zaten. Biz bunun için çıktık. Hevesleri doğrultusunda hareket edenlerin baskılarından uzak, İslam şeriatını uygulayan bir şeriat mahkemesi bizim hedefimizdir. Davalı ve davacının bulunduğu şer'i bir mahkemeye çıkmaya hazırız. Ama davacı Amerika ise, biz de Amerika'yı birçok şeyden; İslam ülkelerinde işlediği suçlardan, Müslüman ülkelerde yaptıklarından ötürü dava ediyoruz. Ancak, Allah onları kahretsin, Amerikalılar beni Taliban'dan istediklerinde, Allah'ın şeriatının uygulanacağı mahkemeyi reddettiler. Biz sadece Usame bin Ladin'i teslim etmenizi istiyoruz, dediler. İnsanlara, sanki köleymişler ya da uşaklarıymış gibi muamele ediyorlar. Allah'tan onları zelil etmesini niyaz ediyoruz.

Soru: Afrika'nın doğusunda Nairobi ve Dar El-Selam'da geçtiğimiz yaz meydana gelen patlamaların ardından olaya ilişkin açıklamanız gecikti. Bu olayla ilginiz olduğuna dair suçlamalar söz konusu. Özellikle Pakistan'da yakalanarak Amerika'ya ve Kenyalı yetkililere teslim edilen Muhammed Sadık Huveyde'nin bazı Pakistan ve dünya gazeteleri aracılığıyla yayınlanan itirafları

patlamaları gerçekleştirmesi için emirleri sizin verdiğiniz, patlamaları gerçekleştirmesini kendisinden sizin talep ettiğiniz yönünde. Bu patlamalara ilişkin gerçek konumunuz ve Muhammed Sadık Huveyde ile alakanız nedir?

Usame: Uzun bir soru. Afrika'nın doğusunda gerçekleşen patlamalar, Allah Teâlâ'nın lütfüyle İslam dünyasındaki Müslümanların içlerini sevinçle doldurdu. Dünya basınını ve medyasını takip edenler, Amerika'nın vurulmasının İslam dünyasında ne ölçüde sempatiyle karşılandığını gördü. Patlama neticesinde bu ülkelerdeki bazı masumların öldürülmesinden üzüntü duyanlar olmuşsa da İslam dünyasını büyük sevinç ve ferahın kapladığı açıktır. Çünkü onlar Amerika ve Yahudilerin, despotlukta ve Müslümanları hakir görmekte ileri gittiğine inanıyor. Halklar, İslam devletlerini kendilerini savunması ya da dinlerinin intikamını almaları için harekete geçirmekten aciz kaldı. Bu nedenle, bu eylemler, kelleleri koltukta Allah Teâlâ'nın rızasını isteyen gençler tarafından verilmiş katışıksız halk tepkileridir. Ben bu büyük adamlara büyük saygıyla bakıyorum. Çünkü onlar gerek Riyad patlamalarını, gerek Hobar ve Afrika'nın doğusundaki patlamaları, gerek de benzerlerini gerçekleştirenler olsun, hepsi de ümmetimizin alnından alçaklık lekesini kaldırdı. Aynı şekilde Filistin'deki Yahudilere iman nasıl olurmuş, mü'minin izzeti nasıl olurmuş iyi bir ders veren aslan yavrusu kardeşlerimize de büyük saygı duyuyorum. Ancak maalesef, Filistin'de meydana gelen bu olaylardan sonra küresel küfür toplandı. Üzücü olan nokta ise, Mısır'da; Kenan topraklarında toplanmış olmalarıdır. Ümmetle yarım yüzyıldan fazla alay ettikten sonra, Arap yöneticilerden bölgedeki işbirlikçilerini getirdiler. Kral başkanla her toplandığında, 'Filistin meselesi için' dendi. Aradan yarım yüzyıl geçtikten sonra, bu hükümetlerin mücahitlere yardım etmek için değil; babaları, kardeşleri öldürülmüş, hapishanelere atılmış, işkence edilmiş, baskılara maruz kalmış, dinlerini savunan, kâfirleri çıkartmak

isteyen bu aslan yavrularını alçaltmak için geldikleri ortaya çıktı. 'Problemlerden açık olanları açıklamak' dendiği gibi bu açık işbirliğini ve Arap hükümetlerinin Yahudi ve Amerikan çıkarları için halkı korkutmasını gördükten sonra, insanların daha ne beklediklerini bilmiyorum!

Soru: Ancak Amerika, bu işe karıştığınız yönünde kanaate sahip, hatta elinde buna dair deliller olduğunu savunuyor. Şu ana kadar bu delilleri ortaya koymamışsa da örgütünüzden veya destekçilerinizden bir kişinin, soruşturma sırasında Amerikan istihbaratına örgütünüzün bu ve New York'taki Dünya Ticaret Merkezi'ne yönelik patlamayla ilginiz olduğu şeklinde itiraflarda bulunduğu belirtiliyor. Bu iddialar doğru mu?

Usame: Amerika'nın iddiaları çok fazla. Ancak doğruluğunu kabul bile etsek bu iddialar bizim için hiçbir şey ifade etmiyor. Bu adamlar küresel küfre karşı savaşıyor ve direniyorlar. Ve Amerika, insanlara saldırıyor da neden insanlar kendisine direnince kızıyor? Aynı şekilde iddiaları, benim o kişileri teşvik ettiğim –bu açıktır- dışında batıldır. Bunu her an ve her yerde itiraf ederim. Allah'ın lütfüyle birçok insan bana fikir danışmak amacıyla geldi. Bunların aralarında şehit saydığımız Riyad'da öldürülen Abdulaziz El-Muassem kardeş- la havle ve la kuvvete illa billah-, Muslih Şemrani kardeş, Halid Said ve Riyad El-Haciri de var. Allah Teâlâ'dan hepsini şehit olarak kabul etmesini niyaz ediyoruz. Bu kardeşler, soruşturma esnasında bizim ilim ehlinin; işgalci Amerika'ya karşı cihadın vacip olduğunu belirttikleri fetvalarını koyduğumuz bazı yayınlardan ve bildirilerden etkilendiklerini itiraf etti. Daha önce de söylediğim gibi, sana saldırana karşı direnmenin neresi hata? Tüm bu sıkıntılar ABD işgal güçlerinin İslam âlemindeki varlığının bir parçası. İşte Budistler, Kuzey Koreliler, Vietnamlılar hepsi de Amerika'ya karşı savaştı. Bu meşru bir haktır. Ve hangi hakla Arap ve İslam Basını, insanların en hayırlısı Resulullah'ı (s.a.v)

kendilerine örnek alan mücahitleri hedef alıyor? Öyle ki sahih hadis-i şerifinde peygamberimiz (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: 'Muhammed'in nefsi elinde olana yemin ederim ki Allah yolunda savaşıp öldürülmeyi, sonra tekrar savaşıp öldürülmeyi sonra tekrar savaşıp öldürülmeyi şiddetle arzularım.' Ve bu bizim Allah'ın yolundaki savaşımızda temennimizdir. Bundan önce bazı batılı basın organlarıyla yaptığım görüşmelerde de söylediğim gibi Amerikalıların Riyad'da öldürülmeleri gibi büyük bir şerefi kaçırdık. Bize yöneltilen suçlamalar da olduğu gibi batıldır. Bizim onları teşvik ettiğimiz kastediliyorsa başka. Evet, ben ümmeti cihada teşvik ettim. Ve birçok kardeşlerimiz ve Müslüman âlim de cihada teşvik ediyor.

Soru: Muhammed Sadık Huveyde, sizin kamplarınızda eğitim gördüğünü ve sizinle şahsi ilişkisinin olduğunu iddia etti. Bu iddialarının ve bazı basın organlarında çıkan sözlerinin doğruluğu nedir?

Usame: Afganistan'da Sovyetler Birliği'ne karşı girişilen cihat esnasında açılışına katkıda bulunduğumuz kamplarda bildiğim kadarıyla Allah Teâlâ'nın lütfüyle 15 binden fazla genç eğitim gördü. Büyük kısmı Arap ülkelerinden, bir kısmı da diğer İslam ülkelerindendi. Bu patlamalarla, benim kendisini görevlendirdiğime gelince, bu kesinlikle Amerikan Hükümeti'nin uydurmasıdır ve elinde de hiçbir delil yoktur. Huveyde kardeşin bu sözleri söylediğini bile varsaysak, muhakkak işkence altında söylemiştir. Ve ondan güç zoruyla itiraf alınmıştır. Zira Pakistan'da, Afrika'nın doğusunda ya da Amerikan istihbaratında uygulanan işkence üslupları gizli değildir.

Soru: Ancak Muhammed Sadık Huveyde, 1989 yılında Peşaver'de, Abdullah Azzam suikastının emrini de sizin verdiğinizi, o sırada Arap liderliği veya onların isimlendirdiği şekliyle Afgan Arap Liderliği yani Afganistan'daki Arap mücahitlerin komutanlığı çatışması olduğunu iddia etti. Bu iddiaların

geçerliliği nedir? Bu konuda konumunuz nedir? Öldürülmesine kadar Şeyh Abdullah Azzam'la ilişkinizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Usame: Allah rahmet eylesin Şeyh Abdullah'ın ümmete mal olmuş bir adam olduğu, özellikle öldürülmesinden sonra Müslüman kadınların onun gibi adamlar doğuramamasıyla açıkça ortaya çıktı. O dönemde Afganistan'a cihada gelip orada yaşayanlar Afganistan'daki cihadın, Şeyh Abdullah Azzam'dan faydalandığı gibi kimseden faydalanmadığını bilirler. Öyle ki o, ümmeti en uzak doğusundan en uzak batısına kadar cihada teşvik etti. Şeyh Abdullah Azzam'ın mübarek cihadın bir döneminde, Filistin'deki mücahit kardeşlerimizle, en çok da Hamas'la çalışmaları arttı. Şeyh'in özellikle Rahman'ın Ayetleri olmak üzere kitapları, ümmeti cihada teşvik için Filistin'e girmeye başladı. Şeyh, İslamcıların oluşturdukları cami havasından, dar kabuktan, ülkesinin içindeki bölgesellikten çıkmaya başladı ve ümmeti özgürlüğe kavuşturmak için açıldı. Biz o sırada kendisiyle ve Vail Celidan kardeşle aynı yol üzerinde aynı gemide yer alıyorduk. O sıralar, herkese yönelik suikast komploları yapılıyordu. Birbirimizle dışarı çıkmamaya özen gösteriyorduk. Özellikle öldürülmesinden bir ya da iki hafta önce Subu' El-Leyl Camisi'nde bir bomba bulmamızın ardından şeyhten (Allah ona rahmet etsin) sürekli Peşaver'den uzak, Sada Kampı'nda kalmasını istiyordum. Şeyh Abdullah Azzam'ın hareketliliğinden en çok Yahudiler rahatsız oluyorlardı. Ve Şeyh Abdullah Azzam suikastını büyük olasılıkla bazı Arap işbirlikçileri ile ortak olarak İsrail düzenledi. Suçlamalara gelince, Yahudilerin, Amerikalıların ve bazı işbirlikçilerinin ortaya attığı söylentiden başka bir şey değildir. Buna verilebilecek en basit cevap, bir insan hiç başını keser mi? O sahada yaşayan herkes Şeyh Abdulah Azzam ile aramızdaki bağın ne kadar kuvvetli olduğunu

bilir. Bazı insanların ortaya attığı bu boş sözler, hiç bir temele dayanmamaktadır. Aramızda bir rekabet de söz konusu olmamıştır. Allah ona rahmet eylesin Şeyh Abdullah Azzam, davet ve teşvik alanında cihat ediyordu. Bizler ise içerde Patkiya dağlarında idik. O, bize gençleri gönderiyordu. Ondan tâlimat alıyor, bize verdiği emirleri yerine getiriyorduk. Allah'tan onu ve iki oğlu Muhammed ve İbrahim'i şehit olarak kabul etmesini, onun yerine getirdiği vacibi yerine getirecek birini Ümmete ihsan etmesini diliyoruz.

Soru: Amerika, Afganistan'a füze ile saldırdıktan sonra Amerikan Başkanı Bill Clinton, size, sizin yönettiğiniz veya beraber çalıştığınız mali ve ticari kurumlarınıza karşı ekonomik veya mali savaş başlatılması emri verdi. Sizin mali kaynaklarınızın kurutulma aşamasının başlatıldığı söylendi. Bu emirle mali kaynaklarınız sınırlandırılmış olmayacak mı? Bu durum yardımcılarınızın gelecek aşamada sizden ayrılmasına neden olabilir mi?

Usame: Savaş bir gün bizim bir gün onların lehinedir. Amerika, gerçekten daha çok baştan bizim faaliyetlerimize yönelik şiddetli baskı yapmaya başladı. Bu bizi etkiledi. Mal varlığımızın bulunduğu bazı ülkeler, bizden Amerika'ya düşmanlık yapmayı kesmemizi istediler. Ancak bunun üzerimize düşen bir vacip olduğuna inandığımız için ümmeti teşvik etmeye devam ettik. Allah'ın lütfüyle bugünlere ulaştırdık. Şu an önümüzde birkaç sene var. Amerika'nın bize baskısı son bombardıman ile başlamadı. İşin doğrusu Amerika uzun yıllardır baskı yapıyor. Bazı Arap ülkeleri de bize ekonomik baskı uyguladı. Bizi haklarımızdan men etti. Bize baskı yaptı, ailelerimizi bile bize para göndermekten men ettiler. Onlar, bu tavırlarıyla münafıkların başı Abdullah bin Ubeyy bin Selül'ü ve Allah Teâlâ'nın haklarında 'Onlar öyle kimselerdir ki: 'Allah'ın elçisinin yanında

bulunanları beslemeyin ki dağılıp gitsinler. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır; fakat münafıklar anlamazlar.' buyurduğu münafıkları kendilerine örnek alıyorlar. Allahu Subhanehu ve Teâlâ onları cezalandırdı ve şimdi bize yaşattıklarından daha sıkıntılı bir hayat yaşıyorlar. Ancak biz Resulullah'ın (s.a.v) şu sahih hadisinde buyurduğu gibiyiz: 'Canı emniyette, cesedi sıhhatte, günlük nafakası yanında olduğu halde sabahlayan; sanki dünya malının tamamı kendisine verilmiş gibidir.' Kendinden başka ilah olmayan Allah'a andolsun ki bizler dünyanın her şeyiyle bizim yanımızda olduğunu hissediyoruz. Mal, geçici bir gölgedir. Ancak biz Müslümanlara, mallarını cihat yolunda harcamaları ve özellikle kendilerini Yahudi ve haçlılara karşı savaşa veren cihadi hareketlerle beraber olmaları çağrısında bulunuyoruz.

Soru: 1998 yılının Şubat ayında yayınlanan fetva ile Yahudi ve Amerika karşıtı cihat ilan ettiniz. Ancak bu ilanınız Cezayir'de şu sıralar duymakta olduğumuz ve daha önce de birçok Arap ülkesinde gördüğümüz gibi silahlı faaliyetlerde bulunmuş bir takım İslami hareketin silahı bırakarak parlamentolara ve demokrasi oyunu adı verilen şeye yönelmeleriyle aynı zamana denk geldi. Siz cihat davetinizle, aynı zamanda bu İslami akımların aksi yönünde yürüdüğünüzü düşünmüyor musunuz?

Usame: Elhamdulillah. İnanıyoruz ki bugün cihat, ümmetin üzerine farz-ul ayn'dır. Ancak hüküm ve buna güç yetirebilme arasındaki ayrımı yapmak gerekir. Ve hangi ülkede sayı ve teçhizat açılarından yeterli direniş gücü ve cihadın rükünleri sağlanırsa Müslümanların, kendilerini ezen en büyük küfre karşı o yerde cihada başlamaları gerekir. Ancak bazı ülkelerde bazı insanlar için gerekli unsurlar kesinlikle tamamlanmış görünürken, bir dönem geçtikten ve tecrübe edindikten sonra bu insanlar gerekli unsurların henüz tamamlanmamış olduğunu

düşünmeye başlıyor olabilir. Bu durumda onlar, affetmek ve bağışlamakla memurdurlar. Ancak bu unsurları belirleyen kim? Dünyaya meyledenler mi yoksa şeriat ilminden hiç nasip almamış kimseler mi? Eğer onlar askeri ilimden paylarını almak nasip olmamışsa bu meselede doğru olan şudur: cihat her ne kadar farz-ul ayn olsa da acziyet sebebiyle bazı durumlarda düşebilir. Ancak hiç bir zaman sayı ve teçhizatın tamamlanması için gerekli hakiki hazırlık asla düşmez. Şu anda cihadın sırası değil, yönünde Müslümanlar arasında yayılan sözlere gelince, koşulları belirlenmemişse bu doğru değildir. Birçok ilim öğrencisi bugün cihadın sırası değil, diyor. Doğrusu, bu gerekçeleri belirlenmemişse büyük bir yanılgıdır. Ancak diğer taraftan bu bir farz-ul ayn'dır deniliyorsa da tüm gücümüzle sayı, teçhizat ve gerekli unsurlar bakımından gereksinimimizi tamamlamak için çabalamamız gerekir. Bu takdirde söz yerini bulmuş olur. Şeyhu'l-İslam İbn Teymiye (Allah rahmet eylesin) bu noktada bize durumu şöyle açıklıyor: 'Cihat konusunda fetva veren kişi, dini şeriat, cihat ve cihat usulleri hakkında ilim sahibi olan, cihat etmiş kimse olurdu. Ne zaman ki ümmetten cihat uzun zaman kayboldu, işte o vakit, cihat sahalarında bulunmamış ve Amerika'nın İslam dünyasına karşı açtığı basın savaşından etkilenmiş ve daha askeri bir savaşa girmeden psikolojik yenilgiye uğramış ilim öğrencileri ortaya çıktı.' Bu öğrenciler sana şöyle derler: 'Evet doğru, cihat lazım ancak biz yapamıyoruz.' Oysa işin doğrusu, Allah'ın kendilerine Afganistan'da, Bosna'da, Çeçenistan'da savaşa katılmalarını ihsan ettikleri ile bizler –aynı şekilde Allah Teâlâ bu nimetini bize de nasip etti- kesinlikle eminiz ki bugün ümmet, İslam düşmanlarına, özellikle de büyük harici düşman; Hıristiyan-Yahudi ittifakına karşı cihat edebilir.

Burada bir meseleye işaret etmek istiyorum; bazı gençler (Allah onları korusun ve bereketlendirsin) bazı ileri gelenlerin

oturmalarından etkileniyor. Parmakla gösterilen bu kişilerin ancak menfaatin nerede olduğunu bildikleri için oturduklarını zannediyorlar. Durumu incelediğimizde ise gerçekte asla böyle olmadığını görürüz. Ve parmakla gösterilen; o geride kalan kişiler, hikmetin nerede olduğunu bilen kişiler olmak zorunda da değiller. Allah'ın (c.c.) kitabı iyice incelenip düşünüldüğünde en seçilmişlerin (Allah onlardan razı olsun) Allah Teâlâ tarafından geri kalmaları sebebiyle azarlandıkları görülür. Eğer seçilmiş, temiz, en iyi kişiler (Allah onlardan razı olsun) bu hastalığa, cihattan geri kalma hastalığına düşmüşse bugün nasıl olur da ileri gelenlerimizin belli hikmetler gereği geri kaldıklarını iddia edebilirsin? Allah Teâlâ, Enfal Suresi'nde Resulüne (s.a.v) hitaben, ki o insanların en hayırlısıydı, şöyle buyurmuştur: '(Onların bu hali,) mü'minlerden bir grup kesinlikle istemediği halde, Rabbinin seni evinden hak uğruna çıkardığı (zamanki halleri) gibidir. Hak ortaya çıktıktan sonra sanki gözleri göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi (cihad hususunda) seninle tartışıyorlardı.' Bu vasıf, Allah onlardan razı olsun, en seçkin insanlar için, Bedir Ehli içindi. Ve o hastalık bizi de bulmaktadır. Ka'b Bin Malik (Allah ondan razı olsun) Buhari ve Müslim'in sahih hadisleri arasında rivayet ettikleri uzun hadiste şöyle diyor: 'Resulullah bu gazaya meyvelerin olgunlaştığı ve gölgelerin arandığı bir mevsimde gitmişti. Ben de bunlara çok düşkündüm. Resulullah ve beraberindeki Müslümanlar hazırlığa başladılar. Ben de onunla beraber hazırlanmak için çıkıyor, bir şey yapmadan geri dönüyor ve kendi kendime "İstediğim zaman hazırlanabilirim." diyordum. Benden başkaları sürekli gayret sarf ederken, bende bu gevşeklik hali devam etti.

Resulullah Müslümanlarla birlikle bir gün, erkenden yola koyuldu. Bense hazırlık olarak hiçbir şey yapmamıştım. Sonra sabah evden çıkıyor, fakat akşam hiçbir şey yapmadan eve

dönüyordum. Ben bu hâlim de devam ederken onlar sefere çıktılar. Yola çıkıp arkalarından yetişmeyi çok düşündüm fakat bu bana nasip olmadı. Resulullah gazveye gittikten sonra halk arasına çıkıp, ortalıkta benim gibisini görememek gücüme gitmişti. Gördüklerim ya münafık olarak bilinen veya Allah'ın özürlü saydığı mü'min kişilerdi.'

Sahabe bile olsa dünyanın nimetleri onu cezb edebilir. O ki İslam devletinin çıkış noktasını aldığı mübarek Akabe Bey'atı'na katılmada önde gelenlerden biri olmuştu, ancak savaştan geride kaldı. Sonra uzun hadisinde –aynen ayet-i kerimede zikredildiği gibi- üç kişi oldukları ifadesi geldi. Siyer rivayetlerinde Tebük Savaşı'na çıkanların sayısının 30 bin olduğu belirtilmektedir. 30 binin yanında 3 hiç de kayda değer bir rakam değildir. Bir ordudan bir askere veya komutana 30 bin kişilik grubundan 3'ü geride kaldı desen hiç önemli değildir. Ancak Allah Teâlâ, bu günahın büyüklüğünü göstermek için 7 kat semadan, bu üç sahabe hakkında kıyamet gününe kadar okunacak Kur'an ayetleri indirdi. Ka'b Bin Malik (r.a.) şöyle devam ediyor: 'Sonra yolda Ebu Katade'yle (r.a) karşılaştım. O amcamın oğlu ve çok sevdiğim biriydi. Kendisine selam verdim. Vallahi selamımı bile almadı. Ona: "Ey Ebu Katade! Allah aşkına sana soruyorum. Benim Allah ve Resulünü sevdiğimi bilmiyor musun?" dedim.' Gerçekten çok tehlikeli bir durum! İmanından; varlıkta sahip olduğu en büyük şeyden; Allah ve Resulü'ne (s.a.v) sevgisinden mutmain olmak istedi. Zira onları sevmeden varlığımızın bir manası yoktur. O, Allah ve Resulü'nün sevgisidir. Sonra şöyle devam etti: 'Cevap vermedi. Sözümü tekrar ettim. Yine sustu. Üçüncü defa yine tekrar ettim yine cevap vermedi.' Ebu Katade (r.a.) onun Allah ve Resulü'ne (s.a.v) sevgisini ispat edemedi. Bunu nasıl yapabilirdi ki, o geride kalanlarla beraber kalmıştı. Bu Allah'ın dinidir! Rumlar'ın Tebük'te, Allah'ın dinine saldırmak istedikleri

haberleri gelmişti. İşte Resulallah (s.a.v)! O sıcakta dinin zaferi için çıkmıştı da sen dine yardımdan geri kalarak oturuyordun. Nasıl sana Allah'ın ve Resulü'nün (s.a.v) sevgisini ispat edebilir? Ona bunu ispat da edemedi, ret de edemedi. Ancak şöyle dedi: 'Allah ve Resulü bilir.' Ka'b Bin Malik şöyle diyor: 'Bunun üzerine gözlerim yaşardı, oradan uzaklaştım.'

Gözlerinin yaşarması hakkı! Nitekim kendisine en sevgili insan ona bu büyük meseleyi ispat edemedi. Bu söylediklerimizi delil tutarak şunu diyebiliriz; bugün cihat acizlik nedeniyle düşme durumları söz konusu olsa da ümmetin üzerine farzdır. En çok da Afganistan'da savaşa girenlerin üzerine. Çünkü onlar, çok kısıtlı imkânlarla, az sayıda RPJ'ler, az sayıda tank mayınları, yine çok az sayıda kalaşnikofla insanlığın bildiği en büyük askeri efsanenin, en büyük askeri donanımın parçalandığını gördü. Böylece zihinlerimizden 'dev devletler' olgusu silindi. Biz inanıyoruz ki Amerika, Rusya'dan çok daha zayıf. Bunu Somali'de cihat eden kardeşlerimizin Amerikan askerlerinin inanılmaz derecede zayıf ve korkak oldukları yönünde bize ulaşan sözlerinden biliyoruz. Aralarından sadece 80 kişi ölünce hemen gecenin karanlığında, 'Yeni Dünya Düzeni' için dünyayı ayağa kaldırdıktan sonra, hiçbir şeye aldırış etmeden kaçtılar. Ve inanıyoruz ki Allah'tan sakınıyorsa, cihat edebileceğini, enerjisinin daha geliştirilmeye ihtiyacı olduğunu düşünen kimse gerekli unsurların geliştirilmesi için çalışır. Allah en iyi bilendir.

Soru: Amerikan yönetimi tarafından, sizin yakalanmanızı, ya da ele geçirilmenizi veya tutuklanmanızı sağlayacak herhangi bir bilgi için başınıza konulan 5 milyon dolara, bazı kişilerce yardımcılarınızdan bazılarını aldatıcı unsur olabilir gözüyle bakılıyor. Bu kişilerin sizin ya da yanınızda yer alan arkadaşlarınız

hakkında bilgi verebileceğini düşünüyorlar. Her hangi bir taraftan ihanete uğrayacağınızdan korkmuyor musunuz?[21]

Usame: Elhamdulillah. Yani sen geldin ve bizde olanı görmüyor musun? Bu gençler ki Allah'tan onları korumasını ve cihatlarını, öldürülenlerin de şehitliklerini kabul etmesini niyaz ediyoruz, dünyayı terk ederek bu topraklara; dağlara geldi. Ailelerini, babalarını, annelerini ve üniversitelerini terk ettiler. Bombaların, Cruise füzelerinin, Amerikan bombardımanının altına geldiler. Bazıları öldürüldü. Bildiğiniz gibi 6'sı Arap, biri Türk idi. Allah'tan hepsinin şehadetini kabul etmesini niyaz ediyoruz. Sadık ve Hamdi isimli kardeşlerimiz Mısır'dan, Beşir, Ebu Cihad ve Saraka kardeşler Yemen'den ve Salah Matbukani kardeşimiz de Medine'dendi. Bunlar, dünyayı terk ederek cihada geldiler. Amerika paraya taptığı için, buradaki insanları da aynı zannediyor. Vallahi, bu propagandalardan sonra hiç bir adamın yerini değiştirmedik. Biz kardeşlerimizi hayır üzerinde görüyoruz. Ve onlar gerçekten öyleler. Allah en iyi bilendir.

Soru: Şu an Afgan topraklarında bulunuyor ve Afgan Hükümeti'ne (Taliban Hareketi) ait bölgelere yerleşiyorsunuz. Afganistan Hükümeti ve Taliban Hareketi ile olan ilişkiniz nedir? Onlara tabi misiniz yoksa faaliyetlerinizi Afganistan'ın içinde, ancak bağımsız olarak mı sürdürüyorsunuz?

Usame: Bahsettiğim gibi, Afganlı gruplar ve mücahitler arasında ayrılıklar çıktığında çok üzülmüştük. Ancak Allah Teâlâ, ümmete Taliban Hareketi'ni ihsan eyledi ve cihadı, Amerika'nın Necip'in arkasından kurduğu plandan kurtardı. Mücahitlere, Pakistan aracılığıyla yarısı eski komünistlerden oluşan, bazıları batıda ders görmüş, kalanı da 7 Afgan Cihadi

21 Ladin'in başına konulan ödül daha sonra 25 milyon dolara çıkarıldığı halde El-Kaide içinde hiç kimsenin ABD'ye onun yerine dair en ufak bir bilgi sızdırdığı kayıtlara geçmemiştir.

Partilerinden oluşan laik bir hükümet kurmaları için baskı yapıyordu. Elhamdulillah, bu hareket, durum tahammül edilmez bir hal aldığı insanlarda abartılı bir şekilde yorgunluğun yüz gösterdiği, ne yazık ki eşkıyaların çok sayıda arttığı, Amerika ve müttefiklerinin Afganistan'ı beş devletçiğe bölmeyi başardığı bir dönemde geldi. Siz de şüphesiz Pakistan'da bunları takip ediyorsunuz. Orada doğuda bir devlet vardı. Veya diğer ismiyle Doğu Bölgesi (Celalabad); Haci Kadir önderliğindeki Nencer Har, Kunar Logman eyaletleri kapsıyordu. Batıda da Muhammed İsmail Han önderliğinde Batı Bölgesi Devleti bulunuyordu. Eyaletlerinin isimleri ise Herat, Nemruz, Ferah, Badgis idi. Ayrıca Afganistan'dan gerçekten bağımsız başka bir hükümet de bulunuyordu. Kuzeyde komünistlerin daha önce desteklediği Dostum'un devleti bulunuyordu. Onun da kuzeyinde bazı eyaletleri bulunuyordu. Ayrıca Ahmet Şah Mesut'un, Necip ve Seyyaf'ın da devletleri bulunuyordu. Garip olan ise, Müslümanların her defasında onlarla alay ediyor olmasıydı. Nasıl olur da Kabil'de, 70 bin Müslüman'ı öldüren Komünist Necip merkezli bir hükümete inanabiliriz? Yanında da Ahmet Şah Mesud! Kelimenin tam manasıyla ortak bir hükümet! Bir de Necip hükümetin bütçesinin altına 'eski başkan komünist Necip' diye imza atıyor. Sonra bize, 'Biz komünist değiliz', 'Komünistlerle beraber değiliz' deniliyor. İşin hakikati, bu ortak bir hükümetti ve dış güçler tarafından destekleniyordu. Necip de bu hükümetteydi. Güneyde, Kandahar, Zabil ve Helmand Eyaletleri'nde ise Taliban devleti bulunuyordu. Allah, Taliban hükümetinin gelişiyle Müslümanlara ihsanda bulundu. Batı Hıristiyan basınının tasavvur ettiği gibi orada, dışarıdan iten bir güç söz konusu değildi. Aksine içte çekişme vardı. İnsanlar yol kesicilerden, haraç ve vergi alanlardan bıkmışlardı. Ve hangi kabilede Taliban ile ilgisi olan bir ilim öğrencisi bulunursa, oraya gidiyorlar ve

o öğrenciden o veya bu eyalete gelmesini istiyorlardı. Bu nedenle Gulbeddin Hikmetyar'ın Kabil sınırında 4 yıl kaldığını, Pakistan'ın desteğiyle Kabil'i ele geçirmek için iyice ilerlediğini ancak bunu başaramadığını görüyoruz. Bilindiği gibi Hikmetyar başkanlığındaki İslami Parti, Afgan Partileri arasında güç, tertip, düzen açılarından ve Afganistan'da yayılmışlık açısından en iyisiydi. Buna karşın ilerleyemedi. Talebelere gelince, bilindiği üzere genelinin yaşları küçüktü ve küçüklüklerinden birçoğu savaşa katılmadı. Ancak önceki işlerden ötürü ümitsizliğin ortaya çıktığı bir döneme ulaşılmasının ardından çıkan iç çekişme nedeniyle Allah onlara yardım etti. Bizler, gerek Afganistan'ın içindeki gerekse dışındaki Müslümanlara bu talebelere yardım etmelerini nasihat ediyoruz. Dışarıdaki Müslümanlara diyoruz ki, eğer ortada bir İslam devletinin varlığı söz konusu değilse harcanan çabaların büyük kısmı istenen sonuçları doğurmaz. İşte peygamberimiz Muhammed (s.a.v)! 13 sene Mekke'de kalarak davet etti. Hâsılat ancak birkaç yüz muhacirdi (r.a.). Oysa Medine'de kurulan devletin küçüklüğüne, Fars Devleti, Rum Devleti, Zebyan, Gatafan, komşu Arap kabilelerin geniş varlığına ve kendilerine diş bileyen bedevilere karşın hayırlar doğdu. Bizler Müslümanları, ellerindeki tüm kuvvetle, tüm imkânlarıyla, zekâtlarıyla, fikirleriyle, mallarıyla İslam'ın bayrağını temsil eden bu devlete yardım etmeye çağırıyoruz. Allah'ın izniyle bugün, bu devlet, İslam bayrağını temsil ediyor. Amerika'nın bugün Afganistan'a yapacağı herhangi bir saldırı ulusal sınırlardan müteşekkil Afganistan'ın kendisine değil İslam dünyası içinde hakiki; Allah yolunda cihat eden İslam bayrağını kaldıran Afganistan'adır. Bizim Taliban hükumetiyle ilişkimiz ise gerçekten çok güçlü ve sağlamdır. İlişkimiz bağlılık ilişkisidir ve siyaset ya da ticaret değil inanç üzerine kuruludur. Birçok devlet Taliban'ı döndürmek için baskı yaptı, onları korkutmaya çalıştı ancak Allah Teâlâ onları sabit kıldı.

Soru: Ancak Taliban hareketinin ya da hükümetinin delil getirdikleri takdirde suçlamada bulunan herhangi bir devlete sizi teslim edeceği yönündeki haberlerin doğruluk ölçüsü nedir?

Usame: Duyduğum kadarıyla Taliban öğrencileri bu tür sözleri reddetti. Bu sözler doğru değil. Allah en iyisini bilir.

Soru: Biraz önce Afganistan'daki cihada katıldığınızdan bahsettiniz. Bazı devletler, özellikle Körfez Ülkeleri de mücahitleri bu savaş için cesaretlendirdi hatta onları destekledi ve yardım sundu. O dönem Sovyetler Birliği'ne karşı destek sunan diğer ülkelerden biri de Amerika idi. Batı ve dünya basını, sizin Sovyetler Birliği'ne karşı sürdürülen savaş esnasında Amerikan yönetimi veya Amerikan istihbaratı ile bağınız olduğundan bahsediyor. Eğer böyle bir alaka söz konusu ise bu alakanın hakikati ve bu alaka hususunda sizin konumunuz nedir? O sırada onların sizin Sovyetler Birliği'ne karşı faaliyetlerinizi geliştirme adına çaba harcadıkları doğru mu?

Usame: Bu sorunuza cevap vermek için önceki sorunuza dönüyorum. Biz burada, bağımsız olarak hareket etmiyoruz. Aksine bizler, emir-ul mü'minin'nin bulunduğu İslam devletinde yaşıyoruz. Bizler, Allahu Subhanehu ve Teâlâ'nın emrine muhalefet söz konusu olmadığı müddetçe kendisine itaat etmek zorundayız. Bizler bu devlete bağlıyız. İnsanları yardımına çağırıyoruz. Amerika'nın oluşturduğu karışıklığın farkındayız. Amerika, Afganistan'daki İslam Devleti'ni vurmak istiyor ancak Usame bin Ladin ismini kullanıyor. Ancak bu kendisine fayda vermeyecek. Bizlerse Allah'ın izniyle bu yola çıktık ve bu yolu başından beri biliyoruz. Allah'ın izniyle Amerika'nın füzeleri bizi korkutmuyor. Ancak biz, onları bu halka vuracakları en ufak bir darbe konusunda uyarıyoruz. Çünkü bu, İslam Devleti'ne saldırı anlamına gelecektir. Afganistan'da birçok farklı koşullar nedeniyle Taliban'ın görüşü, Afganistan toprakları içinden herhangi başka

bir devlete karşı hareket etmememiz yönündeydi. Bu, bilindiği gibi emir el-mü'minin'in emriydi. Ancak Allah'ın lütfüyle teşvik, şu aşamadaki sınırlı çabamıza bağlı olmaksızın devam ediyor. Ve yine Allah Teâlâ 'nın fazlıyla ümmetin, daha önce de belirttiğimiz gibi Amerika'ya karşı cihadi çalışma yolunda azimle ilerlediğinden hiç şüphemiz yok.

Soru: Dünya Basını, Amerika'nın Sovyetler Birliği'ne karşı sizin de malınızla, canınızla katıldığınız Afgan Cihadını desteklediği söyledi. Aynı şekilde dünya basını, sizin Amerikan istihbaratı ile bağlantınız olduğundan ya da sizin faaliyetlerinizi finanse ettiğinden, sizi desteklediğinden de bahsetti. Bu iddiaların hakikati nedir? Amerika ile o dönemdeki ilişkinizin gerçeği nedir?

Usame: Bu, Amerika tarafından gerçekleştirilen bir karalama girişimidir. Elhamdulillah, Allah onların oyunlarını kaygıya çevirdi. Her Müslüman rüşt yaşına geldiğinden itibaren Amerika'ya, Yahudilere, Hıristiyanlara karşı kalbinde buğz hisseder. Bu, bizim inancımızın, dinimizin bir parçasıdır. Ben kendimi bildiğimden beri Amerika'ya karşı savaşın içindeyim, ona karşı buğz hissediyor ve ondan nefret ediyorum. Bu dedikleri asla olmamıştır. Cihadı, savaşı desteklemelerine gelince bu destek Arap ülkelerinden, özellikle de Körfez ülkelerinden cihadı desteklemesi için Pakistan'a gelmişti. Ancak bunu Allah Teâlâ'nın rızası için yapmadılar. Onlar, Rus Ordusunun ilerlemesinden dolayı koltuklarını kaybetme korkusundan bunu yaptı. Amerika'ya gelince Carter, konu hakkında en az 20 gün boyunca tek bir kelime edemedi. 20 Ocak 1980 tarihinde şöyle dedi: 'Amerika, Rusya tarafından Körfez Bölgesi'ne yapılacak en ufak müdahaleyi, kendisine saldırı sayacaktır.' Çünkü Amerika kendisi bu bölgeyi petrol için işgal etmişti. Ve şöyle ekledi: 'Böyle bir girişim söz konusu olursa askeri güç kullanacağız.' Ve

Amerikalılar, eğer günlerden bir gün onlarla yardımlaştığımızı iddia ediyorlarsa yalan söylüyorlar. Bu yönde bir delilleri varsa ortaya koysunlar, onlara meydan okuyoruz. Onlar biz ve Afganistan'daki mücahitler için bir yüktü. Hiçbir ittifak olmadı. Bizler, Afganistan'da İslam'ın zafer kazanması için üzerimize düşen vacibi yerine getiriyorken isteğimiz dışında Amerika ile menfaatlerimiz çakışıyordu. Müslümanlar Rumlarla savaştıklarında, bilindiği gibi Rumlar ve Farslar arasında şiddetli ve sürekli savaşlar meydana geliyordu. Akıl sahibi hiç bir kimse, 'Müslümanlar Rumlarla Mute Savaşı'na giriştiğinde, Farslar'ın işbirlikçileriydi' diyemez. Sadece çıkarlar çatışmıştı. Yani Rum'u öldürmek senin üzerine vacip iken Fars seviniyordu. Ancak Rumlarla savaş bitip de aradan birkaç zaman geçtikten sonra, bu sefer de Farslarla savaşa başladılar. Çıkarların kesişmesi işbirlikçilik anlamına gelmez. Aksine biz, o günlerden bu yana onları düşman olarak görüyoruz. Allah'ın lütfüyle o günlerden kalma Hicaz'da düzenlenen konferanslarımız var. 12 seneden fazla süre önce verilen bu konferanslarda, Amerikan mallarının boykot edilmesinin, Amerika'nın, ekonomisinin vurulmasının gerektiğini söylediğimiz ortadadır.

Soru: Bazı Dünya ve Arap basın organları, size bağlı olan kişilerle bazı yardımcılarınızın bazı Arap ülkelerinde; örneğin Yemen'de faaliyetlerde bulundukları yönünde raporlar yayınladılar. Bu raporların doğruluk oranı nedir?

Usame: Bizim, İslam dünyası ile bağımız; Yemen ya da Pakistan ya da başka bir ülkede olsun her yerde vardır. Biz bir ümmetin parçalarıyız. Allah'ın lütfüyle cihada katılmaya ikna olan, teşvik olanların sayıları her gün artıyor. Sayıları umut verici! Yemen ve Yemen'in dışında yardımcılarımız var. Yemen'de Allah'ın lütfüyle çok güçlü ve köklü ilişkiler kurduk. Buna ek olarak bilindiği gibi köklerimiz, yani babamın kökleri Yemen'e dayanır.

Soru: Yaklaşık iki ay önce Alman yönetimi, sizin mali işler müdürünüz olduğu iddia edilen Memduh Mahmud Sâlim isimli bir şahsı yakaladı ve birkaç gün önce de Amerika'ya teslim etti. Bu şahıs, sizin ticari işlerinizi yürütmekten suçlanıyor. Bu şahısla ilişkinizin boyutu nedir? Yakalanıp Amerika'ya, Amerikan yönetimine teslim edilmesinin sizin faaliyetlerinize ve finansmanınıza etkisi nedir?

Usame: Gençler arasında Ebu Hacer ismiyle bilinen Memduh kardeşimiz, bildiğimiz en hayırlı adamlardan bir tanesidir. Kur'an hafızıydı. Allah ona güzel bir ses vermiş. Kendisi Peşaver'de imamlığımızı yapıyordu. O dönemde Peşaver'de bazı İslami yardım kuruluşlarıyla ortak yardım işlerinde bulunduğu gizli değildir. Yine bilindiği gibi, onunla bağ o günlerden kalma ve eskidir. Ancak dünya basınında yayınlanan haberlerde Amerika'nın Ebu Ubeyde, Halid Fevaz, Memduh ve diğerlerini yakaladığı yönündeki haberleri izliyoruz. İşin gerçeği bu, Amerika'nın Nairobi ve Dar'us Selam olaylarından sonra, başarısızlığını örtme girişimidir. Özellikle dünya çapında yayınlanan istihbarat raporlarına göre bu darbeler, onlar için gerçekten çok acı verici oldu. Lübnan'da Marinz Üssü'nün vurulmasından o güne dek benzeri bir darbe görülmemişti. Amerika'nın Nairobi'deki büyükelçiliği 6 elçilikten oluşuyordu. Buradan, Amerika'nın Somali'ye savaşı başlatılmıştı. Ve 13 bin kardeşimiz, kadınımız, oğlumuz Somali'de öldürüldü. Hatta bu katliam Birleşmiş Milletler bayrağı altında gerçekleştirildi. Haberlerde Somalili kardeşlerimizin nasıl da koyunlar gibi kızartıldıkları gösteriliyordu la havle ve la kuvvete illa billah. Vahşetin boyutu, saldırı ve diğerleri hakkında konuşmadılar. Tüm azarlamalar, kendilerini savunmaya kalktıkları takdirde Müslümanlara yönelik oluyordu. Amerika'nın Sudan'ı parçalamak adına komploları on yıllardır sürmektedir. Çıkış noktası da bilindiği gibi Nairobi'dir. Bu

ülkede işi organize eden de bilindiği gibi Amerikan büyükelçiliğidir. Amerikan istihbaratının Doğu Afrika'daki en büyük merkezi, bu elçilikti. Allah'ın lütfüyle darbe gerçekten çok isabetliydi. Bunu hakettiler, öyle ki bizim Sabra ve Şatilla'da, Dir Yasin'de, Kana'da, Halil'de ve diğerlerinde tattıklarımızı tatsınlar. Kardeşimiz Memduh, cömert ve fazilet sahibi bir kardeştir. Ancak doğrusu, onun suçlandığı şeylerle hiçbir alakası yoktur. Onunla ilişkimiz, maalesef çıktığımızdan beri kesiktir. O, bizimle hiçbir alakası olmayan sivil çalışmalarla ilgilenmeye başladı. Yaşlı, gözlerini kaybetmiş, İslam âlimlerinin büyüklerinden biri olan Şeyh Ömer Abdurrahman'ı suçladıkları gibi bu da apaçık bir zulümdür. Bu suçlamalar, CIA'in başarısızlığının örtülmeye çalışılması girişimleriydi.

Soru: Arap ülkelerindeki bazı İslami örgütlerle ilişkinizin şu anki boyutu nedir? Mısır'daki İslami Cemaat'in Uluslararası İslami cepheye karşı konumu nedir? Cepheden çekildi mi?

Usame: Allah'ın lütfüyle tüm İslami cemaatlerle ilişkilerimiz iyi durumdadır. Bu dinin zaferi için herkes Allah'ın kendisine kolaylık sağladığı alanda çalışmak üzere iyilik ve takvada yardımlaşıyoruz. Müslümanları, özellikle de İslam için çalışanları kısmi sorunları ortadan kaldırmaya çağırıyoruz. Maalesef, insan ve cin kılıklı şeytanlar, özellikle de Hıristiyanlar, devletleri ve o devletlerdeki küçük cemaatleri bölgesel sorunlara sokmayı başardılar. Mısır'ın Libya'yla, Suudi Arabistan'ın ve Yemen'le sorunları olduğunu görürsün. Aynı şekilde cemaatlerden de Allah'ın merhamet ettikleri dışındakiler sıkıcı sorunlar yaşıyorlar. Bu esnada da en büyük küfür, Amerikan haçlı birliği de, İslam dünyasını parçalamak ve Müslümanların servetlerini daha önce görülmemiş şekilde yağmalamak için yaklaşıyor. Sorunun ikinci kısmına, Mısır'daki İslami Cemaat'in, Uluslararası İslami Cephesi'nden çekildiği konusuna gelirsek;

İslami Cemaat'teki kardeşlerimizle ilişkilerimiz Allah'ın ihsanıyla çok güçlü ilişkiler kurduk. Bu ilişkilerimiz cihat günlerine dayanır. Bizler, Sovyetler Birliği'ne karşı tek hendekte beraber savaşıyorduk. Amerikan ve Yahudilerin kanlarını helal kılan fetvanın altına imza atmayı onaylayarak onurlu bir konum aldılar. Fetvayı imzaladılar da ancak fetvanın yayınlanması sırasında idari konuda anlaşmazlık yaşandı. Fetvanın yayınlanması, cephenin kurulması ile aynı tarihe geldi. Bu yüzden insanlar, İslami Cemaat'in Uluslararası İslami Cephe'nin bir parçası olduğunu sandı. İslami Cemaat de durumu açıklamak zorunda kaldı ve fetvaya imza attıklarını, ancak Uluslararası İslami Cephe'nin bir parçası olmadıklarını söylediler.

Soru: Son olarak hedeflerinizi neler olarak görüyorsunuz? Hedefleriniz ile beraber Arap-İslam Dünyası'na genel olarak vermek istediğiniz mesajlar nelerdir?

Usame: Elhamdulillah. Bizler, daha önce de bahsettiğim gibi kesinlikle inanıyoruz ki –bunu da rejimlerin ve basın organlarının bize yaptığı baskıdan ötürü diyorum- açıkça erkekliğimizi elimizden almak istiyorlar. Ancak inanıyoruz ki biz erkeklerin; Müslüman erkeklerin varlık alemindeki en büyük ev olan Allah'ın evi Kabe'yi korumamız gerekir. Onu korumakla şereflenir. Saad'ın, Müsenna'nın, Ebu Bekir ve Ömer'in torunlarını, gelip de Yahudilerden Hıristiyanlardan oluşan Amerikan askerleri savunacak değildir. Vallahi, eğer Allah, bizleri İslam'la şereflendirmemiş olsaydı, dedelerimiz cahiliye döneminde bile olsa bunların ve bu Kızılderililerin çocukları hiçe sayan o iddialarıyla topraklarımıza gelmelerini yine de istemezlerdi. Bölgedeki rejimler, Amerika'nın birkaç aylığına geldiğini söylemişlerdi. Başta da sonda da yalan söylediler. Peygamberimiz (s.a.v) bir hadisinde şöyle buyurmaktadır: 'Üç sınıf insan vardır ki Allah onlarla kıyâmet günü hiç konuşmaz, onları tezkiye

de etmez, onlar için elem verici bir azap vardır: Yaşlı olmasına rağmen zinâ eden kişi, yalancı kral (devlet başkanı), çok fakir olmasına rağmen büyüklenen kişi.' Aylar geçti, ilk sene, ikinci sene derken şu an 9. senenin içindeyiz. Amerikalılar herkese yalan söylüyorlar. Bölgede çıkarlarının bulunduğunu ve bu çıkarları hususunda kesin güvence hissetmedikçe gitmeyeceklerini belirtiyorlar. Yani düşman girip sana ait olanı çalıyor. Ona çalıyorsun dediğinde de 'hayır o benim menfaatim' diyor. Kelime oyunlarıyla bizi kandırıyorlar. Bölgedeki rejimlere gelince onların erkekliğine bir şeyler olmuş. Belki de erkekliklerinden soyuldular da diğer insanları da kadın yerine koyuyorlar. Vallahi Müslüman kadınlar gidip düşük Yahudi ve Amerikan kadınlarını savunmazdı. Bizim amacımız, Allah'ın şeriatı ile çalışarak, Kâbe'yi korumak ki o yüce Kâbe, Beytu'l Atik'tir. Allah Teâlâ, yeryüzünde insanları, tevhid inancıyla kendisine ibadet etmeleri için var etti. En büyük ibadet, daha doğrusu imandan sonra ibadetlerin en büyüğü namazdır. İşin başı İslam'dır, direği namaz, zirvesi de cihattır. Allahu Subhanehu ve Teâlâ , eğer Beyt'ul Atik'e (Kabe) yönelmezsek bizim namazımızı kabul etmez. Allah, peygamberimiz Muhammed'den (s.a.v) sonra en hayırlı insanları, peygamberlerin babası İbrahim (a.s) ve oğlu İsmail'i (a.s), bu ev için seçti. Hedefimiz, İslam ülkelerini küfürden kurtarıp Allah'ın şeriatını uygulamak ve sonunda kendisine bizden razı olarak kavuşmaktır. Müslümanlara mesajıma gelince, eğer Allah Teâlâ 'nın emirlerini uygulamazsak, elimizde ne din kalır ne de dünya ve la havle ve la kuvvete illa billah. Dini açıdan İslam ülkelerinde en büyük küfrü görüyoruz. Kâfirler ülkelerimize el koydular.

Şu ikisi arasında fark bulunmaktadır: Sadece bir meselede şeriat dışında hüküm veren ya da rüşvet karşılığında veya

kafasına göre hüküm veren veya da vereceği şer'i kararın sultanın akrabalarından biri aleyhinde olmasından korkarak şeriata aykırı hüküm veren hâkim küfre girmiştir. Çünkü Allah Teâlâ, bunu küfür olarak isimlendirmiştir. Ancak milletten çıkmamıştır. 'Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar kâfirlerdir.' Şeyh Muhammed Bin İbrahim bu ayet hakkında şöyle demiştir: 'İnsanlar muhakemeleşsin diye Allah'ın şeriatı yerine kanun koymak en büyük küfürdür ve dinden çıkarır.' Maalesef bu durum İslam âleminde çok yayılmıştır.

Dünya bakımından bakarsak, Amerika, petrolü çok düşük fiyat karşılığında alıyordu. Körfez Ülkeleri'nde ve Suudi Arabistan'daki Aramko Şirketi vardı ve Kral Faysal döneminden beri bir varil petrol için ödediği fiyat sadece 70 küsür sent, yani 1 dolardan bile azdı. Sonra Allah Teâlâ, 1973 yılında Yahudilere karşı savaşın başlamasını istedi. Ve Araplar, petrolü keserek dünyalarını da kazandılar. Bir varil petrolün fiyatı neredeyse 40 doları buldu. Sonra Amerika, Körfez ülkelerini işgal etti ve Petrol üretimi hacmini artırması ve pazarda kendisine sunması için bu ülkeleri zorladı. Bu da fiyatların düşmesine yol açtı. Biz şu anda, insanlık tarihinde görülmüş en büyük hırsızlıktan bahsediyoruz. Bunu çizelge aracılığıyla açıklamamız mümkündür.

(Şeyh Usame, beraberindeki 'en büyük hırsızlığın' gösterildiği çizelgeyi açtı):

Şu anda olması gereken petrol fiyatı: 36 x 4 =144 dolar

Şu anki petrol fiyatı: 9 dolar.

Her varilde Amerika'nın çaldığı petrol hacmi: 144-9 = 135 dolar

İslam ülkelerinin günlük petrol üretimi: 30.000.000 varil.

Günlük hırsızlık hacmi: 30.000.000 x 135= 4050 milyon dolar (günlük)

Senelik hırsızlık hacmi: 4050 x 365 = 1.478.250 milyon dolar.

25 senelik hırsızlık hacmi: 1.478.250 x 25 = 36 trilyon dolar.

Amerika'nın her Müslüman'dan çaldığı petrolün hacmi: 36 Trilyon: 1 milyar 200 milyon Müslüman = 30.000 dolar. (her Müslüman için)

Petrolün fiyatı 40 dolara ulaştı. Ortalama bir fiyat belirleyecek olursak bu, her varil için 36 dolardır. Ve bilindiği gibi bugün, petrolün varili 9 dolar. Ve bu fiyat çeyrek yüzyıldır uygulanan en düşük petrol fiyatıdır. Ve bilindiği gibi petrol temel ticaret malıdır. Ve diğer sanayi ürünleri petrol sanayiinden dallanmıştır. Örneğin petrol olmadıktan sonra bu büyüklükte konforlu arabaların, ya da aynı şekilde gelişmiş boyutlara ulaşmış diğer sanayi dallarının hiçbir anlamı yoktur. Sanayi ülkeleri ürünlerinin fiyatlarını en az 3 ya da 4 kat artırırken maalesef petrolün fiyatı 3, 4 kez düşürüldü. Oysa en az 4-5 kat artırılması gerekir. Şu an petrolün belirlenmiş fiyatı 36 dolardır. Bunu 4 ile çarparsak bir varil petrolün fiyatı 144 dolar eder. Oysa bizim ülkelerimizde şu anda petrolün fiyatı sadece 9 dolardır. Amerika'nın ve müttefiklerinin her varilden çaldığı ve uğrattığı hasarın değeri günlük 144-9= 135 dolar. Opec ya da Opec'teki İslam ülkeleri yalnız başına bir günde 25 milyon varil petrol üretiyor. Opec dışı İslam ülkeleri de günlük 5 milyon varil petrol üretiyor. Demek ki günlük toplam üretim 30 milyon varil. Bu rakamı, günlük çalınan petrolün fiyatı ile çarparsak, günlük çalıntı hacmi 4 milyar 50 milyon dolar olarak karşımıza çıkar.

İnsanlık, bu düzeyde bir hırsızlığı hiç görmedi. Bu miktar, Sudan'daki 30 milyon kişiyi 4 yıl geçindirmeye yeter. Kuzeyi

ve güneyiyle Yemen'deki halkın iki sene geçinmesini sağlar. Yemen'in yıllık bütçesi 1 milyar dolar. Suudi Arabistan'a gelince bu rakamın 5 veya 4 küsür katı bu ülkenin bütçesine denk gelir. Eğer senelik hırsızlığın hacmini hesaplayacak olursak karşımıza 1 trilyon 478 milyar dolar rakamı çıkar. Çeyrek yüzyıldaki çalıntı hacmini hesap edecek olursak, -diğer İslam ülkelerindeki Müslümanlardan çalınan diğer madenlerin yanı sıra- 36 trilyon dolarla karşılaşırız.

Bu rakamı dünya üzerindeki 1 milyar 200 milyon Müslüman'a bölersek Amerika ve müttefiklerinin zimmetinde çocuk ya da yaşlı her bir Müslüman için 30 milyon dolar olduğunu görürüz. Ve la havle ve la kuvvete illa billah! Hal böyle iken Müslüman halklar fakirlik sınırının altında yaşıyor, hastalıklarla ve açlıkla boğuşuyor. Bir günlük çalıntı hacmi, Bangladeş'teki gibi her sene sellerle, taşkınlarla boğuşan kardeşlerimize neler yapabilirdi hayal bile edemeyiz. Bu ülkede ve İslam halkının büyük kesiminde hastalıklar yayılmış durumda. Bu nedenle Amerika, karşısında 'hak sözü' söyleyen kimseyi istemez. Aksine yaptığı büyük hırsızlık karşısında sessiz kalmasını ister. Maalesef Amerika, işgali neticesinde Körfez ülkelerini sürekli borç altına sokmayı başardı. Fiyatların düşürülmesine rağmen, onları daha önce görülmemiş bir şekilde yenisiyle-eskisiyle ihtiyaçları olmayan silahları satın almaya zorlamıştır. Körfez ülkelerini, Amerika'nın hurdalarını almaya zorluyorlar. Rezerv taşındığında ise zorla borçla satın aldırır oldular. Arap Yarımadası'ndaki araştırma merkezlerinin hazırladıkları güvenilir raporlarda ve Doktor Abdulaziz El-Dahil'in (Ekonomik Araştırmalar Merkezlerinden birinin başkanı), ülke liderlerine yönelik mesajında iç ve dış borçların yaklaşık 200 milyar dolar olduğu belirtilmektedir. Ana borca ek olarak, faiz oranını soracak

olursak, en az faiz oranı %10 olduğuna göre 20 milyar dolardır. Kuveyt gibi Körfez ülkeleri bu sorunun içine girmişlerdir. Örneğin petrol gelirinden üretim masrafını, petrol alanında bakım ve yatırım için gerekli miktarı çıkarırsak Suudi Arabistan gibi bir ülkenin petrol geliri sadece 16 milyar dolardır. Oysa borcunun sadece faizini ödemek için 20 milyar dolara ihtiyacı vardır. Amerika, bölge ülkelerini sürekli borç altına sokmuştur. Ve bu durumdan ancak Allah Teâlâ'ya dönerek ve onları doyuran, korkudan emin kılan, bu evin Rabbi'ne ibadet ederek kurtulabilirler. O'na hakkıyla ibadet ederlerse, O da onların korkularını giderir. İnsanların açlığını gideren de o'dur. (c.c.).

Bir mesele daha var ki kardeşlerimize şunu diyorum; korkuya kapılıp da çatışmadan kaçan, hakkı söylemek istemeyen ve fırtınanın geçmesini bekleyenler! İşte seneler, hatta onlarca yıl geçti, ancak Haçlı seferleri hala bitmedi. Amerika, bu zamanda bizimle susmamız için pazarlık yapıyor. Amerika ve bölgedeki bazı işbirlikçileri, benimle susmam için on kereden daha fazla pazarlık yapmaya kalktı. Bana, 'sus ve sana pasaportunu iade edelim', 'sus da mallarını, kimlik kartını sana geri verelim', dediler. Onlar, insanların bu dünyada dünya için yaşadıklarını sanıyorlar. Oysa unuttular ki eğer Allah'ın rızasını kazanmak için çaba sarfetmezsek bu hayatta varlığımızın hiçbir manası yoktur.

(Şeyh Usame bin Ladin, burada yanında bulunan grafiği açtı.)

Doğduktan itibaren 10 yaşına kadar olan gruplar, normal toplumlarda en büyük kesimi oluşturmaktadır. Sonra diğer grup, ardından diğerleri, sonra 60'a kadar olanlar, sonra 70'e kadar olan grup geliyor. Şimdiki zamanda dine hizmet verenler, özellikle de cihat alanında oldukça kısıtlı bir kesimdir. Ve bilindiği gibi 15 yaşına kadar insan sorumlu değildir ve büyük olayları

anlayamaz. 25 ve sonrasında insan ailevi sorumluluklar altına girer. Üniversiteden mezuniyeti, işi, eş ve çocukları sayesinde aklı olgunlaşır. Çocuklarımı kime bırakacağım? Kim onlara bakacak, diye düşünür.

Doğrusu 15 ile 25 yaş arasındakiler üretken ve cihada katılma kudretine en çok sahip olan kesimdir. Afganistan Savaşı'nda bunu gördük. Mücahitlerin büyük çoğunluğu bu yaşlardaydı. Amerika, 1411 hicri yılı Muharrem ayının 11'inde girdiğinde bu küçükler, olayı kavrayamıyorlardı. Ve maalesef Suudi Arabistan'da, Körfez Ülkeleri'nde âlimlere, bunun geçici olduğu yönünde fetvalar yayınlamaları için baskı yapıldı. Bu âlimlerden güvendiklerimizden olan Şeyh Muhammed Bin Salih El-Useymin ile hem evinde hem de meclisinde konuştuk. Bize fetva çıkartmadılar ancak devlet Amerika'yı soktuktan sonra bizi topladılar ve bize şöyle dediler: 'Fetva çıkartmanız lazım, yoksa gençler Amerikan güçlerine karşı savaşacak, dediler.' Onunla uzunca konuştum ve Büyük Âlimler Kurulu'ndan gençlerin cihada çıkması için fetva çıkartmalarının gerekliliğini söyledim. Bana, kendisinden başka ilah olmayan Allah Teâlâ'yı şahit getirerek şöyle dedi: 'Ey Usame, Büyük Âlimler Kurulu olarak bizim kendi kendimize fetva çıkartma hakkımız yok. Ancak bize kraliyetten izin verilirse fetva verebiliriz. Ne yazık ki, bizim hâlimiz işte böyle!

15-25 yaş arası kesim, insanlar sustuğunda olayın hakikatini bilmiyorlardı. Ve biz şimdi, 9 senedir savaştayız. Ve bu kesim de bütünüyle öyle. Ancak yaşları 16'nın üzerinde olan ve 34'e ulaşanlar artık akılları olgunlaşmış kesime girmektedirler ve fedakâr olmaları zordur. Şu an genç, fedakâr olabilecek küçük yaşlardaki kesime durumun açıklanması durdurulmuş haldedir. Bugün eğer susarsak hâlimiz Endülüs gibi olur. 10 sene geçer ve hisler yavaş yavaş körelir.

Ortada tehlikeli bir durum var. İnsanların tüm imkânlarıyla; dilleriyle, kalemleriyle, nefisleriyle ümmeti teşvik etmeleri gerekir. Bizler, Allah'ın lütfuyla, -üzerimize düştüğü inancıyla-bu vacibi yerine getirdik. Allah Teâlâ ile kavuşana kadar da devam edeceğiz. Son olarak tüm Müslümanlara nasihatim, Allah Teâlâ'nın kitabını iyice tefekkür etsinler ki O bizi, karanlık asırlardan, korkunç cahiliyetten çıkarttı. İlacımız da kitap ve sünnettedir. İnsan Kur'an'ı okuduğu zaman, insanların birçoğunun oturuyor olmasına şaşıp şöyle düşünüyor: 'Kur'an'ı okumuyorlar mı, yoksa okuyup da düşünmüyorlar mı?' Oysa Subhanehu ve Teâlâ yüce kitabında şöyle buyurmaktadır:

'Ey iman edenler! Yahudilerle Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar ancak birbirlerinin dostlarıdır. İçinizden kim onları dost edinirse o da onlardandır. Allah zâlimleri doğru yola eriştirmez.'

Onlar: Yani, onlardan kim küfür içinde ise kâfir olur.

Allah Teâlâ başka bir ayette de şöyle buyuruyor: 'Kalplerinde hastalık bulunanların: Başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz' diyerek onların arasına koşuştuklarını görürsün. Umulur ki Allah bir fetih yahut katından bir emir getirecek de onlar, içlerinde gizledikleri şeyden dolayı pişman olacaklardır.'

Müslüman kardeşlerimden Kur'an'ı ve bu ayetlerin tefsirini okumalarını rica ediyorum. Bunlar, Allah Teâlâ'nın kitabında çok fazladır. Allah Teâlâ'nın kitabında bizleri kâfirleri dost etmememiz hususunda uyardığı ayetler mevcuttur. İbn Kesir'in Şeyh Muhammed Nasib Rifai tarafından özetlenen tefsirini okusunlar. Haçlı dünyası, İslam dünyası yemeği üzerine toplandı. Milletler bize meydan okudu. Bizlere Allah Teâlâ'dan sonra, dünyanın nimetlerinin kendilerini alıkoymadığı gençlerden başka bir şey kalmadı. Allahu Subhanehu ve Teâlâ bizlere cihadı geciktirmek

için bahaneler bulanlara nasıl cevap vereceğimizi öğretti: 'Sonra onlara savaş farz kılınınca, içlerinden bir gurup hemen Allah'tan korkar gibi, hatta daha fazla bir korku ile insanlardan korkmaya başladılar da "Rabbimiz! Savaşı bize niçin yazdın! Bizi yakın bir süreye kadar ertelesen (daha bir müddet savaşı farz kılmasan) olmaz mıydı?" dediler. Onlara de ki: "Dünya menfaati önemsizdir, Allah'tan korkanlar için ahiret daha hayırlıdır ve size kıl payı kadar haksızlık edilmez.' 'Bizi yakın bir süreye kadar ertelesen'... İşte bugün bize isabet eden budur.

Allah'ın emirlerine icabet edenler; dünya meta'ının az ve ahiretin daha hayırlı, kalıcı olduğunu anlayanlardır. Allah Teâlâ ayetlerinde şöyle buyuruyor: 'Ey iman edenler, Yahudilerle Hıristiyanları dost edinmeyin' İbn Kesir, Müslümanların münafıkları, Beni Kaynuka Kabilesi Yahudilerini dost edinip savundukları gün keşfettiklerini söylüyor. Bugün de Arap rejimler, açık açık Yahudi ve Hıristiyanları dost ediniyorlar. İnsanlar, İslam ve Müslüman düşmanlarını övüyorlar. Ve la havle ve la kuvvete illa billahilaliyyilazim. Ciddi ve dürüst bir konum alarak Allah Teâlâ'nın rızasını istemeliyiz. Bu hayat ancak aldanış dünyasıdır. İmkânı olan her müslümanın Allah Teâlâ'ya kendisinden razı bir şekilde ulaşabilmek için cihada gitmesi, kendine cihat sahası araması ve hazırlık yapması gerekir.

Allah Teâlâ'nın Müslümanları yüce dinine dönmekle nimetlendirmesini ve yolunda cihat için çıkıp rızasını arayan gençlere zafer nasip etmesini niyaz ediyoruz. Allah'ım bizlere sabır ver ve ayaklarımızı sabitleştir, kâfirler kavmine karşı bizlere yardım et. Kitabı indiren, bulutları yürüten, ahzapları hezimete uğratan Allah'ım, onları hezimete uğrat ve bizlere zafer nasip eyle. Allah'ım, bizlere dünyada da ahirette de iyilik ver ve ateş azabından koru. Allah'ım, Amerika'ya, İsrail'e ve onları dost edinenlere

karşı bize zafer nasip eyle. Sen her şeye kadir olansın. Son duamız: Elhamdulillahi rabbilalemin ve sallallahu ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ve sellem.

1- Usame bin Ladin'in El-Cezire Televizyon Kanalı muhabiri Teysir Alloni ile görüşmesi:

Bin Ladin El-Cezire TV Kanalına konuşuyor..

21 Ekim 2001 tarihinde El-Cezire TV Kanalı muhabiri Teysir Alloni tarafından Şeyh Usame bin Ladin ile gerçekleştirilen ancak yayınlanmayan röportajın tam metni:

Teysir Alloni: Dünyanın her tarafında, her kesimden insanın ağzında dolaşan soru New York ve Washington olaylarına karışıp karışmadığınız, diğer taraftan Amerika da bu olaylara karıştığınıza dair çok ikna edici kanıtları olduğunu iddia ediyor. Bu iddialara, sorulara ne şekilde cevap veriyorsunuz?

Şeyh Usame bin Ladin: Elhamdulillahi Rabbilalemin, essalatu ve vesselamu ala Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain. Öncelikle bu operasyonların terörist saldırı olarak nitelendirilmesi yanlıştır. Allah'ın kendilerine başarı ihsan ettiği bu gençlerin savaşı Amerika'nın kalbine taşımayı başarmaları, Amerika'nın en önemli hatlarını yerle bir etmeleri, ekonomik, askeri sembollerini yıkmaları; tüm bunlar Allahu Subhanehu ve Teâlâ'nın lütfüyle olmuştur. Onların bu girişimleri, -bizim anlayışımız ve koruyageldiğimiz değerler çerçevesinde- kendini savunmadır. Filistin'deki kardeşlerimizi, oğullarımızı korumak,

kutsal değerlerimizi özgürleştirmektir. Eğer bu saldırıların terörist saldırılar olduğu, evlatlarımızı öldürenlerin öldürülmesi de terör olarak yayılmaya çalışılıyorsa tarih şahitlik etsin bizler teröristiz.

Teysir Alloni: Peki Şeyh, sizin bildiri ve açıklamalarınızı takip edenler son olarak yaptığınız açıklamada ettiğiniz yemininizle New York, Washington saldırıları arasında bağlantı kurabilir. Zira bu açıklamalarda aynen şöyle yemin ettiniz: Gökyüzünü direksiz olarak yükselten Yüce Allah'ın adıyla yemin ederim ki, bizler Filistin'de rahat yüzü görmedikçe, Amerika da rahat etmeyecek.' Bu çıkarım hakkındaki görüşünüz nedir?

El-Cezire TV Kanalı muhabiri Teysir Alloni

Şeyh Usame bin Ladin: Bağ çok basit. Bizler bunu teşvik ettik. Senelerdir de ediyoruz. Bu hususta bildiriler, fetvalar yayınladık. Aynı şekilde yayınlanan röportaj ve yayınlarda da bunu teşvik sürekli bir şekilde devam ediyor. Eğer bu olayların bizim bu teşviklerimizle bir bağı olduğunu kastediyorlar veya kastediyorsanız, evet bu doğru. Bunu teşvik ediyoruz, ayrıca teşvik zorunludur. Allahu Subhanehu ve Teâlâ, bununla en hayırlı insanı mesul tutmuştur ki ayet-i kerime de şöyle buyurulur: 'Artık Allah yolunda savaş. Sen, kendinden başkası (sebebiyle) sorumlu tutulmazsın. Mü'minleri de teşvik et. Umulur ki Allah kâfirlerin gücünü kırar (güçleriyle size zarar vermelerini önler).

Allah'ın gücü daha çetin ve cezası daha şiddetlidir.' Ve kâfirlerin gücünü kırmanın yolu savaş ve özgürlüktür. Bu bağlantı doğru; biz Amerika ve Yahudilere karşı savaşı teşvik ettik.

Teysir Alloni: Şeyh Usame bin Ladin! El-Kaide şu anda, dünyanın askeri, siyasi, teknolojik alanlarda dünyaya egemen devlete karşı mücadele ediyor. Amerika'nın sahip olduğu maddi imkânlara sahip olmadığı kesin olarak bilinen El-Kaide hangi mantıkla böyle bir girişimde bulunuyor? Hangi mantığa dayanarak El-Kaide gibi bir örgüt, Amerika'yı askeri olarak hezimete uğratmayı düşünüyor?

Şeyh Usame bin Ladin: Elhamdulillah, şunu söyleyeyim, savaş El-Kaide ve dünya haçlıları arasında değildir. Savaş; İslam, İslam dünyası ve dünya haçlıları arasındadır. Ve bu örgüt, Allahu Subhanehu ve Teâlâ'nın lütfüyle, Afganistan'da mücahit kardeşlerimizle beraberdi. İnsanlar, bunun gibi o dönemde daha şiddetli laflar da ediyorlardı. 'Sovyetler Birliği'ni nasıl yenerler', diye soruyorlardı ki o dönemde Sovyetler Birliği gerçekten tüm dünyayı korkutan dev bir güçtü. NATO onun korkusundan tir tir titriyordu. Bize ve mücahit kardeşlerimize Allah tarafından bahşedilen lütufla ortadan kalkan Sovyetler Birliği nerede? Geride sadece izleri kaldı. Bir bütün olarak devamlılık gösteremedi, çok sayıda devletçiklere ayrıldı, Rusya kaldı. Bizleri katından güçle destekleyerek Sovyetler Birliği'nin yenilgiye uğramasına dek bizlere sebat veren Allah Teâlâ'nın, aynı şekilde yine katından yardım ederek, aynı topraklarda aynı insanlarla Amerika'yı da yenmemizi sağlamaya gücü yeter. Bu, Allah'ın lütfudur ve bizler Amerika'nın yenilmesinin Allah'ın izniyle mümkün olduğuna inanıyoruz. Bu ise bizlere Allah'ın izniyle Sovyetler Birliği'ni yenmekten daha kolaydır.

Teysir Alloni: Bunu nasıl açıklıyorsunuz? Neden Amerika'yı yenmek daha kolay?

Şeyh Usame bin Ladin: Amerika ile savaşı Somali'de kardeşlerimiz tecrübe etti. Orada hatırı sayılır bir kuvvet bulamadık. Amerika çok büyük korkutma kapasitesi olan bir devlet bu imkânlarını kullanarak daha savaşa girmeden önce insanları korkutuyor. Kardeşlerimiz burada; Afganistan'da ve Somali'de bazı mücahit kardeşlerle Amerika'ya karşı savaşı tecrübe etti. Amerika Somali'den kuyruğunu sıkıştırarak, yenilgiye ve hüsrana uğramış bir şekilde çıktı. Amerika en kısa süre zarfında oradan çıkmak zorunda kaldı. Yeni Dünya Düzeninden[22] bahseden dev medya propagandalarını, kendisinin de bu yeni düzenin her istediğini yapan efendisi olduğunu unutuverdi. Tüm bu saçmalıkları reddedip Allah'ın lütfüyle ordularını yenik bir şekilde toplayarak gitti. Ve 79'dan 89'a kadar 10 yıl, Ruslarla savaşı tecrübe ettik. Sonra Afganistan'daki komünistlere karşı savaştık. Şimdi ikinci haftasındayız. İki savaş ve iki grup (Amerika ve Rusya) arasında dağlar kadar fark var. Allah Teâlâ'dan bizleri katından güçlerle desteklemesini ve Amerika'nın kibirli burnunu kırmasını niyaz ediyoruz. O'nun (c.c.) bunu yapmaya gücü ve kuvveti yeter.

Teysir Alloni: Peki Şeyh, toprakları sınırlayarak: Bu topraklarda yeneceğiz, dediniz. El-Kaide'nin Afganistan'da varlığının halka pahalıya mal olduğunu düşünmüyor musunuz?

Şeyh Usame bin Ladin: Bu bütünlüğü bulunmayan kısmi bir bakış açısı, yani sadece bir köşeden bakmak. 1979 yılında Rusya Afganistan'a girip de bizler de Afganistan'daki mücahitlere yardım etmek için geldiğimizde Suudi Arabistan hükümeti resmi olarak bizden Afganistan'a girmememizi ve Peşaver'de

22 Usame bin Ladin ve Küresel Cihadcılar her fırsatta ABD, NATO, BM, AİHM, UNİCEF gibi uluslararası kurumlar tarafından Batı dünya görüşüne göre yönetilen dünya düzenini reddettiklerini ve İslam Hilafetinin tüm dünyayı kendi kurumları ve dünya görüşü ile yöneteceği bir dünya istediğini belirtmektedirler.

muhacir olarak kalmamızı istedi. Çünkü benim Afganistan'a girerek orada yakalanmam ya da esir düşmem, Suudi Rejimi'ne yakın bir ailenin orada bulunması demekti. Bu da Suudi Rejiminin Afganistan'da mücahitleri desteklediği anlamını doğuracaktı ki o dönemde tüm dünya Sovyetler Birliği'nden korkuyor, hatta korkusundan titriyordu. Bu yasağı önemsemedim. Bu da onların bakış açılarına göre kendilerine zarar verdi. Afganistan'a ilk geldiğimizde, Müslüman ruhunu yaşatabilmek, çocukları koruyabilmek, dinin zafer kazanabilmesini sağlayabilmek, Müslümanları saklayabilmek için birçok şeye katlandık. Zaten bu tüm Müslümanların üzerine vaciptir. Bunun sadece Afganların üzerine vacip olduğunu söylemiyoruz. Eğer bu vacibi yerine getirmek, Filistin'deki kardeşlerimize yardım etmek için, ben veya diğer kardeşlerim kalkıp gelmişsek de yükümlülük sadece Usame'nin üzerinde olacak değildir. Bu sorumluluğu herkes; tüm ümmetin taşıması gerekir. Allah yolunda cihat bugün bizim de, Afganların da, diğerlerinin de üzerine vaciptir. Evet, doğru. Onlar katlanıyorlar ancak bu şer'i bir vaciptir. Onların da diğerlerinin de Allah yolunda buna tahammül etmeleri gerekir. Buna ek olarak Afganistan'ın sadece bizim yüzümüzden vurulduğu bahanesinin ardına sığınılmasına gelince: Amerika ile benim aramda şahsi bir mesele yok. Amerika benim paramı almamış, bana eziyet de etmemişti. Sorun bu değildi. Sırf İslam ümmetini Amerika ve Yahudilere karşı savaşa teşvik etmemizden ötürü bu sözü ortaya attılar. Bilindiği gibi Amerika, herhangi bir İslam devletinin kurulmasına karşıdır. Molla Ömer ve Taliban'ın büyük liderleri, birçok münasebet sırasında yaptıkları açıklamalarda, göz dikilenin sadece Usame bin Ladin değil asıl dinlerinin olduğunu dile getirmiştir. Yine Molla Ömer'in dediği gibi, Usame bin Ladin gelmeden önce İngilizler gelip Afganistan'a saldırdı. Sonra yine biz daha gelmeden Ruslar geldi. Şimdi de

Amerika. Allah'tan daha önce müttefiklerini hezimete uğrattığı gibi Amerika'yı da hezimete uğratmasını diliyoruz.

Teysir Alloni: New York ve Washington saldırılarında olanlara dönersek, bu konudaki değerlendirmeniz nedir? Sizce bu saldırıların Amerika ve İslam dünyasına etkisi nedir? Müsadenizle iki seçenekli bir soru.

Şeyh Usame bin Ladin: 11 Eylül Salı günü New York ve Washington'da meydana gelen olaylar, tüm standartlara göre gerçekten çok büyük operasyonlardı. Etkileri hala sürmektedir. Kulelerin, başta da ikiz kulelerin yıkılması çok büyük bir olaydı. Onu da başka olaylar izledi. Ekonomik etkilerden de bahsedeceğiz, bu etki de sürmektedir. Onların itiraf ettikleri, Wall Street Borsası'nda zarar %16'ya ulaştı. Söylenenlere göre bu derece hasar, Wall Street'in açıldığı 230 seneden bu yana kesinlikle görülmedi. Büyük bir parçalanma gerçekleşti. Bu borsada dolaşan paranın değeri 4 trilyon dolardır. Bu rakamın %16'sını hesap edersek hasarın miktarını öğreniriz ki bu da Allah'ın lütfüyle 640 milyar dolardır. Bu rakam, 640 yıllık Sudan bütçesine denktir. Allah'ın başarılı kıldığı bir darbe ve Allah'ın izniyle sadece bir saat içinde bu meblağı kaybettiler. Amerika'nın günlük milli geliri 20 milyar dolardır. Ve bu operasyonlardan sonra girdikleri şok etkisiyle 1 hafta boyunca işe gitmediler. 20 milyar doları bir haftayla çarparsak 140 milyar dolar eder. 640 milyar doları da eklersek kaça ulaşırız? Yaklaşık 800 milyar dolar. Binaların, yapıların zararı 30 milyar dolar. İki gün önce gerek yolcu, gerek nakil uçak şirketleri 170.000 çalışanını işten çıkardı. Allah'ın lütfüyle Amerikalılarca yapılan araştırmalar ve analizler, Amerikan halkının %70'inin ikiz kuleler ve savunma bakanlığı -Pentagon- darbelerinden sonra psikolojik sorunlar yaşamaya başladıklarını ortaya koydu. Ünlü otel şirketlerinden bir tanesi olan Intercontinental, Allah'ın ihsanıyla 20 bin

çalışanını işten çıkardı. Bu operasyonların sonucunda ortaya çıkan zararın değeri ölçülemez. Allah'ın izniyle etkiler artarak devam etmektedir. Görünen zarar en az 1 trilyon dolara ulaşmıştır. Allahu Subhanehu ve Teâlâ'dan kardeşlerimizin şehadetlerini kabul etmesini ve onları Firdevs'ul A'la cennetlerinde rızıklandırmasını diliyoruz. Ancak bunların dışında kulelerin yıkılmasının daha büyük ve daha tehlikeli başka etkileri de oldu. Bu da, Amerika'nın liderliğini yaptığı Batı Uygarlığı'nın değerlerinin de parçalanmış olmasıdır. O özgürlük, insan hakları, insanlıktan bahseden manevi dev burçları da böylece yıkılıp toz toprak oldu. Bu da Amerikan hükümetinin yayın organlarını bizlerin birkaç dakikayı geçmeyen konuşmalarımızı yayınlamaktan menetmesinde kendini gösterdi. Çünkü gerçeklerin Amerika halkına gözükmeye başladığını hissettiler. Bizler gerçekte, onların kastettikleri manada terörist değiliz. Ancak bizlere Filistin'de, Irak'ta, Lübnan'da, Sudan'da, Somali'de, Keşmir'de, Filipin'de ve her yerde saldırılıyor. İşte bu İslam Ümmeti'nin onların işledikleri zulümlere verdiği cevaptır. Bu nedenle, bu yönde açıklamalar yaptılar, bu emri verip düşünce ve ifade özgürlüğünü unutuverdiler. Özgürlük ve Amerika'daki özgürlükler, insan hakları bir daha döndürülmemek üzere giyotine gönderildi. Hükümet, Amerikan halkını ve genel olarak da Batıyı, boğucu bir hayatın, tahammül edilemez ateşin içine sokacak. Çünkü hükümet liderlerinin Siyonist lobi ile sıkı bağları var ve sırf iktidarda kalabilmek için bu lobinin etkisiyle oğullarımızı, çocuklarımızı haksızca öldüren İsrail'in çıkarlarına hizmet ediyorlar.

Teysir Alloni: Operasyonların (11 Eylül saldırılarının) İslam Dünyası'na etkileri konusunda çelişkili sözler var. Bir yanda bazılarının 'İslam dünyasını büyük bir sevinç kapladı' sözleri dolaşırken diğer taraftan da resmi açıklamaları ya da açıklama yapma imkânı olanların söylediklerini duyuyorsunuz ve onlar

sürekli, 'bunlar terörist saldırılar, masum siviller öldürüldü, biz bunu kabul etmiyoruz, bu saldırılar Hanif İslam dininin öğretileriyle çelişmektedir' ve bunun gibi şeyler diyorlar. İslam dünyasında meydana gelen bu ikilem hakkında sahip olduğunuz imkânlar ölçüsünde edindiğiniz bilgilere göre konuya bakış açınız, değerlendirmeniz nedir?

Şeyh Usame bin Ladin: Meydana gelen olaylar, Amerika'nın dünyada uyguladığı terörün gerçeğini net bir şekilde ispatlamıştır. Bush, insanların iki kısma ayrıldığını açıkladı. Bunlardan ilki Bush ve yanında yer alanlar, diğeri de Bush hükümeti ile küresel Haçlı Seferleri'ne katılmayı kabul etmeyen ülkeler ki bunlar zorunlu olarak terörist ülkeler oluyor. Bundan daha açık terör var mıdır? Bir güç sahibi olmayan birçok devlet, bu şiddetli dünya terörünün yanında yer almak, ona kibar davranmak, 'senin yanındayız' demek zorunda kaldı. Bizim kardeşlerimizi, kutsal değerlerimizi savunduğumuzu çok iyi bildikleri halde bunu yapmak zorunda kaldılar. Bunun için gerek batılı gerek doğulu, bölgede açıklama yapan liderler, sorunların çözülmesi, terörün kökten sonlandırılması gerektiğini söylediler. Bu sorunlar nelerdir? Filistin sorunu dediler. Bizler adil bir şekilde bu davayı sürdürüyoruz. Ancak Amerika'nın korkusundan bizim adil çözümcü olduğumuzu söyleyemiyorlar, bizim hakkımızda terörist diyorlar. Öyleyse Filistin sorununu çözün. Bu darbelerin ve etkilerinin üzerine Bush ve Blair harekete geçerek 'Şu an bağımsız bir Filistin Devleti'nin kurulma vakti gelmiştir' dediler. –Subhanallah- 10'larca yıldır vakti değildi de bu saldırıdan sonra mı vakti gelmiş oldu? Onlar darbe, öldürme dilinin dışında bir dilden anlamıyorlar. Ve bizi öldürdükleri gibi onları öldürmeliyiz ki korkuda iki taraf arasında –Müslümanlar ve Amerikalılar- denge olsun. Böylece iki tarafın korku dengeleri bu yeniçağda ilk defa yaklaşmış oluyor. Amerikan yöneticileri bize karşı ne

isterlerse yapıyorlardı. Kurbanlarını bağırmaktan ya da inlemekten men ediyordu. Sonra kalkıp Clinton bizlere, Kana (96 senesi) katliamından sonra, İsrail'in kendisini savunma hakkının olduğunu söylüyor. Hatta İsraillileri sadece kınamaya bile izin vermiyorlar. Yeni Başkan Bush ve Dışişleri Bakanı Colin Powell iktidarlıklarının ilk aylarında gerçekleştirdikleri ziyaretlerinde, Amerikan Büyükelçiliği'ni Kudüs'e taşıyacaklarını ve Kudüs'ün sonsuza dek İsrail'in başkenti kalacağını açıkladılar. Kongre ve parlamento meclisi de onların bu sözlerini alkışlamıştı. Bundan daha büyük nifak olamaz. Bu apaçık bir zulümdür. Ve onlar, kafalarına vurulmasından başka bir şeyden anlamazlar. Allah'ın lütfüyle savaş Amerika'nın içine taşındı. Bunun devam etmesi için de zafer kazanana, ya da Allah'a kavuşana kadar Allah'ın izniyle uğraşacağız.

Teysir Alloni: Peki Şeyh, cevaplarınız bizi sürekli Filistin ve Filistin sorunundan bahsetmeye itiyor. İzninizle sormak istiyorum, son bildirilerinizde ya da özellikle iki parantez arasında 'Müşrikleri Arap yarımadasından çıkarın' anlamındaki hadis-i şeriften alıntı yaparak başlık attığınız; yıllar önce yayınlanmış, Yahudilere ve Haçlılara karşı savaşa çağırdığınız bildirinizde Amerika'nın Arap Yarımadası'ndan çıkarılmasına odaklanıyordunuz. Son zamanlarda önceliklerinizin değiştiğini görüyoruz. Filistin davası ya da sizin isimlendirdiğiniz şekliyle 'Aksa Davası'nı ilk sıraya, Harameyn (Mekke-Medine) davasını da ikinci sıraya koydunuz. Bu konuda doğru mu düşünüyoruz, açıklayabilir misiniz?

Şeyh Usame bin Ladin: Şüphesiz Aksa'nın özgürleştirilmesi, Filistin'deki, Irak'taki, Lübnan'daki ve tüm İslam ülkelerindeki güçsüzleri kurtarmak için cihat etmek farz'u-l ayn'dır. Aynı şekilde Arap Yarımadası'nı müşriklerden kurtarmak da farz'u-l ayn'dır. Ancak öne geçirme meselesi ya da Usame bin

Ladin, Filistin davasını ön plana koydu yönündeki sözler yersizdir. Fakir kulun (kendisi) hicri 1407 yılında düzenlediği ve Müslümanları Amerikan eşyalarını boykota teşvik ettiği konferanslar bulunmaktadır. Ve Amerika'nın mallarımızı Yahudilere vermek için aldığını söylüyordum. Ve o Yahudiler bu mallarla Filistin'de kardeşlerimizi öldürdüler. Keşmir gibi, diğerleri gibi birçok yerde, birkaç yıl önce kurulan 'Yahudi ve Haçlılar karşıtı İslami Cephe'de cihat farz-ul ayn'dır.

Bu iki olayı ya da davayı önem bakımından andık. Ve bazı zamanlarda meselelerden birine daha çok iten unsurlar söz konusu olabilir ve o yöne daha fazla yönelebiliriz. Ancak bu tarafa yönelirken diğer tarafı ihmal etmeyiz.

Teysir Alloni: Sizi Filistin sorununa iten unsurlar nelerdi?

Şeyh Usame bin Ladin: Mübarek son intifadanın son aşaması –Recep intifadası- bizim bu yöne itilmemizde önemli bir etken oldu. Bu da bu davaya yardımcı olan en büyük sebeplerden biri oldu. Buna ya da bir başkasına itilelim bizler, vacipten vacibe koşuyoruz. Bir vacipten bir başkasına geçmekte de şer'an bir sıkıntı yoktur. Bunların hepsi birbirine hizmet ediyor. Örneğin, Amerika'nın Filistin meselesi için vurulması Suudi Arabistan meselesi için vurulmasına hizmet eder. Bunun aksi de doğrudur. Onlar, Tebuk ve Doğu Bölgesi'nde Yahudilerin savunma hattı sayılıyor. İkisinin arasında hiç bir fark yoktur.

Teysir Alloni: Şeyh, şimdi Yahudi ve Haçlılar veya sizin dediğiniz gibi Haçlılar ve Yahudilere karşı cihadın vacip olduğuna dair fetvalar yayınladınız. Diğer taraftan da başka âlimlerin bu konuda yayınlanmış fetvalarını görüyoruz. Bazıları sizi destekliyor olabilirler ancak sizin fetvalarınıza karşı olanların olduğu da kesin. Bazıları şöyle diyorlar: Hangi esasa dayanarak sırf dini için, sırf Yahudi olduğu için Yahudileri veya Haçlı veya Hıristiyan'ı sırf Hıristiyan olduğu için nasıl öldürebiliriz?

Fetvalarınız ve diğer fetvalar arasında bir birlik yok. Bunun sebebi nedir?

Şeyh Usame bin Ladin: Elhamdulillah, bu konularda birçok fetvalar yayınlandı. Pakistan'da da birçok âlim çeşitli fetvalar yayınladı. Bu fetvaları yayınlayanlardan en tanınmışı müftü ise Müftü Nizameddin Şemzai'ydi.[23] Arap ülkelerinde; özellikle Suudi Arabistan'da defalarca birçok fetva yayınlandı. Bunların en meşhuru ise Hamud Bin Abdullah Bin Ukala El-Şuaibi idi. Allah'tan ömrünü mübarek kılmasını niyaz ediyoruz. (1422 hicri yılında vefat etmiştir). Kendisi ülkenin en büyük âlimlerinden biriydi. Amerikalılara ve Filistin'deki İsraillilere karşı savaşılmasının vacip olduğunu onaylıyor, kanlarını ve mallarını mübah sayıyordu. Aynı şekilde Şeyh Süleyman El-Ulvan da bu yönde fetva vermiştir. Âlimlerden birisi de 'Yeni Haçlılar Savaşı'nın Gerçekleri' üzerine bir kitap çıkarmıştır. Kendisi kitabında bu savaşın doğru olmadığı ve şer'an cevaz verilmesinin kötü sonuçlar doğurduğu iddialarının aksini ispatlamıştır. Kitabı inceleme imkanı buldum. Gerçekten iyi ve başarılı bir derleme yapmış, Allah bereketli kılsın.

Teysir Alloni: Masum sivillerin öldürülmesi hakkında ne diyorsunuz?

Şeyh Usame bin Ladin: Amerika'nın ve bazı aydın çevrelerin iddia ettikleri gibi 'masum siviller' gerçekten çok garip bir söz! Kim dedi, bizim oğullarımız ve sivillerimiz masum değil ve kanları da mübah? Dedilerse hangi ölçüye göre bunu söylediler?

23 Pakistan'ın tanınan Âlimlerinden Müftü Nizameddin Şemzai Küresel Cihad hareketine destek verdiği için Pakistan'da öldürüldü. Şemzai'nin 2004 yılında Taliban ve El-Kaide'nin Pakistan'da Şii'lere, camilere ve sivil yerleşimlere düzenlenen saldırıları gerçekleştirmekle itham ettiği CIA ve Blackwater tarafından öldürüldüğü iddia edilmektedir. Bilindiği gibi sivillere yönelik saldırıları organize eden ABD ajanı Raymond Davis Pakistan'da yakalanmıştı. Ajanın aracında Silah, maske, GPS gibi malzemeler bulunmuştu.

Onların sivillerini öldürdüğümüzde dünya doğusundan batısına bize haykırdı ve Amerika tüm müttefiklerini, işbirlikçilerini ve işbirlikçilerinin küçüklerini topladı. Kim demiş bizim kanlarımız kan değil de onlarınki kandır diye? Kim bu fetvayı verdi? Onlarca senedir bizim ülkelerimizde insanımızı öldüren kim? Irak'ta 1 milyondan fazla çocuk öldü ve hala da ölmekteler. Niye hiç bir kınama, yanlış olduğunu söyleyen, taziyede bulunan bir söz işitmedik? Resulullah (s.a.v) sahih bir Hadis-i Şerifte şöyle buyuruyor: 'Kadının biri hapsettiği bir kedi yüzünden cehenneme girdi. Ne ona yemek verdi, ne de onu, topraktaki haşereleri yemek üzere serbest bıraktı.' Bu sadece bir kedi. Ya milyonlarca Müslüman'ı öldürenlerin durumu nasıldır? Nerede aydınlar? Nerede yazarlar? Nerede âlimler? Nerede özgürler? Nerede kalbinde zerre iman olanlar? Biz her gün öldürülürken Amerikan halkını öldürdüğümüzde nasıl hareket ediyorlar? Her gün Filistin'de çocuklar öldürülmüyor mu? İnsanlarda gerçekten büyük bir sorun var. Hesaplar iyi yapılarak, açık, net ve güçlü konumlar alınmalıdır. Ancak insanlar doğalarının gereği, farkında olmadan güçlüden yana meylediyorlar. Bizim hakkımızda konuştuklarında onlara cevap vermeyeceğimizi de biliyorlar. Hükümetlerin ve Amerika'nın yanında yer aldıkları zaman, hiç hissetmedikleri duygular hissediyorlar. Eski zamanlarda Arap Krallarından biri Araplardan bir adamı öldürtür. İnsanlara göre kralların insanları öldürtmesi alışılagelmiş bir durumdur. Öldürülen adamın kardeşi kralı gözetlemeye başlar ve fırsatını bulunca onu öldürür. Kardeşinin kanının intikamını alan adam, halktan azarlayıcı sözler işitir. Ona şöyle derler: 'Kardeşin için kralı mı öldürüyorsun?'. Peki kim krala öncelik verdi? O da can diğeri de can. Canlar eşitti. Aynı şekilde Müslümanların kanı da eşittir. O asırda da kanlar eşitti ve hâlim bir kişi olan o adam şu cevabı verdi: 'Kardeşim benim kralımdır. Siz ise

onu benim kralım olarak görüyorsunuz.' Filistin'deki evlatlarımız bizim kralımızdır. Bizim oğullarımızı öldürmelerine karşılık küfrün krallarını, Haçlıların krallarını, kâfirlerin sivillerini öldürüyoruz. Bu şer'an de aklen de caizdir.

Teysir Alloni: Öyleyse bunun misilleme olduğunu söylüyorsunuz. Siz bizim sivillerimizi öldürüyorsunuz, biz de sizinkileri?

Şeyh Usame bin Ladin: Onların sivillerini öldürmemiz şer'an ve aklen caizdir. Alimlerin bu konuda fetvaları bulunmaktadır.

Teysir Alloni: Delilleri nedir?

Şeyh Usame bin Ladin: Resulullah'ın (s.a.v) çocukların ve kadınların öldürülmesini men eden hadisinin delil olarak getirilmesinin uygun olmadığını belirtiyorlar. Evet, Resulullah'ın (s.a.v) bu hadisi sabittir. Ancak çocukların ve kadınların öldürülmesi hususundaki men etme kesin değildir. Bunun istisnai durumu da bulunmaktadır. Allah Teâlâ kitabında şöyle buyurmaktadır: 'Eğer ceza verecekseniz, size verilen cezanın misliyle ceza verin.' Nahl Suresi, 126.

İlim ehlinden birçokları; İbn'ul Kayyim, El-Şevkani, El-Kurtubi (Allah rahmet eylesin), tefsirlerinde şöyle diyorlar: 'Kâfirler, çocuklarımızı ve kadınlarımızı öldürmeye azmederlerse, aynı şekilde karşılık vermemizde, çocuklarımızı, kadınlarımızı öldürmelerini engellemeye azmetmekte hiçbir sakınca yoktur.' Bu, olayın dini boyutudur. Sözlerini dini ilme dayandırmadan konuşanlar ise 'bu çocuğun ölmemesi gerekir' diyor. Şu da bilinmelidir ki Allah'ın kendilerine başarı ihsan eylediği o gençler, çocukları öldürmeye azmetmedi. Aksine dünyadaki en büyük askeri merkez olan Pentagon'u vurdular. Ve orada 64 bin görevli çalışmaktadır. Askeri bir mekân, güç ve askeri tecrübe merkezi!

Teysir Alloni: Dünya ticaret merkezi için ne diyorsunuz?

Şeyh Usame bin Ladin: Dünya ticaret merkezi, çocukların okulu veya bazılarının evleri değildi. O merkezlerin içinde yer alan adamlar hakikatinde, yeryüzünde bozgunculuk çıkaran en büyük ekonomik gücü destekleyen insanlardı. Onların hesaplarını yeniden gözden geçirmeleri gerekir. Nasıl ki bizim kadınlarımızı, masum insanlarımızı öldürüyorlar, biz de onlar bundan vazgeçene kadar, onların kadınlarını, masumlarını öldüreceğiz.

Teysir Alloni: Şeyh Usame, şu anda tüm medya ve istihbarat birimleri, sizin çok geniş bir şebekeyi yönettiğinizden bahsediyorlar. Bazıları, sizin 40-50 devlete yayıldığınızı, El-Kaide'nin çok büyük maddi imkânlara sahip olduğunu, bu imkânların büyük kısmını düzenlediğiniz operasyonlarda kullandığınızı, İslami hareketleri veya diğer kesimlerde isimlendirildiği gibi terörist hareketleri desteklediğinizi söylüyorlar. El-Kaide Örgütü'nün Usame bin Ladin'in şahsına bağı ne ölçüdedir?

Şeyh Usame bin Ladin: Elhamdulillah, söylediklerinize karşılık daha önceki sözlerimi tekrar edeceğim. Durum fakir kul'a ve El-Kaide Örgütü'ne has bir durum değildir. Bizler Muhamed (s.a.v)'in komutanlığını yaptığı İslam ümmetinin evlatlarıyız. Rabbimiz Subhanehu ve Teâlâ tektir. Peygamberimiz de (s.a.v) tektir. Kıblemiz de ümmetimiz de birdir. Yüce kitabımız ve peygamberimizin (s.a.v) temiz sünneti bizleri dinen iman kardeşliğiyle bağladı. Ve tüm mü'minler kardeştir. Mesele, Batının tasavvur ettiği gibi değildir, yani orada 'filan isimle özel bir örgüt var' meselesi değil. Aksine bu isim gerçekten çok eski bir isimdir ve biz kurmadık. Allah ona rahmet eylesin Ebu Ubeyde kardeş, gençleri azgın, zâlim, gerçekten yoldan çıkmış terörist Sovyetler Birliği'ne karşı savaşa hazırlamak için kışla kurmuştu. İşte biz buraya bir eğitim üssü mahiyetinde El-Kaide diyorduk. Sonra bu isim büyüdü. Ancak bizler ümmetten ayrı değiliz. Aksine bu ümmetin evlatları ve ayrılmaz parçalarıyız. Ve en uzak doğudan,

Filipin'den Malezya'ya, Endonezya'ya, Hindistan'a, Pakistan'a ve Moritanya'daki kitle gösterilerinde dile getirilen ümmetin vicdanından bahsediyoruz. Canlarını New York ve Washington'da feda eden o gençlerin şehadetlerini Allah'tan kabul etmesini diliyoruz. Onlar gerçekten ümmetin vicdanını temsil ediyorlar. Onlar ümmetin zâlimden, azgın suçludan, gerçek terörist, güvenlik içinde olan insanları korkutandan intikam alınması gerektiğini gören kalbidir. Ve tüm korkutmalar kötü değildir. Aynı zamanda yapılması iyi olan korkutmalar da vardır. Örneğin suçlu hırsız, polisten korkar. Öyleyse polis için hırsıza terör uyguladı ya da hırsızı korkuttu, diyebilir miyiz? Hayır, polisin hırsıza uyguladığı korkutma istenen, olması gereken korkutmadır. Suç unsuru olan, güvendekileri korkutan kötü korkutmadır. Amerika ve İsrail kötü korkutmanın öncülüğünü yapıyorlar. Biz ise onları Filistin ve diğer mekânlarda çocuklarımızı öldürmekten caydırmak için iyi olan korkutmayı uyguluyoruz.

Teysir Alloni: Peki Şeyh Usame, El-Kaide'nin Arap ülkelerine yönelik stratejisi nedir? Bazı Arap ülkeleri, New York ve Washington hadiselerinin ardında sizin durduğunuz yönünde Amerika'nın suçlamalarına destek verdi. Bazıları da daha da ileri gitti. Bunlardan Suudi Arabistan İçişleri Bakanı, insanları sizler, metodunuz ve size tabi olma hususunda uyardı. Sizin Arap ülkelerine yönelik özel bir stratejiniz var mı? Suudi Arabistan İçişleri Bakanı'nın bu son açıklamalarına vereceğiniz cevap nedir?

Şeyh Usame bin Ladin: Bizler, şüphesiz bu ümmetin bir parçasıyız. Hedefimiz, ümmetimizin kurtuluşu, zulmün, zilletin, alçaklığın, boyun eğmişliğin ümmet üzerinden kaldırılmasını sağlamak, bu ümmete Yaratan Rabbinin hükümleriyle hükmedilmesi için Amerika'nın bölgedeki işbirlikçilerine dayattığı hükümleri kaldırmaktır. İçişleri Bakanı'nın sözlerinin bir kısmını

işittim. Bizi direk, isimle suçladı. Bizim Müslümanları tekfir ettiğimizi söyledi. Böyle bir şeyden Allah'a sığınırız. Bizler, dinden kesinlikle çıkaran hususlardan birini onun dinden çıkaran bir iş olduğunu bilerek işlemediği, veya dinde bilinmesi zorunlu şeylerden birini inkâr etmediği sürece Müslümanları Müslüman olarak görüyoruz. Yine de genel olarak diyoruz ki, bizim tasamız Rabbimizin (Subhanehu ve Teâlâ) kitabı ve Resulullahın sünneti (s.a.v) altında, tek bir kelime üzerine ümmetimizin toplanması, Resulullah (s.a.v)'in bizleri sahih bir hadisinde 'raşit halifeliğin' Allah Teâlâ'nın izniyle döneceği yönünde müjdelediği gibi ümmetin bunun için hareket etmesidir. Ümmetten istenen, bu Haçlı seferleri karşısında çabalarını birleştirmesidir. Şu anki Haçlı seferleri Müslüman dünyasına karşı, İslam'ın doğuşundan bu yana düzenlenen en şiddetli, en vahşi haçlı seferleridir. Daha önceden de Haçlı Seferleri düzenlenmişti. Ancak bunun gibisi görülmedi. Bush, kendi ağzıyla Haçlı Seferleri düzenlediklerini söyledi. Garip olansa üzerimize söylemediğimiz sözleri söylemişiz gibi iftira atılmasıdır. Bazı insanlar, içişleri bakanının söylediği gibi bizim Müslümanları tekfir ettiğimize inanıyorlar. Bundan Allah'a sığınırız. Bush, kendisinin sarfettiği sözlerden dolayı özür dilemesi istendiğinde, Haçlı Seferleri demek istemediğini söyledi. O, bu bir Haçlı Seferidir, dedi. Dünya şu an iki kısma ayrılmış durumda. Bush, ya bizden ya da terörden yanasınız, dediğinde aslında doğru söylemişti. Yani ya Haçlılardan ya da İslam'dan yanasınız! Bush şu an; taburun başında elinde kocaman bir haçla yürüyen kişi görünümündedir. Şehadet ederim ki Bush'un yolunun ardından giden herkes, kesinlikle Muhammed (s.a.v)'in milletinden çıkmıştır. Bu hüküm, Allah'ın kitabı ve Resulullah'ın (s.a.v) sünnetindeki en açık hükümlerden biridir. Daha önce sözünü ettiğim gibi şeyhler bu konuda fetvalar

vermiştir. Buna delil de Allah Teâlâ'nın mü'minlere hitaben buyurduğu şu ayettir: 'Ey iman edenler, Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar ancak birbirlerinin dostlarıdır. İçinizden kim onları dost edinirse o da onlardandır. Allah zâlimler kavmini doğru yola eriştirmez.' İlim ehli, kâfirleri dost edinenlerin kesinlikle kâfir olduklarını söyledi. Dostluğun ve bağlılığın en büyük belirleyicisi de sözler ve yayınlanan bildirilerdir. Bush'un ve Müslümanlara karşı başlattığı kampanyasının ardından gidenler, kesinlikle Allah'a (Subhanehu ve Teâlâ) ve Resulune küfür etmişlerdir. Subhanehu Teâlâ bir sonraki ayetinde de şöyle buyuruyor: 'Kalplerinde hastalık olanların, Başımıza bir felaket gelmesinden korkuyoruz' diyerek onların içine daldıklarını görürsün. Olabilir ki, Allah bir fetih yahut katından bir buyruk getirir de bunu yapanlar, benliklerinde sakladıkları şeye pişmanlık duyar hale gelirler. İman edenler derler ki, 'Şunlar mıdır o tüm güçleriyle sizinle beraber olduklarına yemin edenler?' Bütün amelleri boşa çıkmıştır da hüsrana uğrayanlardan oluvermişlerdir.' İbn Kesir (Allah rahmet etsin) ve diğerleri tefsirlerinde şöyle demişlerdir: Sahabeden birçok kişi Abdullah bin Ubeyy bin Ebu Selül'ün nifakın başı, münafık ve kâfir olduğunu bilmiyordu. Müslümanlar ve Yahudiler arasında ayrılık oldu ve Resulullah (s.a.v) Yahudileri cezalandırmak istediğinde münafıkların başı hemen harekete geçti ve Yahudilerin yanında yer alarak Allah Resulü (s.a.v) ile Yahudilerin arasına girmiş oldu. Bu ayetler de, bu adam ve benzerleri için indi.

Kâfirleri dost edinenler, kesinlikle Allah Teâlâ'yı ve Resulü'nü (s.a.v) inkâr etmiştir. Ardından gelen ayet de kâfirleri dost edinenlerin dinden döndüğüne vurguyu sürdürüyor. Zira Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: 'Ey iman edenler, sizden kim dininden dönerse, bilsin ki Allah onların yerine, kendisinin onları, onların da kendisini sevdiği, mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere

karşı ise güçlü ve şerefli olan, Allah yolunda cihat eden ve kınayanın kınamasından korkmayan bir kavim getirir. İşte bu Allah'ın bir lütfüdür. Onu dilediğine verir. Allah, geniş ihsan sahibidir. Herşeyi çok iyi bilendir.' Müslümanlara, Yahudi ve Hıristiyanları dost edinmekten şiddetle sakınmalarını söylüyorum. Her kimin ayağı bir kelime sebebiyle kayarsa, Allah'tan korkarak imanını tazelemeli ve yaptığından tövbe etmelidir.

Teysir Alloni: Kelimeyle bile mi?

Şeyh Usame bin Ladin: Evet, hatta kelime ile bile onlara yardımcı olan dinden dönmüş olur. Çılgınca bir riddet! La havle ve la kuvvete illa billâh.

Teysir Alloni: Bu ümmet için gerçekten büyük bir söz değil mi?

Şeyh Usame bin Ladin: Bu büyük bir yemin değil. Allah Teâlâ'nın bize, yüce kitabında açıkça bildirdiği bir hükümdür. Hem de en açık hükümlerden biridir.

Teysir Alloni: Arap ve İslam ülkelerindeki rejimler?

Şeyh Usame bin Ladin: Onların hiçbiri bize zarar veremez. Ömer ya da Zeyd diyebilirsin. Hakkı tanı, ehlini bilirsin. Hakkı adamlarla bilemezsin. Allah Teâlâ'nın kitabı bizim sabitelerimizden biridir. Tüm dünya içinden bir şeyi değiştirmek için toplansa bize zarar veremezler, kanaatimizi de değiştiremezler. Bir şey ya haktır ya batıl, ya İslam'dır ya da küfür.

Teysir Alloni: İzin verirseniz, elinden bir şey gelmediği kabul edilen bazı ülkelerin özür sahibi olduklarını düşünmek gerekmez mi? Bir sınırlama yapabilir misiniz? Mesela Katar Devleti'ni ele alalım. Katar, küçük bir devlet. Dışişleri bakanı, bir konuşmasında; büyük bir devletle çevriliyim. İsterse kolaylıkla bizi haritadan silebilir. Bunun için de Amerika ya da başkasıyla ittifak kurmaya mecburuz. Katar'ın bu sebeple mazereti geçerli

sayılmaz mı? Aynı şekilde Kuveyt'in, Bahreyn'in mazeretleri geçerli olmaz mı?

Şeyh Usame bin Ladin: Bu işlerde, İslam meselesinde, Mü'minlerin, Müslümanların öldürülmesi meselesinde bu insanlar böyle yapıyor. Mecbur olduklarını bahane ediyorlar. Bu, şer'an kabul edilen mecburiyet, zorunluluk değildir. Mesela Katar Prensi gelip, bir adamına senin oğlunu öldürmeyi emretse, sonra bu askere gitsek ve neden kardeşimiz Teysir'in oğlunu öldürdün diye sorsak, o da: bendeki değerini biliyorsun Teysir, ancak ben buna mecburdum, diyecek. Bu olur mu? İnsanların kanlarını bu bahaneyle döküyorlar. Böyle bir mecburiyetin şeriatta yeri yoktur. Askerin canı senin oğlunun canından daha kıymetli değil. O, öldürüyor. Mazlum bir kimseyi öldürüyor. Zâlimin senin kardeşini öldürme hakkı yoktur. Ve şeriatta böyle bir zorlama yoktur.

Teysir Alloni: Samuel Huntington ve onun gibilerin, uygarlıkların çatışmasının kesin varlığına dair sözlerine ne diyorsunuz? Haçlı ve Haçlılardan bahseden sözleriniz gösteriyor ki siz de bu çatışmanın kesinliğini onaylıyorsunuz.

Şeyh Usame bin Ladin: Bunda hiç şüphe yok, diyorum. Bu durum, kitapta da sünnette de sabittir. Bir mü'min bu gerçekleri inkâr ederse imanı sahih olmaz. Biz, ancak Allah'ın kitabı ve Resulullah'ın (s.a.v) sünnetine itibar ederiz. Ancak Yahudi ve Hıristiyanlar hurafelerle, saf, masum Müslüman halkı kandırmaktadır. Ve maalesef bölgedeki rejimler de onlara tabi oldu. Aynı şekilde birçok aydın da 'barış, dünya barışı' gerekçesiyle aynı yolu izlemektedir. Oysa bu hurafenin hiçbir temeli yoktur.

Teysir Alloni: Barış?

Şeyh Usame bin Ladin: İnsanlar üzerine (yağmuru bol ama verimi az) aldatıcı yıllar gelecek. O dönemde yalancı adam tasdik

edilecek, doğru adam yalanlanacaktır. Hâin adam güvenilir, güvenilir adam da hâin olarak kabul edilecek, kamuoyunda rüveybida söz sahibi olacaktır. (Rüvaybida nedir? Diye soruldu da) Resûlullah: "Kendisine önem verilmeyen ayak takımından olan kişi" diye cevap verdi.

Maalesef, İslam dünyasının yüksek makamlarında ve bilinen liderliklerinde bugünkü durum budur. İşte bu aldatmadır. İnsanları kandırıyorlar, yalan söylüyorlar. Ancak Allah'ın izniyle Allah'ın vaat ettiği zaferi ve kurtuluş vakti yakındır.

Teysir Alloni: Öyleyse, Şeyh Usame bin Ladin'in sözlerinden, bugün Afganistan'da süren, Amerika ve müttefiklerinin başlattığı savaşı Haçlılar ve İslam arasındaki çatışma halkasının bir parçası olduğu değerlendirmesi yaptığınız çıkarımını yapabiliriz. Peki, sizce bu krizden çıkmanın yolu nedir?

Şeyh Usame bin Ladin: Bizler, güçlü ve nihai bir savaşın içindeyiz. Bugün de söylediğim gibi, bu savaş başta İsrail olmak üzere Yahudilerle, onları destekleyen tüm Siyonist ve Hıristiyanlarla bizim aramızdadır. Bizler, peygamberimizin (s.a.v) İsra gecesinde yürütüldüğü toprakları işgal eden, çocuklarımızı, kadınlarımızı, kardeşlerimizi gece gündüz öldüren İsrailllileri öldürmekten çekinmeyeceğiz. Her kim de onların hendeğinde yer alırsa kendisinden başkasını suçlamasın. Eğer bu handikaptan çıkmanın yolunu kastediyorsan da bu başkalarının elindedir. Bize gelince, bizim üzerimize saldırıldı ve ilk olarak bu zulmü ortadan kaldırmamız gerekir. Bize saldıran bu saldırıyı durdursun. Resulullah (s.a.v) bizlere, bu topraklarda onları bu isimle yeneceğimizi bildirdi ve bizi müjdeledi. Amerika 35 seneden fazla süredir, kendi kendine ve halkına saldıran oldu. İsrail'i tanıdı, destekledi. Nixon döneminde 1973 yılında, hava köprüsü kurarak Amerika'dan Telaviv'e silah, adam ve mühimmat gönderdi. Bu da, savaşın gidişatına etki etti. Nasıl onlara

karşı savaşmayalım? Kurtuluş isteniyorsa tüm Müslümanların onlara karşı savaşması vaciptir. Bizler basit sözler söyledik. Bu sözler Amerika'yı korkuttu ve değerini düşürdü. Çok komik iddialarda bulundu. Usame'nin konuşmalarında teröristlere şifreli mesajlar var, dediler. Sanki telefonlar, yolculuk yapanlar, internet, normal, APS ve elektronik posta yok da güvercinle haber uçurma çağında yaşıyoruz! Yani gerçekten çok komik şeyler. İnsanların akıllarını hafife alıyorlar. Filistin halkı rahat yüzü görmeden, Amerika güvenli yaşamayı hayal bile edemeyecek, diye ettiğimiz yemin Amerikan hükümetinin, İsrail'in işbirlikçisi olduğunu, İsrail'in ve halkının çıkarlarını kendi halkının çıkarları önüne geçirdiğini ortaya koydu. Mesele basit. Amerika bu handikaptan, Arap Yarımadası'ndan çıkıp, İsrail'i desteklemekten vazgeçmedikçe, İslam Dünyası'nın işlerine karışmaktan vazgeçmedikçe kurtulamayacak. Bu denklemi, Amerikan okullarında okuyan herhangi bir çocuğa verseydik birkaç saniye içinde çözerdi. Ancak Bush ve onun yanında yer alanlar, Allah'ın izniyle kılıç kafalarına gelmedikçe olayı çözemiyorlar.

Teysir Alloni: Şeyh Usame, izleyicilerinize vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

Şeyh Usame bin Ladin: Haçlılar ve Müslümanlar arasındaki savaş, çatışma ve krize ilişkin olarak şunu söylüyorum: Allah Teâlâ'nın izniyle cihadı ısrarla sürdüreceğimizi teyit ediyorum. Ümmeti de buna teşvik ediyoruz ki Allah Teâlâ ile buluşmamızda bizden razı olsun. Bugün Yahudilerle savaşımız vaat edildiğimiz üzere sürmektedir. Hangi devlet Yahudi hendeğinde yer alırsa sadece kendisini suçlasın. Şeyh Süleyman Ebu Gays, geçmişte yaptığı açıklamalarda meselenin Amerika ve İngiltere ile sınırlı olmadığını belirterek diğer devletlere hesaplarını tekrar gözden geçirmeleri için fırsat verilmesi çağrısında bulundu. Japonya'nın bizimle işi nedir? Kim Japonya'yı bu zor, çetin ve vahşi savaşın

içine sokuyor? Japonya'yı Filistin'deki evlatlarımıza yapılan açık saldırıya katılmaya itiyor? Japonya bizimle savaşmaya tahammül edemez. Bu nedenle hesaplarını yeniden gözden geçirmelidir. En uzak güneydeki Avusturalya'nın Afganistan'daki, Filistin'deki zayıf düşmüşlerle zoru ne? Almanya'nın bu savaşta yaptığı ancak küfür ve Haçlı savaşına girmek değil midir? Bu savaş tekrarlanan bir Haçlı seferidir. Aynen önceki savaşlarda Aslan yürek Richard'ın, Kutsal Roma-Cermen İmparatorluğu'nun ve Fransa'dan Louis'in yaptığı gibi bugün de Bush, Haçı kaldırır kaldırmaz Haçlı ülkeleri harekete geçti. Peki, bu noktada Arap ülkelerine ne oluyor da bu Haçlı savaşına karışıyorlar? Onlar Haçlıların hükümlerine razı oldu. Bush'u sözle destekleyip ona kolaylık sağlayanlar isimleri değiştiriyor. Kolaylık sağlamak büyük bir ihanettir. Askeri kolaylık diye bir şey yok. Evlatlarımızın öldürülmesinde onlara kolaylık sağlayacaksın, sonra da bunun adına askeri kolaylık sağlama, diyeceksin. Sonra bu rejimin Afganistan'daki masumlar için bağış topladığına nasıl inanacağız? Bu, Harameyn ülkesinin, Amerika ve müttefiklerine açılmasının başlıca sebebidir. Bir milyondan fazla çocuğun öldürülmesine sebep olmuşken onlara nasıl inanabiliriz? Bu yöneticilerin ardından yürüyen insanlara soruyoruz, içlerinde akıl sahibi kimse yok mu? İmanları yok mu? Kâfirlere, azgınlara İslam'ın evlatlarına karşı yardım ederlerken imanları nasıl geçerli olacak? Onlar Filistin'deki, Irak'taki oğullarımıza karşı düşmana yardım ediyorlar. Diyorum ki: Alçalttığın gibi alçaltılırsın ya da kınadığın gibi kınanırsın. Amerika'daki sivillerden bahsedenler, oğullarını kaybetmenin acısını hissetmedi. Filistin'de ve diğer ülkelerde olduğu gibi çocuklarının parçalarına bakmadı. Hangi hakla Filistin'deki halkımızın güvenlik hakkını elinden alıyorlar? Helikopterler, onları evlerinde çocukları ve kadınları arasından avlıyor. Her gün yaralanıp, her gün öldürülürken

bu aptallar kalkıp Amerika'nın ölülerine ağlaşıyorlar da kendi ölülerimize ağlamıyorlar! Bunun gibi bir cezaya çarptırılacaklarını hiç düşünmüyorlar mı? Oysa Resulullah (s.a.v) sahih bir hadisinde şöyle buyurmuştur: 'Kim harbe iştirak etmezse, iştirak edecek birini de teçhiz etmezse ya da iştirak eden kimsenin çoluk çocuğuna bakmazsa, kıyamet gününden önce bir felâketle karşılaşır.' Allah'tan korkun, tövbe edin ve bu masum çocukların üzerinden ambargoyu kaldırın. Batılılar özgür, Avrupa da savaşa girmek istedi. Bu onların kendi seçimidir. Ancak biz, her kim Yahudi hendeğinde, safında yer alırsa onunla savaşırız. Amerika ve Amerikan halkı özgürler, onlar hendeğe girdi. Bunun karşılığında başlarına ne gelirse kabul edecekler. Bize gelince, biz ibadet ve cihadımızı sürdürüyoruz. Peygamberimiz sahih bir hadisinde şöyle buyurmuştur: 'Allah yolundaki bir savaşta bir saat durmak, 60 yıl ibadetten üstündür.' Hangi lütuf bundan daha hayırlı olabilir? Allah'ın rızasını kazanmak için, dini uğrunda cihat ediyoruz. Allah'tan bizim de sizin de salih amellerimizi kabul etmesini diliyoruz. Müslümanlar ise, Allah Teâlâ'nın ve Resulünün (s.a.v) küresel küfre karşı cihat emrine cevap vermeli, Allah'ın yardım edeceğine güvenmeliler.

Mutlu kimse Allah Teâlâ'nın kendisini şehit olarak aldığı kimsedir. Küresel Haçlılara karşı savaşmak için Resulullah'ın (s.a.v), İslam'ın bayrağı altında toplananlara ne mutlu! Onların her biri, Yahudi ve Amerikalıları öldürmek için öne atılır. Onları öldürmek en önemli vaciplerden, en büyük yakınlaşma sebeplerinden biridir. Peygamberimizin (s.a.v) tâlim atlarını hatırlamalılar. Öyle ki Allah Resulü bir hadis-i şerifinde İbn Abbas'a (r.a) hitaben şöyle buyurmaktadır: 'Ey evlatçığım! Sana bazı kelimeler öğreteceğim. Allah-u Teâlâ'yı muhafaza et ki, Allah da seni muhafaza etsin. Allah-u Teâlâ'yı muhafaza et ki, O'nu sana

yönelmiş bulasın. İstediğin zaman yalnız Allah'tan iste. Yardım dileyeceğin zaman da yalnız Allah'tan yardım dile.

Bil ki! Eğer bütün ümmet sana fayda vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana fayda veremez. Ve eğer bütün ümmet sana zarar vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana zarar veremez. Kalemler kaldırıldı ve sayfalar kurudu.'

Amerikalıları öldürmek için kimseye danışma. Allah'ın bereketiyle yürü. Allahu Subhanehu ve Teâlâ'nın katında vaad edilen o buluşmayı, peygamberlerin en hayırlısı Hz.Muhammed'in (s.a.v) sohbetine kavuşacağın günü hatırla.

Son olarak, Pakistan'daki kardeşlerimize seslenmek istiyorum. Maalesef, Pakistan Hükümeti ve Pakistan, bu uğursuz Haçlı ittifakının bir rüknü olmuş vaziyettedir. Pakistan'daki kardeşlerimizin Allah Teâlâ'nın izniyle hareket etmesi, bu uğursuz Haçlı ittifakına güçlü bir darbe olacaktır. Kim Amerika'nın yanında yer alırsa –gerek tıbbi kolaylık gerek de başka kolaylıklar sağlayarak- bu en büyük küfürdür, milletten çıkmaktır. Ve Pakistan'daki kardeşlerimizin, Allah Teâlâ'nın dini ve Resulullah'ın (s.a.v) nusreti için ciddi bir şekilde hareket etmeleri gerekmektedir. Ve İslam, bugün onlara sesleniyor:

Ah İslam!

Ah İslam!

Ah İslam!

Tebliğ etmedim mi? Allahım şahit ol!

Tebliğ etmedim mi? Allahım şahit ol!

Tebliğ etmedim mi? Allahım şahit ol!

Esselamu aleykum ve rahmetullah.

Afganistan dağlarında dünyanın en tehlikeli adamıyla görüşmenin öyküsü:

Abdulbari Atwan, El-Quds'ul Arabî, 2004

El Kuds el Arabî Gazetesi Yazarı Abdulbari Atvan.

1996 yılının Kasım ayında Bin Ladin ile Afganistan'da görüşme fırsatım olmuştu. Afganistan'daki ezici iç savaş nedeniyle bu teklifi kabul etme hususunda başta tereddüde düştüm. Ama sonra, görüşme yapmaya karar verdim. Bana, yolculuğun New Delhi'den geçip Celalabad'da olacağını bildirdiler. Hazırlıklarımı yaptıktan sonra biri gelip durumun çok vahim olduğunu, Taliban'ın Celalabad'a doğru ilerlediğini, Afganistan'daki kardeşlerin durumlarının iyi olmadığını ve bu nedenle yolculuğun ertelenmesi gerektiğini haber verdi.

Pek kızmadım da üzülmedim de. Çünkü Usame bin Ladin, Suudi Arabistan'da El-Hobar Kenti'ndeki Amerikan üssüne patlayıcı yüklü kamyonla düzenlenen ve 19 Amerikan askerinin

ölümüyle sonuçlanan saldırıdan sorumlu tutulsa da henüz şimdiki kadar ünlü değildi.

İki hafta sonra, Bin Ladin gönüllülerinden bir kişi bana gelerek yolculuğun Peşaver üzerinden olacağını bildirdi. Aslında beni cesaretlendiren cesur gazeteci Robert Fisk'in Bin Ladin'le daha önce görüşmüş olması idi. Bu durum beni rahatlattığı gibi ayrıca bana güven verdi. Nitekim böylece Arap ve Arap olmayan bazı kesimler karşısında onun görüşmesi benim için bir savunma olacaktı.

Bugün, konuyu (röportajı) ve Afganistan yolculuğu deneyimini tekrar yayınlıyoruz. Ancak bu sefer daha önce yayınlanmamış yeni eklemelerde bulunarak. Bu eklemelerin bazıları ilginç, bazıları daha başka yeni bilgileri kapsıyor. Tekrar yayınlamamızın sebebi, okuyucunun Arap-Afgan olgusunun gerçeğini ve baş lideri Bin Ladin'in nasıl düşündüğünü, Arap ülkelerine ve Amerika'ya karşı konumunun gerçeğini kavramasını sağlamaktır. Çünkü ilk yayınladığımızda El-Quds el-Arabi gazetesi bu kadar geniş kitlelere ulaşamıyordu. Usame bin Ladin de aynı şekilde Amerika'nın kendisine karşı 7 savaş gemisi, binlerce uçak ve bombardıman uçağı kullanıp küçük-büyük ülkelerle ittifak kurmasına neden olacak kadar dikkat çekmiyordu.

Olayın başlangıcı Londra'daydı. Sakallı bir kimse gelerek kulağıma, artık Afganistan'a gidip, Arap-Afganlar'ın lideri ve Amerikalıların en çok korktuğu şahıs olan Usame bin Ladin ile görüşmenin mümkün olduğunu fısıldadı. Bu konu derin düşünmeyi gerektiriyordu. Ayrıca Afganistan da güvenilir değildi. Taliban hareketi çok aktifti, ülkede mutlak kaos vardı. Sonra ben de parlamak için uğraşan, gazeteciliğinin başında ya da genel müdürden terfi kazanabilmeye ve bununla beraber maaşını yükseltmeye çalışan bir kimse de değildim.

Bunu istiyordum, çünkü hayata sadece gazetecilik gözüyle değil büyük bir macera gözüyle bakıyordum. Bir Arap gazetecisinin meslektaşı yabancı bir gazeteciden savaşın baş hatlarına gidip tehlike bölgelerinden haber göndermekte aciz olmadığına inanıyordum. Bu nedenle de tereddüt etmeden oraya gitmeyi kabul ettim.

Yolculuğun planı, Peşaver'e gitmekti. Oradan bir kişi gelerek beni alacak, Bin Ladin ve destekçileriyle görüşmeye götürecekti. 19 Kasım gecesi geç vakitte; saat üçte Dubai ve Karaçi yolunu kullanarak Peşaver'e ulaştım. Tüm işlemlerimi tam bir gizlilik içinde yürüttüm. Kalmaya niyetlendiğim otelin resepsiyonunda aniden biri gelip beni kucaklayınca çok şaşırdım. Bu, eski bir arkadaşımdı. Bir Suudi heyette Afganistan'daki gerçekleri araştırmak için gelmişti. Şimdi de Suudi Arabistan'a geri dönmek üzere Peşaver'de duraklamıştı. O bana bu garip mekânda ne işim olduğunu sorduğunda ben de kendisinin ve heyetin gelme sebebiyle sebebimin aynı olduğunu söyledim yani; gerçekleri araştırmak! Arkadaşım böylesi tehlikeli ve güvenliğin bulunmadığı bir ülkeye kendim gelmek yerine başka bir meslektaşı göndermiş olmamı temenni etti.

Oteldeki odamda iki saat kaldıtan sonra, Faysal isimli bir kişi beni arayarak beni Afganistan'a götürme işini kendisinin düzenleyeceğini, sabah saat 10'da hazır olmamı, bana her şeyi yüz yüze görüştüğümüzde açıklayacağını ve telefonun güvenilir olmadığını söyledi.

Celalabad'a Kadar Sınırı Geçmek

Sabah saat 10'da, Faysal odamın kapısını çalıyordu. Pakistan elbiseleri giymiş, esmer tenli, konuşmasında dikkatli biriydi. Sakal traşı olmamıştı. Konuştuğu birkaç kelimeden Cidde'den ya da Mekke'den olduğunu anladım. Tabi yanılmış da olabilirim. Faysal, bana Afgan giysileri getirmişti. Bunlar şalvar,

uzun bir gömlek ve sarıktan ibaretti. Bunları giyip her şeyimi otelde bırakmamı istedi. Bana, sınırdan kaçak olarak geçirilmemde Taliban'dan iki kişinin eşlik edeceğini, Celalabad'a kadar benimle geleceklerini, orada onların görevlerinin sona ereceğini ve başkalarının görevlerinin başlayacağını bildirdi. Faysal, yeni görüntümü gördükten sonra bana Pakistan güvenlik güçlerinin, Araplar'ın Afganistan'a gitmelerini engellediklerini ve onları tutukladıklarını, yeni elbiselerimle Peştun Kabile liderlerine benzediğimi ve kimsenin beni tanıyamayacağını söyleyerek güven verdi.

Yeni elbiselerimle otelden çıktım. İki Taliban üyesiyle Peşaver'deki otobüs garajına gittik. Kendisi her şeyin çok ince bir şekilde ayarlandığından emin olduktan sonra Faysal'ı orada bıraktık. Daha başka 15 yolcuyla beraber küçük Toyota pikap araca doluştuk. Görüntüm her ne kadar başkalarıyla benzer olsa da en azından kendi açımdan garipti. Benim elbiselerimin tek istisnası yeni olmasıydı. Aynı şekilde sarığım da yeniydi. Bu nedenle otobüstekilerin dikkatini çektim. Otobüsün muavini bile sırf bu sebepten ötürü bana şüpheyle baktı.

Şoför gençti, hurdaya çıkmış eski arabasıyla, rüzgârla yarışıyordu. Korkunç dağ yolundaki engebelerin arasından akrobatik hareketler yaparak geçiyordu. Pakistan'da olağanüstü hal vardı ve güvenlik önlemleri zirvedeydi. Bizi durduran kontrol noktalarının çokluğuna karşın hepsini sorunsuz geçerek sınır noktasına geldik.

Bana eşlik eden iki Taliban üyesinin yaşları 20'lerdeydi. Belki de biraz daha küçüklerdi. Mütevazıydılar. Arapça ya da başka hiçbir dil bilmiyorlardı. Tabi ki ben de Afgan dili bilmiyordum. Suskunluk ve Pakistan Ordusu'nun kontrol noktalarını her geçtiğimizde yüzlerimizde beliren rahatlama gülümsemeleri aramızdaki tek ortak dildi. Benim yeni görüntüme ve

sarığıma her baktıklarında gülmelerini saklamamaları dikkatimi çekti. Sanırım beni eroin kaçakçısı veya silah tüccarı ya da cihad hiç sona ermeyecek gibi görünen bir ülkede cihad etmek isteyen Allah'ın kapısına gelmiş bir kimse sandılar.

Sınır noktası, iki dağ arasında, en fazla 10 metre uzunluğunda bir geçitti. Sınırda Pakistanlı asker ve müfettişler durmuş geçen yolcuları kontrol ediyorlardı. Ancak sadece elinde poşeti ya da dikkat çekici bir eşyası olan kimseleri arama yapmak için durduruyorlardı. Ben sadece içinde kamera, kayıt cihazı, biraz kâğıt ve pil bulunan eski bir kumaştan yapılmış bir heybe taşıdığım için kimse bizi durdurmadan gayet sakin bir şekilde geçtik. Bence Pakistan'la, özellikle de ordusuyla iyi ilişkisi olmak, diplomatik bir pasaporta sahip olmaktan daha iyiydi.

Pakistan sınır noktasını geçtikten sonra, yarım kilometre kadar yürüdük. Sonra Afganistan sınırı göründü. Afgan sınırı; neredeyse görülmeyen sıradan bir sopanın üzerine çekilmiş, kirli, beyaz bir bayraktan ibaretti. Bayrak belki de eski bir kumaştan koparılmış bir parçaydı. Yanında da sarıklı, sakallı hayalet bir adam oturuyordu. Sanki kendisini ilgilendirmiyor gibi kimseye bir şey sormuyordu.

Küçük bir çarşıya vardık. Yol arkadaşlarım elleriyle ağızlarını işaret edince yemek yemek istediklerini anladım. Saat öğleden sonra iki buçuktu. Ben de kabul ettim ve yolun kenarında bir lokantaya gittik. Sandalyeler direk dağdan gelmiş, yontulup düzeltilmemiş odunlardı. Masalar da çinko ya da adi demirdendi. Öğle yemeğimiz, madeni bir kapta gelen, içindeki -ne eti olduğunu Allah'tan başka kimsenin bilmediği- bir parça etin ve yarım parça patatesin bulunduğu et suyundan ve birkaç parça ekmekten ibaretti. Yanında da su kavanozu ve yine üç madeni bardak getirmişlerdi.

Yemek tüm standartlara göre lezzetliydi. Doktorun tüm kolesterol ve yağdan uzak durulması üzerine tavsiyeleri bir kenara atılmıştı. Elbette o anda Batı'nın müreffeh başkentlerinde yaşayan biz gazeteciler güruhunun gitmeye alıştığı beş yıldızlı lokantalardan birinde değildik. Arkadaşlarım doyup, verdiği bu nimetten ötürü Allah'a çokça hamdettikten sonra namaz kılmak için yan taraftaki camiye gittik. Okuduğu bazı ayetleri bilmeme karşın imamın konuştuğu dili anlamak çok zordu.

Oradan Afgan otobüs garajına yöneldik. Arkadaşlarım hem kendi ülkelerinde olmaları, hem de iktidardaki partiye mensup olmaları nedeniyle beni önde; şoförün yanındaki koltuğa –yani birinci sınıf- oturtmayı başardılar. Kendileri ise edeplerinden ya da tevazularından olduğunu sanıyorum; 'ekonomik' addedilen kısma oturdular.

Pakistan sınırından Celalabad'a yolculuk dört saat, ya da biraz az ya da biraz daha fazla sürüyordu. Tabi ki bu şoföre, aracının tipine ve yolcuların kendisiyle ne derece işbirliği içinde olduğuna bağlı. Bizim aracımız, birinci Afgan Cihadı'na şahitlik etmiş eski bir tipti. Belki o ya da bu şekilde o cihada katılmıştı. Bu nedenle araçtan üç kere indik. Bunların ikisi tekerin patlaması nedeniyle idi. Üçüncüsü de saplandığı çamurdan çıkarmak içindi. Motorunun gücüyle bataklıktan çıkamamıştı. Daha fazla güç için yolcuların omuz ve kaslarına ihtiyaç vardı.

Pakistan'da arabalar, aynen İngiltere'de olduğu gibi soldan gidiyordu. Bağımsızlıklarına karşın İngiliz sömürüsünün bu etkisine bağlı Malta ve Kıbrıs'ın dışında sanırım bir tek Pakistan'da hal böyle. Afganistan'a gelince orada seyr şoförün mizacına ve yoldaki engellere bağlı. Araç piramit yılanı gibi bir sağa bir sola kıvrılır. Yol, tank zincirleri, bomba ya da sel ve erozyon veya da hepsinin aynı anda etkisi sebebiyle engebelerle doludur.

Boyunda ve sırtta şiddetli ağrılar içinde, ancak tüm bunlardan önemlisi Allah'ın izniyle Celalabad'a vardık. Yol arkadaşlarım beni belli bir yere götürdü. Burası Celalabad bölgesindeki Afgan komutanlardan birinin eviydi. Emaneti teslim ettikten sonra oradan ayrıldılar ve bir daha kendilerini görmedim. Gittiğimiz Beyaz Dağ isimli otel Afganistan'ın istikrarlı geçmişini, saygın günlerini hatırlatıyordu. Otel genişti ve etrafı çeşit çeşit portakal ağacı ve gül bahçeleriyle çevriliydi. Ancak neredeyse hiç müşterisi yoktu. Otelde, tavuk veya et suyu ile pilav ve ekmekten oluşan akşam yemeğinde bana eşlik eden iki gazeteciden başka kimseyi görmedim. Bunlardan biri İngiliz 4. Kanalı'ndan diğeri de BBC'dendi.

Otelin sahibi Kabul'den tuhaf bir adamdı. Füzelerden kaçarak Celalabad'a gelmiş, bu oteli satın almış ya da Allah bilir istila etmişti. Elbiselerimden ötürü benim Afgan-Peştun olduğumu sandı. Benimle konuşmaya kalktığında kendisine İngilizce cevap verdiğimde şüphesi, merakı ve maksadım hakkındaki soruları arttı. Onu babam Peştun annem İngiliz diye kandırdım. Bana neden o zaman Peştunca bilmediğimi sorunca da o anda aklıma geliverdi ve kendisine ben küçükken babamın vefat ettiğini ve beni annemin büyüttüğünü, onun da İngilizce dışında bir dil bilmediğini söyleyiverdim.

Maksadımı saklamak ve otel sahibinin rahatsız edici sorularından kurtulmak için bu bahaneleri ortaya atmam zorunluydu. Bana sorular sormayı bırakıp Afganistan'daki durumu değerlendirmeye başladığında çok sevindim. Ben de onun Necibullah'ın destekçisi olduğu imajı uyandı. Zira kendisini ve liderlik sıfatlarını övdü. Ancak aynı zamanda Taliban'ı da övdü ve durup dururken belki güvende olma ve sorunlardan uzak durma gayesiyle şehirde güvenliğin ancak Taliban döneminde görüldüğünü, daha önce haydutlar, hırsızlar ve herkesten zorla para

koparan, hatta bazıları işi kadınlara tecavüz etmeye vardıran çeşitli militanların kurbanı olduğunu itiraf etti. Tecavüz suçu Afganistan'da işlenen baş suçtur.

Otelde elektrikler akşam yemeğinden hemen sonra kesildi. Odalarımıza giderken yolu bulabilmek için en basit türden mumlar kullandık. Otelin sahibine elektriklerin ne zaman geri geleceğini sorduğumda bana 'belki yedi saat belki de yedi gün sonra. Bir tek Allah biliyor, sonra da Taliban' cevabını verdi. Gerçekten de ertesi gün ikindi vakti oteli terk ettiğimde elektrik hala kesikti. Belki şu ana kadar bile hala kesiktir.

Otelde ilk gece bir tür işkenceydi. Birçok böceğin benimle yatağı paylaşmasından ötürü uyumakta oldukça zorlandım. Bu böceklerden sivrisinek gibi bazıları biyolojik kitle imha silahları ile donatılmış türdendi. Pireleri ise hiç sormayın! Bu oteldeki uyku deneyimimin tek iyi yanı yıllar sonra; uzun bir kesinti döneminden sonra bu türden böcekler ve kemirgenlerle yeniden tanışmam idi. Tabi bu tanışma eylemi gerçekten çok acı vericiydi. Eseri bacağımda ve vücudumun çeşitli yerlerinde açıkça ortaya çıktı.

Cuma sabahı, Usame bin Ladin'in Celalabad'daki elçisi otele geldi. Şeyhin o gün benimle görüşemeyeceğini, beklemem gerektiğini söyleyerek özür diledi. Ben de acelemin olduğunu ve pazartesi günü daha önceden kararlaştırılmış bazı temaslarda bulunmak üzere Londra'da olmam gerektiğini söyledim. Beni anlayışla karşılayarak hayır vaatte bulundu. Bu elçi, Ebu Hafs ya da Bin Ladin'in çevresindeki güçlü askeri beyinlerden biriydi. Esmer tenli, zayıf, uzun boylu, sarıklı, genç ve hayat doluydu. Doğrusunu söylemek gerekirse aşırı da kibardı. Bana kendisinden veya rolünden hiç bahsetmedi. Bense onun konumunu ancak Afganistan'ı terkettikten sonra bilebildim.

Şunu itiraf etmeliyim ki ona dürüstlüğünden, tevazuundan, inandığı davalara derin inancından ötürü büyük saygı duydum. Bu saygıyı muhakkak o da hissetmiş olmalı. Onunla en son görüşmemiz, Amerika'nın Afganistan'ı bombalamasının ardındandı. Kendisi beni telefonla bir bildiriyi haber vermek için aramıştı. O vakit bu haberi özel olarak sadece biz verdik. Bildiride Şeyh Usame bin Ladin'in bombardımandan kurtulduğu, Arap mücahitlerden beşinin ise şehit olduğu haber veriliyor, Şeyh Bin Ladin'in dilinden başkan Clinton'a intikam vaadinde bulunularak kendisine unutamayacağı bir ders verileceği mesajı gönderiliyordu.

Öğleden sonra saat 3'te otele kırmızı bir araba geldi. Arabada yeni bir şahıs, şoför ve iki silahlı kimse vardı. Bana artık şeyhe gideceğimizi söylediler. Yolun tehlikeli olması yanında yorucu ve meşakkatli olduğu hususunda beni uyardılar. Bu imtihandan ötürü Allah'a hamdettim, şeytandan Allah'a sığındım ve işlerimi Yaradan'a teslim ettim.

Bin Ladin'in emirliğine giden yol asfaltsız ve gerçekten meşakkatliydi. Yarısı dağların, vadilerin olduğu bir köyden, diğer yarısı tam anlamıyla korkunç, dolambaçlı, kayalıkların arasından geçiyordu. İşin kötüsü biz karanlık çöktükten sonra yola çıkmıştık. Ölmeye acelesi olan bir şoförle meçhule doğru gidiyorduk. Arabayı, sanki Almanya'nın ralli pist alanlarından birindeymiş gibi sürüyordu. Becerilerini akrobatik yollarla göstermeye kalkması neredeyse başımdaki siyah saçların hepsinin ağarmasına neden olacaktı. Allah'a o güne kadar evlatlar dünyaya getirdiğimiz için hamdettim. Yoksa sonsuza kadar neslim kesilecekti!

Yolun ortasında; yolculuğumuzu engelleyen bir kayanın önünde durduk. Şoför, gayet emin bir edayla bu kayanın dağın tepesinden birden düştüğünü söyledi. Orada yüreğim ağzıma

geldi. Bu durumun alışılagelmiş bir durum olup olmadığını sordum. Şoför de bu sefer kendisinden daha emin sözlerle; kış mevsiminde bulunmamız ve toprağın yumuşak olması sebebiyle daha başka taşların yuvarlanıp düşebileceğini söyledi. Ayrıca bana, 'Ebu Abide isimli bir arkadaşının bir kaç ay önce bu şekilde; arabasının üstüne kaya parçası düşmesi sonucu Rabbine göçtüğünü anlattı. Ben de yutkunarak Fatiha Suresini okudum.

7 saat çektiğimiz sıkıntılardan ve kayalarla ve tehlikeli dağ kıvrımları ile güreştikten sonra, iletişim cihazları sessizliğinden sıyrılmaya başladı. Yol arkadaşlarım yaklaştığımız işareti verdi. Orada bizi sırtlarını RPG roketatarlar süsleyen silahlı kişilerle dolu bir araba karşıladı. Hedef güvenimizi sağlamak olmasına karşın ben güven hissedemedim.

Bin Ladin'in üssü 'Kartal Yuvası'

Kartal Yuvası ya da Arap-Afganlar'ın yaklaşık 3 bin metre yüksekliğindeki üslerine ulaştık. Dağın yamaçlarında oyulmuş, karların arasında mağaralar! Özelliklerini bilmediğim silahlı korumalardan bir grup, bir o yana bir bu yana hareket ediyor.

Arabadan iner inmez, dondurucu rüzgâr yüzümü sardı. Az kaldı sarığımı dağın yamacına uçuruyordu. Hemen girişe koştum. Zayıf bir ışık yayılıyordu. Orada biri beni karşıladı ve direk, önünde sadece son dönemde yayınlanan fotoğraflarından tanıdığım Şeyh Bin Ladin'in bulunduğu mağaraya götürdü.

Söylemeyi unuttuğum bir şey; Bin Ladin'in üssüne varmadan önce, üssün yolunun kontrolünü üstlenen Taliban'a ait bir kontrol noktası vardı. Orada bir grup silahlı bulunuyordu. Bizi önemsemediler. Kimliklerimizi de sormadılar ve yolumuza devam ettik.

Doğrusu burada bir kez daha itiraf etmek istiyorum; beni de çantamı da hiç kontrol etmediler. Oysa ben böyle bir kontrol

bekliyordum. Neticede dünyadaki tüm dünya istihbaratının peşinde olduğu, özellikle de Amerikan Merkezi İstihbaratı'nın kendisi hakkında övgü kasideleri yazdığı, büyüklüğü hakkında birçok kitap telif edilmiş, filmler kurgulanmış bir adamla görüşecektim.

Mağara, 6 metre uzunluğunda, 4 metre genişliğinde bir odadan ibaretti. Odayı; Celaleyn tefsiri, İbn Teymiye fetvaları, İbn Hişam'ın Siretu'n Nebevi kitabı gibi siyer ve tefsir kitaplarıyla dolu bir kitaplık kaplıyordu. Fakir halk pazarlarında kullanılan tahta tezgâhlara çok benzer beş tane de tahtadan yatak bulunuyordu. Duvarlara gelince onların süsü ise orasına burasına asılmış kalaşnikof tüfeklerdi.

Şeyh Bin Ladin beni gülümseyerek karşıladı. Londra'dan gelmiş, şalvarlı, sarıklı ve geniş gömlekli hâlimi görünce gülmemek için kendini zorla tuttu. Yanında da bir Körfez gazetesi için mücahitlerin haberlerini yapmak üzere buraya gelmiş, sonra da gazeteciliği bırakıp mücahitlere katılmış ve en az 20 yıldır Afganistan dağlarında yaşayan ve yerine başka bir şey istemeyen yaşlı Arap bir gazeteci bulunuyordu. Bu şahıs, Mısır toplumundan köklü ve prestijli bir aileden idi. Odanın bir başka köşesinde, arasıra sohbete katılan, aydın bir kişi daha bulunuyordu. Bir başkası da elinde bir kitap okuyordu. Belki okuduğu İbn Kesir tefsiriydi... Usame bin Ladin, uzun boylu, zayıf denemeyecek kadar inceydi ve sakallıydı. Afgan elbisesi giyiyordu. Başında kırmızı bir poşu vardı. Soğuktan korunmak için üzerine özel komandoların giydiği türden benekli asker ceket giymişti. Aşırı derece mütevazı, kibar ve alçak sesliydi ama yine de duyulabiliyordu. Bütün görüşme boyunca misafiri ile arasındaki mesafeleri kısaltan bir eda; güven verici bir şekilde gülümsüyordu. Özellikle de benim gibi kendisi ile ilk defa görüşmeye gelmiş bir kişi için bu gülümseme gerçekten çok güven vericiydi.

Konuşmaya başladık. Yolun zorluğundan şikâyet ettim; çektiğim sırt, boyun ağrılarından, mide ağrılarından bahsettim. Güldü ve bana kendisinin benim için işi kolaylaştırıp yolun ortasında buluşmaya karar verdiğini, aslında daha uzak ve yüksek bir üste kalmakta olduğunu söyledi. Ona teşekkür ettim.

Sohbetin ortasında çığlık, silah, bomba ve füze sesleri duydum. Ev sahibinin de (Bin Ladin) beni yalnız bırakarak hızla odadan dışarı fırladığını görünce içimden 'tamam sonumuz geldi' diyerek ayete'l-kürsi okudum. Bir saldırı olduğunu sanmıştım. Kellesi Amerika, Rusya gibi dev ülkeler ve çoğunluğu Arap olmayan ve büyük sayılmayan güçler tarafından istenen bu adam bir süre sonra geri geldi. Ortada rahatsız olacak bir durum olmadığını söyleyerek benden özür diledi. Bunun, olağanüstü durum ihtimaline karşı arasıra yapılan bir uyarı olduğunu açıkladı. Biraz rahatladım. Ama tam bir güven hissedemedim. Şanssızlığımdan ve başıma getirdiklerinden yakındım.

Mütevazı akşam yemeği:

Konuşmayı bitirdikten sonra akşam yemeğinin hazır olduğunu söylediler. Yemeğin yabani geyik ızgarası ya da dağlarda yaşayan türden; yağsız bir dağ keçisi olacağını sandım. Hayâlim de biraz daha tevazu göstererek en azından bir kuş türü hatta köy tavuğu olabileceğini umdum. Akşam yemeğinin, Arap usulü kızartılmış, pamuk çekirdeği yağının içinde yüzen patates, ancak içlerinden birine yetebilecek bir tabak yumurta ve artık Mısır'ın Said bölgesindeki köylerinde bile yenmediğini tahmin ettiğim tuzlu peynir olduğunu görünce şok oldum. Sofradaki ekmekler de sanırım kumla yoğrulmuştu. Çünkü insan o ekmekleri yerken ağzının içinde taşlar gıcırdıyor gibi oluyordu. Yani bir daha yemeye cesaret edilemeyecek türdendi.

Birkaç lokma yedikten sonra, sağlık sorunları nedeniyle genellikle akşam yemeği yemediğimi öne sürerek izin istedim.

Özrümü kabul ettiler. Onlar yerken ben de düşüncelere daldım. Kendi kendime soruyordum; milyarlara sahip zengin ve meşhur bir aileye mensup bu adamı tehlikeli ve ıssız dağların ortasındaki bu sert yaşantıya iten ne idi? Her türlü tehlikeyle karşı karşıya kalıyor, her an ölüm onu bekliyor ve birçok çevre kendisini avlamaya çalışıyor.

Gece yarısından sonra ve Mısır'dan, Sudan'dan, Yemen'den, Afganistan'dan, Cezayir'den ve diğerlerinden bahsettiğimiz güzel ancak kaydetmediğimiz –yayınlanmak üzere yapılmayan– bir sohbetten sonra uyku vaktinin geldiğini söylediler ve yataklardan birini gösterip bana orada yatacağımı söylediler. Şeyh de ona benzer başka bir yatakta uyuyordu.

Yatağım tüm standartlara göre kaba ve serti. 20 yıldır halinin değiştiğini hiç sanmıyorum. Battaniyeler de o biçim! Minderlerin de hiçbir özelliği olmadığı gibi çok kullanılmaktan ve az yıkanmaktan renkleri atmıştı. Aynı şeyler yastık için de geçerliydi. Isınma sistemleri de çok ilkel; altına odun sürülen içi su dolu, borusu tavana kadar uzanan bir şohbenden ibaretti. Duyduğum kadarıyla bu ısıtma sistemi, Afganistan'ın birçok yerinde yaygınmış. Tüm ilkelliğine rağmen açıkçası Avrupa'nın tüm yeni ısıtma sistemlerinden daha güzel ısıtıyordu.

İtiraf ediyorum ki o gece uyuyamadım. Çünkü yatağın altında bomba dolu sandıklar bulunuyordu. Duvarlarda, yerlerde hep tüfekler vardı. Dışarıdaki rüzgârın sesi, siren sesini andırıyordu. Horoz da saat birde ötmeye başladı! Hem de daha önce hiç duymadığım kadar yüksek sesle ötüyordu. Bundan daha da kötüsü sırayla El-Kaide'nin arabalarının motorları çalışmaya başladı. Bunun sebebini sorduğumda bana motorlardaki dizelin donmaması ve akünün boşalmaması için bunu yapmalarının zorunlu olduğunu söylediler.

El değmemiş doğanın büyüsü

Sabah saat 4'te El-Kaide'de hareketlilik her yeri kapladı. Sabah ezanının sesi yükseldi. Allah'ım Afganistan topraklarında, yüksek dağların arasında yükselip yankılanan ezan sesi ne kadar da güzel! Ebu Müslim El-Horasani'nin; mücahitleri kâfirlere karşı son noktanın konacağı bir savaşa hazırlanmakta olan kışlasında olduğumu hayal ettim. Etrafımdaki tüm isimler bana onu çağrıştırıyordu; biri Ebu Ubeyde diğeri Ebu Muaz, üçüncüsü Ebu Suheyb, dördüncüsü Ebu Zer, beşincisi Ebu Velid... Dediğim gibi onlar uyanana kadar uyumadım. Ancak sorun abdest almaktaydı. Cemaat itaatkâr idi. Sabah namazı kazaya bırakılmıyor aksine namazda hazır bulunmak gerekiyordu. Zorla kalktık. Neyse ki kardeşler bize abdest için ılık su temin etti. Onlara, tuvaletin yerini sordum, bana gülerek 'sen kendini Sheraton'da mı sanıyorsun, dedikten sonra tuvalet yaptıkları yeri gösterdiler. Bana 'burada hem tuvaletini yapabilir hem de abdestini alabilirsin' dediler. Hava sıcaklığı sıfırın altında yirmi derece idi. Ancak tabi ki zaruretler için özel hükümler bulunmaktadır. Tüm hatırladığım bacaklarımın ortasından ayaklarıma kadar donduğumdur. Aldığım abdestin ne kadar şeriata uygun olup olmadığını da bilmiyorum, tek bildiğim düzgün alabilmek için elimden gelen çabayı gösterdiğimdir.

Toplar, tanklar ve doğa

Havanın yavaş yavaş aydınlanmasıyla El-Kaide Emirliği'nin özellikleri de ortaya çıkıyordu. En az 30 yıldır el değmemiş dağların o manzarasıyla karşı karşıyaydım. Her tarafı karlarla kaplı çam ağaçlarının dağın ortasını kaplayan görüntüsü gerçekten çok özeldi. Temiz hava ciğerleri kaplıyordu. Güneş de yavaş yavaş, utanır bir eda ile uzak ufukta görünmeye başladı. Kırmızı ışıkları ise kendisini geçiyordu. Üs, gerçekten çok sıkı korunuyordu. En azından öyle sanıyorum. Uçaksavar topları, tanklar, yolları kontrol eden zırhlı araçlar, her yerde mücahitlerin

pusuları ve roketatarlar vardı. Bir de herhangi bir hava saldırısına karşı koymak için Stinger tipi füzelerinin bulunduğunu söylediler. Ben bu füzeleri görmedim. Kendimi güvene almak ve şüphe uyandırmamak için de yerlerini hiç sormadım.

Kahvaltı, akşam yemeğinden pek farklı değildi; aynı peynir ya da ondan kalan, biraz kara pancar balı ve sütlü çay. Kahvaltıya Kur'an-ı Kerim ayetleri eşlik etti. Şeyh Bin Ladin'in çok az yediği, çay ve kahve de dâhil olmak üzere sudan başka bir şey içmediği dikkatimi çekti.

Çağdaş bir üs ve eğitimli seçkinler

Söylemeyi unuttum; üs küçük bir jenaratörle aydınlatılıyordu. Bilgisayarlar ve telsizler yeniydi. Büyük bilgi arşivi bilgisayar cd'lerinde kayıtlı idi. Bilgilerin bir kısmı da eski bir yöntemle arşivlenmişti. Ayrıca Şeyh'e Londra'dan ve Körfez'den günlük haber ulaştıran Arap ve yabancı gazete parçaları da bulunuyordu.

Bin Ladin'in etrafında toplanan mücahitler, çeşitli Arap ülkelerindendi. Yaşları da farklı farklı idi. Ama gençler çoğunluktaydı ve yüksek eğitim almışlardı. Bazıları doktor, bazıları öğretmen, bazıları mühendisti. Onlar ailelerini, işlerini bırakıp, gönüllü olarak Afgan cihadına katılmışlardı. Bazıları da başka cihad sahalarına gitmişti. Orada daima açık bir cephe vardı ve içlerinde Allah'a kavuşmakta acele eden şehadet gönüllüleri bulunuyordu. Bu açık cephelerin sonuncusu kuzey cephesiydi. Öyle ki orada Necibullah'ın son savunma bakanı olan ve Arap-Afganların kendisini dinsiz bir komünist sayarak öldürülmesini caiz kıldığı Dostum güçleri bulunuyordu. Bu yönde birçok şer'i fetva da bulunmaktadır.

Arap mücahitler, liderlerine büyük saygı duyuyor ve ona sevgi ve takdirle bakıyorlardı. Hiçbir liderlik ya da baskı girişiminde bulunmamasına karşın hepsi de bana onu savunmak

için ölmeye ve kendisine saldırmaya kalkan herkesten intikam almaya hazır olduklarını söyledi. Size kendisinden başta bahsettiğim, El-Kaide'nin Peşaver'deki elçisi –resmi olmayan- bana şeyhi korumak ve savunmak için her an göğsünden kurşunlanmaya hazır olduğunu söylemişti.

Gençler çeşitli Arap ülkelerindendi, ancak genelde Mısır ve Arap Yarımadası'ndandılar. Mekke, Medine, El-Kasım'dan ve Körfez ülkelerinden gelenlerin oranı oldukça yüksekti. Hepsi de kendilerini özellikle cennetle müjdelenmiş sahabeler ve ilk fetihleri gerçekleştirmiş liderler olmak üzere İslami isimlerle tanıtıyorlardı.

Bin Ladin, ya da takipçilerinin ve komşu dağlarda kendisine tabi olanların onu çağırdıkları şekliyle Ebu Abdullah'la dolaştık. Yanında övündüğü, kalaşnikof tarzı tüfeği vardı. Bana bu kalaşnikofun, Afgan cihadı çatışmalarından birinde ölen Sovyet bir generale ait olduğunu söyledi.

Dün, bugün, gelecek, yozlaşmış Arap rejimleri ve Amerika'nın Müslümanlara zulmü üzerine sohbet ettik. Bana Sudan ve Somali günlerinden, kendisine yönelik öldürme ve suikast girişimlerinden, davetinden ve cihadından dönmesi için kendisine yapılan büyük para tekliflerinden, bu yolda kendisine gelen aracılardan, elçilerden bahsetti. Belki bir gün bu detaylardan yayınlanması mümkün bazılarını yayınlayabiliriz.

Afgan Emirliği'ndeki günlerim ne yazık ki uzun sürmedi. Aksine çok kısaydı. Deneyimim, tüm psikolojik, siyasi ve toplumsal boyutlarının bilinmesi açısından derin bir incelemeyi hak etmektedir. Ancak ortada bunu engelleyen bazı yükümlülükler söz konusu. Şeyh Bin Ladin'e ve arkadaşlarına ve takipçilerine veda ettim. Aynı araba, aynı yol, aynı boyun ve sırt ağrılarıyla döndüm. Değişen tek şey yolun ikinci yarısındaki

arkadaşlarımdı. Sınıra kadar bana Taliban'dan yeni iki genç eşlik etti. Faysal beni karşılamadı.

Söyleyecek bir şeyim kaldı: Bu yolculuğu ailemden ve eşimden sakladım. Aslında vasiyetimi bile yazdım. Çünkü dönmeyeceğimi sanıyordum. Büyük tehlikeler vardı. Ölüm ihtimali yaşam ihtimalinden daha çoktu. Ülkede anarşi mevcuttu. Kurşunlanmaktan, haydutların elinden ölmekten kurtulan trafik kazaları nedeniyle ölebilirdi.

Bu yolculuktan ötürü pişman oldum mu diye sorarsanız; 'hayır! Bin kere hayır! Bu benim şahsi ve iş hayatımdaki en önemli olay, yaşadığım en önemli insani tecrübe idi. Eğer bana bir fırsat daha verilse ve bilsem ki önümde tehlike ve sürprizlerle dolu günler var yine de bu fırsatı kullanma konusunda asla tereddüt etmem.

CIA'de Usame bin Ladin'i yakalamaktan sorumlu özel birimin eski başkanı'nın El-Cezire Televizyon kanalına yaptığı çarpıcı açıklamalar

Programın ismi: Çok Gizli

Programın Sunucusu: Yusri Fuda

Programın Konuğu: Michael Scheuer- CIA'de Usame bin Ladin'i yakalamaktan sorumlu istihbarat biriminin eski başkanı

Programın Tarihi: 11.09.2005

Tartışma konuları:

A- Amerika'nın Bin Ladin'e ve teröre karşı açtığı savaş

B- Usame bin Ladin birimi ve yakalama fırsatının elden kaçması

C- 11 Eylül Komisyonu ve görevinin değerlendirilmesi

D- Amerika ve 11 Eylül Saldırıları'nın özel hedefler için kötüye kullanılması

Michael Scheuer

Yusri Fuda: Esselamu aleykum ve rahmetullah. Bugün Washington'dan sunacağımız özel bölüme hoşgeldiniz. Özel diyoruz çünkü bu bölümde CIA İstihbarat Ajansı'nın Usame bin Ladin'i yakalamaktan sorumlu özel birimi'nin kurucusu ve eski başkanı Michael Scheuer'i konuk edeceğiz. Michael Scheuer, kendisinin kurduğu bu birime oğlunun ismini vermiş. Böylece Bin Ladin birimi ajansın koridorlarında 'Alec' kod adıyla bilinir olmuş. Scheuer kadrosunu istihbarat analizcilerinden, alan çalışması yapan subaylardan oluşturmuş. Kendisi bugün bizlere esrarengiz, çok çarpıcı açıklamalarda bulunacak.

Soru: Batının teröre karşı savaşta kaybettiğine inanıyorsunuz, neden böyle düşünüyorsunuz?

A- Amerika'nın Bin Ladin ve teröre karşı başlattığı savaş

Michael Scheuer: İnanıyorum ki biz açık bir şekilde, teröre karşı savaşta kaybetmekteyiz. Belki bu savaşın ismi en baştan 'Teröre Karşı Savaş' değil de 'İslami İsyana Karşı Savaş' konmalıydı. Kitabımda gerekçelerimi belirttiğim gibi ısrarla söylemeye de devam ediyorum; Biz düşmanın ne söylediğini dinlemiyor

ve İslam Dünyası'nın hürriyetlerden, toplumda eşitlikten nefret ettiğine inanmaya devam ediyoruz. Savaşı kaybediyoruz çünkü İslam dünyasında Amerika'nın siyasetine karşı olumsuz tepkiler görülüyor. Bu yüzden sonunda düşmana karşı zafer kazanamayacağız.

Yusri Fuda: Sizin söylediklerinizden, Usame bin Ladin ve El-Kaide'nin yaptıklarını terör olarak nitelendirmediğinizi anlayabilir miyiz?

Michael Scheuer: Ben bunu bir savaş olarak nitelendiriyorum ve bu bir savaştır. Usame bin Ladin 1996 yılında Amerika'ya karşı savaş açtığını ilan etti. Bunu daha sonra da tekrar etti. Durum bir suç, çete eylemi gibi lanse ettirilmeye çalışılıyor. Oysa bundan çok öte, çok daha ciddi ve çok daha tehlikeli. Eğer Usame bin Ladin ve örgütü, sadece suç işlemeyi ve çeteleri temsil ediyorsa, gelecekte gerçek anlamıyla terör değil bir çeşit tehdit unsuru olacaklardır. Bu tarifin, Amerika'nın savaştığımız düşmanın boyutunu tanımlama gücünün zayıflığını ortaya koyduğuna inanıyorum.

Yusri Fuda: Dünyanın en büyük istihbarat merkezinde oğlunuzun ismiyle, Bin Ladin Birimi kurdunuz. Bu fikir nereden geldi? Genel olarak hedefleriniz, ya da özellikle bu birim için hedefleriniz nelerdi? Bu birimde başarıya ulaşabildiyseniz başarınız ne ölçüde oldu?

B- Bin Ladin Birimi ve elden kaçan yakalama fırsatı

Michael Scheuer: Birim başlangıçta kuruldu. Çünkü her ne zaman İslami bir isyan veya direniş hareketleri görsek ya da böyle isyanlar gerçekleşse, hareketler ortaya çıksa, gerek maddi açıdan, gerek savaşçılarla destekle ya da sadece ilham kaynağı olarak Usame bin Ladin ismi hemen öne çıkıyordu. Hükümet...

Amerika'daki hükümetimiz kendisinin ya da özel bir birimin, Usame bin Ladin'in sadece malını müsrifçe harcayan bir Suudi vatandaşı mı, yoksa Amerika için gerçek bir tehdit unsuru mu olduğunu araştırmasına karar verdi. Bu nedenle Aralık ayında bu görevi üstlenmesi için birimi kurduk. Bir sene zarfında da Usame bin Ladin ve örgütünün, Amerika için daha önce 'terörist' olarak isimlendirdiğimiz cemaatlerinkine hiç de benzemeyen bir şekilde tehdit unsuru olduğunu keşfettik. Onun örgütü daha büyüktü. Aynı şekilde Afganistan'da Sovyetler Birliği'ne karşı savaşan örgütlerin modelinde, ancak daha büyük ve daha iyi çalışıyorlardı. Karşımızda her yerde uzantısı bulunan, kitle imha silahlarına ulaşmaya çalışan ve nükleer silahlara özel bir ihtimam gösteren bir örgüt vardı. Bu görevin CIA'e verilmesinin iki sebebi vardı. Bunlardan ilki: Karşı karşıya bulunulan tehdit unsuru hakkında bilgiler toplamak ve tabiatını ortaya koymak. İkincisi: Bin Ladin, yardımcıları ve genelkurmayları hakkında iddianame hazırlayabilmek için federal soruşturmadan yardım almak. Sonunda da elde ettiğimiz ayrıntılı bilgiler ve istihbari gücümüz aracılığıyla Bin Ladin'i öldürebilecek ya da en azından ona ulaşabilecektik. Tüm bu çalışmalar 1998 yılının baharında yapıldı.

Yusri Fuda: Bin Ladin o dönemde, Amerika'nın bir numaralı düşmanı olarak biliniyordu. Aynı sene bu birim kuruldu. Bu birimin kurulduğu sene, Bin Ladin'in teslim edilmesi fırsatları söz konusuydu. Örneğin o sene –biz biliyoruz ki- Sudan Hükümeti, bu hususta her türlü yardımlaşmaya hazır olduğunu açıkladı. Sudan'dan bazı yetkililer gelerek Virginya'da bazı toplantılar düzenledi. Yine biliyoruz ki kendilerine sorulan tüm soruları yanıtladılar. O dönemde, özellikle de merkezi istihbarat biriminde çalışan bir subay olarak siz, Amerika'nın, Usame bin

Ladin şu anki konumuna gelmeden önce daha o zaman kendisinden kurtulması gerektiğine inanıyor muydunuz?

Michael Scheuer: Evet, açıkça birimimiz Usame bin Ladin'in gerçekten böyle bir tehdit oluşturup oluşturmadığını araştırmak için kuruldu. Daha önce de dediğim gibi bu tehdit, daha öncekilere hiç benzemiyordu. Bu tehdit bir terör örgütünden değil de Katar Devleti'nden gelen bir tehdit gibiydi. Burada ilk defa açıklıyorum. Bin Ladin'in takibi hususunda derin bilgilere sahiptim ve bildiğim kadarıyla Sudan Hükümeti tarafından Usame bin Ladin'in Amerika'ya teslim edilmesi yönünde gerçek anlamda hiçbir teklif gelmedi. Bu artık hurafe ve efsaneye dönüştü. Her halukarda ben bu birimden sorumlu kişi idim ve bildiğim kadarıyla bu konuda ciddi diyebileceğimiz türden hiçbir sunuş olmadı. Ancak şunu da söyleyebilirim, Usame bin Ladin'e ulaşma fırsatınız var mıydı derseniz, evet vardı. Ancak kimse beni dinlemeyi istemedi. Amerika'da 11 Eylül komitesi olarak isimlendirdiğimiz birim Usame bin Ladin'i yakalama ya da öldürme adına 8 ila 10 arası fırsat ortaya koydu. Ancak CIA olarak, ona suikast düzenleme yetkimiz yoktu. Bunu askeri kurum yapabilirdi.

Yusri Fuda: Ancak bilindiği kadarıyla Amerikan Ordusu, kendisine bilgi sağlayan tüm birim ve kurumlar arasından Merkezi İstihbarat Kurumu'ndan (CIA) edindiği bilgiler doğrultusunda hareket ediyor. Örneğin kaçırılan fırsatlara değinecek olursak 1996 yılında Bin Ladin, Sudan'dan çıktığında, uçağı yakıt almak üzere Birleşmiş Arap Emirlikleri'nde durdu. Birleşmiş Arap Emirlikleri de Amerika'nın çok yakın dostu olarak bilinmektedir. Neden o yolculuk esnasında tevkif edilip yakalanması için iki ülke arasında işbirliği yapılmadı?

Michael Scheuer: Hatırladığım kadarıyla Usame bin Ladin Sudan'dan Afganistan'a giderken onun hareketini yakından takip edebilecek pozisyon ya da konumda değildik. Evet, Sudan'dan

ayrıldığını haber aldık ama ne vakit olduğunu, Afganistan'a inip inmediğini bilemedik. Bunu ancak oraya varmasının ardından öğrenebildik. Yakıt almak için uçağının inmesi meselesine gelince, onu da olaydan sonra öğrendik. Bunu daha önceden öğrenmiş olsaydık, muhakkak ki Bin Ladin'i tevkif etme ve yakalama girişimi olarak Körfezdeki dostlarımızı aramayı denerdik.

Yusri Fuda: Biraz önce biriminin, Merkezi İstihbarat Ajansı'nın baş müşterisi olan ABD başkanına sunulmak üzere amirine sekiz ya da on fırsat sunduğundan bahsettiniz. Bu fırsatlardan en önemli iki ya da üçünden bahseder misiniz? Sizce Amerika açısından bu fırsatların en önemlisi hangisiydi?

Michael Scheuer: Elimize en iyi fırsat 1999 yılının baharında, Körfez ülkelerinden birinde geçti. Körfez ülkelerinden birinde yaşayan bir prensin, Afganistan'ın Kandahar Bölgesi'nin güneyinde bir çadırı vardı. Bin Ladin'in bu çadırı ziyaret edeceğini öğrendik. Hatta ziyaret saatini de takriben haber almıştık.

Yusri Fuda: O dönemde Usame bin Ladin görüntülendi mi?

Michael Scheuer: Anladığım kadarıyla evet. Edindiğimiz bilgileri tabiî ki başkana tavsiyelerini sunan ABD Ulusal Güvenlik Konseyi'ne de verdik. Bu bölgede Usame'ye ulaşmanın mümkün olabileceğini, buranın pek masum kimselerin bulunmadığı uzak bir bölge olduğunu söyledik. Böylece saldırı başkalarına en az zarar verecek türden olacaktı.

Yusri Fuda: Afedersiniz, sözünüzü kesmek istiyorum. Yani siz tetiği çekmeye çok hevesliydiniz de başkalarının aynı görüşte olmadığını mı söylemek istiyorsunuz? Sizin tabirinizle bu altın fırsatın iç yüzünü ayrıntılı olarak öğrenmek istiyorum. Siz tetiği çekmek istiyordunuz, peki ne oldu? Beyaz Saray ve CIA arasında son anda gizli bir şeyler mi oldu, neydi işin gerçeği?

Michael Scheuer: Beyaz Saray ve Ulusal Güvenlik Konseyi'nden Sandy Berger ve Richard Clarke'ın ellerinde bilgi vardı.

Operasyonun aslı Usame bin Ladin'i kesin öldüreceğimiz esasına dayanacaktı. Ancak, onun yerine kendisini o çölde ağırlayan Arap Prensi'ni öldürme ihtimalimiz de vardı. Bu nedenle Bin Ladin meselesinin çözülmesi ve çöldeki kampın sahibi prensin hükümetinin uyarılması yerine bir dahaki sefere çadırı aynı yerde görme imkânımız olacağı kararı alındı. Ancak bir daha ki sefere çadırın ortadan kaldırılmış olduğunu gördük. Böylece Usame bin Ladin'le hesaplarımızı kapatma fırsatını kaçırmış olduk. Amerika'da benim ve ekibimin gördüğü kadarıyla Bush ve Senatör Kerry'nin partilerinin liderleri ve onlardan önce Başkan Clinton daima dünyaya karşı Amerikan halkının hayatını çok önemsedikleri imajı sergilemeye çalışıyor. Ancak belli ki o prensin tabi olduğu Arap hükümetini korumaya daha hırslıydılar. Amerika Liderleri belli ki, dünyaya vermek istedikleri imajda olduğu gibi Amerikan vatandaşlarının hayatını korumaktan çok, Arap Prensi'nin tabi olduğu hükümeti ve milyarlarca dolarlık uçak anlaşması yapma imkânlarını korumaya hırs etmişler. Bu fırsatı kaçırmak istemedikleri anlaşılıyordu. Bunlara inanmak izleyicilerinize ve bir Amerikalı olarak bana bazen zor gelebilir.

Yusri Fuda: Evet bu doğru ve bu konuyu gelen birçok mektup ve e-mail ile bağlamak istiyorum. Programın bu bölümünü yayınlayacağımızı ilan ettiğimizden beri birçokları Usame bin Ladin'in, Afganistan'da Sovyetler Birliği ile savaşın yapıldığı dönemde, Amerika Merkezi İstihbaratı ile özel bir ilişki içinde bulunduğuna, hatta bu ilişkilerin bugün de bazı gerginlikler gölgelese de öyle ya da böyle bir şekilde devam ediyor olabileceğine inanıyor. İşin aslı nedir?

Michael Scheuer: Şunu söyleyebilirim ki, Sovyetler'e karşı girişilen savaşta Usame bin Ladin ile hiçbir şekilde iletişimimiz

söz konusu olmadı. Bin Ladin, Amerika ile müttefik olmaya önem vermiyordu. Onun kendisine has finans, silah ve asker kaynakları vardı. O vakit kendisi Amerika'yı Sovyetler Birliği'ne nazaran ikinci derecede şer olarak görüyordu. Amerika'da da birçok insan ve basın mensupları Usame bin Ladin ile CIA arasında herhangi türden bir ilişki olduğuna ve CIA'in kendisini hazırladığına ya da finanse ettiğine inanıyor. Ancak benim görüşüme göre ve bilgilerim dâhilinde bu sözlerin hiçbir aslı yoktur.

Yusri Fuda: O dönem çıkarlar çakıştı. Ortak bir düşman vardı. O da Sovyetler Birliği idi. Bu devlet dağıldıktan sonra Amerika, Afganistan'da şekillenen İslami omurgayı unutarak kendisine yeni bir düşman aramaya mı koyuldu?

Michael Scheuer: Ben durumun bu şekilde olduğundan açıkçası emin değilim. Afganistan'da çıkarlarımızın çakıştığı açık ve bu kadar kötü bir şekilde sona erdirmemeleri gerektiğine inanıyorum. Bizim 1981-1982 yılları arasında Afganistan'da yapmaya çalıştığımız; Sovyetler Birliği'nin hezimetine katılan adamların aralarında bulunmadığı, aksine sürgünden dönenlerin aralarında bulunduğu bir hükümetin kurulmasıydı. Mesela Necibullah'ın da bu hükümetin bir parçası olmasını istemiştik. Gerçekten o vakit çok vahim bir hata işlediğimize inanıyorum. İnsanlar bizim Afganistan'ı kendi haline bıraktığımızı düşünüyor. Ancak diyorum ki; biz Afgan halkına, kendi sorunlarını çözmeleri için fırsat verdik mi? Sovyetler Birliği'ni hezimete uğratan adamlara iktidara gelme fırsatı verilmiş olsaydı belki bizim de durumumuz şu anda çok daha iyi olurdu.

Yusri Fuda: Sanırım Host kampı yakınında da elinize Usame bin Ladin'i yakalama fırsatı geçmişti. Bunun dışında yine başka fırsatlar da olmuştu. Bize Host Kampı yakınında elinize geçen ve onun gibi sonucunda karar alınmayan bazı diğer fırsatlardan da özetle bahsedebilir misiniz?

Michael Scheuer: Host örneğini ele alırsak; gerçekten 20 Ağustos 1998'de Amerika tarafından bir saldırı planı söz konusu oldu. İstihbarat bilgilerine göre Bin Ladin, orada, çoğunluğu Taliban'ı destekleyen Afgan liderler olmak üzere bazı liderlerle bir toplantıya katılacaktı. Bu saldırıyı düzenledik ancak yanılmışız. Şunu belirtmek gerekir ki istihbarat bilgilerinden faydalanılmıştı. Afrika'nın doğusunda Amerikan büyükelçiliklerinin bombalanmasının akabinde gerçekleşmişti. Bin Ladin'e saldırmak için 1998, 1999 yıllarında elimize başka fırsat da geçti. Aslında Bin Ladin'in belli bir vakitte, belli bir yerde olacağına dair havadisler vardı ve biz bunu öğrenmiştik. Askeri kurum vurmak için hazırdı. Ancak Clinton Hükümeti, tüm bunlara karşın; operasyonun tamamlanmaması kararı aldı. 1998 yılının başında da elimize bir fırsat geçmişti. Usame bin Ladin, aynı yerde üst üste 5 gece kalacaktı ve bizim hükümetimiz, onu öldürme fırsatından yararlanmama kararı aldı. Her seferinde de insanlar arasında vurmak için istihbari bilgilerin yeterli olmadığı sözleri yayıldı. Oysa istihbari bilgiler neredeyse tamamen mevcuttu. Ancak vurmama kararı, Amerika'nın dünya nazarındaki imajının sarsılması ve Amerikalı siyasilerin dünyanın bize kötü gözle bakması korkusundan alındı.

Yusri Fuda: Belki İslam ve Arap dünyasının, Amerika'nın sunduğu bu gerekçeyi kabul etmesi biraz zor olur. Yani istihbarat birimi Usame bin Ladin'e ulaştığı halde, Amerika'nın çekinmesinin Bin Ladin'in yanındakilerden kaynaklanan ahlaki bir gerekçe olduğuna inanmak güç. Belki orada, başka gerekçeler de vardı. Neden Usame bin Ladin'in kurtulmayı başardığını kabul etmiyoruz da Amerika'nın başarmamayı seçtiğini varsayıyoruz?

Michael Scheuer: Böyle düşünebilirsiniz ancak bu doğru değil. Ateş açılmamasının, ahlakla, ahlaki değerlerle ya da

dürüstlükle hiçbir alakası yoktu. Aksine korkaklıkla ilgisi vardı. Amerikan başkanı ve ortakları Avrupalıların bize Amerikan halkını korumak için Usame'yi öldüren bir devlet yerine kovboy gözüyle bakmasına daha çok önem veriyordu. Muhakkak ki şu anda Usame bin Ladin'in yerini tespit edebilmek mümkün değil. 1998-1999 yıllarında Usame radyo, telsiz gibi cihazlar taşıyordu ve Hindikuş'ta değil, şehirde yaşıyordu.

C- 11 Eylül Komisyonu ve çalışmasının değerlendirilmesi

Yusri Fuda: 11 Eylül Komisyonu'nun raporuna işaret ettiniz. O vakit on milletvekili, araştırmacı ve müfettişlerden oluşan bir ordunun yaklaşık iki yılda hazırladığı ve şifreli olarak isminizin geçtiği bu rapor hakkında öncelikle bir Amerikalı, ardından da işlerin içyüzünü bilen uzman bir kişi olarak ne düşündüğünüzü öğrenebilir miyiz?

Michael Scheuer: 11 Eylül komitesi tam bir fiyasko ve başarısızlık örneğiydi. Aynı şekilde Amerika'daki sorunlarımızdan biri olan insanların sadece yaptıklarından değil yapmadıklarından da sorumlu tutulmaları meselesine bir örnek teşkil etti. 11 Eylül komitesi üyeleri seçkin insanlardı. Ancak, olaydan sorumlu kimseyi bulamadılar. Sonra da suçu istihbarat servisinin üzerine attılar. Herkes bilir ki felaketler insanların yaptıkları hatalardan ya da ihmalkârlıktan kaynaklanır. Komite bunda başarısız oldu. Sadece demokratlar değil cumhuriyetçilerin de korunması için örtbas etme girişiminde bulunuldu. Bunun sonucunda Amerika 11 Eylül'den sonra, öncekine nazaran emniyetin daha az mevcut olduğu bir ülkeye dönüştü.

Yusri Fuda: 11 Eylül Komisyonu, Halit Şeyh Muhammed ve Remzi bin El-Şeybeh'ten herhangi biriyle görüşme yapmak için kendilerine izin verilmediğini itiraf etmişlerdi. Ve biliniyor ki bu iki isim, 11 Eylül operasyonlarının baş plancılarındandı. Ancak 11 Eylül Komisyonu'na bu iki adamla görüşme izni verilmedi.

Sizden ikisini ya da en azından Halid Şeyh Muhammed'i soruşturmaya çekmeniz talep edildi. Biraz bize Amerika'nın olanlar hakkında gerçekten bilgiye ulaşma isteğindeki ciddiyetinin boyutundan ve Halid Şeyh Muhammed'in kendisinden bahseder misiniz?

Michael Scheuer: 11 Eylül Komisyonu'nun Halid Şeyh Muhammed veya Remzi Bin Şeybeh ile görüşmesi gerçekten çok faydalı olacaktı. Ancak gerçek sorun şuydu; komite üyeleri, Merkezi İstihbarat'tan subayların sözlerini dinlemedi. İstihbarat yetkilileri kendilerine birçok kere bu sorunun nasıl çözülebileceğini açıklayarak istihbarat biriminin çözülmesi gereken büyük sorunlarından bahsetti. Ancak bu kurumun liderleri bu sorunların çözümünü reddetti. Bir kez daha vurgulamak istiyorum; orada Amerikan liderini koruma amaçlı kamufle süreci söz konusuydu. Ancak ortada açık bir şey var ki o da eğer sizin bahsettiğiniz o kişilerle konuşulabilseydi, teröre karşı savaşın bizim özgürlüğümüz için değil, Amerika'nın İslam dünyasında yapmakta olduklarından ötürü başlatıldığı ortaya çıkardı. Bunu Amerika'yı kötülemek için söylemiyorum. 'Amerika hatalı' sözü basitçe şunu ifade etmektedir; düşmanımız bizim yaptığımızı hata olarak görüyor ve bizim bu yaptığımızı durdurmak istiyor. Remzi Bin Şeybeh ve Halid Şeyh Muhammed ile görüşülseydi biz de 11 Eylül Komitesi de çok daha fazla fayda elde edecektik. Ancak kendilerine aynı şeyi söyleyen istihbarat birimi yetkililerini dinlemediler. Belki de düşmanı bizden daha çok dinlerlerdi.

Halid Şeyh Muhammed ve Remzi bin Şeybeh'in sorguya çekilmeleri

Yusri Fuda: Sizden Halid Şeyh Muhammed ile görüşmeniz istendiğinde onu nasıl buldunuz, ona neler sordunuz, o ne cevaplar verdi biraz bize bahseder misiniz? Sizden gerek Halid Şeyh Muhammed'le, gerek de Remzi bin Şeybeh'in soruşturmalarının

detayları hakkında bilgi istiyoruz. Sanırım az önce sizin Halid Şeyh Muhammed'i direk sorguladığınız yönünde yanlış bir şey söyledim. Siz galiba sadece kendisini sorgulayan arkadaşlarınızın yanında oturmuştunuz. Öyle değil mi?

Michael Scheuer: Evet bu doğru. Alınan karara göre onları ben sorgulayacaktım, ancak ajansta basına bilgi sızdıracağım yönünde endişe vardı. Tabi CIA'de komplo teorilerine inananlar da var. Bu anormal bir şey değil. Evet, ben subaylarla konuştum, onlar da kendileriyle konuştu. Halid Şeyh Muhammed, çok ciddi ve çok bilinçli, dindar ve yaptığına inancı tam bir adamdı. Söylediği ilk şey, yaptığının kişisel bir şey olmadığı oldu ve şöyle ekledi: 'Biz, size Amerikalı olduğunuz için değil, İslam ülkelerinde yaptıklarınızdan ötürü saldırıyoruz.' El-Kaide'den tutukladığımız birçok adam da bize aynı bu mesajı getirmişti. Ancak ne yazık ki bizim siyasilerimiz, istihbarat biriminin bu söylediklerine hiç kulak asmıyor.

Yusri Fuda: Şu an Kuveyt Üniversitesi Siyasi İlimler Profesörü Kuveytli Doktor Abdullah El-Nefisi hattımızda. Bildiğiniz gibi Halid Şeyh Muhammed de Kuveytli ve Dr.Nefisi kendisinin arka planını biliyor. Bizi duyuyor musunuz Doktor Nefisi?

Abdullah El-Nefisi: Evet duyuyorum.

Yusri Fuda: Karşınızda Usame bin Ladin'i yakalamaktan sorumlu birimin başkanlığını yapmış bir adam bulunuyor. Siz de genel olarak İslami Hareket konusuyla ilgilisiniz. El-Kaide ve özellikle de 11 Eylül'le ilgili özel makaleleriniz var. Şu ana kadar Michael Scheuer'in söyledikleri hakkında görüşünüz nedir? Soracağınız herhangi bir soru var mı?

Abdullah El-Nefisi: Teşekkür ederim kardeşim. Gerçekten bu adamın yüzüne bakınca insanı bir korku kaplıyor. Sanki

karşımda Usame bin Ladin'i; Şeyh Usame bin Ladin'i parçalamak isteyen bir vahşi duruyor...

Prof.Dr.Abdullah El-Nefisi

Ben kendisine daha geniş çerçevede sorular sormak istiyorum. Çünkü bu istihbarat adamları, düşmanına saldırmak için dünyanın dört bir yanında kol gezen polisler demektir. Amerika'nın, seninde içlerinde bulunduğun askeri ve polis kanadına gereğinden fazla güvendiğini, oysa dünya ülkeleri ile ilişkileri doğru temeller üzerine kuracak siyasi kanadın eksikliğini yaşadığını görmüyor musun Scheuer? Bu hal o kadar şiddetlendi ki sonunda Huntington gibi bazı kuvvetli strateji uzmanlarını bile, Amerika'nın kendisini dünya ülkelerinden azletme yönünde gittiğini söylemeye itti. Şeyh Usame bin Ladin'e, onu tutuklamaya ya da öldürmeye odaklanarak Amerika dünyadaki çatışmalara yönelik yöntemini kişiselleştirmektedir. Yani siz, onu veya bunu öldürdüğünüz zaman Amerika'nın milli güvenlik sorununun çözüleceğine mi inanıyorsunuz? Usame bin Ladin'i yakaladığınız takdirde, milli güvenliğinizin daha büyük tehlike altına gireceğini idrak edemiyor musunuz? Siz Amerikalılar kaba ve aptalsınız. Bugüne kadar size verilen mesajı bir türlü alamadınız. Size verilmek istenen mesaj şudur; sizin milli güvenliğinizi tehdit eden Şeyh Usame bin Ladin değil, asıl İslam dünyasında, özellikle de Kudüs'te ve Filistin'de uyguladığınız pervasız

politikalarınızdır. Her şeyi sinemaya ve dezenformasyona dönüştürmeye eğiliminiz olduğunu görmüyor musun? Irak'ta görüldüğü gibi! Orada alternatif bir rejim kuracak siyasilerden, mühendislerden oluşan bir kolordunuz olmadığı için yakıp yıkan topçu kolordusuna dönüştüğünüzün farkında değil misin? 'Teröre karşı' diye başlattığınız savaşınızı nasıl da İslam'a karşı savaşa dönüştürdüğünüzü görmüyor musun? Amerikalı CNN muhabiri, Peşaver'de bir Kur'an-ı Kerim ezberleme kursunda durmuş, yaşları daha onu geçmeyen küçük çocukların önünde hiç utanmadan; işte burası terörist yetiştirme ofisiniz, siz misyonerlik yapıyorsunuz, diyor.

Yusri Fuda: Doktor Nefisi...

Abdullah El-Nefisi: Evet

Yusri Fuda: Doktor Nefisi, bana müsaade ederseniz, Michael Scheuer'e söz hakkı vermek istiyorum. Mesajınız bence oldukça açık ve kuvvetli. Michael, Doktor Nefisi'nin ağır eleştirilerine nasıl cevap veriyorsunuz?

Michael Scheuer: Doktor Nefisi'ye tüm saygımla söylüyorum; benim vazifem Amerika'yı korumaktı. Ve Usame bin Ladin Amerika'ya savaş ilan ettikten sonra, onu öldürmek istememizde bir sorun göreceğini sanmıyorum. Bu savaşın doğasında vardır. Benim görevim Amerikan halkını korumaktı ve bunu başarabilmek için o zaman en uygun yol Usame bin Ladin'i öldürme girişiminde bulunmaktı. Ancak diğer noktalarda ikimiz arasında fark görmüyorum. İki kitabımda da, dış siyasetimizin bu savaşa sebep olmadığına inanmanın delilik olduğunu yazdım. Bunu hem iki kitabımda hem de basında defalarca söyledim. Ancak bu siyasetin değişmesi ya da değişmemesi Amerikan halkının insyatifinde olan bir şey değil. Aksine buna karar verecek olan yetkililerdir ve onların da bu savaşın esasını, köklerini

ve Bin Ladin'in neye dayanarak hareket ettiğini anlayacaklarını hiç sanmıyorum.

Yusri Fuda: Burada müsaade ederseniz bağlantı kurmak istiyorum. Yani siz şöyle demek istiyorsunuz; istihbarat biriminde çalışan bir yetkili olarak sizin işiniz Amerika'nın dünyaya ilişkin dış siyasetini belirleyen kişilerden farklıydı. Sizce 'teröre karşı' –kendi ifadesine göre- açtığı savaşta Amerika'nın imajı ne kadar karalandı?

Michael Scheuer: Evet, istihbarat servisleri veya askeri istihbarat örgütleri ve diğerleri Amerika için de diğer ülkeler için de sadece birer işçi statüsündedir, yoksa önder, başkan konumunda değildirler. Onlar uygulamayı gerçekleştiren memurlardır. Bizler, 15 yıldır Amerika'da çalışıyoruz, bazı yöneticilerimiz vardı ki; Usame bin Ladin'in veya diğerlerinin yaptıkları herhangi bir şeyi geçerli kılan herhangi bir gerekçeyi veya bizim politikalarımızı reddeden herhangi bir İslami sesi kesinlikle reddediyorlardı. İnanıyorum ki bu, ABD için tehlike arzeden bir durumdur ve milli güvenliğimize zarar vermektedir. Ayrıca bu savaşta bizim yenilme olasılığımızı artırıyor. Bizim üzerimize düşen, adam ne demiş; onun dediğini Usame bin Ladin ve yardımcılarının söyledikleri ile kıyaslamaktır. Doktor Nefisi'ye katılıyorum, düşmanı, haklı olduğu için olmasa da dinlememiz gerekir ve bu sayede…

Yusri Fuda: Teşekkürler Michael, şu an bir bağlantımız daha var. Arapça Newsweek Gazetesi'nin yayın yönetmeni Prof.Dr. Mahmut Şemam bizimle. Üstad Mahmut siz Amerika'da yaşayan bir Arap vatandaşısınız. Aynı zamanda bu konularda uzman bir gazetecisiniz. Bize genel olarak Michael Scheuer'in söyledikleri hakkında görüşlerinizi aktarabilir misiniz?

Prof.Dr. Mahmut Şemam: Öncelikle işaret etmek istediğim bazı noktalar var. Belki Scheuer Bey bilgilerimde yanlışlık varsa

düzeltebilir. Kendisi ne Michael Moore ne de Başkan Bush yönetimine musallat olan bir liberal! Aksine muhâfazakarlara eğilim gösteriyor. Bunu Washinhton Post'un internet sitesine verdiği röportajında dile getirdi. Ayrıca ömrü boyunca cumhuriyetçilere oy verdiğini söyledi. Öyleyse şu an diyebiliriz ki karşımızda ABD'deki güçlü akım olan cumhuriyetçilerden yana olan bir şahıs var. Buna karşın şirketin içinden (Amerika'da CIA'den bahsederken 'şirket' demeyi tercih ediyoruz) objektifliğin kitaplarına, basın açıklamalarına ve televizyon görüşmelerine damgasını vurduğu ilk kişi oldu. Şirketin içinden bu şahıs, Bin Ladin'in temel ya da baş müttefikinin Amerika'nın dış politikası olduğunu söylüyor. Bu, kurumun içinden bir şahıs tarafından ifade edildiği için aşırı önemli bir nokta. Amerika'ya karşı yürütülen savaşın nefretten değil, Amerika'nın Arap ve İslam dünyasında yaptıklarından kaynaklandığını söylüyor. Benim kendisine kısa birkaç sorum olacak.

İlki: Bu, onun şahsi görüşü mü yoksa genel olarak CIA Kurumu'nun görüşünü mü yansıtıyor?

Ve yine: Eğer CIA'de çalışanların birçoğunun Amerika'nın Ortadoğu'daki çıkarları için mücadele ettiğini çok iyi bildiğini kabul edersek bu; çıkarların, baskıların ve baskı gruplarının Amerika'da CIA gibi resmi kurumlardan daha güçlü oldukları anlamına mı gelir? Daha açıkçasını isterseniz, yani İsrail Lobisi veya AIPAC veya da İsrail'i destekleyen diğer gruplar, Amerika'nın stratejik çıkarları hususunda karar vericilerin vizyonundan daha güçlü bir konuma mı sahip? Bu ilk sorum!

İkinci sorum ise; bilindiği gibi siyasette dinin kullanılması, John Foster Dullas döneminde başladı. O zamanlar din, özellikle de İslam dini bazı bölgelerde komünizme karşı savaş için Dullas'ın görüşlerine göre vazifelendirilmişti. Amerika'daki bazı İslami cemaatler bazı ülkelerde komünizme karşı savaşa karıştı.

Acaba bunun CIA'in stratejik düşüncesinin temel parçalarından biri olduğunu söyleyebilir miyiz? Amerika'nın çıkarlarını korumada dinin kullanılması ileride kendi aleyhine dönecek bile olsa bazı gruplarla işbirliği yapmalarına imkân verecek düzeyde büyük önem mi taşıyor?

Yusri Fuda: Çok teşekkürler Üstad Mahmut Şemam, gerçekten çok önemli noktalara değindiniz. Ben de daha fazla faydalanabilmemiz için bazı eklemelerde bulunmak istiyorum. – Michael'e hitaben- bir istihbarat görevlisi olarak, menfaatlerin, baskı gruplarının, dinin siyasette kullanılmasının işindeki önceliklere ne boyutta etkisi oldu? Bazı grupların varlığının tesiri ne derecedeydi? Aslında daha açık olalım, Amerika, İsrail ile stratejik ilişkilerinin olduğunu itiraf ediyor. Bu ilişkinin oynadığı rol ne oldu? Özellikle geniş çerçevede değerlendirirsek birçokları Amerika'nın, kendisine yeni bir düşman aradığı bir dönem olduğuna, yeni yüzyıl projesine göre bu boyutta bir saldırının yeni siyasi perspektifini oturtmak açısından tercih edildiğine ya da beklendiğine inanıyor. Sizin görüşünüz nedir?

Michael Scheuer: Öncelikle şunu belirtmek isterim, ben burada kimseyi temsil etmiyorum. Sadece kendi adıma konuşuyorum. CIA'in sözcüsü de değilim. Ancak şunu söylemem mümkün; istihbarat ajansındaki insanlar, İslam Dünyası'nın yaşadığı sıkıntıların, bizim siyasetimizden ve siyasetimizin sonuçlarından kaynaklandığını idrak ediyor. Bunda hiçbir şüphe yok. Zaten istihbarat biriminde çalışan bir insanın İsrail'i, Çeçenistan'da Putin'i desteklememizin, Irak'taki varlığımızın; tüm bu uyguladığımız politikaların bize karşı direnişi artırdığını anlamaması aptallık olur. Maalesef Amerikan hükümeti, baskılara; özellikle de İsrail'i destekleyen taraflardan gelen baskılara açıktır. Sadece bu da değil. Dahası Suudi Arabistanlıların da çok güçlü lobileri var. Suudi Arabistan'ın dini ve eğitim sistemi olmasaydı,

Usame bin Ladin olmazdı. Ve o, onlarının sistemlerinin yıldızıdır. Buna karşın Suudi Arabistanlılar, 11 Eylül Komitesi tarafından hiçbir eleştiriye maruz kalmadı. Biz aynı düzeyde Meksika Hükümeti'nden de korkuyoruz ve ülkemize göç sorunu karşısında hiçbir şey yapamıyoruz. Amerika'nın içinde sadece İsrailliler güç sahibi sözü yanlış bir söz. Ne yazık ki demokratik Amerikan rejimimiz işini gereği gibi yapmıyor. Hükümetimiz, yabancı devletlerin baskılarına boyun eğmeye çok meyilli. Ancak araştırılamaz tek bir mesele varsa o da İsraille olan ilişkimizdir.

Yusri Fuda: Şu an Kahire'den İslami Cemaatler konusunda uzman Dr. Raşvan Dıya bizimle. Doktor Dıya; siz bu konunun ayrıntılarına önem veren biri olarak bildiğimiz kadarıyla birçoklarından ayrılmaktasınız. Şu an bizimle, aynı hususa, yani Usame bin Ladin'e, El-Kaide'ye ve teröre karşı savaş ismini verdikleri olguya detaylı bir şekilde Amerika açısından önem vermiş bir şahıs bulunuyor. Özetle ne sormak istiyorsunuz?

Dıya Raşvan

Dıya Raşvan: Sizin de ifade ettiğiniz gibi Amerikan Merkezi İstihbarat Birimi'nde Usame bin Ladin'i yakalamak için özel bir birim kuran bu şahsa tabiî ki sorulabilecek birçok soru var. Bunlardan en önemlisi; El-Kaide Örgütü'nün tam olarak hangi tarihte kurulduğuna dair elinde doğru bilgiler bulunuyor mu? Bu konuda bir belge bulunmadığı dikkatimizi çekiyor. Belki bazı kesimler El-Kaide'nin 2001 yılının Ekim ayından önce Usame

bin Ladin'e yakın çevreler tarafından bu isim kullanılmış olabilir. Orada Yahudi ve Hıristiyanlara Karşı Savaş için Uluslararası İslami Cephe gibi kullanılan başka isimler vardı. Ancak şu ana kadar El-Kaide'nin tam olarak ne zaman kurulduğunu bilemiyoruz. Bu konuda büyük tartışmalar ve görüş ayrılıkları söz konusu. Bazıları 1989'da, bazıları 11 Eylül öncesinde, bazıları Kenya ve Tanzanya'da Amerikan Büyük elçilikleri'nin bombalanmasından önce kurulduğunu söylemekte. Usame bin Ladin'den bir dönem sorumlu bu kişiye soruyorum; günlerden bir gün hiç eline El-Kaide'nin ne zaman kurulduğuna dair açık bir belge geçti mi?

Michael Scheuer: Evet, elimdeki bilgiler ve Amerika'nın elindeki veriler, El-Kaide'nin 1988 veya 1987 yılında Usame bin Ladin tarafından kurulduğuna işaret ediyor. O dönem Usame bin Ladin Abdullah Azzam ve başkaları ile çalışıyordu. Bu konuda şüphe olduğunu sanmıyorum. Bana göre o İslam tarihi bağlamında yürüyor ve çalışıyor ve yine kanımca o dini inancında dürüst ve dinini savunan bir kişi rolünü üstleniyor. Bu sebeple kendisi ile farklı düşebilir ya da Amerika'ya karşı savaş ilan ettiği için kendisini öldürme gereği duyabiliriz, ancak onun söylediklerine gereken değeri vermememiz ve dininin hayatında ve kendisini iten sebepler arasında oynadığı rolü inkâr etmemiz hata olur.

Yusri Fuda: Seyircilerden; El-Cezire televizyonu seyircilerinden birçoğu, siz konuyu bir istihbarat görevlisi gözüyle değerlendirirken- ki büyük kısmının da temel mesele olduğuna inanıyorum-, Amerikalıların, başkalarının kendilerini, dinlerini, şereflerini savunma hakkını elinden almaya çalışan anlayış tarzını aşırı garipsiyor. Amerika uzun zamandır dış siyasetinde çifte standart uyguluyor. Bu durumda Usame bin Ladin'e bakınca onun büyük bir adam olduğunu düşünüyor musun?

Michael Scheuer: Söylediğinde haklı olduğuna inanıyorum. Dış siyasetimizde gerçekten büyük ihtilaf söz konusu! İslam dünyasında; Mısır ve Suudi Arabistan'da olduğu gibi birçok diktatör, baskıcı rejimi destekliyoruz. Bu da Amerika'ya ikiyüzlü, çifte standart uygulayan bir görüntü veriyor. Amerika'nın bu gibi hükümet ve rejimleri yıkma adına bir tarihi var. Bu nedenle Amerikalıların şu soruyu sormaları gerekir: Diktatör hükümetleri ve polis rejimleri desteklemeli miyiz? Usame bin Ladin ve onun gibi, Suudi Arabistan'daki diktatör rejimi yıkmak için kendini feda etmeye hazır insanları özgürlük karşıtı olarak vasıflandırmak benim için her zaman anlaşılması zor bir hal oldu. Onların özgürlük anlayışı bizimkinden farklı olabilir. Ancak ne şekilde olursa olsun, bir adam diktatör bir rejimin karşısında duruyorsa mutlaka özgürlük talep ediyordur.

Yusri Fuda: Seyirciler şu anda bize gerek e-mail gerek de faks yoluyla bazı sorular gönderiyor. Örneğin 11 Eylül hadisesi hakkında bazı gerçeklere ilişkin ayrıntıları sordukları gibi gizlenen bazı gerçekleri de öğrenmek istiyorlar. Mesela sorulan sorulardan biri şu: 'Kara kutu nereye gitti?' Yine birçokları o gün; Yahudilerin, Dünya Ticaret Merkezi'ne gitmediklerini söylüyorlar. Bu söylentilerin gerçeklik payı nedir?[24]

Michael Scheuer: 11 Eylül hakkında cevaplanmamış birçok soru var. Ancak benim inandığım işin hakikati o gün gördüğümüzdü. O gün ustaca planlanmış bir operasyonla karşılaştık. Bizler bu saldırının gerçekleştirileceğini keşfedemedik. Bu hususta başarısız kaldık. Amerika o gün ciddi ve tehlikeli bir şekilde yenilgiye uğradı. O gün olanlar hakkında eklenebilecek bir

24 11 Eylül saldırılarının ABD'ye ekonomik, asker, siyasi ve sosyal zararları hakkında stratejik analiz sitesi pressmeda.com'un hazırladığı 11 Elül ve El-Kaide isimli 5 bölümden oluşan dosyaya müracaat edebilirsiniz. Bu dosyada saldırılarda ölen Yahudilerle alakalı ayrıntılı bir liste de mevcuttur.

şey yok. Bizim açımızdan tam bir başarısızlıktı. El-Kaide açısından ise büyük ustalıkla gerçekleştirilmiş bir operasyon oldu. Bilmiyorum neden insanlar bu gerçekten memnuniyetsiz ve kabul etmek istemiyor? Bazen insanlar, Arap veya Müslüman bir kişinin, böyle bir operasyon düzenleyebileceğine inanmıyor. İnanıyorum ki bu, çok iyi bir operasyondu ve bu konuda komplo teorileri türetmek hata olur.

Yusri Fuda: Bu hususta sizinle fazla ayrılmıyoruz, ancak görünen o ki Batı'da şöyle bir görüş hâkim: Araplar ve Müslümanlar kötülenmek istediğinde bu tür karmaşık operasyonlar düzenleyebileceklerine inanılıyor. Ancak yine Batı'ya göre operasyonlar 'çok asil ve iyi' olarak nitelendirildiğinde Araplar ve Müslümanlar bunu yapmaya güç yetiremez oluyor?

Michael Scheuer: Bana göre, en azından Amerika'nın elit tabakasında böyle bir eğilim var. Yani Arapların ve Müslümanların bunu yapabilecek güçleri olduğuna inanmıyorlar. Sanırım İslam Dünyası'nda da benzer görüş mevcut. Biz; yani Amerika yüce bir dava uğruna yapılan savaşta çok dâhi, harika bir adamla karşı karşıya kaldı. Bunu ilan eden bir şahıs ortaya çıkmadan önce yüzyıllar geçti. Asırlar önce Hıristiyanlar için Rab uğruna savaştıklarını ilan etmek asil bir hedefti. Aynı şekilde dini inanç ile savaş açma arasında bir uyum olduğuna inanıyorum. Bu insanın doğasında var. Yani bence dini inancın saldırıya maruz kalması savunma için bir gerekçedir.

Yusri Fuda: Bir telefon bağlantımız var. Riyad'dan Haşim Bey. Haşim Bey buyurun…

Haşim: Herkese iyi akşamlar. Gördüğüm kadarıyla misafiriniz tüm soruları cevaplandırmamaya gayret gösteriyor. Bazı sorulardan kaçıyor. Ancak ben inanıyorum ki Usame bin Ladin, Amerikan istihbaratının baş işbirlikçisi ve şu anda da Amerika İstihbarat Merkezi'nde 7 kat yerin altında bulunuyor. Teşekkürler…

Yusri Fuda: Michael?

Michael Scheuer: Kendi görüşünüzü sunabilirsiniz tabiî ki, ancak görüşünüzde tamamen hatalısınız. Eğer, Usame bin Ladin bizim ajanımız olsaydı şu ankinden çok daha mutlu olurduk. Onun bizim ajanımız olmadığı açık. Belki benim sözüme inanmıyorsun ancak senin önünde taahhüt ediyorum, Usame CIA ajanı değil.

Yusri Fuda: Michael, ben de bir ekleme yapmak istiyorum. Haşim Bey'in dediği gibi, birçok insan Amerika'nın tüm gücü, serveti ve istihbarat kaynaklarıyla, Allah'a imanı ve dini ile beraber belki şu anda mağaralarda yaşayan tek bir adama karşı savaştığına inanmıyor. Amerika'nın casus uyduları anladığımız kadarıyla küçük büyük her şeyi gösteriyor. İnsanların içinde bu sebeple bir kuşku var, nasıl oluyor bu iş?

Michael Scheuer: Burada tekrar belirtmek istiyorum, insanların çoğu Usame bin Ladin'in beceri ve yeteneklerinin kuvvetini küçümsediği gibi Amerika'nın gücünü de abartıyor. Usame bin Ladin, daha çok dağlık bölgelerde, kendisini seven kabileler arasında yaşıyor. Bu kabileler, konuklarını büyük bir özenle, hatta kendi hayatlarını ortaya atarak koruyor. Kaldı ki Usame bin Ladin, Sovyet Savaşı'ndan bu yana ülkelerinin yanında yer alıyor. İnanıyorum ki o her nerede ise bulunduğu yerde çok rahat. Ayrıca Hindikuş Dağları'nda tek bir adamı aramak, saman yığını arasında iğne aramaya benzer. Ayrıca Amerika sınırsız kaynaklara da sahip değil. Ve kaynaklarımızın Afganistan'ın yanı sıra Irak'ta da kullanılması bitip tükenmesinde önemli sebeplerdendir. Bu nedenle böyle bir yerden bir adamı ve yardımcısını bulmanın kolay olduğunu düşünmenin hiç de gerçekçi olmadığına inanıyorum.

Yusri Fuda: İngiltere'den bir konuğumuz var. Buluşi bey buyurun...

Buluşi Bey: Michael Bey'e sorum şu; Sudan'da, Libya'da, Afganistan'da ideolojik ve dini gerekçelerle Müslümanlara karşı ilk savaş açan siz değil miydiniz? Sonra içlerinden biri size karşılık vermek için ortaya çıkınca onu en en pis sıfatlarla vasıflandırdınız. Demokrasiyle, kanunla övünmeleriniz nereye gitti? Bu birincisi. İkinci olarak; bu programda muhakkak ki birçok şey aktardınız. Ancak Müslümanları isyancılar olarak nitelendirdiniz. Peki! Hapishanelerinizdeki 70 bin Müslümanın hepsi de size karşı çıktıları için mi tutuklandı? Öyleyse maalesef siz kendinizi ve dünyayı kandırıyorsunuz. Siz terör kisvesi altında İslama karşı savaşıyorsunuz. İkinci olarak, kalbine bir bak. Gerçekten lütfen kalbini bir dinle! Sen düşmanın Şeyh Usame bin Ladin ve onun gibileri övüyor ve kendilerine saygı duyuyorsun, peki kendi başkanın Bush'a karşı da aynı saygıyı duyabiliyor musun? Senden kesinlikle bu hususta bir cevap istemiyorum. Kesinlikle cevap istemiyorum. Neden? Çünkü sen Bush'tan defalarca yalanlar duydun. Ya onlara karşı savaşanlardan hiçbir yalan kelime duydun mu? Biz seni bu yüce dine davet ediyoruz. Usame ve diğerleri bu dinin birer ferdidir. Allah'ın dinine karşı savaşmayın. 3 sene geçtiği halde onu yakalayamamış olmanız yetmez mi? Bu, onu koruyan bir Rabbin olduğunu göstermez mi?

Yusri Fuda: Güzel, Londra'dan Buluşi Bey teşekkürler, mesaj gayet açık. Şu an Suudi Arabistan'dan bir katılımcımız daha var Muhammed Bey buyrun.

Muhammed Bey: Kardeşin belki bildiği, belki de bilmezden geldiği bir noktayı açıklamak istiyorum. Amerika ve Michael Bey'in Usame bin Ladin'i yakalayıp ya da öldürerek terör ismi verdikleri savaşı bitireceklerini mi sanıyorsunuz? Vallahi hayır! Aksine onlar İslamiyete karşı tüm savaşlarında yeni Usame bin Ladin'ler türetiyor. Irak'ta ve daha birçok yerde birçok Usame'ler türettiler. İslamiyete ve Müslümanlara karşı barbarca savaşları

sürdüğü müddetçe Usame bin Ladin'den daha tehlikelilerini türetecekler. Michael ve hükümeti bunu iyi kavrayabiliyorlar mı?

D- Amerika ve 11 Eylül saldırılarının özel hedefler için kötüye kullanılması

Michael Scheuer: Fuda Bey, öncelikle şunu unutmamamız gerekir ki, Amerika'ya savaş ilan eden Usame bin Ladin oldu. Biz ona savaş ilan etmedik. Amerika'nın El-Kaide'ye karşılık vermesi zorunlu ve doğrudur. Amerika'ya yeni bir zarar daha vermeden önce yıkılması gerekir. Ama Irak konusuna gelince, Irak'a karşı savaşın tasavvur edilemez türden bir hata olduğu konusunda tamamen hemfikirim. Bir kere söyledim; eğer Usame bin Ladin Hıristiyan olsaydı, Irak'a karşı savaş, ona anne babasının bile veremeyeceği bir doğum günü hediyesi olacaktı. Kesinlikle Irak'a karşı savaşımız Usame bin Ladin ve diğerlerinin; Amerika'nın İsrail açısından tehdit unsuru olarak gördüğü hükümetlere saldırdığı, İsrail'i kendilerine karşı koruduğu, petrol kaynaklarını ele geçirmeye çalıştığı ve İslamın kutsal yerlerini işgal ettiği yönündeki sözlerini haklı çıkardı. Irak'a savaş açmak korkunç bir hataydı. Saddam bizim için, tehlikesi Usame bin Ladin'e nazaran çok daha az olan bir düşmandı.

Yusri Fuda: Size karşı savaşı Usame bin Ladin'in başlattığından bahsettiniz. Bazı gözlemcilerin ve genel olarak El-Kaidelilerin bu konuda daha farklı görüşleri olabilir. Onlar kendisinin savunma amaçlı cihada giriştiğini belirtiyor. Kendisi de bunun öyle olduğunu söylüyor. Siz de Amerikalıların onu dinlemesi gerektiğine inanan ve buna çağıran bir kişisiniz. Biz biliyoruz ki Usame bin Ladin bu savaşa girmesinin gerekçelerini de sundu, bu hususta siz ne diyeceksiniz?

Michael Scheuer: Evet dediğim gibi, düşmanı dinlemeliyiz. Ancak bu bizim düşmana sempati duymamız ya da onu görmezden gelmemiz anlamına gelmez. Benim onu dinleyelim

demekteki amacım Amerika'yı korumaktır. Benim konumumun özü budur ve her ne sebeple olursa olsun bize savaş ilan edildi. Böyle bir konumla karşı karşıyayız. Sen tamamen haklısın, Usame bin Ladin, Amerika'ya karşı savunma cihadının zorunluluğunu muhteşem bir şekilde açıkladı. Ancak bu bizim kendisiyle hemfikir olmamız anlamına gelmez. Bu açıklamalar, aynı zamanda onun haklı olduğunu da göstermez. Ben şahsi görüşüm olarak, ona ve yapmaya çalıştıklarına saygı duyuyorum.

Yusri Fuda: 11 Eylül'e dönersek, bildiğimiz kadarıyla o vakit Amerikan savunma bakanı, -son derece güvendiğim kaynaklardan aldığım bilgiye göre- Pentagon Savunma Bakanlığı merkezindeki ofisinde notları arasında şöyle yazıyordu: 'Usame bin Ladin... Saddam Hüseyin... Wolfowitz'e sor'. Aynı gece Amerikan Başkanı Beyaz Saray'da Terörle Mücadele'den sorumlu Richard Clark'ın yanına giderek kendisine 'Bunun arasında bana Saddam Hüseyin'i bul.' dedi. O da kendisine 'Ama bunun El-Kaide olduğunu biliyoruz.' deyince,'Biliyorum, biliyorum.' cevabını verdi. Yani Araplar ve Müslümanlar Amerika'nın gerçekten teröre karşı savaştığına, bunu özel hedefleri, özel gündemi için kullanmak istemediğine nasıl inanabilir? Amerikan yönetimindeki aşırı sağ hakkında siz benden çok daha fazla şey biliyorsunuz. Bu konuda görüşünüz nedir?

Michael Scheuer: Amerika'da muhâfazakarlar ve yeni muhâfazakarlar arasında fark olduğunu sanıyorum. Sayın Rumsfeld, Sayın Wolfowitz ve Sayın Perle; bunlar yeni muhâfazakarlardır. Bunlar tüm önemi Saddam Hüseyin'e verdi. Baştan beri ondan kurtulmak istediler. Teröre karşı savaşı, onu yakalamak için kullandılar. El-Kaide ve Saddam arasında hiçbir ilişki bulunmadığı açıkça bilinmektedir. İstihbarat ve CIA verileri de bunu bize kanıtlamıştır. Bakan Powell bize, Saddam ve El-Kaide arasında bir ilişki olduğunu söylediğinde doğrusu şok olduk. Çünkü

biliyorduk ki öyle bir ilişki yoktu. El-Kaide'ye karşı savaşa önem vermeyi bir kenara bırakıp Saddam Hüseyin'e saldırmak için bir sebebimiz olmadığına inanan tek kişi de ben değildim. Zira o El-Kaide'ye nisbeten Amerika için bir tehdit unsuru olamazdı.

Yusri Fuda: Basit ve direk bir soru; bu işteki tecrübenize dayanarak Usame bin Ladin'in şu anda nerede olduğunu tahmin ediyorsunuz?

Michael Scheuer: Onun, uzun yıllardır olduğu gibi, Pakistan ve Afganistan sınırı arasında bir bölgede bulunduğuna ve rahat olduğuna inanıyorum. Yeni muhâfazakarlardan birçoğu kendisinin İran'da olduğunu söylüyor. Çünkü İran'ı vurmak istiyorlar. Ancak orada olduğunu hiç sanmıyorum. Onun fazla hareket etmeyi gerektirmeyecek bir yerde olduğunu ve ne yazık ki hayatta olup Amerika için büyük tehlike arzeden örgütünü oradan yönettiğini sanıyorum.

Yusri Fuda: Biliyorum siz siyasi kimliğe sahip bir adam değilsiniz, ama Amerika Saddam'ın kötü bir adam olduğuna karar verip ülkeye girip saldırdı ve adamı düşürdü. Peki, neden aynı yöntemi Usame bin Ladin'e karşı da kullanmıyor?

Michael Scheuer: Öncelikle Usame'yi bulamıyorlar. İkincisi, Amerika'nın karar yapma koridorlarında hala ulus devletlerin El-Kaide gibi sınırları aşan gruplardan daha tehlikeli olduğu yönünde bir intiba var. Amerikan siyasetçilerinde bu fikrin egemen olduğunu düşünüyorum. Bu yanlış. Ancak zihinlerine hala bu düşünce egemen! Bir adam ve yardımcılarını bir bölgede aradığımız gerçeğine dönecek olursak, doğrusu orada kendisini bulmamız neredeyse imkânsız. Amerika için öyle bir yerde bir insanı bulabilmek hiç de kolay değil.

Yusri Fuda: Amerika'nın Washington Eyaleti'nden bir katılımcımız var. Buyrun Said Bey...

Amerika'dan katılımcı Said Bey: Bu cesaretinizden ötürü size teşekkür ederiz Sayın Scheuer. Benim dört sorum olacak. Arap istihbarat birimleri ile CIA arasında yardımlaşmanın boyutu nedir? Kendisinden çok açık olmasını rica ediyorum. İkincisi: 1995 yılında Irak'ta olduğum sırada, Kültür ve Enformasyon Bakanı Hamid Hamadi ile bir toplantı yaptık. Bana Amerika Hükümeti'nin Eski Ürdün Kralı Hüseyin aracılığıyla iki defa mesaj gönderdiğini ve bu mesajlarda Saddam Hüseyin'e İsrail'i destekler, İsrail'le iyi ilişkiler kurarsa onu kendi haline bırakacağını, hatta ambargoyu da kaldıracaklarını haber verdiğini söyledi. Bu konuda bir bilgisi var mı? Üçüncü soru: Savaştan önce Irak'ta bulunduğum sırada bir şahısla bir araya gelerek uluslararası ilişkilerden ve Amerika dosyasından sorumlu Abdurrahman El-Felluji'yi duyduk. Kendisi beni defalarca Bağdat'tan kovmaya ve hapse attırmaya kalktı. Bu şahsın Amerikan İstihbaratı tarafından ülkeye sızdırıldığını ve şu anda Danimarka'da yaşadığını sanıyorum. Bu konuda da bir açıklama istiyorum.

Yusri Fuda: Said kardeş, sanırım bu noktalarla yetinsek olur. Gerçekten çok önemli noktalar. Şu anda Ebu Dabi'den Muhammed Abdurrahman kardeş hatta. Buyurun Muhammed kardeş…

Muhammed Abdurrahman: Öncelikle Müslümanların meselelerine verdiği önemden ötürü El-Cezire kanalına teşekkür ediyorum. İkincisi Bin Ladin'in ajan olup olmadığı ile ilgilenmiyoruz. Biz insanlar –Müslümanlar ya da başkaları- hakkında ne derse desin onun, kendi görevini cihat ve İslam dinine hizmet kılan salih bir şeyh olduğuna inanıyoruz. İkincisi biz Müslümanlar, Amerikan halkından nefret etmiyoruz. Nefret ettiğimiz Amerika'nın Müslümanlara karşı siyasetidir ve onların bu kininin Haçlı kini olduğunu, maddi tamahkârlık ve Müslümanların servetlerini kontrol altına alma arzusuyla böyle davrandıklarını sanıyorum. Tabi ki Müslüman yöneticilerin kendisine

katılmalarından ötürü üzüntü duyuyorum. Ancak onlara diyorum ki; bizi El-Kaide'nin destekçileri diye tanımlasalar bile onların siyasetlerine canlarımızla karşı koymaya hazırız. Bunda bizim için hiçbir sorun yok. Sorum şu: Neden Amerika ve CIA zorbalığını ve adaletsizliğini medyada açıkça ortaya koyuyor?

Michael Scheuer: Tüm istihbarat kurumları arasında yardımlaşma olduğunu sanıyorum. Biz de bazı konularda, bazı İslam ülkeleriyle etkin bir şekilde yardımlaşıyorduk. Ancak bu her konu için geçerli değil tabiî ki. Örneğin Suudi Arabistan İstihbaratı 11 Eylül öncesi kesinlikle bizimle hiçbir şekilde yardımlaşmadı. Usame bin Ladin'in yakalanması, hatta onu anlamak hususunda bile hiç yardımlaşmadı. Diğer taraftan Orta Doğu'da başka istihbarat kurumlarından bazılarıyla gerçekten çok iyi ilişkilerimiz vardı. Tabi Amerika'nın bir ülkeyle iyi ilişkileri zaman ve koşullara göre değişmektedir.

Yusri Fuda: 2001 yılında Cenova'da Büyük Sanayi Devletleri toplantısı vardı. Yani 11 Eylül'den yaklaşık 2 ay kadar önce. Ve hem Mısır hem de Rus İstihbaratı Amerikan istihbaratını uyardılar. Buna dayanarak yetkililer Amerika Başkanı için güvenlik önlemleri aldı, bölgeyi savaş uçaklarıyla kuşattı. Peki, neden 11 Eylül'den sonra Amerika Başkanı beklenmedik bir sürprizle karşılaştıklarını, bazı insanların bazı uçakları kaçırıp binalara gireceklerini hiç hesaba katmadıklarını açıkladı. Sanatçıların tabiriyle Cenova'da bunun provası yapılmamış mıydı?

Michael Scheuer: Sayın Bush'un, konu ile ilgili yeterince bilgi edinmediği kanısındayım. Bizim elimizde 1995 yılından beri El-Kaide ile irtibatı olan bazı kişilerin, Amerika'ya saldırmak için büyük sivil uçakları araç olarak kullanmayı deneyeceklerine dair bilgiler vardı. 1995 yılında Remzi Ahmet Yusuf ile ilişkisi olan birinin 747 Jumbo jet uçağını kullanabilmek için eğitim aldığını öğrendik. Ancak Sayın Bush ya hatalıydı ya da olaylar

hakkında bilgileri çok kötüydü. Bizler insanların sivil uçakları kullanacak olmalarından ötürü şok olmadık. Ancak Amerikalıları, Amerika'nın içinde böyle saldırılar olacağına ikna etmek çok güçtü. Bu tür bir saldırı, 1941 yılından bu yana gerçekleşmemişti. Belki olayın günü ya da saati bizim için sürpriz olabilirdi, ancak kesinlikle Usame bin Ladin'i 11 Eylül'den önceki altı sene boyunca dinleyen bir insan, onun Amerika'ya saldırma niyetinden ötürü şaşkınlığa düşmüş olamaz.

Yusri Fuda: El-Cezire veya başka bir televizyon kanalı, Usame bin Ladin veya arkadaşlarının konuşmalarını yayınladığı zaman genelde ne oluyor?

Michael Scheuer: Öncelikle, bu yayınlar Washington'da birçok insanın sinirlenmesine yol açıyor. İkinci olarak: Birçok insan, bu kasetlerde Usame bin Ladin'in bir insana işaret etmesini saçmalık olarak görüyor. Ancak doğrusu, görüşü ne olursa olsun kaç senedir onun dinlenmesi gerekirdi. Çünkü o sözlerini eyleme dökmeye çalışıyor. Onun ne dediğini, ne düşündüğünü ve ne yaptığını bilmemiz çok önemli. Onlar Amerika'nın en tehlikeli düşmanları ve ne düşündüklerini, ne dediklerini bilmemiz gerekir. Bence El-Cezire Kanalı, bu açıdan önemli bir hizmet sunuyor. Yayınladığı, kasetlerle, en iyi görüşmeleriyle bizlere düşman hakkında –tahminlerde bulunmamız yerine- bilgiler sunuyor.

Yusri Fuda: Filistin'den bir bağlantımız var.

Arub Bey: Bismillahirrahmanirrahim 'Allah'a ve peygamberine düşman olanlar, işte onlar en aşağıların arasındadırlar. Allah: Elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz, diye yazmıştır. Şüphesiz Allah güçlüdür, galiptir.' Sadakallahulazim.

Suudi Arabistan'dan arayarak Usame bin Ladin kardeşi CIA'in ajanı olmakla suçlayan kardeşe seslenmek istiyorum.

Kesinlikle kendisi hatalıdır. Müslümanların hislerini gözetmesi gerekir. 'İyiliğin karşılığı iyilikten başka bir şey olabilir mi? Bu Usame bin Ladin'in karşılığı olmalıdır. Zira din uğruna, Müslümanların onuru uğruna malıyla, canıyla kendisini feda etmiştir. İkinci nokta, bir müjdeyi haber vermek istiyorum. O da Allah'ın izniyle Amerika'nın iç bölünmeler, doğal afetler ve çöküş parçalanma badireleri aracılığıyla yok olacağıdır. Son bir kelime söylemek istiyorum. Bu söylediklerimden şüphe eden Rum Suresi'nin 43. ayeti'ne baksın. Bu ayeti tefsir eden kardeş çok doğru tefsir etmiş. 'O gün parçalanırlar' Amerika, 43. başkanı Bush döneminde parçalanacak. Bu Kur'anî bir hakikattir. Rakamın aynı olması tesadüf değildir. Bu ayet Amerika'nın yok olacağını müjdelemektedir.

Yusri Fuda: Scheuer, Arub kardeş gerçekten önemli bir noktaya değindi. Sence Amerika nereye gidiyor?

Michael Scheuer: Sanırım bu oldukça açık. Amerika'daki iki partideki siyasiler de düşmanı; İslami düşmanımızı bu savaşa iten sebepler hakkında yalan söylemeye devam ettikleri, Müslümanların özgürlüklerden ve değerlerimizden nefret ettiğini söyleyerek kendimizi kandırmaya devam ettiğimiz sürece bu savaşı kaybedeceğiz. Şüphesiz ki bu zamanın ilerlemesiyle Usame bin Ladin gibilere kazanma imkânı verecek bir reçetedir.

Yusri Fuda: Programımız burada sona erdi, yayında emeği geçen ve yayına katılan herkese teşekkürler. Esselamu aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh.

USAME BİN LADİN'İN BİLDİRİLERİ

1- Usame'nin Harameyn (Mekke-Medine) işgalcisi Amerika'ya savaş ilanı:

(23.08.1996)

Bismillahirrahmanirrahim

Müşrikleri Arap Yarımadası'ndan çıkarın!

Usame Bin Muhammed Bin Ladin'in genel olarak dünyanın dört bir yanındaki, özellikle de Arap Yarımadası'ndaki Müslüman kardeşlerine mesajıdır.

Hamd Allah'adır. O'na hamdediyor, O'ndan yardım istiyor ve O'na istiğfar ediyoruz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O'na sığınıyoruz. Allah kime hidayet verirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa onu doğru yola iletecek yoktur. Eşhedü en la ilahe illallah vahdehu la şerike lehu ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resuluh.

'Ey iman edenler, Allah'tan hakkıyla korkun ve ancak müslümanlar olarak ölün.' 'Ey insanlar, sizi tek bir candan yaratan, ondan eşini var eden ve her ikisinden de birçok erkek ve kadın türetip yeryüzüne yayan Rabbinizden korkun. Yine kendisinin adını öne sürerek birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve hısımlarınızla akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz ki Allah, sizin üzerinizde sürekli gözeticidir.' 'Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin. (Böyle

davranırsanız) Allah işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah ve Resûlüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.' 'Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Fakat başarmam ancak Allah'ın yardımı iledir. Yalnız O'na dayandım ve yalnız O'na döneceğim.' 'Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten meneder ve Allah'a inanırsınız.'

Resulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: İnsanlar bir zâlim i görürler de ona zulmünden el çektirmezlerse, Allah'ın onları kuşatıcı bir azaba uğratması kaçınılmazdır.' (Ebu Davud, Tirmizi ve Nesai).

Ve sonra:

Yahudi, Hıristiyan ittifakı ve yardımcılarının elinden Müslümanlara isabet eden zulüm, haksızlık ve düşmanlık hiç kimse için gizli değildir. Öyle ki Müslümanların kanı en ucuz kana dönüştü. Malları, servetleri düşman tarafından yağmalandı. Filistin'de, Irak'ta kanları akıtıldı. Lübnan'daki Kana katliamının korkunç manzaraları hala akıllardadır. Aynı şekilde Tacikistan, Burma, Keşmir, Filipinler, Patani, Somali, Eritre, Çeçenistan, Bosna ve Hersek katlimaları da unutulmadı. Buralardaki Müslümanlar öyle bir şekilde katledildi ki düşününce insanın bedeni ürperiyor, kalbi yerinden çıkacak gibi oluyor. Tüm bu katliamlar dünyanın gözleri önünde daha da ötesi, zâlim Birleşmiş Milletler kisvesi altında Amerika ve müttefiklerinin zayıfların silah kullanmasını engelleyen açık komplosuyla gerçekleşti. Böylece İslam ümmeti, Yahudi-Haçlı ittifakının ana hedefi olduğunu anladı. Tüm yalan insan hakları propagandaları da böylece her yerde Müslümanlara vurulan darbeler ve işlenen katliamlarla ortadan kaybolmuştur.

Müslümanların Allah Resulü'nün (s.a.v) vefatından bu yana başına gelen en büyük musibet ise Haremeyn'in (Mekke-Medine)

Amerika ve müttefiklerinden oluşan Hıristiyan ordular tarafından işgal edilmesi olmuştur. İslam yurdunun merkezi, vahyin indirildiği, mesajın kaynağı, içinde tüm Müslümanların kıblesi olan Kâbe'nin bulunduğu harameyn de işgal altındadır. Ve la havle ve la kuvvete illa billah.

Şu an içinde olduğumuz gerçekliğin ve tüm dünyayı; özellikle de İslam dünyasını kaplayan mübarek büyük uyanışın gölgesinde, Amerika'nın başını çektiği zâlim haçlı kampanyasının sırf İslam ümmetini düşmanlarına karşı teşvik edecek korkusuyla İbn Teymiye, İz b. Abdusselam gibi selef âlimlerini örnek alan İslam âlimlerine ve davetçilerine dayattığı uzun bir kayboluştan sonra bugün sizinle buluşuyorum. Yahudi-Haçlı ittifakı bu şekilde sembol haline gelen samimi âlimleri ve faal davetçileri –Allah katında kimseyi temize çıkarmıyoruz- tutukladı, öldürdü. Mücahit Şeyh Abdullah Azzam'ı öldürdü. Şeyh Mücahit Ahmet Yasin'i peygamber efendimizin (s.a.v) götürüldüğü topraklarda, Şeyh Mücahit Ömer Abdurrahman'ı Amerika'da tutukladı. Aynı şekilde Amerika'nın emriyle Suudi Arabistan'da çok sayıda âlim, davetçi, genç tutuklandı. Bunların en tanınmışları ise, Şeyh Selman Avde ve Şeyh Sefer Havali ve kardeşleridir. Ve la havle ve la kuvvete illa billah. Müslümanlarla konuşmaktan men edilerek zulme uğradık. Pakistan'da, Sudan'da ve Afganistan'da kovalanmamız bu uzun ayrılığa sebep oldu. Ancak Allah Teâlâ bizlere Horasan'da; Hindukuş'un zirvesinde güvenilir bir üs sağladı. O zirve ki yeryüzünün en büyük ve inançsız askeri gücünü (Sovetler) Allah'ın izniyle parçaladı.

Mücahitlerin 'Allahu Ekber' sesleri karşısında 'dev güç' efsanesi ortadan kalktı. Bugün Afganistan'da yine aynı zirveden, özellikle Allah Resulü'nün (s.a.v) yükseltildiği toprakların (Filistin) işgali ve Suudi Arabistan'ın gasp edilmesinin ardından Yahudi-Haçlı İttifakı tarafından ümmete isabet eden zulmü

kaldırmak için çalışıyoruz. Allah'tan bizlere zafer ihsan etmesini niyaz ediyoruz. O, buna gücü yeten, kadir olandır.

İşte biz bugün bu tepeden konuşuyor, burada çalışıyor ve genel olarak İslam dünyasındaki, özellikle de Harameyn'deki halkımızın sorunlarını çözmek için ıslah yolları arıyor, işlerin tekrar rayına sokulması, insanların dinleri ve dünyalarına isabet eden büyük felaketler ve ciddi zararlardan sonra hakların sahiplerine iade edilmesi için izlenmesi gereken yolları ele alıyoruz.

Sivilleri, askerleri, emniyet görevlileri, memurları, tüccarları, öğrencileri, üniversiteden mezun olmuş işsizleriyle toplumun tüm kesimlerinin başına aynı musibet gelmiştir. Özellikle de üniversiteden mezun olmuş sayıları yüzbinleri bulan işsizler bugün toplumun geniş bir kesimini oluşturmaktadır.

Endüstri kesimi, ziraat kesimi, köylüsü, şehirlisi, bedevisi; hepsi neredeyse her şeyden şikâyetçi. Harameyn'deki durum, patlamak üzere olan; kaynağı ne olursa olsun yolsuzluk ve küfrü yok edecek devasa bir volkana benzemektedir. Riyad ve Hobar patlamaları acılardan, hayal kırıklığından, zulümden, adaletsizlikten, ağır baskı ve fakirlikten doğan coşkun selin uyarıcısından başka bir şey değildi.

İnsanlar aşırı derecede geçim derdine düştü. Herkes artık istisnasız ekonominin kötüleşmesinden, yüksek fiyatlardan, yığılmış borçlardan, hapishanelerin dolmasından konuşuyor. Sınırlı bütçeye sahip memurlar size, on hatta yüzbinlerce riyal borçlarından bahsediyor, riyalin anapara birimleri karşısındaki korkunç düzeyli değer kaybından şikâyet ediyor. Büyük tüccarlar, müteahhitler de devletin yüz milyonlarca, milyarlarca riyal iç borcundan bahsediyorlar ki bu borç, 340 milon riyali aşmış durumda. Faiz nedeniyle de hergün daha da artmakta. Dış borç da cabası! Bununla birlikte insanlar şunu soruyor; 'gerçekten biz dünyanın en büyük petrol kaynağına sahip bir ülke miyiz'?

Ve bu durumun, rejimin zulmüne ve başta Allah'ın şeriatına başvurmaksızın yapılan şeriat dışı uygulamalarına, insanların meşru haklarının gaspedilmesine, Mekke ve Medine'nin işgalci Amerika'ya mübah kılınmasına, peygamber mirasçısı samimi âlimlerin zâlimce ve düşmanca hapishanelere atılmasına sessiz kalmalarının sonucu olarak Allah tarafından kendilerine verilen bir ceza olduğunu hissediyorlar. Bu büyük musibetin başa geleceği hususunda, âlim ve davetçiler, din işlerinde hayır ve fazilet sahibi kimseler gibi tüccarlar, ekonomistler ve dünya işlerinde uzman kişiler önceden uyarıda bulunmuşlardı. Durumu düzeltmek için hemen hareket edilmesi yolunda tüm kesimler ellerinden gelen çabayı sarfetti. Ve herkes, ülkenin, boyutunu Allah'tan başka kimsenin bilmediği korkunç bir boşluğa ve felakete sürüklendiği söylemi üzerinde hemfikir oldu. Büyük tüccarların tabiriyle "Kral, ülkeyi 60 felakete sürüklüyor. Ve la havle ve la kuvvete illa billah." Aynı şekilde bazı prensler de halkın sıkıntısına ortak oluyor ve özel oturumlarında ülkede halka uygulanan terör, baskı ve yolsuzluğa itirazlarını dile getiriyorlardı. Zaten etkin prenslerin şahsi çıkarları üzerinde girdiği rekabet ülkeyi yıktı. Rejim, meşruiyetini kendi elleriyle yaptığı birçok şey nedeniyle kaybetti. İşte bunların en önemlileri:

1- İslam Şeriatı hükümlerini uygulamayı terk edip yerine beşeri kanunları getirdi. Bununla beraber samimi âlimlere ve salih gençlere (kalplerin içindekini yalnızca Allah bilir) karşı kanlı çatışmalara girdi.

2- Ülkeyi korumaktan aciz kaldı ve ümmetin topraklarını, uzun yıllar boyunca Amerikan haçlılarından oluşan düşmanına mübah kıldı. Bu düşman her yönden felaketimizin baş sebebi oldu. Kendisine yapılan ağır, haksız harcamalar, ülkeye dayattığı –özellikle de kendi ekonomik çıkarlarının gerçekleşmesini öngörüp ülkenin ekonomisini ihmal eder şekilde üretilecek

petrolün miktarını ve fiyatını belirleyen politikası- politikalar ve yüksek maliyetli silah anlaşmaları sonucunda insanlar sormaya başladı: Öyleyse bu rejimin faydası ne?

Ve her grup, tehlikeyi önlemek, hızla tedbirini almak için elinden geleni yaptı. Gizli-açık, düz yazıyla-şiirle, tek tek ve gruplar halinde nasihatlarda bulundu. Dilekçeler, mesajlar birbirini izledi. Başvurmadık hiçbir yol, reform hareketleri yolunda kendilerine katmadıkları etkin hiçbir şahıs bırakmadılar. Yazılarında kesinlikle dostça, yumuşak, hikmetli bir üslup kullanıyor, dinin kat'i muhkemlerini ve insanların meşru haklarını çiğnemeyi kapsayan büyük kötülüklerden ve yolsuzluklardan tövbe etmeye ve reforma çağırıyorlardı.

Ancak maalesef, rejimden bu girişimlere yüz çevirme ve itiraz etme dışında bir karşılık göremediler. Daha da ötesi alay edilip küçümsendiler. İş sadece bu insanları aptal yerine koymalarıyla sınırlı kalmadı. Dahası geçmişte görülen usulsüzlükleri yeni iğrençliklerle daha da güçlendirdiler. Tüm bunlar Haremeyn'de oldu! Artık sessiz kalmanın tadı kaçtığı gibi bu durumun tolere edilebilir bir yanı da kalmamıştır.

'Sınırları aşma' vardığı yere varınca, büyük günah ve suçların, sınırları geçip İslam'ın açık nevakızlarının (dinden çıkaran sebepler) işlenmesi düzeyine ulaşınca, sapık seslerin kulaklarını tıkamasından, zulmün engellemesi gözlerini kör etmesinden, yolsuzluğun kokusunun burunlarını tıkamasından sebep göğüsleri iyice daralan âlimlerden ve davetçilerden bir grup ayaklandı.

Red uyarıları gönderildi. Durumun düzeltilmesine ve sorunun çözülmesine çağıran reform sesleri yükseldi. Bu gruba yüzlerce aydın, tanınmış kişiler, tüccarlar, eski yetkililer katıldı. Krala, reform talebi içerikli mesajlarını ve dilekçelerini ilettiler. Hicri 1411 senesi, Körfez Savaşı sırasında, bu şahıslardan yaklaşık 400'ünün imzaladığı; ülkede reform yapmaya ve adaletsizliği

ortadan kaldırmaya çağıran bir dilekçe krala sunuldu. Ancak o, nasihatleri duymazdan geldi, hatta nasihat edenlerle alay etti. Bunun üzerine durum iyice kötüleşti.

Sonra nasihatçiler, mesajlarını ve dilekçelerini yeniledi. Bu nasihatlerin en önemlisi, krala 1413 hicri yılı Muharrem ayında teslim edileni idi. Hastalığın tanısı konmuş, bilimsel ve şer'i dayanaklarla ilacı da yazılmıştı. Bu mesajda rejimin felsefesindeki büyük boşluklar, yönetimin dayanaklarındaki temel açıklar ele alındı. Toplumun sembollerinin, reform davetçisi liderlerinin, -âlimler, davetçiler, kabile reisleri, tüccarlar, tanınmış kişiler, üniversite profösörleri gibi- kenara itilme, etkisiz hale getirilme; dahası yakalanıp baskı görme gibi çektiği sıkıntılar açıklandı.

Ülkedeki yasa ve düzenlemelerin durumu, Allah'ın şeriatı dışında helal ve haram kılmayı kapsayan aykırı içerikleri açıklandı.

Ülkede şahısların ve zatların kutsallaştırılması, gerçeklerin üstünün örtülmesi, olayların çarpıtılması, hak ehlinin teşhir edilmesi, ciddi hiçbir adım atılmadığı halde sırf insanların kandırılması için ümmetin davasına numaradan ağlaşılması, insanların bozulması ve dinlerinden uzaklaştırılmaları için düşmanın koyduğu planların uygulanması, iman edenler arasında çirkin şeylerin yayılması yolunda bir araç haline gelen basın organlarının durumuna itiraz edildi. Allah Teâlâ şöyle buyurdu: 'İnananlar arasında çirkin şeylerin yayılmasını arzulayan kimseler için dünyada da ahirette de çetin bir ceza vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.' (Nur Suresi, 19)

Ülkede insanların meşru haklarının ellerinden alınıp heder edilmesi hususuna değinildi. İdari durum, bütçe açığı ve idari birimlerde yolsuzluğun yayılması konu edildi.

Devletin ekonomik ve finansal durumu açıklanarak sırtını büken faizli borçlar gölgesinde ülkeyi bekleyen korkunç ve

ürkütücü son, ümmetin mallarının özel şahsi arzuların giderilmesi için çarçur edilmesi, sonra da halkın üzerine vergiler, harçlar ve haraçlar yüklenmesi ele alındı. Resulullah (s.a.v) zina eden, sonra tövbe edip hakkında had cezası uygulanan bir kadın hakkında şöyle buyurmuştur: 'O öyle bir tövbe yaptı ki eğer o tövbeyi haraç sahibi bile yapsa onun günahı da bağışlanırdı.' (Müsned). Buradan haraç alanın günahının büyüklüğü ortaya çıkıyor. Bu sırada bazı insanlar da hala minberlere çıkarak, faizi açıkça işleyen bu günahı yasallaştıranlara dua ediyor. Bu küfürdür. Ve la havle ve la kuvvete illa billah.

Ülkede özellikle dilekçenin sunulmasından sonra iyice ağırlaşıp kötüleşen sosyal gereklerin küçümsenmesi, önemsenmemesi durumu ortaya kondu. Bunlardan en önemlisi de hayati gerekliliklerden biri olan su hizmetlerindeki aksaklıklardı.

Körfez krizinin gerçeğini ortaya koyduğu ordunun durumu; akıl almaz ölçüde ve herkesçe bilinen astronomik rakamlar ödenmesine karşın bireylerinin azlığı, hazırlıksızlığı, başkomutanlarının yetersizliği dile getirildi.

Mesaj ayrıca, yargı ve mahkemeler düzeyinde şeriat hükümlerinden bazılarının uygulanmasının durdurularak yerlerine beşeri kanunlar getirildiğine de işaret etti.

Ülkenin dış politikasına gelince, mesaj; uygulanan bu politikayla Müslümanların davalarının nasıl da görmezden gelinip önemsenmediğini, aksine Müslümanlara karşı düşmana yardım ettiklerini, gücüne güç kattıklarını ortaya koydu. Gazze-Eriha ve Güney Yemen'deki komünistler meseleleri bizden pek de uzak değildir. Bunun gibi daha birçok örnek de bulunmaktadır.

Herkes bilmektedir ki, beşeri kanunların geçerli kılınması, Müslümanlara karşı kâfirlere yardım etmek, ilim ehlinin karar verdiği üzere İslam'ın 10 nevakızı (dinden çıkaran sebepler)

arasında sayılmaktadır. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar zâlim lerdir.' (Maide Suresi 44) Allah Teâlâ bir başka ayette de şöyle buyuruyor: 'Hayır, Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılıp sonra da verdiğin hükümden içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın (ona) tam manasıyla razı olmazlarsa iman etmiş olmazlar.' (Nisa Suresi, 65)

Her şeye rağmen, mesaj tüm bu meseleleri gayet yumuşak ifadeler kullanarak, nezaketli bir üslupla ele almıştı. Allah'ı hatırlatıyor, iyiliği vaaz ediyordu. İslam'da nasihatin önemine ve insanların idaresini elinde tutanlara yapılmasının zorunluluğuna, dilekçeye imza atanların, hoş bakanların sayısına ve konumlarına rağmen tüm bunlar hiçbir fayda getirmedi. Aksine içeriğine karşı konulup reddedildi. Mesaja imza atanlar, sempatiyle bakanlar da alçak görüldü, cezalandırıldı ve hapislere atıldı.

Bu şekilde, reform isteyenlerin, davetçilerin ülkenin bütünlüğünü korumak, kan akmasını engellemek için barışçıl reform yollarını izlemedeki azimleri ortaya çıkmış oldu. Öyleyse rejim neden tüm barışçıl reform yollarını kapatıp insanları silahlı eylem yapmaya itiyor? İnsanların zulmü kaldırıp, hakkı ve adaleti getirebilmek için önlerinde kalan tek yol budur. Prens Sultan ve Prens Nayif ülkeyi ve kulları kimin çıkarı için her şeyi yiyip bitiren bir iç savaşa sürüklüyor? Ülkelerinde iç çekişme fitnesini çıkaranlardan yardım isteyip onlara danışıyorlar. Vatanın evlatlarından polisleri, reform isteyenleri bastırmak için harekete geçirdi. Halkın evlatlarından bazılarını bazılarına vurdurttu. Bu sırada baş düşman; Yahudi-Amerikan ittifakı ise ümmetlerine ihanet edip ümmetin beşeri ve mali enerjilerini tüketmesi için kendi siyasetini uygulayan bu tipleri bulduktan sonra bölgede emniyet ve güven içinde varlığını sürdürdü.

İçişleri bakanı Prens Nayif'in danıştığı o kimseye ülkesinin halkı zulmünden ve kötü muamelesinden ötürü dayanamadı da görevinden istifa ettirildi. Sonra da kendisini kucaklasın, günah ve düşmanlıkta yardımlaşsınlar diye Prens Nayif'e geldi! Böylece hapishaneler ümmetin en hayırlı evlatlarıyla doldu. Bu sebeple nice gözyaşları aktı. Evlatları haksızca, zâlimce, iftira ve zor yoluyla hapishanelere atılan anaların gözyaşları! Bu rejim, acaba bazı komşu ülkelerde olduğu gibi halkın sivilleriyle askerini birbirine vurdurtmak mı istiyor? Hiç şüphesiz bu, düşman İsrail-Amerika ittifakının siyasetidir ve bu durumdan öncelikli istifade eden de bu ittifaktır. Ancak Allah'ın lutfüyle halktan ve askeri kesimden birçokları bu habis planın farkında. Baş düşman Amerikan-Yahudi ittifakının, ülkedeki vekili aracılığıyla uyguladığı siyaset çerçevesinde birbirlerini vurma oyununa alet olmayı kendilerine yakıştıramamaktadır.

Bu nedenle herkes, ümmeti devlet ve devletçiklere ayırdıktan sonra, onlarca yıldır girdap ve labirentlere sokan baş düşmanın vurulması hususunda ittifaka vardı. Öyle ki her ne zaman bir İslam ülkesinde bir reform hareketi ortaya çıksa bu Yahudi-Hristiyan İttifakı ve bölgedeki vekili olan rejimler, çeşit çeşit ve hareketin tipine uygun yöntemler kullanarak bastırma ve tüketme yoluna gidiyor. Bazen bu hareketleri silahlı çatışmaya dönüştürerek bastırıyor. Bu çatışmanın zaman ve mekânını da belirliyor ve yerinde sonlandırıyorlar.

Bazen de reform sürecini karıştırmak, ümmeti ve halkı bu süreçten alıkoymak için şeriat fakültelerinden mezun olmuş, içişleri bakanlığında çalışan adamlarını hareketin üzerine salıyorlar. Bazı vakitler de bazı salih kimselerin ayaklarını kaydırmaya çalışıyorlar. Bunu da reform hareketinin rumuz isimleri ve âlimlerine karşı söz savaşına girmek, herkesin enerjisini tüketmek için ve en büyük küfür ümmete egemen olsun ve bu kir

onun üzerinde gölge olarak kalsın diye yapıyorlar. Dallar, detaylar üzerine tartışmalar sürerken, ibadette Allah'ı birleme inancından ve şeriatına başvurmadan kimse bahsetmiyor. Bu tartışma ve cevapların gölgesinde hak batılla karışıyor, çoğunlukla da insanların o ya da bununla gruplaşmaya gitmesi ve böylece şahsi düşmanlıkların ortaya çıkması ile sonuçlanıyor. Bu durum da ümmetin daha çok bölünmesine ve iyice zayıflamasına neden oluyor. İslami çalışmada öncelikler ortadan kayboluyor. İçişleri bakanlığının uyguladığı bu ve bunun gibi şeytani hilelere dikkat etmek gerekir. İçinde bulunduğumuz bu durumda doğru olan, ilim ehlinin kararlaştırdığı hal üzere yaşamamızdır. Bu öneriler arasında Şeyh'ul İslam İbn Teymiye'nin (Allah rahmet eylesin) zikrettiği şu şekil de bulunmaktadır: İslam halkının tümünün, İslam dünyası ülkelerini egemenliği altında tutan en büyük küfrün defedilmesi yolunda en büyük zararı –ki bu zarar, bahsettiğimiz en büyük küfürdür- defetme yolunda en küçük zarara katlanarak omuz omuza vermesidir. Vacipler yığılırsa müekkedlik sırasına göre öncelikli olan belirlenir. İşgalci düşman Amerika'yı kovmanın imandan sonra en önemli vacip olduğu açıktır. İlim ehlinin kararlaştırdığı gibi hiçbir şey bunun önüne geçemez. Bu hususta Şeyh İbn Teymiye şöyle demiştir: 'Savunma savaşı, din ve mukaddesata saldıran düşmanı defetmenin en tartışmasız türüdür ve tüm âlimlerce vaciptir. İmandan sonra din ve dünya işlerinde fesada yol açan saldırgan düşmanı defetmekten daha vacip bir şey yoktur. Hiçbir şartı yoktur. Aksine imkân dâhilinde defedilir.' (İlmi seçenekler kitabı, büyük fetvalar ekli 4/608). Bu saldırgan düşmanı kovmak ancak zayıfı-şişmanıyla tüm Müslümanların birleşmesi yoluyla mümkünse de aralarındaki bazı tartışmalı konuları görmezden gelmeleri gerekir. Çünkü bu aşamada bu anlaşmazlıkları görmezden gelmenin zararı, büyük küfrün İslam ülkelerinin üzerine

çullanmış olarak kalmasına göz yummaktan daha azdır. Bu nedenle Şeyh'ul İslam, bu meseleyi açıklamış ve gözetilmesi gereken en büyük temele dikkat çekmiştir ki bu temel de müslümanların en büyük zararı defetmek için Müslüman ve Mücahitler arasında facir asker bile olsa saldırgan düşmana karşı beraber savaşmasıdır. Onun facir kimse olması kendisini saldırgan düşmana karşı cihattan muaf kılmaz.

Şeyhu'l İslam (Allah ona rahmet etsin), Tatarlar'ın hallerinden bir hal, Allah'ın şeriatını değiştirmeleri durumunu hatırlattıktan sonra şöyle demiştir: "Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'in ilkelerinden biri, -tam olarak Allah'ın rızasını kazanmak, kelimesini üstün kılmak, dinini ikamet ettirmek ve Allah Resulü'ne itaat üzerine ittifak edildiği takdirde- iyi veya facir her komutan ve emir ile beraber savaşmaktır. Şüphesiz Resulullah'ın (s.a.v) bildirdiği gibi, Allah Teâlâ bu dini facir bir adamla ve nasipleri olmayan topluluklarla da destekler. Çünkü facir komutanlar veya facir askerlerle beraber savaşmak uygun görülmezse, mutlaka şu iki durumdan biri meydana gelir: Ya onlarla beraber savaş yapılmaz ki bu durumda din ve dünya konusunda onlardan daha zararlı olan düşman ülkeyi istila eder. Ya da facir olan komutan ile beraber savaşılır ve en kötüleri olan düşman defedilerek, İslam ahkâmının tamamı uygulanamazsa bile, uygulanabilenler yerine getirilir. Bu ve benzeri bütün durumlarda vacip olan budur. Hatta raşid halifeler devrinden sonra meydana gelen savaşların çoğu bu şekilde yapılmıştır."

Büyük bozulmaların yayılmış olmasına, koca kötülüklerin sınırları aşmasına rağmen bunu inkâr edenler görme-işitme engelliler değil aksine gören ve işitenlerdir. O kadar ki vaziyet büyük zulüm haline varmıştır. Bu büyük zulüm de Allah'a şirk koşmak, Allah'ın şeriatına insanları ortak kılmaktır. Oysa Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Lokman, oğluna öğüt vererek:

Yavrucuğum! Allah'a ortak koşma! Doğrusu şirk büyük bir zulümdür, demişti.' (Lokman Suresi, 13) Beşeri kanunlarla, Allah'ın -faiz gibi- haram kıldığı şeyleri Harameyn ülkesinde; Mescid'il Haram'da bile mübah kıldılar. Allah'a açıkça savaş ilan edilip 'Allah, alım -satımı helal, faizi haram kılmıştır.'(Bakara Suresi, 278) ayetine karşı inatlaşılarak faizle işleyen bankalar Harameyn'i doldurmuştur. Oysa Allah Teâlâ yüce kitabında faiz ehlini, Müslümanlar arasında diğer günahları işleyenlerden hiç birini tehdit etmediği bir şekilde tehdit etmiş, şöyle buyurmuştur: 'Ey iman edenler! Allah'tan korkun. Eğer gerçekten inanıyorsanız mevcut faiz alacaklarınızı terkedin. Şayet (faiz hakkında söylenenleri) yapmazsanız, Allah ve resulü tarafından (faizcilere karşı) açılan savaştan haberiniz olsun. Eğer tevbe edip vazgeçerseniz, sermayeniz sizindir; ne haksızlık etmiş ne de haksızlığa uğramış olursunuz.' (Bakara Suresi, 278-279) Faizi alıp veren kişinin hali işte bu! Öyleyse kendini Allah'a ortak kılan, Allah'ın haram kıldığını kullarına helal kılanın hali kim bilir nasıldır? Buna karşın devletin bazı salih âlimlerin ve davetçilerin ayağını kaydırdığını ve kendilerini en büyük münkeri ve en büyük küfrü inkârdan uzaklaştırdığını görüyoruz. Ve la havle ve la kuvvete illa billah.

Böyle bir durumda, herkesin, İslam ülkeleri üzerine çullanmış, din ve dünyalarını bozan saldırgan düşmana ve en büyük küfre karşı ümmeti teşvik ve seferber etmesi, bu yolda elinden gelen her şeyi yapması gerekir. İmandan sonra bu düşmanın kovulmasından daha vacip olan bir şey yoktur. Bu düşman, Harameyn'i, Allah Resulü'nün (s.a.v) götürüldüğü toprakları işgal eden İsrail-Amerika ittifakından başkası değildir. Aynı şekilde Müslümanların, Müslüman ümmetin evlatları arasında bir savaşa girmekten uzak durmalarının gereği ve böyle bir savaşa

girmenin doğuracağı vahim sonuçların hatırlatılması gerekir. Bunlardan en önemlileri şunlardır:

1- Beşeri enerjinin tüketilmesi. Zira yaralı ve kurbanların büyük kısmı Müslüman halkın evlatlarından olacaktır.

2- Finansal enerjinin tüketilmesi

3- Devletin altyapısının çökmesi

4- Toplumun parçalanması

5- Petrol sanayiinin çökmesi... Amerika ve Hıristiyan askeri güçlerinin, Müslüman Körfez Ülkeleri'nin kara, deniz ve hava sahasında varolması durumu, dünyanın en büyük petrol rezerveleri için en büyük tehlike ve en büyük zarar anlamı taşıyor. Öyle ki bu varlık, halkı proveke ediyor, onların dinlerine, ibadetlerine, şereflerine saldırıyor. Bu da halkı işgalci saldırgana karşı silahlı cihada itti. Bu mekânlarda yayılan savaş, petrolü yanma tehlikesiyle karşı karşıya bırakıyor. Bu da hem Körfez ülkelerinin hem de Suudi Arabistan'ın ekonomik çıkarlarının zarar görmesi demektir. Hatta bu dünya ekonomisinin bile ciddi boyutta zarar görmesine neden olur. Bu noktada duruyor ve mücahit halkın evlatları kardeşlerimizi, bu serveti korumaya, savaşa sokmamaya çağırıyoruz. Çünkü bu, İslamiyetin dev serveti, Allah'ın izniyle gelecekteki en büyük İslam devletinin en önemli, en büyük ekonomik gücüdür. Ve Amerika'yı da bu serveti, savaşın sonunda meşru hak sahibinin eline geçecek korkusuyla ve Uzak Doğu'daki –özellikle bölgedeki petrolün en büyük tüketicisi olan Japonya-, Avrupa'daki rakiplerine zarar vermek gayesiyle yakmaya kalkışması hususunda uyarıyoruz.

6- Harameyn ülkesinin parçalanması ve İsrail'in kuzey kısmını ele geçirmesi. Harameyn'in parçalanması, Yahudi-Hıristiyan ittifakı tarafından ısrarla istenmektedir. Çünkü bu büyüklükte, bu güçte, doğru bir şekilde İslam hükümleriyle yönetilen

–inşallah gelecekte olacak- bir İslam devletinin varlığı, Filistin'deki Yahudi varlığı için büyük bir tehlike arzetmektedir. Harameyn ülkesi, Müslümanların tümünün kıblesi olan Kâbe'nin topraklarında bulunması nedeniyle, İslam âleminin birliğini temsil eden semboldür. Aynı şekilde, dünyanın en büyük petrol rezervlerini kapsaması nedeniyle de, İslam dünyasında önemli ekonomik gücün de temsilcisidir. Bununla beraber Suudi Arabistan'ın evlatları, sahabe dedelerinin (r. anhum) siretlerinden kopmamışlardır. Aksine onları, ümmetin zaferi, Allah Teâlâ'nın kelimesinin tekrar yüceltilmesi yolunda kendilerine örnek almaktadırlar. Buna ek olarak stratejik derinlik ve Yemen El-Said'de Allah yolunda savaşan yoğun insani takviye de bölgedeki Yahudi-Haçlı ittifakı için tehlike arzetmektedir. Allah Resulü (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: 'On iki bin kişilik bir ordu, Aden-Abyan'dan çıkacak. Onlar zaferi Allah'a ve Resulü'ne getirecekler. Onlar, benimkiler ve onlarınkiler arasında en iyilerdir.' (Ahmed)

7- Amerikan işgalinin varlığı esnasında gerekçesi ne olursa olsun çıkacak bir iç savaş, büyük bir hata demektir. Öyle ki bu işgalci güçler iç savaşı dünyanın en büyük küfrünün çıkarları doğrultusunda sonuçlandırmaya çalışacaktır.

Silahlı kuvvetlerde, milli muhafız güçlerinde ve emniyette görevli kardeşlerimiz! Allah sizleri İslamiyet ve Müslümanlara hizmet yolunda korusun!

Ey tevhid koruyucuları ve inanç bekçileri! Ey selefin ardında yer alıp da hidayet nurunu taşıyıp dünyaya yayanlar! Ey Sa'd bin ebi Vakkas'ın, El-Müsenna bin Harise Eş-Şeybani'nin, El-Qa'qa bin Amr El-Temimi'nin ve onlarla birlikte savaşmış seçilmiş sahabelerin torunları! Allah yolunda cihad etmek, Allah kelimesini yüceltmek, İslamın kutsal bölgelerini ve Harameyn'i, işgalcilere karşı savunmak için orduya ve muhafız güçlerine girmekte yarıştınız. İşte bu, dinin zirvesidir. Ancak ne yazık ki rejim, ölçüleri

değiştirdi, kavramları tersine çevirdi. Ümmeti zelil düşürdü, millete isyan etti. Daha ümmeti yarım yüzyıl önce yöneticilerinin verdiği vaatlere karşın peygamberinin (s.a.v) yürütüldüğü ilk kıblesini ümmete geri döndürememişken vaatlerde bulunan nesil gitti, yerine yenisi geldi ve bu nesille beraber vaatler de değişti ve Aksa Yahudilere teslim edildi. O vakitten beri ümmetin yarası kanamaktadır. Tüm bunlara rağmen Suudi Rejimi de ümmeti, elinde kalan Mekke'deki mukaddesat ve Mescidi'n Nebevi'den mahrum etmeye kalkarak, bu kutsal mekânları korusun diye Hıristiyan Ordusu'nun kadınlarını getirterek, bu toprakları Haçlılara mübah kılarak yıkmaktadır. Aslında kral, boynuna haç taktıktan sonra bunu pek de garipsemeye gerek yok. Uzunlamasına-genişlemesine ülkeyi Haçlılara açtı. Ülke toprakları Amerika ve müttefiklerinin üsleriyle doldu. Çünkü onların yardımı olmadan duramaz oldu. Sizler de bu varlığı, boyutunu, hedeflerini ve tehlikesini en iyi bilen insanlarsınız. Böyle yaparak –kral- ümmete ihanet etti. Kâfirleri dost edindi, onlara müslümanlara karşı destek oldu, yardım etti. Bilindiği üzere bu hal İslam'ın on nevakızından birini teşkil etmektedir. Resulullah'ın (s.a.v) ölüm döşeğindeki 'müşrikleri Arap Yarımadası'ndan çıkarın' (Buhari) vasiyetine, Arap Yarımadası'nı Hıristiyanlara mübah kılarak muhalefet etti. Allah Resulü ayrıca şöyle de buyurmuştu: 'Eğer yaşarsam inşallah, Arap Yarımadası'ndan Yahudileri ve Hıristiyanları mutlaka çıkaracağım.' (Müslim, Ebu Davud)

Haçlı güçlerinin Harameyn topraklarında bulunmasının zorunlu ve geçici bir durum olduğu iddiaları; özellikle de Irak'ın askeri ve sivil altyapısının vahşice yerle bir edilmesinden sonra bayatladı. Bu saldırı Haçlı-Yahudi ittifakının Müslümanlardan ve çocuklarından ne kadar nefret ettiğini ortaya koymuştur. Ayrıca Hıristiyan ordusunun yerine gerek ülke evlatlarından, gerek diğer Müslümanlardan oluşan İslami güçler getirilmesinin ısrarla

istenmemesi de bu iddiaların yalan olduğunu açığa çıkarmıştır. Bununla beraber bu iddia küfür ehlinin önde gelenlerinin birbirini izleyen açıklamalarıyla da tamamen çürütülmüştür. Bu açıklamaların sonuncusu Amerika Savunma Bakanı William Perry'den Hobar patlamalarının hemen ardından gelmiştir. Zira savunma bakanı bu açıklamasında Amerikan askerlerinin bu topraklarda Amerika'nın menfaatlerini korumak için bulunduğunu itiraf etti. Şeyh Sefer El-Havali 70 sayfalık bir kitap yazdı. Bu kitabında, Amerika'nın Arap Yarımadası'nda bulunmasının, daha önceden planı hazırlanmış askeri bir işgal olduğunu deliller getirerek açıkladı. Ortaya atılan iddialar ise sadece aldatmacadır. Rejim bu iddialarla nasıl daha önce Filistinli mücahitleri kandırıp Aksa Mescidi'nin elden gitmesine sebep olmuşsa bugün de halkı kandırmak istemektedir. 1936 yılında Filistin Halkı, İngiltere işgaline karşı büyük bir cihada kalkışınca İngiltere, mücahitlerin önünde durmaktan ve cihadı durdurmaktan aciz kaldı. Sonra şeytanları onlara, Filistin'deki silahlı cihadı durdurmanın ancak Kral Abdulaziz aracılığıyla mümkün olabileceğini vahyetti. Çünkü o, mücahitleri kandırabilirdi. Kral Abdulaziz, görevini yerine getirmek için iki oğlunu mücahitlerin liderleri ile görüşsünler, onlara cihadı durdurup isteklerine cevap verdikleri takdirde İngiltere'nin hemen çıkacağını, Kral Abdulaziz'in İngiltere Hükümeti'nin bu vaadine kefil olduğunu bildirsinler diye Filistin'e gönderdi. Kral Abdulaziz, Müslümanların ilk kıblesinin elden gitmesine işte böyle sebep oldu. Müslümanlara karşı Hıristiyanları dost edindi. Mescid'ul Aksa meselesini üstlenmek, Allah yolunda Aksa'yı özgürleştirmek için savaşan mücahitlere yardım etmek yerine, onları terketti. Bugün de aynı şekilde oğlu Kral Fahd, elimizde kalan mukaddesler de gitsin diye Müslümanları ikinci kez aldatmaya çalışıyor.

Amerika'nın girmesi lehine fetva veren âlimlere ve tüm İslam dünyasının Haçlı kuvvetlerinin savunma bahanesiyle Harameyn'e girişini kınaması üzerine Mekke'de düzenlenen birlik konferansında âlimlerden ve İslam dünyası liderlerinden büyük kısmına da yalan söyledi. Onlara şöyle dedi: 'İş basit, Amerika ve müttefikleri bir kaç ay sonra ülkeden çıkacaklar.' Bugün Amerika'nın ülkeye girişinin 7. senesine giriyoruz. Rejim onları çıkarmaktan acizdir. Halkına bu acziyetini itiraf etmek de istemiyor. Bu nedenle insanlara yalan söylemeye devam etti. Amerikalıların çıkacağını iddia ediyor. Nerede o günler! Mü'min, bir yılanın deliğinden iki kere sokulmaz. Mutlu kimse, başkasının başına gelenden öğüt alandır.

Rejim orduyu, muhafızları, emniyet görevlilerini işgalcilere karşı harekete geçireceğine, zillet, alçaklık ve ihanette aşırıya giderek onların koruması yaptı. Ve la havle ve la kuvvete illa billah. Asker, polis, muhafızlar, emniyet görevlileri arasından rejimin ayaklarını kaydırıp kendilerine Müslümanların haklarına, kanlarına saldırmaları için baskı yaptığı küçük gruba şu hadis-i kudsiyi hatırlatıyoruz: 'Kim benim bir dostuma (veli kuluma) düşmanlık ederse Ben ona savaş açarım.' (Buhari). Resulullah (s.a.v) de şöyle buyurmaktadır: "(Kıyamet günü) bir adam bir başkasının elinden tutmuş olarak gelir ve: Ey Rabbim! Bu, beni öldürdü! Aziz ve Celil olan Allah da: "Onu niye öldürdün?" diye sorar. Adam: "İzzet senin için olsun diye öldürdüm!" der. Rab Teâlâ: "İzzet benim içindir!" buyurur. Bir başka adam da bir başkasının elinden tutmuş olarak gelir ve: "Ey Rabbim! Bu, beni öldürdü! der. Azîz ve Celîl olan Allah: "Onu niye öldürdün?" diye sorar. Adam: "İzzet falancanın olsun diye öldürdüm!" der. Rab Teâlâ: "İzzet falancanın değildir!" buyurur. Adam (öbürünün) günahıyla döner." Nesai, Tahrim 2, (7, 84).

Bugün, Haremeyn'den kardeşleriniz ve evlatlarınız, düşmanı Harameyn topraklarından çıkarmak için Allah yolunda cihada başladılar. Hiç şüphesiz siz de ümmetin izzetinin geri döndürülmesi ve işgal altındaki kutsal mekânlarının özgürleştirilmesini istiyorsunuz. Bilindiği gibi düşman kuvvetleri ve düzenli silahlı güçlerimiz arasında bir denge yoktur. Bu duruma bakarak içinde bulunulan aşamanın uygun savaş yöntemlerini uygulamayı gerektirdiğini söyleyebiliriz. Bu da tam bir gizlilik içinde çalışan seri hareketli hafif kuvvetler aracılığıyla mümkün olabilir. Başka bir ifadeyle, silahlı kuvvetler dışında halkın evlatlarının da katıldığı çete savaşları yapılması gerekir. Bildiğiniz gibi bu aşamada, silahlı ordu güçlerinin düşman haçlı ordusuyla klasik savaşa girmekten uzak durması akıllıca olacaktır. Silahlı kuvvetlerden bireylerin, klasik oluşumuyla düzenli güçleri hareket ettirmeden ferdi olarak gerçekleştirdikleri güçlü ve cesur operasyonlar ise bundan istisnadır. Böylece orduya güçlü karşılık verilmez. Çünkü bunda önemli baskın bir çıkar görülmez. Böylece düşmana büyük hasar verdirilir, rükünleri parçalanır, yapısı sarsılır. Bir Müslüman'ın kanının akıtılmamasına dikkat edilerek düşman hezimete uğramış, kovulmuş olarak ve zorla çıkarılır.

Bu aşamada, mücahit kardeşlerinizin evlatlarınızın sizden istediği, çalışmaları için bilgi, malzeme ve silah adına yapabileceğiniz her türlü yardımı sunmanızdır. Özellikle emniyet görevlilerinden onları görmezden gelmelerini, düşmanı yalnız bırakmalarını ve saflarını sarsmalarını rica ediyorlar. Bunların hepsi, işgalci düşmana karşı mücahitlere fayda verir.

Sizi uyarıyoruz! Rejim, mücahitlerle sizi birbirinize düşürmek için silahlı kuvvetler, muhafız birlikleri ya da emniyet

görevlilerine yönelik operasyon düzenleyip mücahitlerin üzerine atmaya hazırlanıyor. Onlara bu fırsatı vermemeniz gerekir.

Ülkenin başına gelenlerden, kulların çektikleri sıkıntılardan tamamen rejimin sorumlu olduğunun biliniyor olmasıyla beraber hastalığın temel sebebi ve baş belanın işgalci düşman Amerika olduğunu söylemek gerekir. Bu nedenle de Allah'ın izniyle hezimete uğraması için onlarla savaşa, onları öldürmeye, yerle bir etmeye, onlara karşı tuzak kurmaya, kovmaya ve gözetlemeye odaklanmak gerekir. Bundan sonra Allah'ın izniyle Allah kelimesinin yüce olması, kâfirlerin sözlerinin en alçak olması, saldırganlara demir yumrukla vurmak, işleri doğal haline, hakları sahiplerine döndürmeniz, sahih olan İslami vacibinizi yerine getirmeniz için olayları çözmede rolünüzü oynayacağınız aşama gelecek. Allah'ın izniyle bu meseleler hakkında daha sonra konuşacağız.

Dünyanın dört bir yanındaki; özellikle de Arap Yarımadası'ndaki Müslüman kardeşlerim!

Amerikan eşyalarını satın almak için ödediğiniz paralar, Filistin'deki kardeşlerimizin göğüslerine saplanan kurşunlara dönüşüyor. Yarın da Harameyn'in evlatlarının göğüslerine saplanacak.

Onların eşyalarını satın alarak ekonomilerini güçlendiriyoruz. Bu arada bizim de fakirlik ve sıkıntımız artıyor.

Haremeyn'deki Müslüman kardeşim:

Ülkemizin dünyada Amerika'nın en büyük silah müşterisi olması ve Harameyn'i işgal eden, Filistin'i işgalinde, oradaki Müslümanları öldürüp evsiz barksız bırakmada Yahudi kardeşlerine mal, silah ve adam yardımı yapan Amerika'nın bölgedeki en büyük ticaret ortağı olması akıl karı bir şey midir?

Bu işgalcileri bizlerle ticaretinde büyük gelirden mahrum etmek kendilerine karşı cihada yardımda çok önemlidir. Bu, onlara

olan öfkemizin ve kendilerinden nefretimizin manevi bir göstergesidir. Böyle yaparak Allah'ın izniyle kutsal mekânlarımızı Yahudilerden ve Hıristiyanlardan temizleme girişimlerine katılmış, kendilerini topraklarımızdan yenilmiş, kovulmuş ve yalnız bırakılmış olarak ayrılmaya zorlamış olacağız.

Suudi Arabistan'daki ve diğer Müslüman ülkelerdeki kadınlardan da görevlerini yerine getirerek Amerikan mallarını boykot etmelerini istiyoruz.

Eğer mücahitlerin askeri darbeleri, ekonomik boykotlarla birleşirse, düşmanın yenilmesi inşallah çok yakında gerçekleşecektir. Bunun tam aksi de doğrudur. Müslümanlar mücahit kardeşleriyle yardımlaşmaz, ekonomik boykotlarla güçlerine güç katmazlarsa, para ödeyerek düşmanın savaşlarına dayanak, ordularına hayat olurlar. Bu nedenle de savaş uzar, Müslümanların üzerindeki baskılar artar.

Dünyadaki hiç bir güvenlik ya da istihbarat birimi, hiç bir vatandaşı düşmanın mallarını almaya zorlayamaz.

Düşman Amerikan mallarının boykot edilmesi, düşmanı zayıflatmak ve zarara sokmak adına çok etkili bir silahtır. Öyle bir silahtır ki hiç bir zorba birimin baskısı altında kalmaz.

Sona gelmeden gerçekten Müslüman gençleri ilgilendiren çok önemli bir meseleye değineceğim. Onlar ki Muhammed (s.a.v) ümmetinin parlak geleceğidir. Bugün gençlere konuşmamız; ümmetimizin tarihi akışı içinde geçirmekte olduğu şu kritik aşamada, üzerlerine düşen görevlerden bahsetmek içindir. Bu aşamada vacipleri yerine getirmek adına gençler (Allah onları korusun) herkesi geçmiştir. Parmakla işaret edilen bazıları İslamı, canlarını ve mallarını zulümden, baskıdan, zorbalıktan, devletin yürüttüğü terörden kurtarma yolunda tereddüt edip ümmetin bilinçlenmesini engellemek için basını

kullanınca gençler (Allah onları korusun), cihat bayrağını yükseltmek, müslümanların kutsal mekânlarını işgal eden Amerikan-Yahudi ittifakına karşı savaşmak için öne çıktı. Bu esnada devletin kendilerini korkuttuğu kimselerle, fani dünyaya tamah edip ayakları kayan bazıları da Harameyn ülkesinin işgal edilmesiyle başa gelen büyük musibete ve ihanete daha da meşruluk kazandırmak için ortaya atıldı. Ve la havle ve la kuvvete illa billah. Gençlerin öne çıkışının garipsenecek, şaşılacak bir yanı yok. Allah Resulü'nün (s.a.v) ashabı gençlerden oluşmuyor muydu? Ve bu gençler, en hayırlı selefin ardından gelen hayırlılar değil miydi? Bu ümmetin firavunu Ebu Cehil'i öldüren genç değil miydi?

Abdurrahman Bin Avf (r.a) Bedir Savaşı'nda şahit olduğu bir hadiseyi şöyle anlatır: "Bedir'de harp saflarında durup sağıma soluma baktığım zaman Ensâr'dan iki genç delikanlı gözüme ilişti. Bunlardan en kuvvetli ve vurucu olanı ile beraber düşmana karşı savaşmak istedim. Bu iki gençten biri beni gözü ile süzdü sonra bana dönerek: "Ey amca! Ebû Cehil'i tanır mısın?" diye sordu. Ben de: "Evet tanırım" dedim ve "Ey kardeşimin oğlu, Ebu Cehil'i ne yapacaksın?" diye sordum. O da: "Bana haber verildiğine göre, Ebû Cehil Resûlullah'a sövermiş. Allah'a yemin ederim ki onu bir görürsem, öldürünceye veya kendim ölünceye kadar asla ondan ayrılmayacağım." dedi. Bir gencin heyecan halinde söylediği bu kat'i söze doğrusu hayret ettim." Bu iki gençten diğeri de beni gözden geçirerek diğerinin söylediği gibi söyledi. Bu sırada gözlerim hiç bir tarafa takılmadan ben de Ebû Cehil'i görmüştüm. O, Kureyş askeri içinde hiç durmadan ileri geri dönüp duruyordu. Ben: "Gençler, öteye beriye telaşla giden şu şahıs, bana o sorup tanımak istediğiniz Ebû Cehil'dir" dedim. Onlar da hemen kılıçlarına sarıldılar ve Ebû Cehil'i öldürünceye kadar kılıç darbesine tuttular. Sonra

dönüp Resûlullah'ın huzuruna geldiler. Ve hâdiseyi arz ettiler. Resûlullah (s.a.v.): "Ebû Cehil'i hanginiz öldürdü?" diye suâl etti. Bunlardan biri "Ben öldürdüm" dedi. Resûlullah (s.a.v.) "Kılıçlarınızı sildiniz mi?" deyince. Onlar da: "Hayır silmedik" diye cevap verdiler. Bunun üzerine Resûlullah efendimiz, kılıçlarına ne kadar kan bulaştığını ve ne derece derinlikte battığını anlamak için gençlerin kılıçlarını tetkik edip, gözden geçirdi. İltifat ve tebrik ederek: "İkiniz öldürmüşsünüz" buyurdu.

Allahu Ekber. İki gencin (r.anhum) tasası işte böyleydi. Atalarımızın tasaları böyleydi! Bu iki gencin yaşları küçüktü ancak himmetleri, cesaretleri, akılları ve dinleri için gayretleri büyüktü. Her ikisi de düşmandan en önemli kişiyi; müşriklerin Bedir Savaşı'ndaki komutanını; ümmetin firavununu soruyor, onu öldürmek istiyordu. Abdurrahman bin Avf'ın (r.a) rolü onlara Ebu Cehil'in yerini göstermekti. Bilgi ve deneyim ehlinden oynaması istenen rol de zaten oğullarına ve kardeşlerine düşman savaşçıların yerini göstermektir. Ondan sonra bu gençler de selefleri gibi şöyle der: 'Allah'a yemin ederim ki onu bir görürsem, öldürünceye veya kendim ölünceye kadar asla ondan ayrılmayacağım.'

Abdurrahman Bin Avf'ın Ümeyye Bin Halef ile kıssasında da Bilal'in (r.a) kâfirlerin başını öldürmekteki ısrarı ortaya çıkıyor. Öyle ki kendisi şöyle demişti: Küfrün başı Ümeyye bin Halef! O kurtulursa ben kurtulmam.

Birkaç gün önce haber ajansları işgalci Haçlı Amerika'nın savunma bakanının açıklamalarını yayınladı. Bu açıklamasında şöyle diyordu: 'Riyad ve Hobar Patlamaları'ndan bir ders çıkardım; o da, korkak teröristler karşısında çekilmememiz gerekiyor.'

Biz, savunma bakanına şu cevabı veriyoruz: Bu söz, biricik oğlunu kaybetmiş yasta bir kadını bile güldürür. Buradan, sizi saran korkunun büyüklüğü ortaya çıkmaktadır. 1983 yılında

Beyrut'ta meydana gelen ve sizi paramparça eden patlamalarda çoğu denizci olmak üzere 241 askeriniz öldüğünde sahte cesaretiniz neredeydi? Aden patlamalarının üzerinden daha 24 saat geçmeden arkanıza dönüp bakmadan oradan çıkıp gittiğinizde neredeydi o sahte cesaretiniz?

Ancak en büyük skandalınız Somali'deydi. Soğuk Savaş sonrasında aylarca Amerika'nın gücünden ve Yeni Dünya Düzeni'nin lideri olduğundan bahseden yoğun basın propogandasının ardından, aralarında 28 bini Amerikan askeri olmak üzere 10 binlerce askerden oluşan uluslararası güçleri Somali'ye gönderdiniz.

Ancak giriştiğiniz küçük savaşlardan sonra sayıları yüzü bulmayan askeriniz ölüp de Amerikan pilotlarından biri de Mogadişu sokaklarından birinde sürüklenince yenilmiş, kovulmuş, umduğunu elde edememiş, hüsrana uğramış, alçak duruma düşmüş, ölülerinizi taşıyarak oradan çıktınız. Clinton, dünyanın kaşısına geçip bunun intikamını alacakları tehdidini savurdu. Aslında bu tehdit, çekilme için bir hazırlıktı. Allah sizi alçalttı ve çekildiniz. Acziyetiniz ve zayıflığınızın boyutu açıkça ortaya çıktı. Bu üç İslam ülkesindeki (Lübnan-Beyrut, Yemen-Aden, Somali-Mogadişu) hezimete uğramış görüntünüz tüm Müslümanlar için mutluluk sebebi oldu. Mü'min kavmin kalplerini ferahlattı.

Ve diyorum ki, Harameyn'in evlatları Afganistan'da Ruslar'a, Bosna ve Hersek'te Sırplar'a karşı savaştı. Bugün hala Çeçenistan'da da cihat etmektedirler. Allah onlara, müttefiğiniz Ruslara karşı zafer ve fetih verdi. Allah'ın lutfüyle Tacikistan'da da savaşmaktadırlar. Bununla beraber Harameyn'in evlatları tüm mekânlarda küfre karşı cihadın zorunlu olduğu şuur ve imanını taşımaktadır. Bu nedenle de elbette onlar daha büyük sayıda, daha güçlü ve üzerinde doğdukları topraklardaki en büyük mukaddesatları –tüm Müslümanların kıblesi olan Kabe-i şerif- korumaya

en hırslı olan taraf olacaklardır. Ayrıca en büyük davaları olan mukaddesatın özgürleştirilmesi meselesinde dünyanın dört bir yanındaki Müslümanların kendilerine yardım edeceklerini ve destek vereceklerini biliyorlar. Zaten bu, dünyadaki tüm Müslümanların görevidir.

Sana da diyorum ki William: Bu gençler, sizin hayatı sevdiğiniz gibi ölümü seviyor. Onlar şerefi, gururu, cesareti, onuru, dürüstlüğü, öne atılmayı, fedakârlığı büyüklerinden miras olarak aldı. Ve onlar savaşta sabırlı, karşılaşmada sadıktır. Bu sıfatları cahiliyet devrindeki dedelerinden kendilerine kaldı. İslam geldi, bu ahlakı yerleştirdi ve tamamladı. Resulullah'ın (s.a.v): 'Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim' hadisinde buyurduğu gibi. (Sahih el-camiu's sagir).Kral Amr bin Hind, Amr bin Külsüm'ü alçak düşürmek isteyince Amr bin Külsüm, zilleti, alçaklığı ve haksızlığı reddedip kılıcını çekerek kralın kafasını kopardı.

Bu gençler, ölümden sonra cennetin varolduğuna inanıyor. Allah Teâlâ'nın: 'Hiç kimse Allah'ın izni olmadan ölemez. Ölümün belirlenmiş bir süresi vardır.' (Al-i İmran, 145) ayetinde buyurduğu gibi savaşa katılmalarının ecellerini ne öne alabileceğini ne de erteletebileceğini biliyorlar. Ayrıca Resulullah'ın şu hadisine inanıyorlar: 'Ey evlatçığım! Sana bazı kelimeler öğreteceğim. Allah-u Teâlâ'yı muhafaza et ki, Allah da seni muhafaza etsin. Allah-u Teâlâ'yı muhafaza et ki, O'nu sana yönelmiş bulasın. İstediğin zaman yalnız Allah'tan iste. Yardım dileyeceğin zaman da yalnız Allah'tan yardım dile.

Bil ki! Eğer bütün ümmet sana fayda vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana fayda veremez. Ve eğer bütün ümmet sana zarar vermek için toplansa, Allah'ın

senin için yazdığından başka sana zarar veremez. Kalemler kaldırıldı ve sayfalar kurudu.'

Bu gençler, Allah'ın ve Resulü'nün (s.a.v) mücahitler ve şehitlerin ecirlerinin çok büyük olduğuna dair kendilerine bildirdiklerine iman ediyor. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: ' Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmaz. Allah onları hidayete erdirecek ve durumlarını düzeltip-ıslah edecektir. Ve onları kendilerine tarif edip tanıttığı cennete sokacaktır.' (Muhammed, 4-5-6). 'Allah yolunda öldürülenler için 'ölüler' demeyin. Tam aksine, onlar diridirler, ama siz farkında olmazsınız.' (Bakara, 154). Resulullah (s.a.v) de şöyle buyurmaktadır: 'Cennet'te yüz derece vardır ki, Allah onları Allah yolunda cihâd eden mücâhidler için hazırlamıştır. İki derece arasındaki mesâfe, gökle yer arasındaki mesâfe gibidir...' (Sahih Camiu's sagir) Bir başka hadis-i şerifte şöyle buyuruluyor: 'Şehidlerin en üstünü, ön safta düşmanla karşılaştığında yüzlerini çevirmeyip öldürülenlerdir.' Bunlar, cennetin en yüksek kısmındaki odalara giderler. Allahu Teeala bunlara gülümser. Allah Teâlâ, dünyada kime gülümserse, ona hesap yoktur.' (Ahmed sahih senetle) Bir başka hadiste de şöyle buyuruluyor: 'Sizden biriniz karıncanın ısırmasından ne kadar acı duyarsa, şehit olan kimse de ölümden ancak o kadar acı duyar.' (Tirmizi) Bir diğer hadis de şöyledir: 'Şehidin Allah katında bir takım özellikleri vardır. Bunlar: Kanının ilk damlasında günahlarının affedilmesi, cennetteki makamının kendisine gösterilmesi, iman zineti ile süslenmesi, kabir azabından korunması, başının üzerine yakuttan yapılmış, dünya ve içindekilerden daha hayırlı olan bir taç konması, yetmiş iki huri ile evlendirilmesi ve akrabalarından yetmiş kişiye şefaatçi olması.' (Ahmed ve Tirmizi sahih senetle)

Bu gençler biliyorlar ki, size karşı savaşta kazanacakları ecir, kitap ehli olmayan başkalarına karşı savaşta kazanacakları ecirden daha fazladır. Onların, sizi öldürerek cennete girmekten başka tasaları yoktur. Kâfir ve katili ateşte bir araya gelmez.

Onlar ayrıca, Allah Teâlâ'nın şu ayetini tekrar edip okuyorlar: 'Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları cezalandırsın; onları rezil etsin; sizi onlara galip kılsın ve mü'min toplumun kalplerini ferahlatsın.' (Tevbe, 14) Resulullah (s.a.v) Bedir Savaşı'nda müslümanları teşvik ederken şöyle diyordu: 'Muhammed´in canı kudret elinde bulunan Allah´a andolsun ki, bugün bir müslüman müşriklerle savaşır da sabrederek sevabını Rabbinden bekleyerek ve cepheden kaçmayarak öldürülürse, mutlaka cennete girer!' Sonra onlara şöyle der: 'Haydi genişliği göklerin ve yerin genişliği kadar olan cenneti kazanmaya kalkın.'

Onlar ayrıca Allah Teâlâ 'nın şu ayetini de okuyorlar: '(Savaşta) kâfirlerle karşılaştığınızda boyunlarını vurun...' (Muhammed, 4)

Bu gençler, sana, deden Nakfur, Harun Reşit'e gönderdiği mektubunda Müslümanları tehdit edip gözünü korkuttuğunda, mü'minlerin emiri Harun Reşit'in verdiği cevabı veriyorlar: 'Mü'minlerin emiri Harun'dan Rumların köpeği Nekfur'a; sana hiç işitmeden göreceğin bir haber getireceğim.'

Sonra İslam ordularını toplayıp Nekfur ve ordusu ile karşı karşıya geldi. Allah, Nekfur'u çok kötü bir şekilde hezimete uğrattı.

Kendileri hakkında 'korkaklar' dediğin bu gençler de sana şöyle diyor: 'Biz korkutulmayız da kandırılmayız da! Bize mızrağın ucu da gösterilmez! Sana hiç işitmeden göreceğin bir cevap getireceğiz.' Onlar aynen Evs ve Hazrec'in müşriklere karşı

savaşta yarıştığı gibi sizi öldürmek, size karşı savaşmak için yarışıyorlar.

Onlar, 10 sene Afganistan'da omuzlarında tüfek taşıdı. Onlar, damarlarında kan dolaştığı müddetçe sizi yenilmiş, istediğini elde edememiş, kovulmuş olarak çıkarana kadar Allah'ın izniyle size karşı savaşmayı sürdüreceklerine dair Allah'a söz verdi.

Sahabe-i kiramın (r.anhum) torunlarına korkaklar diye küfretmen ile Harameyn topraklarından çıkmayacağına dair kendilerine meydan okuman arasında bir dengesizlik ve delirmişlik söz konusu. Bunun ilacı ise İslamın gençlerindedir.

Topraklarımızda silah taşıyorsanız sizi korkutmamız şer'an vacip ve aklen de olması gerekendir. Bu, tüm insanlık; hatta tüm canlı varlık normlarına göre meşru bir haktır. Sizinle durumumuz, adamın birinin evine giren yılanı öldürmesi gibidir. Asıl korkak, size topraklarında, silahlarınızla, güvenli ve istediğiniz şekilde dolaşmanıza izin verendir.

Bu gençler sizin askerlerinizden farklıdır. Sizin sorununuz, askerlerinizi savaşa sokmaya ikna etmekte, bizim sorunumuz ise gençlerimizi, operasyonlar ve savaş için sıralarını beklemeye ikna etmektedir. Maşaallah onlara! Bu gençler övülecek, yüceltilecek kişilerdir. Onlar, devletin büyük adamları sapıttırdığı, kendilerine Mescidu'l Aksa'yı Yahudilere teslim eden, Harameyn'i Hıristiyan ordularına mübah kılan; Allah'ın kitabında ve peygamberinin (s.a.v) sünnetinde dayanağı olmayan fetvalar verdirdiği gün dinin zafer kazanması için konumlarını aldı. Metinlerin değiştirilmesi ise gerçekleri değiştirecek değil.

Bu gençler sizleri, Yahudi kardeşlerinizin Filistin'de, Lübnan'da Müslümanların öldürülmesinden, evsiz barksız bırakılmasından, kutsal değerlerinin çiğnenmesinden sorumlu tutuyor. Zira siz onları apaçık bir şekilde malla, silahla destekliyorsunuz.

Irak'ta, 600 binden fazla çocuk, Irak'a koyduğunuz zâlim ambargo sebebiyle gıda ve deva noksanlığından öldü. O ülkenin halkı bizim evlatlarımızdır. Sizler, Suudi rejimiyle beraber bu masumların kanından sorumlusunuz. Tüm bunlar, sizin bizimle yaptığınız bütün anlaşmaların bozulmuş olduğunu gösteriyor. Resulullah (s.a.v), Kureyş, Beni Bekir'e, Huzaa Kabilesi'ne (Allah Resulü'nün himayesini kabul etmiş olan kabile) karşı yardım ettiğinde Hudeybiye Antlaşması'nı geçersiz sayarak Kureyş'e karşı savaştı ve Mekke'yi fethetti. Kaynuka Oğulları ile yapılan antlaşma içlerinden bir Yahudi'nin çarşıda bir kadına eziyet etmesi nedeniyle geçersiz sayıldı. Öyleyse siz 100 binlerce Müslümanı öldürüp mukaddesatını kendinize mübah kılarken aramızda nasıl bir anlaşma olabilir?

Görünen o ki Müslüman ülkeleri işgal eden düşman Amerikan askerlerinin kanlarının masum olduğunu iddia edenler, bunu rejimin kendilerini tutuklamasından korktukları ve güven içinde olmak istedikleri için nefret içinde yapıyor. Arap Yarımadası'ndaki tüm kabilelerin Allah yolunda cihat etmesi, topraklarını bu işgalcilerden temizlemesi üzerlerine vaciptir. Allah o işgalcilerin kanlarını helal kıldı, mallarını da ganimet saydı. Ve kim birini öldürürse, onun malını alır. Allah Teâlâ kılıç ayetinde şöyle buyurmuştur: 'Haram aylar çıkınca müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayın, onları hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin...' (Tevbe, 5) Bu gençler biliyorlar ki, Müslümanların mukaddeslerinin işgaliyle başlarına gelen bu alçaklık ancak cihatla ve patlamalarla ortadan kaldırılabilir.

Afganistan'da, Bosna Hersek'te, mallarıyla, canlarıyla, dilleriyle ve kalemleriyle cihat eden İslam dünyasının gençlerine diyorum ki, savaş henüz bitmedi. Ve onlara, Cebrail (a.s)'ın

Resulullah (s.a.v) ile Ahzab Gazvesi sonrasındaki konuşmasını hatırlatıyorum: 'Cebrail, atlastan bir sarık sarmış olarak, üzerinde atlas bir kadifenin bulunduğu eğerle eğerlenmiş bir katırın üzerinde Rasûlullah (s.a.v.)'ın yanına gelip şöyle dedi:

-Ya Rasûlallah, silahı bıraktın mı?

Evet.

- Melekler henüz silahı bırakmadılar ve ben de şimdi müşrik kavmi takipten geliyorum. Ey Muhammed, Yüce Allah sana, Beni Kurayza´ya gitmeni emrediyor. Ben de onlara gidiyorum. Onları sarsacağım! Cebrail, meleklerden oluşan bölüğü ile Allah Resulü de muhacir ve ensardan oluşan bölüğü ile arkasından yola koyuldu.' (Buhari)

Bu gençler biliyorlar ki, öldürülmeyen de ölecek. Bizim için en şerefli ölüm de Allah yolunda olan ölümdür. Ayrıca özellikle dört kahraman Riyad'da Amerikalıları havaya uçurduktan sonra dedeleri büyük Sahabi Abdullah bin Ravaha'nın (r.a.) sözünü tekrar ediyor. Bu gençler cesur operasyonlarıyla ümmetin başını gururla kaldırdı. İşgalci Amerikan düşmanları küçük düşürdü.

Annelerimize, kız kardeşlerimize, kadınlarımıza, kızlarımıza gelince onlar, Allah Resulü'nden (s.a.v) sonra kendilerine, üstün sahabe hanımları (r. anhunne) örnek alıyor. Onların siretlerinden kendilerine cesareti, fedakârlığı, Allah yolunda infakı seçip alıyorlar. Hattab'ın (r.a) kızı Fatıma'nın (r.anha), kardeşi Ömer Bin Hattab'ın (r.a.) İslamiyete girmesinden önce 'Ey Ömer, hak senin dininden başkası ise ne dersin' sözleriyle ona meydan okuyuşunu, cesaretini, sertliğini, hicret günü, Ebu Bekir'in kızı Esma'nın konumunu hatırlıyorlar. Öyle ki kendisi kuşağını ikiye bölüp, bir parçası ile Resulullah (s.a.v) ile

Ebu Bekir'in yanlarına aldıkları azık torbasını diğer parça ile de su kabını bağladı. Bu nedenle de kendisine iki kuşak sahibi dendi. Nesibe bin Kaab'ı (r.anha) anımsıyorlar ki o; Uhud günü Resulullah'ı (s.a.v) savunuyordu. Bu sırada omzundan yaralandı. Sahabe hanımların Allah yolunda Müslüman orduların hazırlanması için takılarını infak ettiklerini anımsıyorlar. Bu çağda da kadınlarımız Allah yolunda infak ve oğullarını, kardeşlerini, kocalarını -Afganistan'da, Bosna Hersek'te, Çeçenistan ve diğerlerinde- Allah yolunda savaşa teşvik de benzeri görülmemiş örnek sergiledi.

Allah'tan, onların çabalarını kabul etmesini, oğullarını, kocalarını, erkek kardeşlerini kurtarmasını, imanlarını artırmasını, bu yolda kendilerini sabit kılmasını –Allah kelimesini yüceltmek için girilen fedakârlık yolu- niyaz ediyoruz.

Tüm dünyadaki Müslüman kardeşlerimiz:

Harameyn'deki, Filistin'deki kardeşleriniz sizden yardım istiyorlar. Ve sizden düşmanları ve düşmanınız olan İsraillilere ve Amerikalılara karşı kendilerini zarara uğratıp, yenilmiş, İslamın kutsal mekânlarından kovulmuş olarak çıkarmak için -herkes gücünün yettiği ölçüde olmak üzere- cihatlarına katılmanızı bekliyor. Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: 'Eğer onlar din hususunda sizden yardım isterlerse, sizinle aralarında sözleşme bulunan bir kavim aleyhine olmaksızın (o müslümanlara) yardım etmek üzerinize borçtur.' (Enfal, 72)

Ey Allah'ın atlıları, haydi binin! Şimdi dizginleri sıkı tutmanın zamanıdır, öyle ise siz de sıkı tutun! Bilin ki İslamiyetin mukaddesatını özgürleştirmek için toplanmanız, yardımlaşmanız, tevhid kelimesi altında, ümmetin birleşmesi yolunda atılacak doğru adımdır. Burada Allah Azze ve Celle'ye yalvaran ellerimizi açıyor ve bizlere her işimizde muvaffakiyet ve isabet nasip etmesini niyaz ediyoruz.

Allah'ım! Dürüst İslam âlimleri, ümmetin salih gençleri esir düştüler, onları esirlikten kurtar, Allah'ım onlara sebat, ailelerine hayır ver.

Allah'ım, Haçlı ehli atlarıyla, adamlarıyla gelip Harameyn ülkesini gaspetti. Yahudiler, Resulullah'ın (s.a.v) götürüldüğü Mescid'ul Aksa topraklarında bozgunculuk yapıyor. Allah'ım birliklerini boz, topluluklarını ayır. Allah'ım onları öldürmeyi bizlere nasip eyle. Allah'ım yeri ayaklarının altından salla. Ve onların şerlerinden sana sığınıyoruz.

Allah'ım, onların kötü günlerini bize göster. Allah'ım bizlere onlar üzerinde kudretinin olağanüstülüğünü göster.

Kitabı indiren, bulutları yürüten, toplulukları hezimete uğratan Allah'ım! Onları hezimete uğrat ve bizlere zafer nasip eyle. Allah'ım sen bizim yardımcımız, destekçimizsin. Sana dönücüyüz, senin yolunda savaşıyoruz. Hasbunallahu ve ni'mel vekil.

Allah'ım, bu gençler, dininin zaferi ve bayrağını yükseltmek için toplandılar. Onları katından bir destekle destekle ve kalplerini metin kıl.

Allahım! İslam gençlerini sabit kıl. Oklarını hedeflerine ulaştır. Allahım Müslümanların kalplerini birbirlerine karşı şefkatle doldur. Saflarını birleştir. Allah'ım, bizlere sabır ver, ayaklarımızı sabitleştir, kâfirler kavmine karşı zafer ihsan eyle. Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği işler de yükleme! Bizi affet! Bizi bağışla! Bize acı! Sen bizim mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!

Allahım, bu ümmete, itaat ehlinin kuvvetli olduğu, asilerin alçaldığı, iyiliğin emredilip kötülükten nehyedildiği hak yol düzenini kur.

Allahümme salli ala resulike Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ve sellim teslimen kesira.

Ve son duamız Elhamdulillahi rabbilalemin.

2-New York ve Washington saldırılarından sonraki ilk açıklama:

Hamd Allah'adır. O'na hamdediyoruz, O'ndan yardım istiyoruz, O'na istiğfar ediyoruz ve nefislerimizin şerrinden, işlerimizin kötülüğünden O'na sığınıyoruz. Eşhedu en la ilahe illallah vahdehu la şerike leh. Ve eşhedu enne Muhammeden abduhu ve resuluh.

Sonra:

İşte Amerika, Allah onların savaşçılarının canlarını aldı ve en büyük binalarını yıktı. Hamd ve minnet Allah'adır. İşte Amerika! Kuzeyinden güneyine, doğusundan batısına korkuyla doldu. Hamd ve minnet Allah'adır. Amerika'nın bugün tattığı, bizim onlarca senedir tattığımız şeylere nispeten çok basittir. Ümmetimiz 80 küsür yıldır bu zilleti ve alçaklığı yaşıyor. Ümmetin çocukları öldürülüp kanları akıtılıyor. Kutsal değerlerine saldırılıyor. Allah'ın indirdiği dışındaki hükümlerle öldürülüyor. Ne duyan var ne cevap veren. Allah Teâlâ, İslam yıldızlarından bir topluluğu, önde gelenlerini muvafak eyleyip onlara yardım ettiğinde, Amerika'yı yerle bir ettiler. Allah Teâlâ'dan kendilerini değerli kılmasını ve onları Firdevs cennetleriyle rızıklandırmasını niyaz ediyoruz. Onlar, Filistin'deki ve daha birçok İslam ülkesindeki kız ve erkek kardeşlerinin ve zayıf evlatlarının yerine karşılık verdiklerinde tüm dünya ayağa kalktı. Küfür ehli bağırdı, nifak ehli de kendisini takip etti. Şu konuşmayı yaptığım ana kadar 1 milyon masum çocuk öldürülüyor; Irak'ta hiçbir günahları olmaksızın öldürülüyorlar ve buna karşın hiçbir

kınama sesi işitmiyoruz. Sultanların âlimleri tarafından yayınlanan hiç bir fetva da duymuyoruz. Bugünlerde İsrail tankları ve zırhlıları Filistin'de hasara yol açmak için Cenin'e, Ramallah'a, Refah'a, Beyt Jala'ya ve diğer İslam topraklarına giriyor. Ne bir ses duyuyoruz ne de bir kıpırdanma. 80 yıl sonra Amerika'ya vurulan kılıç, münafıkları başıyla beraber ortaya çıkardı. Bu münafıklar, Müslümanların kanlarını akıtıp şereflerine, kutsal değerlerine zarar veren ölüler için hayıflanmaya, şefkat duymaya başladı. Onlar için 'fasık' kelimesi bile azdır. Batıla uydular. Kurbana karşı katile, masum çocuğa karşı zâlime yardım ettiler. Allah Teâlâ onların hesabını verendir. Allah Teâlâ bizlere onların hak ettiklerini gösterdi. Durum çok açık ve net diyorum. Her Müslüman'ın özellikle bu olaydan ve küresel küfrün başı Bush başta olmak üzere ABD'deki yetkililerin konuşmasından sonra dininin zaferi için harekete geçmesi gerekir. Zira onlar atlarıyla, adamlarıyla çıktı. Öyle ki bazı İslam devletleri bile diğer devletlerle beraber bize karşı, dini için yola çıkmış, dinini dünyaya değişmeyi kabul etmeyen bir gruba karşı toplandı. İslama, insanlara karşı 'terör' adı altında savaşmak istedikleri için çıktılar. En uzak doğuda; Japonya'daki insanlardan küçüğü ve büyüğüyle yüzbinlercesi öldürüldü. Bu, savaş suçu değil! Bu meselenin incelenmesi gerekir. Bugün Irak'taki durumun üzerinde de düşünülmelidir. Ancak onlardan Nairobi'de, Dar'us Selam'da sadece onlarcası ölmüş diye Afganistan'ı, Irak'ı bombaladılar. Ve tüm münafıklar da küresel küfrün başının, yüzyılın çılgını Amerika'nın ve onun yanındakilerin ardında durdu. Bu olaylar dünyayı iki kutuba ayırdı, diyorum; İmanında hiç bir nifak bulunmayan kutup ve Allah bizleri de sizleri de korusun; küfür kutbu. Tüm müslümanların dinin zafer kazanması için harekete geçmesi gerekir. Öyle ki iman rüzgârları esmeye

başladı bile. Değişim rüzgârları, bâtılı, Muhammed (s.a.v)'in yarımadası'ndan yok etmek için harekete geçmiştir.

Amerika'ya gelince; ona ve halkına şu sayılı sözleri söylüyorum: Göğü direksiz olarak yükselten Yüce Allah'ın adıyla yemin ederim ki; Amerika ve Amerika'da yaşayanlar, biz Filistin'de rahat yüzü görmedikçe, tüm kâfir orduları Muhammed (s.a.v)'in topraklarından çıkmadıkça güven içinde yaşamayı hayal bile edemeyecek! Allahu Ekber ve izzet İslamındır.

(Esselamu aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh)

New York ve Washington (11 Eylül) saldırılarından sonraki ikinci açıklama:

Hamd Allah'adır. O'na hamdediyor, O'ndan yardım istiyor, nefislerimizin şerrinden ve işlerimizin kötülüklerinden O'na sığınıyoruz. Allah kime hidayet verirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa, onu hidayete erdirecek yoktur. Eşhedu en la ilahe illallahu vahdehu la şerike leh. Sonra...

Korkunç olayların ortasında ve Amerika'yı New York ve Washington'da vuran, medyada daha önce görülmemiş şekilde büyük gürültüye yol açan –medya bu konuya ilişkin olarak insanların görüşlerine yer vermiştir- büyük darbelerin ardından insanlar ikiye ayrıldı; Amerika'nın zulmüne karşı bu darbeleri destekleyenler ve kınayanlar! Kısa bir süre sonra Amerika, Afganistan Emirliği'ne karşı zâlim kampanya başlatınca da insanlar iki kısma ayrıldı. Bu zâlim kampanyaları, hamleleri savunanlar ve ABD'nin Afganistan'ı vurmasını kınayıp reddedenler!

İnsanları iki kısma ayıran bu olaylar Müslümanları önemli ölçüde ilgilendirmektedir. Zira bu olayların neticesi olarak İslam'a ilişkin birçok hüküm söz konusu olmaktadır. Bunun için Müslümanların, hangi tarafta yer alacaklarını belirlemelerinin kolay

olması için, bu çekişmenin doğasını ve hakikatini iyice anlamaları gerekir.

İslam dünyasının en uzak doğusundan en uzak batısına; Endonezya'dan, Filipin'e, Bangladeş'ten Hindistan'a, Pakistan'dan Arap Ülkelerine, Nijerya'dan Moritanya'ya kadar her yerinde büyük gösteriler yapıldı. Bu da, savaşın doğasının temelde dini olduğuna delildir. Doğu halkı Müslüman'dır ve Batı; yani Haçlılara karşı Müslümanlara yakınlık duyup etkileşim gösterdiler. Tüm dünyanın üzerinde birleştiği husus, bu savaşın dini bir savaş olduğudur. Bu apaçık gerçeği saklamaya çalışanlar ümmeti kandırmaktadır. Oysa bu gerçek Allah Teâlâ'nın kitabında ve Resulü'nün (s.a.v) sünnetinde sabittir. Kâfirlerle aramızdaki bu düşmanlığın unutulması gibi bir durum hiç bir durumda söz konusu olamaz. Aramızdaki düşmanlık ideolojiktir. Bu nedenle de mü'minlerle, la ilahe illallah ehli ile dost olmak; küfür, şirk ehli ve ateistlerden uzak durmak gerekir. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hıristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır.' Mesele din meselesidir, inanç meselesidir. Bush veya Blair'in tasvir ettikleri gibi teröre karşı savaş meselesi değildir. Ancak bugün en uç doğudan en uzak batıya hareket eden bu topluluk Usame için hareket etmiyor. Onlar, dinleri için hareket ediyor. Çünkü dinlerinin hak din, ümmetlerinin Allah Resulü Muhammed (s.a.v) gönderildiğinden bu yana en şiddetli, vahşi, tehlikeli ve sert Haçlı kampanyasıyla karşı karşıya olduğunu biliyorlar. Durum bu kadar açık olduğuna göre her Müslüman'ın bu savaşta nerede durduğunu bilmesi, öğrenmesi gerekir.

İşte Bush! Amerikalıların siyasileri konuştuktan, Amerikan gazeteleri ve televizyon kanalları bu savaşın İslam ve halkına karşı açılmış haçlı seferi olduğu yönünde nefretle dolup taştıktan sonra Bush, hiç gazetelerin zan ve içtihatta bulunmalarına

fırsat vermeden çıktı ve bu savaşın haçlı seferi olduğunu ilan etti. Tüm dünyanın önünde hakikati vurgulamak için bu kelimeyi kullandı. Bu savaşın teröre karşı savaş olduğunu iddia edenler neredeler? Hangi terörden bahsediyorlar? Ümmet onlarca yıldır horlanırken onlardan hiçbir ses duymuyoruz. Hiçbiri hiçbir şekilde hareket etmiyor. Filistin'deki, Irak'taki, Sudan'ın güneyindeki, Somali'deki, Keşmir'deki, Filipin'deki masum çocukların intikamını almak için birileri kendilerini feda etmeye kalktığında hemen iktidar âlimleri ve münafıklar açık küfrü savunmaya koyuldular. Avam tabakası meselenin hakikatini anladığı halde onlar hala ümmetin Allah'ın kelimesinin yüce olması için cihat vacibini yerine getirmesini engellemeye çalışma hususunda kâfirlerle bir olanlara kibarlık yapıyor. Ortada hiç şüphesiz bir gerçek var ki o da, Bush'un haçı taşıyıp bayrağını kaldırdığı ve taburun başında durduğu bu kampanyada Bush'un arkasında duranların da İslam'ın on nevakızından birini işlemiş olduğudur. İlim ehli, kâfirleri dost edinip mü'minlere karşı kâfirlere destek vermenin İslam'ın büyük nevakızlarından biri olduğunu açıklamıştır. Ve la havle ve la kuvvete illa billah.

Birkaç gün önce Afganistan'a karşı açılan savaşa bir bakalım! Acaba bu savaş bağımsız, nadir bir savaş mı, yoksa İslam Dünyası'na karşı yürütülen uzun Haçlı seferlerinin bir halkası mı? 83 yıl önce sona eren Birinci Dünya Savaşı ile İslam Dünyası tümüyle Haçlı bayrağının; İngiltere, Fransa, İtalya hükümetlerinin boyunduruğu altına girdi. İslam Dünyası olduğu gibi parçalandı. Filistin de İngiliz boyunduruğu altına giren topraklar arasındaydı. O tarihten bu yana; 83 yıldan fazla süredir Filistin'deki kardeşlerimiz ve evlatlarımız en kötü işkencelere maruz kalıyor. İçlerinden yüz binlercesi öldürüldü yüz binlercesi sakat kaldı. Sonra yakın olaylara; Çeçenistan'a bakalım! Ortodoks-Hıristiyan ideoloji sahibi Rus ayısı Müslüman halkın üzerine saldırdı

ve onları tamamen yok etti. Dağlara kaçmalarına neden oldu. Kar ve hastalıklar onları yedi bitirdi. O halde hiç kimse hareket etmedi. Ve la havle ve la kuvvete illa billah! Sonra Bosna'da yaşanan soykırım! Tüm dünyanın gözleri önünde hem de senelerce kardeşlerimiz öldürüldü, kadınlarımızın ırzlarına geçildi, çocuklarımız kesildi. Tüm bunlar Birleşmiş Milletler'in güvenli sığınaklarında, bilgisi altında ve işbirliğiyle gerçekleştirildi. Bugün bizim sorunlarımızı BM'de çözmemizi istiyen münafıklar, Allah ve Resulünü (s.a.v), müminleri aldatanlardır. Oysa bizim tüm başımıza gelenler Birleşmiş Milletler'den değil de kimdendir? Filistin'in parçalanmasına, İslam topraklarının Yahudilere mübah kılınmasına neden olan BM'nin 1947 yılında çıkardığı bir karardır. Hala BM'de olup kendilerinin Araplar'ın liderleri olduklarını iddia edenler Allah Resulü Muhammed'e (s.a.v) indirileni inkâr etmişlerdir. Sorunlarını uluslararası kanunlara başvurarak çözenler yüce kitabın ve Allah Resulü'nün (s.a.v) sünnetini inkâr etmişlerdir. Hiçbir Müslüman hiçbir durumda uygulamalarından yakındığımız BM'e başvuramaz. Aynı şekilde akıl sahibi hiçbir insan da oraya gitmez. Çünkü o her gün katliam yapan bir suç aletidir. Buna karşın hiç kimse de hareket etmiyor. Keşmir'deki kardeşlerimiz 50 yıldan fazla süredir en kötü işkencelere maruz kalıyor, katlediliyor, öldürülüyor, ırzlarına, kanlarına, evlerine saldırılıyor ve Birleşmiş Milletler hiç kıpırdamıyor. Bugün Birleşmiş Milletler hiçbir delil göstermeden piyasaya, Sovyetler Birliği'yle girdiği yıkıcı bir savaştan çıkmış bu savunmasız insanlara karşı zâlim, zorba Amerika'yı onaylayan kararlar sürüyor. Bugüne kadar devam etmekte olan İkinci Çeçen Savaşı'na bakalım ! Tüm halk bir kez daha Rus ayısı ile savaşa giriyor. İnsan hakları örgütleri; Amerika'dakiler bile harekete geçerek Başkan Clinton'un Rusya'ya desteğini kesmesini istedi. Ancak Clinton kalkıp Rusya'ya desteğin kesilmesinin

Amerika'nın çıkarlarına hizmet etmeyeceğini söyledi. Bir sene önce Putin, Hıristiyanlardan ve Yahudilerden yanında durmalarını isteyerek onlara şöyle dedi: 'Bizimle aynı tarafta durmanız ve bize teşekkür etmeniz gerekir. Çünkü biz, İslami köktendinciliğe karşı savaşıyoruz.' İşte böyle! Düşman tüm açıklıkla konuşuyor, bölge liderleri kıvırıyorlar, kardeşlerine yardım etmekten utanıyor, daha da ötesi Müslümanları kardeşlerine yardım etmekten men ediyorlar. Batının ve Birleşmiş Milletler'in Endonezya olaylarında aldıkları konumuna bakalım! İslam Dünyası'nın nüfus açısından en büyük devletini parçalamak için harekete geçtiklerinde mücrim Kofi Annan çıkıp herkesin önünde konuştu ve Endonezya Hükümeti'ne baskı yaparak açık açık şöyle dedi: 'Doğu Timur'u Endonezya'dan ayırmak için önünüzde 24 saat var. Yoksa ayırmak için askeri kuvvetler sokmak zorunda kalacağız, Avustralya Haçlı kuvvetleri, Endonezya Sahili'ndeydi ve gerçekten de İslam Dünyası'nın bir parçası olan Doğu Timur'u koparmak için müdahale ettiler.

Olayların her birine bağımsız birer halka gibi değil, aksine uzun komplolar zincirinin birer halkası olarak bakmak gerekir. Kelimenin tam anlamıyla bu bir imha savaşıdır. Somali'de 13 bin kardeşimiz öldürüldü. Güney Sudan'da yüz binlercesi öldürüldü. Oradan Filistin'e, Irak'a geçtiğimizde hiç de iç açıcı olmayan bir manzarayla karşılaşıyoruz. Irak'ta 1 milyondan fazla çocuk öldürüldü ve katliam hala devam ediyor. Bugün Filistin'de olanlara gelince, hasbiyallahu ve ni'mel vekil! Orada olanlara hiç bir millet tahammül edemez. Sadece insanların oluşturduğu milletleri kastetmiyorum! Kâinatta var olan hiç bir hayvanlar topluluğu dahi buna dayanamaz. Güvendiğim bir kişi bana gördüğü bir olayı anlattı: Bir kasap bir deveyi, başka bir devenin önünde kurban ediyordu. Olayı izleyen deve kardeşinden akan kanı görünce dayanamadı ve giderek adamın elini ısırıp kırdı.

Ya Filistin'de, Amerikan uçakları ve tanklarıyla desteklenen Yahudilerin elinde oğullarının öldürüldüğünü gören zayıf anneler bu acıya nasıl dayansın? Amerika ve İsrail arasında ayırım yapanlar ümmetin gerçek düşmanlarıdır. Onlar hainlerdir. Allah'a, Resulüne (s.a.v), ümmete, emanetlerine ihanet ettiler. Ümmeti uyuşturuyorlar. Ne olursa olsun, bu savaşa bağımsız bir savaş gözüyle bakmamak gerekir. Aksine bu, şiddetli, vahşi, iğrenç haçlı savaşı seferlerinin bir halkasıdır.

Tüm Müslümanların, 'la ilahe illallah Muhammeden Resulullah' bayrağı altında yerini alması gerekir. Size, Allah Resulü'nün (s.a.v) İbn Abbas'a hitaben söylediği şu hadisini hatırlatıyorum: 'Ey evlatçığım! Sana bazı kelimeler öğreteceğim. Allah-u Teâlâ'yı muhafaza et ki, Allah da seni muhafaza etsin. Allah-u Teâlâ'yı muhafaza et ki, O'nu sana yönelmiş bulasın. İstediğin zaman yalnız Allah'tan iste. Yardım dileyeceğin zaman da yalnız Allah'tan yardım dile.

Bil ki! Eğer bütün ümmet sana fayda vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana fayda veremez. Ve eğer bütün ümmet sana zarar vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana zarar veremez. Kalemler kaldırıldı ve sayfalar kurudu.'

Son haftalarda yapabildikleri her şeyi yapan Müslümanlara diyorum ki; bu yolda gidişinize devam edin. Sizin bizimle aynı konumu paylaşmanız bizim gücümüzü ve Afganistan'daki kardeşlerinizin gücünü artırır. Daha önce benzeri görülmemiş bu uluslararası suça karşı daha fazla çaba harcayın!

Ah İslam! Ey Müslümanlar, dininizin zafer kazanması için ayaklanın! İslam sizleri çağırıyor. Ah İslam..Ah İslam... Tebliğ etmedim mi? Allah'ım şahit ol! Tebliğ etmedim mi? Allah'ım şahit ol! Tebliğ etmedim mi? Allah'ım şahit ol!

Esselamu aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh.

Amerikan Halkına mesaj: (1423, Recep ayının sonu)

Selam hidayete tabi olanlara olsun.

Ondan sonra.

Ben sizlere güvenilir bir nasihatçiyim. Sizleri dünya ve ahirette saadete, maddi, kuru, ruhtan yoksun hayatlarınızdan kurtulmaya çağırıyorum. Sizleri hiçbir ortağı olmayan Allah'ın yöntemine tabi olmaya, adalete, zulümden ve suçlardan nehyetmeye çağıran İslam'a davet ediyorum. Sizi ayrıca New York ve Washington gazvelerinden verilmek istenen mesajı anlamaya çağırıyorum. Bu darbeler, sizin daha önceden işlediğiniz bazı suçlara, zulme cevaben geldi. Ancak Beyaz Saray'daki Yahudi işbirlikçisi, İslam dünyasına saldırmaya, parçalamaya hazırlanan suç çetesini gözlemleyen biri, sizin bu iki gazvede verilmek istenen mesajı hiç anlamadığınızı düşünür.

Bunun için size diyorum ki –Allah söylediğime vekildir- ; Amerika bu çatışmanın gerginliğini ister artırsın, ister azaltsın, Allah Teâlâ'nın izniyle ona aynı şekilde karşılık vereceğiz.

Allah şahidim olsun ki bu müslüman gençler, sizin kalplerinizi korkuyla dolduracak, ekonominizi parçalayacak operasyonlar hazırlıyorlar ve bu hal zulmünüzü, saldırılarınızı sona erdirene ya da birimizden biri ölene kadar sürecektir.

Allah Azze ve Celle'den, bizleri katından desteklemesini niyaz ediyoruz. Şüphesiz O (c.c.) buna kadir olandır. 'Resûlüm! De ki: Ey ehl-i kitap! Sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze geliniz: Allah'tan başkasına tapmayalım; O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmasın. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, işte o zaman: Şahit olun ki biz müslümanlarız! deyiniz.'

Usame bin Muhammed bin Ladin.

5-Amerikan müttefiği devletlere mesaj:

(13.11.2002 Ramazan ayının 8. günü)

(Allah'ın kulu Usame bin Ladin'den zâlim Amerikan hükümeti müttefiği ülkelere)

Selam hidayete uyanlara olsun... Ve sonra...

Güvenliğin yolu, saldırıları sona erdirmekten geçer. Maruz kalınan muameleye misliyle karşılık vermek adalettendir. New York ve Washington gazvelerinden bu yana Tunus'ta Almanlar'ın, Karaçi'de Fransızlar'ın öldürülmesi, Yemen'de Fransa'nın dev nakil aracının patlatılması, İngilizlerin ve Avusturalyalıların Bali Adası'nda hedef alınması, son Moskova operasyonu, Failaka'da ABD denizcilerinin öldürülmesi, çeşitli yerlerde düzenlenen bazı operasyonlar İslam evlatlarının kendilerine yapılanlara karşı verdikleri misillemeden ibarettir. Onlar bu eylemlerini dinlerini savunmak, Rablerinin ve peygamberlerinin (s.a.v) emrini yerine getirmek için gerçekleştirmiştir.

Aslında yüzyılın Firavun'u Bush'un Irak'taki çocukları öldürmesi, Amerika'nın müttefiği İsrail'in, Amerikan uçaklarıyla Filistin'nde evleri içlerindeki çocuk, kadın ve yaşlılarla beraber başlarına yıkması yöneticilerinizden akıl sahiplerinin bu suç çetesinden uzak durmaları için yeterli idi. Filistin'de halkımız neredeyse bir yüzyıldır öldürülüyor ve en kötü işkencelere maruz kalıyor.

Filistin'deki halkımızı savunmaya kalktığımızda, tüm dünya çalkalanıp ayaklandı. Yalandan ve zulümle 'teröre karşı savaş' adı altında Müslümanlara karşı savaş için birleşti. Hükümetlerinizin Müslümanlara karşı Beyaz Saray'daki bu suç çetesi ile işi ne? Bu suç çetesinin yüzyılın en büyük katilleri olduğunu bilmiyorlar mı?

İşte Rumsfeld! Wietnam kasabı! Yaralılar bir yana iki milyon insanı öldürdü. İşte Cheney ve Powell! Bağdat'ta Hülagu'dan (Moğol İmparatoru Cengiz Han'ın torunu) daha fazla kan akıttılar... Afganistan'a saldırıda hükümetleriniz neden Amerika ile işbirliği yapmaktadır? Özellikle İngiltere, Fransa, İtalya, Almanya ve Avusturalya!

İşte Avusturalya! Daha önce Afganistan'a karşı savaşa katıldığında ve Doğu Timor'un ayrılması hususunda ayıplanacak türden çaba gösterdiğinde onları uyardık. Ama uyarılarımıza kulak asmadı. Sonunda Bali'deki patlama sesleri kendilerini uyandırdı. Sonra da hükümeti kalkıp, kendilerinin hedef alınmadığı yalanını ortaya attı.

Eğer Tunus'taki, Faialka'daki, Bali'deki, Karaçi'deki, Amman'daki ölülerinize ve müttefiklerinizin ölülerine bakmak sizi üzdüyse, bizim Filistin'de, Irak'ta her gün ölen çocuklarımızı, Afganistan'da kutlamalarda ve özel günlerde kasıtlı olarak öldürülen halkımızı hatırlayın.

Moskova'daki ölülerinize bakmak sizi üzüyorsa, bizim Çeçenistan'daki ölülerimizi hatırlayın. Ayrıca ne zamana kadar korku, ölüm, yıkım, ayrılık, yetim, dul kalma bizim; güvenlik, istikrar, mutluluk sizin için olacak?

Öyleyse bu, haksız bir bölüşüm. Artık eşit olmanın vakti gelmiştir. Öldürdüğünüz gibi öldürülürsünüz, bombaladığınız gibi bombalanırsınız. Başınıza gelecek musibetlerden ötürü size müjdeler olsun!

İşte İslam ümmeti! Hakkı tahakkuk ettirip batılı ortadan kaldırana kadar ruhları bedenlerinde olduğu müddetçe size karşı beyan ve mızrakla savaşacaklarına dair Allah'a söz veren ciğer pareleriyle -Allah'ın ihsanıyla- sizi savurmaya başladı.

Son olarak, Allah'tan bizleri -kendisine bizlerden razı olmuş olarak kavuşana kadar- dininin zaferi, yolunda cihadın sürdürülmesi için katından bir güçle desteklemesini niyaz ediyoruz. Şüphesiz O (c.c.) buna kadir olandır.

Son duamız âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

Usame bin Ladin'in Avrupa'ya barış teklifi (*15.04,2004*)

İşte bu, olumlu etkileşimlere bir yanıt olarak, Akdeniz'in kuzeyindeki Avrupalı komşularımıza barış teklifi içeren mesajımızdır.

Elhamdulillah sonra Elhamdulillah

Yeri ve gökleri adaletle kurana, mazlumun hakkını zâlim den aynı şekilde almasına izin verene hamdolsun!

Bundan sonra;

Selam, hidayete uyanlara olsun.

Size şunu hatırlatıyorum: İster sev ister sevme, adaletin herkese uygulanması gerekir. Hak, düşmanın ağzından dahi çıksa haktır. Güvenliğin en önemli kuralı, adaletli davranılması, zulüm ve saldırılardan vazgeçmektir.

İşgal altındaki Filistin'deki olaylarda sizler için ibret vardır. 11 Eylül ve 11 Mart'ta olanlar ancak sermayenizin size geri dönmesidir (ektiğinizi biçiyorsunuz). Bilindiği gibi emniyet, tüm insanlar için zorunlu bir ihtiyaçtır. Sadece size ait bir hakmış gibi davranmanızı kabul etmeyeceğiz. Bilinçli halklar da siyasetçilerinin güvenlikleriyle oynamalarına izin vermeyecek.

Bu söylediklerimizden sonra, bilginiz olsun ki, bizim ve eylemlerimiz için kullandığınız 'terörist' ifadesinin sizin ve yaptıklarınız için kullanılması zorunludur. Zira yaptıklarınıza verilen tepki aynı cinstendir! Bizim yaptıklarımız Afganistan'da, Irak'ta ve Filistin'de görüldüğü gibi halkımızı katledip ülkelerimizi yerle

bir etmenize yanıttır. Dünyayı ürküten Filistin'deki yaşlı, felçli Şeyh Ahmet Yasin (Allah rahmet eylesin) suikasti sizlere delil olarak yeter! Biz de bunun acısını Amerika'dan çıkaracağımıza dair Allah'a söz veriyoruz. Hangi dine göre bizim ölülerimiz değersiz de sizinkiler masum oluyor? Hangi görüşe göre sizin kanlarınız kan da bizim kanlarımız su oluyor?

Misilleme yapmak adaletin gereğidir ve zulme kim başlamışsa o, daha zâlim dir.

Siyasetçileriniz Filistin'in işgalinde sorunun gerçeğini görmezden geliyor. Israr edip siyasetçilerinin yolları üzerine yürüyen, yalanda abartıya kaçan, kendimizi savunma ve direniş hakkımızda demogoji yapanlar, halkların akıllarını ve kanlarını küçümsedikleri gibi kendilerine de saygı göstermiyorlar. Onların bu kandırmacaları akan kanlarını durduracağı yerde daha da akmasına yol açacaktır. Sonra ülkelerimizde ve ülkelerinizde meydana gelmiş ve gelmekte olan olaylara; ölümlere bakarsak, önemli bir hakikat ortaya çıkmaktadır. Bu da size de bize de isabet eden zulmün, ölmelerine ve öldürülmelerine itiraz etmenize rağmen evlatlarınızı ülkelerimize gönderen siyasilerinizden kaynaklandığıdır. Bu nedenle dar şahsi çıkarları ve Beyaz Saray çetesine bağlılıkları uğruna halkların kanlarını akıtanlara karşı fırsatı elden kaçırmamak gerekir. Bu savaş, Halliburton ve benzeri büyük imar ve silah şirketlerine milyar dolarlar kazandırıyor. İşte bu savaşın ateşinin yakılmasından, kan akıtılmasından karlı çıkanların kimler oldukları açıkça belli oluyor. Muhakkak ki onlar savaş tüccarları ve halkların kanlarını emenlerdir. Onlar, perde arkasından dünyayı yönetiyor. Bush ve onun feleğinde dönen liderler, dev medya kurumları, ordu liderleri ve genel kurul arasında ilişki kuran Birleşmiş Milletler; kısacası bunların hepsi halkları kandırma ve kullanma aracıdır. Bunların hepsi tüm dünya açısından ölümcül tehlike anlamı

taşımaktadır. En tehlikeli ve zor üyelerinden biri de Siyonist lobisidir. Biz de Allah'ın izniyle onlarla savaşmakta ısrarcıyız.

Buraya kadar zikredilenlere istinaden ve savaş tüccarlarına fırsat vermemek adına ve de son olaylarla Avrupa Halklarının büyük kısmının barış istediğini gösteren anketlerin ortaya çıkardığı olumlu etkileşime cevaben, söylediklerimize istinaden dürüst insanlardan özellikle de âlimlerden, davetçilerden ve tüccarlardan, Avrupa halklarını başta Filistin davası olmak üzere dev medya potansiyelinden faydalanarak bizim davalarımızın haklılığı hususunda eğitecek daimi bir komite kurmalarını rica ediyorum...

Müslümanlara karşı saldırılarını durduran ya da aralarında büyük İslam dünyasına karşı Amerikan komplosuna katılmak da olmak üzere Müslüman ülkelerin iç işlerine karışmayı kesen ülkelere -özünü kendilerine karşı operasyonları durduracağımızı vaat ettiğimiz- bir uzlaşma teklifi sunduğum gibi şunu da diyorum; bir hükümetle imzalanan bu uzlaşmanın süresi bu hükümet gidip yenisi geldiğinde de iki tarafın rızasıyla yenilenebilir. Uzlaşmanın yürürlüğe girmesi en son askerin ülkemizden çıkmasıyla başlar. Uzlaşma teklifi bu bildirinin yayınlanmasından itibaren üç ay geçerlidir.

Barışı reddedip savaşı istiyorlarsa da, biz savaşın evlatlarıyız. Eğer barışı istiyorlarsa biz de hazırız. Kanlarınızı korumak için kanlarımızı akıtmayı durdurun. İşte bu hem kolay hem zor olan denklemin çözümü sizin elinizdedir. Ne kadar gecikirseniz, olayların o kadar genişleyip katlanacağını biliyorsunuz. O vakit de bizi değil kendinizi yeriniz. Akıllı olan, güvenliğini, servetini, evladını Beyaz Saray'ın yalancıları için harcayıp israf etmez. Bush barış davetinde dürüst olsaydı, Sabra ve Şatilla'da hamile kadınların karınlarını deşen, teslim olma (Ortadoğu barışı) sürecini tasarlayan adam (Şaron) için barış adamı, bizim

hakkımızda da 'öldürmüş olmak için öldüren, özgürlükten nefret eden insanlar' demezdi. Ortadaki gerçeklik ise bizi doğrulayıp onu yalanlamaktadır. Rusların öldürülmesi Afganistan ve Çeçenistan'a saldırmalarından, Avrupalıların öldürülmesi Afganistan ve Irak'ın işgaline katılmalarından, Amerikalıların Newyork günü öldürülmeleri Filistin'de Yahudileri desteklemelerinden, Arap Yarımadası'na saldırmalarından, Somali'de öldürülmeleri de ülkeye düzenledikleri umudun geri döndürülmesi operasyonundan sonraydı.

Şöyle bir deyim vardır: Az bir önlem, kucak dolusu ilaçtan hayırlıdır.

Mutlu kimse, başkasının başına gelenden ibret alandır. Bir an önce hakka dönmek, batıl içinde yürümeye devam etmekten daha hayırlıdır.

Selam, hidayete tabi olanlara olsun.

Usame bin Ladin'in genel olarak ümmete, özel olarak da Irak halkına sesleniş konuşması:

(Mayıs başı, 2004)

Ey Irak Halkı!

Elhamdulillahi rabbilalemin, vessalatu vesselamu ala nebiyyina muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain.

Ve sonra:

Bu mesaj genel olarak İslam ümmetine, özel olarak da Irak halkınadır.

Esselamu aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh.

Irak'ta; kahramanların topraklarındaki kararlı halkımızı ve orada Allah yolunda savaşan mücahitleri selamlıyorum. Onlara diyorum ki; sizler Arapların en önemli şahısları, İslam'ın

savunucularısınız. Müslümanlar size teşekkür etmekten, sizin kadrinizi bilmekten aciz kalmaktadır. İşgalin üzerinden bir sene geçti ve işgalciler Allah'ın lütfuyla planlarını çizdikleri gibi yürütemedi. Bu da önce Allah'ın fazlı, sonra da sizin ve size yardım edenlerin cihadı sayesindedir. Allah sizlerden razı olsun. Düşman direnişin gücüyle şok oldu. Rüzgâr gemilerinin istemediği yönde esti. Bu mübarek cihad ile gerek içte, gerek dışta elde edilen neticeler Allah'ın lütfüyle pek çok düzeyde gerçekten çok büyük ve çok olumluydu. Bu kazanımların arasında düşman saflarında görülen beşeri kayıp, bütçesinde görülen büyük açık yer almaktadır. Allah'a şükürler olsun ki arka arkaya hasarlar vermeye de devam etmektedir. Burada önemli bazı noktalara değinmek istiyorum:

İlki : İşgalci Bremer'in İslam'ın tüm mevzuatın kaynağı olmasını; yani İslam'ın Irak'ın dini olmasını kabul etmeyeceğini açıklaması; bu korkunç ve tehlikeli olay, işlerin gerçek yüzünü ortaya koydu. İkinci olarak; ilan edilen anayasanın onun iradesine uygunluğu da hükümet konseyinin, halka yönelik planlarını geçirtmek için ellerinde bulunan bir aletten ve oyuncaktan başka bir şey olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Diğer taraftan, dine olan gizli kinlerini, çekişmenin din ve inanç çekişmesi, çatışmanın uygarlık çatışması olduğunu göstermektedir. Ayrıca onlar İslam dünyasının tümünde İslami kimliği eritmeye çalışmaktadır. Bu, onların bize karşı konumlarının hakikatidir. Müslüman olmayan ülkelerin halklarına yönelik konumlarına gelince; doğuda-batıda her türlü metotla uyum içinde yaşayabilirler. Çünkü bu halklar kandırılıp metotları değiştirilebilir. Bu halkların servetlerini istedikleri gibi emip sömürebilir, kendilerini istedikleri yönde köleleştirip Amerikanlaştırabilirler. Ama onlar için asıl zorluk İslam dünyasındadır. Çünkü temel sorun öncelikli olarak ekonomik ya da askeri değil

dini ve ideolojiktir. Onların amacı her şeyden önce İslam'ı ortadan kaldırmaktır. Çünkü ülkelerimize yönelik özellikle ekonomik, fikirsel, askeri ve güvenlik projelerini eğer bölgede İslam hâkimse hayata geçirebilmelerinin mümkün olmadığı yönünde tam bir kanaate sahiptirler. Çünkü Müslümanlar gerçekten onların planlarına karşı koyabilecek, zulümlerini defedebilecek, yaptıklarına misliyle cevap verebilecek inanç, irade ve onların planlarına karşı direniş, zulümlerini defetme gücüne sahiptir. Tüm bu sayılanlara istinaden ve Amerika'nın kampanyasının, kitle imha silahlarıyla ve Irak halkının maneviyatını yükseltmek istemesiyle ilgisi olmadığı, aksine kelimenin tam anlamıyla apaçık bir işgal olduğu ortaya çıktıktan sonra şu bilinmelidir ki Irak'ın kuzeyinde, güneyinde, ortasında cihad etmek tüm Müslümanlar için zorunludur.

Bugüne kadar Geçici Hükümet Konseyi'ndeki dini liderliklerini bahane edenlerin, bu meclis kâfir Bremer'in anayasasını onayladıktan sonra artık bir özrü kalmamıştır. Bilindiği gibi, yasa koymada İslam şeriatına başka bir kaynağı ortak etmek, en büyük şirktir ve sahibini İslam milletinden çıkarır. Yani Geçici Hükümet Konseyi üyeleri bu anayasayı onaylayarak küfürlerine küfür katmaktan başka ne yaptılar? Geçici şirk konseyindeki dini liderlerle Fahd, Hüsni, Cabir, Saddam gibi siyasi liderler arasında ne fark var? Bu yöneticileri kâfir saymamızın en büyük sebebi, bütün işlerimizde Allah'ın hükümleriyle hükmetmemeleri ve Amerika'yı dost edinmeleridir. Onlar Amerika'nın kendilerine baskısını bahane ediyor. Şirk konseyi üyeleri de aynı özrü öne sürdü. 17. bildiride yöneticilerin mürtedliği ve 'la ilahe illallah' ın gereklerine bağlılık göstermediklerini delilleriyle açıkladık. Aynı hükümler Geçici Hükümet Konseyindeki dini liderlere de İslam dünyasındaki benzer meclislerdeki; onların yaptıklarını yapan tüm liderlere de uymaktadır. La ilahe illallah kelimesinin

ifade ettiği en önemli şeylerden biri Allah'tan başka hâkimin, kanun koyucunun olmadığıdır. Kanun koymak ulûhiyetin en önemli özelliklerinden biridir. Her kim bu konseyi ve anayasasını bilerek kabul ederse muhakkak Allah Teâlâ'yı ve Resulü'nü (s.a.v) inkâr etmiş (kâfir olmuş) olur. Mü'min bir kimse, Allah Teâlâ'ya ve Resulü'ne (s.a.v) itaat etmekle yükümlüdür. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: '(Resûlüm!) De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.' (Al-i İmran, 31). Bir başka ayette de şöyle buyuruyor: 'Biz her peygamberi -Allah'ın izniyle- ancak kendisine itaat edilmesi için gönderdik.' (Nisa, 64). Her kim peygambere itaat ederse mümindir. Her kim de Allah'ın haram kıldığını helal, helal kıldığını da haram kılan hükümdara ya da âlime itaat ederse Allah'a şirk koşmuş demektir. Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: 'Yoksa onların, Allah'ın izin vermediği bir dini getiren ortakları mı var?' (Şura, 21).

Öyleyse sadık kimselerin, bu mürted liderleri aşmaları gerekir. Zira reform ve özgürlüğün hak yolu izleyen bir liderliği ve doğru bir metotu olmalıdır. Yani, Allah'ın lütfüyle metot doğru olur da liderlik bahsettiğimiz gibi olursa (kötü) o vakit vacip arkalarından gelen örnek insanlara intikal eder. Eğer bazı büyükler dinden döner, ya da dini vaciplerinden geri kalırsa da vacibi genç de olsalar arkalarından gelenler yerine getirir. Neticede hak, herkesten üstündür. Bu durumda genel olarak ümmetteki, özel olarak da Irak'taki dürüst insanların mürted siyasi ve dini liderlerden aynı derecede beri olmaları gerekir. Cihattan geri kalan ya da zâlimlere meyleden liderleri terk etmek, onlardan uzak durmak, dizginlerini ele geçirmek, hakkı haykırmak, Haçlılara ve mürtedlere karşı cihad bayrağını kaldırmak yukarıda bahsettiklerimizi uygulamaya bağlıdır.

İster işgal güçlerine ister de işgalden doğan geçici veya sürekli hükümetlere yardım etmek suretiyle olsun Müslümanlara karşı kâfire destek veren kimse muhakkak İslam'ın nevakızlarından birini işlemiştir. Bu nedenle de malı, kanı mübah olur. Karısıyla nikâhı düşer. Bununla beraber Irak halkının sadece Haçlılara karşı değil, aynı zamanda mürted hükümete ve onlara yardım edenlere karşı da savaşması gerekir. İslam dünyasında ve haricinde yaşayan tüm Müslümanlar da yurtlarındaki güvenilir kişilerin rehberliğinde yeterlilik sağlanana kadar canlarıyla, mallarıyla cihadı desteklemelidirler.

İkincisi: Egemenliğin Iraklılara geçmesi dedikleri şey de halkı uyuşturmak, silahlı direnişi bastırmak için ortaya çıkarılan açık aldatmacadan başka bir şey değildir. Irak'ın dürüst ve mücahit evlatları bu oyuna gelmezler. Son Haçlı askerleri Irak topraklarından çıkmadıkça, tüm işlerinde İslam hükümleri geçerli olmadıkça Irak'ın egemenliği diye bir şey söz konusu olamaz.

Üçüncüsü: Asrın Müseyleme'si Bush, Irak'ın teröre karşı savaşın ön cephesi olduğunu söylüyor. Yani daha açıkçası, İslam'a karşı açılan savaşın ön cephesi! Bu nedenle de tüm Müslümanların bu saldırıya karşı çabalarını artırmaları gerekir. Tüm gençleri, tüccarları, dürüst, samimi kimseleri dini savunup ümmeti kurtarmak için büyük vacibi yerine getirmek adına ele geçen fırsatı değerlendirmeye çağırıyorum. Bu da cihadı malla, teşvikle desteklemek, özellikle Filistin ve Irak'ta düşmana karşı savaşmakla olur.

Bu, gerçekten kelimenin tam anlamıyla ümmetin enerjilerini yeniden şarj etme, Irak'ta küresel küfrün başını gömmek için savaş meydanlarına gitme yolunda zincirleri kırma adına nadir bir fırsattır. Gençler, zayıf konumda oldukları kuruntusu içinde olanlara karşı dikkatli olsun. Onlar aksine büyük zayıf noktayı kapatmaktan geri kalmışlar, ülkeyi Haçlılara ve

mürtedlere mübah kılmışlardır. Onlardan önce Müslümanlar gelmişti. Şimdi, o Müslümanların dürüst kardeşlerinin bu koşulları düzeltmek için harekete geçme vakti gelmiştir.

Aynı şekilde medyanın büyüsünden kurtulmak ve bu hususta dikkatli olmak da gerekir. Oturup olayları ve musibetleri izleyen türden insanlar olmamalıyız. Bizim şu anki görevimiz düşmana karşı savaşmak, savaş yöntemleri üretmektir. Bu bir kader savaşıdır ve sonrasında ya yükseliş ve gurur, ya da gerileme ve aşağılanma vardır! Bizler bir yol ayrımındayız ve bu, tüm ümmet için büyük ve önemli bir davadır. Amerika'nın bugün Büyük İslam Dünyası'na reform adı altında piyasaya sürdüğü büyük aldatmaca, Bremer'in Irak'ta dini devre dışı bırakma, servetleri yağmalama, adamları öldürme, kadınları korkutma ve gecenin bir vaktinde bile odalarına girip saldırma projesinin kopyasından başka bir şey değildir. Ve la havle ve la kuvvete illa billah! Görmüyor musunuz? Dininizi ve kardeşlerinizi savunmuyor musunuz? Irak'ta olanların başınıza gelmesine pek bir şey kalmadı. Düşünün! Hiçbir konumda akıl etmeyenler gibi olmayın. Şunu bilin ki; İslam ülkelerini, özellikle de Harameyn'i (Mekke-Medine) savunmanın yolu Mezopotamya topraklarındaki (Irak) ön cephede savaştan geçmektedir. Ey Müslümanlar, uyanın ve tehlikenin ve olayların hızının boyutunu anlayın! Cihat sahalarına gidin. Şeyh'ul İslam (Allah ona rahmet eylesin), imandan sonra en önemli vacibin, -görüş birliğiyle- saldırgan düşmanı kovmanın olduğunu nakletti. Allah biliyor ki eğer sizlerin aranızda bir öğrenci olsaydım, okulu terkeder, Allah'ın emrettiği gibi cihada giderdim: '(Ey mü'minler!) Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.' (Tevbe, 41). Tüccar olsaydım, ticareti bırakır, Allah Teâlâ 'nın şu kavline icabaten mücahitlere katılırdım: 'Ey iman edenler! Sizi

acı bir azaptan kurtaracak ticareti size göstereyim mi? Allah'a ve Resûlüne inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.' (Saf, 10-11). Eğer daha fazla konuşma fırsatım olsaydı size defalarca işin başı olan 'la ilahe illallah'tan, anlamından, gereklerini yerine getirmenin öneminden, Allah yolunda savaşmanız için cihadın İslam'ın zirvesi olduğundan bahsederdim. Şu anki kriz, ilim ya da kitap krizi değildir. Allah'ın lütfüyle ilim zaten yayılmış durumdadır. Şu anki kriz emanetin yerine getirilmesindeki zayıflık, dürüstlüğün ve yakinin eksikliğinden kaynaklanan; amelden geri kalmadır. Din, mallarımızı ve vaktimizi boşa harcayarak desteklenemez. Din, kılıçların gölgesinde durularak yükselir. Tuba Cennetleri, sorunu kavrayıp, rahmet ve savaş peygamberini (s.a.v) kendilerine örnek alan, Allah yolunda savaşıp öldürülenlerindir. Allah'tan şehadetlerini kabul etmesini niyaz ediyoruz.

Irak Halkı Bedir Ayı'nda ve sonrasında Nasıriyye'de işgal askerlerinden onlarcasını öldürüp yaralayarak, aynı şekilde Bağdat'ta, Felluce'de, Ramadi'de, Musul'da, Tikrit'te düşman güçlerine uçaklarını düşürüp, Müslümanların Filistin'de Irak'ta ve Afganistan'da tattıkları acılardan bir kısmını yaşatarak verdirdiği maddi-manevi hasarlarla Müslümanların kalplerini ferahlattı. Samarra, Bakuba halkına ve diğer şehirlerde cihat bayrağını kaldıranlara selam ve saygılarımızı göndererek kendilerine şöyle diyoruz: Sabredin ve sabırda yarışın. Bush'a ve paralı askerlerine karşı bir saat fazla sabırla Allah'ın izniyle isteğinize kavuşursunuz. Zafer, bir saatlik sabırdadır.

Sizlere sözlerimi sonlandırmadan önce bir siyercinin anlattığı bir hadiseyi anlatmak istiyorum. Müslümanlar Afrika'nın kuzeyini fethettiklerinde müşriklerin komutanı, Müslümanların komutanını öldürene ödül vereceğini vaad etti. Müslümanların

komutanı Abdullah Bin Zübeyr (r.a.) de aynı şekilde davranarak, müşriklerin komutanını öldürene ödül vaad etti. Müslümanlardan bir adam, müşriklerin komutanını öldürdü ve ödülünü kendisine vaat edildiği şekliyle eksiksiz aldı. Bildiğiniz gibi Amerika, Allah yolunda savaşan mücahitleri öldürenlere büyük ödüller vaat etti. Bizler de, El-Kaide olarak, Allah'ın izniyle, işgalci Bremer'i veya yardımcısını, ABD güçleri komutanını ya da Irak'taki vekilini öldürene 10 bin gram altın vaad ediyoruz. Birleşmiş Milletlere gelince, her ne kadar bazı insani yardımları gerçeğini örtmüşse de Hıristiyan-Siyonist bir aletten başka bir şey değildir. Filistin'i Yahudilere teslim eden Birleşmiş Milletlerden başka kimdir? Doğu Timur'u ayıran Birleşmiş Milletler değil de kimdir? Irak ambargosunu ve ambargo nedeniyle bir milyondan fazla çocuğun ölmesini haklı gösteren de BM'den başkası değildir! Ümmete karşı habis rolünü oynamayı bugün de sürdürmektedir. Bu nedenle de kim Kofi Annan'ı veya Irak'taki heyetinin başkanını ya da El-Ahdar El-İbrahimi gibi temsilcilerini öldürürse ona da aynı –on bin gram altın- ödül vaadediyoruz. Aynı şekilde veto efendileri Amerikalılardan ya da İngilizlerden bir asker ya da sivil öldürene de 1000 gram altın ödül var. Japonya, İtalya gibi ülkelerin askerlerinden birini öldürene de 500 gram altın ödül vereceğiz. Ödüller, güvenlik koşulları gözönünde bulundurularak Allah'ın izniyle en yakın vakitte verilecektir. Ama kim de işgalci askerlerden birini öldürdükten sonra öldürülürse işte o zaman büyük ödül; Allah yolunda şehadet vardır. Küçük ödüle gelince, Allah'ın izniyle varislerine verilecektir.

Son olarak İslam gençlerine yöneliyor ve onlara şöyle sesleniyorum: Haydi Haçlı ve Yahudilerle savaşa! Allah'ı çokca anın! Vallahi sonunda ya zafer ya şehadet! Bizden eceli gelen öldürülür ve ailesi onu kaybeder. Sonra Allah Resulü'nün (s.a.v) bizlere bildirdiği gibi ruhları yeşil kuşların cevflerine girer, cennette

gezerler ve arşın gölgesinde asılmış altından kandillere girip istirahat ederler. Ailenin yanında olmakla Rabbinin yanında olmak arasında dağlar kadar fark vardır!

Her mekândaki İslam gençleri! Özellikle de komşu ülkelerdekiler! Ey Arap Yarımadası'nda, Kenan Topraklarında ve Şam'daki Müslüman gençler! Ey Salahaddin'in torunları, ey Fatih Sultan Mehmet'in atlıları, Ey Ummu'l Fida, Halep, Maan, Zarka ve Gatafan fedaileri... Irak'taki kardeşlerinize yardım etmek üzere desteğiniz sürsün. Çünkü orada savaş tüm şiddeti ve kızgınlığıyla sürüyor. Haçlıların atlıları üzerlerine saldırıp binlercesini öldürdü, binlercesini de esir aldı. Onların köklerini kazımak, uygarlıklarını ortadan kaldırmak istiyorlar. Irak halkı ise Allah'ın ihsanıyla, hain Rumlara karşı savaşıyor, dinlerini savunmak için canlarını, mallarını feda ediyorlar. Allah onları ve onlara yardım edenleri muvaffak etsin!

Allah'ım rabbimiz! Şehitlerimizin şehadetlerini kabul et, yaralılarımıza şifa ver, esirlerimizi esaretten kurtar, kahramanlarımızı sabit kıl ve onları katından bir güçle destekle. Zira bizlerin ve onların senden başka yardımcısı yoktur. Ey Kitabı indiren, bulutları yürüten, güçlü topluluklar ve müttefik güçleri hezimete uğratan Allah'ım, onları hezimete uğrat ve bizlere onlara karşı zafer nasip et. Rabbimiz, bizlere dünyada da ahirette de iyilik ver ve bizleri ateş azabından koru. Allah'ım, bu ümmete itaat ehlinin izzete kavuştuğu, masiyet ehlinin alçaldığı, iyiliğin emredilip kötülükten alıkonulduğu doğru yolu nasip eyle. Allah'ım, mücahitlere Filistin'de, Irak'ta, Afganistan'da, Keşmir'de, Filipin'de, Çeçenistan'da, Pakistan'da ve her yerde kâfirlere karşı yardım et. Sen, muhakkak ki işiten, icabet edensin. Son duamız, elhamdulillahi rabbilalemin.

Usame bin Ladin'in Amerika başkanlık seçimlerinden önce Amerikan Halkı'na konuşması (Ekim 2004 Ramazan ayı)

Ey Amerikan Halkı!

Bugün size ikinci bir Manhattan'ın yaşanmaması için konuşuyorum. Size savaştan, sebeplerinden ve sonuçlarından bahsedeceğim. Sözün arasında şunu da söylemeliyim ki güvenlik, insan hayatının önemli parçalarından biridir. Bush'un bizim hakkımızdaki 'özgürlükten nefret ediyorlar' iddialarının aksine, özgür kimseler güvenlikleri hususunda asla ödün vermezler.

Bilindiği gibi özgürlükten nefret edenler, o 19 kişinin (Allah onlara rahmet eylesin) taşıdığı gibi ruh taşımazlar. Sizi öldürüyoruz, çünkü biz özgürüz ve haksızlık karşısında susmayız. Ümmetimize özgürlüğünü geri döndürmek istiyoruz ve bizim güvenliğimizi bozduğunuz gibi biz de sizin güvenliğinizi bozuyoruz. Birilerinin güvenliğiyle oynayıp da ardından güven içinde kalacağını zanneden ancak ahmak hırsızdır. Akıllı insanlar, başlarına sorun geldiği zaman bu sorunların sebeplerini ve bu sorundan kurtulmanın yollarını arayan kimselerdir.

Ancak ben sizlere şaşkınlık içinde bakıyorum. 11 Eylül olaylarının üzerinden tam 4 yıl geçmesine karşın Bush hala gerçek sebep konusunda sizi kandırmaya, kafanızı karıştırmaya, gerçek sebebi sizden saklamaya devam ediyor. Ayrıca olayları tekrarlatması mümkün nedenler hala mevcuttur. Size söylediklerimi düşünesiniz diye o olayların ardındaki sebeplerden, bu kararın alındığı anlardan bahsedeceğim. Allah biliyor, ikiz kuleleri vurmak hiç aklımıza gelmemişti. Ancak Amerikan-İsrail ittifakının Filistin'deki, Lübnan'daki halkımıza yaptığı zulüm ve keyfi uygulamaları gördüğümüzde ve ümmete karşı hadlerini aştıklarında aklımıza bu geldi.

1982 yılında Amerika'nın izin vermesiyle İsraillilerin Lübnan'ı işgal etmesi, Amerikan 3. filosunun da bu işgale yardım edip birçoklarını bombalayıp öldürmesi, birçoklarını da korkutup yersiz yurtsuz bırakması beni çok etkilemişti. (Sabra ve Şatilla Katliamı) Hala o etkileyici manzaraları; kanlar, parçalanmış vücutlar, her tarafa yayılmış kadın ve çocuk cesetlerini unutamıyorum... Her yerde evler yıkılmıştı ve sakinleri üzerine yağmur gibi bomba yağdırılıyordu. Manzara bir timsah tarafından yutulan ve çığlıktan başka yapabileceği bir şey olmayan çocuk manzarası gibiydi... Timsah silahtan başka bir şeyden anlar mı? Tüm dünya bu zor anları görüyor, işitiyor ancak ötesinde bir şey yapmıyordu. O sıralarda içimde tarif edemeyeceğim duygular oluştu. Ancak bende, zulmü şiddetle reddetme bilinci ve zâlim leri cezalandırma adına güçlü kararlılık uyandırdı.

Lübnan'daki yıkık kulelere bakarken aklıma zâlimi bize yaptığının aynısıyla cezalandırma ve onları çocuklarımızı ve kadınlarımızı öldürmekten caydırmak için Amerika'daki ikiz kuleleri yıkarak bize tattırdıkları acının en azından bir kısmını yaşatma fikri geldi. O günlerde, masum çocukların ve kadınların öldürülmesinin ve adaletsizliğin Amerika'nın dayandığı kanun, korkutmanın da özgürlük ve demokrasi, bunlara direnişinse terör, gericilik olduğunu iyice anladım.

Milyonların ölene kadar ambargo altında tutulması ve zulüm -baba Bush'un Irak'a uyguladığı ambargo sebebiyle milyonlarca insan ve çocuk öldü. Böylece insanlık tarihi en korkunç çocuk katliamına tanık olmuş oldu- milyonlarca çocuğun üzerine Irak'ta eski işbirlikçinin azledilip yerine yenisinin getirilmesi için tonlarca bomba yağdırılması –oğul Bush'un yaptığı- ve daha bunlara benzer korkunç manzaralar neticesinde, bu büyük mağduriyetlere cevaben 11 Eylül olayları meydana gelmiştir. Bir adam savunma yaptığı için azarlanabilir mi? Kendini

savunma ve haksızlığa aynı şekilde karşılık verme ayıplanan bir terör mü? Eğer öyle ise biz bunu yapmak zorundayız. İşte bu, size 11 Eylül öncesinde yıllarca sözlü ve pratik olarak iletmeye çalıştığımız mesajdır. İsterseniz bu mesajı 1996 yılında Time Dergisi'nden Scott, 1997 yılında CNN'den Peter Arnett, 1998 yılında Johnny Hatter ile röportajlarımdan, isterseniz de pratik olarak Nairobi'den, Tanzanya'dan, Aden'den ya da Abdulbari Atvan ile görüşmemden, ya da son olarak yine sizden olan ve kendisini tarafsız olarak nitelendirdiğim Robert Fisk ile görüşmelerimden çıkarın. Acaba Beyaz Saray'daki özgürlük iddiacıları ve onlara boyun eğmiş kanallar size karşı savaşımızın sebepleri konusunda ne anladığını Amerikan Halkına aktarması için kendisiyle röportaj yapabilir mi? Bu sebeplerden sakınırsanız, Amerika'yı 11 Eylül öncesi güvenliğine kavuşturacak doğru yoldasınız demektir.

Sonuçları açısından ise Allah Teâlâ 'nın lutfuyla çok olumlu idi. Bazı sebeplerden ötürü tüm tahminleri ve standartları aştı. Bu sebeplerin en önemlileri şunlardı: Bizler, Bush ve yönetimi ile nasıl muamele edeceğimiz hususunda fazla zorluk çekmedik. Çünkü yarısına askerin, diğer yarısına da kral ve başkan çocuklarının hükmettiği ülkelerimizdeki rejimlerle aralarında benzerlik bulunuyordu. Onlarla uzun bir tecrübe geçmişimiz bulunuyor. İki sınıfta da kibir, büyüklenme ve milletin parasını gasp etme sıfatlarıyla vasıflandırılanların sayısı oldukça çoktu. Bu benzerlik, baba Bush'un bölgeyi ziyaret ettiği dönemlerde ortaya çıkmıştır. O vakit Amerika aramızdan bazılarının gözlerini kamaştırıyordu. Bu nedenle de bu ziyaretlerin ülkelerimize etki etmesini arzuluyorlardı. Ancak bunun tam aksine o (Baba Bush) bu krallık ve askeri rejimlerden etkilendi, onların onlarca yıl iktidarda kalmalarını ve ümmetin mal varlığını hesapsız ve kontrolsüzce zimmetlerine geçirmelerini kıskandı.

Tiranlığı ve özgürlüklerin bastırılmasını ülkesine nakletti. Sonra adını da ulusal kanun koyarak 'teröre karşı savaşlarında' bahane olarak kullandılar.

Baba Bush ülkenin yönetimini oğluna geçirmeyi uygun gördü. Florida Eyaleti'nde sıkıntılı anlarda faydalanmak üzere bölge liderlerinden sahtekârlık deneyimlerini nakletmeyi de unutmadı. Daha önce de bahsettiğimiz gibi tüm bunlar bu yönetimi kışkırtıp tuzağa düşürmek için bize yetti. Öyle ki mücahitlerden ikisini üzerinde 'El-Kaide' yazılı bir bez parçasını dalgalandırıp yükseltmek üzere en uzak doğuya göndersek generaller; Amerika'yı beşeri, maddi ve siyasi zarara uğratmak için hemen oraya koşar ve özel şirketlerinin elde ettiği bazı kazançlar hariç hiçbir fayda elde edemezler. Buna ek olarak yıpratma ve gerilla savaşlarında tecrübemiz var. Zira zâlim süper güç olan Rusya'ya karşı mücahitlerle beraber on yıl boyunca yıpratma savaşı sürdürdük. Sonunda Allah'ın izniyle başarısız kalarak, yenilmiş vaziyette geri çekilme kararı aldılar. Allah'a şükürler olsun. Biz bu siyaseti, Allah'ın izniyle, Amerika'yı yenilgiye uğratana kadar da uygulayacağız. 'Bu, Allah'a hiç de güç gelmez'. Her kim 'El-Kaide Beyaz Saray'a karşı zafer kazandı' ya da 'Beyaz Saray bu savaşı kaybetti' derse, açıkçası bu sözün çok doğru olduğunu söyleyemeyiz. Çünkü sonuçlara dikkatle bakarsak, bu müthiş kazançların elde edilmesinde tek sebebin El-Kaide olmadığını görürüz. Aksine Beyaz Saray yönetiminin gerek silah, gerek petrol, gerek yapı alanında çalışan çeşitli ortaklarını karşılamak (onlara iş sahası açmak için) için yeni cepheler açmaktaki hırsı da El-Kaide'nin bu devasa sonuçları elde etmesine katkıda bulunmuştur. Zira bazı diplomatlar ve analistler de bu kanıdadır. Beyaz Saray ve biz aynı takımın oyuncuları gibiyiz. Niyetler farklı olsa da her iki taraf da ABD'nin kalesine gol atmaya çalışıyor.

İngiliz bir diplomat da Uluslararası İlişkiler Kraliyet Enstitüsü'nde verdiği bir konferansta sözü bu noktaya getirerek, El-Kaide'nin 11 Eylül hadiselerinde 500 bin dolar harcadığına Amerika'nınsa 500 milyar dolar kaybettiğine işaret etti. Yani El-Kaide'nin her bir doları Allah'ın lütfüyle Amerika'nın 1 milyon dolar kaybetmesini sağladı.

Çok sayıda çalışanını kaybetmesine ek olarak mali açığının boyutu rekor rakamlara ulaştı. Öyle ki bir trilyon doları aştı.

Amerika için en tehlikeli olan durum ise mücahitlerin sonunda Bush'u, Irak'ta ve Afganistan'daki savaşları sürdürebilmek için olağanüstü hal bütçesine başvurmaya zorlamış olmasıdır. Bu da Allah'ın izniyle yıpratma planının ne kadar başarıya ulaştığını, Amerika'yı iflasa sürüklediğini göstermektedir.

Evet, bu, El-Kaide'nin kazandığını gösteriyor. Ancak aynı zamanda Bush yönetiminin kazanmış olduğunu da ortaya koyuyor. Halliburton gibi Bush ve yönetimi ile bağlantısı olan büyük şirketlerin yapmış oldukları büyük anlaşmalara bakan bir kimse bunun ne kadar doğru olduğunu anlar. Gerçek kaybedenler ise sizlersiniz; Amerikan halkı ve ekonomisi!

Biz, (Allah ona rahmet eylesin) operasyonun emiri Muhammed Ata ile operasyonların Bush ve yönetiminin dikkatini çekmeden; hemen 20 dakika içerisinde gerçekleşmesi hususunda anlaştık. Amerikan Silahlı Kuvvetleri başkomutanının, kendisine en çok ihtiyaçları olduğu; bu dehşet verici olayla karşı karşıya kaldıkları sırada 50 bin vatandaşı ikiz kulelerde yalnız bırakacağı hiç aklımıza gelmezdi. Ancak o esnada bir kız çocuğuyla keçiden ve süsmesinden bahseden bir hikâye okumak ona (Bush'tan bahsediyor) uçaklarla uğraşmaktan daha önemli gelmişti. Bu da Allah'a şükürler olsun bize operasyonları gerçekleştirmek için istediğimizin 3 katı zaman kazandırdı.

Bununla birlikte bilindiği gibi, Amerikalı aydınlar ve akıl sahipleri, Bush'u daha önceden uyararak ona şöyle dediler: 'Amerika'nın güvenliği için kitle imha silahlarının teftişinde –varsa- bulunabilirsin. Tüm dünya devletleri de bunu yapabilir. Ancak sonu bilinmeyen ve geçerli bir mazereti olmayan bir savaşa girmek Amerika'nın çıkarına değildir. Ancak siyah altının karası sonunda onun gözünü de, basiretini de kararttı ve özel çıkarları Amerika'nın çıkarlarının önüne geçirmesine neden oldu. Sonuç: Savaşa girilmesi, birçok ölü verilmesi, Amerikan ekonomisinin sarsılması ve Bush'un –geleceğini tehdit eden- Irak bataklığına saplanması oldu.

Size şunu söylüyorum: Bizim halkımızdan 15 binden fazlası öldü, on binlercesi de yaralandı. Sizden de binden fazlası öldü ve on binden fazlası yaralandı. Bush'un ellerini kanlarına buladığı iki tarafın ölüleri de ancak Bush'un petrol çıkarlarına ve özel şirketlerinin çalıştırılmasına hizmet etmektedir.

Para için içlerinden bir adamın ölmesine sebep olan, zayıfı cezalandıran, ancak aynı şekilde para için içlerinden binden fazlasının ölmesine neden olan soyluyu bırakan bir millet...

Filistin'deki müttefikleriniz de aynen öyle! Kadınları ve çocukları korkutup, erkeklerini evlerinde uyurken yakalayıp esir alıyorlar.

Sizden istediğim kolay... Sizden her etkiye bir tepki verildiğini hatırlamanızı istiyorum.

Son olarak 11 Eylül günü sizleri terk eden binlercesinin çaresizlik içinde çırpınırken söylediklerini iyice düşünün! Muhakkak ki onların son sözleri ilham vericidir ve araştırmalara, incelemelere konulup şerh edilmesi gerekir.

Onlar ölmeden önce en son çırpınırken şöyle dediklerini tahmin ediyorum: Dış politikasında savunmasız insanları

kontrolsüzce eleştirirken Beyaz Sarayı başıboş bırakmakla ne kadar hata ettik! Bir de sanki şöyle diyorlardı: 'Ey Amerikan Halkı! Bizim öldürülmemize sebep olanlara hesap sorun.' Mutlu kimse, başkasının başına gelenden ders alandır. Az bir korunma bir ton ilaçtan iyidir, diye de bir deyim vardır.

Bilin ki hakka dönmek bâtıl üzere yürümekte ısrar etmekten hayırlıdır. Aklı olan güvenliğini, malını ve evladını Beyaz Saray'ın yalancıları uğruna harcamaz.

Son olarak size şunu diyorum: Güvenliğiniz Kerry'nin, Bush'un ya da El-Kaide'nin elinde değil sizin elinizdedir. Bizim güvenliğimizle oynamayan her devlet otomatik olarak kendini güvene almıştır.

Allah bizim mevlamızdır. Sizinse mevlanız yoktur!

Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

Fransız Halkına mesajı (18.05.2008)

Bismillahirrahmanirrahim

Usame bin Ladin'den Fransa halkına; selam hidayete tabi olanların üzerine olsun ve sonra:

Bu konuşma güvenliğinizin tehdit edilmesinin ve evlatlarınızın esir alınmasının ardındaki sebepler üzerine olacaktır.

Başlangıç olarak şöyle diyorum: Nijer'de güven ve koruma içinde bulunan uzmanlarınızın esir düşmesi Müslüman ümmetimize karşı yaptığınız zulme cevaptır.

Nasıl oluyor da ülkelerimizin işgal edilmesine katılıyor, çocuklarımızın, kadınlarımızın öldürülmesinde Amerikalılarla yardımlaşıyor sonra da güvenlik ve barış içinde yaşamayı istiyorsunuz? Nasıl oluyor da özellikle Afrika'nın batısında ve kuzeyinde Müslümanlar binbir çeşit sıkıntı ve fakirlik içindeyken siz Müslümanların işlerine karışıyorsunuz, ajanlarınız bize karşı

yardımlaşıyor, şüpheli antlaşmalarla servetlerimizin büyük kısmını alıyorlar? Eğer siz zâlimce başörtüsü takan özgür kadınları engellemekte kendinizde hak görmüşseniz bizlerin de işgalci adamlarınızın boyunlarını vurarak ülkelerimizden çıkarmaya hakkımız yok mu? Aksine var!

Denklik gayet basit ve açık: Öldürdüğünüz gibi öldürülürsünüz. Esir aldığınız gibi esir alınır, güvenliğimizi ortadan kaldırırsanız sizin güvenliğiniz de ortadan kalkar ve ilk başlatan zâlimdir!

Güvenliğinizi korumak için tek yol, tüm zulmü ve etkilerini ümmetimizin üzerinden kaldırmanızdır. Bunların en önemlisi de Bush'un Afganistan'daki uğursuz savaşından çekilmeniz olacaktır. Direk ve dolaylı tüm sömürgelerin sona ermesinin vakti gelmiştir. Amerika'nın bu zâlim savaşın sonunda vardığı neticeden ders çıkarın. Tüm önemli konularda iflasın eşiğine vardı. Çok yakında Allah'ın izniyle Atlantik'in ötesine geri dönecek. Gerçek mutlu, başkasının başına gelenden ders çıkarandır.

Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

Gazze'ye saldırıyı durdurmak için cihat çağrısı (14.01.2009)

Elhamdulillah, O'ndan yardım istiyor, O'na istiğfar ediyor, nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin şerrinden yine O'na sığınıyoruz. Allah her kime hidayet verirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa ona doğru yolu gösterecek kimse yoktur.

Eşhedü enla ilahe illallahu vahdehu la şerike leh ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resulüh.

Ve sonra:

Değerli İslam ümmetim...

Bu zor günlerde Gazze'deki halkımıza yapılanlardan ötürü kınama ya da üzüntü belirterek olayların ardındaki gerçekleri gizleyecek bir örtü edinmek niyetiyle karşınızda değilim. Bugün Allah'ın izniyle gasp edilmiş hakkın geri alınmasına yardımcı olacak hak sözü söylemek için karşınızda bulunuyorum.

O hak söz ki kralı, prensi, ilim adamını ya da bir bakanı memnun etmez.

Uluslararası sahte meşruiyeti tanımayan bir söz...

Filistin, Irak, Afganistan, Somali, Keşmir, Çeçenistan gibi küçük devletlerdeki zayıflarda korkuya sebep olan büyük BM Güvenlik Konseyi'nden de korkmayan bir söz...

Dünyanın karşısında toplandığı, metodumuzdan ve hayatımızdan çıkmasını istediği bir söz! Hayatımızdan ve metodumuzdan çıkışının ardından da bizim yok olmamızı istiyorlar.

O; Beytu'l Makdis ve Kudüs'ün geri döndürülmesi için söylenen kutsal 'cihat' sözüdür,

Vah! Kudüs'e ki iffeti çiğnenirken Müslümanlar cihattan gaflet içindedir.

Müslüman ümmetim:

Bundan önce Filistin'in özgürleştirilmesi için harcanan çabalarda en büyük sorun, Filistin meselesini zaten emanete ihanet etmiş liderlerin üstlenmiş olmasıdır.

48 Savaşı'nda Müslümanlar nasıl yenildik diye şaşırdı. Oysa bu savaşta kazanmamız şaşılacak bir durum olurdu!

Nasıl kazanabilirdik ki krallarımız, savaşın sorumluluğunu o dönemde Ürdün'ün gerçek hükümdarı olan İngiliz General Globe Paşa'ya yüklemişlerdi.

Ordusunun komutanı düşmanı iken bir millet nasıl kazanabilir? O dönemde krallarımızın her birinin bunun gibi kendilerini yöneten bir paşası vardı.

Örneğin Arap yarımadasındaki taçsız kral İngiliz General Philip idi.

Liderin insanları kandırmak için kendisini Hacı Abdullah Philip diye isimlendirmesi kâfiydi!

Her kim konuya ilişkin İngiliz belgelere bir göz atarsa o dönemde insanların ne gaflet içinde olduklarını anlar.

Aynı aldatmacalar devam etmektedir. Ancak değişen sadece yüzler ve isimlerdir.

Bugün tüm başkentlerde açık ya da gizli bir Bremer ve onunla beraber emirlerini uygulayan bir Allavi bulunuyor

Aynı şekilde her ülkede bir Sistani ya da Tantavi var

Beraberlerinde de resmi ya da gayri resmi âlimler grubu

Haçlıların ajanlarına ülkelerimizde iftira ve yalanlarla meşruiyet kazandırmaktadırlar

Ve tüm bu gruplar ümmetimizin düşmanıdır ve kendilerine karşı dikkatli olunması gerekir

Onların çoğunluğu da bilinmektedir.

Onların en ayırt edici özellikleri liderlerin kendilerine halkı düzenli bir şekilde kandırsınlar diye medyada topluma seslenme imkânı veriyor olmasıdır.

Bu esnada samimi âlimler uzak bir köyde Cuma hutbesi vermekten bile men edilir

Günümüzdeki sorun, Filistin'in özgürlüğü başlığını taşıyan ve davanın kaybedilmesine yol açan birçok yolla karşı karşıya olmamızdır.

Bu yolların en genişi de bugünkü hükümetlerin bakanlar kurulu toplantıları yaparak davayı Güvenlik Konseyi'ne ve Birleşmiş Milletlere havale etmeleridir.

Bu yöntemlere sorumluluktan kaçmak ve Filistin davasının kaybedilmesi için başvurulmaktadır.

Bazı âlimler ve davetçilerin liderlerden Filistin'e destek istemesi de başka bir yöntemdir

Bu da sorumluluktan kaçmanın, şehitlerinin kanının heder edilmesinin ve Aksa'nın gözden çıkarılmasının başka bir yöntemidir

Nasıl düşmanlarımızın ajanlarından yardım dilenebiliriz? Geçen uzun yıllarda bunlardan yardım dilenmekten yorulmadılar mı?

Bazı İslami cemaatler de Filistin'in özgürleştirilmesi için liderlerden cihat izni vermelerini talep ediyor, ya da halkın isteklerine cevap verilmesi çağrısında bulunuyor

Bu da sorumluluktan kaçmanın bir başka yoludur

Özetle hepsi başların kuma gömülmesi, yanıltma, cemaat takipçilerinin kandırılması ve davanın kaybedilmesinden başka bir şey değildir

Bu kişilerin savaşan kardeşlerine yükün ağır olduğunu ve taşımaya güçlerinin yetmediğini açıklamaları gerekmektedir.

Yapılması gereken, gençlerin silahsız olarak sokaklara dökülüp enerjilerinin tüketilmesi değil şartları belirlenmiş cihada teşvik, gençlerin Siyonist-Haçlı ittifakı ile bölgedeki işbirlikçilerine karşı Allah yolunda savaş için birliklere yazılmasıdır.

Ve bu liderlerin, cemaate önderlik etmesi için kardeşlerinden cesur ve yetenekli taze kanlara yer açmaları gerekir. Açsınlar ki onlar da şer'i vacibi yerine getirebilsinler

Aksa'yı kurtarmak için onca sapmış yolun yanında doğru bir yol bulunuyor ki o da daha önce de bahsettiğimiz gibi Allah yolunda cihattır

Allah Teâlâ yüce Kur'an'da bizlere kâfirlerin gücünü kırmanın yolunu açıklamıştır:

'(Ey Muhammed!) Artık Allah yolunda savaş! Sen ancak kendinden sorumlusun! Mü'minleri de savaşa teşvik et. Umulur ki Allah inkâr edenlerin gücünü kırar. Allah'ın gücü daha üstündür, cezası daha şiddetlidir.' (Nisa, 84).

Teşvik ve savaşla kâfirlerin gücü kırılır.

Sonra ümmetime diyorum ki:

Sorumluluğu liderlerle âlimlerin üzerine atıp oturmak sizi bu yükümlülükten kurtarmaz

Bu da bir kaçış yöntemidir. Zira Allah Teâlâ'nın yolunda canla ve malla savaş emri Kur'an-ı Kerim'de yeterince açıktır.

Ey Müslüman ümmetim:

Senin hiç liderlerin desteğine ihtiyacın olmadan, potansiyel enerjin ve imkânlarınla Siyonist varlığı yenmeye gücün yeter. Hatta onların büyük kısmı Haçlı-Siyonist ittifakı safında yer alsa bile senin gücün buna yeter.

Dahası ciddi bir şekilde yolu izler, Allah'a tevekkül eder, bize emrettiği sebeplere sarılır ve bozuk yollardan yüz çevirirsek Allah'ın izniyle işin kolay olacağından emin olduğumu bildirmek istiyorum.

Bu noktada gücünden çok az bir miktar harcayarak düşmanlarımızı yenebileceğine dair sana iki delil sunuyorum:

İlk delil: Afganistan'da dev Sovyetler Birliği gücünü, önce Allah'ın lütfü sonra da halkın çabasıyla; hükümetlerinin hiç birinin ordusu karışmadan hezimete uğrattın.

Sürekli esen rüzgârlar da o savaşta mücahitlerin ardındaydı. Sovyetler Birliği'nin bayrağı daha ilk günden parçalanıp tarih çöplüğüne atıldı. Allah'a hamd ve şükürler olsun.

İkinci delil: Sovyetler Birliği'nin yıkılmasından sonra da Amerikan rejimi yalnız başına ortaya çıktı ve egemenliğini ve siyasetini dünyaya empoze etmeye kalktı.

Bölgemiz liderlerinin kendisine teslimiyeti arttı. O da zulmünde ve Siyonist varlığa Filistin'deki ekinleri tahrip edip nesilleri yok etmesi için destek de aşırıya gitti.

Evlatlarından bir grup bu tek kutba; çağın Hitler'ine, tek boynuzlusuna karşı cihat ilan ettiğinde onun boynuzunu kırdık, kalesini yerle bir ettik, kulesini yıktık.

Bunun üzerine öfkeli bir şekilde harekete geçti ve Amerika'nın prestijini geri kazandırabilmek ve insanlara ibret olsun diye mücahitlerin liderlerini ölü ya da diri getireceğini iddia etti.

Hali, Bedir günü cephanesiyle çalım satıp askerlerinin çokluğuyla gurur duyarak yürüyen Ebu Cehil gibiydi.

Ona haddini bildirdik, askerlerini öldürdük, birliklerini dağıttık. Allah'a şükürler olsun.

Eğer çatışma kızışmış ve bize karşı aşırıya gitmişse zulme karşı koymak için söz kılıçlarındır.

İşte Amerika, mücahitlerin darbeleri ve bu darbelerin sonuçlarından ötürü hem insani, hem siyasi, hem de ekonomik açıdan sersemlemiş bir haldedir. Bugün ekonomik krizin batağına saplanmış durumda. Bu nedenle büyük ülkelerin yanında küçük ülkelere bile yalvarıyor. Ancak artık düşmanları kendisinden korkmadığı gibi dostları da ona saygı duymuyor.

Bu noktada durup düşünmemiz gerekir. Amerika'nın zulmünün ortadan kalkması halinde ilk kaybeden Siyonist varlık olacak. Çünkü varlığının en önemli unsurlarından birini ve hayat damarlarını kaybetmiş olacak...

Zaten İsraillileri Gazze'ye yönelik vahşi saldırıya iten en önemli sebeplerden biri de Amerikan güçlerinin korkutucu ve

hızlı bir şekilde ortadan kaybolmasıdır. Bu, Bush'un ve yeni muhâfazakarların ikinci başkanlık döneminin sonlarından umutsuzca fayda sağlama girişimidir. Bu dönem ki ona başka kimseye sağlamadığı ölçüde güç, para, irade, azim ve Müslümanlara saldırması ve bölgede Amerikan egemenliğini kabul etmeyen tüm güçleri vurması için kendisine derin kin besleme imkânı sağlamıştır.

Yani Beyaz Saray'ın gücü Afganistan'daki mücahitlerin elinde parçalanıp Irak bataklığına saplanınca İsrailliler de Gazze'deki düşmanlarını ortadan kaldırıp, bu düşmanın yerine sırtlarını korumak için Abbas ve yönetimini getirmek için acele bir girişimde bulundu. Bush yönetimi sona ermeden ve Amerika'nın zayıflığı açıkça artmadan bu korkunç katliama girişti.

Dünyanın kendisinden iğrenmeye, feshedilmesi için seslerin yükselmeye başladığı; zulüm ve kibrin açık adresi olan veto rejimi yıkılıyor.

Müslüman ümmetim:

Amerikan egemenliğinin zayıflayıp ortadan kalkması, ekonomisinin çökmesi, temennilerin ortaya attığı sözler değildir. Aksine artık saklanamayacak bir hal alan bu gerçekleri Amerikalı üst düzeyli yetkililer dile getirmiştir.

İşte başkan yardımcısı Biden'in sözü: 'Kriz tahmin ettiğimizden daha büyük. Amerikan ekonomisi olduğu gibi çökme ile karşı karşıya.'

İşte İspanya maliye bakanı: 'Tüm dünya ekonomisi çökme tehlikesiyle karşı karşıya.'

Amerikan Merkez Bankası eski sorumlusu Alan Greenspan ise şöyle dedi: 'Bu, büyük durgunluk ve ekonomik krizin yanında hoş bir gezinti gibi kalacak.'

Fransa cumhurbaşkanı Sarkozy ise ekonomik krizi şu sözlerle nitelendirdi: 'Kriz oldukça derin. Küresel finansal sistem felaketin eşiğindeydi.'

Ben de diyorum ki bu zâlimlerin yaptıkları zulümden ötürü Allah'ın lütfuyle küresel finansal sistem felaketin eşiğinde değil ortasında.

Alman maliye bakanı şöyle dedi: 'Dünya asla kriz öncesine dönemeyecek. Amerika, küresel finansal sistemdeki 'dev güç' konumunu kaybedecek.'

Ardından size son senelerde Amerika'nın nüfuzunun gerilediğini gösteren Amerikan istihbarat raporlarını sunacağım.

Müslüman ümmetim:

Yedi yıldır süren savaşın ardından düşmanlarımızda ortaya çıkan ve tecelli eden tüm bu yıkıcı sonuçlar, Allah'ın lütfunden sonra ümmetin evlatlarının Haçlı-Siyonist ittifaka karşı cihat etmesindendir.

Seni temin ederim ki ümmetim, bizler -Allah Teâlâ 'nın bize nimetiyle yenilenme babından- Allah Teâlâ 'nın bizlere cihadı bir yedi yıl, ardından bir yedi ve bir yedi yıl daha sürdürebilecek – Allah'ın izniyle- sabır verdiğini hissediyoruz. Sabır en güzel silah, takva da en güzel azıktır. Eğer bize şehadet ulaşırsa bu zaten bizim istediğimizdir. Ancak cihat bayrağı, Allah Resulü'nün bize bildirdiği üzere kıyamet kopana kadar inmeyecek.

Ancak bu noktada bir soru: Amerika önümüzdeki on yıllar boyunca bizimle savaşını sürdürebilir mi?

Raporlar ve göstergeler bunun aksine işaret ediyor. Amerikan halkının yüzde yetmiş beşi kendilerini daha önce içine girmedikleri savaşlara sürükleyen, kulaklarına ulaşan ekonomi çıkmazlarına sokan başkanın gitmesinden mutluluk duyuyor. Zira o ardında ağır bir miras bıraktı. Bu mirası, iyisi bile acı olan

iki seçeneğin ortasında terk etti. Aynen iki ucu keskin bir hançeri yutan kimse gibi! Hançeri ne tarafa hareket ettirse yaralar.

En zor miraslardan biri de bir adamın sabırlı, inatçı, kazançlı borçlarla finanse edilen bir düşmana karşı uzun soluklu çete savaşlarını gerisinde bırakmasıdır.

Çekilse askeri yenilgi anlamına gelecek. Devam etse bu sefer de ekonomik krizin içine batacak. Bir de devam ettirmekten acizken bir değil de iki savaş birden gerisinde bırakıyor. Biz ise Allah'ın izniyle daha başka cepheler de açma yolundayız.

Ey ümmetim, bu dinin düşmanlarına karşı cihadı sürdürmek ve bu iki cephede onları tüketmek için elini mücahit evlatlarının eline koyman ne kadar güzel olur. Haçlı-Siyonist ittifaka ve işbirlikçilerine karşı bölgede bunların dışında da cepheler açık. Filistin'de, Irak'ta, Afganistan'da, Veziristan'da, İslami Fas'ta, Somali'de düşmana karşı cepheler kurulu.

Üzerine düşen, kafi dereceye ulaşıncaya kadar malın ve canınla bu cepheleri desteklemendir. Allah'ın lütfuyle cihat tecrübe edilmiştir ve mali masrafları bilinmektedir. Müslümanlardan büyük bir tüccarın zekâtı bile düşmana karşı açılmış tüm cephelerdeki cihat masrafını karşılamaya yeter. Ayrıca bildiğiniz gibi zekâtta cihat için pay vardır. Gerçek mutlu kişi Allah Teâlâ'nın kendisini dinine destek kıldığı, peygamberini (s.a.v) savunma imkanı verdiği ve ümmetinin kurtuluşuna sebep eylediği kimsedir.

Mücahitlerin bugün içinde bulundukları sıkıntılar Allah Resulü'nün zamanındaki ordunun sıkıntılarına ne kadar da benzemektedir. Ta ki Osman (r.a) gelmiş ve ordunun büyük kısmını hazırlamış, bunun üzerine Allah Resulü de (s.a.v) 'Bugünden sonra Osman'a yaptığı hiçbir şey zarar vermez' buyurmuştur.'

Bu sıkıntılı durumda Müslümanların Osman'ı kim olacak acaba?

Çok Müslüman tüccarlar tanıyorum ki onları Allah yolunda mallarını infaktan cimrilik değil, Amerika ve bölgedeki işbirlikçilerinin korkusu alıkoymaktadır.

Onlara diyorum ki bu bir özür değildir. Sınav ve denenme dünyasındasınız. Sizlere Allah Teâlâ 'nın şu kavlini hatırlatıyorum: 'Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Oysa Allah, -eğer siz gerçek mü'minler iseniz- kendisinden korkmanıza daha lâyıktır.' (Tevbe, 13)

Hicret gerekir! Zaferin ve dinin kurulmasının masraflarının üstlenilmesi gerekir! Müşrikler, insanların en hayırlısını (s.a.v) ailesini, aşiretini, diyarını terk edip, dünyanın en hayırlı topraklarından; Mekke'den göç edip mağaraya sığınmaya zorlamıştır. Hadi acele edin! Bu büyük fırsatı kaçırmayın yakalayın! Size Allah Resulü'nün mağaraya girişinde güzel bir örnek vardır. Sizden biriniz herhangi bir mekanda, bir evde saklanamaz mısınız? Maddi cihat ibadetini yerine getirebilmeniz için Allah'ın arzı geniş değil mi? Oysa Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Ey iman eden kullarım! Şüphesiz ki benim arzım (yeryüzü) geniştir. O halde ancak bana kulluk edin.' (Ankebut, 56) Bir diğer ayette de şöyle buyurmaktadır: 'Kendilerine zulmetmekteler iken meleklerin canlarını aldığı kimseler var ya; melekler onlara şöyle derler: "Ne durumdaydınız? (Niçin hicret etmediniz?)" Onlar da, "Biz yeryüzünde zayıf ve güçsüz kimselerdik" derler. Melekler, "Allah'ın arzı geniş değil miydi, oradan hicret etseydiniz ya!" derler. İşte bunların gidecekleri yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir. Ancak gerçekten zayıf ve güçsüz olan, çaresiz kalan ve hicret etmeye yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar başkadır. (Nisa, 97-98)

Müslüman ümmetim:

Tüm bu savaşlar, krizler ve sıkıntılar, içinde hediye barındırmaktadır. Akıl sahipleri bu sıkıntıların öylece gelip geçmesine bakıp kalmaz. Aksine onlardan istifade eder. İçeriden ve dışarıdan, hakkından vazgeçmen için sana şiddetle uygulanan zulüm ve baskıyı defetmek için önünde büyük bir fırsat var.

Sana hakkını almanın yolunun seçim sandıklarından geçtiğini söyleyen ve Batılı halkları örnek gösterenler yalan söylüyor ve seni kandırıyor. Bunu ya rejimlerden korkularından, ya da ellerindekilere tamah ettiklerinden yapıyorlar. Size örnek getirdikleri Batılı halklar, haklarını devrim ve silah gücüyle almıştır.

İngiltere ve Fransa, Amerika'yı ele geçirmek için aralarında geçen yedi yıllık savaşın ardından büyük bir ekonomik krize girmiştir. O kadar ki bu krizler iki ülke liderlerini, halklarına vergiler dayatmaya itmiştir. Kralların insanlara yaptıkları baskı ve zulümlerin yanı sıra bu dayatma Fransa'da devrim fitilinin ateşlenmesinin sebeplerinden oldu. Kral 14.Louis şöyle diyordu: 'Ben devletim, devlet de ben.' Bizim liderlerimizin durumu budur.

Fransızlar sıkıntıların içindeki bu fırsatı değerlendirmeyi iyi bildi ve kanlarını emip mallarını sömüren zâlim krallara karşı ayaklandı. 16. Louis'i indirdiler, kendisini giyotine gönderdiler ve haklarını silah zoruyla geri aldılar.

Ülkelerimizde seçim sandıklarına yer yok. Onlar sadece zorbaların varlığı gölgesinde bizleri kandırmak için mevcut. Üzücü olan ve dikkat edilmesi gereken nokta ise bu büyük aldatmacanın âlimler ve davetçiler tarafından pazarlanmasıdır!

Bu ekonomik krizin iyi yanlarından biri de Amerikalıların İngiltere'ye karşı devrimlerini yapıp haklarını geri almış olmalarıdır. Bugün bizleri Afganistan'da, Irak'ta ve diğer ülkelerimizde kandırdıkları demokrasiyi izlemediler. Aksine haklarını demirle, ateşle geri aldılar. Ey basiret sahipleri ibret alın!

Biz Müslümanlar, ümmetin liderini seçme hakkının olduğuna ve şura meclisine inanıyoruz. Ancak aynı zamanda Batı demokrasisinin büyük bir aldatmaca olmasının üstünde şirkçi bir bid'at olduğuna inanıyoruz. Müslümanlar, kendilerine hiç kimsenin Allah'ın şeriatından başka bir hükümle hükmetmesinden, insanların koydukları kanunlarla yönetilmekten razı olmaz.

Dinimizde, Allah'ın kelimesinin üstün olması için saldırgan işgalcilere ve mürted liderlere karşı Allah yolunda savaş vardır. İşte o zaman işler yoluna girer, haklar sahiplerini bulur.

Son olarak Filistin'deki halkımıza sesleniyorum: Allah ecrinizi artırsın. Öldürülenlerinizi şehitlerin içinde kabul etsin ve yaralılarınıza acil şifa versin. Musibete uğrayanlarınızın ailelerine sabır versin. Daha iyisi ile telafi etsin.

Ey Filistin'deki kardeşlerim, geçmiş 90 yılda atalarınızın çektiği gibi siz de çok çektiniz. Müslümanlar, gördükleri ve duydukları karşısında sizin yanınızda olup, size şefkat beslemektedir.

Biz mücahitler de size şefkat duyuyoruz ve bizim şefkatimiz daha büyük. Çünkü mücahitler sizin yaşantınızı yaşıyor ve sizin çektiklerinizi çok daha fazla hissediyor. Aynen sizin bombalandığınız uçaklarla bombalanıyor, ciğerparelerini kaybediyorlar. Allah'a hamdolsun. Allah'tan geldik yine O'na döneceğiz.

Bu yıl Allah Teâlâ, şafağın sırlarını ve kurtuluşa ermenin müjde alametlerini Haçlı-Siyonist gücünün kırılmasında göstermeyi irade etti. İnşallah çok az kaldı. Biz sizinleyiz ve Allah'ın izniyle sizi yalnız bırakmayacağız.

Haçlı-Siyonist ittifakına karşı savaşta kaderimiz kaderinizle bağlandı. Ya zafere kadar savaş, ya da Allah yolunda şehadet...

Sabredin, (düşman karşısında) sebat gösterin, (cihad için) hazırlıklı ve uyanık bulunun ve Allah'tan korkun ki başarıya erişebilesiniz.

Son duamız alemlerin rabbi Allah'a hamd, peygamberimiz Muhammed'e (s.a.v) salat ve selam olsun.

Komploları bozmanın yolu
Irak ve Irak Devleti hakkında (19.03.2009)

Allah'a hamdediyor, O'ndan yardım istiyor ve yine O'na istiğfar ediyoruz. Nefislerimizin şerrinden amellerimizin kötülüğünden Allah'a sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa ona doğru yolu gösterecek yoktur. Eşhedü enla ilahe illallahu vahdehu la şerike lehu ve eşhedu enne muhammeden abduhu ve resulüh.

Ve sonra:

Genel olarak değerli İslam ümmetimize, özel olarak da Irak'ın cephelerinde ve gediklerindeki sınırlarda sabırla mevzilenmiş kardeşlerimize, ilim ve fazilet ehline, mücahit cemaatlerin liderlerine, Şura Meclisi üyelerine,[25] hür ve onurlu aşiret şeyhlerine, mücahit kardeşlerime; hepinize selamun aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh.

Size bugünkü konuşma konum; Amerika önderliğindeki Siyonist-Haçlı ittifakının bölgemizdeki işbirlikçileriyle beraber Mezopotamya topraklarındaki mübarek cihadın meyvelerini çalmak için kurdukları komplolar ve bu komploları bozmak için ne yapmamız gerektiği ile alakalıdır.

Amerika'nın, kuvvetlerini Irak'ta kalıcı kılmak için askeri ve siyasi her türlü yola başvurmaya devam ettiği sizlerden gizli değildir. Askeri acziyetini fark edince Müslümanları kandırmak için siyasi ve medyatik faaliyetlerini artırdı. Kurduğu tuzaklardan

25 Ladin burada Irak'ta direniş hareketlerini tek çatıda toplayan El-Kaide liderliğindeki Irak Direniş Şura'sını kasdetmektedir. Bu şura üyeleri işgalin ilerleyen yıllarında direnişi bırakıp siyasi sürece dahil olmuşlardır.

biri, aşiretleri ayartmak için korumalarını üzerine almak ve – iddia ettikleri üzere- uyanış grupları ismi altında dırar (zarar) konseyleri kurulmasıdır. Birçok hür ve onurlu aşiret bundan çekinmiş, dinini satmayı, şerefini ayaklar altında çiğnetmeyi kabul etmemiştir. Allah Teâlâ'dan dan kendilerini hak üzere sabit kılmasını, İslam'ın zafer kazanmasında kendilerini pay sahibi yapmasını, kendilerine, ailelerine, mallarına bereket vermesini niyaz ediyorum. Allah hepsinden razı olsun.

Aralarında yolunu kaybetmiş Abdussettar Ebu Rişe ve bazı aile bireyleri de olmak üzere bazı zayıf imanlılar ise Amerika'nın isteğine cevap verdi. Bunlar millete ve ümmete ihanet etti. Kendilerinin ve kendilerine tabi olanların üzerine rezilliği, utancı ve alçaklığı çektiler. O ar; o utanç ki kendilerini tövbe etmezlerse sonsuza dek kovalayacak.

En kötü tüccarlar, kendilerinin ve takipçilerinin dininin ticaretini yapıp, geçici dünya karşılığında satanlardır. Bunu yaptıkları halde bir de dünyanın sefasını da süreememektedirler! İslam'ın aslanı yaptıklarına karşılık kendilerini öldürmüş, böylece benzerlerini de caydırmıştır. Bush da, ordusu da bu sahvelere bir fayda verememiştir. Böylece dünyalarını da ahiretlerini de kaybetmişlerdir. Bu açık bir hüsran; kayıptır.

Yanlış yolda yürüyenlere bu küfür ve ardan samimi bir tövbe ile kendilerini temizlemelerini nasihat ediyorum. 'Ancak tövbe edip bundan sonra ıslah olanlar müstesna. Çünkü Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.' (Nur, 5)

Aşiret liderlerinden nifaka düşenlerin seferber edilmesi yanında Amerika'nın bölgedeki ajanlarıyla beraber etrafında koştuğu bir diğer eksen de Maliki hükümeti yerine Ulusal birlik hükümeti adı altında kendisine bağlı (Körfez hükümetleri gibi) yeni bir hükümet oluşturmaktır. Bu isim birçok insanı; özellikle de savaştan yorulmuş olanları cezp etmektedir. Bu nedenle

Müslümanların memnuniyetle karşılamadan önce bu hükümetin hakikatini bilmeleri gerekir. Ulusal Birlik hükümeti; halkın tüm kesimlerinin vatanı tüm kutsal değerlerin üzerinde yüceltme şemsiyesi altında toplanması demektir. Yani yüksek söz sahibi vatandır. Hiçbir söz onun sözünün üzerinde olamaz. Bununla beraber herkes yolun ortasında buluşur ve yarım çözümlerden razı olur. Yani Baasçılar ve diğer kesimler kendi prensiplerinin bazılarından, Müslümanlar da dinlerinin bazı değerlerinden vazgeçerler. Buna göre de Müslüman helal ve haramın belirlenmesinde İslam Şeriatı'nın yanında insanların koydukları kanunların katılımı ve uygulanmasını kabul etmiş olur. Bu katılım en büyük şirk ve İslam milletinden çıkma sebebidir. Sahibini de –azabından Allah'a sığınırız- ebedi olarak ateşe götürür. Vatan ve vatancılık adı altında Körfez ülkeleri Irak halkının acı çekmesi için Amerika'yla yardımlaştı. Tüm bunları –iddialarına göre- vatanları haritadan silinmesin diye yaptılar. Oysa gerçekten silinmesinden korktukları vatan değil kendileridir. İşte eski müttefikleri Saddam Hüseyin! O silindi ama Irak silinmedi.

Vatan ve vatancılık adı altında Mezopotamya topraklarında Haçlılara istikrar kazandırılmaktadır. Bu da Irak topraklarında daha baştan, büyük Amerikan üslerinin varlığına rıza gösteren Amerikan işbirlikçisi bir hükümetin göreve getirilmesiyle gerçekleştiriliyor. Bu hükümet, bölgedeki diğer ülkeler üzerindeki mutlak egemenliğe boyun eğdirmeyi sürdürmesi için petrol kanunu adı altında Irak petrolünden Amerikalılara ne kadar istiyorlarsa verir. Ancak üzücü olan nokta bu büyük ihanete ilim, davet ve cihat ehli cemaat ve partilerin de katılıyor olmasıdır. Bu da hakkın batılla örtülmesi demektir. İnsanlar bunların aralarından bazı yöneticilerin ABD ile direk yardımlaştığını gördü.

'İslami Parti'[26] diye adlandırılan partinin lideri bunlardan biridir. Zira kendisi apaçık bir dille Amerika ile uzun soluklu güvenlik antlaşmaları yapılması çağrısında bulunmuştur. İnsanlar ondan başka, Amerika ile dolaylı yollarla yardımlaşan liderleri de gördü. Bu dolaylı yardımlaşmalar da bölgedeki Amerikan ajanları; özellikle de Harameyn ülkesinin yöneticisinin aracılığıyla gerçekleşti. Riyad, bu liderleri karşılamayı ancak ulusal birlik hükümetini benimsemeleri şartıyla kabul ediyor. Ey Akıl sahipleri! Riyad yöneticileri ve diğerlerine ulusal birlik devletine katılmayı kabul edip, adaletsiz uluslararası antlaşmalara saygı gösterme hususunda itaat edince, Hamas liderlerinin başına gelenlerden ibret alın. Dinlerini zayi ettikleri gibi dünyaları da bu ziyandan nasibini aldı. Hamas'taki dürüst insanlar neden yolu düzeltmeye kalkmadı?[27]

Riyad'daki yöneticiler Hamas liderlerini kandırmaya çalıştıkları gibi Irak'taki cihatçı cemaatleri de aldatmaya çalışmaktadır. Bu esnada Körfez ülkelerindeki bazı cemaat üyelerine destek toplamaları için güvenlik içinde hareket etme fırsatı verilmektedir. Ancak yine de resmi bir surette değil. Cemaatler ise bunu reddetmektedir. Bu destek, resmi olmayan bazı âlim ve davetçilerden bağış toplama yoluyla gerçekleşmektedir. Bu davetçi ve âlimlerin çoğu ise hakikatte Irak'taki mücahitlerin ayaklarını kaydırma politikasını gerçekleştirmek isteyen devletin dostlarıdır. Bunların görevleri, bu cemaat liderlerini aynı eski şarta ikna etmektir. Yani ulusal birlik hükümetinden razı

26 Irak İslam Partisi Tarık El Haşimi liderliğindeki İhvan'ın Irak koludur. Irak İhvanı ABD ile anlaşma yapmış ABD gözetiminde kurulan hükumette yerini alarak direnişi bırakmıştır.

27 El-Kaide Hamas'ı, Gazze'de İslam Şeriatını uygulamamak, Arap devletleriyle anlaşma yapmak, İsrail'in siyasi varlığını kabul etmek anlamına gelecek anlaşma ve söylemlerde yer almak, 1967 sınırlarını kabul etmek ve İslam dışı olan demokratik usul ve yöntemleri benimseyerek Rantisi ve Şeyh Ahmed Yasin'in yolunu terk etmekle suçlamaktadır.

olma şartı. Buna ek olarak Irak İslam devleti karşıtı olan yanlı propogandaların yayılması, mümkünse bu devlete karşı savaşılması çağrısında bulunmaktadırlar. Bu da Irak İslam Devleti'ne karşı sürdürülen askeri ve medyasal vahşi kampanyanın sırlarındandır. İnsan gerçekten bu liderlerin nasıl da emanete ihanet ettiklerine ve ellerini en büyük düşman olan Riyad yöneticisinin eli üzerine koyduklarına şaşıyor. Oysa onun Irak'ı işgalinde Amerika'ya yardım ettiği ispatlanmıştır.

Müslümanların âlimleri, şeyhleri, mücahit liderleri dışında gençler bile artık onun Amerika'nın bölgedeki en büyük ajanı olduğunu bilmektedir. O, günah ve suç yoluna sürüklediği tüm iffetli, güvenilir, onurlu kişilerin yükünü üzerine almıştır. İşte bu, 90'lı yaşlarda olmasına karşın kendisi için seçtiği yoldur. Millete ve ümmete ihanet etme, Haçlı-Siyonist ittifakın iradesine boyun eğme yolu! Yolları ne de kötü!

Ancak âlimlerin ve güvenilir rehberlerin doğru yola dönmelerinin vakti gelmiştir. Temennimiz budur.

Bu yöntemi izleyenler bölge yöneticilerinden ümmet düşmanları ve mandaterleri ile yardımlaşmalarını korkunç bir şekilde temize çıkarmaya kalkıyorlar. Sadr Ordusu[28], Abdulaziz El-Hâkim önderliğindeki hain Bedir Tugayları güçlerinin ve gerek Maliki hükümetinde yer alan gerekse yer almayan Davet Partisi üyelerinin elinde İslam halkının başına gelenler tüm sınırları aşmıştır.[29] Onların Müslümanlara yaptıklarına kimse

28 Mukteda El Sadr Irak işgalinde toplam 2 ay silahlı direniş göstermiş daha sonra ABD'nin Irakta oluşturduğu parlementoya katılmıştır. Sadr'ın Irak'taki Şii'lere yapılan işbirlikçi suçlamalarından kaçınmak için direndiği iddia edilmektedir. Sadr ABD kuvvetlerinin Necef'te kendini sıkıştırmaları sonucu Sistani'yi araya sokarak ABD kuvvetlerinin kuşatmasını kaldırmış, daha sonra da İran'a kaçmıştır. Mukteda Sadr'a bağlı Mehdi Ordusu Irak'ta Sünni camilerinin yakılması ve Sünni'lerin toplu infazı gibi olaylara karışmıştır.

29 Irak'ta Şii hareketlerin tümü ABD ile anlaşma imzalayıp direnmeme kararı almıştır. Şia'nın Irak'taki en üst düzey mercisi Sistani'nin ABD'ye karşı

inanamaz. Ancak bunlar ne yazık ki Irak'taki kardeşlerimizin yaşadıkları acı gerçeklerdir. Bu milletin, suçlarını Irak'ın dışına taşıma gibi tamah ve hedefleri vardır. Buna rağmen yine de bu militanların suçlarını ve yayılmalarını durdurmak Allah'ın izniyle mümkündür. Bu da önce Allah'a dayanmak, sonra da düşmanlara ve bu yardımcılarına karşı savaşmak için mücahitlerin çabalarının birleştirilmesiyle mümkün olur. Aynı şekilde tüm Müslümanların da mücahitlerin her türlü ihtiyaçlarını karşılaması gerekir. Emir Ahmet El-Haleyla Ebu Mus'ab El-Zerkavi (Allah ona rahmet etsin)[30] ve kardeşleri bu suçluların hakikatini ortaya koyup kendilerine karşı savaşma ve yayılmalarını durdurma yolunda sancağı açmada önde gelmişlerdir. Siz ise onlara (mücahitlere) yardım etmek yerine onları yalnız bıraktınız. Savaşı da ikiye ayırdınız. Sadece Amerikalılara karşı yapılan savaş onurlu savaş! Ama mürted militanların ordu ve polis unsurlarının öldürülmesi sizin açınızdan onursuz bir savaş! Oysa onlar Amerika'nın yardımcıları, Irak'ı işgal ve halkını öldürmede kullandığı araçlarıdır.

Onlara karşı savaşanlardan beri olduğunuzu ilan ediyorsunuz. Oysa bu, hakkında Allah'ın hiçbir delil indirmediği bir taksimdir. Allah Resulü (s.a.v), Kureyş'ten kuzenlerine karşı savaşıyordu. Kanı koruyan, ırk ya da vatan değil dindir. Sizin bu bozuk yönteminizi gerek Suudi Arabistan'dan, gerek se diğer ülkelerden onlarca sultan âlimi ve sorumlu kişi onayladı. Bu da militanlara[31] ekinleri tahrip edip nesilleri bozmalarını sürdürmede büyük bir fırsat oldu.

direnilmemesi için 200 milyon dolara fetva verdiği 2011 yılında ortaya çıkmıştır. Sistani suçlamaları parayı fakirlere dağıttığını iddia ederek yanıtlamıştır.

30 Ürdün asıllı Ebu Mus'ab El Zerkavi ABD'ye karşı direnişi örgütleyen El-Kaide lideridir. Hakkında ajan olduğu, hatta hiç var olmadığı yönünde iddialar bulunan Zerkavi bir ABD bombardımanında yaşamını yitirmiştir.

31 ABD, Şii silahlı güçler ve İşgal güçleri.

Kurtuluş istiyorsun ama yolunu tutmuyorsun

Oysa gemi karada yürümez

Sonra bunları defetmek için göstereceğiniz gayret, kâfir yandaşlarını ve mürted hükümetleri defetmeniz anlamına gelecek. Bir İslam devleti kuracağınıza dair size güvenen kardeşlerinize gerçekleri söylemeniz gerekmez miydi? Onlara, üzerinde ittifaka varılan işi yapmaktan aciz kaldığınızı bildirmeli değil miydiniz? Ulusal birlik devletine razı oldunuz. Oysa o hakikatinde putperestlik birliği devletidir. Bu devlette yüce sözün sahibi de Allah Teâlâ değil, vatan ve vatanın liderleridir. Ayakları kaymış olanları kendileri ve ümmetleri için Allah'tan korkmaya, dinin ayakta kalması ve İslam devletinin ikamesi uğruna akıtılan temiz masum kanların meyvelerini heder etmemeye ve hakka dönmeye çağırıyorum. Zira hakka dönmek batılda ısrar etmekten hayırlıdır.

Mücahit kardeşlerim! Irak topraklarında cihadın önünü açmak ve tüm mekânlardaki İslam halklarına yardımcı ve destek olmak, Amerika'nın Irak'ı bölme planlarını başarısız kılmak, ümmetimizin ilk savunma hattı olacak bir İslam devletinin kurulmasını engellemek için yapılan tehlikeli komploları başarısız kılmak için ne yapmak gerekir?

Ben diyorum ki, dürüst mücahitlerin hepsinin saflarının birleştirilmesi en büyük vaciplerdendir. Allah'ın kelimesinin yüce olması için savaşmak gayesiyle tek bir safta durmak ve tüm komploların başarısız kılınması adına bu kesinlikle gereklidir.

Burada, Afgan mücahit liderlerin sözünün birleştirilmesi adına Şeyh Abdullah Azzam (Allah ona rahmet etsin) ile eski bir girişimimizi zikretmek istiyorum. Onların aralarını birleştirmek ve engel teşkil ettiğini savundukları unsurları

ortadan kaldırmak için aylarca uğraştıktan ve bu unsurları kaldırdıktan sonra başka bir sorun çıkarıyorlardı. Bir neticeye varana kadar durum böylece sürdü gitti. Şeyh Abdullah Azzam (Allah ona rahmet etsin) o vakit meselenin zorluğuna delil olarak konuyu şöyle özetlemişti: 'Riyad Kralı, ümmetin toplanıp birlik olması uğrunda Ürdün kralı için iktidarından taviz verir mi? Ya da tersi mümkün müdür? Kardeşlerin cevabı 'hayır' idi. Sonra Şeyh Azzam tamamladı: 'Aynı şekilde Seyyaf da Rabbani ya da Hikmetyar için, diğerleri de onun için taviz vermez.'

Yukarıda bahsi geçen liderler konusunda mücahitlerden birinin keskin görüşleri vardı. İleri yaşta bir mücahitti. İnsanlarla büyük tecrübesi ve çok iyi takdir edebilme yeteneği vardı. O vakit biz onun, o liderler hakkında söylediklerinden ürperiyorduk. Burada özetle bazı söylediklerini aktarmaya çalışacağım. Örneğin şöyle diyordu: 'Bu komutanlar tüccardır. Onları ancak komutanlıkları ve şahsi çıkarları ilgilendirir. Bu çıkarları davanın önünde gelmektedir. Bizim onun bu sözlerine inanmıyor olmamız olayları ve karakterleri idrak ve tasavvurumuzun gecikmesine neden oldu. Bundan doğan büyük zarar ise gizli değildir. Sonra günler geçip olaylar birbirini izledikçe işler ortaya çıkmaya, biz de bazıları hakkında söylediklerine inanmaya başladık. Daha sonra öyle şeyler oldu ki o günlerde küçük yaşlarda olmamız ve tecrübesizliğimiz dolayısıyla hiç tahmin edemediğimiz gerçekler ortaya çıktı. Bugün ise artık hepiniz Rabbani ve Seyyaf liderliğindeki Kuzey İttifakı'nın Afganistan'daki mücahitlere karşı Amerika'nın destek ve yardımcılığını yaptığını biliyorsunuz.[32] Irak'ta da durum aynı! Irak'taki İslami Parti ve bazı savaşçı gruplar Müslümanlara karşı Amerika'ya yardım

32 Rabbani ve Seyyaf ABD öncülüğündeki işgalde Taliban'a karşı savaşmış, Gulbeddin Hikmetyar'ın konumu ise tam olarak bilinmemektedir.

etmektedir. Bu apaçık bir küfür ve riddettir. La havle ve la kuvvete illa billahilaliyyilazim.

İslami Parti ve o savaşçı grupların üyelerinin, liderlerinden kendilerini temize çıkarmaları, beri olduklarını ilan etmeleri, parti ve gruplarının yolunu düzeltmeleri gerekir. Eğer bu başarılamazsa bu münafık liderlikleri terk etmeli ve Mezopotamya topraklarındaki dürüst mücahitlere katılmalıdırlar. Amerika, Riyad ve İslamabad hükümetleri aracılığıyla Afgan liderlerini Batı'dan gelen komünist ve laiklerin de bulunduğu ulusal birlik hükümetine sokmak için çok büyük çaba harcadı. Riyad, mücahitlerin saflarına sızmayı kolaylaştırmak için resmi ünvanı bulunmayan bazı âlimlerden yardım aldı. Yardım aldığı bu kimseler, insanları cihada teşvik eden, üzerlerinde büyük etkisi olan vaazcılardı. Mücahit komutanlara inanılmaz paralar getiriyorlardı. Belli bir vakit gelince de Afgan komutanlardan, komünist ve laiklerle ulusal birlik devleti adı altında birleşmelerini istediler. İşte o vakit hakikatlerini; gerçekte tağutların adamı, kötü âlim olduklarını ortaya koydular. Mücahit komutanlardan birine yüklü miktarda para vererek kendisini kandırdılar. Böylece mücahitlerin saflarının birleştirilmesi projesini de bozmuş oldular. Bu lidere Afganistan devletinin yönetimini vaat ettiler. Sonra bu vaatlerini gerçekleştirmediler. Ancak o bu vaat uğruna bizi çok geciktirdi. Aynı şekilde sonunda öğrendik ki, Pakistan istihbaratıyla işbirliği içinde konuyu takip için bizzat Peşaver'e gelen Riyad istihbarat müdürüne de bu yoldaki kararlılığının taahhüdünü vermiş. Riyad ve İslamabad'ın baskıları neticesinde komutanların birçoğu bunu kabul etmişti. O vakit bu işin bozulması için büyük çaba harcandı. Ancak bu işin ayrıntılarını şu anda zikredebilmek için yeterli vaktimiz bulunmuyor.

Bugün düne ne kadar da benziyor! Riyad hükümeti hala ümmetimizin mücahit komutanları ve İslami çalışma liderlerinin

birçoğuna karşı aynı habis rolü oynamaktadır. (Hasbunallahu aleyhim). Afgan liderlerin tek bir kelime altında toplanması girişimlerinin başarısız kalmasının sebeplerinden biri de birlik kararının ellerinde olması ve bu dengede bir taraf olsalar da çoğu insanın cihadın ve ümmetin menfaatini gözetip takdir edemiyor olmasıdır.

Komutanlar çok şeyi doğru göremedi. Hepsi de mücahitleri zafere taşıyacak en iyi komutanın kendisi, en iyi partinin de kendi partisi olduğuna inanıyordu. Çıkış noktaları da bu olunca liderliğe daha sıkı sarılır oldular. Diğer parti ve liderlerinin hataları gözlerinde büyürken kendilerinin ve partilerinin hatalarını hiç görmez oldular. Bu durumda da kendine beddua edilen de, yargıç da kendileri oldular. Kendileri hakkında –belki de Müslümanların çoğunun isteyeceği- başka liderlerin çıkarına kendi liderliklerini terk edip taviz verme hükmü veremediler. Bu düştükleri beladaki halleri ülkelerimizdeki kral ve yöneticilerin durumları gibidir. İtiraz ve özürlerine bakıldığında aslında bunu kelimenin birleştirilmesinin geciktirilmesi için yapmadıklarını görürüz. Tüm itirazlar emirliğin iyileştirilmesi içindi. Ancak aynı tavırda gösterilen ısrar, bazı gerekliliklerin kaybedilmesine yol açtı. Bunların en önemlileri de din, can ve ırzdı. İstenen birlik bir türlü sağlanamayınca Kabil'de küfür baş gösterdi. Yolsuzluk her yeri kapladı. Yollar kesildi, kanlar aktı, namuslar kirletildi, mallar yağmalandı. Mücahitlerin rüzgârı kesildi. Kabil'de yüce söz gerçekten artık -eski başkan- Necip'in olmuştu. Diğer parti liderleri de partilerinin üyelerine, İslam şeriatını kuracakları Kabil'in gerçek yöneticisinin kendileri olduğu zannı veriyordu. Parti üyelerinden büyük kısmı bu yalanları kabul etti. Ancak dürüst bir kısım üye, dinlerini az bir dünyalık karşılığında satmayı reddetti. İnsanı hayvandan ayıran vasıflarından vazgeçmeyi, sürü gibi güdülmeyi kabul etmediler.

Mücahit kardeşlerden her birinin iyice düşünmesi, aklını çalıştırması, liderlere karşı iyi zan beslemekle kıvrak zekâlı, akıllı olup; işleri adamları İslam terazisine göre tartmanın arasındaki farkı ayırt edebilmesi gerekir. Karaktersiz insanlar olup, körükörüne lidere tabi olmaktan kendilerini uzak tutmalılar. Tüm olanlardan sonra Seyyaf ve Rabbani gibi liderlerle Kabil'de kalıp Müslümanlara karşı yardımlaşanlar, Müslümanlara karşı kâfirlere destek olmuşlardır. Bu da dinin nevakızlarından (dinden çıkaran sebeplerden) biridir. Liderlerine karşı iyi zanları onlar için bir özür olamaz. Vicdanlarını hesaba çekmeli, şirkten ve şirk ehlinden beraat ederek yeniden İslam'a girmelidirler. Nice insanlar, liderlerine ve büyüklerine fanatik bir şekilde bağlı oldukları için doğru yoldan saptılar. Allah Teâlâ 'nın şu ayetini tefekkür edin: 'Ey Rabbimiz! Biz önderlerimize ve büyüklerimize itaat ettik de bizi yoldan saptırdılar.' (Ahzap, 67) Önemli olan kardeşlerin partilerin ve liderlerin isimlerine kanmamalarıdır. İşte Seyyaf! Mücahitlerin en meşhur komutanlarından biriydi. Herkes onu dinleyip kendisine itibar ediyordu. Partisinin adı da İslami Birlik Partisi'ydi. Sonra Müslümanlara karşı ABD'ye yardım etti. Bu apaçık bir küfürdür. Rabbani ve partisi İslami Cemiyet'in durumu da aynıdır. Ahmet Şah Mesut Avrupa'da haçlılara gitmiş ve Afgan İslam Emirliği'nin düşürülmesinde araç olarak kullanılmak üzere kendisini ileri gelenlerine sunmuştur.[33] Sonra bazı sapmışlar çıkıp Şah Mesut'un şehit olduğunu iddia ediyor. Bazı Afgan liderlerin ayakları kaymışsa da Allah'ın lütfüyle bazılarının ayakları kaymamış hak üzere sabit kalmıştır.

33 El-Kaide tarafından öldürülen Ahmed Şah Mesud Fransa'da Taliban'a karşı askeri ve ekonomik destek almıştır. Mesud'un bu işbirliğine dair görüntü ve deliller El-Kaide tarafından yayınlanmıştır. Şah Mesud'a savaşın durup İslam birliğinin sağlanması için başbakanlık teklifinde dahi bulunanTaliban lideri Molla Ömer Mesud'un savaşı sürdürüp Avrupa ile anlaşmalar yapması üzerine Usame bin Ladin'in 11 Eylül saldırılarını düzenlemesine izin vermek karşılığında Mesud'un öldürülmesi görevi vermiştir.

Onlar dürüst ve ihlâslı kimselerdi. (Öyle olduklarına inanıyoruz, Allah katında kimseyi temize çıkarmıyoruz). Bunlar arasında Şeyh Yunus Halis (Allah ona rahmet etsin)[34] ve Şeyh Celaleddin Hakkani bulunuyordu.[35] İkisi de ABD'nin Afganistan'ı işgaline karşı savaşın vacip olduğu yönünde fetvalar verdi. Aynı şekilde tüm dünya Afganistan İslam Emirliği'nin emiri mücahit Molla Muhammed Ömer'in küresel küfür ittifakına karşı savaşta sebat ve dürüstlüğüne, emanete ihanet etmediğine, zulme boyun bükmeyi reddettiğine şahit oldu. Bunu da şeriattan vazgeçmeyerek, yanında bulunan herhangi bir Arap muhaciri teslim etmeyi reddederek yaptı. Çünkü emirliği ve koltuğu gitse de o mücahitler onun din kardeşleriydi. Büyük olaylar büyük adamları ortaya çıkarır. (Öyle olduğuna inanıyoruz, Allah katında kimseyi temize çıkarmıyoruz). Müslüman yöneticinin takındığı tavırla İslam'a karşı yürütülen küresel savaşta Amerika'ya yardım eden münafık yöneticilerin takındıkları tavırlar ne kadar da farklı! İlki dini için mülkünü feda etti. Diğerleri ise mülk için, liderlik için dinlerini feda ediyorlar. Aralarındaki fark; imanla küfür arasındaki farktır. Mü'minlerle, yarım adam münafıkların aldıkları tavırlar arasında dağlar kadar fark var. Bazı insanlar, Afganistan'da cihat komutanlığı yapmış, Ruslara karşı cihat bayrağını ilk kaldıranlardan olmuş önde gelen ancak sonradan ayağı kaymış bazı liderlerin affedilmesini istiyor. Ben ise onlara diyorum ki af ile normalde korunması, çiğnenmemesi gereken sınırlar ve bu sınırlar aşıldığı takdirde had cezasından kimsenin muaf tutulamayacağı arasındaki farkı idrak ediniz! Resulullah

34 Yunus Halis Taliban döneminde bütün silahlarını bırakıp Taliban'ın meşru yönetim olduğunu ilan etmiştir. Yunus Halis hareketi ABD işgalinde de ABD'ye karşı savaşmıştır.

35 Afgan Rus harbinin efsanevi lideri Celaleddin Hakkani şu sıralar El-Kaide ve Taliban tarafından yönetilen Kuzey Veziristan'da ABD'ye karşı savaşa destek vermektedir. Hakani hareketi Afganistan'ın Host eyaletinde de direnişi yürüten asıl gruptur.

(s.a.s.) döneminde İslam'a girmede ve hicrette önde gelmişlerden olan bir kadın hırsızlık yaptı. Ümmetin helaka sürüklenmesinin engellenmesi için bu kadının eli kesildi. İyi düşünün!

Bu komutanlar da İslam'ın nevakızlarından biri olan; Müslümanlara karşı kâfirlere yardım etme suçunu işlemişlerdir. Efendilere ve büyüklere iltifat yöntemi ne yazık ki Müslümanların birçoğunun arasında yaygındır. İşte bu yöntem sahiplerinin sapmaları daha bu noktadan başlamaktadır. Zira şöyle bir söz vardır: 'Bina bozuk temeller üzerine kurulmuşsa çok geçmeden yıkılır.'

Bu duruma karşı dikkatli olmak gerekir. Haddin uygulanması şer'i bir vaciptir. Zira uygulanmasıyla suçlunun bağışlanması, Müslüman toplumun tezkiyesi gerçekleşmiş olur. Bunun aksi ise helak yoludur. Zira Allah Resulü şöyle buyurmuştur: 'Allah'a yemin ederim ki eğer Muhammed'in kızı Fatıma hırsızlık yapmış olsaydı, muhakkak onun elini de keserdim.'

Özetle şu durumda mücahit kardeşlerin; özellikle de Şura Meclisi'ndekilerin, cemaat liderleri tarafından birlik ve beraberliğin sağlanmasını geciktirici türden ortaya attıkları mazeretlere teslim olmamaları gerekir. Hakiki mazeretleri bulunuyor olabilir. Ancak bu, birliğin ve Allah'ın ipine sarılmanın önünde bir engel teşkil etmemelidir. Akıl ve vicdan sahiplerince birlik olmama yönündeki ısrarlar kabul edilmemelidir. Nitekim bu önce temelin, sonra da toplumun ortadan kaybolmasına yol açar.

Şeyhu'l İslam İbn Teymiye şöyle demiştir: 'Ne zaman insanlar Allah'ın bazı emirlerini terk etti işte o zaman aralarında düşmanlık ve kin zuhur etti. Eğer kavmin arasında ayrılıklar çıkarsa yoldan sapar ve helak olurlar. Eğer toplanır ve birlik olurlarsa doğru yolda ve otorite sahibi olurlar. Cemaatte rahmet, ayrılıkta ise azap vardır.'

Oysa bugün ümmetimize mensup; sultan kapılarında dilenen fitneye düşmüş partiler, gruplar, içlerinde büyük şeyhler bulunan heyetlerle karşılaşıyoruz. Bunun sebeplerinden biri birliğin gecikmesidir. Bazı komutanların emirliğin lideri olma yönünde gizli arzuları olabilir. Kendilerini engelleyen gerçek sebep belki de budur. Adamlara, partilere ya da cemaatlere değil hakka sıkıca sarılmamız gerekir. Kim bu yolu tutarsa ona boyun eğeriz. Bize emrederse emrine itaat ederiz. Her kim de yoldan saparsa ona karşı direnir, kendisine hakka tabi olmayı emrederiz. Nitekim hak, tabi olunmaya daha layıktır. Kim de kendisine birini örnek almak istiyorsa, ölmüş örneklerden birini seçsin. Öyle ki yaşayan örneğin fitneye düşmesi söz konusu olabilir. Hakkı bilirsen ehlini de bilirsin. Hak, adamlarla bilinmez. Aksine adamlar hakla bilinir. Birlik ve beraberlik konusunda fazilet sahibi, öne geçmiş bazılarını anmak gerekir. Allah yolunda savaşan bazı cemaat liderleriyle bazı mücahit aşiret şeyhlerinin Irak İslam Devleti Emiri Ebu Ömer El-Bağdadi'ye biat ederek tevhit kelimesi altında sözlerini birleştirmeleri Müslümanları sevindirdi. Bu liderlerin liderliklerinden sırf Allah'ın ipine sarılmak için vazgeçmeleri, samimiyetlerine, adilliklerine, insaflarına ve nefislerinin arzularından kendilerini soyutladıklarına, Müslümanların çıkarlarını gözettiklerine işaret etmektedir. (Kendilerini öyle görüyor, Allah katında kimseyi temize çıkarmıyoruz). Allah onlardan razı olsun. Bu birleşmeleri Büyük Müslüman Birliği'nin kurulması yolunda çabaların birleştirilmesi adına atılmış büyük ve mübarek bir adımdır. Müslümanlar, bazı mücahit cemaatlerden âlim ve liderlerin bu şuranın kendilerinin katılımı gerçekleşmeden kurulmasından sıkıntı duyduklarını işitti. Bu sıkıntı abartılı olmamalıdır ve kızmamaları gerekir. Emniyet koşullarının kötülüğü nedeniyle böyle yapılmıştır. Bu kötü koşullar kardeşlerin hareketlerini ve iletişim imkânlarını

kısıtlamıştır. Bununla beraber kardeşleriniz (Şura Meclisi'ndeki) size haber gönderip, meclisi sizsiz kurmamak için iki ay kadar beklediklerini açıkladılar.

Bazı seçkin sahabeler (r.anhum) de Sakife Olayı'nda kendilerine danışılmadan karar verildiği için sıkıntı hissetmişlerdi. (Rasûlullah'ın vefatından hemen sonra Ensâr, Saideoğulları Sakifesi denilen yerde toplanmış ve Sa'd b. Ubâde'yi halife seçmek istemişlerdi.)

Ancak bu konuda onlar arasında da görüş ayrılığı bulunuyordu. Bu konuda tartışmaların devam ettiği sırada Hz. Ömer ve Ebu Ubeyde ile biraraya gelmiş olan Hz. Ebu Bekir söz alarak, Kur'ân'da Ensâr kadar muhâcirûn'dan da övgüyle söz edildiğini ifade etti. Ancak bu işte Arapların kureyşten başkalarına itaat etmeyeceklerini anlattı ve bu nedenle Ebu Ubeyde ile Ömer'den birisine bey'at edilmesini istediyse de, ikisi de bu teklifi reddettiler ve bu işe Hz. Ebu Bekir'in seçilmesi gerektiğini bildirdiler.

Başta Beşir b. Sa'd, Ebu Ubeyde ve Hz. Ömer (r.a) olmak üzere hazır bulunanların tümü ona bey'at ettiler. O anda bey'at etmeyen Sa'd b. Ubade ve hazır bulunmayan Hz. Ali ile diğer bazı Hâşimîler sonraları teker teker bey'at ettiler.)

Ancak şunu vurgulamak gerekir ki Ebu Bekir, Ömer ve Ebu Ubeyde (r.anhum) böyle yaparak kendilerini ayrıcalıklı kılmayı ya da diğerlerini saf dışı bırakmayı amaçlamamışlardı. Aksine o vakit kendilerini konuyla ilgisi olan diğerlerine danışmadan acele etmeye iten koşullar ve şartlar söz konusuydu. Fitne çıkması ve sözün birliğinin bozulması korkusundan böyle davrandılar. Ayrıca bundan sıkıntı duyanlar çok geçmeden Ebu Bekir'e biat etti ve biatlarını da bozmadılar. İyi düşünün!

Müslümanlardan şer'an istenen Allah'ın ipine sarılmaları, Allah'ın dininin zaferi ve yeryüzüne hâkim kılınması için bir emirin liderliği altında toplanmalarıdır.

Bilindiği gibi bunun yapılması, Allah Teâlâ'nın dininde en büyük vaciplerden biridir. Allah Teâlâ yüce kitabında şöyle buyurmaktadır: 'Allah'ın ipine sarılın ve sakın ayrılığa düşmeyin'.

İslam'a mensup birçok ülkenin Müslüman devletin kurulmasının en önemli şartlarından bazılarını yitirdiği akıl sahiplerince bilinmektedir. Bu şartların ilki de Allah'ın şeriatının uygulanmasıdır. Bununla beraber çoğunun egemenliği de noksandır. Hepsi de istisnasız; öyle ya da böyle İslam'a karşı küresel savaşında Amerika'ya yardım etmiştir. Ancak insanların birçoğu bu ülkelerin tam egemenlik sahibi olduğunu düşünüyor. Bu muameleleri daha önce de bahsi geçtiği gibi dinen doğru değildir.

Ayrıca şunu söylemek istiyorum; kendilerine danışılmadığı için sıkıntı duyanlar eğer gerçekten Müslümanların kelimesinin birleşmesini istiyorlarsa, gayeleri gerçekten buysa daha önce de dediğimiz gibi duydukları bu sıkıntı pek de abartılı olmaz. Ama 'eğer vakit uygun değil' diye açıklamalarda bulunup Allah Teâlâ'nın ve Resulü'nün (s.a.v) hükmünü kendi kafalarından uzun senelerce geciktirmek istiyorlarsa bunların özürleri geçerli olmaz. Bu gibi insanlar beklenmemeli, onlar için din işleri ertelenmemelidir. Ancak insanlar Müslüman bir devletin gölgesinden uzak koşullarda doğup büyüyünce çoğunun duyguları ortama ayak uydurdu ve bu devletin kurulmasının gecikmesinden ötürü büyük bir sıkıntı duymaz hale geldiler. Bu konuda kardeşlerin nasihatleşmesi gerekir.

Şura'nın önemine, bu konudaki açık delillere ve Hz. Ömer'in (r.a) sözüne rağmen, eğer konu kendisini ilgilendiren tüm kesimler tarafından ele alınması mümkün değilse veya Sakife

olayındaki koşullar tekrarlanırsa, Emir tarafından sözün birleştirilmesi önceliklidir. Eğer böyle durumlarda Emirlik ancak, konu kendisini ilgilendiren herkesle istişare edilmesinin ardından kuruluyor olsaydı, Hz. Ömer (r.a) Hz. Ebubekir'e, istişare gerçekleşmeden biat etmezdi. Ebubekir de aynı şekilde biatı kabul etmek için elini uzatmazdı. Sahabelerin (r.anhum) hiçbiri biat etmezdi.

Eğer bu zamanda mutlak temkin İslam emirliğinin kurulmasının şartı olsaydı, bir İslam devleti asla kurulamazdı. Çünkü herkes biliyor ki düşman, büyük askeri üstünlüğü ile her devlete saldırabilir ve hükümetini düşürebilir. Bunu Afganistan'da gördük. Aynı şekilde Baasçı Irak hükümetini de düşürdüler. Devletin düşmesi, işin sonunun geldiği ya da Müslüman cemaatinin ve liderinin düştüğü anlamına gelmez. Kâfirlere karşı, Irak'ta, Afganistan'da ve Somali'de olduğu gibi cihadın sürmesi gerekir. Her kim Uhud ve yüreklerin ağza geldiği Ahzab gününü, aşiretlerin basıldığını, ilk İslam devletinin başkenti Medine'nin kuşatıldığını, Allah Rasulü'nün (s.a.v) vefatından sonra çok azı dışında Arap Yarımadası'nın dinden döndüğünü bir düşünürse, imama biat etmek ya da bir İslam devletinin kurulması için mutlak temkinin şart olmadığını görür.

Kendisine biat edilen İslam emirliği liderlerine, "Senin sözünü dinlemiyoruz, sana itaat etmiyoruz, çünkü düşman hükümetini düşürebilir" denmesi doğru olmaz. Körfez ülkelerinde, özellikle de Kuveyt'te yaşayanlardan bu gibi konularda problem çıkaranların hiçbiri, Baasçılar hükümetlerini düşürdüğünde buna benzer sözler söylememiş, seslerini çıkarmamışlardı. Aksine seçilmiş sözcüleri yüksek sesle şöyle diyordu: "Biz şeriattan yanayız." Yani Allah Teâlâ 'nın şeriatına karşı olan Kuveyt'i yöneten El-Sabah ailesi ileler! Oysa onlar (El-Sabah ailesi) Kuveyt konusunda az ya da çok hiçbir söz hakkına sahip değildir.

Müslüman kardeşlerim! En büyük vaciplerden biri, tevhid kelimesi altında sözlerin birleştirilmesi olduğu gibi, bunu yapmamak da en büyük kebirelerden (büyük günahlardan) biridir. Çünkü bu halde din Allah'ın olmaz, yollar güvenli olmaz, fitneler bastırılmaz, güvenlik sağlanmaz, komplolar başarısız kılınamaz, ümmetin evlatlarından mücahit cemaatlere katılanların birçoğunun disiplini sağlanamaz. Bunun gibi daha birçok önemli konu, ancak Müslümanların bir cemaati ve bir imamı varsa çözülür.

Eğer cemaatten bir karış ayrılık çıkaranın boynundan İslam bağı çözülüyorsa, bir müslümanın cemaatin kurulmasını uzun zaman geciktirmesine nasıl müsaade edilir? Hâlbuki bu yüz milyonlarca müslümanın cahil, tağut rejimlerin gölgesinde yaşaması anlamına gelir. Bunun da dinde fitneye yol açıyor olması yeter. İş çok önemli, büyük ve tehlikeli! Ertelenmesi caiz değildir. Öyle ki kelimenin birleştirilmesi üzerine, İslamın izzeti, Müslümanların dünyada zaferi, ahirette de Allah'ın izni ile kazancı ve felahı bina edilmektedir. Irak'taki Müslüman kardeşlerim; tedirginlik duyanlar, mücahit liderlere senelerden beri defalarca birleşme çağrısında bulundu. Birleşen birleşti, çekinen çekindi. Mücahit cemaatlerin liderleri ve Şura Meclisi üyeleri bu yıllar boyunca kaybedilenleri telafi etmek için ciddi bir şekilde hareket etti. Haçlılarla mürtedlerin kampanyasına karşı mücadele yolunda mücahitlerin tümünün bir bayrak altında birleştirilmesi için çalıştılar, bu vaciptir. Allah Teâlâ bize birlik olmayı emretmiş, bizi ayrılıktan nehyetmiştir. İşte siz küresel ve yerel küfrü tüm can sıkıcılığı ile toplanmış olarak görüyorsunuz. Hergün tağutun kurdu, sürüden ayrı olan koyunlardan yiyor. Eğer o mücahit kardeşlerin yerinde başkası olsaydı, tüm liderlerin bir cemaat altında toplanması mümkün olmazdı. Oysa bu şer'i bir gereklilik ve farzdır.

Allah Rasulü şöyle buyurmaktadır: 'Sen Müslümanların cemaatine ve imamına bağlan.' Bu mümkün değilse Büyük Müslüman Cemaati'nin kurulması, Müslümanların ve Mücahitlerin birleşmesine bağlıdır. Bu birleşme de grupların hakka bağlanıp dürüst olmaları ile mümkündür. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Ey iman edenler, Allah'tan sakının ve doğru (sadık) larla beraber olun.'

Küresel ve yerel küfür kampanyalarını takip edenler, bu kampanyaların birinci derecede Irak İslam devletini hedef aldığını görür. Amerika arka arkaya aynı şehirlerde operasyonlar düzenliyor. Sadece Diyala'da 6 aydır süren bir operasyon var. Aynı şekilde Musul ve Selahaddin'de ordu, polis ve ulusal muhafızlar tarafından yürütülen operasyonlar olduğu gibi, Sadr ve El-Hekim militanları tarafından da mücahidlere karşı çeşitli operasyonlar yürütülmektedir. Ümmete ve millete ihanet eden Tarık El Haşimi önderliğindeki Dırar sahveleri[36], partileri ve cemaatlerinin yanı sıra istisnasız tüm komşu ülkeler de Irak İslam devletini hedef almaktadır. Bunların dışında bir de Riyad yöneticilerinin, âlimlerinin ve medyasının yürüttüğü basın kampanyaları vardır ki bu kampanyalarla da Irak İslam devleti karalanmaya çalışılmaktadır. Irak İslam devletindeki mücahitlere karşı yürütülen tüm bu vahşi operasyonlara karşın, onlar yine de Hakka en bağlı olan Varaka b. Nevfel'in kendisi hakkında 'Senin getirdiğinin bir benzerini getiren herkese düşmanlık edilmiştir dediği Allah Rasulü'nün (s.a.v) yöntemine en sıkı sarılan kimselerdir.

36 ABD Irak direnişini kırmak için Irak'lı Sünni aşiretleri orduya alıp büyük paralar teklif etmiştir. Bu aşiret üyelerinin toplamı 90 bin kişidir. Sahve, yani Uyanış Konseyleri olarak isimlendirilen bu silahlı güçler daha önce birbirinden farklı gruplar halindeydi.

Ebu Ömer El Bağdadi[37] ve kardeşleri dinleri üzerine pazarlık edip yarım çözümlere razı gelen ya da düşmanla yolun ortasında buluşanlardan değildirler. Aksine onlar Hakkı haykırıp tüm mahlûkat öfkelense de Yaratanı razı edenlerdir. Allah yolunda kimsenin azarlamasından korkmazlar. (Biz onları böyle görüyoruz, doğrusunu Allah bilir.) Ayrıca istisnasız, İslam dünyasının hiçbir başkentindeki hiçbir hükümete de yalakalık yapmamaktadırlar. Dinin zaferi için müşrikleri dost edinmeyi kabul etmediler. Çünkü çok iyi biliyorlar ki bu din Allah Teâlâ'nın dinidir. Yardımcıları da Allah Teâlâ ve kullarından isteyip seçtiği kimselerdir.

Allah Teâlâ dinine yardım etmek için kendisine ortak koşmamızdan ganidir, buna ihtiyacı yoktur. Zaten dinin, müşrik, tağut yöneticilerin ve imamlarının dost edinilmesiyle zafer kazanması imkânsızdır. Zira bu hususta Peygamberimiz (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: 'Ey evlatçığım! Sana bazı kelimeler öğreteceğim. Allah-u Teâlâ'yı muhafaza et ki, Allah da seni muhafaza etsin. Allah-u Teâlâ'yı muhafaza et ki, O'nu sana yönelmiş bulasın. İstediğin zaman yalnız Allah'tan iste. Yardım dileyeceğin zaman da yalnız Allah'tan yardım dile.

Bil ki! Eğer bütün ümmet sana fayda vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana fayda veremez. Ve eğer bütün ümmet sana zarar vermek için toplansa, Allah'ın

37 El-Kaide tarafından İlan edilen Irak İslam devleti'nin lideri Ebu Ömer El Bağdadi Zerkavi'den sonra örgütün başına geçmiştir. ABD defalarca Bağdadi olduğunu iddia ettiği bazı kişileri televizyonlara çıkarıp itiraflarını yayınlamış, bu itiraflar özellikle Şia medya tarafından gündeme getirilip propaganda kampanyaları düzenlenmiştir. İtiraflarda Şii camilerinin de El-Kaide tarafından bombalandığı özellikle vurgulanmıştır. Ancak daha sonra bu kişilerin El-Kaide lideri olmadığı Bağdadi'nin 2010 yılında bir çatışmada yaşamını yitirmesi sonucu ortaya çıkmış, Irak hükumeti ve ABD yetkilileri Bağdadi diye medyaya sunulan bu itirafçılar hakkında bir açıklama yapmamışlardır.

senin için yazdığından başka sana zarar veremez. Kalemler kaldırıldı ve sayfalar kurudu.'

Eğer Irak İslam devletinin liderleri bazı cemaat ve partilerin yaptığı gibi ellerini, kendilerine destek olsunlar diye komşu devletlerden birinin elinin üzerine koymuş olsalardı, durum şimdikinden başka olurdu. O ellerini koyanların bütçeleri, onlar hatta yüzlerce milyon... Onlar devletlerin kendilerini desteklemesi nedeniyle ölçülerini ve özgürlüklerini kaybettiler. Diğerlerinin ise rızıkları oklarının altında! Ve bilseler bu en hayırlı rızıktır. Amerika ve evliyaları, destekçi ülkelere baskı yapmaya görsün, bu baskı direkt bu direniş başkanına ya da cemaat liderine intikal ediyor. Nitekim insanlar bu durumu Lübnan'da apaçık gördü. Onurdan, izzetten, Filistin'den ve zaferinden bahseden o kulakları çınlatıcı konuşmadan, iradesini tüm dünyaya dayatacağına dair meydan okumalardan sonra Amerika'nın aracı olan inançsız BM'nin 1701 nolu kararı kabul edildi. Bu kararın özü, Haçlı ordularının Lübnan'a girmesini kabul etmekti. Bu orduların Amerikan Siyonist ittifakının bir yüzü olduğu apaçık ortada değil midir? Ancak Hizbullah Genel Sekreteri Hasan Nasrullah[38] insanları aptal yerine koydu ve bu kararı memnuniyetle karşıladı. Dürüst mücahitlerin önünde sınırları kapatıp Yahudileri korumak için geldiklerini bildiği halde, onlara işlerini kolaylaştıracağı vaadinde bulundu. Nasrullah bunları daha önce bahsettiği temiz, saygın, mal sahibi destekçi ülkelerin isteği doğrultusunda yaptı. Şimdi, Sedat, Hüseyin İbn Talal Yahudilere karşı mücahitlerin önünde sınırların kapatılmasını güvence altına alan anlaşmaları kabul ettiklerinde hain oluyorlar da (öyle olduklarından şüphe yok) Hizbullah'ın Genel Sekreteri buna benzer bir kararı onayladığında şerefli mi oluyor? Sonra

38 Hizbullah, İsrail ile giriştiği Temmuz savaşı sonunda BM'nin Lübnan'a işgal sayılabilecek şekilde yerleşip İsrail sınırını korumasını kabul etmiştir.

insanlar Hizbullah'ın Lübnan'daki insanların çoğunu Amerikan işbirlikçisi diye suçlarken, Amerika'nın Irak'ı işgaline destek olan Muhammed Bakır El Hâkim'e karşı insanları savaşmaktan alıkoymasını ve onu kahraman, şehit ilan etmesini nasıl yorumlayacaklar? Bu apaçık nifak değil midir? Bunlara benzer bir de başka sınıf var ki onlar da finanse eden ve destekçi devletler şiddetli baskı yaptığında hemen ordularını 6 ay tatile çıkarıyor. Hem de süresi uzatılabilen türden tatiller![39] Dünya hiç böyle bir şey duydu mu? Düşman, ülkenin ortasına çökmüş ve ordu tatil yapıyor. İşte bunlar kararlarını finansman ülkelere bağlayanların bazı halleridir. Ancak Emir Ebu Ömer el Bağdadi ve kardeşleri gibi özgürler için boyunlarının vurulması, Allah yolunda cihadı ülke yöneticilerinin eline terk etmekten ya da ümmete karşı onlarla tek el olmaktan daha iyidir.

Burada bir mesele söz konusu! İnsanların çoğu Irak'taki mücahit emirlerinin hayat hikâyelerini bilmiyor. Bunun sebebi de savaş koşulları ve bundan doğan güvenlik sorunlarıdır. Ancak ben yine de Irak'taki mücahit emirlerinin hikâyelerinin bilinmiyor olmasını zararlı görmüyorum. Çünkü Emir Ebu Ömer gibilerin doğrulukları, şahitliklerine güvenilir kişiler tarafından onaylanmıştır. Emir Ebu Mus'ab El Zarkavi (Allah rahmet eylesin) ve Savaş Bakanı Ebu Hamza El Muhacir gibilerin doğruluğunu ise Hindikuş Tepesi'nde yıldırım etkisindeki saldırılara gösterdikleri sabır ve sebat ispatlamıştır. Afganistan'daki kardeşleri de kendilerini bilmektedir. (Biz öyle olduklarına inanıyoruz, doğrusunu Allah bilir.) Irak'ta güvenilir şahitler tarafından doğruluğu onaylanmış bir mücahit lidere siretini bilmiyor olma gerekçesiyle biat etmemek ise büyük kötülüklere yol açar.

39 Muteda Sadr ABD ile yaptığı 1 ayı aşkın çatışmalar sonrası İran'a kaçmış ve Mehdi Ordusu'nun tatile girdiğini ilan etmiştir.

Bunların en önemlisi de bir lider altında büyük İslam birliğinin kurulmasının gerçekleştirilememesidir ki bu da yanlış olur.

Son olarak, genel olarak tüm Müslümanları, özel olarak da komşu ülkelerdeki halklarımızı mücahitlerden kendilerine Allah'ın izniyle hayırdan başka bir şey gelmeyeceği yönünde temin etmek istiyorum. Bizler ümmetin evlatlarını savunduğumuz gibi dinini de savunuyoruz. Kâfir Haçlılara ya da gaspçı ajanlarına karşı gerçekleştirilen operasyonlarda kurban giden Müslüman evlatlarının öldürülmesi kasıtlı olarak gerçekleştirilmemektedir. Allah biliyor ki bu bizi çok üzüyor ve biz bundan sorumluyuz.[40] Allah Teâlâ 'ya istiğfar ediyor, kendilerini affetmesini ve geniş cennetlerine sokmasını ve ailelerine da daha büyük hayırlar vermesini niyaz ediyoruz. Bununla beraber, düşmanın sırf kendisine canlı kalkan olsun diye kasıtlı olarak Müslümanların arasında mevzilendiği de bilinmelidir. Mücahit kardeşlerime buradan düşmanın kalkan meselesinde genişleme girişimlerine karşı dikkatli olmaları, operasyonlarının şer'i kurallara uygun; imkân çerçevesinde Müslümanlardan uzak aynı zamanda Allah yolunda cihadı durdurmayacak ve sadece düşmanı hedef alacak şekilde olması çağrısında bulunuyorum.

İşbirlikçi yöneticilerle düşmanlığımızın sona ermesi hususunda ise güvence vermiyoruz. Aksine onların düşürülmesi ve şer'i mahkemeye sevkedilmeleri için gayret ediyoruz. Nasıl güvence verebiliriz ki, onlar ümmetin düşmanlarını dost edinmiş ve ümmete karşı her türlü entrikaya kalkışmışlardır. Ayrıca onlar Allah'ın şeriatının yanına beşeri kanunları kattılar. Filistin'i

40 Ladin sivillerin öldüğü saldırılardan oldukça üzüntülü olduğunu burada dile getirmiştir. Ladin yaşamını yitirmeden önce Eymen El Zevahiri'ye Camilere ve Pazar yerlerine, hatta öldürülmesi helal olmayan gayrı Müslimlere yönelik saldırıları şiddetle kınamasını emretmiştir. El-Kaide bu saldırıları CIA gibi istihbarat kurumlarının düzenlediğini iddia etmektedir.

özgürleştirmek için en geniş cephelere giden yol onların eli altındayken nasıl kendilerine teminat vermemiz mümkün olabilir.

Bununla beraber Allah'ın izniyle cihadımızı genişleteceğimize dair Filistin'deki halkımızı rahatlatmak istiyorum. Sömürü ülkelerinin koydukları yöneticileri de, Sykes-Picot sınırlarını da tanımayacağız. Vallahi 11 Eylül'den sonra biz sizi unutmadık. Bir insan hiç ailesini unutur mu? Ancak Siyonist varlığın en büyük müttefiki olan küresel küfrün başı Amerika'ya ve kalbine isabet eden mübarek saldırılardan sonra bizler şu anda kendisine ve işbirlikçilerine saldırmak ve özellikle de Irak, Afganistan ve Somali'de savaşımızı sürdürmekle meşgulüz. Düşman Irak'ta işbirlikçileri ile beraber yenilgiye uğrar uğramaz hiç beklemeden mücahit kafileleri arkalarında da Bağdat, Ambar, Musul, Deyali, Selaheddin'den tugaylarla hemen yola çıkıp, Allah'ın izniyle Hıttin'i döndüreceğiz. Arap liderlerin çoğunun, seneler önce Riyad Lideri'nin girişimini benimsemelerinin aksine biz Filistin'in bir karış toprağı üzerinde dahi olsa bir İsrail devletini tanımayacağız.

Bu büyük suçu işlemekle yetinmediler. Dahası insanlar en son olarak bu teslim olanların çobanlarının kendilerini sürü halinde -Amerika'nın daha önce dedelerine yaptığının aynısını yapmak için- güttüğünü gördü. Ancak satışa sunmak değil satmak için! Neyi satıyorlar? Kudüs'ü, Mescid'i Aksa'yı ve şehitlerin kanını! La havle vela kuvvete illa billah! Allah müstahaklarını versin. Böylelikle herkes kimin güvenilir, kimin hain, kimin Yahudilerin oyuncağı olduğunu görmüş oldu. Bizler Hamaslı liderlerin yaptığı ya da Müslüman Kardeşler liderlerinden bazılarının açıkladığı gibi Filistin toprakları üzerinde siyonist varlığı tanıyan uluslararası antlaşmaları da tanımıyoruz. Ellerimizi Hamas ve diğer gruplardan liderlerinin hak yoldan sapmasını

kınayan dürüst mücahitlerin ellerinin üzerine koyarak nehirden denize Allah'ın izniyle Filistin'in özgürlüğü için cihat diyoruz.

Dişe diş kana kan! Ve burada yeminimi bir kez daha tekrar ediyorum, ya sizi yeneceğiz ya da Hamza bin Abdulmuttalip'in tattığını tadacağız.

Son olarak değerli İslam ümmetine sesleniyorum! Ey insanlar, olanlarda sizin için büyük bir ders var. Oyunu ve boş şeyleri bırakın, dinleyin, bilinçlenin, uyanın ve ders çıkarın. İş çok büyük ve tehlikelidir. Nereye gidiyorsunuz? Çatışma kızıştı. Sizin ile hedef alınmanız arasında hiçbir şey kalmadı. Ancak Allah Teâlâ 'nın emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınarak kurtulunabilir. Allah Teâlâ 'nın en büyük emirlerinden biri de yolunda cihattır. Bu emrin yerine getirilmesiyle açık şer bozguna uğrayacağı gibi gizli şer de ortaya çıkacak.

Ey Allah'ın kulları, emanetinizi yerine getirin ve vaciplerinizi de yerine getirmek için harekete geçin. Kardeşleriniz cihat meydanlarında sizin adınıza zorlukların birçoğuna karşı koymaktadır. Şunu bilin ki sahip olduğunuz her şeyle, canınızla, namuslarınızla, topraklarınızla, mallarınızla tehdit altındasınız. Tüm bunlardan daha önemlisi de dininiz tehdit altında. Durum çok ciddi, şakası yok. Şöyle bir atasözü vardır: Bugün beyaz öküzün yemeğini yedim. Yani bugün Bağdat, yarın Şam, Amman, Riyad. Allah'tan hakkıyla sakının ve Allah yolunda kimsenin azarlamasından korkmayın. Mücahit evlatlarınızın istediği, mühimmat alabilmek ve Allah yolunda savaşabilmek için biraz paradır. Bunu da sizden tek bir tüccar bile yapabilir. (Allah'ın izniyle) Böylece küresel küfür ittifakı yenilgiye uğratılabilir. Ne zamana kadar ABD ve işbirlikçilerinden korkacaksınız? Aranızda kölelik ve boyun eğmişlik zincirlerinden kurtulabilecek reşit, ölümü ve belayı hatırlayan, kıyamet günü için azığını hazırlayan bir tüccar yok mu? Zaten herkes

parasız doğdu ve ölürken de kimse parasını yanında götüremeyecek. O zaman tüccar, Allah'tan sakınıp korksun. Ömründen ve malından ahirete ne kaldığını hesap etsin. Peygamberimizi (s.a.v) kendisine örnek alsın. Gizlilik içinde hazırlıklarını yapsın. Peygamberimiz (s.a.v) mağarada saklandığında Kureyşliler kendisini görememişti, sonra da gizlice Ensarın (r.a) yanına göç etmişti. İcap ederse, güvenlik önlemlerini alıp, bunun büyük sevabını da düşünerek göç etsin. Zira bu ameli, düşmanların ümmeti her taraftan sardığı bir vakitte, dinin zaferine ve Hz. Muhammed'in (s.a.v) ümmetinin kurtuluşuna vesile olacaktır. Allah Teâlâ da kendisini, darlık vaktinde bir orduyu hazırlayan ve Allah Rasulü'nün (s.a.v) kendisi hakkında 'Bundan sonra yapacağı şeyler Osman'a bir zarar vermez' buyurduğu Hz. Osman'ı (r.a) şereflendirdiği gibi şereflendirecektir.

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Allah yolunda infak edin ve ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. İhsan edin, şüphesiz Allah ihsan edenleri sever.'

Bir diğer ayette de şöyle buyurmaktadır: 'Sizden, Fetih'ten önce infak edip, savaşanlar (diğerleriyle) eşit değildir. Onların derecesi, daha sonra infak edip savaşanlardan daha büyüktür. Allah, hepsine en güzelini vaat etmiştir. Allah, yarattıklarından haberdardır.'

Onurlular gibi olamıyorsanız onlara benzeyin.

Zira onurlulara benzemekte kurtuluş vardır.

Dürüst mücahitlerin, özellikle de Filistin, Irak, Afganistan, Mağrip ve Somali'dekilerin desteklenmesi tüm ümmeti ilgilendiren bir projedir. Zira bu mücahitlerin desteklenmesiyle, ümmete tamah eden tüm düşmanların karşısındaki ilk savunma hattı oluşturulacaktır. Bu savunmada dininin, dünyasının ıslahı, izzeti ve selameti vardır. Bu savunmada her taraftaki güvenlik

söz konusudur. Evet, bu proje askeri, sosyal, ekonomik güvenliğinizi, petrolünüzü, servetlerinizi, inişli çıkışlı dolara bağlı olduğu için kaybetmekte olduğunuz paralarınızı korumanızı kapsamaktadır.

Mücahitlerin desteklenmesi ayrıca ümmetin Filistin'i kurtarması projesidir. Allah'ın izniyle Aksa gülümseyecek, kadın erkek tüm esirleri kurtaracağız.

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'O gün mü'minler sevinir, Allah'ın yardımıyla.' 'Allah emrinde galiptir. Ancak insanların çoğu bunu bilmezler.'

Son duamız, Elhamdulillahi Rabbilalemin...

Filistin'i kurtarmak için pratik yollar (13.06.2009)

Bismillahirrahmanirrahim

Hamd Allah'adır, O'na hamdediyoruz. O'ndan yardım istiyor ve yine O'na istiğfar ediyoruz. Nefislerimizin şerrinden amellerimizin kötülüğünden Allah'a sığınıyoruz. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa ona hidayet verecek yoktur. Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resulüh.

Müslüman ümmetim: Bu konuşmamın konusu mübarek topraklardaki halkımıza yardım etmek için ne yapmamız gerektiğidir. Zira onlara yardım etmek için çok geç kaldık. Bu da davalarımıza zarar verdi ve daha da zorlaştırıp karmaşıklaştırdı.

Biz geçici sahte güvenlik içindeyken Filistin'deki halkımız ne zamana kadar korku içinde kalacak? Bizler nimetler içinde, Gazze halkı ambargo altında; bu durum ne zamana kadar sürecek? Onların kalpleri, Arap liderlerinin işbirliğiyle beyaz fosfor bombalarının yaktığı ciğerlerparelerine yanarken biz ne zamana kadar oturacağız? Gazze'deki halkımızın bu halleri en sert

adamları bile ağlatmıştır. Bu ağlama ancak büyük bir şey içindir. Onların ağlamaları bu noktada sözlerin ağırlığını ifade etmede binlerce konuşmadan daha etkilidir.

Gazze'de annelerimizin ya da kardeşlerimizin herhangi bir kurşun ya da şarapnel parçası kendilerine isabet etmeden ya da ambargodan ötürü olmaksızın ölmeleri şaşılacak bir şey değildir. Eğer evlat duruyorsa ülkenin ambargo altında olması kaybedilmiş bir günden başka hiçbir şey değildir. Anne kralları ve sahip oldukları her şeyi yavrusundan daha değersiz görür. Ancak Yahudilerin elindeki Amerikan uçakları bombalar ve döner. Sonra aralarında o annenin çocuğu da olmak üzere mahallenin çocukları kaçırılır. İşte bu durum annelerimizi ve kardeşlerimizi korkudan titrer kılmaktadır. Canları neredeyse nefeslerinin sayısınca çıkar. Haber görmek gibi değildir. Evlat acısını ancak ciğeri kaçırılan, bombalanmayı ancak buna sabreden bilir, intikam alacak bir Mutasım bile yok!

Dikkat edilmesi gereken bir nokta vardır ki o da Gazze'deki halkımızın öldürülmesine katılanların, halkı tarafından gururla reddedilirken övülüp 'Gazze'nin umudu' diye vasıflandırılması psikolojik yenilgi, millete, ümmete, şehitlerin kanına ihanettir.

Müslüman ümmetim: Filistin'in işgal edilmesinin üzerinden 90 seneden fazla zaman geçti. Hıristiyanların ve Yahudilerin elinde iki acıyı (fakirlik ve ömrünü geçirme) yaşadı. Aralarında gösteri ve festivallerin tekrar edilmesi de olmak üzere harcanmış eski çabalara karşın işgal devam etmektedir. Filistin'in özgürlüğü yolunda önüne pratik adımlar koymak için senden sadece birkaç dakika istiyorum ümmetim! Yükümlülükten kurtulmak, ümmeti ayaklandırmak için bunu istiyorum.

Acı da olsa doğruyu söylemek gerekir ve bu doğrunun ağır da olsa zayıfa da şereflisine de uygulanması gerekir. Aksi takdirde yol helak yoludur dikkat edin! Allah Resulü şöyle buyurmuştur**:**

'Sizden öncekiler şu sebeple helak oldular; onlar, şerefli bir kimse hırsızlık yaptığı zaman serbest bırakırlar, güçsüz bir kimse hırsızlık yapınca da ona ceza uygularlardı. (müttefekun aleyh)

Müslüman ümmetim: Haykırılması gereken acı gerçeklerden biri şudur: Gazze'deki halkımızı kurtarmak ve ambargoyu kırmak için biz ne kadar gayretli olsak da bu konuda bizden daha gayretli olanlar vardır. Yani Filistin'in diğer kesimlerinde kalan kardeşlerimiz. Bu kesimlerin arasında Batı Yaka da yer almaktadır. Bu rağbet ve gayretlerine karşın aile ve akrabalarına yardım edememişlerdir. Bunun sebebi de çok açıktır. Ülkeleri işgal altında ve Siyonist askerlerle Abbas yönetimindeki Sulta'nın askerleri Gazze'deki kardeşlerine yardım etmelerini engellemektedir.

Aynı sebep bizim de Gazze'deki kardeşlerimize yardım etmemizin önündeki engeldir. Acı gerçek, ülkelerimizin içten işgal edilmiş olmasıdır. Arap Siyonist bölge liderleri düşmanlarımızın ajanları ve oradaki zayıflara yardım etmemizi engelleyen askerleridir.

Ülkelerimizin liderlerinin, askeri ve sivil ordular (ki bu daha önemli ve daha tehlikelisidir ve başlarında da kötü âlimlerle aydınlardan ve gazetecilerden kiraladıkları kimseler gelmektedir) tarafından desteklenen yöneticileri yararına işgal altında olduğunu anlamazsak ümmetimiz kontrol iplerini eline geçirip yöneticilerden ve adamlarından uzak bir şekilde hareket ettirmekten aciz kalır. Onlar ki ümmeti yanıltmakta, yenilgi ruhunu yaymakta, yöneticilerin arkasından yürünmesi için çeşitli şekillerde bunu uygulamaktadır. Yönetimi gasp etmeyi, isteyerek ya da istemeyerek iradeyi zorla elden almayı sürdürüyorlar.

Eğer bu konuyu umursamaz ve bunların gerçeğini ortaya koymaz, onlara karşı dikkatli olmaz, onları indirip iktidarlarından

kurtulmaya çalışmazsak Filistin'i kurtaramayız. Bir şeyi kaybeden onu vermez. Biz de böylece mübarek topraklar işgal edildiğinden beri içinde bulunduğumuz kısır döngüde dönüp durmaya devam ederiz.

İslam ümmetim: Filistin'deki durumlara bakan bir kimse, zorluğuna rağmen cihadın gayesini yerine getirebilmek için gerekli malzemelerin hala tamamlanmaya ihtiyaç duyduğunu görür. Özellikle oradaki halkımıza uygulanan ambargo, zaman zaman imzalanan ateşkes antlaşmaları ile geçen onlarca yıldaki durumun gerçekliği bunu teyit etmektedir. Bu nedenle, oradaki halkımızla yardımlaşmak için ambargoyu kırmaları gayesiyle mücahitlerden yeterli ölçüde kuvvet oluşturulmalıdır. Arap çemberi ülkelerinin hepsinin de Filistin'le sınırları mücahitlerin hareketini engellemek için kapalıdır. Hatta bunlardan Lübnan sınırındaki Filistin'in kuzey cephesi istisna idi. Ancak Hasan Nasrullah ve partisi bu cepheyi, Yahudileri koruması için binlerce Haçlı kuvvetinin girişine izin veren 1701 No'lu kararla kapattı. Öyleyse bu davada Hasan, Hüsni ve oradaki halkımızı kuşatan diğer Arap tağutlar arasında hiçbir fark yoktur.

Yukarıda geçenlere binaen: Öyleyse çember ülkeler dışında mücahitlerin hareket edebileceği ve oradan sınırları kuvvetlice açıp mübarek Aksa'daki halkımıza ulaşabilecekleri ülkeler aranmalıdır. Aksa'nın kurtarılmasındaki isteklerinde samimi olanlar için Irak'taki mücahitlerin her türlü imkânla desteklenmesi çok değerli ve nadir bir fırsattır. Zira Mezopotamya topraklarını işgal etmiş; Siyonistlerin en büyük müttefiki hezimete uğratılarak iki vacip birden yerine getirilmiş olacaktır. Sonra oradan Ürdün'e geçilir. Nitekim orası en iyi ve en geniş cephedir. Nüfusunun yarısını ülkelerinden göç ettirilen Filistinliler oluşturmaktadır. İkinci çıkış da Ürdün'den Batı Yaka'ya ve çevresine

olacak, oradan sınır kuvvetle açılacak ve böylece Allah'ın izniyle nehirden denize Filistin'in kurtulması için gerekli malzemelerin temini sağlanacaktır. Bu, büyük kısmı silahın gücünü kırmaya ve düşmanı yaralamaya yaramayan boş sözler ve işler yapmaktan öte şer'i ve pratik gerçekçi yoldur.

Uzun ambargonun ortasında Gazze'de soykırım uygulanırken sorumluluktan kaçarak bu kadar oturmak, bu kadar boş yere vakit geçirmek yeter! Bu önemli tarihi bir olaydır. Sınıflandırıcı bir felakettir. Müslümanlar ile münafıkların arasının ayrılmasının zorunluluğunu göstermektedir. Gazze'den sonraki hâlimizin önceki hâlimiz gibi olmaması gerekir. Aksine hakkın tahakkuku ve batılın iptali için ciddi bir çalışma ve cihat için hazırlık söz konusu olmalıdır. Gazze Halkı'na karşı düşmanla işbirliği yapan herkesten beri olduğumuzu göstermemiz gerekir. Bu işbirlikçilerden beri olduğunu ortaya koymak nafile işlerden değildir. Aksine tevhidin rükünlerinden biridir. Müslümanlara karşı kâfirlere yardım etmek milletten çıkaran en büyük küfürdür. Allah Teâlâ 'nın şu ayetlerini okuyun: 'Ey inananlar! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdırlar. Sizden kim onları dost edinirse kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah zâlimler topluluğunu doğruya iletmez.' (Maide, 51) 'Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. O halde kim tâğûtu tanımayıp Allah'a inanırsa, kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.' (Bakara, 256) Bu olay hepimiz için bir sınavdır. Bu sınavda hidayete tabi olanlar kurtulur. Sapan ve haddi aşan da kaybeder.

Bu alanda Müslümanların kapasitelerini harekete geçirecek dürüst liderlere ihtiyacımız bulunmaktadır. Çünkü ümmet liderleri konusunda korkunç bir iflas hali yaşamaktadır. Büyük

kısmı başlarında birinci ya da ikinci sınıf derecesinde olmasa da üçüncü ya da dördüncü sınıf düzeyinde kendilerini güvenli kıyılara götürecek kral ve başkanlar olduğunu düşünse de hakikatte bu büyük bir yanılsamadır. Dahası sorunun ana kaynağıdır. Diğerlerinin yanı sıra Filistin'in 90 yıldır işgal altında kalması, kaynakların çokluğuna karşın fakirlik, cehalet ve hastalıkların yaygınlığı buna açık delildir. Bu nedenle de gemi ne kadar büyük ve güzel olursa olsun güvenilir bir kaptanı yoksa güven kıyısına ulaştırmayacaktır.

İlk sınıf liderlerin durumlarını ve düşmanlarımızı takipçiliklerini öğrendik. Ancak bundan daha acı ve kötüsü bunların kendilerinden sonra gelen birçoklarını da kendi yollarında eğitmeyi başarmış olmalarıdır. İkinci sınıf liderler eğer batıla karşı içlerindeki yalakalığı ve itimat etme duygusunu değiştirmezler ya da değiştirilmezlerse Ümmet Aksa'yı özgürleştirme yolunda ilerleyemez. Çünkü onlar, ümmetin içinde bulunduğu bu labirentten çıkması önünde yollarına dikilmiş engellere dönüştü. Onların örneği, başında yöneticilerin, onun ardında da ikinci sınıf liderlerin ve onlara yakın kimselerin trenleri bulunan tren yolu gibidir. İki tren de Filistin'i kurtarma yolunda onlarca yıldır durmuş bir şekilde beklemektedir. Aksa'ya bu iki treni ortadan kaldırıp aşmadıkça yol yoktur. Bunun gerçekleşmesi de Müslümanların büyük kısmı uyanmadan zordur. Fanatik vatancılıktan, şahıslara, yöneticilere, âlimlere ya da belli İslami Cemaat liderlerine aşırı bağlılıktan kurtulmaları gerekir. Aynı şekilde onlara (kötü yöneticilere) nasihatın önünü kesmekten ve her şeyden onları sorumlu tutmaktan vazgeçmelidirler.

Eğer bunu yapmazlarsa onlar da bizden önce helak edilen kavimlerin yolu üzerine yürüyorlar demektir. Zaten bunun için ümmet onlarca yıldır zulüm labirentleri içindedir. Onlar Allah

Resulü'nün (s.a.v) şu hadisini hiç anlamamış gibi görünüyorlar: 'Allah'a yemin ederim ki, şayet Muhammed'in kızı Fatıma çalsa idi, elbette onun elini keserdim.' (müttefekun aleyh)

Yolu düzeltmek için nasihat ruhunun içimize işlemesi gerekir. Hakkın selameti de vatanların, şahısların, partilerin ve cemaatlerin selameti demektir. Herkesin bazı sözleri dinlenir bazısı dinlenmez, ancak 'din nasihattir' buyuran Allah resulü bundan müstesnadır.

Evet doğru! Zira nasihati kaybedersek dini de kaybetmiş oluruz. Bunu da bizim kaybolmamız takip eder. Şu an içinde bulunduğumuz durum budur. Hz. Ömer (r.a) şöyle buyurmuştur: 'Allah Teâlâ bizleri İslam'la şereflendirdi. Bundan başka şeref ararsak, Allah Teâlâ bizi zelil eder.' Ey basiret sahipleri ibret alın!

Liderlik konusuna tekrar dönersek: Aksa'nın özgürleştirilmesi için bu büyük olaylara ayak uydurabilecek seviyede olan; gerçek, dürüst, bağımsız, güçlü ve güvenilir liderlere ihtiyaç vardır. Bu liderler şer'i fıkıh ile vakıî fıkha aynı anda vakıf olup İslam dünyasının dört bir yanında şubeleri bulunan, ümmete nasihatlerde bulunacak bir heyet kurmalıdırlar. Bu heyetin görevi de bildiri ve mesajları yaymak, ümmetin evlatlarını şer'i ve siyasi açılardan genel bir şekilde bilinçlendirme olmalıdır. İşte o vakit akıllar cehalet ve gafletten, nefisler de düşmanlarımıza boyun eğen yöneticilere boyun eğip itaat etmekten kurtulur.

İçinde yaşadığımız gerçekliğin tehlikesinin boyutunu, bu tehlikenin varlık göstermesinde yöneticilerin ve yardımcılarının rolünü bilmek kendimizi korumak için bir güç oluşturmanın ve bu karanlık gerçekliği değiştirme adına hareket etmenin ilk adımıdır. Bu noktada şer'i fıkhın içinde bulunulan gerçekliğe uygulanması gereği ortaya çıkmaktadır. İşte o zaman kötü

durumları düzeltmek ve ümmetimize karşı saldırıyı ortadan kaldırmak için yaptığımız girişimler doğru yol üzerine düzene girer.

Bu heyetin üyeleri yöneticilerin heyetlerine müdahale etmediğinden emin olmalı ve tüm yöneticilerden beri olduklarını ilan etmelidirler. Aynı şekilde bu yöneticiler –şu anda ülkelerimizin birçoğundaki heyetlerde olduğu gibi- kötü âlimlerin aralarına sızma ihtimaline karşı da dikkatli olmalıdırlar. Bu heyet üyelerinin üzerlerine düşen görev, cihadın –kâfi derecede güç ve sayıya ulaşılana dek- farzu'l ayn olduğunu ve bazı ilim ehlinin Gazze olayları ile ilgili yayınladıkları fetvaları (Müslümanlara karşı düşmanlara yardım edip destek verenlerin İslam'ı iptal eden suçlardan birini işlemiş olduklarına ve bunun sonucunda uygulanması gereken hükümlere dair verilen fetvalar) teyit etmek için bu konularla ilgili şeriat hükümlerini yaymalarıdır.

Bu alanda, tamamlanıp geliştirilmesini rica ederek âlimler ile davetçilere bazı öneriler sunuyorum. Bu önerilerin en önemlileri ise şöyle:

Birincisi: Âlimlerin, davetçilerin, düşünürlerin, dürüst; ümmetlerine nasihatte bulunan yazarlarla en önemli eserlerinin isimlerinin yazılı olduğu bir liste hazırlanarak ümmete yayılması. Bu eserlerin içinde bazı hatalar bulunabilir. Bu sorun değil. Bunlara dikkat edilip bu konuda nasihat verilebilir. Aksi taktirde bize onların dışındakilerden başka âlim kalmayacak. İslam metoduna bağlı dürüst liderliklerin ortaya çıkması için çalışmak gereklidir.

İkincisi: Ümmetin düşüncesinde ve hayatında şer'i mefhumların düzeltilmesi gerekir. Faydalı kitaplar bulunmaktadır. Bunların bazıları şöyle: Abdurrahman Bin Hasan Al El-Şeyh'in Fethu'l Mecid isimli kitabı. Bu tevhidin bilinmesi ve aralarında mezar ve saray şirkleri de olmak üzere şirke karşı dikkatli olunması açısından oldukça önemli bir kitaptır. Şeyh

Muhammed Kutub'un Düzeltilmesi Gereken Kavramlar ve Biz Müslüman mıyız? isimli kitapları, Şeyh mücahit Nasır bin Hamad El-Fehed'in (Allah Riyad hapishanelerindeki esaretinden kurtarsın) Amerika'ya Yardım Eden Kimsenin Küfrünün İzahı.

Bunların dışında; İslam Terazisinde Suudi Rejimi başlığını taşısa da genel olarak İslam dünyasındaki rejimlerin tümünü değerlendiren beşinci bir kitap daha bulunmaktadır. Faydalı birçok kitap Tevhid ve Cihad Sitesi gibi internet sitelerinden kolaylıkla okunabilir.

Üçüncüsü: Ortada şer'i terim ve isimlerin değiştirilip köreltilmesi için yapılan bir savaş vardır ve ümmetin bu hususta dikkatli olması gerekir. Bundan gaye Allah'ın haram kıldıklarının rahatça uygulanabilmesidir. Bunun ortaya çıkarılması, şer'i isim ve lafızların yayılması gerekir. Bu saptırmalara örnekler:

Haram olan faize fayda, faizle çalışan bankalara da ticari banka ismi verilmesi.

Haram olan içkiyi helal kılmak istediklerinde ona ruhi meşrubat ve ona benzer isimler verdiler.

İslam'ın zirvesi olan cihada karşı savaşmak istediklerinde onu şiddet ve terör diye isimlendirdiler.

İmanı bozan suçları (el-nevakız'ul İslam) işleyip Allah düşmanlarını dost edinmek istediklerinde riddet haddini ortadan kaldırdılar ve bu haddin uygulanması çağrısında bulunan herkesi 'tekfirci' diye vasıflandırdılar.

Kâfir, mürted, zındık, münafık başka isimlerle isimlendirilir, şer'i terimlerden kaçılır oldu. Aynı şekilde Yahudi ve Hıristiyanların Filistin, Irak, Afganistan, Veziristan, Somali, Keşmir, Filipin, Çeçenistan'daki kardeşlerimizi öldürdüğü bir vakitte 'dinler arası diyalog', 'fikir ve ifade özgürlüğü', 'barışçıl bir şekilde bir arada yaşama', 'dost ülkeler', -Haçlı gemilerinin desteklenmesi

için- 'olanak sağlama sözleşmeleri' gibi aldatmacalar ortaya çıktı. İsim ve terimlerin değiştirilip ümmetin kandırılması oldukça geniş bir bölümdür. İzlenip gerçeğinin, yayıcılarının ortaya konması gerekir.

Dördüncüsü: Münafık düşmanlarımızdan ve araçlarından oluşan bir liste yapılmalıdır. Bu listede özellikle; gazete gibi basın organlarının, kitap, dergi, radyo, televizyon isimlerinin yer alması gerekir. Bu araçların en tehlikelileri BBC İngiliz Kanalı ile bu kanalın kardeşi olan El-Hürra ve El-Arabiya kanallarıdır.

Aynı şekilde Müslümanlardan farkında olmadan düşmanlarımızın çıkarlarına hizmet edenlerin (kötü haberler yayıp ortalığı karıştıranlar, geride kalanlar ve terslik çıkaranlar gibi) de bir listesi hazırlanmalı ve dikkatli olmaları için mümkün her türlü vesileyle ümmete yayılmalıdır. Bu da şer'i kurallara göre yapılmalıdır. Burada Allah Teâlâ 'nın şu ayet-i kerimesini hatırlatıyorum: 'Ey iman edenler! Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan, adalet ile şahitlik eden kimseler olun. Bir topluma olan kininiz sizi adaletsizliğe itmesin. Adil olun. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.' (Maide, 8)

Münafıkların hakikatinin ortaya konması Kur'ani bir yöntemdir. Aynı şekilde âlimler münafıkların ve bidat ehlinin ortaya konmasının vacip olduğu üzerinde ittifak etmişlerdir. Örneğin İmam Ahmed'e (Allah ona rahmet etsin) 'namaz kılıp oruç tutan ve itikâf eden bir kimse mi senin için daha sevimlidir, yoksa bid'at ehli hakkında konuşan (onların gerçeğini ortaya çıkaran) mı diye sorulduğunda kendisi: 'Eğer kalkıp namaz kılmış, itikâf etmişse bu kendisi içindir. Eğer bid'at ehli hakkında konuşmuşsa bu Müslümanlar içindir. Dolayısıyla ikincisi daha iyidir' cevabını vererek sözünü bitirmiştir.

Bugün ümmetin; özellikle de Gazze savaşının ardından her düzeydeki münafıkları bilmesi çok gereklidir. Öyle ki Allah Teâlâ'nın 'Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider. Konuşurlarsa sözlerine kulak verirsin. Onlar sanki elbise giydirilmiş kereste gibidirler. Her kuvvetli sesi kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandır, onlardan sakın! Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan) çevriliyorlar! (Münafikun, 4) ve 'Ey peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihad et ve onlara karşı çetin ol. Onların varacakları yer cehennemdir. Ne kötü bir varış yeridir orası!' (Tevbe, 73) ayetlerinde buyurduğu gibi onlara karşı dikkatli olup mücadele etsinler.

Sözün özü: Kesinlikle dürüst liderler, şer'i ve siyasi bir bilinçlenme, Allah yolunda cihad, münafıkların hakikatinin ortaya konması ve mü'minlerle arasının ayrılması gerekir. Aslında bu ayırma işi yöneticiler tarafından yapılmıyor değildir. Zira ellerindeki adamlarının sayısı yüzbinleri bulan emniyet birimleri ümmetine nasihatte bulunanları gözetleyip casusluk yapmakta, kendilerine karşı savaşmak için isimlerini sıraladıkları ve 'kara liste' adını verdikleri bir liste hazırlamaktadırlar. Bu savaşlarında da; kışkırtma, ayartma, diğerlerinden ayırma, hapse atma, sefer yasağı koyma, takip etme, imajını karalama ve daha ötesi öldürme gibi yöntemler kullanıyorlar. Bütün bunlar sadece ümmete nasihat ettikleri ve yöneticilerin komploları hakkında uyarılarda bulundukları rehberlik minberleri ile aralarını uzaklaştırmak için yapılıyor. Buna karşılık olarak kendileri, âlimleri ve basınları ise ümmeti kandırıp saptırmakla uğraşıyorlar. Düşmanlarımızın listesi hususuna gelecek olursak vaktin darlığından ötürü burada sadece ülkelerimizdeki önderlerini vasıflandırmakla yetineceğim. Bu son olaylarda; özellikle yöneticilerin, âlimlerin, efendi ve büyüklerinin gerçek yüzleri

ortaya çıktı. Özellikle bazı Arap yöneticilerin Haçlı-Siyonist ittifakı ile halkımıza karşı safta durduğu açıkça görüldü. Bunlar Amerika'nın kendilerini 'ılımlı devletler' diye nitelendirdikleridir. İşin doğrusu Endonezya'dan Moritanya'ya İslam dünyası ülkeleri istisnasız iki kısma ayrılmaktadır. Bunlardan ilki eğri olan kısım. Diğeri ise daha da eğri olan kısım. İslam ise bu ülkelerin yöneticilerinin hepsinden beridir.

İlk kısma (eğri olanlara) İslam devleti olmalarının başlangıcında bu devletin yükünü taşıyabilmesi için heykelinin oluşturulup direklerinin dikilmesinde bazı unsurlar yardımcı olmuştur. Bunların en önemlileri imanın sahih olması ve zühtten sonra mü'minler ile münafıkların ayrılmasıdır. Büyük olaylar, büyük belalar; özellikle de savaşlar ve darbeler iyiyi kötüden, dürüstü münafıktan ayırmıştır. Aynen Allah Teâlâ 'nın şu ayet-i kerimesinde geçtiği gibi: 'İki topluluğun (ordunun) karşılaştığı günde başınıza gelen musibet Allah'ın izniyledir. Bu da mü'minleri ortaya çıkarması ve münafıklık yapanları belli etmesi içindi. Onlara (münafıklara), "Gelin, Allah yolunda savaşın veya savunmaya geçin" denildi de onlar, "Eğer savaşmayı bilseydik, arkanızdan gelirdik" dediler. Onlar o gün, imandan çok küfre yakın idiler. Ağızlarıyla kalplerinde olmayanı söylüyorlardı. Oysa Allah, içlerinde gizledikleri şeyi çok iyi bilmektedir.' (Ali İmran, 166-167)

Uhud günü Müslümanların başına gelen en büyük belalardan biri ordunun üçte birinin münafıkların başı İbn Selül'e itaat edip tabi olmasıydı. Aralarında terslik çıkardı ve düşmana karşı savaşmamalarını emretti. Bugün baktığımızda ise ümmetin tüm resmi ordularının bölgedeki münafık yöneticilerin, resmi olmayan tüm orduların da İslami cemaatlerin emri altında olduğunu görüyoruz. Bu İslami cemaatlerin altındaki orduların büyük kısmı da yöneticilerini şer'i veliyy'ül emirleri olarak görüyor ve

onlara karşı ayaklanmayı haram kılıyor. Nasıl da başımıza belalar gelip durmasın? Bu cemaatlerin gerçeği özellikle Gazze ve halkını yalnız bırakmaları sonucu açıkça görülmüştür. Bunlar, cihat etmek için münafıklardan izin bekliyor. Ümmetin gençleri bu kadar da aptal yerine nasıl koyuluyor?

Sahabelerin (r.anhum) Uhud Savaşı'ndan sonra yaptığı gibi bugün de münafıklarla ortalık karıştıranların liderlik ve tâlimat meydanlarından uzaklaştırılması gerekir. Zira o vakit İbn Selül kalkmış ve daha önceden yaptığı gibi –kavminin efendisi gibi bu ilk cemaate tâlimatlar vermede mekanını muhafaza etmek için- Müslümanlara hutbe vermeye kalkmıştı. Ancak sahabeler eteklerinin yanlarından çekiştirerek: 'Ey Allah'ın düşmanı otur, sen buna layık değilsin. Yapacağını yaptın' demişlerdi. Bugün yönlendirme minberlerini çeşitli suretleriyle kaplayanların çoğunun amacı da ümmeti bölgedeki münafık yöneticilerin etrafında toplamak için kandırmaktır. Ancak Filistin'i kurtarmak için savaşa gelince kendilerini (ümmeti) yalnız bırakırlar. Bunların hepsinin yüzlerine ya da telefonla aynen ilk başkanları İbn Selül'e dendiği gibi dememiz en doğrusu olur: Ey Allah'ın düşmanı otur, sen buna layık değilsin. Yapacağını yaptın! Sahabenin İbn Selül'e yaptıkları, bir başka savaşta da aynı şeyi yapmaması için onun gerçeğini ortaya çıkarmak ve Müslüman toplumunda minberden indirmektir. Yoksa ordunun üçte biri yine savaşı bırakır ve aynı musibetler başa gelirdi. Bizim de yapmamız gereken budur. Zira münafıklar ve terk edici, ortalık karıştırıcılar onlarca yıldır aynı musibetleri başımıza getirip durmaktadır.

İşte bunlar bazı öneriler... Temennim ümmetin kurtuluşu için hazırlanacak genel projelere ve ümmetin evlatlarından birçoğunu bağlayan zincirlerin kırılmasına faydası olmasıdır. Öyle ki imandan sonra en gerekli görev olan dünyevi ve dini açılardan

bozgunculuk yapan saldırgan düşmanın defedilmesi görevini yerine getirmek için içlerinden yeterli sayıda yola çıkan olsun! Boyunlarımızın etrafına dolanan kalın zincirlerin ilk halkasının çözülmesi Allah'ın izniyle diğerlerini de çözüp atmamıza yardımcı olacaktır.

Şu anda çeşitli açık cihat sahalarında; özellikle de Irak, Afganistan, Pakistan, Somali ve Cezayir'de fırsat mevcuttur. Allah Teâlâ'dan Müslüman ülkeleri; özellikle de Filistin'in kurtuluşu için çıkış noktası olarak tayin ettiğimiz Irak'ı özgürlüğüne kavuşturabilmek için yolunda cihat ve dinine destekte bizleri muvaffak etmesini niyaz ediyorum.

Son olarak: Sevgili ümmetim, en son olarak kalplerimizin imanı takviye edici unsurlara bağlı, fitne ve nifak ortamlarından uzak olmasının önemini hatırlatmak istiyorum. Bu noktada dillerimizin daima Allah Teâlâ'nın zikriyle meşgul olması, günde bir cüz okuyup okuduğumuz ayetleri düşünmek bize yardımcı olacaktır. Böyle yapmak kalpleri parlatır, zihinleri aydınlatır, gelmiş geçmiş asırlardır müşrik ve münafıklardan oluşan düşmanlarımızın ortak sıfatlarını görmemizi sağlar. Allah Teâlâ'nın şu ayet-i kerimesini okuyun: 'Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, kalplere bir şifâ ve inananlar için yol gösterici bir rehber ve rahmet (olan Kur'an) geldi.' (Yunus Suresi, 57).

Aynı şekilde önerilen kitapların okunmasının, klavuz kitapçıkların takip edilip yayılmasının önemini hatırlatıyorum. Zira bu kitap ve kitapçıklar üzerimize içten dıştan yapılan saldırıların karanlığının ortasındaki yol gösterici klavuzlardır.

Allah'ım, bize hakkı hak batılı batıl olarak göster ve ondan (batıldan) uzaklaşmayı nasip eyle

Allah'ım, bu ümmete itaat ehlinin izzetli, masiyet ehlinin zelil kılınacağı, iyiliğin emredilip kötülüğün engelleneceği bir sonuç nasip eyle

Allah'ım, bize dünyada ve ahirette iyilik ver. Bizi ateşin azabından koru.

Allah'ım, mücahitlere her yerde yardım et. Şehitlerini kabul et, yaralılarına şifa ver, esirlerini kurtar. Muhakkak ki sen her şeye gücü yetensin.

Allah'ım, Haçlı-Siyonist ittifakı ve yardımcılarının hakkından sen gelirsin

Allah'ım, senden başka güç ve kuvvet sahibi yoktur. Katından bir yardımla bizi destekle ve kâfirler kavmine karşı bize yardım et.

Allahümme salli ve barik ala nebiyyina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmain.

Son duamız âlemlerin rabbi Allah'a hamdolsun.

Pakistan'daki kardeşlerimize mesaj (11 / 07 / 2009)

Hamd'in sahibi Allah'a hamdediyor, O'ndan yardım istiyor, O'na istiğfar ediyor, nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüğünden yine O'na sığınıyoruz. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa onu doğru yola sevk edecek kimse yoktur. Eşhedü en la ilahe illallahu vahdehu la şerike leh ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resulüh. Ve sonra...

Pakistan'daki kardeşlerim... Selamun aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh... Ve sonra

Bu konuşmamın konusu Swat Vadisi'nde ve aşiret bölgelerinde ordu ile mücahitler arasındaki savaştır. Allah Resulü (s.a.v)

şöyle buyurmuştur: 'Sizden biri, kendisi için sevdiğini kardeşi için de sevmedikçe gerçek imana eremez.' (Müttefekun aleyh)

Bu nedenle ben kendim için sevdiğimi sizler için de seviyorum. Kendim için en çok istediğim şey de cehennemden uzaklaştırılıp cennete sokulmaktır. Zira bu büyük bir kazançtır. Allah Teâlâ'dan bizleri cennet ehli kılmasını niyaz ediyorum. Bu sizin için isteğim, size sunmak istediğim hacetimdir.

Ey Allah'ın kulları:

Hepimizin içinde bulunduğu dünya bir sınav, denenme ve fitne yurdudur. Allah Teâlâ 'nın şu ayet-i kerimelerini iyice düşünün: 'Elif Lam Mim. İnsanlar, "İnandık" demekle imtihan edilmeden bırakılacaklarını mı zannederler. Andolsun, biz onlardan öncekileri de imtihan etmiştik. Allah doğru söyleyenleri de mutlaka bilir, yalancıları da mutlaka bilir. (Ankebut, 1,2,3) Bizim içinde bulunduğumuz şu zamandaki imtihanımız ve başımıza gelen bela da Haçlı-Siyonist ittifakının ümmetimizden mürted işbirlikçileriyle sürdürdükleri savaşlardır. Bunların arasında Svat Vadisi ve aşiret bölgelerinde Allah'ın dinini hâkim kılmak isteyenlere karşı Amerika ve Zerdari[41] hükümetinin açmış olduğu savaş da yer almaktadır. Hesaba çekilmeden önce kendinizi hesaba çekin. Tartılmadan önce amellerinizi kendiniz tartın. Allah'a şükür ki bu, kolay bir imtihandır. Hakikatin ortaya konması için çok fazla açıklamada bulunmaya, ya da büyük çaba sarf etmeye gerek yok. Konuyu kolayca şöyle özetleyebiliriz: Sen Allah Teâlâ'nın şeriatının kurulmasından yana mısın, yoksa bunu isteyenlere karşı savaşan Amerika, Zerdari ve diğerlerinden yana mısın?

41 Asıf Ali Zerdari, Pakistan'da Taliban'a karşı savaş açıp ülke tarihinin en büyük askeri operasyonunu Taliban'ın hakim olduğu Svat bölgesinde düzenleyen Pakistan Devlet Başkanı.

Eğer sen ilk grupla berabersen sana dininden razı olmayı ve dinini desteklemeyi nasip ettiği için Allah'a hamdet ve yolunda çabalarını sürdür.

Eğer sen Zerdari ve ordusunun destekçisi isen büyük bir tehlike içindesin. Eğer bu hal üzere ölürsen senin için bu son felaket üzerine felakettir. Bu apaçık bir hüsrandır. Nasıl tersi iddia edilebilir ki Allah Teâlâ şeriatının geçerli olmasından razı olmayanların imanını kabul etmemiştir. Allahu Tebareke ve Teâlâ'nın şu kavline kulak ver: 'Hayır! Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar.' (Nisa, 65)

Şunu bil ki bir insanın kalbinde aynı anda hem Allah Teâlâ'ya iman hemde şeriatının düşmanlarına karşı sevgi ve bağlılık bir arada toplanamaz. Bunlar babalarımız ya da evlatlarımız olsalar dahi! Öyleyse Zerdari ve ordusunun durumu nasıldır kimbilir... Allah Teâlâ 'nın şu ayetlerini bir düşün: 'Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir topluluğun, babaları, oğulları, kardeşleri yahut kendi soy-sopları olsalar bile, Allah'a ve peygamberine düşman olan kimselere sevgi beslediğini göremezsin. İşte Allah onların kalplerine imanı yazmış ve onları kendi katından bir ruh ile desteklemiştir. Onları, içlerinden ırmaklar akan ve içlerinde ebedi kalacakları cennetlere sokacaktır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, Allah'ın tarafında olanlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.' (Mücadele, 22)... 'İbrahim'in, babası için af dilemesi, sadece ona verdiği bir söz yüzündendi. Onun bir Allah düşmanı olduğu kendisine açıkça belli olunca, ondan uzaklaştı. Şüphesiz İbrahim, çok içli,yumuşak huylu bir

kişiydi.' (Tevbe, 114) Bir de Allah Resulü'nün şu hadisini bir düşünün: 'İman ipinin (kulpunun) en güçlüsü, Allah için dostluk ve Allah için düşmanlıktır. Yine Allah için sevmek ve Allah için nefret duyup buğzetmektir. (Taberani).

Öyleyse ey Allah'ın kulu, kendin ve dinin için hazırlığını iyi yap. Dünya hayatı seni kandırmasın. Kabirden sakın. Zira o büyük bir meseledir.

Her insan ailesinde sabahlar

Ölüm kendisine ayakkabısının bağından daha yakındır

Günler geçecek ve bu dünyadan göçüp kabre konulacağız. O günü görmek yakındır. İşte o gün hepimize kabirlerimizde 'Rabbin kim? Dinin ne? Peygamberin kim?' diye sorulacak. Allah Resulü şöyle buyurmaktadır: 'Kim sabahladığı ve akşamladığı zaman üçer kere "Rab olarak Allah'a, din olarak İslam'a ve peygamber olarak Muhammed'e (s.a.v) razı oldum" derse Allah Teâlâ'nın onu razı kılması, Allah üzerine bir hak olur.' (Rivayet eden: Ahmed)

Her kim Allah'ın şeriatından razı olmaz, bir de üzerine Allah'ın dinine karşı savaş açarsa Allah Teâlâ onu razı etmez. Pişmanlığın fayda etmediği günde pişman olur. Her kim İslam'dan din olarak razı olmuşsa Asıf Ali Zerdari ve ordusunun Allah'ın dinine karşı açtıkları savaşa eliyle karşı koymalıdır. Bunu eliyle yapamayan diliyle yapmalı. Diliyle yapamayan da kalbinden buğzetmelidir. Zira bunun ötesinde imandan bir hardal tanesi yoktur. Allah Resulü (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: 'Benden önce Allah'ın hiçbir ümmete gönderdiği peygamber yoktur ki, o peygamberin ümmetinden havarileri ve sünnetine tabi olan, emrine uyan ashabı olmasın. Kısa şu ki, sonra onların ardından yapmadıklarını söyleyen ve emrolunmadıklarını yapan bir takım

kötü nesiller meydana çıkar. İşte kim bunlara karşı eliyle mücadele ederse o mü'mindir. Kim onlara karşı diliyle mücadele ederse o mü'mindir. Kim onlara karşı kalbiyle mücadele ederse o da mü'mindir. Ama bunun ötesinde imandan bir hardal tanesi yoktur.' (Müslim)

Ey Allah'ın kulu:

Allah Teâlâ'nın dininin egemenliğinin kurulmasını engellemek için savaşanların hendeğinde yer alıp onları desteklediğin takdirde yarın Rabbine ne diyeceksin? Onlar tağutun yolunda savaşıyor. Silahınla, dilinle onları savunup, yaptıklarını haklı gösterdikten, mücahitleri Beyaz Saray'ın liderinin suçladığı gibi teröristler, sabotajcılar diye suçladıktan sonra dinin sorulduğunda yalan söyleyebilecek misin? Ama yalan sana fayda vermeyecek. Eğer dinim İslam der de İslam'ın sancağının altında yer almaz, bunun yerine dine karşı savaşmak için Obama'nın, Zerdari'nin bayrağının altında yer alırsan bil ki insanlar onları dost edinenleri ve bayrakları altında duranları bilip seçmektedir. Öyleyse hangi sancak tarafında durduğuna iyi bak.

Zerdari'nin, Amerikan tağutu yolunda Allah Teâlâ'nın dinine karşı savaştığı senin açından gizli bir hal değil. Allah Teâlâ, tağut yolunda savaşanların halini; kâfir olduklarını açıklamıştır. Kâfirlerin üzerine namaz kılınmaz. Müslümanların mezarlıklarında da gömülmezler. Allah Teâlâ 'nın şu kavlini iyice düşün: 'İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. İnkâr edenler de tâğût yolunda savaşırlar. O halde siz şeytanın dostlarına karşı savaşın. Şüphesiz şeytanın hilesi zayıftır.' (Nisa, 76)

Zerdari ve ordusu şeytanın dostlarındandır. İşte bu, kınayarak mücahitler nasıl Pakistan Ordusu'na karşı savaşır diye soranlara, bu Müslüman bir ordudur diyenlere cevaptır. Şunu da

ekliyorum ki Amerika'yı desteklemek için taleplerine istinaden aşiret bölgelerine savaşmaya gelen de Pakistan Ordusu'dur. Şu bilinmektedir ki Müslüman kimse Müslümanlara karşı kâfirleri dost edinip onları desteklerse imanı düşer. Bu ameliyle mürted-kâfir olur. Nasıl ki abdesti bozan şeyler varsa imanı geçersiz kılan şeyler de vardır. Bu da o sebeplerden biridir. Bu gerçeği Allah Teâlâ'nın şu kavli açıklamaktadır: 'Ey inananlar! Yahudi ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdırlar. Sizden kim onları dost edinirse kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah zâlimler topluluğunu doğruya iletmez.'(Maide, 51) 'Sizden kim onları dost edinirse kuşkusuz o da onlardandır' yani onlar gibi kâfir olmuştur.

Öyleyse Hıristiyan Amerika'yı dost edinip destekleyen kim? Zerdari, hükümeti ve ordusu değil mi? Ne oluyor size nasıl hüküm veriyorsunuz? Kâfirleri dost edinen onlardandır. Namaz da kılsa, oruç da tutsa, Müslüman olduğunu da iddia etse kendisiyle savaşılması gerekir.

Sizlere Rusya'nın mücahitlere karşı savaşında Afgan ordusundan yardım aldığını hatırlatırım. Şimdi de aynı rolü oynamak için Amerika kendilerinden yardım alıyor. İslam dünyası başkentlerindeki tüm ordular ve askeri güçler, ümmetin düşmanlarının elinde birer alete dönüşmüştür. Gerek içinden gerek dışından, gerek de iki yönden giriş yasaklanmıştır. Bu son Gazze Savaşı'nda açıkça görüldü. Öyle ki bir Arap askeri güç, Yahudilere destek için Refah tarafından Gazze'deki halkımızın kuşatılmasına katıldı. Diğer komşu ülkelerin orduları da Filistin'deki kardeşlerini desteklemek isteyen mücahitleri engellemekle meşguldü.

Mücahitler aynı anda Rusya ve Afgan Ordusu'na karşı savaşıyordu. Hükümleri kâfirlerin hükmü gibi idi. Pakistan âlimleri ve diğer İslam ülkelerindeki âlimler, namaz da kılsalar, oruç da tutsalar, Müslüman olduklarını da iddia etseler kâfirler tarafında savaştıkları için öldürülmeleri için fetvalar yayınlıyordu. Ey basiret sahipleri ibret alın! Bugün de Pakistan ordusunun hali böyledir. Pakistan Ordusu ve Amerika aynı hendekte İslam'a karşı savaşmaktadır. Samimi Müslümanların kendilerine karşı savaşması gerekir. Her kim de Müslümanları zorla öldürdüğünü iddia ederse bu şer'an itibar edilmeyen bir mazerettir. Zira bu iddia öyle boyutlara ulaşmış, Müslümanların birçoğunu aldatmıştır ki Zerdari'nin adamları Pakistan'ın batı kesimindeki bölgede yaşayan ülke evlatlarını öldürmek istemedikleri ancak bunu Amerika'nın zorluyla yaptıklarını, aksi takdirde Amerika'nın Hindistan'ı Pakistan'a savaşa iteceğini savunuyor. Ne yazık ki bazı Müslümanlar da bu iddialara bilinçsizce kanıp aynısını tekrar ediyor. Oysa bir düşün! Diyelim ki zâlim bir adam çocuklarını ve kardeşlerini öldürmezsen seni öldüreceği tehdidinde bulundu. Sen öldürür müsün, yoksa o zâlime karşı savaşır mısın? Sonra diyelim ki sen ona karşı savaşmaktan acizsin, bu da senin için bir felakettir. Kendini ölümden kurtarmak için tertemiz bir canı öldürmen caiz değildir. Bu şer'i hükümdür. Ancak zorla yapıyor olma iddiasını yaymak, buna kanmak özetle mürted lidere Allah'ın dinini yıkması, kendi ve kendisini vekil tayin edenin hevesine uygun bir dinle değiştirmesi için izin vermemiz demektir. Oysa bu, Allah Teâlâ 'nın mesajlarına ve peygamberlerine, Allah'ın 'din tamamen Allah'ın oluncaya kadar' hükmünü içeren ayetine aykırıdır.

Ey Allah'ın kulları! Allah Teâlâ 'nın şu ayet-i kerimesinin muhatabı olmaktan sakının: 'İnsanlardan öyleleri vardır ki, "Allah'a inandık" derler. Ama Allah uğrunda ezaya uğratılınca

insanlardan gördükleri baskı ve işkenceyi Allah'ın azabı gibi tutar. Andolsun Rabbinden bir yardım gelecek olsa mutlaka, "Biz de sizinle beraberdik" derler. Allah herkesin kalbinde olanı en iyi bilen değil midir? Allah, elbette kendisine iman edenleri de bilir ve elbette münafıkları da bilir. (Ankebut, 10-11)

Zerdari ve Yusuf Rıza'dan razı olmaktan sakının. İkisi de Muhammed (s.a.v) milletinden çıkmış, dahası bu dine karşı savaş açmıştır. Hepinizin dillerinizle bile olsa onları destekleyenlerden, özellikle de kötü âlimlerden ve çok yakın geçmişe kadar eski işbirlikçiye o kötü amelini işlediğinde yani Kızıl Mescid'e (Lal Mescidi)[42] saldırdığında onlara olanaklar sunan kötü gazetecilerden beri olduğunuzu ilan etmeniz gerekir. O ki, o mescitte kız-erkek öğrencileri öldürdü. Onlardan sadece Allah Teâlâ 'nın şeriatını hâkim kılmak istedikleri için intikam aldı. O temiz kanlar (Allah katında kimseyi temize çıkarmıyor öyle olduklarını umuyoruz), sırf Amerika'yı razı etmek için rükû ve secde mekânlarına aktı. O dönemde Amerika Pervez'i –Allah ona hak ettiğini versin- övdü. Şimdi de yeni işbirlikçiyi desteklemek için bazı kötü âlimler aynı habis rolü üstleniyor. Müslüman bir kimse bunların nifakından ve küfründen şüphe duymaz. Bunlar canları ve mallarının selameti için İslam'ı ve mücahitleri kurban ediyor. Bunlar gibileri, mürtedleri veli edinmekten caydırmak için güçle karşılık vermek gerekir.

Asıf Zerdari ve Eşfak Kayani, orduyu gerçek görevi olan İslam'ı, İslam'a tabi olanları ve toprakları koruma görevinden saptırdı. Bunun yerine İslam'a ve İslam'ı isteyenlere karşı savaşa itip kendilerini Peştun ve Beluç Kabilelerine karşı savaşa sürüklediler. Pakistan halkının büyük çoğunluğu bu zâlim savaşı

42 Darbe ile göreve gelen Pakistan devlet başkanı ve eski Genel Kurmay Başkanı Pervez Müşerref İslamabad'daki Lal Üniversitesine askeri operasyon başlatmış, operasyonda yüzlerce üniversite öğrencisi ve hoca yaşamını yitirmiştir. Üniversite yönetimi ve tabanı Taliban yanlısı oldukları için cezalandırılmışlardır.

istememektedir. Zerdari bunu, kendisine Beyaz Saray'dan sadece yüzde on değil kat kat fazla verenlere cevaben yapmaktadır ve bu emanete büyük bir ihanettir. Millete ve ümmete ihanet etti. Onun bu savaşıyla sadece Pakistan ekonomisini göçmeye ittiğini söylemiyorum. Aksine ortada bundan daha vahim ve tehlikeli bir durum söz konusu! O da bu savaşıyla; Amerikan-Yahudi-Hint komplosunu uygulayarak Pakistan halkının dinini, güvenliğini ve birliğini tehlikeye atıyor olmasıdır. Böylelikle Hindistan'ın mücahitlere karşı savaşa katılımının yanı sıra parçalanmış Pakistan bölgelerini ardı ardına kendi nüfuzuna boyun eğdirmesi –Pakistan'ın doğusunda daha önce olduğu gibi ya da daha kötü bir şekilde- kolaylaşacak, bu şekilde de Amerika'nın Pakistan'ın nükleer silahından duyduğu endişe ortadan kalkacaktır.

Bu nedenle Pakistan'ın dört bir yanındaki Müslümanların dinlerini, güvenliklerini, birliklerini ve ekonomilerini tehdit eden Zerdari ve ordusuna karşı koyma noktasında yardımlaşması, görevden uzaklaştırılıp yargılanması için çalışmaları sürdürmesi gerekir. Pervez'in elinde Pakistan'ın büyük zarara uğramasına rağmen Zerdari'nin Amerika'nın Pakistan'daki taleplerini uygulamak adına ülkeye verdiği zarar çok daha acı ve şiddetlidir. Onun ve ordusunun fitnesinden kurtulmanın yolu ise Allah yolunda cihattır. Bunu da Allah Teâlâ'nın şu kavli açıklamaktadır: 'Baskı ve şiddet kalmayıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer (küfürden) vazgeçerlerse şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını hakkıyla görendir.' (Enfal, 39)

Şunu bilmeniz gerekir ki İslam şeriatının kurulmasını engellemeye cesaret eden bir ordu mürtedir ve onda hiçbir hayır yoktur. Eğer o orduya İslam şeriatımız (ki o bizim gözümüzde en büyük şeydir) önemsiz görünmekte ise muhakkak ki kanlarımız, ırzlarımız, topraklarımız ve mallarımız daha önemsizdir. Onlara ancak cahiller ve münafıklar güvenir. Pakistan'ın

içinde olması daha uygun olduğu halde Keşmir'i geri almadı. Pakistan'ı Allah'ın izniyle koruyacak olan mücahit evlatlarıdır. Bitirmeden önce:

Amerika'ya yöneltmek istediğim bazı sözler var. Vaktin darlığı nedeniyle konumuzla ilgili bazılarını burada hemen kısaltarak söyleyeceğim. Bazılarını ise bir başka mesaja erteleyeceğim inşallah. İnsanları Amerika'ya karşı savaşa ve ondan intikam almaya iten sebeplerin bir açıklaması niteliğindeki bu sözlerim araştırma ve inceleme merkezlerindeki ve daha başka yerlerdeki bazı mantıklı ve insaflı insanlar tarafından anlaşılacakken Beyaz Saray'daki büyük şirket ajanlarının dikkatini bile çekmeyecektir. Diyorum ki:

11 Eylül eylemlerini gerçekleştiren özgürler evlerinden ve topraklarından kovulmanın acısını ve zorluğunu yaşayıp tatmadı. Çadırlarda kalıp yemek dilenmedi. Ancak bu on dokuz kişi, Yahudilerin elinden Amerikan silahlarıyla Filistin'deki kardeşlerinin başına bu haksızlıkların geldiğini duydular. Bu nedenle okullarını, üniversitelerini terk ettiler ve mazlumlara yardım etmek, Amerika'daki zâlimleri cezalandırmak için karşılarına çıkan ilk fırsatı değerlendirdiler. Birde bu trajedileri ve dehşeti tatsalar nasıl olurdu acaba?

Obama, Zerdari ve Ordusu'na öldürme, savaş, bombalama ve yıkma emri vererek Svat Vadisi halkını şeriatı uygulamaktan menetti. Yaklaşık bir milyon Müslüman; kadınıyla, çocuğuyla, yaşlısıyla köylerinden ve evlerinden göç etmek zorunda kaldı. Evlerinde onur ve şerefleriyle otururken bir anda çadırlarda yaşayan evsiz mültecilere dönüştüler. Bu da kelimenin en basit anlamıyla şu demek oluyor: Obama ve yönetimi Amerika'ya karşı daha fazla nefret ve intikam tohumu ekmiş oldu. Bu tohumların sayısı ise Svat Vadisi'nde, kuzeydeki ve Veziristan'ın güneyindeki aşiret bölgelerinde zarara uğrayan ve evsiz kalan, onlara şefkat besleyen insan sayısıncadır. Böylece Obama, uzun

soluklu savaşlara girişerek Müslümanlara karşı düşmanlığın artışında ve savaşçı düşmanların çoğalmasında kendisinden önce gelenin izinde yürür oldu. Bu nedenle Amerikan halkı gelecek yıllarda Beyaz Saray'ın ektiğini biçmesi için hazırlıklı olmalıdır. Son olarak;

Genel olarak tüm Müslüman ümmetimizin mücahitlerine, özel olarak da Afganistan ve Pakistan'daki; özellikle de başlarında Mü'minlerin Emiri Molla Ömer olmak üzere Peştun mücahit aşiretlere Allah Teâlâ'dan sebat diliyorum. Zira bu mücahitler, Afgan ve Pakistan savaşlarında, uluslararası küfür gücüne karşı koymada ümmeti temsilen ana yükü taşımışlardır. Allah Teâlâ'dan oklarını isabet ettirmesini, şehitlerini kabul etmesini, yaralılarına şifa vermesini, katından bir yardımla onları desteklemesini, düşmanlarını yenmelerini nasip etmesini, dünya ve ahirette kendilerine hayır vermesini niyaz ediyorum. Şüphesiz O buna kadir olandır.

Kendime ve kardeşlerime açıkta gizlide takvayı tavsiye ediyor ve diyorum ki: Sabredin, aranızda sabrı tavsiye edin. Şüphesiz siz hak üzeresiniz. Ya İslam'ın gölgesinde yaşarız ya da onurumuzla ölürüz. Sebat edin ki Allah size merhamet etsin. Yolun uzunluğuna ve destekçilerin azlığına karşın kendinizi uluslararası küfür gücüne ve işbirlikçilerine karşı uzun soluklu bir savaşa hazırlayın.

Ardından bir bütün olarak Müslüman ümmetimi de mücahitlerin yanında durmaya, her mekânda kendilerini desteklemeye çağırıyorum. Uluslararası küfür gücünün savaşlarının ana meydanı olarak ümmetimizi ilan ettiklerine dikkatinizi çekerim. Bu savaş Afganistan ve Pakistan'a intikal etti. Bu nedenle bölgedeki cihadın düzeyi zekâtlarınız ve desteklerinizle Haçlı kampanyasının büyüklüğü ve tehlikesi ile uyumlu olmalıdır.

Son duamız elhamdulillahi rabbilalemin.

Amerikan halkına mesajı (13.09.2009)

Ey Amerikan halkı! Özellikle de 11 Eylül saldırılarında zarar görenlerin aileleri; son dönemde bu olayların sebeplerinin araştırılması için soruşturma talebinde bulunarak, son sekiz yılda kasıtlı olarak yolun saptırılması için atılmış tüm yanlış adımların ardından doğru yönde ilk önemli adımı atan sizler! Size bu saldırıların ve ardından gelen savaşların sebeplerini hatırlatmak, neler doğurduğundan bahsetmek ve kökten çözümün ne olduğunu söylemek için sesleniyorum.

Tüm Amerikan halkının bu yöne yönelmesi iyi olacaktır. Zira bu sebepleri bilmenizin gecikmesi, size fayda getirmekten çok pahalıya maloldu. Bu çatışmanın taraflarından biri olan olan Beyaz Saray yönetimi, geçmiş yıllar boyunca size bu savaşın güvenliğiniz açısından zorunlu olduğu görüntüsü vermişse de akıllı insanlar hakikati bilmek için çekişmenin iki tarafındakileri de dinlemeye gayret eder. Öyleyse şimdi bana kulak verin:

Başlangıç olarak şunu diyorum; yirmi küsür yıldır açıkladığımız, ortaya koyduğumuz üzere sizinle anlaşmazlığımızın sebebi Filistin topraklarımızı işgal eden İsrailli müttefiklerinizi desteklemenizdir. Bazı diğer haksızlıklarınızla birlikte aldığınız bu konum bizi 11 Eylül saldırılarını düzenlemeye itti. Sizin yönetiminizin desteklediği Yahudilerin zulmü dolayısıyla çektiğimiz sıkıntıların boyutunu bir bilseydiniz sizin de bizim de halklarımızın gerçekte Beyaz Saray'ın politikalarının kurbanı olduğunu anlardınız. Beyaz Saray da hakikatinde özellikle büyük şirketler ve İsrail lobisi olmak üzere baskı gruplarının elinde tutsak konumundadır.

Size 11 Eylül'ün nedenlerini en iyi açıklayan kişi, yine sizin bir vatandaşınız olan, vicdanı uyanmış kıdemli eski bir CIA ajanı olan Michael Schauer'dir. O, tüm tehditlere rağmen gerçekleri anlatmaya ve size 11 Eylül'ün mesajını açıklamaya karar verdi.

Bu amaçla bazı çalışmalarda bulundu. Bunlardan biri de yazdığı " Bir Kiralık Katilin Özrü." isimli kitaptır.

Filistin'deki halkımızın çektiklerine gelecek olursak; Obama son olarak Kahire'de yaptığı konuşmasında işgal ve kuşatma altında olan halkımızın çektikleri sıkıntıları doğruladı. Eğer eski başkanlarınızdan Carter'in, İsraillilerin Filistinli halkımıza karşı yaptığı ırkçılıkla ilgili yazdıklarını okur, birkaç hafta önce enkaz halindeki kuşatılmış Gazze'yi ziyareti sırasında sarfettiği 'Gazze halkına insandan ziyade hayvan gibi muamele ediliyor' sözlerine kulak verirseniz her şey daha da netleşir. (Hasbunallahu ve nimel vekil)

Bu noktada uzunca durup düşünmemiz gerekir. Kalbinde zerre kadar merhamet olan bir insan, muhakkak bu öldürücü ambargo altındaki yaşlı, kadın ve çocuk; zayıf insanlara karşı şefkat besler.

Dahası Siyonistler bu insanların üzerine Amerikan yapımı beyaz fosfor bombaları yağdırıyor. Orada hayat aşırı trajedik. Orada çocuklar yemek, ilaç noksanlığından ve elektriklerin kesik olmasından ötürü doktorların ve babalarının kucaklarında ölüyor.

Doğrusu bu, bu duruma bilerek ve kasten ve de Amerika'daki İsrail lobisinin etkisiyle razı gelen dünya siyasetçileri ile insanlardan kendilerini dost edinenlerin alınlarında apaçık bir utanç lekesidir.

Tüm bunların detayları, sizin iki yurttaşınız John Mearshaimer ve Stephan Walt tarafından "Amerika'daki İsrail Lobisi" isimli kitapta anlatılmaktadır. Bu önerilen kitabı okuduktan sonra gerçeklerden haberdar olacak ve ne derecede yanıltıldığınızı görüp şok olacaksınız. Ayrıca, bugün Beyaz Saray'dan açıklamalarda bulunup bize karşı savaşınızın sizin güvenliğiniz için zorunlu olduğunu iddia edenlerin gerçekte kanlarınız ve ekonominiz karşılığında Cheney ve Bush'un çizgisinde gittiklerini

ve ilgili büyük şirketlerin çıkarları için eski korku politikalarını pazarladıklarını öğreneceksiniz. Bununla birlikte sizi savaşa zorlayanların gerçekte mücahitler değil onlar olduğunu da bileceksiniz. Nitekim bizler topraklarımızın özgürlüğü hakkını savunmaktayız.

Eğer halinizi iyice bir düşünseydiniz Beyaz Saray'ın baskı grupları tarafından işgal edilmiş durumda olduğunu fark ederdiniz. Bush'un iddia ettiği gibi Irak'ı "Özgürleştirme" savaşına girmek yerine Beyaz Saray'ı özgürleştirmek için çalışmanız gerekirdi. Böyle durumlarda ismi ne olursa olsun Beyaz Saray'ın lideri, baskı gruplarının belirlediği rayda treni sürmekten başka bir seçeneği bulunmayan, raydan çıktığı takdirde de sonunun eski başkan Kenedy ve kardeşinin sonuna benzemesinden korkulan makiniste benzer.

Özetle: Sizin yeni muhâfazakarlar ve İsrail lobisi tarafından üzerinize yayılan korku ve ideolojik terörden kurtulmanızın, İsraillilerle ittifak dosyanızı masaya yatırıp tartışmanın, alacağınız tavrı belirlemek için kendinize güvenliğiniz, kanlarınız, evlatlarınız, mallarınız, işleriniz, evleriniz, ekonominiz ve imajınız mı, yoksa İsraillilerin güvenliği, evlatları ve ekonomileri mi diye sormanın vakti gelmiştir.

Eğer kendi güvenliğinizi ve savaşları durdurmayı seçerseniz –ki yapılan anketler seçiminizin bu doğrultuda olduğunu gösteriyor- sizin tarafınızda olup da güvenliğimizi bozanları engellemeniz gerekecektir. Böyle bir seçeneği –daha önce bahsi geçtiği gibi- adil ve sağlam temeller üzerine kurulu olduğu takdirde değerlendirmeye hazırız.

Savaş ve savaşı durdurmakla ilgili önemli bir nokta söz konusu. Bush iktidara geldiği ve Vietnam Savaşında iki milyon zayıf insanın öldürülmesinde parmağı olan bir savunma bakanı atadığı zaman akıllı insanlar o gün Bush'un görevi boyunca yeni katliamlara hazırlandığını önceden tahmin etti. Nitekim

beklenen bu savaşlar Irak ve Afganistan'da kendini gösterdi. Sonra Obama göreve geldi ve Bush ve Cheney'nin; Gates, Mullen ve Petraeus gibi adamlarını Savunma Bakanlığı'nın en önemli görevlerinde bıraktı. Akıllı kimseler anladı ki Obama zayıf bir adam ve önceden söz verdiği gibi savaşı durduramaz. Bunun aksine savaşı mümkün olduğu kadar erteleyecektir. Eğer bir şey yapabilme imkânı olsaydı görevi, Irak'taki eski komutan General Sanchez ve Bush'un Beyaz Saraydan ayrılmadan kısa bir süre önce savaşa karşı olmasından dolayı istifaya zorladığı ve yerine kendi arkasından savaşı kışkırtacak birini tayin ettiği merkez komutanlığı başkanı gibi bu faydasız savaşlara karşı olan birine emanet ederdi.

Sonra Obama cumhuriyetçilerle birlikte çalışma kisvesi altında Cheney'in adamlarından en önemli ve tehlikelisini, savaşı sürdürmesi için bakan olarak bırakarak size büyük bir oyun oynadı. Sizler Beyaz Saray'da yüzler dışında hiçbir şeyi değiştirmediğinizi, acı gerçeğin, yani muhafazakârların (Neo Conservatives) ağır gölgelerinin hala üzerinizde olduğunu zamanla anlayacaksınız.

Şimdi başa dönecek olursak; eğer savaşı durdurursanız her yönden durur. Ancak diğer seçeneği seçerseniz bizim de önümüzde Allah'ın izniyle parçalanıp tarih oluncaya kadar; on sene boyunca Sovyetler Birliği'ni yıprattığımız gibi tüm eksenlerde size karşı savaşı sürdürüp sizi de yıpratmaktan başka bir seçenek kalmaz. İstediğiniz kadar uzatın girdiğiniz bu savaş neticede başkasının menfaatine. Ümitsiz, kaybedilmiş ve sonu gelmeyen bir savaş! Aslında daha önce Afganistan'da savaşların kendilerini yerle bir ettiği Rus genaraller, bu savaş başlamadan önce size bu savaşın sonucunun müjdelerini vermişti! Ancak siz, öğüt veren insanları sevmiyorsunuz. Parası faizden gelen ve askerleri manevi olarak göçmüş bir savaş! Bu savaştan

kaçmak için hergün intihar ediyorlar. Allah Teâlâ 'nın izniyle bu –sizin adınıza- kaybedilmiş bir savaş!

11 Eylül saldırılarına ilaç olarak reçetesini size Bush ve Cheney'in yazdığı bu savaşın acısı ve hasarı sizin için 11 Eylül saldırılarından daha büyük oldu. Öyle ki -bu savaşlar- neredeyse tüm Amerikan ekonomisinin mahvolmasına yol açacak.

Şöyle bir atasözü vardır : 'Bazen hastalık bazı ilaçtan iyidir.'

Allah Teâlâ'nın lütfüyle biz, silahlarımızı omuzlarımızda taşıyor ve 30 yıldır doğuda, batıda iki şer kutbuna karşı da savaşıyoruz. Uluslar arası takibe rağmen Allah'a hamdolsun bizim saflarımızda bir tane bile intihar vakası görülmedi. Bu da sizlere bizim ideolojimizin ve davamızın doğruluğunu göstermektedir.

Allah'ın izniyle biz topraklarımızı özgürleştirmek için yolumuza devam ediyoruz. Silahımız sabırdır. Ve Allah'tan zafer istiyoruz. Aksa'dan asla vazgeçmeyeceğiz. Filistin'e canlarımızdan daha sıkı sarılmış durumdayız. Savaşı istediğiniz kadar uzatın! Biz Allah'a Kudüs üzerine asla pazarlık yapmayacağımıza dair söz verdik.

Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun

Avrupa halkına mesaj (28.09,2009)

Zulmü nefsine haram kıldığı gibi bizler arasında da yasaklayan Allah'a hamdolsun.

Ve sonra:

Avrupa halkına... Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun ve sonra:

Biliyorsunuz ki haksızlık kendi halkını yere yıkar ve zulmün sonu kötüdür. En büyük zulümlerden biri de haksız yere insanları öldürmektir. İşte sizin hükümet ve ordularınız NATO şemsiyesi altında Afganistan'da bunu yapmaktadır. Çocuklarımızı, kadınlarımızı ve yaşlılarımızı öldürüyorlar. Tüm suçları Bush'un kendilerine öfkelenmiş olması. Onların Avrupa'ya karşı herhangi

bir saldırıda bulunmadığını, Amerika olaylarıyla da hiçbir ilgileri olmadığını bildiğiniz halde yüceltilmesinden bahsettiğiniz adalet ve insan hakları gibi değerleri kendiniz çiğniyorsunuz.

Neden işi iyice düşünüp akıl sahiplerine sormadınız? Eğer öyle yapmış olsaydınız çok vakit geçmeden Afganistan'daki savaşın tozları dağılır (savaş biter) ve orada bir Amerikalıdan bile eser bulamazdınız. Allah'ın izniyle uzakta; Atlantik'in ötesinde yabancı kalırlar. Biz ve siz kalırdık. Böylece mazlum kendisine zulmedenden hakkını alırdı. Kardeşiniz Hristiyan Gürcistan'da sizin için bir ibret vardır. Zira ehli bombalanmış, aşağılanmış ve ellerinden alınan egemenliklerini tekrar kazanabilmek için Amerika'dan yardım istemişti. Amerika onlara boş sözlerden başka bir şey sunmadı. İsteklerinde ısrar ettiklerinde de Amerikan zırhlı harp gemileri geldi. Ancak Abhazya ve Osetya'ya yardım etmek için değil, sadece kendilerine çok az çadır, yemek ve çamaşır deterjanı vermek için!

Bunu iyice düşünün! Akıl sahibi kimse çocuklarını ve malını Washington'daki çete için terk etmez. Bir kimse için utanılacak şey, onun insan kanına hiç önem vermeyen, kasıtlı olarak uçaklarla köylüleri vuran komutanının arkasında olmasıdır ki ben bu yaptıklarına şahidim. Hummer araçları geliyor, eğer öldürülenlerin arasında çocuk olduğunu görürlerse Amerikan cömertliği akmaya başlıyor ve kurbanların ailelerine öldürülen her çocuk başına 100 dolar veriyorlar. İşte bu acı gerçek. Avrupa'da 100 dolara koyun bulabilir miyiz acaba? İşte bizim masum çocuklarımızın Washington'un ve müttefiklerinin gözündeki değeri bu! Buna mukabil bizim nasıl bir karşılık vermemizi bekliyorlar? Keşke müttefikiniz Amerika'nın ve işbirlikçilerinin Afganistan'ın kuzeyinde nasıl da binlerce Taliban'ı sardalye toplar gibi ticari konteynerlarda toplayıp ölene kadar üzerlerine kapıları kapattıklarını, daha sonra da kendilerini nehre attıklarını görebilseydiniz. İşte o zaman Madrid'de ve Londra'da meydana gelen

kanlı hadiselerin sebebini anlardınız. Burada bahsettiğim her şey belgelidir. Birleşmiş Milletler kuzeyde işlenen suçları tahkike başladığında Bush yönetimi baskı yaparak bu tahkiki durdurdu. İşte Amerika'nın adaleti bu!

Sözün özü:

Bizler haksızlık ya da aşırı olan bir şey istemiyoruz. Adaletin gereği zulmünüzün kalkması, askerlerinizi çekmeniz gerekir. Eğer Avrupa bugün ekonomik krizden yakınıyorsa, dünya ihracatında ilk sıradan düşmesi söz konusu ise, Amerika da ekonomik savaştan ötürü geçirdiği kanamadan ötürü sersemlemekte ise Amerika (Allah'ın izniyle) çekildikten sonra durumunuz ne olur? Mantıklı olan komşularınıza kötü davranmamanızdır. Mazlumun hakkını zâlimden alacağız. Başkasının başına gelenden ders çıkarın. Zira az bir korunma tonlarca ilaçtan, hakka dönmek de haksızlıkta ısrar etmekten daha hayırlıdır.

Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

ABD Başkanı Obama'ya mesajı (24.01.2010)

Usame'den Obama'ya

Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun

Ve sonra...

Eğer mesajlarımızı, sizlere kelimeler ulaştırabilseydi onları size uçaklarla ulaştırmazdık.[43] Mücahit kahraman Ömer Faruk'un (Allah kurtarsın) size uçak yoluyla ulaştırmak istediği mesaj, sizlere 11 Eylül kahramanlarının ulaştırdığı, daha önce ve sonra tekrar tekrar gönderilen mesajı teyit etmek için gelmiştir. Bu mesaj da şudur: Biz Filistin'de güvenlik içinde yaşamadıkça Amerika güvenliği hayal bile edemeyecek. Gazze'deki kardeşlerimiz en kötü hayatı yaşarken sizin güvenlik içinde olmanız

43 Ladin burada 11 Eylül saldırılarını Amerikan yöneticilerinin sözlü uyarılardan anlamaması üzerine anladıkları dilden konuşulması olarak değerlendirmektedir.

adil değil. Bu nedenle Allah'ın izniyle sizin İsraillilere desteğiniz sürdükçe bizim de size saldırılarımız sürecek.

Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

Usame bin Ladin'in Amerikan halkına mesajı (15.06. 2010)

Bismillahirrahmanirrahim

Ey Amerikan halkı: Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun

Ve sonra...

Bu mesajım elinizdeki esirlerimiz hakkındadır. Beyaz Saray'daki arkadaşınız; Afganistan'daki savaşın tırmandırılması ve elinizdeki esirlerimize zulmedilmesi gibi hala birçok önemli konuda kendisinden önce gelen zatın (Bush) çizgisinde yürümektedir. Bu esirlerin başında da Mücahit Halid Şeyh Muhammed gelmektedir. Beyaz Saray kendilerini idam etmeye niyeti olduğunu açıkladı. Amerika bu kararı aldığı gün, elimizdeki esirlerinizin idam kararını almış olur. Beyaz Saray'ın politikacıları bize zulmediyorlardı. Şimdi de özellikle Filistin topraklarımızda İsrail işgalini destekleyerek bu zulme devam ediyor. Amerika'nın okyanusların ötesinde, mazlumların öfkesinden güvende olduğunu sanıyorlardı. Ta ki Allah'ın lütfüyle 11 Eylül saldırıları gelene kadar. Bu eylemle sizi yüksek ses getiren güçlü bir tepki göstererek yurdunuzun ortasında vurduk. Mutlu kişi, başkalarının başına gelenden kendine ders çıkarandır. Adalet eşit davranmayı gerektirir. Savaş çekişmedir, zaman değişmektedir.

Selam hidayete tabi olanlara olsun...

LADİN'İN VASİYETİ

Ladin'in Vasiyeti sayılacak Arap ülkelerinde meydana gelen devrimler hakkındaki mesajı. Bu El-Kaide lideri Usame bin Ladin'in İslam Ümmeti'ne son mesajıdır.[44]

20.05.2011

Bismillahirrahmanirrahim

Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur. Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne muhammeden abduhu ve resulüh Ve sonra Müslüman ümmetim! Seninle beraber bu büyük tarihi olayı takip ediyoruz Sevincini, mutluluğunu ve neşeni paylaşıyor, sevincinle seviniyor, üzüntüne üzülüyoruz.

Kazançların kutlu olsun. Allah şehitlerine rahmet eylesin, yaralılarına şifa versin ve esirlerini kurtarsın.

44 İran, Hizbullah ve Şii kaynaklar Ladin'in bu açıklaması El-Kaide tarafından yayınlanmadan hemen önce Ladin'in ABD ajanı olduğu, yıllar önce öldüğü gibi iddialar ortaya atmışlardır. İran İstihbarat sorumlusu "Ladin'in yıllar önce öldüğüne dair elimizde ciddi kanıtlar var" demiş, Ahmedinejad'da bu açıklamaya dayanarak aynı şeyleri tekrarlamıştır. Ancak Ladin'in gündemde olan ve ölümünden 15 gün önceye tekabül eden Tunus ve Mısır devrimlerinden bahsettiği açıklama bu iddiaları çürütmüştür. Şii kaynaklar bu konuda herhangi bir açıklama yapmamışlardır. 11 Eylül günü Yahudi'lerin ölmediğine dair iddia da ilk defa Hizbullah'ın El-Menar televizyonunda dile getirilmiştir. Sünni dünya ile ciddi fikir ayrılıkları bulunan İran ve diğer Şii kesimlerin bu tür açıklamalarla Sünni bir örgüt olan El-Kaide hakkında şüpheler oluşmasını sağlama niyeti taşıdığı iddia edilmektedir. El-Kaide ve Taliban başta Küresel Cihad Hareketi hakkındaki komplo teorilerinin ve suçlamaların büyük bir kısmı İran ve Hizbullah yayın organları kaynaklıdır.

Ve sonra

İslam evlatlarının asaleti zuhur etti, Arap ülkelerinde yöneticiler meçhule karıştı.

Arşlar ortadan kalktı ve ardından müjde ve seçkinlik belirtileri bulunan bir haber geldi.

Ümmet yüzünü doğudan müjdeleri gelen zaferi gözetlemek için o yöne çevirmişken devrim güneşi batıdan çıkıverdi. Devrim Tunus'tan ışık saçtı ve bu ışık ümmeti sevindirdi, halkların yüzlerini aydınlattı. Yöneticilerin boğazları tıkandı, Yahudiler vaadin yakınlığı korkusundan dehşete düştü. 'Zorbaların düşmesiyle aşağılanma, boyun eğme, korku ve çekinme düşünceleri de ortadan kalktı. Yerine özgürlük, onur, cesaret, yiğitlik fikirleri ayaklandı. Özgürlük isteğiyle değişim rüzgârları esti. Tunus ilk başarıyı elde eden oldu. Mısır şövalyeleri de yıldırım hızıyla Tunus'un özgürlerinden fikir aldı ve Tahrir Meydanı'na yürüdü. Büyük bir devrim başladı. Hem de ne devrim! Eğer Rabbi'nin ipine sarılırsa hem Mısır, hem de ümmetin tümü için kader devrimi! Bu devrim yemek ve giyecek için yapılan bir devrim değil. Aksine izzet, reddetme, sarf etme ve verme devrimiydi. Baştan sona Nil'in şehirlerini ve köylerini aydınlattı. Onların asaleti İslam'ın gençlerine kendisini gösterdi. Dedelerinin dönemine özlem duydular. Zâlim rejimleri alt etmek için Kahire'de Tahrir Meydanı'ndan bir meşale aldılar. Haksızlığın önüne dikilip ellerini karşısında kaldırdılar. Onun askerlerinden korkmadılar. Sözleştiler ve sözlerini perçinleştirdiler. Azim yükselmekte, yardım kolları artmakta. Devrim umut verici! Her taraftaki o özgür devrimcilere sesleniyorum: Girişim dizginlerine tutunun. Diyalogtan sakının. Hak ehli ile batıl ehlinin yolun ortasında buluşması gibi bir şey olamaz. Hâşâ ve asla! Allah Teâlâ'nın size nimetlerde bulunduğu günleri hatırlayın. Sizler o günlerin atlıları, komutanları idiniz. Dizginler ve

liderlik elinizdeydi. Ümmet sizi bu önemli olay için sakladı. Yürüyüşü tamamlayın, zordan korkmayın.

Hedefe doğru yürüyüş başladı. Hür olan ilerlemekte kararlıdır.

Hür olan eğer yürüyüşe başlamışsa ne bitkinlik hisseder ne de durur Allah'ın izniyle. Ulaşılmaya çalışılan hedefleri, arzulanan umutları gerçekleştirmedikçe durmaz. Devriminiz yaralıların ve mağdur kalmışların umudu, merkez noktası oldu. Ümmetin büyük bir sıkıntısını giderdiniz. Allah da sizin sıkıntınızı gidersin. Büyük umutları gerçekleştiriyorsunuz, Allah da sizin umutlarınızı gerçekleştirsin. Yol sizi gece misafiri gibi bırakmadı. Ümitsizlik arkada, umut önde. Elden alınan onur, kanla geri döndürülüyor. Aslan, sığınağını korumak için ölümüne de olsa kendini tehlikeye atar. Yüce ruhu onların batılını defetmek için Rabbi yolunda harcayan nasıl ayıplanır?! Ey Müslüman ümmetimin evlatları, önünüzde tehlikeli bir yol ayrımı ve ümmet olarak ayaklanmak, yöneticilerin dine aykırı meyillerine, beşeri kanunlara, Batı'nın egemenliğine kulluktan kurtulmak için çok büyük, tarihi ve nadir bir fırsat var. Ümmetin onlarca yıldır beklediği bu fırsatın kaçırılması büyük günah ve büyük bir cehalettir. Bu fırsatı değerlendirin ve putları kırıp yerine adaleti ve imanı dikin. Bu noktada dürüst kimselere şunu hatırlatıyorum: Müslüman halklara tüm önemli konularda görüşlerin sunulması ve istişare için bir konsey kurulması şer'i bir vaciptir. Erken vakitte bu zâlim rejimlerin kökünün kazınması nasihatinde bulunan, Müslüman toplumlar arasında geniş ölçüde güvenilirliği bulunan ve dinini seven bazı kimseler var ki bu projeyi onların başlatması ve zâlim yöneticilerin egemenliğinden uzak bir şekilde ve acilen bu konseyi ilan etmeleri gerekir. Zorbaları devirme yolunda mücadele eden halkı kurtarmak için milletin tüm ihtiyaçlarını karşılayacak; olaylara ayak uydurup olayların seyriyle paralel çalışacak bir ameliyat odası kurulmalıdır. Tağutlarını düşürme uğrunda mücadele eden ve

evlatları öldürülen halkları kurtarmak için ümmetin akıl sahiplerinden de istifade edilmeli, işinin ehli araştırma merkezlerinden ve bilgi sahibi zeki insanlardan yardım alınmalıdır. Aynı şekilde yöneticilerini ve bazı dayanaklarını düşüren halklara da devrimlerini korumaları ve hedeflerini gerçekleştirmeleri için atılması istenen adımlar aracılığıyla yönlendirmelerde bulunulmalıdır. Henüz devrimleri başlamayan halklarla da hareketin başlangıç vaktinin belirlenmesi ve devrim öncesi gerekli olan her şeyin hazırlanması için yardımlaşılmalıdır. Gecikme, fırsatın kaçırılmasına, vaktinden erken hareket etmek de kurbanların sayısının artmasına yol açar. Değişim rüzgârlarının Allah'ın izniyle tüm İslam dünyasını kaplayacağını umuyorum. Gençlerin lazım olan her şeyi hazırlaması, orta çözümlerden ve zâlim lerin ikiyüzlülüğünden uzak olan tecrübe sahibi dürüst kimselere danışmadan bir şey yapmamaları gerekir.

Zira şöyle denmiştir:

Görüş, cesurun cesaretinden öncedir, o öncedir, diğeri ise (cesaret) ikinci sıradadır.

Müslüman ümmetim, bundan onlarca yıl önce de insanların sevindiği çeşitli devrimlere tanık oldun. Sonra çok geçmeden acılarını tattılar. Öyleyse ümmeti ve devrimlerini hatalardan ve zilletten korumanın yolu, uyanış devrimi başlatmak, tüm alanlarda özellikle de esaslarda kavramların düzeltilmesidir. Bu esasların en önemlisi de İslam'ın ilk rüknüdür. Bu alanda yazılmış en güzel kitap Şeyh Muhammed Kutub'un 'Düzeltilmesi Gereken Kavramlar' isimli kitabıdır. Yöneticilerin uzun yıllardır yaydıkları hatalı kültür nedeniyle ümmetin evlatlarının birçoğunda görülen bilinç eksikliği en büyük musibettir. Ümmetin başına gelen diğer belalar da bu musibetin acı meyvelerinden birer meyvedir. Zillet, önemsizlik, boyun eğme ve yöneticiye mutlak itaatin yerleştirilip oturtulması kültürü, Allah'tan ayrı olarak onlara tapmak, en önemli dini ve dünyevi haklardan

onlara taviz vermektir. Değerlerin, prensiplerin, insanların onların feleğinde dönmesi, insana insanlığını kaybettirir, kendisini ve iradesini hiç fark etmeden ya da düşünmeden yöneticinin arkasında koşar kılar. İki arada bir derede bir insana dönüşür. İnsanlar kendisine iyilik yaparsa o da iyilik yapar, kötülük yaparsa kötülük yapar. Bu hali de onu, yöneticilerin kendisine istediklerini yaptıkları değersiz bir eşya gibi kılar. Bunlar, ülkelerimizdeki adalet ve zulmün kurbanları, yöneticiler tarafından isimlerini bağırmaları ve hendeklerinde kendileriyle beraber olmaları için çıkardıkları kimselerdir. Yöneticiler insanların Allah tarafından kendilerine verilen en önemli haklarından vazgeçmeleri için uğraşmaktadır. Kendilerine meşruluk havası kazandırmak için devletin din ve medya organlarının harcadığı çaba yardımıyla ümmetteki akıl sahiplerinin önünü kapatıp, önemli işlerde rol almalarını engelleyip kenara ittiler. İnsanları, iradelerini, akıllarını büyülediler. Yöneticinin putlaştırılmasına daha da yaygınlık kazandırdılar. İnsanlar ona saygı duysunlar, nefislere ekilsin, büyükler yüceltsin, küçükler de eserinden kurtulamasın diye din ve vatan adıyla onu yalan yanlış temeller üzerine kurdular. O küçükler bizim boyunlarımızda emanettir. Fıtrat üzerine doğmuşlardır, ancak onlar vicdansız ve rahmetsizce çocuklarımızın fıtratlarını öldürmüşlerdir. Büyük yaştaki bu hal üzere yaşlandı, küçük bu hal üzere gençleşti. Zâlimin zulmü, mazlumun zayıflığı arttı. Öyleyse ne bekliyorsunuz? Kendinizi ve çocuklarınızı kurtarın. Özellikle de ümmetin gençleri devrimin yükünü, sıkıntısını, zâlimlerin kurşunlarını, işkencelerini göğüsledikten, fedakârlıklarıyla yolu hazırladıktan, kanlarıyla özgürlük köprülerini kurduktan sonra önünüzde elverişli bir fırsat var. Ömrünün baharında bir gençlik! Zillet ve zulüm dünyasını terk ettiler. İzzeti ya da kabri istediler. Acaba yöneticiler, halkın çıktığını ve Allah Teâlâ 'nın izniyle vaatleri gerçekleştirene kadar bir daha da dönmeyeceğini anlayabiliyor mu?

Son olarak: Ülkelerimizdeki büyük zulüm iyice arttı. Bizse bu zulmü reddedip değiştirmekte çok geciktik. Başlayan bitirsin. Allah ona yardım eder. Kim de başlamamışsa iş için hazırlığını yapsın. Allah Resulü'nün şu sahih hadis-i şerifini tefekkür edin: 'Benden önce Allah'ın hiçbir ümmete gönderdiği peygamber yoktur ki, o peygamberin ümmetinden havarileri ve sünnetine tabi olan, emrine uyan ashabı olmasın. Kısa şu ki, sonra onların ardından yapmadıklarını söyleyen ve emrolunmadıklarını yapan bir takım kötü nesiller meydana çıkar.

İşte kim bunlara karşı eliyle mücadele ederse o mü'mindir. Kim onlara karşı diliyle mücadele ederse o mü'mindir. Kim onlara karşı kalbiyle mücadele ederse o da mü'mindir. Ama bunun ötesinde imandan bir hardal tanesi yoktur.' (Müslim)

Aynı şekilde 'şehitlerin efendisi Hamza bin Abdulmuttalip ve zâlim imama iyiliği emredip kendisini kötülükten nehyettiğinden dolayı öldürülen adamdır' buyurmuştur. Öyleyse bu yüce niyetle çıkanlara kutlu olsun. Öldürülürse şehitlerin efendisidir. Yaşarsa da izzet ve onur sahibidir. Hakkı savunun, gerisini önemsemeyin. Zâlime karşı hakkı söylemek izzettir, müjdedir. Bu dünya ve ahiretin yoludur.

İster köle olarak yaşa! İster hür olarak öl!

Allah'ım dinine zafer kazandırmak için uğraşanlara apaçık bir fetih ihsan eyle. Onlara sabır, istikamet ve yakin nasip eyle.

Allah'ım, bu ümmete; itaat ehlinin izzetli kılındığı, isyan ehlinin zelil kılındığı, iyiliğin emredildiği ve kötülükten alıkonan bir kurtuluş yolu nasip et.

Allah'ım, bize dünyada ve ahrette iyilik ver ve bizi ateş azabından koru. Allah'ım, zayıflarımızı güçlendir. Parçalanmışlığımızı düzelt, toparla.

Allah'ım, yerli ve uluslararası zulüm önderlerinin hakkından sen gelirsin, Kâfirler kavmine karşı bize yardım et.

Son duamız elhamdulillahi rabbilalemin

USAME BİN LADİN'İ ETKİLEYEN OLAYLAR

1. Olay [45]

Amerika, Afganistan'ı vurmaya karar verip Usame bin Ladin de 'Filistin halkı rahat yüzü görmedikçe Amerikan halkı da rahat yüzü görmeyecek' yeminini ettiği meşhur konuşmasını yayınlayınca Filistin halkına bir canlılık geldi. Bin Ladin'in resimleri tüm Filistinli evlerin kapılarına asıldı. Erkek öğrenciler koleksiyonlarından sporcuların, kızlar da şarkıcıların fotoğraflarını çıkarıp yerine Bin Ladin'in fotoğraflarını koymaya başladılar. Amerika kuvvetleri Kabil'i vurmaya başladığında Usame bin Ladin Kandahar'da idi. Günlerden bir gün planlarını yapar, durumu değerlendirirken elinde laptopla bir genç geldi ve Bin Ladin'e: Ey Şeyh size bir şey göstermek istiyorum, dedi. O anda herkes sustu ve ne diyecek diye şeyhlerine bakmaya başladı. Bin Ladin kendisine göster, dedi. Ancak Bin Ladin'de her zamankinden farklı bir his oluştu. Yeni bir şeyle karşılaşacağını anlamıştı ve yüzü değişmeye başladı. Bu genç bilgisayarı çalıştırdı. Laptop hazır duruma gelene kadar Bin Ladin'in yüzü daha da değişti. Genç bir video açtı ve sesini de yükseltti. İlk görüntü, o çocuksu masumiyet tüm yüzünü kaplayan; tüm mü'minleri etkileyecek küçük bir çocuk görüntüsüydü. Bu çocuk Filistin puşisi takmıştı. Elinde Bin Ladin'in parmağını kaldırdığı fotoğrafı tutuyordu. Çocuk kalpleri parçalayacak şekilde yüksek bir sesle ağlayarak konuşmaya başladı: Nerede sözün ey Usame? Nerede sözün ey Usame? Usame'den sadece ağlama sesi geliyordu, öyle hıçkırarak ağlıyordu ki, sanki en çok sevdiği insanlardan birini

45 Bu sözler, Faris El- Zahrani'ye aittir

kaybetmişti. Hepimiz ona acıdık. Sonra yüksek sesle şöyle dedi: 'Tüm dünya ona karşı birleşmişken Usame'den ne yapmasını bekliyorsun...' Bu sözleri ağlayarak o kadar tekrarladı ki tüm sakalı gözyaşlarıyla ıslandı. O kadar ki kendisi için tedirgin olduk ve bizler de dayanamayarak onunla beraber ağlamaya başladık. Meclisimiz, biricik oğlunu kaybetmiş de ciğeri yanmış bir annenin ağlayışı gibi ağlama sesleriyle dolmuştu. Hepimiz bu videokaseti getiren kardeşe karşı öfkeyle dolduk ve Şeyhe bu yaptığından ötürü kötü kötü baktık. Aradan fazla bir süre geçmedi ki şeyh bayılıp düştü. Hemen evine taşındı. Ağlamak onu öyle bir hale sokmuştu ki üzüntüsünden 3 gün hasta yattı. Her uyandığında o çocuğun ağlayışını hatırlıyor ve yine hıçkıra hıçkıra ağlıyor, 'tüm dünya ona karşı toplanmışken Usame ne yapabilir' sözlerini tekrar edip duruyordu.

2. Olay [46]

Suudi Arabistan rejimi, Usame bin Ladin'i teslim etmesi için Taliban'ı ikna edemeyince, özellikle de Türkî Faysal'ın bilinen ziyaretinden sonra yine de ümidini kesmedi ve Taliban'la alakası olmayan başka bir vesileye başvurmaya karar verdi. Usame bin Ladin'e direk baskı yapacaktı. Bin Ladin'in annesine yurtdışına çıkış yasağı konmuştu. Oğlu Sudan'dayken bile onu ziyaretten mahrum kalmıştı. Bu nedenle Suudi hükümeti, Bin Ladin'in annesini aşırı özlediğini çok iyi biliyordu. Annesinin Kandahar'a gidip kendisine baskı yapıp zorlaması için özel uçakla, özel bir sefer düzenlediler. Gerçekten de Usame'nin annesi, El-Atas ailesinden (tanınmış bir aile) eşiyle oğlunu ziyarete gitti. Seneler sonra gerçekleşen bu buluşma çok duygusal geçti. Ancak Bin Ladin zorlamalara karşın davasının kesinlikle tartışmaya açık olmadığını açıkça ortaya koydu. Gözleri oğlunu görmekle aydınlanan anne, hükümetin istediklerini yerine getiremeden ülkeye geri döndü.

46 Bu sözler, Faris El- Zahrani'ye aittir

USAME BİN LADİN HAKKINDAKİ GÖRÜŞLER

1- Dr. Abdullah Azzam[47], vasiyetinde hizmetler bürosundan bahsederken şöyle dedi:

Afgan Arapların lideri Dr. Abdullah Azzam

Bu büronun[48] özel malıyla kefaletini üzerine alan kişiye çok dua ediyorum ki o, Ebu Abdullah (Abdullah'ın babası) Usame bin Muhammed bin Ladin kardeştir. Allah'tan ona da ehline de, malına da bereket vermesini istiyor ve onun gibilerin sayılarını artırmasını niyaz ediyorum. Vallahi, İslam Dünyası'nda onun bir eşini görmedim ve Allah'a onun dinini, malını ve hayatını bereketlendirmesi için dua ediyorum.

47 Şeriat Doktoru olan Abdullah Azzam, 1941 yılında Filistin'in Cenin Kenti'nde doğdu. Afgan Arapların ruhsal lideri sayılan Azzam, Ürdün'deki Müslüman Kardeşler Cemaati'nin aktif bir üyesiydi. 1967-1970 yılları arasında Filistin'de Yahudiler'e karşı yürütülen vur-kaç savaşına katıldı. 24 Kasım 1989 yılında Peşaver Kenti'nde iki oğluyla suikast sonucu şehit oldu.

48 Abdullah Azzam burada Mektebul Hadamatul Mücahidin bürosundan bahsetmektedir. Abdullah Azzam tarafından kurulan Mücahidlere Hizmet bürosu Afgan- Rus harbine katılan yabancı mücahidlerin konaklama ve eğitimi ve lojistik destek sağlanması görevi yapıyordu. Ladin bu kurumunda Azzam'ın yardımcısı ve kurumun sponsoruydu. Sadece bir defada 1 milyon dolarlık çek yazmıştı.

Azzam onun hakkında ayrıca şöyle demiştir: 'Malını Allah yolunda harcadı, Allah'tan bu amelini sevapları arasında yazmasını niyaz ediyorum.'

Şöyle de dedi [49]: Ey kardeşlerim ne diyorum! Onların hikâyeleri bize Mus'ab'ın, Kağkağ'ın, Asım'ın, Hamza'nın hikâyelerini hatırlatıyor. Ben ne diyorum? Babası bakan! Vallahi aramızda nice nimetleri, rahat yataklarını terk etmiş, dağlara gelip ekmek ve şekersiz çayla yaşamaya razı olmuş bakan çocukları vardı.

Allah onu korusun Usame bin Ladin, 800 milyon riyallik El-Haram'ul-Medine'nin genişletilmesi ihalesi üzerlerinde kaldığı halde o ihaleyi gerisinde bırakarak Celalabad'a gençlerin arasında yaşamaya geldi. O ve kardeşler her an ölme ihtimaliyle karşı karşıya. Bin Ladin Şirketi, İslam dünyasındaki en büyük şirket; Ortadoğu ve İslam dünyasının en büyük özel şirketi. Dünyayı olduğu gibi terk etti. Bedeni zayıf, nabzı ve tansiyonu düşük! Bir cebinde biraz tuz, diğer cebinde ise su matarasını taşıyor. Tansiyonu biraz yükselsin de gençlerle beraber savaşı sürdürebilsin diye tuz yiyor ve su içiyor....

Atının yularını tutmuş sırtında gezen, her acı ses duyduğunda ölmeyi arzu edip o yöne uçana Tuba! Onlar dünyaya bakmazlar, dünya gelmişse onların ellerindedir, kalplerinde değil, dünya amaca ulaşmak için bir amaç değil vesiledir. Yaşamak için yerler, yemek için yaşamazlar. Yemekleri sadece hayatta kalabilmelerine yetecek kadardır. Aziz ve Celil Allah'tan kardeşimiz Ebu Abdullah Usame bin Ladin'i korumasını niyaz ediyoruz.

O öyle bir adam ki, gözlerim bu dünyada onun gibisini asla görmedi. Evinde fakir hayatı yaşıyor. Hacca ve Umre'ye gitmek için Suudi Arabistan'a gittiğimde Cedde'deki evine uğrardım. Evinde ne bir sandalye ne de bir masa vardı. Dört eşle evli ve

49 Cihadi Terbiye kitabından.

hiçbir evinde sandalye ya da masası yok! Hangi Ürdünlü'nün ya da Mısırlı'nın evi, içindeki eşyalarla onun evinden daha güzel olabilir? Ancak bu aynı adam, ondan mücahitler için 1 milyon riyallik çek yazmasını isteseniz hemen yazar.

Bir gün kız kardeşlerinden bir tanesinin yanına gidip ona İbn Teymiye'nin malla cihatla ilgili fetvasını okudu. O da hemen kendisine 8 milyon riyallik bir çek yazdı. Bunu anlayanlar kendisini ikna etmek için evine gelerek şöyle dedi: 'Sen deli misin? Bir kere de 8 milyon riyal verilir mi?' Vallahi Müslümanlar; kadınlar kendisini, erkekler de kocasını ikna etmek için uğraşıp durdular. Daha sonra kendisine: 'Sen kirada oturuyorsun, en azından 1 milyonunu kendine bir ev yaptırmak için ayırsaydın' dediler. Onu verdiği paranın bir milyonunu geri istemeye böylece ikna ettiler. O da bunun üzerine Usame'ye gitti ve şöyle dedi: 'Ey kardeşim, ey Usame, sadece 1 milyon geri versen de kendime ev yaptırsam.' Usame ise şöyle cevap verdi: 'Vallahi 1 riyal bile yok, çünkü sen rahat bir evde oturuyorsun, insanlar ölüyor da bir çadır bile bulamıyorlar.'

Seninle oturduğunda onu edebinden dolayı hizmetçilerden bir tanesi sanırsın. Şeyh Seyyaf'a –Bin Ladin'in- hareket etmesini yasaklayan bir karar çıkarmasını söyledim. Çünkü o sürekli çatışmalara katılmak istiyordu. Ancak sağlık durumu buna müsait değildi. Tansiyonu düşüyordu. Bir cebi hep tuzla doluydu. Öte yandan su matarasını taşıyordu. Yürümeye gücü yoktu. Tansiyonu yükselsin diye tuz yiyor ve su içiyordu. Bana inanın, evime girdiğinde telefon çalınca, sırf ben yerimden kalkmayayım diye kalkıp telefonu getiriyordu.

Edep, hayâ, erkeklik hepsi onda... Allah'tan onu korumasını niyaz ediyoruz.

Prensipler insanlara ihtiyaç duyar. Yoksa cennete kuruşla mı girmek istiyorsun? Cennete riyalle giremezsin. İhtiyacın olan şey fedakârlıktır.

Beni ilk davet ettiğinde Ramazan ayındaydık. Ezan okunduğunda içinde, üzerleri az miktarda etle kaplı birkaç kemik parçası bulunan et suyu tabağı ve iki üç kebap parçasıyla geldi... Bu savaşa (Afgan savaşı) katılanlar çok fedakârlıklarda bulundu.

Allah ona rahmet etsin Dr. Abdullah Azzam şöyle de demişti: 'Savaşta dalmak güvenliktir. Dalgınlık, namazda hoş karşılanmayan, savaşta ise övülen bir haldir. Aslında nasıl olur da insanlar bombaların, füzelerin gürültüsünün, uçakların, tankların sesleri altında uyuyabilirler öyle değil mi? Ancak bu hal Afganistan'da defalarca görüldü. Allah'ın lütfüyle savaşta uyuyup daha büyük bir azimle, enerjiyle uyandıklarını bana Mevlevi Arslan ve birçokları anlattı.

Usame bin Ladin kardeş de, Caci Harbi'nde, elinde telsizi tutar vaziyette uyumuştu. Savaş esnasında bu telsiz elinden düştü. Uyuduğunda, savaş son hızıyla devam ediyor, bombardıman bir an olsun durmuyordu. Komandolar da kendisinden sadece 200-300 metre uzaklıkta bulunuyordu.

Gazeteci Cemal İsmail'e[50] Usame bin Ladin hakkında görüşü sorulduğunda şöyle cevap vermişti: Şeyh Usame bin Ladin hakkında gerçek görüşümü ifade etmek için burada benden ilimde de amelde de daha faziletli olan ve kendisini şehit addettiğimiz Şeyh Abdullah Azzam'ın (Allah ona rahmet etsin) kendisi hakkındaki sözünü aktarmak istiyorum. Bazı dedikoducular Şeyh Abdullah Azam ile Usame bin Ladin arasında anlaşmazlıklar olduğu, Usame'nin Peşaver ve Afganistan'daki Arapların lideri olmak istediği ve bazı hükümetlerle bağları olduğu söylentilerini

50 El-Sakifah forumunda yaptığı açık sohbetten.

çıkardığında o şöyle demişti: 'Şehadet ederim ki Usame, yeryüzünde yürüyen Allah velilerinden biridir. Vallahi, eğer dünyada Allah'ın sadece bir velisi olsaydı onun kesinlikle Usame bin Ladin olduğunu sanırdım. Kendisini daha Peşaver'e gelmeden önce tanıyordum. Onu hepinizden de daha iyi tanıyorum. Onda ancak gerçek bir Müslüman gördüm. Allah'tan onun bir parçası kadar olabilmeyi niyaz ediyorum.

Cemal İsmail'in Hıristiyan kameramanı: Onların radikallikleri, köktendincilikleri, katılıklarına dair birçok şey okumuştum. Ancak Bin Ladin'in çadırına girdiğimde Ramazan ayıydı ve bana öğle yemeği takdim ettiler. O anda bende güven hissi oluştu. Benim Hıristiyan olduğumu öğrenmişlerdi. Bana karşı çok iyi davranıyorlardı. Görüşmeden sonra hep beraber iftar sofrasına oturduk ve tek bir tabaktan yedik. O vakit Usame bana şöyle dedi: 'Ben herhangi bir dine ya da ırka karşı değilim. Ancak ben Amerika'nın dünyaya; özellikle de İslam dünyasına dayatmak istediği siyasetine karşıyım.' (El-Cezire Kanalı'nda 2008 yılının Ekim ayında yayınlanan Kim Konuşmaya Cesaret Eder? isimli programdan)

2- Şeyh Hamud Bin Ukla El-Şuaibi [51], onun hakkında şöyle demişti: O, Allah'ın kitabı ve sünnet yöntemi üzere her şeyiyle savaşan bir mü'min, bir mücahittir.

3-Afganistan'ın devrik lideri Molla Muhammad Ömer[52] (Allah ona zafer kazandırsın), onun hakkında şöyle demiştir: O sa-

51 Suudi Arabistan'ın gelmiş geçmiş en önemli din ve bilim adamlarındandır. Birçok üniversitede profösörlük yapan El-Şuaibi, siyasi görüşleri yüzünden birçok kere hapiste yattı.19.01.2002 tarihinde, Suudi Arabistan'ın Bureyde kentinde öldü.

52 Molla Muhammed Ömer, Afgan medreselerinde yetişen ve daha sonra Taliban(Öğrenciler) isimli İslami Hareketi kuran Molla Ömer Taliban'ın lideridir. Afganistan devlet başkanı Molla Ömer'e Ladin önderliğindeki El-Kaide değişik ülkelerdeki kollarıyla beraber biat etmiştir. Molla Ömer'e onlarca ülkeden onlarca İslami Hareket biat etmiştir ve kendi ifadeleriyle Haçlılara karşı

dık bir imana sahip bir Müslüman'dır. Kendisini temize çıkarmıyoruz. Ancak bizim yanımızda bir Müslüman'ın, kardeşinin yanında nasıl durması gerekiyorsa öyle durmuştur.

Ayrıca şöyle de demiştir: Bir gün Usame'yi ve Araplar'ı koruyacak kimse kalmasa, kanımı ortaya koyarım yine de onları teslim etmem.

4- Ebu Muhammed El Makdisi[53], Usame hakkında şöyle dedi: Aksi yönde gitmek, tağuta karşı mücadele eden bir mücahit olmak ve Beyaz Saray'daki tanrılarının politikalarına karşı durmak, -yolun doğruluğunun delilleri gün gibi açık da olsa- birçoklarının çekindiği bir yoldur. Ancak Allah Teâlâ fazilet ve keremiyle bu meziyetleri, Resulü Muhammed (s.a.v)'e 'zikrini yükselttik' dediği gibi istediği insanlara verip bu meziyetlerle kendilerini yüceltmektedir.[54]

Zerkavi'nin hocası El-Makdisi

Bunu, Amerika'yı direk sarsan olayların ardından, bana bu konuda gelen sorulara ve hükümetlerin rahiplerinin aldatmalarına

yürütülen savaşta o Emirul Mu'minin olarak isimlendirilmekte ve tek yetkili lider olarak kabul edilmektedir. Molla Ömer Küresel Cihad Hareketinin lideri sayılmaktadır.

53 Asıl adı Asım El-Barkavi olan El-Makdisi, Ürdünlü olup Irakta El-Kaide Örgütü'nün liderliğini yapmış olan Ebu Mus'ab El Zerkavi'nin hocası sayılmaktadır. Selefi-cihadi akımın görüş önderlerinden olan El-Makdisi, şu anda Ürdün hapishanelerinden birinde yatmaktadır.

54 'Afganistandaki müslümanlara yardım vacibi' yazısından.

cevabımda açıklamıştım. Allah düşmanları bana tamamlama fırsatı vermedi ve o olayların ardından tutuklananlarla beraber beni de tutukladı. Fotoğrafımı çektiler. İstihbarat bürosunda benden, haber ajansları aracılığıyla yaymak üzere Amerika'ya yönelik saldırıları kınayan bir bildiri yazmamı istediler. Ben de Amerika'nın başına gelenlerin, Müslüman ülkelerde halkları öldürmesinin, her yeri yıkıp yok etmesinin cezası olarak Allah'tan gelen ilahi bir ceza olduğunu ortaya koyan yazılar yazdım. Bu yazılarımda Amerika'nın Müslümanlara her yerde saldırdığını, sivil ya da silahlı ayrımı yapmadığını ifade ettim. Bu sözlerime delil olarak da Amiriye Sığınağı'nda ve her gün Amerika desteğiyle İsrail tarafından Filistin'de yapılanları, Mücahit Ömer Abdurrahman ve diğer mücahitlerle İslam davetçilerinin tutuklanmasını gösterdim. Bu onların hoşuna gitmedi. Yazdıklarımın istediklerinin aksine teşvik edici şeyler olduğunu söylediler. Ardından da sivillere yönelik saldırılardan ötürü üzüntü duyduğumu belirtmemi istediler. Ben de: 'Bu benim Allah'a karşı yapmam gerekendir. Eğer yazdıklarım hoşunuza gitmemişse siz istediğinizi yazın, ancak ben inandığımın şey dışında hiçbir şeyi yazmam.' dedim. Teşvik olarak nitelendirdikleri şeyi bir kenara atmakta ısrar ettiler... Sonra, orada bulunduğum müddetçe başka tahkikatlerde bulundular. Bu konuyla ilgilenmekten vazgeçtiler. Ancak, beni salmadan önce benden bu olaylar hakkında kesinlikle konuşmamamı talep ettiler. Bana evimden çıkmamamı, konu hakkında hiçbir şey söylemememi ve hiçbir açıklamada bulunmamamı emrettiler. Sadece olayları kınamak ve sivillerin öldürülmesinin şer'i olmadığını açıklamak istersem bu onlar açısından hoş ve serbestti.

Bu hapislik döneminde ben, yalnız başıma bir hücrede kalıyordum. İnsanlarla tüm bağlarım koparıldığı gibi dünyayla ilgili

hiçbir haber de alamıyordum. Hatta o sıra bana sevinçli bir edayla yalan atarak, Amerika'nın 11 Eylül saldırılarına karşılık olarak nükleer bombalarla Afganistan'ı vurduğunu ve ölü sayısının 5 milyona ulaştığını söylediler. Ve beni Allah'tan başkasının bilemeyeceği büyük bir hüzün kapladı. O gece rüyamda büyük ve eski bir kılıcın, büyük bir dağı ikiye yardığını, ardından da dağın derinliklerinde kaybolduğunu gördüm... Sabah olup uyandığımda ise bunun bir müjde olduğunu ve Allah düşmanlarının yalan söylediğini anladım. Rüyamı da şöyle yorumladım: Eski kılıç, cihadında peygamberimiz Muhammed (s.a.v)'in yolunda giden Usame idi. Bu cihad Amerika'yı parçalayıp darmadağın edecek ve o (Usame), dağların derinliklerinde kimsenin ulaşamayacağı bir mekânda güven içinde bulunuyor.'

Ayrıca şöyle dedi: Tagutların veya diğer kâfirlerin, diğerleriyle yaptıkları antlaşmalar, bu zorba politika uygulayan hükümetlerin yönetimi altında bulunan Müslümanları bağlamaz. Ya da bugünkü adıyla vatandaşlık; ihtiyari olmadığına, başlarındaki yönetim mevcut olduğu sürece canları, malları, dinleri ve kanları güven altında değil de tehlike altında olduğuna, evlerinin yağmalanıp hürmeti çiğnendiğine, korkutulup, tutuklanıp hapse atıldıklarına, uydurma suçlamalarla gecenin bir yarısında veya gündüz idam edildiklerine göre baştakilerin yaptıkları kendilerini hiçbir şekilde bağlamaz. Ancak bu yöneticilerin dost edinilmesi İslam'ın nevakızlarından (imanı düşüren sebepler) biridir. Müslüman kimse kendi seçimiyle kâfirin velayeti altına girmiş olur.

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Mü'minler, mü'minlerden ayrılıp, kâfirleri dost edinmesin. Bunu her kim yaparsa artık Allah'tan ilişiği kesilmiş olur. (Al-i İmran, 28)

Bir diğer ayette de şöyle buyruluyor: 'Allah elbette o günde, kâfirler için mü'minler aleyhine bir yol (imkan ve delil) verecek değildir.' (Nisa, 141)

Bu antlaşmaların Şeyh Usame bin Ladin'in ve yanındakilerin (Allah hepsini korusun) durumunda görüldüğü gibi onların yönetimleri ve siyasi velayetleri altında bulunmayanları ve ülkelerimizdeki tağutlardan beri olduklarını ilan edip tağutların da kendilerinden beri olduklarını ilan ettikleri, hatta vatandaşlıklarını ellerinden alarak kendilerine karşı kâfirlerin yanında yer alıp savaş açtıkları kimseleri bağlamaması da gayet normaldir. Yahudi ve Hıristiyanlardan kâfir kardeşleri gibi terörist diye isimlendirdikleri tevhid ehli kimseler için de bu antlaşmaların hiçbir önemi yoktur.

5- Ebu Katade El- Filistini[55](Allah onu esaretten kurtarsın) Usame bin Ladin hakkında şöyle dedi:

Olaylara kendisini büyük bir güçle dayatan bu adam her konuşmacının dilinde olan bir isme dönüştü. Konuşmaları uçağın gürültüsünden bile çok ses getirir oldu.

Batı'da kuşatılmasının ardından bir sene sonra; 1423 hicri yılının Şaban ayında da şöyle dedi: Bu büyük adama, Ebu Abdullah Usame bin Ladin'e tüm kalbimle selam gönderiyorum. Bu adam, ümmetin başını kaldırdı.- Allah şahittir- Ümmetin erkeklerinden bahsedildiğinde ümmetin başını yükseklere kaldıran onunla ve onun gibilerle iftihar ediyoruz. Onlara bu şahsı, duyduğunda hala herkesi ağlatan o sesi sunduk. Sözleri iman, yakin ve zühtle dolu! Eğer bugün bize İslam'ı kimin temsil ettiğini sorsalar cevabı bu adamdır...

55 Asıl adı Ömer Mahmut Osman olan Ebu Katade, 1994 yılından beri Londra'da siyasi mülteci olarak yaşıyor.7 Temmuz 2005'te meydana gelen Londra patlamalarından sonra teröre teşvik suçlamalarıyla tutuklandı. Hala hapishanede.

Onlara Ebu Abdullah gibi bir örnek sunduk. Az konuşup büyük işler yaptığını ispatladı. Bu adama sevgiyle selamlar olsun.[56]

Ebu Katade El Filistini şu anda İngiltere'de hapistedir.
El Cihad vel İctihad isimli kitabın yazarıdır.

6- Suud ailesinin hapishanelerinde sekiz yıl yatmış Şeyh Dr. Said Bin Zair[57] (3) , Ankebut internet sitesinde konumlar hakkında kendisine sorulan sorulardan birine şöyle cevap verdi: Gerçekten konum almak o işin ehlinin yapacağı şeydir. Biz işin ehli değiliz. Tarihte okuduğumuz tavır ve konumlara bakarsak bizim aldığımız tavırları geçmişlerin aldıklarıyla kıyaslamak yakışık almaz. Şahsen ben hiçbir şey yapmadım. Bunu vallahi tevazudan söylemiyorum. Çünkü kendimi biliyorum, ben bir odada (hapis odası) oturdum ve başıma gelene sabrettim. Bu-

56 11 Eylül olaylarına şer'i bakış' yazısından.

57 İmam Muhammed Bin Suud Üniversitesi'nde Basın ve Yayın fakültesinde profösörlük yapan ve önemli sosyal reformculardan sayılan Bin Zuair, Suudi Arabistan'ın en ünlü siyasi görüş mahkumlarındandır .

nun tavır veya ona benzer bir anlama geldiğini söylemek mümkün olmaz. Bu ümmetin eksi yönüdür ve benim gibi pasiflerin yüceltmesi düşünülemez. Ancak Usame gibi, Allah düşmanlarına karşı direnenler bunu başarabilirler. Hapishane köşelerinde sessiz, suskun bir şekilde bekleyenler ne kahramanlık yapmışlardır? Yayılmış batılı, bizim hapishanelerde susmamız sevindirir. Bu batıl, kahramanların seslerinden hoşlanmaz, ancak aynı zamanda onların suskunluğu da kendisine korku ve endişe verir. Bu ümmetin emeli gerek giden, gerek kalanlarıyla olsun Allah yolunda cihat eden kahramanlara bağlıdır. İçinde yaşadığı gerçekliği bu kahramanların değiştireceğini ümit etmektedir.

7- Şeyh Süleyman Ebu Gays[58], Güvenlik Konseyi'nden İmam Usame bin Ladin'in teslimi yönünde karar çıktığında şöyle dedi: İşte Haç'ın koruyucusu Amerika! Ve büyük küfür devleti. Arkasından da bazı Batılı küfür devletleri... Müslümanlarla, çocuğun topla oynadığı gibi oynuyorlar. Kime isterse vurur, kime isterse ona saldırır, kimi isterse görevlendirir, kimi isterse çıkarır, istediğini kuşatır, istediğinin teslim olmasını talep eder. Bu arada bir milyarlık ümmetin hiçbir söz hakkı yok!

İşte Amerika! Güvenlik Konseyi'ne kahraman Usame bin Ladin'in teslimini talep eden –hem de oybirliğiyle- bir kararı benimsemesi için baskı yapıyor.

Evet! O bir kahraman, bir aslan, o asil bir dağ, saygın bir kale. Ve bu adam malıyla, zamanıyla, sağlığıyla, canıyla kendini sizi korumak için feda etmiştir. Evet, sizi savunmak için!

58 Usame bin Ladin'in en yakın arkadaşlarından olup, El-Kaide'nin bir dönem basın sözcülüğünü yaptı. 2001 yılında Kuveyt Hükümeti, Amerika'nın baskılarıyla vatandaşlığını elinden aldı. Ebu Gays İran tarafından Usame bin Ladin'in oğullarıyla beraber gözaltına alınmıştır. Şu an İran hapishanelerin de Ebu Geys, El-Kaide'nin müftüsü Moritani ve Laden'in kızı ve 2 oğlu dâhil 90 El-Kaide üyesi 9 yıldır mahkûmdur. İran Meclis Başkanı Ali Laricani 74 El-Kaide ve Ensar El Sünne üyesini de ABD'ye verdiklerini resmi açıklamasında belirtmiştir.

Sizi, Müslümanları, inançlarını, kanlarını, namuslarını ve mallarını korumak için.

Bu adamın bizlerde yüce bir yeri olması gerekir. Ve göğüslerimize taktığımız şeref madalyası, başlarımızın üzerinde onur tacı, oğullarımızın futbolcular, şarkıcılar veya artistler yerine örnek aldığı kişi olmalı o.

El-Kaide eski basın sözcüsü Ebu Gays ve Bin Ladin

Bugün ufak bir çocuğa hangi şarkıcının adını sorarsanız hemen cevap verir!

Aynı şekilde çocuğa hangi futbolcunun ismini sorsanız onu da hemen cevaplandırır!

Ancak Usame'yi veya Abdullah Azzam'ı, Enver Şaban'ı, Adil Ganem'i, Mutab El-Atibi'yi sorun. Onları kimse asla bilemez. Çünkü onlar ümmetin gerçekliğinde hoşlanılmayanlardır. Oysa onlar Allah'ın izniyle, Allah'ın katında illiyyinin en üst katlarındadırlar.

Amerika ve ardından giden Yahudiler, Hıristiyanlar ümmetin evlatlarında cihat ruhunun yeniden canlanmasının ne demek olduğunu çok iyi biliyorlar. Bunun için de Amerika, Usame'nin kendisini vurmak istiyor. Ümmeti yeniden uyandıran bu olguyu vurmak istiyor. Ruhları tekrardan öldürmek için bunu yapmak istiyor. Ancak iş işten geçti!

Cihat ruhu benliklerimizde yerleşti bir kere. Maymun ve domuz evlatları bu ruhu nasıl söndürebilir?

Allah'tan başka İlah yoktur ki ben bu haberi duyduğumdan beri sürekli şöyle dua ediyorum; 'Usame'nin kâfir devletlere teslim edildiğini görmeden önce beni öldürsünler.'

Çünkü böyle bir şey olursa, aramızdaki tüm erkeklerin başlarını toprağa gömmesi ve asla da çıkarmaması gerekir. Öyle ki, kahramanlardan taviz vermek, ümmetin kadınlığını gösterir. İşte Sırplar ortada; Müslümanları katleden Silobodan Milosoviç'in Amerika'ya teslim edilmesini reddederek, şöyle demişlerdi: 'Amerika'da en düşük rütbeli askerden cumhurbaşkanına; aralarında bir erkek varsa gelip onu alsın.' Arap dünyasından bazıları ise maalesef, Usame için, 'O pervasız bir insan, bu tarzı hakediyor! Ümmette fitneye sebep oldu!' diyor. Ancak ben bu minberden, içimdeki yangın ve acının yankısını artıran o adama (böyle diyenlere) şu sözlerim sevgi rüzgârı aracılığıyla ulaşsın diyorum. Allah Resulü (s.a.v.) ne diyor dinle: (Yine eğer bütün ümmet sana zarar vermeye kalksalar, ancak Allah'ın senin hakkında takdir ettiği zararı verebilirler.)

Ayrıca şöyle dedi[59] : Elhamdulillahi rabbilalemin vessalatu vesselamu ala seyyidina muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain. Öncelikle, böylesine önemli bir konuyu açtığınız için teşekkür ederim. Bu katılımımda 6 noktayı özetlemek istiyorum.

Birincisi: Açtığınız bu konu ümmetin bu sıkıntılı döneminde ele alınması gereken en önemli konulardan biridir. Ümmetin sorunu güç ve örnek krizidir. Usame bin Ladin, ümmetin içinde bulunduğu yok olma ve tabilik durumundan (birilerinin peşinden gitme) kurtulabilmesi için alınması gereken en iyi örnektir.

59 12.07.2001 tarihinde El-Cezire Kanalı'nda yayınlanan Farklı Bakışlar Programı'nda söylediği sözlerden.

İkincisi: Mücahit Usame bin Ladin'i desteklememiz, sempati duymaktan değil aksine inanç ve şeriattan çıkış noktasını almaktadır. Zira onun kendisine davet ettiği, çağırdığı koştuğu yol, uyulması gereken şer'i bir gerekliliktir. Ne olursa olsun ümmetin bu çağrıya cevap vermeyi ve gerçekleşmesi için çalışmayı ertelemesi doğru olmaz.

Üçüncüsü: Biz kesin olarak inanıyoruz ki, Yahudiler ve Hıristiyanlar, küfür âlemini temsil ediyor... Başlarında ise Amerika geliyor. Amerika küfrün başı ve onların imamıdır. İnanıyoruz ki onlar, Müslüman ülkelerini gerçek anlamda işgal ediyor. Elimizde olan varlıklarımızı yağmalamaları, evlatlarımızın gurbet hayatı yaşamalarına sebep olmaları, nüfuz sahibi olmak ve kontrolü ele geçirebilmek için gayri meşru her şeyi yapmaları ve Yahudilerin Filistin'deki halkımıza yaptıkları bu söylediklerimin açık delilidir. Onlar öldürüyor, evsiz bırakıyor, namuslara saldırıyor, evleri yıkıyor, silahsız masumları gelişigüzel bombardımana tutuyor. Bu durumda ümmet zafer yerine oturmayı kendisine nasıl yakıştırıyor?

Dördüncüsü: Sevgili kardeşim, bu konuya katılımdaki amacım: Amerika bugün, en yakınından en uzak noktasına kadar Arap Yarımadası'nı işgal ediyor. Ve bu da Yahudiler'in Hristiyanlar'ın Arap Yarımadası'ndan çıkarılmasını emreden; İbn Abbas'tan aktarılan sahih hadiste Peygamberimiz Muhammed (s.a.v)'in: Müşrikleri Arap Yarımadası'ndan çıkarın' şeklinde buyurduğu gibi şer'i nasla çakışıyor.

Beşincisi: Ve bu naslara dayanarak, Amerikalılar'la, onlarla birlik olan Yahudilerle ve onlara uyan her kim varsa, hepsine karşı savaşmanın, Müslümanların üzerine farz'ul ayn olduğu her Müslüman için gün gibi aşikârdır. Evet, Müslümanların üzerine farz'ul ayn diyorum. Arap Yarımadası'ndan ve işgal ettikleri tüm Müslüman ülkelerden çıkıp gidene kadar hiç acımadan onlarla

savaşmak vaciptir. Ey kardeşim, bu konuda tüm selef halef uleması toplandı. Âlimlerden hiçbiri Müslümanların 3 hale maruz kaldıklarında savaşmaları gerektiği hususunda görüş ayrılığına düşmedi. Bunlardan biri de düşman güçlerinin Müslüman ülkelere girmeleri durumudur.. Ve nasıl oluyor da Yahudiler, Hıristiyanlar, dünyanın en kutsal topraklarında; vahy ve peygamberlik toprakları olan Harameyn'de ve kıblelerin ilkinin, mescitlerin üçüncüsünün bulunduğu Beytu'l Makdis topraklarında bozgunculuk çıkarabiliyorlar?

Altıncısı ve sonuncusu: Değerli kardeşim! Davet ve tâlim adına kıpırdanmalarımız sırasında bizler fark ediyoruz ki, Müslüman gençler, Arap Yarımadası'nda Amerikan varlığına şiddetle karşı çıkıyor ve bu varlıktan, bu varlığın sınırsız bir şekilde İsrail'e destek vermesinden ve açık müdahalesinden aşırı derecede rahatsız oluyor. Bu gençler kendi aralarında düşmanları bu topraklardan nasıl çıkarabilecekleri konusunda fısıldaşıyor. Yaptıkları istişhadi operasyonlar bu retlerini en açık şekilde ortaya koyuyor. Ve bu operasyonlar hiç şüphesiz ki –ilim ehlinin aktardığı gibi- en büyük itaat ve en iyi yakınlaşmadır. Müslüman gençler bugün, Siyonist-Amerikan ittifaka ve Müslüman ümmetine karşı rejimler tarafından yapılan açık komplolara boyun eğmeyi kabul etmiyor. Bugün ortaya çıkan fitnenin, savaş ve savunma dışında hiçbir yolla ortadan kalkması mümkün değil. Allah Teâlâ bu hususta şöyle buyurmaktadır: 'Fitne ortadan kalkıp, din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın'.

Değerli kardeşim, Amerikalılar şunu bilmelidir: Usame, ümmetin uzun zamandır aradığı semboldür. Taşıdığı fikir de yayılmış kökleşmiştir. Onun ölmesiyle ya da öldürülmesiyle cihat veya direnişin duracağını sanmasınlar. Mesele dava meselesidir. Bir kişinin ölmesi ya da yaşamasına bağlı değildir.

Son olarak şunu diyorum: Ümmetin bugün ilk ihtiyacı olan şey, dinin zafer kazanması için savaşa çıkacak 12 bin genç mücahittir. Öyle ki Peygamberimiz Muhammed (s.a.v) sahih bir hadiste şöyle buyurmuştur: 'On iki bin kişi azlık sebebiyle yenilmez.' İkincisi: Bazı Müslüman tüccarlar, zekât mallarını Yahudi ve Hıristiyan karşıtı bu kutsal savaş için vermelidir. İnşaAllah Teâlâ o vakit, samimiyet, sabır ve yakin ile zafer kazanılacaktır. Değerli kardeşim, konuşmak için bir yarım dakika daha varsa Abdulbari Atvan kardeşe şunu söylemek istiyorum: Usame bin Ladin hiçbir gün asla Amerika'nın müttefiki olmamıştır. Aksine, Amerikan eşyalarının boykot edilmesi çağrısında bulunmuştur. Bu konuşması 1987 yılında yayınlanan kasetinde mevcuttur. Bu kaset Suudi Arabistan'da dağıtılmıştır. Dindar gençler bu kasetin kopyalarını ülkenin her yerine yaydılar. Sonra da Amerika'nın vurulması çağrısında bulundu. Kendisi aynen şöyle demişti: 'Ruslar'a karşı Afganistan'la bir olup savaşmanın şer'i bir çıkış noktası vardı. Ancak çıkarların çakışması gibi bir sebeple birileriyle bir olup savaşmak bizim işimiz değildir. Peygamberimiz Muhammed (s.a.v) şöyle buyurmuştur: Persler savaştı. Bu Romalıların menfaatine oldu. Romalılar savaştı bu da Perslerin menfaatine oldu.' Mesele şer'i inanç meselesidir ve hiçbir durumda başka bir tarafı koruman mümkün değildir. Bana verdiğiniz bu fırsat için teşekkür ediyorum. Esselamu aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh.

8- El-Cezire Kanalı'nda yayınlanan Farklı Bakışlar isimli programda Doktor Saad El-Fakih[60] şöyle demişti: Öncelikle düzeltme... Kardeşimiz Süleyman Ebu Gays'ın düzeltmesini tekrarlıyorum: Bin Ladin, Amerika ile yardımlaşmadı. Bu konuda

60 1957 doğumlu, genel cerrahi doçenti olan Saad Raşid El-Fakih, Suudi Arabistan rejimine muhalefet eden 'Arap Yarımadasında İslami Islah Hareketi'nin kurucusu ve basın sözcüsüdür. 1993ten beri Londra'da siyasi mülteci olarak yaşamaktadır.

söylenen her şey yalandır, bunların aslı astarı yoktur. Gerçek ve tek olan, kendisine tabi olanları zaman konusunda uyarıyor ve gelecekte Amerika düşmanlığı ile onları müjdeliyordu.

Dr.Saad El-Fakih, İslami Islah Hareketi'nin kurucusu

İkincisi: Usame hakkında söylenen çok şeyin aslı yok. Batıda yaşadığı, İsviçre'ye veya başka mekânlara gittiği, Suudi Arabistan Hükümeti'nden Faysal Türkî ve Suudi Büyükelçiliği ile ilişkisi olduğu yönündeki söylentilerin hepsi asılsızdır. Var olan, özellikle Afgan Savaşı'nın son dönemlerinde, kaygı, şüphe ve kuşkunun hat safhalara ulaştığı gerçeğidir.

Konuya dönersek, mesele Usame'nin doğru kişi olup olmadığı değil, Usame'nin sıradan ya da sıra dışı bir insan olup olmadığıdır. Yani ortada büyük bir kahraman mı, yoksa entegre bir olgu mu var? . Mesele olduğu gibi entegre bir olgudur. Bin Ladin de bu olgunun bir tarafıdır. Bin Ladin, büyük fedakârlığına, çekici kişiliğine, iyi imkânlarına karşın, ortaya çıkan diğer unsurlar olmasaydı bu kadar önemli bir kişi olmazdı. Öncelikle: Bu olgunun unsurlarından biri Amerika'nın Filistin'de ve tüm Arap Yarımadası'nda, Irak'ta ve İslam dünyasında birçok yerde Müslümanlara eziyet ediyor olmasıdır. Bundan daha önemlisi de eziyet ettiği bölgelerin hükümetleriyle de bölgenin hayırlarını

yemek ve halka işkence yapmak üzere ortak komplolar hazırlamıştır. Ve Amerika'ya duyulan öfke, normal sınırları aştı. İnsanları gerçekten çok büyük bir öfke kapladı. Bu, ilk unsurdur.

İkinci unsura gelince: Müslümanlar, özellikle de yöneticiler, hainlikte, zillette ve zayıflıkta, Amerika'ya sadakat ve onu güçlendirmekte gerçekten görülmemiş bir örnek sergilediler. Kutsal topraklardaki yöneticiler bile bunu yaptı. Yani, Amerika'ya sadece, siyasi, ekonomik anlamda tabi olup, ülkenin servetlerini yağmalamada komplolarına ortak olmakla kalmadılar. Dahası Amerikan ordusunun Müslüman topraklarında, Arap Yarımadası'nın ortasında bir silahlı kuvvetler birliği olarak kalmasına müsaade etmek için siyasi, dini ve güvenlik zeminlerini hazırladılar. Bu, insanları öfkelendiren, kalplerinde Amerika ve Müslüman ülke yöneticilerine karşı şiddetli öfke oluşmasına neden olan olguların ikincisiydi.

Üçüncü unsur: İslam Ümmeti, Müslümanlara ve İslamiyet'e savaş açan büyük güç olma sıfatıyla Amerika'ya, sadece söz ve sloganlarla değil, aksine Müslüman ülkelerdeki kronik ihanet krizini ortadan kaldırmak için pratik adımlar atıp gerçek rakip olduğunu ortaya koyarak karşı duracak kişilere inanılmaz derecede hasret kalmıştır. İşte bu noktada –bizim görüşümüze göre- Usame bin Ladin, bu sorunu ortadan kaldıran şahıs oldu. Yani Bin Ladin bu unsurlara karşı ortaya çıktı ve Müslümanların düşmanı, aynı zamanda Müslüman ülke yöneticileriyle beraber kendilerine kötülük yapmak ve servetlerini yağmalamak için komplolar kuran taraf olma sıfatıyla Amerika'ya karşı koyma davasında önemli olguyu tamamladı.

Tabiî ki Amerika'nın elinde Bin Ladin gibi bir kişi veya kişiler yok. Bin Ladin de normal sıradan bir insan. Diyebilirsin ki, ağırlığı az, donanımı ve nüfuzu sınırlı. Ancak ben inanıyorum ki, Bin Ladin, tek başına Amerika'yı yıkamayacağını tahmin

ediyor. Ancak bu olguyu kullanacak şekilde oynayabilir. Ümmeti Amerika'ya karşı toplamak için, Amerika'nın kendisiyle oynayarak Amerika'ya karşı Amerika'nın kendi gücünü kullanabilir. Evet, Amerika güçlü bir ülke, elinde hem silah, hem mal, hem yayın organları hem de araştırma merkezleri bulunuyor. Bunlar aracılığıyla her istediğini yapabilir. Ancak Amerika'nın kibir ve gururu, onu İslam Dünyası'nı ve Müslümanların fikirlerinin gerçeğini anlamaktan aciz kılıyor. Amerika ve İslam dünyası arasında büyük bir uygarlık ve psikolojik barikat bulunuyor. Bu durum ise Bin Ladin'e hizmet ediyor. Allahu Subhanehu ve Teâlâ, bu hali, -Bin Ladin'in yöntemine karşı kullandığı yöntem aracılığıyla- Bin Ladin'in projesinin hizmetine sundu. Evet Bin Ladin'in donanımı az, gücü de sınırlı. Ancak Amerika, Kenya ve Tanzanya örneğinde olduğu gibi insanları kendine, İsrail'e ve kendisiyle beraber komplolarına katılan yöneticilere karşı düşman etmeyi başardı. Bu nasıl oldu? Daha patlamaların üzerinden günler geçmemişti ki Amerika hemen Bin Ladin'i suçlamaya başladı. Oysa Amerika masumların öldürüldüğünden bahsedip bu insanlar zavallı insanlardır diye yayabilir, Hobar ve Riyad patlamalarında olduğu gibi Suudi Arabistan'daki dini müesseseyi de bu yolda kullanabilir, 'bu, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak, koruma altındakilerin ve kendileriyle sözleşme yapılmışların öldürülmesidir' yönündeki fetvalarına benzer fetvalar çıkarttırabilir. Suudi Arabistan rejimi ve hükümeti ile diğer hükümetlerle yardımlaşıp dini kurumlarına 'bu masumları öldürmektir, bu bir suçtur' dedirtebilir, konuyu o şekilde kapatabilir, bu aşamayı öyle aşabilir, Bin Ladin'e de kana susamış bir adam gibi bakılabilir.

Ancak Bin Ladin'in istediği oldu ve Amerika, Afganistan'a, Sudan'a onlarca füze göndererek Bin Ladin'e şiddetle cevap verdi. Clinton bile, konuşma kürsüsüne çıkıp gazetecilere açıklama

yaptığında sanki kendisine zarar vermiş gibi Bin Ladin'in ismini en az 3-4 kere tekrar etmiştir. Yani Clinton burada Amerika'nın, Amerika'nın kibrinin, büyüklenmesinin, zulmünün ve suçunun lisan-ı hali oluyor ve sanki şöyle diyordu: Bin Ladin bana zarar verdi. O bana zarar verip eziyet ettiği gibi ben de ona cevap vermek istiyorum. Peki, ümmet ne istiyor? İslam ve Arap ümmeti bu büyük ihanetleri, buna ek olarak da kahramanlık iddia edip sloganlar atan fakat hiçbir şey yapmayanların hainliğini gördükten sonra Clinton'u kürsüye çıkıp birkaç kez kendi ismini söylemeye 'Bin Ladin bana zarar verdi, ona karşılık vermek istiyorum' demeye zorlayan bir şahısla (Bin Ladin) karşılaştı. Amerika bununla yetinmeyip, Bin Ladin'in projesine hizmet etmeye hep devam etti. Bu Allahu Subhanehu ve Teâlâ 'nın hizmetine sunmasıdır. Onu yakalayamadıkları, öldüremedikleri; kendilerini sürekli tehdit eden bir tehlike olarak göstermeye devam ettiler. Ta ki bu günlerde Arap ülkelerinden ordularının büyük kısmını çekene kadar! Böylelikle bu adamın gerçekten kendileri için büyük bir tehlike olmadığını ispatlamış oldular ve çok sayıda insan Bin Ladin'den kaçıp korkmak yerine kendisine katıldı. Tüm riskleri göze alarak, Amerika ve İsrail'e karşı savaşa hazırlanmak için akın akın Afganistan'a gitti.

İşte gerçek budur. Olgunun tanımı ve Bin Ladin'in nasıl bir şahıs olduğu gerçeği. Evet! O, bu olguda merkezi bir noktayı oluşturuyor ancak yine de asıl olan, Müslümanların iç karartıcı durumlardan ve İslam dünyasındaki kötü yöneticilerden çektikleridir.

Ayrıca Usame bin Ladin'in, Amerikalıların Arap Yarımadası'ndan çıkarılması hakkındaki bildirisine ilişkin olarak şöyle konuştu[61] : Usame bin Ladin'in şahsi, milli, ülkesinin ve milletinin halkının

61 02.09.1996 tarihli Islah Bülteni.

geçtiği koşulları ve dini mesajını inceleyenler bu bildirinin çıkmasını garipsemeyeceklerdir.

Örneğin şahsi düzeyde; aldığı onurlu ve yüce konumlara karşın Şeyh Usame bin Ladin kadar kışkırtma ve kuşatmaya maruz kalmış kimse yoktur. Kendisiyle yakın olanlar onun aslında ne kadar yumuşak, kolay, mütevazı ve barışçı bir insan olduğunu iyi bilir. Usame, malıyla ve canıyla mücadelenin simgesidir. Afganistan'daki savaşta Şeyhin harcadıklarından kimsenin şüphesi yoktur ve kimse bu hususta tartışamaz. Körfez Krizi'nde askeri gücüne ve elinde çok sayıda eğitimli eleman bulunmasına karşın, o dönemin gerektirdiği koşullar ve sebepler dolayısıyla kendi ve takipçilerinin elini rejime, hatta Amerika'ya karşı savaştan çekmiştir. Sonra Afganistan'da giriştiği savaşa ara veren Bin Ladin, kendisini tehlikede hissedince Sudan'a geçti. Burada ticari faaliyetler ve yapım işleriyle ilgilenmekle yetindi. Ve Mısır ya da Amerika gibi kendisini gözetleyen taraflardan herhangi biri onun askeri çalışmalarda bulunduğu ya da o yönde herhangi bir şey yaptığını ispatlayamadı. Suudi Arabistan ise sırf imajını karalamak ve kendisini korkutmak için aniden vatandaşlığını elinden aldı. Sudan, Bin Ladin'in varlığı nedeniyle tamamen kuşatıldı. Arap ve Amerikan basınındaki makale ve yazılarda ondan 'dünyadaki en büyük terör ve yıkım finansçısı, diye bahsedilmeye başlandı!

Milleti ve ülkesinin evlatları ile bağlarına gelince, Şeyh o senelerde, her ne kadar kendilerinden bedeni uzak olsa da kalben ve duygusal olarak onlarla yaşadı. Reform isteyenlerin tehlikeyi nasıl da hissedip reform için girişimde bulunduklarını, son derece edepli ve yumuşak bir üslupla adım adım da olsa rejime iyiliği emredip kötülükten alıkoyan nasihat defteri şeklinde detaylı bir proje sunduklarını gördü. Bunun mukabilinde kendilerine şiddetli bir savaş açıldı. Reformistlerin hepsi hapisle,

işkenceyle, teşhir ve kötülükle karşı karşıya kaldı. Ve devlet tüm organlarını, İslam'a, sakin ve barışçı yöntemlerine karşın reformistlere karşı savaş için seferber etti. Sonra çok geçmeden rejim içişleri ve savunma bakanları ile rejimin diğer üst düzeyli adamlarının dilinden meydan okuma ve saldırı ifadelerini tekrarlıyor ve sanki Arap Yarımadası halkına şöyle diyordu: 'Barışçıl hiçbir faaliyete, nasihate, görüş bildirmeye ve eleştiriye yer yoktur, size kalan tek seçenek silahtır.'

Usame'nin taşıdığı ve tanıttığı projeye gelecek olursak bu; İslam mesajı ve cihat bayrağıdır. Usame, İslam'ın Amerika ile savaş içinde olduğunu fark etti. Bu savaşın ilk işareti ise Amerika ve Suudi Arabistan'ın, Afganistan cihadını parçalayıp dağıtmak için, mücahitler arasında büyük bir fitne çıkarma projesi aracılığıyla oynadığı habis roldür. Şeyh kendi gözleriyle buna şahit olmuştur. O aynı şekilde Amerika'nın komünizm karşıtı olduğu halde nasıl da Müslümanlara karşı Tacikistan'daki komünist rejimi, Çeçen Savaşı'nda da Rusya'yı desteklediğini ve Müslümanların Bosna'da silahlanmasını engellediğini gördü.

Tüm bunlar, İsrail'i Lübnan'ı ve Filistin'i vurmasında destekleyip teşvik etmesinin, intifadanın ortadan kalkması için yaptığı komploların dışındadır. Şey Usame yukarıda sayılanların hepsinin yanında Amerika'nın, Arap Yarımadası'nda, Körfez'de, Şam Ülkeleri'nde, Kuzey Afrika'da davetçilerin, reformistlerin ve İslami hareketlerin vurulmasında parmağını da gördü. Amerika, İslam'a karşı, Müslüman halkı ve davetçilerini ortadan kaldırmaya yönelik küresel, düzenli ve vahşi savaşını sürdürürken Şeyh Usame bin Ladin gibi; tüm bu olanları dünyada, ülkesinde ve kendinde birebir gören bir şahıstan bu yönde adım atmaktan başka hiçbir şey beklenemez. Zira o cihatla dolu bir tarihe sahip, Allah'ın dünyadan kendisine verdiklerine rağmen dindarlığı ve zühdüyle bilinen bir şahıstır. Hatta onun kişiliğini ve

aldığı tavırları bilen kimseler, neden bu tavrı yıllar önce almak yerine geciktirdiğini düşünüp şaşkınlık yaşamaktadır.

Ayrıca şöyle dedi[62] : Allah aşkına söyleyin, Amerika'nın büyüklenmesine karşı öfkeyle dolan, ülkesinin yöneticilerinin ihaneti, onurlarının ve dinlerinin ticaretini yapması sebebiyle sinirden patlayan, sonra kendisine karşı gerçekleştirilen kuşatma nedeniyle öfkesini boşaltıp, sinirini atamayan kimse neler hissedebilir? İçindekileri, kendisini temsilen Bin Ladin'in gerçekleştirmesini beklerse ayıplanabilir mi? Bin Ladin'i 'efsanevi bir kahraman', 'ihlâslı bir kimse' ve 'Amerikan öcüsünün tek terbiye edicisi, hain yönetimleri ezen kişi' olarak kabul ettiğinde kötülenebilir mi? Bin Ladin bir şeyi söylediğinde yapıyor ve her defasında darbesi kuvvetleniyorsa, hatta sonunda Pentagon'u vurma imkânını yakalamışsa, Amerika'nın Irak davasındaki kibrinden sonra, kendisinden Amerika'ya Müslümanlara nasıl saygı göstermesi gerektiğini, onlardan korkması ve onları hesaba katmasının gerektiğini öğreteceğine inandıkları ikinci bir darbeyi vurmasını beklemeleri hiç kınanabilir mi?

9- Nasır Fahd[63] (Allah onu esaretten kurtarsın) şöyle dedi: Peygamberimiz Muhammed (s.a.v) şöyle buyurmuştur: 'Düşmanın bir aylık mesafeden korkuya kapılmasıyla yardım edildim.' Dünyanın 'dev gücü' diye isimlendirilen bu devletin göklerinde (Amerika), Afganistan'da mağaralarda yaşayan insanların korkusundan 7000 savaş uçağı dolanıyor. İdaresi altındaki yerlere gün boyunca Petriot ve Stencerler koyuyor. Terörist saldırı korkusundan olağanüstü hal ilan ediyor. Nüfusunun 4'te biri darbeden sonra, psikolojik rahatsızlığa yakalanıyor. Küresel saklanma lideri (Cheney) saklandığı yerden ancak bir başka bir sığınağa

62 Irak dosyasıyla ilgili, 332 sayılı Islah Bülteni.

63 Suudi Arabistan'da çok tanınmış bir din bilim adamıdır. Siyasi görüşleri nedeniyle hala hapishanede yatmaktadır.

geçmek için çıkıyor. Korku silsilesi devam ediyor. İnanıyoruz ki, tüm bunlar, Allahu Subanehu ve Teâlâ 'nın, Amerika'nın Filistin'deki halkımız güven içinde yaşamadıkça güvende olamayacağı yönünde yemin eden mücahitlerin Şeyhi Ebu Abdullah'ın yeminine karşılık bir lütfüdür. Zira Allah'ın kullarından öyleleri vardır ki, Allah'a yemin etseler Allah o yeminini doğru çıkarır! Resulullah (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: 'Bil ki! Eğer bütün ümmet sana fayda vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana fayda veremez. Ve eğer bütün ümmet sana zarar vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana zarar veremez.' Bu delilin büyüklüğüne karşı kim mücadele edebilir? Farklı dinlerine, renklerine karşın her türlü milletten, Hıristiyanlar, Yahudiler, Hindular, Budistler, münafıklar, hainler ve diğerleri, her taraftan; güneyden kuzeyden, ilimlerinin kendilerini ulaştırdığı tüm silahlarla, uçaklarla, uydu araçlarıyla, casusluk ve gözetleme cihazları ile Usame bin Ladin'i kuşattılar. Resimleri orman yangını gibi her yere yayıldı. Büyük-küçük, yakın-uzak, Müslüman-kâfir, kadın-erkek herkes onu bilir oldu. Buna karşılık hiçbir izine rastlayamadılar. Kendisiyle ilgili hiçbir haber alamadılar. Onun hangi gökler altında olduğunu bilemediler. Allah'tan O'nu korumasını ve O'na zafer nasip etmesini, gözlerimizin Amerika ve yandaşlarının hezimetiyle müjdelenmesini niyaz ediyoruz![64]

10- Abdulaziz El-Jerbu[65] (Allah esirlikten kurtarsın) şöyle dedi: Dünyanın tümüne güzellik olarak Usame'nin içinde var olması yeter. Amerika, bir tek mümine; Şeyh Usame bin Ladin'e karşı savaşabilmek için toplayabildiği tüm güçleri topluyor. Ni-

64 11 Eylül saldırılarındaki Rahman'ın ayetleri' isimli yazısından.

65 11 Eylül ataklarını en çok savunan Suudi din bilim adamlarındandır. Teröre teşvik ettiği suçlamalarıyla, Aralık 2001'den beri Suudi Arabistan hapishanelerinin birinde yatmaktadır.

tekim yaklaşık 60 devlet topladı ve NATO'nun açıkladığı gibi Usame bin Ladin karşıtı operasyonu finanse etmek için yardım toplamak için devletler arasında dilenciliğe başladı. Allah onu muvaffak etsin (Bin Ladin'i). Bir devlete karşı bir adam, bir adama karşı bir devlet! Allah Teâlâ yüce kitabında şöyle buyurmaktadır: 'Onlar toplu bir halde sizinle savaşamazlar, ancak tahkim edilmiş (çevrilmiş) yerlerde ya da duvarlar arkasından savaşırlar. Aralarında çarpışmaları ise şiddetlidir. Sen onları toplu sanırsın, hâlbuki kalpleri dağınıktır. Bu; onların akılları ermez bir kavim olmalarındandır. (Haşr,14) Ve hangi müjde bundan daha büyük olabilir. Ey müminler topluluğu! Olaydan sonra ortaya atılanlar, sizlere Kur'an-ı Kerim'in müjde ayetlerini unutturdu.

Öyleyse büyük soru: Usame'yle birlikte bir kişi daha olsaydı lanetli Amerika ne yapardı acaba? Ve karşı koymak için kaç devleti toplayacaktı?

Davetçiler ne kadar konuştu, ne kadar uzun zaman yazdılar, ne kadar dikkatlerini verdiler, ne kadar planlar yaptılar. Ancak bunların arasında mü'mine izzet kazandıracak bir şey görmedik!

Bin Ladin, gerçekten çok az konuşur... Ancak ameli çoktur... Öyle ki, Amerika'ya düşman devletlerin yapamadığını yaptı. Allah'ın rahmet ettikleri dışında Arap rejimlerinde kendini gösteren işbirlikçi hükümetlere yaptıkları da cabası.

O kadar ki bu izzet ve şeref doğuyu ve batıyı çevrelemek için mü'minleri bile aştı ve Meksika'daki kâfirler bile onun yaptıklarıyla gurur duyar oldu. Meksika'da bir şirket, üzerinde Bin Ladin resimleri bulunan tişörtler üretti. Meksikalılar Usame'yi kahramanları olarak görür oldu.

Bu durum, -çocuklarıyla beraber üzerinde Bin Ladin'in sözleri ve resimleri bulunan giysileri giymeleri- Müslüman ümmetinin, Batı'yı takip etmede uç noktaya vardığı bir dönemde ortaya çıktı.

Gerçekten insanın aklına hayaline sığmayacak acayip bir durum. Kim bir gün kâfirlerin üzerinde Usame bin Ladin resmi olan tişörtler yapıp da, onunla 'dünyanın devi' diye övüneceğine inanırdı? Batının eline geçirmeye çalıştığı kişinin resmi! Bizim böyle bir şey yapmaya hakkımız olmamakla beraber Hollwood, bir İngiliz'in iki yıl önce senaryosunu yazdığı; Usame bin Ladin'in Beyaz Sarayı bombalayıp Amerikan Başkanı'nı öldürmeyi planladığından bahseden bir filmin çekimine hazırlanıyor. Kitabın yazarı Landy Maknab, Amerika'ya düzenlenen saldırıların, hayallerin üstünde olduğunu ifade ediyor. Olanları yazmayı daha önceden hiç düşünmediğini açıklıyor.

Sinemanın, oyunculuğun haram ya da caiz olmasından veya başka bir şeyden bahsetmiyorum. Bunun hükmü benim için zaten belli. Ancak burada, Usame bin Ladin'in mü'minler adına oluşturduğu izzetten bahsediyorum. Bin Ladin, bizim içimizdekiler; hatta en meşhur uyanış sembolleri tarafından ayıplanıp kınanırken kâfirler onun yaptığına sevindi, hatta sevinçlerinden uçtular. (İçinizde reşit bir kimse yok mu?)

Onun Amerika'ya dünyada hayır diyen tek insan olması bile yeter!

Yeter ki onun elleri işbirlikçilikle kirlenmiyor.

Yeter ki Müslümanların öldürülmesine bir kelime ile dahi olsa yardım etmiyor. Ben aklını olayın ardından hemen, 'Masumlar, bazı Müslümanlar, kadınlar, çocuklar, siviller öldürüldü' diye tantana çıkaran basın organlarına kaptıranlardan değilim. Bu habis medya, mü'minde özsaygı, insanda da utanma duygusunu

öldürüyor. Sabah akşam Allah'a savaş açan medya sonra kalkmış masumların öldürülmesini sorguluyor. Bu kurt tarzı bir beraat, Irak ehli tarzı bir takvadır. Yahudiler'in kurduğu medya bizim aramızda âlim -müftü pozisyonu kazanmaya çalışıyor.

Ve yeter ki O, dünyanın zenginlerinden birisi ve bu zenginliği Âlemlerin Rabbi Allah (c.c) için terk etti.

Toplumdan dışlanmış olması ona yeter. Ancak samimi mü'minler bunu yapmadı. Allah'a hamdolsun ki sayıları az değildir.

Ona da bize de, dünyada güzellik olarak varlığı yeter. Onun zühdü bizleri utandırmaya yeter de artar bile!

Son olarak, Usame bin Ladin için şunu diyorum: Resulullah (s.a.v) Osman Bin Affan'a şöyle buyurmuştur: 'Ya Osman! Allah sana (hilâfet denen) bir gömlek giydirecek. Eğer münafıklar onu soymak isterlerse, bana kavuşasıya kadar sakın onu çıkarma.'!

Ve Allah kiminleyse vallahi tüm cinler, insanlar bir araya gelseler ve ona tuzak kurmak isteseler, ona zarar vermeyi başaramazlar. Zira Müslim'den rivayet edilen bir hadiste şöyle buyurulmaktadır:'...Ve eğer bütün ümmet sana zarar vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana zarar veremez...'

11-Doktor Muhammed El- Mesari[66] şöyle dedi: Usame ve çevrilmiş zaman: Usame bin Ladin'in vatandaşlığının elinden alınması, arasında öldürme yöntemi de olmak üzere çeşitli yol ve araçlar kullanılarak ülkeye girişinin yasaklanması için verilen tâlimatlar beni çok şaşırttı.

66 1946 doğumlu Dr. Muhammad Abdullah El-Mesari, Fizik doktoru olup Suudi Arabistan rejimine muhalefet eden, merkezi Londra'da bulunan 'Tajdid (yenileme) Örgütü'nün kurucusudur. Hala Londra'da siyasi mülteci olarak yaşamaktadır.

Dr.Muhammad El-Mesari

Buna şer'i bir senet bulamadım. Usame, kendisi hakkında haydutluk kanunları uygulanacak; yeryüzünde bozgunculuk çıkaran kimselerden değil. ('Allah'a ve Resulü'ne savaş açıp, yeryüzünde fesat çıkaranların cezası, öldürülmek veya asılmak veya ayakları ve elleri ters yönlerden kesilmek veya da sürgündür... 'ayetine atıf) Ayrıca o, ardından vakti zamanında genç kızların perde arkasından iç çekerek :

'İçki içmeye ya da Nasır Bin Haccac'a ulaşmak için bir yol yok mu' dediği Haccac gibi de değil ki Hz.Ömer'in (r.a.) Nasır Bin Haccac'ı Basra'ya sürgün etmesine göre kıyas yapılsın! Bildiğim kadarıyla yeryüzünün hiçbir yerinde asli bir vatandaşın vatandaşlığını düşüren bir kanun yok. Ancak bu hak sonradan kazanılmışsa, kötü kullanım iddiasıyla bir kişinin elinden alınabilir. Mesela Suudi vatandaşlığı kazanmış bir kimse ahlaki bir suç, sınır veya sabotaj suçlarından birini işlerse bu suçla vatandaşlığı elde etme şartlarından biri çiğnenmiş olduğu için bu hakkı elinden alınabilir. Çünkü burada asıl, şartlara bağlı olmaktır. Ancak asli vatandaşlık soya bakılaraktan asla düşmez.

Usame bin Ladin'in durumu gerçekten çok tehlikeli. Çünkü onun karşılaştığı durum daha önce hiç kimsenin başına gelmedi. Ve biz böyle bir emrin uygulanmasına izin veren ya da gerekli kılan hiçbir şer'i ve medeni dayanak bulamıyoruz. Bir adamın kendi ülkesinden vatandaşlığını düşürmek ve kendisini bir anda

vatansız bırakmak için böyle bir adım atanların bu parlak kanunları nereden çıkardıklarını da bilmiyoruz.

Bir devletin vatandaşını gözetme ahlakı böyle olmaz. Ancak Firavun yasaları geçerliyse durum böyle olur ki fiilen durumun öyle olduğu görülmektedir. Eğer Usame başka bir dinden olsaydı, kesinlikle kitaplarını yaptıklarıyla süslerlerdi. Onun yaptıklarını Suud Ailesi'nden bir kişi yapmış olsaydı, ismini, Hulefa-i Raşidin'in arasına koyarlar ve onu davullarla karşılarlardı. Ancak o, acayip bir asırda, garip bir zamanda gelen bir adam oldu.[67]

Ayrıca şöyle dedi: Suudi Arabistan Rejimi'nin yakaladığı kimseler, ağır işkencelere maruz kaldıkları gibi her türlü iğrençliklerle karşı karşıya kaldı. Bunun yanısıra büyük basın kampanyalarına karşın rejim, suçladığı kişileri Şeyh Usame bin Ladin ya da büyük İslam düşünürü Ebu Muhammed el-Makdisi'nin görüşlerinden etkilendikleri, onların yazdıklarını okuduklarına dair daha fazla itirafa zorlayamadı. Garip olan şu ki; ne oluyor da onlara, Suud ailesinin âlimlerinin ve diğerlerinin yazarak ülke içinde ve dışında bedavaya dağıttıkları 100 binlerce kitap ve kasetten etkilenilmediğini görmüyorlar? Yönetim, fikren iflas ettikten sonra insanların saygı duyacağı doğru bir sözlerinin kalmadığını anlayamıyorlar mı?

Yoksa bu, insanlar Tağut Suud Ailesi'ne hizmet eden gerici fikirlerin karanlıklarında kalsın diye insanları korkutmak, onları şer'i delillerle desteklenmiş, köklü İslami fikirlerden men etmek için atılmış bir adım mıdır?[68]

Ve şöyle dedi: Londra Independent Gazetesi, Usame bin Ladin'le Afganistan'daki merkezinde önemli bir görüşme gerçekleştirdi. Özellikle Amerika olmak üzere, batının Afganistan'da silahlı varlık göstermesinin ne olursa olsun meşruiyetinin bulunmadığını,

67 07.09.1994 tarihli Şer'i Hukukların Savunma Komisyonu'nun Bülteni.

68 01.05.1996 tarihli Şer'i Hukukların Savunma Komisyonu'nun Bülteni.

bunun hiçbir durumda kabul edilemeyeceğini açıkladı. Bu güçlerin Müslümanlara savaş halinde olduklarını, Filistin'de, Irak'ta Müslüman çocukları öldürdüklerini vurguladı ve herkesi vakit geçmeden cihada çağırdı. Düşmanlığın ve savaşın batı halkına karşı değil bölgeye musallat olan siyonizme ve sömürü grubuna karşı olduğunu belirtti. Siyasi analistler bu açıklamaların hikmet sahibi bir siyasiden çıkabileceğini, böyle bir kişinin önceki patlamalarla ilişkisinin olamayacağını savunsa da aynı vakitte Müslümanlar; özellikle de Afgan cihadına katılmış, çoğunluğunu Arap mücahitlerin oluşturduğu ve Usame kardeşi kendilerinin lideri olarak görenler tarafından çok yakında bir savaşın ilan edileceğinin sinyallerini vermektedir.[69]

Nairobi ve Dar'us-Selam patlamalarından sonra el-Mesari şöyle dedi: Amerikan işgal güçleri hala tedirginlik ve korkunun etkisi altında. Özellikle Nairobi olayları ve Dar'us Selam'dan sonra, Amerikan güçleri, Riyad'ın çevresindeki bölgelerden 10'larca filonun ve yüzlerce dairenin inşasının tamamlandığı El-Harac Korunma Üssü'ne 100'lerce Amerikan askerini nakletti. Burada şu soruyu sormak gereklidir: Harac Korunma Üssü'ndeki güvenliğin düzeyi nedir? Diğer taraftan Müslüman halkı da Usame bin Ladin'i Halid Bin Velid diye lakaplandırmaya başladı. İnşallah kendisi bunu haketmektedir. Allah'tan Şeyh Usame'yi Afganistan ve Pakistan'ı doldurup taşıran gafil dostlardan, zâlim ve katı şeyhlerden korumasını niyaz ediyoruz. Düşmanlara gelince; başlarında da Pakistan ve Suudi Arabistan iktidarındaki gruplar ve istihbarat birimleri olmak üzere onların işi Allah'ın izniyle kolay.[70]

69 08.07.1996 tarihli Şer'i Hukukların Savunma Komisyonu'nun Bülteni.

70 01.10.1998 tarihli Şer'i Hukukların Savunma Komisyonu'nun Bülteni.

12-Şeyh Ahmet Yasin[71] Usame hakkında şöyle dedi: O, iman etmiş, hür bir mücahittir.

Şeyh Ahmet Yasin: Bin Ladin iman etmiş, hür bir mücahittir

13- Keşmir Cephesi Mücahitleri onun hakkında şöyle dedi[72]: Allah'tan sonra yardımcımız odur. Hinduslar'ın işgaline karşı cihat kıvılcımının kalmasının sebebi de odur.

14-Çeçenistan'daki Araplar'ın eski lideri Hattab[73] Usame hakkında şöyle dedi: O bizim İslamda kardeşimizdir. O bilge bir kimsedir. Servetini, canını Allah yolunda feda eden bir mücahit, samimi bir kişidir. O, kâfirlerin ve inançsızların suçladıklarının tam aksi bir insandır. Bizler, Afganistan'da ve dünyanın diğer mekânlarında savaşan tüm mücahitlerin gözündeki yerini çok iyi biliriz. Amerikalıların söyledikleri doğru değildir. Her halukarda tüm Müslümanların, İslam dinini yüceltmek için birbirlerine yardımcı olmaları vaciptir. Usame bin Ladin, baş cihat

71 Filistin'de faaliyet gösteren Hamas Örgütü'nün kurucusudur. İntifadan'nın şeyhi sayılıyordu. 22.03.2004 tarihinde Gazze'de İsrail helikopterlerinden açılan ateş sonucu öldürüldü.

72 Faris El-Zahrani'nin ' Zamanı yenileyen Amerikayı kahreden Bin Ladin' kitabından.

73 1970 yılında Suudi Arabistan'ın kuzeyindeki Arar Şehri'nde doğan Hattab, Türk asıllı bir annenin oğlu. Asıl adı Samir es-Sevilem olan Hattab, Nisan 2002'de işbirlikçi Çeçenler tarafından yemeğine zehir konularak öldürüldü.

âlimlerinden biri, ana lider ve dünyanın birçok yerinde mücadele eden mücahitlerin öğretmenidir. Afganistan'da yıllar boyunca komünistlere karşı mücadele verdiği gibi bugün de Amerikan emperyalizmine karşı savaşmaktadır.[74]

16- Ömer Abdulhakim (Ebu Musab El-Suri)[75] Usame bin Ladin geldiğinde Yunus Halis'e yakın bir yerde kaldı. Taliban Celal Abad'a girdiğinde Usame de oradaydı. Kendim oturdukları meclisi gördüm. Ben de konuk sayılırdım. Şeyh Ebu Abdullah'ı

74 Faris El-Zahrani'nin 'Zamanı yenileyen Amerikayı kahreden Bin Ladin' kitabından.

75 Küresel Cihad düşüncesinin oluşmasında oldukça kritik bir rol oynayan stratejistlerden biri Ebu Mus'ab El Suri'dir. Asıl adı Mustafa bin Abdulkadir Sit Meryem Nasar'dır. Halep'te doğan Suri Halep Üniversitesi Mekanik Mühendislik bölümü mezunudur. 1980 yılında İhvan-ı Müslimin hareketine katılmış, 1982 Hama isyanında rol almıştır. Hama katliamı esnasında kurtulmayı başaran Suri İspanya'ya iltica etmiş burada İspanyol bir bayanla evlenmiştir. 1987 yılında Afgan Rus harbine katılan Suri 2001 yılında da El-Kaide saflarında ABD'ye karşı savaşmıştır. Suri'nin 11 Eylül saldırılarında etkin rol aldığı düşünülmektedir. 1997 yılında birçok Avrupa ülkesini gezen Suri bir dönem İslami Çatışmalar Araştırmaları Birimi isimli bir kurum açıp yönetmiştir. Hakkında Avrupa ve Amerika'da onlarca yüksek lisans ve doktora tezi yazılan, binlerce makale ve onlarca kitaba konu olan bu kişi Küresel Cihad'ın Mimarı olarak tanımlanmaktadır. 20 yıllık siyasi ve askeri tecrübelerini 1700 sayfalık El Mukaveme (Küresel Cihad Cepheleri Direnişi) isimli kitabında yayınlayan Ebu Mus'ab El Suri ABD ve Rusya'ya karşı yıllarca savaşmış ve hareket üzerinde ciddi etki bırakmıştır. Ebu Mus'ab El Suri'nin kitabı El Mukavame Amerikan askeri kolejlerinde okutulan başyapıtlardan biridir. Yayınlandıktan kısa süre sonra bizzat CIA tarafından kısa sürede İngilizceye çevrilen eser Batı ittifakı tarafından Küresel Cihad Düşüncesini ve Dünya görüşlerini anlamada en önemli kaynak olarak kullanılmaktadır. Ebu Mus'ab El Suri 2005 yılında Ravalpindi'de Pakistan askerleri tarafından tutuklanmış bazı kaynaklara göre burada bir süre kaldıktan sonra Suriye'ye teslim edilmiştir. Suriye İsyanı sırasında hapisten kurtulan bazı mahkûmlar El Suri'nin şu an Suriye'de hapiste bulunduğunu bildirmişlerdir. Son on yıldır bütün dünyayı az ya da çok bir şekilde etkileyen ve son 10 yıldır bütün dünyada gündemin ilk sıralarında yer alan Küresel Cihad Hareketinin oluşumunda bu derece etkili olan Ebu Mus'ab El Suri'ye ait kitabın bazı makalelerine ulaşmak için stratejik analiz sitesi www.pressmedya.com adresine başvurabilirsiniz. Kaynak: Pressmedya.com

(Bin Ladin) ziyarete gelmiştim. Taliban'dan bazı üst düzey yetkililer geldi. Aralarında bakan da vardı. Kendisine ve orada oturan Araplara komşuluk ve dostluk hakkında bir söz söylediler ki herkes bu sözlerden etkilendi. İçlerinden biri şöyle dedi: 'Siz mühacirlersiniz, bizler de ensar'. Oturumun sonunda bakan olan biri de şöyle konuştu: 'Sizlere, bizim misafirimizsiniz biz de size hizmet ediyoruz, demiyoruz. Aksine diyoruz ki bizler sizlerin üzerinde yürüdüğünüz toprağa hizmet ediyoruz.'

Ebu Mus'ab El-Suri Afganistan'da strateji dersi verirken.

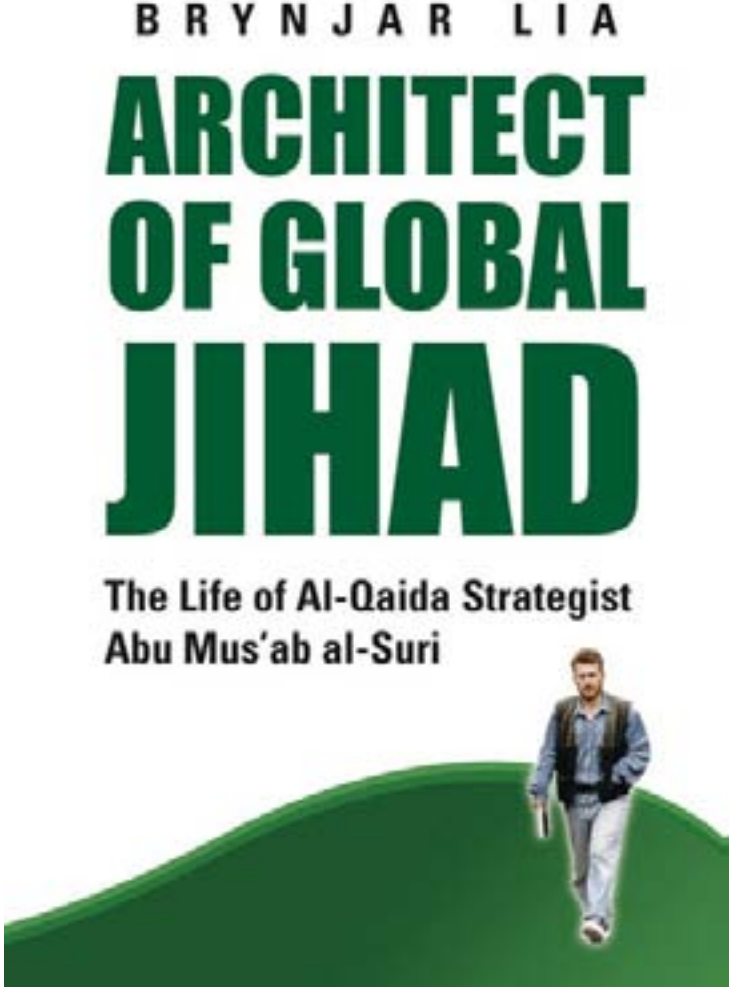

Suri hakkında yazılmış bir eser: Global Cihadın Mimarı: Ebu Mus'ab El Suri.

Oturumlardan birinde büyüklerinden olan Şeyh Yunus Halis'ten ilginç bir söz duydum. İyi derecede ancak ağır yabancı aksanıyla konuştuğu Arapçasıyla Usame bin Ladin'e şöyle diyordu: Ben kendi canım dışında hiçbir şeye sahip değilim ve canım benim için gerçekten değerlidir. Ancak canım senin canından, boynum senin boynundan daha değersizdir. Sen bizim misafirimizsin. Sana kimse ulaşamaz. Taliban'dan bir şey hâsıl olursa bana haber ver. Onlar ulaştıktan sonra imkânlarım her ne kadar kısıtlı olsa da elimden geleni yaparım.'[76]

Ebu Mus'ab El Suri'nin İspanya'da çekilen bir resmi.

76 Afganistan ve Taliban… İslam'ın Bugünkü Savaşı' kitabından

18- Afgan lideri Gülbeddin Hikmetyar:[77] Usame bin Ladin, Allah'ın Afgan cihadına bir hediyesidir, o gerçekten mücahitlerin emiridir.[78]

19- Prof. Dr. Şeyh Ömer Abdurrahman:[79] Allah Usame'ye hayır versin, o gerçekten Allah'ın kitabı ve peygamberin sünnetine göre cihat ediyor...[80]

Amerika'da 15 yıldır tutuklu bulunan Şeyh Ömer Abdurrahman

Muhammed El-Feki (Sudan'da iken Usame bin Ladin'in aşçılığını yapmış olan El-Feki, Suudi Arabistan Gazetesi'nde

77 Peştun asıllı ve 1947 Kunduz doğumlu. İslâmi faaliyetlere lise çağlarında başladı. 1969'da 12 arkadaşıyla birlikte Hizb-i İslâmi'yi kurdu. Rus işgaline direnen efsanevi liderdir. Rusya'nın Afganistan'dan çekilmesinden sonra, başbakanlığa kadar ulaşan Hikmetyar, 21.11.2004 tarihinde ABD'ye karşı cihat ilan ederek Taliban'ın müttefiği oldu. Afgan- Rus savaşı sırasında mücahidler arasındaki iç çatışmalarda suçlanan Hikmetyar direnişi tercih ederken Burhaneddin Rabbani, Abdurresul Seyyaf, Sıbgetullah Müceddidi ve Şah Ahmed Mesud hareketi ABD ile işbirliğini tercih etmiştir. Ladin'e göre süreç onu haklı çıkarmıştır.

78 www.whyislam.com (neden İslam) sitesinden.

79 Mısır'da 70'li yıllarda kurulan ve özellikle turistlere yönelik saldırıları ile tanınan İslami Cemaat Örgütü'nün manevi lideri. 'Kör İmam' lakaplı Şeyh Abdurrahman, Dünya Ticaret Merkezi'ne 1993'de düzenlenen ve altı kişinin öldüğü, 1.000'den fazla kişinin de yaralandığı saldırıdan sorumlu tutularak yargılanmış ve 1996'da müebbet hapis cezasına çarptırılmıştır. Prof. Dr. Ömer Abdurrahman'a hapiste kadınlar da kullanılarak ağır psikolojik ve fiziki işkenceler yapıldığı bilinmektedir.

80 www.whyislam.com (neden İslam) sitesinden.

yayınlanan röportajında El-Kaide liderini bir kez daha görebilmeyi çok temenni ettiğini dile getirerek şöyle dedi): Onunla herhangi bir şekilde iletişim kurabilmeyi çok isterdim.' Ardından şöyle ekledi: 'Çok yemek yemezdi. Misafirleri hep çok olurdu. Bize hep saygılı davranırdı. Hatta bir keresinde oğlu bana seslenirken 'amca' ya da 'bey' gibi bir ibare kullanmadığı için ona vurdu. O lüks ve zenginlik içinde bir yaşantıyı bıraktı. Peşaver'de konuk evinde yerde bir minder üzerinde uyuyordu.'

Robert Fisk: 'Amerika'nın Bin Ladin'e suikast girişimlerinin hepsi başarısız kaldı. Çünkü Bin Ladin'in takipçilerinin sözlerinin satın alınması imkânsız, hiçbiri ona ihanet etmek istemez.' Fisk ayrıca Bin Ladin'in kendisine Batı'dan bir kurşun bile almadığını, hiçbir Amerikan veya İngiliz işbirlikçisiyle hiçbir zaman buluşmadığını söylediğini aktardı.

Bin Ladin ve kendisine yakın bazı çevrelerin Robert Fisk'e yaptığı açıklamalardan bazıları: (Bin Ladin kendisine 'terörist' diyen Washington'a da şu cevabı vermişti): 'Eğer ülkemin özgürleştirilmesi terör sayılıyorsa terörist olmak benim için bir şereftir. Amerikan hükümeti ile İsrail hükümeti, ya da Amerikan ordusu ile İsrail ordusu arasında hiçbir fark yoktur.'

Bin Ladin, Irak'ta BM'nin yaptırımları yüzünden ölen çocuklar hakkında da şöyle demişti: 'Bizler Müslüman olarak Irak rejimini sevmiyoruz. Ancak Irak halkı ve çocukları bizim kardeşlerimizdir ve onların geleceğini önemsiyoruz.'

Bin Ladin mütevazı olduğu kadar cesurdu da. Zira onun cesaretine defalarca şahit olmuş, kendisine yakın kimseler arasından bazıları şöyle demiştir: 'Onun çok yakınında çok büyük bir bomba patlayabilir. Ancak bakarsınız ki saçının bir teli bile kıpırdamamış. Afganistan'da 40'ın üzerinde ağır bombardımana maruz kaldı. Bunlardan üçünde etrafında parçalanmış etler

havada uçuşuyordu. O ise bu sırada sevdiklerini kaybetmenin acısından başka bir şey hissetmiyordu.

Bir keresinde –mucize diyebiliriz- kendisinden sadece 17 m. uzakta scud füzesi patladı. Aldığı yaralar nedeniyle defalarca hastane ve yerel sağlık ocaklarına kaldırıldı. Bir defasında neredeyse ölüyordu. Çünkü kimyasal silahın dumanı kendisine ulaşmıştı.'

Bin Ladin Hicaz'ı çok severdi. Öyle ki 'Benim için Hicaz tepelerinde bir çadır Nil kenarında bir saraydan daha güzel' derdi. Onun Hicaz'ı diğer yerlere nazaran daha fazla sevmesinin iki sebebi vardı. Birincisi Allah Teâlâ bu mekânı peygamberlik risaleti ile şereflendirmişti. İkincisi de burası doğduğu ve güzel anılarla büyüdüğü yerdi. Ancak yine de onun için hiçbir mekân cihad sahalarının yerini tutamazdı.'[81]

Suudi Arabistan'ın ünlü âlimlerinden Abdullah İbn Cibrin'e şöyle soruldu: Sizce Usame bin Ladin Şeyh Bin Baz'ın ifade ettiği gibi yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlardan mıdır?

Şeyh İbn Cibrin şöyle cevap verdi: 'Şeyh İbn Baz bunu söylemedi. Onun hakkında böyle söylediği iddia edildi. Ancak kendisi bunu söylemedi. Zaten böyle bir şeyi bir Müslüman söylemez. Usame Allah yolunda eskiden cihat etmiş bir insan ve Afganistan'da büyük çabalar harcadı. Allah onu muvaffak etsin, yardımcısı olsun ve onunla dinini desteklesin. Kendisi hala da cihat etmektedir.'

Fethullah Gülen:[82]. Dünyada en nefret ettiğim insanlardan bir tanesi Bin Ladin'dir. Çünkü Müslümanlığın aydınlık çehre-

81 Robert Fisk ve diğer bazı yazar ve şahsiyetlerin Ladin hakkındaki görüşleri ekte hediye olarak verilen DVD'de mevcuttur.

82 Gülen Hareketi kurucusu ve lideri Fethullah Gülen ılımlı İslam anlayışı ve dinler arası diyalog fikrini savunmaktadır. Gülen ABD'de yaşamaktadır. Hamas dahil çeşitli İslami Hareketlere yönelik cesur eleştirileriyle tanınan Gülen'in aynı röportajda 'İsrailli çocuklar için sabaha kadar ağladım' ifadeleri eleştirilere neden olmuş, bazı kesimler kendisini İslam ülkeleri işgal altındayken organize ettiği

sini kirletmiştir. Bir kirli imaj meydana getirmiştir. O korkunç tahribatı bundan sonra biz bütün gücümüzle tamire kalkışsak bile seneler ister. Her yerde değişik platformlarda anlatacağız. Kitaplar yazacağız. Müslümanlık bu değildir, diyeceğiz. Bin Ladin, hissini, hevesini İslami mantık yerine koymuş, canavarlık yapıyor. Türkiye'de öyle düşünen insanlar varsa onlar da canavarlığa kilitlenmiş insanlardır. O mülahazayı lanetleriz. O İslam ümmetinin pisliğidir.

Fetullah Gülen İslam'ın şiddeti reddettiğini savunmakta dinler arası diyalog çalışmaları yapmaktadır.

Fetullah Gülen hareketi dünyanın birçok ülkesinde faaliyet göstermektedir.

Dinler Arası Diyalog toplantılarından dolayı eleştirmiştir. ABD makamları değişik açıklamalarda Gülen hareketini İslam Âlemine örnek olarak sunmuşlardır. Rusya Gülen okullarını ABD'ye ajanlık yapıldığı ve CIA adına faaliyetler yaptığı tespit edildiği gerekçesiyle yasaklamıştır. Hareket iddiaları reddetmektedir.

USAME BİN LADİN'İN ÖLÜMÜNDEN SONRA HAKKINDA SÖYLENENLER

Şeyh Vecdi Ganim: Eğer haber doğru ise kahraman, zahit, büyük Şeyh Usame bin Ladin'in şehadeti hakkındaki yorumum şudur: 'Karşımıza Obama isimli deccal, yalancı, mürted çıktı ve... Yalancı diyorum çünkü seçim kampanyasında kalkıp da 'değişim' dedi. Hiçbir şey değiştirmedi. Tüm sözü yalan çıktı. Irak Savaşı'nı durduracağız, Irak'tan çekileceğiz, Guantanamo üssünü kapatacağız dedi. Bunların da hiçbiri olmadı. Sonra çıktı ve tabi kendilerine tabi bütün haber ajansları kahraman, faziletli, zahit, büyük şeyh Usame bin Ladin'i –Allah onu dünyada da ahirette de şereflendirsin- öldürdüklerini söylüyorlar. Peki, burada sormak istiyorum, cesedi nerede? Siz öldürmediniz mi? Gösterin bize cesedini! Ceset yok! Cesedi hiçbir devlet kabul etmediği için denize attıklarını söylüyorlar. Tabi bu da yalan!... Vallahi ben onun normal bir şekilde değil de şehit olarak ölmesi için dua ediyordum. Bizim için nerede gömüldüğü de sorun değil. Eğer bir devlet onun cesedini kabul etmemişse bu onun temiz cesedinin topraklarında bulunmasına layık olmadıklarındandır. Dediğimiz gibi bizim için toprak sorun değil. Neticede ceset çürür, böcekler

tarafından yenir. Ancak ibret ruhtadır. Peki, ruh nerededir? 'Allah yolunda öldürülenleri ölüler sanmayınız. Aksine onlar Rableri katında diridirler.' Nerede? Rableri katında! Ancak ne yazık ki Arap ve İslam dünyasını temsil eden bazı medya kuruluşları çıkıp da kahraman, zahit, takvalı –öyle kabul ediyoruz ve Allah katında kimseyi temize çıkarmıyoruz- Şeyh Usame bin Ladin hakkında terörist diyor. Kim onu terörist ilan etti? Vallahi asıl ona terörist diyenlerin kendileri teröristtir. Allah Teâlâ Kasas Suresi'nde Firavun'dan bahsederken onun için 'bozgunculardandı' buyurdu. Gafir Suresi'nde de Firavun'un şöyle dediği buyrulmaktadır: 'Firavun, bırakın beni, dedi. Musa'yı öldüreyim, varsın Rabbine yalvarsın! Çünkü ben onun, dininizi değiştireceğinden yahut yeryüzünde fesat çıkaracağından korkuyorum.' Görüyor musunuz? Musa (a.s.) fesat çıkaracakmış! Yok, vallahi asıl sen bozguncusun Firavun! Vallahi asıl bozguncular ona bozguncu diyenlerin kendileridir. Delil ise şudur: Irak'ta bir milyon çocuğu öldüren terörist kimdir? Tabi ki Amerika! Haçlı Savaşı'nı yürütüyor! Amerika, George Bush (Allah ona müstahakını versin). Afganistan'ı, Irak'ı işgal eden kim? Amerika! Amerika! Filistin'deki halkımıza karşı işgalci Yahudilere yardım eden kim? Terörist Amerika! Afganistan'da pilotsuz uçaklarla düğünleri ve taziye toplantılarını bombalayan kim? Terörist Amerika! Masumları öldüren Usame bin Ladin değil kendileridir. Sudan'da Şifa Fabrikası'nı vuran kim? Tüm dünya üzerinde atom bombası kullanan tek ülke hangisidir? Amerika 2. Dünya Savaşı'nda Japonya'nın Hiroşima ve Nagasaki kentlerine atom bombası atmıştır. Dünyada mahkemeye çıkarmadan –Guantanamo'da- mahkûmlara işkence eden tek ülke hangisidir? Amerika! Pakistan topraklarına barbarca giren –Pakistan da operasyonda ortaktı, Allah onlardan

intikam alsın!- ve operasyona kalkışan ülke hangisidir? Amerika! Vallahi biz şehitlerimizin hiçbirinin ardından üzülmüyoruz. Allah Teâlâ 'dan kendisine rahmet etmesini, salih kulları arasında şehit olarak, dünyada ve ahirette başı dik kabul etmesini niyaz ediyoruz. Gerçekten de peygamberimizin (s.a.v) buyurduğu gibi eşit değiliz! 'Bizim ölülerimiz cennette, sizinkiler ise cehennemdedir.'

İsmail Heniyye: 'Eğer haber doğru ise bu, Amerika'nın şiddete, Arap ve Müslüman kanının akıtılmasına dayalı siyasetinin devam ettiğinin göstergesidir. Arap ve İslam dünyası sahasındaki içtihat farklılıkları bir kenara bizler elbette Müslüman, Arap bir mücahidin suikastla öldürülmesini kınıyoruz. Allah Teâlâ'dan peygamberler, sadıklar, şehitler ve salihlerle beraber kendisine de rahmet etmesini diliyoruz. Tüm Filistin'de 3 günlük yas ilan ediyoruz.[83]

83 Daha önce Hamas hareketini demokratik eğilimlerinden dolayı uyaran ve ayrıca Arap ülkeleriyle ilişkisi ve Mekke anlaşmasında Filistin topraklarından taviz vermekle suçlayan El-Kaide lideri Eymen El Zevahiri bu açıklaması sonucu İsmail Heniye'den Üstad olarak bahsetmiş ve kendisine teşekür etmiştir.

Filistin başbakanı İsmail Haniye

Dr.Hani Sibai (Markizi Tarihi Araştırmalar Merkezi müdürü): Allah'a hamdolsun ki içimizden en hayırlısını şehadetle rızıklandırdı. İnanıyorum ki ona tabi olanların ve kendisini sevenlerin vasıflandırdığı gibi bu çağda İslam'ın yenilikçisidir. Aynı şekilde kendisi İslam'ın aslanlarından biridir. Şeyh Usame bin Ladin yurdundan gezmek, boş vakit geçirmek için değil aksine mücahit olarak, canı elinde bir şekilde çıkmış, her şeyi gerisinde bırakarak Allah'ın katında olanı tercih etmiştir. Usame bin Ladin'i seviyorum. Aynı şekilde kendisi ümmetten milyonların

da sevgilisidir. Dünyanın dört bir yanındaki zayıfların dilinde bir marştır. Gidin o zayıf ve fakirlere sorun! Bin Ladin'in ardından hepsi ağlayacaktır. Şeyh Usame bin Ladin işgal güçlerine karşı savaşıyor. Sivilleri öldürmedi. Aksine Avrupa'ya, Batı'ya barış elini uzattı. Barışı reddedenler ise kendileri oldular.'

Şeyh Muhammed Abdulmaksud: 'Öncelikle Allah Teâlâ'dan güzel (esmau'l Hüsna) isimleri, yüce sıfatları ve kendisiyle dua edildiğinde duanın müstecap olduğu, kendisinden istendiğinde verdiği en yüce ismi ile kulu Usame bin Ladin'e rahmet etmesini, derecesini yükseltmesini ve katında şehit olarak kabul etmesini niyaz ediyorum. Bu adam, sadık mü'minlerdendi. Öyle olduğunu kabul ediyoruz, Allah katında kimseyi temize çıkarmıyoruz. Ancak 'Mü'minler ancak Allah'a ve Resûlüne iman eden, ondan sonra asla şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla savaşanlardır. İşte doğrular ancak onlardır.' Allah Teâlâ'dan kendisinin doğrulardan olmasını niyaz ediyoruz. Ancak bu şeyh de, bizler ve her zaman ve mekânda iftiraya uğrayan hak ehli gibi iftiraya uğramış şeyhlerdendir. Afganistan'da, Sovyetler Birliği dağılmadan önce Ruslara karşı girişilen savaşta büyük işlere imza atmıştır. Bosna ve Hersek'te de, Müslümanların zulme uğradığı her yerde de mevcuttu. Bu ise kâfirleri gerçekten çok sıkmaktadır... Usame bin Ladin zenginlerin müreffeh hayatını yaşayabilirdi, ancak bu hayatı terk etti ve paralarını Rabbi'nin dinine destek için harcadı. Mağaralarda yaşadı. Müslüman kardeşlerime diyorum ki üzülmeyin! Her şey ölçüyledir. O, bu ikramı; hayatının sonunda şehadeti ve denize atılmayı hak etti. Zira İmam Ahmed ve Hakim'in Enes bin Malik'ten naklettiği ve Şeyh Albani'nin de cenaze hükümlerinde doğruladığı bir hadiste peygamber efendimiz (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: 'Eğer benim gördüğüm şeyleri görünce Safiyye bint-i Abdulmuttalib´i üzmek korkusu olmasaydı, Hamza´nın

cesedini gömmez, yırtıcı hayvanların karınlarına ve kuşların kursaklarına girsin ve kıyamet günü onların karınlarından çıkıp dirilsin diye olduğu gibi bırakırdım.' Tabi ki derecesinin yükselmesi için! Usame bin Ladin'e kutlu olsun. Allah Teâlâ 'dan derecesini, nimetlendirdiği peygamberler, sıddıklar, şehitler ve salihlerin derecesine yükseltmesini niyaz ediyorum.'

Şeyh Vahid Abdusselam Bali: Allah Teâlâ'dan kendisini şehit olarak kabul etmesini niyaz ediyorum. Bu adam, hayatını kâfirlere ve müşriklere karşı savaşarak geçirdi. Müreffeh bir hayatı, zenginliği terk etti ve kendisi için Allah yolunda cihadı seçti. Sanki kâfirlerin kendisini 20 yıldan fazladır takibinin ve ulaştığı yaşın ardından artık şehadeti özlemişti. Kendisini öldürmeye ya da esir almaya çalışıyorlardı ve Allah onu koruyordu. Sonunda istediğine; şehadete kavuştu. Bazılarından aldığımız habere göre düşmanın kurşunları kendisine sabah namazının ardından isabet etti. Kâfirlerin kurşunları Şeyh Usame bin Ladin'e sabah namazından çıkmış olduğu halde isabet etti. İmam Müslim sahihinde peygamber efendimizin (s.a.v) şu hadisini rivayet etmiştir: 'Her kim sabah namazını kılarsa o Allah'ın zimmetindedir.' Allah Teâlâ kendisine şehadeti ve zimmetinde iken ölümü lütfetti. Şehadeti kutlu olsun! Şehadeti kutlu olsun! Şehadeti kutlu olsun! Ve diyorum ki İslam Ümmeti doğurgandır. Âlimler, mücahitler, sadaka verenler, fakihler, cesur kahramanlar doğurmaktadır. İslam Ümmeti'nde kıyamet gününe kadar çok hayır vardır.'

Şeyh Mustafa El-Advi: Allah ona rahmet eylesin, Usame bin Ladin kardeş hakkında –yaşıyorsa da ölmüşse de- hemfikir olunan bazı meseleler vardır. Bunlardan biri Müslüman olduğu ve komünist Sovyetler Birliği'ne karşı savaştığı, bu savaşını da Amerikalılara karşı savaşının izlediğidir. Eğer ellerinde öldürülmüşse kendisi kâfirlere karşı girişilmiş bir savaşın şehididir.

Kâfirlere karşı savaşta şehit olanın namazı kılınmaz. Öldürülmemişse de yaşayan bir insanın namazını nasıl kılacağız? Ancak ben Amerikalıların eline esir düşmediği ve bir Müslüman tarafından öldürülmediği için Allah'a şükrediyorum. Elhamdulillahi rabbilalemin.

Şeyh El-Zagbi: Şeyh Usame bin Ladin hususunda değinmek istediğim çok önemli bir nokta var: Bu adam davetçi idi. Cihat bayrağını taşıdığında Suudi Arabistan'daki tüm şeyhler kendisini destekledi. Hatta elimde büyük âlimlerin kendisini desteklediği kayıtlar bulunuyor. Onun yanında durdular, bu yolda zekat topladılar. Kendisi de milyonlar, hatta yüz milyonlarını sundu. Kendisine bir cüneyh ayırmadı. Yine Afganistan'ı işgalinde Rus saldırısına karşı koymak için bir grup gençle çıktı. Suudi Arabistan tüm gücüyle onu destekledi. Bu nedenle Harameyn'in imamları kendisine gece gündüz dua ediyordu. Ruslara karşı zafer kazanılıp da ülkeden çıktıklarında Amerika geldi. Amerika gelince adama çık, ülkene dön dediler. Peki Amerika ile Rusya'nın ne farkı var? Eğer işgalse ikisi de işgal! Küfür açısından da küfür milleti birdir. Birisi kâfir birisi müşrik. Yani yeni bir şey yok! Bunun için kendisine baskı yaptıklarında ısrarla reddetti. Âlimler kendisiyle konuştu, o yine kabul etmedi. Daha sonra âlimler kendisi hakkında sert bir şekilde konuştular. Böylece Bin Ladin grubuyla beraber âlimlerden ayrı içtihatta bulunmaya başladı. Bu nedenle kendisi ile bazı hususlarda farklı düşünüyoruz. Ancak bu şahıs yine de Müslüman kalır. Bu adam tüm mal varlığını sundu. Oğluna bir cüneyh bile bırakmadı. Dağlarda, mağaralarda yaşadı. Onun açısından en büyük şey ise –kendisiyle bazı hususlarda ayrı görüşlerim olsa da- kâfirlerin elinde öldürülmüş olmasıdır. Onu Allah için bir rekât eğilmiş, ya da bir secde etmiş, ya da hayatında bir kere de olsa Allah'ı tesbih etmiş, bir insan öldürmemiştir. Ömer bin

Hattab bıçaklandığında ilk sorduğu soru 'beni kim bıçakladı' olmuştur. Ebu Lu'lu' cevabını verdiklerinde ise 'hamdolsun ki ölümümü kelime-i şehadet getiren birinin elinden takdir buyurmadı' diyerek şükretmiştir. Yani Bin Ladin'in kâfirlerin elinden öldürülmesi çok büyük bir şeydir. Denize atılması meselesine gelince, hiçbir ülkenin cesedi kabul etmediğini söylüyor. Bu kesinlikle yalan. Aslen hiçbir devlete bu teklif sunulmadı bile. İkincisi Allah Teâlâ 'Âdemoğullarına ikramda bulunduk' buyuruyor. Bin Ladin'e bulunacakları ikram onu herhangi bir yere de olsa gömmeleriydi. Çünkü o saygıdeğer bir insan. O mu, yoksa Bush mu muhterem? En azından Bin Ladin tevhid ehli. Kendisiyle anlaşsak da, anlaşmasak da o ya da ben haklı olsak da tevhid ehli kalır. Ayrıca o Bush, benzeri görülmemiş savaş suçları işlemiştir. Şaron da benzeri görülmemiş savaş suçları işlemiştir. Öyleyse onlara mı, yoksa Bin Ladin'e mi ikramda bulunacaksınız? Onu denize atarak Müslümanların onurlarına dokunmak istediler. Ancak öldürüldükten sonra yaptıkları ona hiçbir zarar vermez. Sonuç olarak tevhid ehli değil Haçlılar tarafından öldürülmüştür.'

Muntasır El-Ziyat: Bazı haberlerde işaret edildiğinin aksine şiddeti başlatan Bin Ladin olmamıştır. Bu haberlerde Bin Ladin'in vefatının ya da öldürülmesinin şiddetin sona ermesinin sebeplerinden biri olacağı ifade ediliyor. Haram! Bu insan hakkında böyle konuşmamız haramdır. O şimdi Rabbinin katında. Usame bin Ladin ve kurduğu örgütü bir protesto simgesi idi. Amerika'nın Irak'ı ve Afganistan'ı işgaline, ülkelerimizde askeri varlık göstermesine karşı öfke olgusunu temsil ediyordu. Bu olgunun askeri eylemlere dönüşmesi, yabancı güçlerin ülkelerimizde varlık göstermesinin ardından olmuştur. Öyleyse Bin Ladin şiddetin sebebi olmamıştır. Şiddeti ortaya çıkaranlar Filistin'deki Siyonistlerdir. Bölgede gerginliğe sebep olan Amerika'dır.

Ülkelerimizi yıkan, işgal eden, servetlerimizi yağmalamak isteyen, bizi üçüncü dünya ülkeleri arasında sayan onlardır. Onlar ırkçıdır ve şiddeti başlatan da kendileridir.

Şeyh Nasır Ferid Vasıl: Usame bin Ladin şehit olarak öldü. Çünkü düşman tarafından suikasta uğradı. Burada şunu vurgulamak istiyorum ki o; işgal altındaki toprakları savunur bir konumda ve mekanda öldürüldü. Bizler de aynı şekilde hiçbirimiz İslam ülkelerinden hiçbirinin işgalini onaylamıyoruz. İşgale karşı cihad gerekir. O, işgalcinin kovulması için cihadın gereğine inananlardandı. Öldürüldüğünde de bu doğru iman akidesi üzerine öldürüldü. Ayrıca kendisini öldüren işgalci ve savaşçı idi. Bu da öldürüldüğünde şehit olması durumunu güçlendirir.'

Şeyh İbn Useymin: Kardeşimiz Usame ile bu görüşmeyi yapma fırsatı verdiği için Allah Teâlâ 'ya şükrediyorum. Zira ben kendisi ile oturmayı temenni ediyordum. Bize cihadın faziletini açıkladı. Allah Teâlâ'dan kendisine bereket vermesini niyaz ediyorum.'

Abdulbari Atvan: 'Bence Amerika'nın Şeyh Usame bin Ladin'i öldürdüğü için kutlama havasında olmaması gerekir. Çünkü geçen on yıl boyunca kendisini ne yakalayabildi ne de öldürebildi. İkinci nokta şu ana kadar bize neden Saddam Hüseyin'in oğulları Kusay ve Udey'i öldürdüklerinde haberin doğruluğunu kanıtlamak için yaptıkları gibi Şeyh Usame bin Ladin'in de cesedinin resimlerini sunmadılar? Neden aniden çıkıp da denize gömdük dediler? Bu İslam'a, Müslümanlara, ahlaka karşı hakarettir. Müslüman İslami usule göre karada gömülür. Neden deniz köpeklerine yem olarak atılıyor? Ölüye de bir saygı söz konusudur. Kendisini İslami usullere göre gömdüklerini söylüyorlar. Bugün Ezher Şeyhi'nin 'cesede işkence yapmak İslam'dan değildir' bildirisini okuduğumda sevindim.

Gerçekten bence de bu cesede işkence sayılır. Tüm Müslümanlar gibi hatta insan gibi saygın bir şekilde gömülmesi gerekirdi.'

Şeyh Ahmet El-Sisi: 'Bin Ladin cihat fikrini canlandırdı. Bin Ladin ile ihtilafa düştüğümüz konular yok mu? Evet, var ama ona saygı duyuyorum. Ayrıca kendisi ile ihtilafa düştüğüm konular sadece cüz'i meselelerdir. Ona Allah yolunda savaştığı onurlu gayesinden ötürü saygı duyuyorum. O ki İslam'ın bayrağını yüceltmek istedi. İslam ümmetinin alnındaki utancı silmek istedi. O bizim içinde yaşadığımız çağda bizi saran karanlıkları aydınlatan mumdur. Somali'de işgale karşı koyan kimdi? Bin Ladin! Yemen'de işgale karşı direnen kimdi? Bin Ladin! Irak'ta işgale karşı direnen kimdi? Bin Ladin! Afganistan'da? Bin Ladin! Bosna ve Hersek'te? Bin Ladin! Çeçenistan'da? Bin Ladin! Allah yolunda cihat eden tüm mücahitler üzerinde onun izi var. Bu adam tarihi bir adamdır. Bin Ladin sıradan bir insan değil. Tarihte zulme, saldırıya, küfre, putperestliğe 'hayır' diyen, Allah yolunda düşmana karşı güçlü bir şekilde direnenlerden biri olarak Bin Ladin adıyla bir sayfa yazılacak. Hutbe verenlerin minberlerde Bin Ladin'i yüceltmeleri gerekir. Yoksa o minberlerde durmayı hak etmemiş olacaklardır. Etraflarında insanlar toplanıp da dersler verenler, Bin Ladin'den bahsetmelidir. Meydana gelen her hadisede olduğu gibi Bin Ladin hakkında da bildiriler yayınlanmalıdır. Bin Ladin ölür, başka şahıslar ölür. Nice mücahitler ve liderler öldü. Ancak İslam ölmez! İslam Ümmeti ölmez. Şahıslar ölürler. Ancak fikir, metot ölmez. Bu adamın saygınlıktan, onurlandırılmaktan hakkını alması gerekir. 'Bin Ladin öldü, şiddet bitti ve sayfa kapandı' gibi bildiriler yayınlayan bazı çevrelerin yaptığı ayıptır. Bu adam terörist de şiddet adamı da çete üyesi de değildi. Bu adam Allah yolunda mücahitti. Allah yolunda dünyayı, milyonları harcadı. Övemeyen sussun. Ancak Allah yolunda hayatını harcayan bir

insan hakkında böyle konuşmak ayıptır, iftiradır. Koltuk sevdası ya da başka şeylere ulaşmak için Batı'ya bu kadar boyun eğip cilve yapmak, siyasi oyun oynamaya kalkışmak, modern çağda İslam'ın sembollerinden biri haline gelmiş böyle bir adama iftira atıp saldırmak ne bir Müslüman'a, ne bir davetçiye, ne de herhangi bir davet cemaatine yakışır. Gençleri Bin Ladin için gıyabi cenaze namazına sevk edilmesi gerekir. Bu yapılmalıdır! Bunun Bin Ladin'in mücahit olduğunu göstermek adına yapılması gerekir. Evet, kendisiyle bazı cüz'i meselelerde hemfikir değildik ancak işgale karşı direnişte, İslam dünyasına karşı açılan Haçlı savaşına ve zulmüne karşı ayaklanmada büyük rolü olmuştur. İslami, güçlü mücahit bir kişiliğe sahip olup İslam'a tabi olan birçoklarının aksine zulme boyun eğip itaati kabul etmemiştir. Usame bin Ladin ölmüşse Allah Teâlâ ona rahmet etsin, ondan razı olsun ve şehit kulları arasında kabul etsin, eğer yaşıyorsa da kendisini muvaffak eylesin ve korusun. Bu adam ümmetimizin sembollerindendir. Tarihi bir adamdır ve tarih, kayıtları arasında Usame bin Ladin'in İslam'ı ve Müslümanları savunma yolunda oynadığı büyük role yer verecektir.

Şeyh Muhammed Ömer Abdurrahman (15 yıldır Amerika'da tek kişilik hücrede tutuklu bulunan Şeyh Ömer Abdurrahman'ın oğlu): Şeyh Bin Ladin ile ilk görüşmem 1989 yılında Celalabad'da idi. O sıra Ruslar çekilmişti ve bizler komünistlere karşı savaşıyorduk. Kendisiyle orada görüştüm. Afgan cihadı bitene yani 1992 yılına kadar beraberdik. Daha sonra Şeyh Usame bin Ladin'i görmedim. Çünkü Pakistan hükümeti, Amerika'nın isteği üzerine bize baskı yapmaya başlamıştı. Bu nedenle kardeşlerden bazıları Sudan'a, bazıları Yemen'e, bazıları ise siyasi mülteci olarak Avrupa ülkelerine gitti. Usame bin Ladin Sudan'a gidenler arasındaydı. Ben de oraya gittim. Ancak

o dönem kendisini sadece yol yapımı çalışmalarıyla ve ziraatla meşgul olduğu hal üzere televizyondan görüyordum. Ancak onun Sudan'da varlığı Amerika'nın ve Mısır gibi bazı Arap ülkelerinin hoşuna gitmedi. Amerika, Şeyh Usame bin Ladin'in ve diğer Arap mücahitlerin ülkeden çıkması için Sudan'a ve başkan Beşir'e baskı yaptı. Bizim için Afganistan'dan başka gidebilecek bir yer yoktu.

Şeyh Usame bin Ladin kendisine günün hangi saatinde gelirse gelsin kimseyi geri çevirmezdi. Kendisinden gece-gündüz ne vakitte olursa olsun bir şey talep etmek ya da bir mesele hususunda görüşmek için giden kimseyi görüşmeden döndürmezdi. Şeyh Usame bin Ladin gerçekten tüm Müslümanların kendisinde bulunmasını isteyeceği türden şahsiyet ve sıfatlara sahipti. Yumuşak başlılık, sabır, cömertlik, züht; bir Müslüman'ın sevebileceği tüm sıfatlar onda mevcuttu. Örneğin Şeyh Usame bin Ladin'in cömertliği... Kendisi Arapların âdeti üzere yaşıyordu. Kendisini ziyarete gelen herkes için küçük olsun büyük olsun mutlaka bir hayvan keser, insanlarla inanılmaz derecede tevazu içinde oturur ve yemek yerdi. Şeyh Usame bin Ladin'in tevazusunu ve giysilerini gören insan gerçekten şaşırıp; bu gerçekten Şeyh Usame bin Ladin mi? Gerçekten Bin Ladin şirketinin sahibi olan şahıs bu mu der. Usame bin Ladin bir kral ya da en azından prens olmak isteseydi olabilirdi. Ancak Şeyh Usame bin Ladin tüm bunları sattı ve tüm dünyayı ayaklarının altına aldı. Duman ve barut kokusunu koklamayı, Allah yolunda mücahit olmayı tercih etti. Örneğin evi çamurdandı. Diğer Arap kardeşlerin evleri bile Şeyh Usame bin Ladin'in evinden daha iyi idi. Evi ve ev eşyaları onlarınkilerden çok daha mütevazı idi. Bir avlu içinde dört eşi için de ayrı ayrı evler vardı. Ancak her ev iki odadan oluşuyordu. İlk eşi Suriye'deki akrabalarındandı.

İkinci ve üçüncü eşleri Suudi Arabistan'dan, dördüncü eşi de Yemen'dendi. Şeyh Usame bin Ladin'in eşleri Afgan Cihadı esnasında kendisiyle sırayla Afganistan'a geliyorlar, sonra tekrar Suudi Arabistan'a dönüyorlardı. On sene önce kız-erkek çocuklarının toplam sayısı 21'di.

Şeyh Usame bin Ladin Afgan Cihadı'nın sembollerindendi. Aynı zamanda Rusların ve Rusların çekilmesinden sonra komünistlerin boğazlarında bir dikendi. Kendisiyle hemfikir olsun olmasın Afganistan'daki tüm mücahitler, Hikmetyar, Seyyaf, Rabbani; tüm Afgan cihat liderleri ona saygı duyuyor, Şeyh Usame bin Ladin'le oturmayı seviyorlardı. Zira hepsi de kendisinde kuvvet, cesaret, atılganlık, zor anlarda hemen karar alma gücü görüyordu. Afgan cihadında lider ve örnek şahıstı. Şeyh Abdullah Azzam dahi bazı basit meselelerde ihtilaf söz konusu olmasına karşın Şeyh Bin Ladin'in Allah'ın evliyalarından biri olduğuna inanıyordu. Onun gibi dünyayı ve nefsini Allah yolunda satan bir insan çok zor bulunur ya da en azından Afgan cihadında benzeri yoktu.

Tabiri doğru ise Şeyh Usame bin Ladin kâmil bir insandı. Kendisi yetimleri, şehitlerin evlatlarını gözetir yardım ederdi. Kendi parası ile yetimevi ve okullar açardı. Cihat için paralar gelirdi ancak Şeyh Usame bin Ladin şehitlerin çocuklarına ve eşlerine yaptığı masrafı kendi cebinden karşılardı. Cihada da, gelen paralar dışında kendi parasından da infak ederdi.

Şeyh Usame bin Ladin'in Amerikan ajanı olduğu iddialarına gelince bu tamamen yalandır. Çıkarların örtüşmesi bir insanın işbirlikçi olmasını gerektirmez. Oysa Şeyh Usame bin Ladin ve diğer Arap mücahitler işgal edilmiş Afgan topraklarından komünistleri ve Rusları kovmak için savaşıyordu. Amerika ise

Körfez'deki çıkarlarını korumak için Sovyetler Birliği'ni vurmak istiyordu.

11 Eylül meselesine gelince bu operasyonu düzenleyen, ikiz kuleleri vuran Şeyh Usame bin Ladin'dir. Operasyonda yer alan kardeşlerin birçoğu da planın yapıldığı dönem Afganistan'da bulunmuştu. Bu operasyonun Amerika'nın bir senaryosu olduğu yönündeki söylentiler ise gerçeği yansıtmamaktadır. Bu operasyonlardan sorumlu Şeyh Usame bin Ladin'dir. (Spiker bu noktada Şeyh Muhammed'e nasıl bu kadar emin olduğunu soruyor). Ben de o esnada Afganistan'da idim. Kendileri ile beraberdim. Çoğunu da biliyorum zaten. Afganistan'da yaşıyorlardı.

Şeyh Usame bin Ladin her sözünün arasında 'hamdolsun', 'hamdolsun' der ve Yasin Suresi'nden 'O da, "Keşke kavmim, Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikram edilenlerden kıldığını bilseydi!" dedi.' ayetini okurdu. Şeyh Usame bin Ladin günlerden bir gün düşman tarafından öldürüleceğini hissediyordu. Aynı şekilde sürekli Allah Resulü'nün (s.a.v)**:** 'Ey evlatçığım! Sana bazı kelimeler öğreteceğim. Allah-u Teâlâ'yı muhafaza et ki, Allah da seni muhafaza etsin. Allah-u Teâlâ'yı muhafaza et ki, O'nu sana yönelmiş bulasın. İstediğin zaman yalnız Allah'tan iste. Yardım dileyeceğin zaman da yalnız Allah'tan yardım dile.

Bil ki! Eğer bütün ümmet sana fayda vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana fayda veremez. Ve eğer bütün ümmet sana zarar vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana zarar veremez. Kalemler kaldırıldı ve sayfalar kurudu.'hadisini tekrar ederdi. Şeyh Usame bin Ladin cihat için Afganistan'a ayak bastığı günden beri şehadeti temenni ediyordu.'

Röportaj (20.03.2009)

(El-Kaide'nin medya organı El Sahab Medya'nın Eymen El-Zevahiri ile El-Kaide'nin Ortadoğu planı üzerine yaptığı röportaj)[84]

Röportajda, El-Kaide'nin Ortadoğu planının açıklanmasının yanısıra Usame bin Ladin'in Filistin'in kurtarılması için pratik adımlar başlıklı konuşması değerlendirilmektedir

Soru: Haçlı-Siyonist ittifakının ümmetimize yönelik saldırılarına ve bozgunculuğuna karşı koymada siz de Peygamber mirasçıları olan âlimlerin oynadıkları rolün kendilerine yakışmadığını düşünmüyor musunuz? Oysa toplumun önderliğini yapmaları gerekmez mi? Sizce bu halin sebebi nedir?

Cevap: Bunun ardında âlimlerin rolünü küçülten, toplum liderliğinden, ilim ve fetva önderliğinden uzaklaştıran eski sömürge planı yatmaktadır. Öyle ki bu plan âlimleri hükümetin elinde birer memura dönüştürmüştür ve yine aynı plan çerçevesinde fetvaları tekelinde toplayan hükümete bağlı bir fetva kurulu oluşturulmuştur. Bu nedenle sendikasal ve siyasi düzeni tanıyan ya da Suudi Arabistan gibi tanımayan olsun; İslam ülkelerinin birçoğunda âlimlerin bağımsız bir kuruluş kurmaları yasaktır.

Bu ülkelerin hiçbirinde ümmetin âlimlerine ait bağımsız bir heyet, kuruluş ya da birlik yoktur. Örneğin Mısır'da birçok grubun, hatta dansçılarla dansözlerin bile sendikaları

84 El-Kaide örgütüne ait televizyon ya da radyo yoktur. Örgüt açıklama ve savunmalarını internet üzerinden yapmaktadır. Örgüte yakın ansar1.info, Shamikh1.info gibi internet siteleri var olsa da bu siteler günlük olarak hacklanmekte ve örgüt tarafından tekrar aktive edilmektedir. Bu siteler 4 dil üzerinden yayın yapmaktadır. Örgüt'ün 3 ingilizce ve birkaç Arapça dergisi, Somali ve Pakitan'da da radyosu bulunmaktadır. Ancak savaş sebebiyle bu yayın organları çoğu zaman kesintiye uğramaktadır. Örgüt'ün hakkındaki iddialara anında cevap verememesi aktif savaş sürecinini medya gücünü engellemesinden kaynaklanmaktadır. El-Sahab yayın kuruluşu değil örgütün medya üretim merkezidir.

var. Ancak âlimlerin işlerini gözetip içlerinden zarara uğrayanlara teminat sağlayabilecekleri bir sendikaları bulunmuyor. Bu yasak.

Soru: Âlimler sizce neden, sözcülüklerini yapacak, içlerinden zarar görenleri gözetecek bağımsız bir kuruluş ya da heyet kurma hususunda ısrar etmiyor?

Cevap: Maruz kaldığı baskılardan ötürü toplumumuzu korku ve tereddüt havası kaplamış. Ancak son olaylar birçoklarını, hepimizi kasabın elinde hiç itirazsız ardı ardına kesilmeyi bekleyen koyunlara dönüştüren zincirleri kırmaya itti.

Soru: Şeyh Usame bin Ladin'in bu yönde herhangi bir çabası var mıydı?

Cevap: Evet. Bana Afgan cihadından sonra birçok aktif davetçiye reform ve değişim daveti ile iyiliği emredip kötülükten alıkoymayı sürdürmeleri için Arap Yarımadası'nın dışına çıkmaları fikrini sunduğundan bahsetti. Ancak tereddütleri yüzünden bu fırsat kaçırıldı. Sonra birçokları tutuklandı.

Amerika'nın Irak'ta hezimete uğramasının ve orada mücahitlerin güçlü olmasının mücahitlerin rolünün etkinleştirilmesinde büyük payı vardı. Bu sebepler Irak'ın Aksa'nın kurtarılması için güçlü bir çıkış noktası yapılmasında da etken rol oynadı. Şeyhin Filistin'in kurtuluşu başlıklı konuşmasında bu konuda açıklaması bulunuyordu. Zira şöyle demişti:

"Müslüman ümmetim! Bugün Filistin'deki halkımızın kurtarılması için en yakın cihat meydanının Irak olduğunun farkındasın. Bu nedenle zafer için bu meydana önem verilip odaklanılması gerekir. Komşu ülkelerdeki Müslümanların üzerine vacip olan ve Şam diyarı halkının yapması gereken Irak'taki mücahit kardeşlerine yardım için üzerlerine düşeni yapmalarıdır. Bununla beraber Mezopotamya topraklarındaki mücahitlerin saflarında

yerlerini almak için yarışmalıdırlar. Ve yine Allah Teâlâ'nın zafer için kendilerine yardım edeceğine inanç tam olmalı ve en güzel şekilde Allah'a tevekkül edilmelidir. Sonra oradan mübarek Aksa'ya doğru yola çıkılır. Dışarıdaki mücahitler içerideki kardeşleriyle buluşurlar ve bizlere Allah'ın izniyle Hıttin Savaşı'nı hatırlatırlar. Bu zaferle Müslümanların gözü aydın olur."

Bu adım Şeyh'in "Filistin'in kurtarılması için pratik adımlar" başlıklı son konuşmasında ince detaylarıyla anlatılmıştır. Öyle ki sınırın mücahitler tarafından dışarıdan yıkılması için Şam diyarından Ürdün, Filistin'den de Batı Yaka seçilmiştir. Sınırın kaldırılmasıyla dışarıdaki mücahitler Kudüs'ü pisliklerden kurtarmak için Gazze'deki kardeşleriyle buluşacaktır.

Soru: Bu davetlerin ciddiyet boyutu nedir?

Şeyh bu tarz konuşmalar yaptığı zamanlarda bazı ahmaklar bunların sadece medyasal varlığın ispatlanması için yapılmış konuşmalar olduğunu, bunun medya propagandasından başka bir şey olmadığını zannediyor. Bunları ikna etmek için uğraşacak değilim. Zira olaylar bu tarz zihniyet sahiplerine bağlı gelişmiyor. Bir kişi bu tarz konuşmaların etkisini bilmek istiyorsa öncelikle sözün kime yöneltildiğini, neye işaret edilmeye çalışıldığını bilmesi gerekir. Eğer konuşma tüm Müslüman ümmetine yöneltilmişse, bu yöneltilen sözlerle öncelikle kendilerine hitap edilmek istenen bir grup kesinlikle vardır. Böyle konumlarda bu, herkesçe bilinen bir şeydir. İkinci olarak cihada davetin ya da pratik adımlar sunulmasının teoriden başka bir şey olmadığının varsayılması açık saflıktan başka bir şey değildir. Çünkü bu konuşmalarla ilgilenen, can kulağıyla dinleyen ve içinde gelen emirleri dikkatlice uygulayan gruplar bulunmaktadır. Buna örnek: İstişhadilerin emirinin Irak'a gidilmesi için İslam ümmetini teşvik ettiği konuşma tüm ümmete yöneltilmiş bir konuşmaydı. Bu konuşmaya verilen isticap ve yine bu konuşmanın

Irak'a giden mücahitlerin sayısının artmasındaki tesiri anlatılamaz düzeydeydi. Zira bazı mücahitler, Irak'a gidenlerin birçoğunun Ebu Mus'ab'ın bu konuşmasından etkilenerek Irak'a cihada katılmaya gittiklerini vurguladı.

Ayrıca bu davetler, daha sonra gelecek mücahitler için tarihi ve fikri birer sermaye niteliği taşıyacak. Bu yönlendirme ve adımlardan faydalanacaklar, ya da en azından aşinalık kazanmalarını sağlayacak. Bu, birçok analist ve gözlemci tarafından da önemli görülmektedir.

Ortaya atılan askeri adımların gerçekliği

Şu an içinde bulunulan durumlara bakıldığında bunun kapsamlı bir bakış olduğunu görürüz. Şimdi bu bakış açısını kısımlara ayıracağız:

1- Irak'ın seçilmesi: Filistin'in kurtarılması için çıkış noktası olarak Irak'ın seçilmesindeki önem herkesçe açıktır. Herhangi başka bir açıklamaya gerek yoktur.

2- Ürdün'ün seçilmesi: Ürdün'ün büyük kısmını ülkelerinden göç ettirilmiş Filistinliler ya da Filistin halkıyla çeşitli bağlantıları olduğu bilinen kimseler oluşturmaktadır. Ürdün hükümeti askeri açıdan zayıftır. Tamamen Haçlı güçlerine ve işbirlikçilerine dayanmaktadır. Irak'tan gelen mücahitleri ve Ürdün'den bu mücahitlere ellerindeki tüm varlıklarıyla katılmaya rağbet edecek vatandaşları kucaklamaya hazır halk kucağı da mevcuttur. Tüm bunları bildiğimiz zaman Ürdün'ün seçilmesinin de bir tecrübenin ve tüm meselelere kapsamlı bir bakışın sonucu olarak geldiğini görürüz.

3- Sınırların kırılması: Bu seçenek bazı milliyetçilerin ve münafıkların sandığı gibi tahrip etme ve anarşi çıkarma

> çağrısı değildir. Aksine bu, mücahitlerin korunaklı bir sırta ve dayanaklara olan ihtiyacını idrak etmektir. Sırtı açık bir askeri güç, şüphesiz yenilir. En azından düşmanın gücünün kırılmasında önemli herhangi bir işi başaramaz.

Filistin'deki siyaset oyunlarına ve demokrasi aldatmacasına dalmamış bazı liderler, mücahitlerin dışarıdan gelecek malzeme ve eşyalara, cihat yöntemlerinin geliştirilmesi için Filistin'de yeterli oranda mevcut bulunmayan askeri kadrolara çok fazla ihtiyaçları olduğunu teyit etmiştir.

Buna ek olarak sınırların kırılması, mücahitlerin düşmana acıklı darbeler vurabilmelerini engellemek için boynuna dolanan (kapsamlı kuşatma) ipinin çözülmesi anlamına gelmektedir. Yine sınırların kırılması Ümmet ve Yahudilerden oluşan düşman arasında engelsiz bir savaşın meydan bulması demek olacaktır. Bu iş, şüphesiz Yahudilerin topraklarımızdan çıkarılması için ilk adımdır ve Filistin'de cihadın başlatılması için çağrının gerçekleştirilmesi ve oradaki kardeşlerimizin kurtarılıp savunulması için Müslümanlardan yardım istenmesidir.

Ayrıca bu sınırlar, diğer sınırların aksine oldukça büyük ve geniştir. Bu durumu da cihadın desteklenmesinde önemini ve etkinliğini artırmaktadır.

Bağımsız Müslüman Âlimler Heyeti'nin kurulması

Böyle bir heyetin kurulması çağrısı daha önce de zikri geçtiği üzere yeni bir çağrı değildir. Burada sadece bölgede bağımsız ilmi bir heyetin kurulmasına duyulan ihtiyacı açıklamak için tekrar hatırlatıyoruz. Bölgeden kastım Şam bölgesi, Arap Yarımadası ve Mısır'dır. Bu heyetin görevi insanların

bilinçlendirilmesi, şer'i konuların kendilerine açık ve doğru bir şekilde anlatılması olacaktır.

Doğrusu bu heyetin kurulmasıyla ilk hedeflenen insanların şer'i bir liderlik altında toplanmasının sağlanmasıdır. Zira anlaşmazlıkların etkisi çeşitli konumlarda; son olarak da Gazze Savaşı'nda kendini göstermiştir. Bu savaş karşısında insanlar farklı, hatta zıt tavırlar takındı. Bu da insanları birbirinden uzaklaştırıp şaşırttı.

Bu heyetin kurulması fikri; partilerin çokluğuna ve inançların çeşitliliğine bakılarak özellikle İslam dünyasının en önemli üçgeni sayılan bölgede Müslümanların saflarını birleştirmek için zorunlu ve çok önemli bir öneri olarak gelmiştir.

Bu anlaşmazlığı Irak'taki savaşçı gruplarda, parçalanmalarında, bir grubun birçok gruplara ayrılmasında açıkça gördük. Bu da şimdi görmekte olduğumuz gibi büyük sistematik ayrılıklara değil uzlaşmaya dayanan şer'i bir merciin bulunmamasından kaynaklanmaktadır. Sistematik ayrılıkların etkisi bugün Iraklı mücahit grupların üzerinde açıkça görülmektedir.

Bununla beraber... Eğer âlimlerin durumu son Gazze Savaşı'nda olduğu hal üzere kalırsa Filistin'den mücahitlerin gelişi büyük oranda etkilenir ve durumları karmaşıklaşır. Düşmana karşı atacakları adımlarda başarısız kalırlar ya da en azından bu adımlar gerektiği kadar etkili olmaz.

Bu nedenle böyle bir heyet kurulduğu takdirde, bu bölgenin önemi ve tüm Müslümanların kalbinde merkezi noktayı oluşturması nedeniyle şüphesiz dünyanın dört bir yanında şer'i liderliği üstlenecektir. İşte bu sebeple Şeyh Usame bin Ladin bu heyetin tüm İslam ülkelerinde şubeleri olması, sadece bölgedeki merkezle yetinilmemesi çağrısında bulunmuştur. Böyle bir heyetin varlığı aynı zamanda mücahitlerin âlimleri ile geride

kalanların âlimlerinin görüşlerini birbirine yaklaştırmaya yarayacaktır. Zira onların birleşmesi hiç şüphesiz safların birleşmesine ve ümmetin içinde bulunduğu bu büyük çıkmazdan kurtulmak için Allah'ın ipine sarılmasına etki edecektir.

Soru: Heyetin oluşturulabilme olasılığı nedir?

Cevap: Bazıları bu heyetin oluşturulmasının sembolik bir çözüm olduğu, uygulanabilmesinin mümkün olmadığını, çeşitli zorluklara karşı koymasının zor olduğunu düşünüyor. Bunlar şeytani kurgulardan başka bir şey değildir. Aksine cihat liderlerinin çağrısından sonra heyetin oluşturulması ve işi hızlandırılacaktır. Herhangi önemli bir durum meydana geldiğinde yayınlanan ve artık gayet doğal bir şey haline dönüşen toplu bildirilere de bakarsak bu heyetin kurulmasının hiç de imkânsız bir şey olmadığını görürüz. Toplu bildirilerin miktarı âlimlerin bu heyeti kurmaya güçlerinin yeteceğinin delilidir. Âlimlerin topluca imza attıkları bu bildirileri yayınlamalarının ardında resmi âlimler heyetlerinin faydasızlığını anlamış olmaları yatmaktadır. Aynı şekilde olaylara ancak iktidarın izlediği resmi politikanın izin verdiği ölçüde ayak uydurup konuşabiliyor olmaları da bu bildirilerin yayınlanmasının sebeplerindendir.

Şüphesiz bu tür olaylar, böyle bağımsız bir heyetin oluşturulmasının önemli unsurlarıdır. Rejimlerin bağımsız bir heyet kurulması girişimini açık bir şekilde ya da kötü âlimlerini bu heyete sızdırarak bozmaya çalışması ise şaşılacak bir şey değildir. Şeyh Usame bin Ladin son konuşmasında bu noktaya değinmiştir. Zira bu heyetlerin kurulması lider rejimlerin sonu, onlarca yıldır insanların üzerine saldığı dini otoritenin ortadan kalkması demek olacak. Ancak aynı zamanda bu heyete insanların gözü önünde açıkça karşı koyamayacak. Çünkü böyle yapması rejimin zayıflamasına, hatta tamamen parçalanma tehlikesiyle karşı karşıya kalmasına yol açacak.

Bu davetlere bir günde, bir ay ya da bir yılda cevap verilecek değildir. Aksine, özellikle son zamanlarda kendisine aşırı ihtiyaç duyulan bu heyetin kurulması için daha uzun bir süreye gerekecektir.

Soru: El-Kaide'nin yeni planı nedir?

Cevap: El-Kaide taktiksel ve stratejik hedefler ışığında düzenlenmiş; gerçekleştirilmesi gereken ve kendilerine ulaşılması için uğraşılan planlara göre çalışmaktadır. Bununla beraber ümmetin zafer yolunda yolunun kesilmemesi için gelişmeler ve olağanüstü durumlar da göz önüne alınmaktadır.

Filistin'le ilgili açıklamalarda aşamalı adımlara yer verilmesi ve önceki konuşmalarda bazı göndermelerde bulunulması sonra bunların açıklanması, buna ek olarak konuşmaları çeşitli kişilerin yapması ve ümmete bu planın açıklanmasında rollerinin değişmeleri kesin bir şekilde bu planın mücahitler için ince bir plan olduğunu göstermektedir. Mücahitlere suçlamalarda bulunanlar için ise bu anarşi anlamına gelmektedir. Onlar El-Kaide hareketinin istişare ile edinilen kararlar ve bir yol haritası ile hareket ettiğini bilmiyorlar. Zira insan bilmediği şeyin düşmanıdır!

Ümmetin El-Kaide'nin yeni aşamasına girmiş düzeni ile karşı karşıya olduğu açıktır. Bu aşamanın kendisine göre yöntemleri, ümmetin direk ve dolaylı tüm işgallerden kurtulması yolunda çalışması ile uyumlu araçları bulunmaktadır. Bu pratik adımlar ancak azimle gerçekleştirilen davet ve teşvik çalışmalarının, şüphelerin ortaya çıkarılmasının, sorunların gizli olduğu yerlerin ve sorunun temelinin açıklanmasının ve buna ek olarak gerçekleştirilen cihadi çalışmaların neticesi olarak gelmiştir.

Resmi olarak 11 Eylül Olayları'yla açılan birinci aşama sona erdi. Bu aşamanın sonu kapsamlı bir çöküşü beraberinde getirdi. O andan itibaren de şimdiye nazaran o vakit çok daha güçlü olan Haçlı gücünün zapt edilmesine başlanmış oldu.

'El-Kaide ve mücahitler yaptıkları hususunda ümmete yalan söylüyor' diye suçlanmışken şimdi yeni aşamada ümmetin tüm kesimleriyle savaşa katılması için planını açıklamıştır. Tüm kesimlerin katılımı ise ancak şer'i birlik liderliği ile mümkün olabilir. Ümmet her kesimi ile en iyi Filistin savaşına katılım gösterebilir. Bu nedenle de plan herkes için açıktı.

Geçen önceki aşama da birilerinin isimlendirdiği gibi 'ihanet' dönemi değildi. Aksine ümmetin gelecek aşamada savaşa katılması için hazırlık aşamasıydı. Bu ise sadece teşvik, kınama ya da üzüntünün dile getirilmesiyle olacak şey değildir. Ancak bugün görmekte olduğumuz gibi şehitlerin kanıyla mümkündür. Ümmet bugün bakan herkese açıkça görüldüğü üzere Gazze Savaşı'nın içindedir. Ümmet cihadın, cihadın gereklerini yerine getirmenin, Haçlılara ve Yahudilere düşmanlığını ortaya koymanın özlemi içindedir. Oysa 11 Eylül öncesindeki aşamada durum böyle değildi.

Eğer aksini ispatlamak için içlerinden biri Sovyetlere karşı cihat aşamasını delil olarak getirmeye kalkarsa bu hiç de yerinde bir delil olmayacaktır. Çünkü bu cihad tüm hükümetlerin gözleri önünde ve dahası izniyle gerçekleşiyordu. Şimdi ise durum tamamen farklı! Zira hükümetlerin ismi cihat olan her şeye saldırdıklarını, halkların ise hükümetlerine karşın cihada ve cihat çağrısına özlem duyduklarını görüyoruz.

Ümmetin toplanıp seferber edilmesinin tüm sebebi aynen Müslümanların üstün olduğu günlerdeki gibi düşmana karşı mücadele içindi. İşte mücahitleri en çok ilgilendiren ve başarmak

için en çok uğraştıkları budur. Zira bu bazı mücahitlerin yayınlanan konuşmalarında açıkça görülmektedir.

Son işaret:

Son olarak... Haçlı milleti 11 Eylül'den sonra daha güçlü olmamıştır! (Eğer siz bir acıya uğramışsanız başka bir kavim de benzer bir acıya uğramıştır). Acılardan dolayı sıkıntıya düşmek ise uzun süre yatmanın doğal sonucudur.

El-Kaide'nin Usame bin Ladin'in yaşamını yitirmesi ile alakalı açıklaması

(El-Kaide Cihat Örgütü – Genel Komutanlık)

Övgüye layık yaşadın ve şehit olarak öldün

Şeyh Usame bin Ladin'in (Allah ona rahmet eylesin) şehadeti hakkında bildiri

Bismillahirrahmanirrahim

'Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, Allah'ın bağışlaması ve rahmeti onların topladıkları (dünyalıkları) ndan daha hayırlıdır' şeklinde buyuran Allah Teâlâ 'ya hamdolsun. (Al-i İmran, 157) Salât ve selam: 'Allah yolunda öldürülüp sonra dirilmeyi, tekrar öldürülüp tekrar dirilmeyi ve sonra tekrar öldürülmeyi arzu ederdim' buyuran peygamberine, ehline ve adaletleriyle hakkı yayan, dini boyunlarıyla (boyunları kılıç altında) koruyan, onu yüceltmek için kanlarını akıtan, Allah Teâlâ 'nın 'Nice peygamberler var ki, kendileriyle beraber birçok Allah dostu çarpıştı da bunlar Allah yolunda başlarına gelenlerden yılmadılar, zaafa düşmediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever' (Al-i İmran, 146) ayet-i kerimesinin muhatabı olanların ve kıyamet gününe kadar onların yolunu izleyip, cihadını eden, sabredenlerin üzerine olsun.

Sonra:

Yüce İslam Ümmeti'nin tarihi bir gününde -mübarek tarihi boyunca kahramanları ve adamları için aslında yeni sayılmayan bir pozisyonda- öncekilerden ve sonrakilerden seçkinlerin geçtiği uzanmış bir yolda Şeyh, mücahit, komutan, zahit, muhacir Ebu Abdullah Usame bin Muhammed Bin Ladin (Allah ona rahmet eylesin) sözü amelle, davayı delille tasdik ettiği doğruluk makamında öldürülerek ümmetin heybetliler kafilesine yetişti. Öyle bir kafile ki yolcuları büyük komutanlarla vefalı askerler, dininde alçaklığı, önderliği teslim etmeyi ve gazaba uğrayanlarla sapıklardan üzerlerine zillet ve yoksulluk damgası vurulmuş olanlara boyun eğmeyi kabul etmeyen onurlu süvarilerden oluşmaktadır. Silaha karşı silah, kuvvete karşı kuvvetle karşılık verdi. Ekipmanları, donanımları, uçakları ve ordularıyla çalım satıp insanlara gösteriş yapmak için yurtlarından kibirli bir şekilde çıkmış topluluklara meydan okumayı kabul etti. Bu toplulukların karşısında kararlılığı asla azalmadı, gücü kırılmadı. Aksine onlarla yüz yüze gelip karşılarında yüce dağlar gibi durdu. O ki zaten yüce bir dağ gibiydi. Küfür ve vefasızlık kurşunları, son nefesini 'onların batıllarını defetmek için Rabbinin yolunda elinden geleni yapan nasıl olur da azarlanır' sözlerini tekrar ederek Rabbine vermesi için kendisine isabet edip özrünü beyan ederek emanetini yerine getirmesine sebep olana kadar bile o hala benzerlerine alışık, aşina olduğu tehlikeli bir mücadelenin içindeydi. O kurşun ki yıllardır istediği, onu aramak, onu kazanma çabasıyla geldiği topraklarda nurlu hayatını şeref müjdesiyle noktalaması için geldi. Kendisine geldiğinde de onu sevinçle karşıladı. O ki 'Bu güzel davranışa ancak sabredenler kavuşturulur. Buna ancak (hayırdan ve olgunluktan) büyük payı olanlar kavuşturulur' buyruğunun sahibi Allah Teâlâ yolunda şehadettir. Onun sözleri ufuklarda yankılandı. Gerçek mutlu Allah yolunda şehadete kavuşandır. Onun

düşüncesinde acizlik söz konusu olmamıştır. Her kim savaşlara katılan bir kimsenin bir gün başına bir şey gelmeyeceğini düşünürse işte asıl o yanlış düşünmüştür.

İslam Ümmeti'ne sadık evladı Usame'nin şehadeti kutlu olsun. Yüzyılımızın cihat şeyhinin gayret ve çaba, azim ve sabır, teşvik ve cihat, cömertlik ve onur, hicret ve yolculuk, nasihat ve tedbir, hikmet ve tecrübelerle dolu hayatı, kanı, kelimeleri, aldığı konumlar ve sonu, İslam ümmetimizin nesillerinin vücudunda nesilden nesile bir ruh olarak akıp dolaşsın diye sona erdi. Onlar kendisinden şerefin temenni ve emelle inşa edilemeyeceğini, liderliğin sadece makam ve rozetler, inanç ve prensiplerin de dillerin telaffuz ettiği süslü sözlerden ibaret olmadığını, dinin zaferinin boş vakit geçirerek, boş sözler ve boş işlerle söz konusu olamayacağını, şeref yolunun –dünyada ve ahirette- bedelini ödeyip yorgunluğuna katlanmak isteyen herkesin önünde açık olduğunu, dinde önderliğe ancak sabır ve yakin ile ulaşılabileceğini, insanın sermayesinin doğruluk ve ihlâs olduğunu öğrendi.

Eğer Amerikalılar Usame'yi öldürebilmişse bu ayıplanıp kınanacak bir durum değildir. Zira adamlar ve kahramanlar ancak savaş meydanlarında öldürülürler. Herkes için yazılmış bir ecel vardır. Peki Amerika tüm medya gücü, işbirlikçileri, ekipmanları, orduları, istihbaratları ve birimleriyle, Şeyh Usame'nin yolunda savaşıp öldüğü şeyi öldürebilir mi? Nerede? Şeyh Usame, kendi ölümüyle ölecek, gidişiyle gidecek bir örgüt kurmadı. "Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Hâlbuki kâfirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır. O kendisine ortak koşanlar hoşlanmasa da, dinini bütün dinlere üstün kılmak için peygamberlerini hidayet ve hak din ile gönderendir." (Saf, 8-9) Bu ayetler, bu sağır ve dilsizlerin boyunlarına isabet eden oklar olacak. Allah Teâlâ 'nın dini ve dininin bir parçası

olan cihat da akidelerini saf, temiz kalplerin taşıdığı, yaşaması için temiz ellerin çalıştığı, kendilerine Allah'ın vaadi gelene kadar muhalefet edenlerin hiçbir zarar veremediği ve canını sıkamadığı dürüst toplulukların temkini için gayret gösterdiği değerler olarak daima ayakta kalacak.

Şeyh Usame bin Ladin (Allah ona rahmet etsin) yirminci yüzyılda gönderilmiş bir peygamber değildi. Aksine o sadece, İslam Ümmeti'nden kitaba kuvvetle sarılmış, dünyayı ahiret için satmış ve ahiret için koşmuş bir Müslüman'dı. (Öyle sayıyoruz). Allah'ın dinini yücelttiğinde Allah da onu yüceltti. Allah'ın kelimelerini övdüğünde Allah da ona izzet verdi. Rabbinden başkasından korkmadığında onunla kâfirler topluluğunun tümünü korkuttu. Usame'yi dünyaya getiren ümmet doğurgan bir ümmettir ve onun gibi, ona benzer; kendisini feda etmekten zevk alan, sabırdan hoşlanan, düşmanlarına hayatı zehir edecek, onlara cehennem kapılarını açacak ya da kendilerini ardı ardına cennete götürecek daha nice adamlar ve kahramanlar dünyaya getirecektir. Şeyh Usame bin Ladin'in mezun olduğu iman, Kur'an ve cihat üniversitesi kapılarını kapamamıştır da kapamayacaktır da. Allah'ın kitabı korunmakta, ayetleri de gece gündüz okunmaktadır. Dünyanın dört bir yanındaki tüm insanlar bir araya gelse de yok olmayacaktır. Nasıl yok edebilirler ki Müslüman ümmetimiz bugün dini ve inançları uğruna kendisini feda etmeye, ümmet düşmanlarına karşı koymaya en çok eğilim gösterdiği, saptırılmaya çalışılan gerçeği en iyi idrak ettiği bir konumdadır. Bu uyanış da Şeyh Usame'nin (Allah ona rahmet etsin), değerli komutan kardeşlerin ve seçkin salih davetçilerin filizlenmesinde çok güzel katkıda bulunduğu takva sahibi temiz bir neslin inşasından sonra gerçekleşmiştir. Öyle bir nesil ki imanıyla üstün geliyor, İslamıyla gurur duyuyor ve kâfir Batı'yı aşağılıyor, sahte kültürünü küçümsüyor. O kültür

ki arsızlık, ahlaksızlık, müstehcenlik ve kandırma kültürüdür. Yetişen yeni nesil, komutanının öldürülmesini, sırtlarını çevirip gerisin geri gidecekleri bir hasar olarak değil, dinine bağlılığının bir göstergesi olarak görüyor ve Allah Teâlâ 'nın şu kavlini tekrar ediyor: 'Nice peygamberler var ki, kendileriyle beraber birçok Allah dostu çarpıştı da bunlar Allah yolunda başlarına gelenlerden yılmadılar, zaafa düşmediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever. Onların sözleri ancak, "Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla ve (yolunda) ayaklarımızı sağlam tut. Kâfir topluma karşı bize yardım et" demekten ibaretti. Allah da onlara hem dünya nimetini, hem de ahiretin güzel mükafaatını verdi. Allah güzel davrananları sever. (Al-i İmran 146, 147, 148)

Eğer İslam ve cihadın nuru bir kişinin ölmesi ya da öldürülmesiyle sona erecek olsaydı daha yaratılmışların efendisi olan Muhammed (s.a.v)'in vefat ettiği gün ortadan kalkardı. Araplardan da dininden dönen dönerdi. Ya da Mü'minlerin Emiri Ömer bin Hattab mihrabında gövdesi kana bulandığında sayfası kapanırdı. Anıları, fetihleri ve cihatları dünyanın dört bir yanına yayılmış, Allah'ın doğru yolu üzerine yürümüş nice komutanlar geldi geçti. Ancak hiçbirinin öldürülmesiyle hakkın nuru sönmedi, takipçileri yokluklarında gerilemedi. Aksine düşmanlarına karşı dillerinde Allah Teâlâ'nın: 'Mü'minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sâdık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir (şehit olmuştur). Bir kısmı da (şehit olmayı) beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir' (Ahzap, 23) ayet-i kerimesi ile savaşları öfkeleri ve intikam duygularıyla -ellerinde hak bayrağı- daha da şiddetlendi.

Bu mantıktan yola çıkarak El-Kaide Örgütü liderleri olarak bizler Allah Teâlâ 'ya kendisinden yardım, destek ve sebat

dileyerek söz veriyoruz ki hiç gevşeklik göstermeden ve tereddüt etmeden başlarında Şeyh Usame olmak üzere liderlerimizin gittiği cihat yolu üzerine gidecek, hüküm verenlerin en hayırlısı Allah Teâlâ düşmanlarımızla aramızda hakla hüküm verene kadar bu yoldan vazgeçmeyeceğiz. Artık bundan sonra galibiyet ve zaferi görmek, fethe, hâkimiyete ulaşmak ya da bundan önce ölmek bizim için fark etmez: 'O halde, dünya hayatını ahiret hayatı karşılığında satanlar Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse, biz ona büyük bir mükafaat vereceğiz.' (Nisa, 74)

Bununla beraber Şeyh Mücahit Usame bin Ladin'in (Allah ona rahmet etsin) kanının bizim ve tüm Müslümanlar için çok değerli olduğu muhakkaktır ve boşa gitmeyecektir. Sevinçleri hüzne dönsün, kanları birbirlerinin kanlarıyla karışsın, Şeyh Usame'nin (Allah ona rahmet etsin) 'Filistin'deki halkımız huzur içinde yaşamadığı müddetçe Amerika ve Amerika'da yaşayanlar güven içinde yaşayamayacak' yemini yerini bulsun diye Allah'ın yardımıyla yakında lanet Amerikanları ve işbirlikçilerini kovalayıp ülkelerinin içinde de dışında da bulacaktır. İslam orduları gerek gruplar gerek birlikler halinde yorulmadan, bıkmadan, ümitsizliğe kapılmadan, teslim olmadan, bitkinlik hissetmeden ve gevşeklik göstermeden, daha yaşlılık gelmeden çocuklarının saçlarını ağartmak için akıllıca planlarını kurmaktadır.

Bizler, Şeyh Usame bin Ladin'in topraklarında öldürüldüğü Pakistan'ın Müslüman halkını, her şeyi ümmetin düşmanlarına satan, mücahit, onurlu halkın duygularını hafife alan hırsız ve hainler topluluğu yüzünden kendilerini bulan bu utancı temizlemek için harekete geçmeye ve ayaklanmaya, tam bir intifada gerçekleştirerek ülkelerini (Pakistan'ı) orada fesat çıkaran Amerikan pisliğinden temizlemeye çağırıyoruz. 'Şüphesiz

ki, bir kavim kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez.' (Ra'd, 11)

Şeyh Usame bu dünyadan İslam ümmetinin zulüm ve zulümlere karşı ayaklandığı devrimlerinin sevincini paylaşmadan gitmeyi reddetti. Öldürülmeden bir hafta önce bu devrimleri kutlayan, nasihat ve yönlendirmelerde bulunduğu bir ses kaydı hazırladı. Çok yakında yayınlayacağımız bu kaydı şu beyitlerle sonlandırdı:

Zâlime hakkı söyle
Bu güçtür, bu müjdedir
Bu, dünyaya giden yoldur
Bu ahrete giden yoldur
İstersen köle olarak öl
İstersen de özgür olarak öl

Bizler ayrıca Şeyh Usame'nin (Allah ona rahmet eylesin) cesedine dokunma, ona, ya da hayattaki ya da ölmüş aile fertlerine layık olmadığı şekilde herhangi bir muamelede bulunma, cesetleri ailelerine teslim etme hususlarında Amerikalıları uyarıyoruz. Yapacağınız herhangi bir kötülük sizlere ekstra şer kapılarını açacak. Bu durumda da kendinizden başkasını kötüleyemeyeceksiniz. Tüm Müslümanları bu hakkın yerine getirilmesi için üzerlerine düşeni yapmaya çağırıyoruz.

Emir, önce de sonra da Allah'ındır. Zulmedenler hangi akıbete uğrayacaklarını göreceklerdir.

Hamd Allah'a salât ve selam peygamberimiz Muhammed'e (s.a.v) olsun.

El-Kaide Cihat Örgütü Genel Komutanlık (3 Mayıs 2011)

RIDVAN KAYA
ÖZGÜRDER GN.BŞK.
2 Mayıs 2011

Amerikan işgal ordusu timleri bugün sabah erken saatlerde Pakistan'ın Abbotabad kentinde gerçekleştirdikleri bir saldırıyla Usame Bin Ladin'i şehit ettiler. Clinton'dan Bush'tan, Obama'ya kadar yıllardır ABD başkanlarının bir numaralı hedefi konumundaki Usame bin Ladin'in ölü ele geçirilmesini ABD yönetimi büyük bir zafer olarak ilan ederken, Amerikan vatandaşlarının sevinç çığlıkları televizyon ekranlarından dünyaya yansımakta.

Batılıların zafer naraları, sevinç çığlıkları beklendiği üzere İslam coğrafyasında hüzün dalgaları şeklinde karşılık bulmakta. Emperyalistler ve onların yörüngesinde hareket eden, düşünen, analiz ya da haber yapanlar Müslüman ve mazlum halkların öfkesini, nefretini ısrarla, inatla anlamamışlardı. Hiç kuşku yok, bugün de hüznünü, acısını anlamayacaklar! Sömürgeci zihin yapısı zaten, İslam coğrafyasında meydana getirdiği dehşete, sürdürdüğü zalimane politikalara tepkileri asla anlama çabasında olmadı ve olmayacak da! İşgale, zillete ve dayatmaya boyun eğmeyenlere dün "barbar" sıfatını layık gördü, bugün de "fundamentalist", "terörist" ve benzeri sıfatlarla yaftalamakta.

Zaman zaman biçim değiştirmekle birlikte yaklaşık iki asırdır kesintisiz süregelen sömürgeciliğin, coğrafyamızın bir ucundan öbürüne musallat edilen ve en az emperyalistler kadar zalim, vahşi işbirlikçi diktatörlüklerin, Ortadoğu'nun bağrına, Filistin topraklarına saplanan Siyonist hançerin ve tüm bunların üstüne Afganistan ve Irak'ın doğrudan askerî işgalinin sorumluları elbette itiraz eden, muhalefet eden, karşı çıkan insanları "terörist"

diye yaftalayacak. Tabi ki, İslam ümmetinin yüreğini, bünyesini, topraklarını kuşatan işgale direnenleri karalayacak, tehlikeli unsurlar, korkunç yaratıklar şeklinde resmedecek.

Oysa İslam ümmeti "direniş"i görev addetmekte, onu kurtuluşun yolu kabul etmekte ve samimiyetle sahiplenmektedir. Sömürgeciliğe, işgale, işbirlikçiliğe karşı hakkı ve adaleti savunmak için ayağa kalkmayı, güç dengesindeki müthiş orantısızlığa rağmen cesaret ve fedakârlıkla karşı koymayı onur bilmektedir.

Bu yüzdendir ki, emperyalistler ve onların beyniyle düşünüp ağızlarıyla konuşma onursuzluğuna duçar olmuş yerli politikacılar, akademisyenler, gazeteciler, halkın vicdanını terörize eden "terör uzmanları" ne derlerse desinler, Müslümanların sokaklarında Usame bir kahraman, emperyalistlere anladığı dilden cevap veren saygın bir direnişçi olarak algılanmaya devam edecektir.

Bu yüzdendir ki, lideri olduğu el-Kaide tarafından gerçekleştirilen ya da bu örgüte atfedilen ve Müslümanlarca sahiplenilmesi, makul ve meşru görülmesi mümkün olmayan bir dizi eyleme rağmen Usame bin Ladin, İslam ümmeti ile çağdaş Haçlı sürüsü arasındaki temel çelişkinin, büyük mücadelenin sembol isimlerinden biri olarak görülecek ve sevilmeyi sürdürecektir.

Müslümanlar Usame'yi genç yaşından itibaren Afgan cihadına katkısı ve Sovyet yayılmacılığına karşı mücadelesiyle tanımış, ardından küresel çapta yoğunlaşan emperyalizme ve işbirlikçiliğe karşı ivme kazandırdığı kesintisiz direniş hattına katkısıyla takdir etmişlerdir.

Bizler de Usame bin Ladin'i sömürgeciliğin azgınlaştığı, dizginsizleştiği bir süreçte direnişi bir hayat tarzı haline getiren mücahit bir Müslüman, öncü bir direnişçi kimliğiyle değerlendiriyor ve Rabbimizden kendisine mağfiret, İslam ümmetine başsağlığı diliyoruz!

BİR CİHAD ERİNİN ARDINDAN

MURAT ÖZER

Usame bin Ladin, ABD ve müttefiklerinin iki bağımsız ülkeyi işgal etmesinin, 10 yıl boyunca sürdürdükleri büyük bir takibin, yüzlerce başarısız operasyonunun ardından, Pakistan'da düzenlenen bir saldırı sonucu şehid oldu. O çok sevdiği ve uğrunda savaştığı Rabbine kavuştu. O'nu ve ailesini silahsız bir şeklide katledenlerin akibetlerini ise hepimiz yaşayarak göreceğiz.

O bu imtihan dünyasından, gerçek ve ölümsüz bir hayata yol alıp, Rabbine rucu etse de, hakkında üretilmiş komplo teorileri bitmeyecek. Çünkü, insaf ve i'zandan yoksun bu komplocu güruh için ölmeniz dahi bir anlam ifade etmiyor. O'nun hakkında "Amerika'nın adamı, CIA ajanı" diyenler olduğu gibi; gerçekte hiç yaşamadığını, yıllar önce öldüğünü, hatta ABD'nin kendisine sağladığı lüks bir malikanede tropikal bir adada sefa sürdüğünü iddia edenler dahi oldu. Bu akıl dışı iddialar, Beyaz Saray'ın kalemşörleri tarafından öne sürüldüğü gibi, Washington'un politikalarını sözümona eleştiren liberal-demokratlar tarafından da dillendirildi. Aslında sadece bu birliktelik dahi, içeride kendi muhalafetini de oluşturan ABD'nin neocon-liberal ittifakını gözler önüne sermeye yeterdi bakmayı bilen gözler için.. Bir yandan İslam'a "haçlı seferi başlattığını" ilan ederek cepheden saldırıya geçen ABD yönetimi, diğer yandan bu sertlik politikasına karşı durduğunu söyleyen liberal aydınlar, aslında temel olarak aynı zaviyeden baktılar: Aralarındaki fark, Müslüman zihinleri manipüle etmenin bir aracıydı sadece.

Manipülasyonlara ve komplo teorilerine karşı Cihadı bir mektep haline getirdi

Bu güruhun peşine takılan İslami kesimden bazılarına ise sözümüz elbette var. Komplo teorilerini boşa çıkartan onlarca demeç, bildiri, görüntü ve bedel ödeyen Müslümanların şahitliğine rağmen, onlar fasıkların peşinden gitmeyi daha uygun gördüler. Bu yaptıkları en hafif tabiriyle akılsızlıktı. Muhakeme eksikliği mazur görülebilir. Kavramlarımızın içinin boşaltıldığı, ideallerimizin tahfif edildiği bu çağda, yaşadıkları aslında bir zihin kaymasıydı: Gündemlerinde cihad ya da şehadet olmayanların, kendi varlıklarını meşrulaştırmalarının bir aracıydı komplolara sığınmak. Böylece vicdanlar rahatlayabildi. Kalp itminan buldu. Mazeretler, bir efsun gibi zihni kapladı.

Fakat hiçbir şey, ölüm kadar derinden sarsamaz insanı. Bedenlerini adeta bir gömlek gibi çıkarıp musalla taşına, hatta havaya, toza, toprağa, okyanus dibine çarpanlar; bu dünyanın geçiciliğini, sadece O'nun rızası için yaşanılıp, sadece O'nun için ölünebileceğini sessizce haykırdıklarında berhava ederler komplocuların kirli emellerini..

Ümmetin derdini kendine dert edinenler, Allah'a verdikleri sözde sebat edenler O'nun ölümüne üzüldüler. Endonezya'dan, Pakistan'a, Somali'den, Filistin'e, Cezayir'den İstanbul'a kadar tüm İslam coğrafyası O'nu gıyabi cenaze namazları ve eylemlerle selamladılar. Rabbimize büyük bir mücahidi uğurladığımıza şehadet ettiler.

Bush öldüğünde de memnuniyet duyacak mısınız?

Allah'ın dininin düşmanları ise O'nun gidişiyle sevince gark oldular. Memnuniyetlerini dile getirdiler. Ümmetin dertlerini siyasi istikballerine tevdi edenler "cezasını buldu" diyerek alkışladılar bu meş'um saldırıyı. Kur'an eğitimini yasaklayanlardan hesap soramayanlar, kesintisiz zorbalığını ortadan kaldırmayıp, 15 yaşındaki bir genç kızın zorla başını açıp, okul sıralarında tecrid edenlere söz söyleyemeyenler; başını açmamakta direten kızları

nasıl provakasyonla suçladılarsa: aynı şekilde yavuz hırsız misali, bu katliama övgüler düzdüler. Buna karşın, bu kişilerden hiçbirisi, ABD'nin yüz yıldır gerçekleştirdiği katliamlara tek kelime söz söyleme zahmetinde bulunmadılar. Küresel emperyalizmin Afganistan'da, Irak'ta ne işi var, demediler. Afganistan'da katliam yapan ISAF'ın komutasının Türkiye'de bulunmasından ise büyük bir onur duyduklarını söylediler her fırsatta.

Irak'ı yerle bir eden uçakların Adana'dan havalanmasına, CIA'nın uçakları Türkiye'yi bir üs gibi kullanıp dünyanın dört bir yanından Müslümanları Bagram'a, Guantanamo'ya taşımalarına, on yıldır Afganistan'da bir işgal gücü olarak bulunmasına rağmen Türkiye'nin idarecileri içinde bulundukları bu paryalıktan hiç olmazsa hicap etmeli, Usame'nin şehadetinin hukuksuz bir infaz olduğunu söylemeliydiler. Oysaki bu zevat, İsrail Cumhurbaşkanı'ndan bile önce davranıp saldırıyı kutlamayı tercih ettiler. Günleri aramızda döndüren Rabbimiz her şeye şahittir.

Konformizmin zihinsel fesadına uğramış, idealleri ve davası kalmamış kişilere değil, gönlünü İslam'ın yeryüzüne hakim kılınması mücadelesine adamış kişiler için asrımızdaki bu küresel savaşın bir tarafı durumundaki mücahidleri ve taleplerini anlamak ve anlatmak durumundayız. Bu bizim için ibadi bir sorumluluktur. Eğer, mücahidleri anlamaya gayret etmez isek, onların bu yolda yürürken yaptıkları yanlışları görüp, uyarmamız da mümkün olmayacaktır. Hiçbir Müslüman ne Usame bin Ladin'e ne de kurduğu örgüte tartışılmaz, hatasız bir masumiyet atfedemez. Hepimizin olduğu gibi, onların da tartışılması gereken hataları, kusurları, yanlış içtihadları olabilir. Müslümanlar, kardeşlik hukukuna riayet ederek yapıcı eleştirilerde bulunmalıdırlar. Yerginin de, övgünün de ölçüsüz olanından Rabbimize sığınmalıyız.

O'nu düşmanları dahi takdir etti

Mü'minler yaptıkları amelleri ve bilhassa şahsiyetleriyle toplumlarına örnek oluştururlar. Hz. Peygamberimizin kendi toplumunda müşrikler tarafından dahi "emin" sıfatıyla anılması bizler için bir övünç meselesidir. Usame bin Ladin için dostları, tevazusu, fedakarlığı ve cömertliğinden çarpıcı örnekler veriyorlar. Aslında kimsenin bu konuda şahitliğine de ihtiyacı yok O'nun. Zira tüm dünya, 20 milyar dolarlık kişisel servetiyle dünyanın sayılı zenginlerinden biri iken, yaşamını ümmetin yetimleri, kadınları ve düşkünlerinin çağrısına uyarak dağlarda, siperlerde geçiren bir adamın fedakarlığına ve tevazusuna şahittir.

Fakat, akıl ve vicdan sahibi düşmanları da O'nu takdir etmekteler. 2003-2006 yılları arasında O'nu yakalamakla görevli CIA birimine başkanlık yapan ve O'nun hakkında bir kitap da yazan Michael Scheuer, katıldığı bir televizyon programında "O'nun verdiği sözleri tutan, yapamayacağı şeyleri söylemeyen, dürüst, cömert ve fedakar bir insan" olduğunu itiraf etmekten kendini alamıyordu. ABD'nin her iki savaşta da yenildiğini söyleyen CIA yetkilisine göre Usame bin Ladin, "-Aynı dili konuşan, aynı etnik kökene ve aynı inanca sahip Müslümanların dahi - bir caddeden karşıdan karşıya geçerken kavga etmeden duramayan Müslüman halkları bir dava ve ideal etrafında birleştirmeyi başaran büyük bir önderdi.

Scheuer sözlerini şöyle sürdürüyordu: "Bu adam biz ister kabul edelim ister etmeyelim İslam tarihindeki kahramanlarla oldukça ortak özellik taşıyor, çok samimi, sade yaşantılı, politik sayılacak güzel bir Arapça konuşuyor, çatışmalarda 4 defa yaralanmış, oldukça fakir olan İslam dünyasında devasa bir serveti elinin tersiyle itmiş. 20 milyar doları olmasına rağmen bu servetten vazgeçmiş. Ve gitmiş 20 yıldır Afganistan'ın kirli sularını

içerek yaşıyor. O kendisine saygı duyulması gereken bir kişidir. Saygı duymazssak yenemeyiz de."

Usame bin Ladin, Afganistan'ı işgal eden Sovyetlere karşı cihad eden mücahidlere katıldığında henüz 22 yaşındaydı. Genç, eğitimli ve zengin bir Suudi vatandaşıydı. Ailesi Yemen'in Hadramut bölgesinden Hicaz'a yerleşmiş ve kısa zamanda Arabistan'ın en büyük inşaat şirketini kurarak, Suudi hanedanının dostluğunu kazanmıştı. Usame, babasının vefatından sonra, tüm bu serveti tek başına kontrol edecek, fakat tüm birikimlerini cihada harcayacaktı. O hayatının son 32 yılının tamamını hiçbir konfora sahip olamadan geçirdi. Afgan cihadından, Turabi devriminin gerçekleştiği ve İslam devriminin güçlenmesi için çeşitli imar faaliyetlerine ön ayak olduğu Sudan'a, oradan tekrar Afganistan topraklarına ve şehid olduğu Pakistan'a uzanan yaşamında, mücahidlerle, yoksul ve düşkünlerle aynı sofrayı paylaştı. Gecelerini namazla, gündüzlerini oruçla geçiren bir zahid; Afganlara mahsus yünden harmanisi ve elinde asasıyla Tora Bora dağlarını arşınlayan bir dervişdi adeta..

Ümmet bilincini yeniden yeşertti

Düşmanlarının da ikrar ettiği gibi, O'nun başardığı en önemli şey, parçalanmış ümmet bilincini yeniden Müslümanların gündemine sokmasıydı. Ümmeti tek bir hedef uğrunda birleştirdi. Bugün O'nun çağrısına uyan mücahidler, Somali'den Yemen'e, Cezayir'den Çeçenistan'a kadar pek çok cephede aynı çağrıyı tekrarlıyorlar: Bedenlerimiz siperlerde, fakat gözlerimiz Kudüs'e çevrili!

Usame bin Ladin'in bütün konuşmalarında birinci gündem maddesi Filistin davası ve Mescid-i Aksa'nın kurtulması mücadelesiydi. Siyonizm geriletilmeden, İslam dünyasına hakim olan tağuti rejimlerin zayıflatılamayacağını; aynı şekilde bu rejimler güçsüz bırakılmadıkça da İsrail'in yok olmayacağına işaret

etti. Ve tüm dünya, Mısır diktatörü Hüsnü Mübarek'in devrilmesinden kısa bir süre sonra, Filistin mücadelesinin nasıl ivme kazandığına şahit oldu. İsrail'in yalnızlaşması ve Gazze'nin kısa bir süre içinde Mısır sınır kapılarının açılmasıyla nasıl rahat bir nefes aldığına şahit oldu. Bu uğurda elde ettiğimiz küçük bir kazanım dahi, ümmetin moralinin yükselmesine sebep oldu. Siyonistler ile İslam ülkelerindeki tağutların birbirleriyle nasıl bir çıkar ilişkisi içeride bulunduklarını son olaylar sarih bir biçimde ortaya koydu. Usame, bu tesbitlerinde ve Müslüman halklara yaptığı çağrıda isabet etmişti.

"Acı olan gerçek şudur ki; İslam dünyası işgal altındadır ve Arap Siyonistler -bölgenin yöneticileri ve düşmanımızın temsilcileri onların askerleridir- bizi oradaki güçsüzlere ve baskı altındakilere mazlum kardeşlerimize yardım etmekten alıkoymaktadırlar. Bu yüzden, eğer ülkelerimizdeki yöneticilerin zihin ve kalplerinin ABD ve müttefikleri tarafından işgal altında olduğunu ve bunların hem askeri hem de sivil ordular tarafından desteklendiğini fark etmezsek; onlar hakkındaki gerçeği açığa çıkarmaya çalışmazsak, onlara karşı uyarmazsak, onları ortadan kaldırmazsak ve kendimizi onların otoritesinden kurtarmazsak, Filistin'i asla özgürlüğüne kavuşturamayacağız ve Kutsal toprağın işgalinden bu yana hareket ettiğimiz o kapalı alan içerisinde dönmeye devam edeceğiz."

Usame bin Ladin, Siyonistler kadar, bölgede onların varlığını devam ettiren işbirlikçi iktidarlara sürekli işaret etmeye devam etmiştir. Bununla birlikte, öncelikli hedefin ABD ve müttefikleri olduğu gerçeğini asla ihmal etmemiştir. El Kaide'yi kurduran temel amil de budur. 1998 yılında Mısır İslami Cihadı lideri Dr. Eymen el Zevahiri, hava saldırısında şehid olan Muhammed Atıf (Mısır) ve Pakistan'daki bazı İslami direniş örgütleriyle birlikte kurdukları örgüt, Haçlı ve Siyonistlere Karşı İslami

Cephe idi. Daha sonra kamuoyunda El Kaide olarak bilinen örgüt, isminde de ortaya konulduğu üzere, düşman olarak ABD, İsrail ve müttefiklerini gördüğünü açıkça ifade etmişti. 11 Eylül saldırılarından üç yıl önce kurulan örgütün ilk yaptığı açıklamada, tüm dünyada ABD ve İsrail çıkarlarına saldırılar yapacağı ilan ediliyordu. Yani, El Kaide ABD'ye savaş açarken açık bir tehditte bulunuyor: Saldırıların işaret fişeğini çakıyordu., 1998 yılında Tanzanya ve Kenya'daki ABD Büyükelçiliklerine düzenlenen saldırlar, 2000 yılında Yemen'de 17 Amerikan askerinin öldüğü USS Cole Uçak gemisine yönelik saldırıları, 11 Eylül saldırılarının açık işaretleriydi. Oysaki ABD tüm dünyayı 11 Eylül'ün bir başlangıç olduğuna inandırmayı başardı. Gerçek ise 11 Eylül'ün Emperyalizme karşı açılmış küresel başkaldırının bir merhalesi olduğuydu. Bir sebeb değil, ABD ve Batı koalisyonunun 150 yıldır İslam dünyasında uyguladıkları vahşete karşı planlı, örgütlü bir cevaptı.

Kudüs öncelikli gündemiydi

Bu saldırıların arkasındaki temel gerekçe de Filistin'de 60 yıldır fütursuz ve pervasızca devam eden işgaldi. Usame bin Ladin, saldırılardan kısa bir süre sonra –Afganistan işgali başladığında- saldırıların sorumluluğunu üstlenmiş, bu operasyonda harcadıkları paradan, kaç kişinin katıldığına kadar bir dizi ayrıntıyı dünyayla paylaşmıştı. Mısırlı Muhammed Atta liderliğindeki operasyon timine katılan 19 gencin vasiyetlerinin yer aldığı videoyu ve bu gençlerin uyruklarını, kişisel bilgilerini bizzat Usame bin Ladin kendisi açıklamıştı. O bu açıklamayı yaptığında, henüz ne ABD yönetimi ne de dünya medyası bu kişilerin kimlikleriyle ilgili net bilgilere sahip değildi.

O bu saldırıyla, Küresel emperyalizme karşı net bir çağrıda bulunuyordu. Filistin'de masum çocuklar rahat bir uyku çekene kadar, ABD ve müttefikleri huzur içinde kalamayacaklardı. Bu

savaşın bitmesinin ilk koşulu, İsrail işgalinin son bulması ve Kudüs'ün özgürlüğüne kavuşmasıydı. Bugüne kadar, İsrail'le iki savaş yapmış, fakat ikisinde de mağlup olmuş Arap ordularının başaramadığı bir bir meydan okumayı, ancak temiz, sahih bir inanç ve fedakarlıkla donatılmış bir imanın gerçekleştirebileceğini haykırıyordu.

Ümmete eylemleri ve çağrısıyla öncülük etmesine rağmen, O hiçbir zaman kendisini önderlik mevkiinde görmedi. Tevazusu ve Müslüman halklara olan saygı ve itimadı O'nu önder değil, ümmetin kahraman bir neferi olarak görmeye itti. İslam dünyasında var olan liderlik sorununa eğilirken, ümmeti harekete geçirmeye çalıştı.

"Mescid-i Aksa'nın özgürleştirilmesine giden yol, bu büyük çaptaki olaylar seviyesinde, gerçek, dürüst, bağımsız, güçlü ve güvenilir liderlikler gerektirmektedir. Bu güncel olayların fıkhında ve şeriat fıkhında uzman olmayı gerektirir. Şeriat, İslâm dünyasının tamamında şubelere sahip bir nasihat komitesi kuracak ve bu komite Ümmetin evlatları arasında bilgiyi, şer'î ve siyasi şuuru yayacak ve böylece zihinler cehalet ve saflıktan; ruhlar, boyun eğmekten ve düşmana boyun eğen yöneticilere teslim olmaktan kurtulacaktır."

Tekfircilikten ve mezhebi bağnazlıktan uzaktı

İslam dünyasında siyasi ve askeri bir birlik oluşturmaya çalışırken, üzerinde gidilecek yolun da "sahih" bir akideye dayanması gerektiğini daima vurguluyordu. Hurafe ve bidatlerden uzak, Kur'an'ın çağrısına uygun bir akide ile ancak başarıya ulaşılabileceğini vurguluyordu. Bunu yaparken, ümmetin mezhebi farklılıklarını yadsımayan bir yolda yürümeye azami dikkat ediyordu. Bunun en açık kanıtı, kendisi ve yol arkadaşlarının büyük çoğunluğu Selefi akideye sahip olmasına rağmen, Hanefi mezhebine katı bir şekilde bağlı olduğu bilinen Taliban

Hareketinin lideri Molla Ömer'e, Afganistan'ın tek meşru lideri ve emir'ül mü'minin olarak biat ettiğini açıklamasıydı. Hiçbir beyanatında ne Şiileri, ne de sufi hareketleri akidelerinden dolayı açıkça eleştirmedi. O'na göre, Allah yolunda, kafir işgalcilere karşı direnen bir sufi, oturan ve işgalcilere göz yuman bir selefiden çok daha değerliydi. Bunu her fırsatta dile getirmekten çekinmedi. İsrail'in Lübnan saldırısında, Hizbullah'ı açıkça destekledi; kendisine destek veren katı selefileri karşısına almak pahasına.

Tekfirci akımlara karşı itidali tavsiye etti. El vela vel bera akidesi olarak bilinen ve selefi ekolün en önemli kıstası olan bu anlayışı, "Allah nerededir?, Arşa istiva etmiş midir?" gibi sorulara indirgemedi. Müslüman halklara düşmanlık edenler ve işgalciler "beri" olunması gerekenler; Allah yolunda canları ve mallarıyla cihad edenler, yurtlarından sürülen mustazaflar, Allah rızası için hicret edenler ise "veli" yani dosttular. Böylece O tekfiri, düşmanla işbirliği yapanlara temlik edip, selef akidesine asli misyonunu kazandırıyordu. İslam dünyasındaki, laik ya da işbirlikçi ama görünürde şer'i olan idareler altında yaşayan halkları Müslüman kardeşleri olarak görüyordu. Yaptığı bu toplum değerlendirmesi, İslami hareketin neredeyse son 60 yıldır içinde bulunduğu tartışmalı alana dair açık bir göndermeydi. Yaptığı bu değerlendirme sebebiyle, kendisini tekfir eden bağnaz tekfircilere aldırış etmedi.

Hareketinin gövdesini oluşturan Mısır İslami Cihadı'nın, Mısır'da edindiği ve süreç içerisinde El Tekfir vel Hicre Hareketiyle net bir şekilde yollarını ayırmasına sebep olan bu tecrübeyi, El Kaide içerisinde bir anlayış olarak yerleştirmeye çalıştı. Ümmet mezhebi farklılıklarını bir zenginlik olarak görmeli ve bunu bir ayrışma vesilesi olarak kabul etmemeliydi. Tüm gücünü, ümmetin her türlü ulusal ve mezhebi farklılıklarını

aşmasına hasretti. Parçalanmış İslam coğrafyasındaki sınırların yapay olduğunu, Müslümanların kavmi ya da ulusal çıkarlarını aşarak, yeniden ümmet bilinci etrafında kenetlenmesi gerektiğini sürekli vurguladı.

Parçacı tarih değerlendirmelerini reddetti

Ümmetin siyasi ve askeri yenilgisinin başlangıcı olarak Osmanlı'nın yıkıldığı tarihi görüyordu. Bu okuma biçimi, ümmetin 15 asırlık birikimini bir çırpıda rafa kaldıran türedi bir İslamcı okumadan farklı olarak, İslam tarihinin inişleri ve çıkışları olduğu gerçeğinin altını çiziyordu.

"Osmanlı Devleti bütün büyük kusurlarına rağmen Batılı kurtlardan Ümmeti koruyordu. Sonra İngilizler bazı Arap liderleriyle gizli anlaşma yaptılar. Onların başında Şerif Hüseyin, onun oğlu ve Kral Abdulaziz el-Suud vardı. Onlar Osmanlı Devleti'yle savaşmak ve onu devirmek için İngilizlerle tezgâh kurdular ve de bunu yaptılar. Sonra İngilizler planlarını tatbik etmeleri ve bizim harcamalarımızdaki faizlerini korumak için ajanlar tayin ettiler."

O'na göre, Filistin'in özgürlüğü için iki ülkedeki otoritelerin yok edilmesi elzemdi. Birincisi yukarıda da işaret edildiği üzere Şerif Hüseyin'in İsrail işgaline zemin hazırlamak için İngilizler eliyle kurulmuş Ürdün Krallığı, diğeri ise dünyanın en büyük petrol rezervine sahip olmasına rağmen ABD güdümünde hareket ederek İslami direniş hareketlerinin önündeki en büyük engel olan Suudi Hanedanı'ydı.

Öncelikli hedef Küresel Emperyalizm

Bununla birlikte kurduğu örgüt, "uzak düşman stratejisi" olarak adlandırılan bir anlayışla hareket etti. İslam coğrafyasında mümkün olduğunca çatışmalara girmekten kaçındı. Malcolm X'in söylediği gibi "Kuklayı değil, kuklacıyı vurmak" gerekliydi. Tüm gücünü, ABD ve Batılı müttefiklerine karşı yürüttüğü

savaşta kullandı. ABD'nin cephe savaşlarında ağır bir hezimete uğrayacağını; fakat tamamen yenilmeyeceğini; buna karşın ekonomik olarak düşmana verilecek zayiatın daha etkili olduğunu söylüyordu. Nitekim, 11 Eylül saldırıları, ABD'nin yenilmez imajını yıkma konusunda büyük bir başarı sağlasa da, asıl başarısını ekonomik alanda göstermişti.

Saldırının ilk haftasında New York Borsası ikiz kulelerde bulunuyordu. ABD Borsalarının toplam kaybı 1 Trilyon 4 Yüz milyar doları buldu. Pentagon, ikiz kuleler ve diğer binaların yıkılması, vergi kayıpları, alt yapının çökmesi sonucu oluşan toplam kayıp 2,5 Trilyon doları bulmuştu. ABD'nin bundan sonra Afganistan ve Irak Savaşlarında harcadığı para Senato'nun resmi rakamlarına göre 1,25 Trilyon dolar olarak hesaplanmaktadır. Amerikalı ekonomistler, ABD'nin içine sürüklendiği ekonomik kriz ve dünyanın en büyük finans kurumlarının –Lehman Brothers gibi- peş peşe iflas etmesinin en temel sebebi olarak 11 Eylül saldırılarını ve sonrasındaki süreci göstermektedirler.

Usame bin Ladin, Küresel Emperyalizmin, tek kutuplu dünyada küreselleşen kapitalizmden kaynaklandığını biliyor ve savaşını bu ekonomik cephede sürdürüyordu. O'nun düşünsel kodlarını ve kapitalizm karşısında alternatif bir dünya kurmanın mümkün olduğu şeklindeki tezlerini Seyyid Kutub'un "İslam'da Sosyal Adalet" isimli kitabı şekillendirmişti.

Siyasi ve usuli çizgisinin şekillenmesinde Abdullah Azzam ve Seyyid Kutub'un başat rol oynadığını biliyoruz. Gençlik yıllarında tıpkı Zevahiri gibi O'da İhvan-ı Müslimin ile tanışmış, fakat bir süre sonra, İhvan yerine, Kutup çizgisine yönelmişti.

İslam dünyasını işbirlikçi iktidarlara karşı ayaklanmaya çağırdı

Yayınladığı tüm bildirilerinde İslam dünyasını tağuti iktidarlara karşı ayaklanmaya, komiteler kurarak devrimi organize

etmeye çağırdı. Bu komitelerde şer'i sorumluların bulunmasını, siyaseti ve stratejiyi bilen kişilerin öncülüğünde hareket edilmesini talep etti. Ulemanın bu esnada halkla beraber hareket etmesini ve Bel'amlaşmamalarını öğütledi.

Nihayet şehadetinden kısa bir süre önce ümitle beklediği hareket İslam dünyasında başladığında sevincini gizlemedi. Son açıklamasında Arap dünyasında başlayan devrim hareketlerini takdirle karşıladığını söylüyordu.

"İslam evlatlarının asaleti zuhur etti, Arap ülkelerinde yöneticiler meçhule karıştı. Arşlar ortadan kalktı ve ardından müjde ve seçkinlik belirtileri bulunan bir haber geldi" diyerek başladığı konuşmasında şöyle söylüyordu:

"Ümmet yüzünü doğudan müjdeleri gelen zaferi gözetlemek için o yöne çevirmişken devrim güneşi batıdan çıkıverdi. Devrim Tunus'tan ışık saçtı ve bu ışık ümmeti sevindirdi, halkların yüzlerini aydınlattı. Yöneticilerin boğazları tıkandı, Yahudiler vaadin yakınlığı korkusundan dehşete düştü. 'Zorbaların düşmesiyle aşağılanma, boyun eğme, korku ve çekinme düşünceleri de ortadan kalktı. Yerine özgürlük, onur, cesaret, yiğitlik fikirleri ayaklandı. Özgürlük isteğiyle değişim rüzgarları esti. Tunus ilk başarıyı elde eden oldu. Mısır yiğitleri de yıldırım hızıyla Tunus'un özgürlerinden fikir aldı ve Tahrir Meydanı'na yürüdü. Büyük bir devrim başladı. Hem de ne devrim!"

İçimizdeki bazı İslamcıların dahi, ABD ve Batı güdümünde olmakla itham ettikleri devrim hareketlerini, bağnaz, katı ve "aşırı" olarak gördükleri Usame bin Ladin alkışlıyor ve Müslüman halkları yüreklendiriyordu. Yine bazılarının görmek ya da göstermek istediği gibi bu devrimi ortaya çıkartan temel saikin bir "ekmek talebi" olmadığını, aksine izzet, zulmü ve tuğyanı reddetme, sarf etme ve verme –fedakarlık- devrimi olduğunu vurguluyordu. Devrimci gençlere şöyle sesleniyordı:

"devriminiz, mustaz'afların ve mağdurların umududur, onu kimseye harcamayın"

Vasiyet gibi yaptığı bu kısa konuşmada, kavramlarımızın yerli yerine oturtulması gerektiğine işaret ediyor ve devrimlerin ancak bu şekilde ümmete fayda vereceğini söylüyordu. Bu konuda yaptığı son tavsiye Muhammed Kutub'un "Düzeltilmesi Gereken Kavramlar" isimli eserinin tüm Müslümanlar tarafından dikkatle okunmasıydı.

O ümmete veda ederken sarfettiği son sözlerinde de, düşünce dünyamızın, mefkuremizin ıslahına çalışmaktan geri durmadı. Rabbimiz O'nu sevdiği ve kıymet verdikleriyle birlikte haşretsin. Bizi de, Allah yoluna kendilerini adamış bu güzel insanların yoluna iletsin. Son söz olarak, Usame bin Ladin'in son konuşmasındaki duasına tüm ruhumuz ve bedenimizle şahitlik ediyoruz:

Hakkı savunun gerisini önemsemeyin/Zalime karşı hakkı söylemek izzettir, müjdedir/

Bu dünya ve ahiretin kazanç yoludur/İster köle olarak öl! İster hür olarak!

Allah'ım dinine zafer kazandırmak için uğraşanlara apaçık bir fetih ihsan eyle. Onlara sabır, istikamet ve yakin nasip eyle. Allah'ım, bu ümmete; itaat ehlinin izzetli kılındığı, isyan ehlinin zelil kılındığı, iyiliğin emredildiği ve kötülükten alıkonan bir kurtuluş yolu nasip et. Allah'ım, bize dünyada ve ahirette iyilik ver ve bizi ateş azabından koru. Allah'ım, zayıflarımızı güçlendir. Parçalanmışlığımızı düzelt, toparla. Allah'ım, yerli ve uluslararası zulüm önderlerinin hakkından sen gelirsin, Kafirler kavmine karşı bize yardım et. Son duamız elhamdulillahi rabbilalemin.

23. YILINDA EL KAİDE

Abdulbari Atvan

El-Kaide durumu hakkında görüş ve değerlendirmeler, teröre karşı savaş canavarını zincirinden salıveren New York'ta yapılan saldırılardan sekiz yıl sonra, Afganistan saldırıları ile başlayan ve Irak'ın işgali ile biten süreçte değişim göstermektedir. El Kaidenin aslında zayıf olduğunu ve son sekiz yıldır 11 Eylül saldırırlarına rakip olacak boyutta bir saldırı gerçekleştirmediği gerçeğinden hareketle gerilemekte olduğunu söyleyen vardır. Aynı zamanda örgütün güçlendiğini ve yayıldığını söyleyen karşıt bir görüş de var. Bu grup, Londra ve Madrid saldırıları ve diğer bazı bertaraf edilen saldırıların yanı sıra Irak ve Afganistan'da artan faaliyetleri ve son olarak Londra'nın Heathtrow havaalanında yapılması planlanan bombalı saldırıya dikkat çekmektedir.

İşin gerçeği, organizasyonun zayıflığından söz eden bu grupun, önemsiz televizyon programlarında ve makalelerinde kendi umutlarını ifade ederek sürekli bir karartma ve aldatma içerisinde olduğudur. Fakat organizasyon varlığını hala sürdürmekte ve kuruluşundan bu yana geçen 20 yılını kutlamakta. Bu, Amerika'nın "teröre karşı savaş"ının şu ana kadar Amerika bütçesine 908 milyar dolara (bu rakamın sonunda 3 trilyon ABD doları aşması bekleniyor) 5000 kişinin hayatına ve 30.000 kişinin yaralanmasına mal olduğunun kendi içinde bir kanıtıdır.

Her ne kadar sekiz yıl önce El Kaide'nin tek bir adresi, Afganistan Tora Bora mağaraları olsa da şu an "ana" şubeden çok daha güçlü ve tehlikeli olması muhtemel şubelerin oluşturdu çok sayıda adres var. Şu an El Kaide Afganistan ve Pakistan sınırının

yanı sıra Arap yarımadasında Kuzey Afrika'da yerleşmektedir. Aynı zamanda yeniden canlanıp yapılanarak önceki versiyonundan daha güçlü bir hale gelen Somali şubesi var.

El Kaide efsanelerdeki kafalarından biri kesildiğinde yerine yenisi çıkan çok başlı ejderhalar gibi.

Birçok kişinin ABD'nin Afganistan'ı işgaliyle, öldürme, tutuklama ve sürgünlerle örgüte bir son vereceğine inandığı süreçte, örgüt Afganistan'ı yüzlerce gönüllüyü kendilerine çektikleri askeri anlamda eğittikleri güvenli bir sığınak haline getirdi. Aynı şey Irak için de söylenebilir. General Petraeus'un daha önce Sünni üçgeni olarak anılan bölgede (Anbar vilayeti ve çevresi) ABD askerlerinin sayısını artırıp Sahva Hareketini kurarak örgütün belini kırdığını söyleyip kutlamasından sonra hatalarından ders çıkaran el Kaide yeniden yapılanarak Kanlı Çarşamba'nın [Irak-Suriye gerginliğine neden olan 19 Ağustos bombalamaları] sorumluluğunu üstlendi ve Yeşil Bölge'nin kalbinde Irak parlementosu ve bakanlıklarına bir dizi saldırı düzenledi.

İlk askeri eyleminini 1994 yılında Mogadişu'da 18 kişinin ölümüyle sonuçlanan Kara Şahin helikopterinin düşürülmesiyle gerçekleştiren El Kaide'nin "İslam Gençliği" adıyla Somali'ye dönmesi ironiktir. Örgüt şimdi komşu ülkeler ve Avrupa'dan asker çekiyor ve Batılı ülkeler ve onların güvenlik hizmetleri arasında bu büyük bir endişe kaynağıdır. El Kaide sınırlı ve mutevazı hedefleri olan bölgesel bir örgüt olarak başladı, Kuveytin özgürleştirilmesinin ardından en belirgin hedefi Amerika'nın Basra Körfezinden çıkarılması idi. Daha sonra Araplar ve Müslümanlar arasında önceki yönetimlerin kasıtlı aşağılamaları ile birlikte Amerikan aptallığı ve Afganistan ve Irak'ta başarısız savaşlar nedeniyle, küresel bir örgüt haline dönüştü.

Amerika Birleşik Devletleri ve Batılı müttefikleri, hem mali hem de insani olarak yıpratan bir savaş veriyor. Bu, tarihin en

pahalı savaşıdır. Daha da önemlisi, kesin olarak kazananı belli olamayacak bir savaş. Sekiz yıl önce devrilen Taliban, bu gün Afganistan'ın üçte ikisini kontrol ediyor ve NATO güçlerine ağır kayıplar verdirmeye devam ediyor. Ağustos ayı, 50'ye ulaşan Amerikan ölümü ile işgal başladığından beri en kanlı ay oldu belki de bu rakam ayın sonlarında iki katına çıkacaktır.

Amerika askeri veya moral yönünden iyi olup olmadığını bu aksiliklere karşı planlıyor. Demokratik bir eylem göstermek için on gün önce yapılan seçimlerin aslında Taliban'ın faydalanacağı bir felakete dönüşebiliceğini herkes kabul eder. Babası Peştun ve annesi Tacik muhalif aday Abdullah Abdullah, seçimlerdeki dolandırıcılık gibi bozukluklar konusunda uyarıda bulundu. Hamid Karzai'nin zafer kutlamaları ne Afgan ne de Batılı işgalciler tarafından beklenen bir şey değildir. Onun destekçileri ve kardeşleri arasındaki yolsuzluk ve geçmişteki savaşlardan savaş ağaları olarak çıkanlar onu istenmeyen adam haline getirmiştir.

Belki de Amerika ve Batılı güçlerin Afganistan'da insansız hava aracı kullanarak Taliban ve El Kaide olduğu söylenen hedefleri vurması ve bu kurbanların büyük çoğunluğunun sivil olduğunun sonradan ortaya çıkması (son olayda iki petrol tankerine yapılan aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 100 kişi yakılmıştı) El Kaide ve Taliban için en büyük koz olacaktır. Yeni katılanları ve intihar bombacılarını kendi saflarına katmaları daha da kolaylaşacaktır.

El Kaide Batı'da büyük ölçekli saldırılar gerçekleştirmiyor çünkü 'Tora Bora Devleti' günlerini yaşadığı için birinci önceliği değil. Artık New York, Londra veya Madrid'e bombacı gönderme ihtiyacı duymuyorlar çünkü 100.000 Batı askeri Afganistan'da – yarısı Amerikan- ve 140.000 ABD askeri de Irak'ta. Bu onları ve liderlerini güvenlik birimlerine nasıl nüfuz edeceği ve sıvı patlayıcılar gibi yeni patlayıcı araçları nasıl oluşturacakları

yükünden kurtardı. Üzerinde durmaya değer bir diğer nokta da Batı'ın –özellikle ABD'nin- El Kaide gibi aşırılık yanlısı grupların kendilerine güvenli barınaklar bulduğu Ortadoğu'yu zayıf devletlere bölme başarısıdır. Afganistan, Somali, Pakistan, Sudan, birleşmenin eşiğindeki Yemen, Gazze Şeridi ve Lübnan da aynı yoldadır.

Irak ve Afganistan'daki Amerikan saldırılarının yanı sıra geçen sekiz yıldaki en önemli gelişme Taliban ve El Kaide'nin Pakistan Yemen ve İslami Kuzey Afrika'da büyümüş olmasıdır. Pakistan nükleer güce sahip bir ülkedir. Yemen ise Batı ekonomisinin direği olan petrol üretimini tehdit eden Arap yarımadasındaki operasyonlar için öneml bir üs konumunda. Örgütün Kuzey Afrika'da ortaya çıkmasına gelince, bölge Avrupa yaşayan ve bazıları ırkçılık, işsizlik ve dışlanmışlıkla karşılaşan 30 milyonluk Müslüman kitleye erişimi var.

* * *

Geleneksel Arap ve Müslüman güçlerin hem içte hem dışta beliren kendi zayıflıkları ve yolsuzlukları nedeniyle yaşanan gerilemenin gölgesinde El Kaide, Ortadoğu'da önemli bir güç haline geldi. Özellikle rejimlerin gitgide artan kötü şöhreti, yolsuzlukları ve ABD himayesindeki başarısız barış girişimlerinin ışığında İsrail'e bir saldırı gerçekleştirme cesareti örgütün popülaritesini önemli boyutlara taşıyabilir.

El Kaide'nin geleneksel liderliğinin yaşlandığı doğru. Örgütün lideri Şeyh Üsame bin Ladin 52 ve yardımcısı Eymen el Zevahiri ise 60 yaşında. Ayrıca hedef oldukları için zorlu hayat koşullarıyla karşılaşıyorlar. Fakat El Kaide'nin liderliğini yapacak yeni ve genç nesil daha sert ve daha tehlikeli olabilir ve onlar hâlihazırda liderlik pozisyonundalar.

El-Kaide, bugün daha fazla özerkliğe sahip uluslararası bir ideolojiye dönüşmüştür. Bunu destekçileri ve sempatizanlarından daha büyük bir havuz oluşturmak ve onları daha fazla işe katıpyeteneklerini geliştirmek için Facebook ve Youtube gibi modern iletişim araçlarının yardımıyla yapıyor. Bu hükümetlerini memnun etmek için raporlar hazırlayan 'uzman' denilen kişilerin fark etmediği ve raporlarının gerçekler zeminde karşılık bulmadığını gösterir. Bu yolla hükumetler kaybediyor ve El Kaide 23. Yılında kazanıyor.

Usame Bin Ladin'in Ölümü: Bir Liderin Gerçekleşen Arzusu

Abdulbari Atvan

Yeniden kenetlenen El-Kaide için liderlerinin yakalanmasındansa öldürülmüş olması daha şiddetli eylemleri tetikleyebilir.

Usame ile 1996 yılında Afganistan'da görüştüğümde, en büyük tutkusunun bir şehid olarak ölmek olduğunu ve kendisinden önce cennete gidenlere katılmak olduğunu söylemişti. Arzusunun ilk kısmı yerine geldi. İkincisi ise yalnız Allah'ın karar vereceği bir karar.

Bin Ladin'in ölümü etrafındaki olaylar henüz net değil, fakat 2004 yılında eski koruması Abu Jandal gazetem El Kuds el Arabî'ye verdiği bir röportajda, Usame bin Ladin'in kendisinden yakalanma tehlikesi halinde kendisini vurmasını istediğini ve bu amaçla sadece iki mermisi bulunan bir tabanca verdiğini söylemişti. "Şehit olacak, tutsak değil ve kanı takipçilerinin şevkini ve kararlılığını artıcak bir meşale olacak." şeklinde bir açıklama yapmıştı.

Bin Ladin görünüşe göre başına iki el ateş edilerek öldürüldü ve o özel tabancaya sahip olan korumanın Pazar gecesi son görevi yerine getirdiği yönünde söylentiler hâlihazırda dolaşmakta. Canlı ele geçirilip aşağılanmaması ve Saddam Hüseyin gibi idam edilmemesi, hatırlanma şeklinde önemli bir etki yapacak. Eğer Bin Ladin simgesel ve birleştirici bir lider olursa, ölümü el Kaidenin gelecekteki imkânlarını azalmak yerine artırabilir.

Bin Ladin'in hakkında "denize gömüldü" şeklindeki raporlar da potansiyel olarak kışkırtıcı. ABD sözcüsü iddia ettiği gibi bu "İslami uygulamalara uygun olarak" yapılmış olmasına imkân yoktur. Bir naşın bu şekilde ortadan kaldırması birçok Müslüman (ve komplo teorisyenleri) sorgulanacaktır. Ayrıca Bin Ladin'in intikamını almak isteyen birçok militan tarafından aşağılayıcı bulunacaktır.

El Kaide'nin en aktif kolları şu an Yemen Somali ve Kuzey Afrika'dadır. Daha geçtiğimiz hafta Mağrib'te bir intihar bombacısı bir kafeye saldırı düzenledi ve 15 kişi hayatını kaybetti. Libyadaki kargaşa ortamı da örgüt için bir fırsat olacak gibi görünüyor. Akdeniz kıyı şeridine erişimiyle birlikte intikam arzusundaki İslami Mağrib El Kaide Örgütü, Avrupa için gerçek bir tehdit olabilir.

El Kaidenin yapısı öyle bir hal aldı ki Bin Ladin'in yokluğu örgütün geleceği için pek büyük bir etki yapmayacaktır. Usame ve yardımcısı Eymen el Zevahiri'nin zirvesinde olduğu güç piramiti yerini her biri bir "emir" tarafından idare edilen bağlı veya imtiyaz tanınmış gruplara bıraktı. Roller ve güç geniş ölçüde yetki sahiplerine devredildi, böylece bir lider yakalandığında ve öldürüldüğünde örgütün hayatta kalması ve kararlaştırdıkları gündem maddelerini hayata geçirmesi için minimum etkiyi yapacaktır. Ne gariptir ki, bu yapı SSCB 'ye karşı on yıl

süren (1979-1989) savaş sırasında ABD askeri danışmanları tarafından Afgan ve Arap mücahitlere tavsiye edildi.

Zevahiri –artık El Kaide merkezinin komutasını devr alacak- Bin Ladin'den daha militandır. Ayrıca 11 Eylül, Londra ve Madrid saldırılarının da beyni olduğu hususunda şüpheler var. Üstelik potansiyel lider konumunda olan ve hayatlarının büyük bölümünü firari veya cihatçı olarak geçiren yeni bir nesil var. Buna Bin Ladin'in oğlu Saad ve -paradoksal olarak- birçok El Kaide videosunda boy gösteren Oregon'dan "el Amriki" lakablı Adam Gadahn'ın da içlerinde bulunduğu sayıları giderek artan Batı kökenli militanlar da dâhildir.

Bin Ladin sonrası dönemde oluşacak bir tehlike daha var: El Kaide daha da radikal olabilir ve sembolleşmiş bir şehidin sancağı altında daha iyi kenetlenebilir.

11 Eylül ABD'yi iflasa sürükledi

Chriss Hellman

Usame Bin Laden'in öldürülmesi ulusal güvenlik harcamalarında bir kesintiyi değil de ulusal borçlanma tavanın yükseltilmesi olayını önümüze getirdi. Planlanan kesintiler her ne kadar küçük olsalar da, geçtiğimiz hafta Savunma bakanlığı sekreteri Leon Panetta harcamaların kısılması yönündeki planları kötüleyerek, bu yılın zaten oldukça kabarık olan bütçesinin çoktan aşıldığını açıkladı.

Bunlardan hiçbiri sizi şaşırtmasın. Tüm bağımlılıklarda olduğu gibi, bir kez devasa askeri harcamalara bağlanırsanız gerçekçi düşünmeniz ve gerekli soruları sormanız çok zor olur. Yıllardan beri askeri harcamaların kısılması ilk defa gündeme geldiği bu günlerde, 11 Eylül 2001'den beri bu ülkenin yapmış

olduğu harcamalar ile ilgili bazı temel bilgileri vermeme ve bu harcamaların Amerikalılara neler sunduğuna dair birkaç soru sormama izin verin.

Benim bu konudaki katkılarımı 12 adımlık müstakbel 'Ulusal Güvenlikte İtidal Programı' na bir katkı olarak düşünün.

Washington'un (askeri harcama) bağımlılarının bilmesi gereken 11 Eylülden sonraki döneme ait üç temel veri ile başlayalım:

$5,9 trilyon: Bu miktar 2000 yılından bu yana Pentagon'un esas bütçesinin toplamda ödediğimiz vergilerden aldığı miktardır. Bu esas bütçenin, her ne kadar enerji bakanlığı bütçesinde görünseler de nükleer silah faaliyetlerini de içerdiğini bilin. Bu gerçekten önemli bir kalemdir ve Irak ile Afganistan savaşlarının toplam maliyetleri hesaplanırken dikkate alınmazlar. Yinede, bu savaş maliyetleri eklenmeden de, Pentagon bütçesi 2000 yılında 302,9 milyar dolarlık büyüklüğünden, 2011 yılındaki 545,1 milyar dolarlık büyüklüğüne uluşamayı başarmıştır. Bu da 242,2 milyar dolarlık veya %80'lik bir büyüme anlamına gelir.

$1,36 trilyon: Bu önümüzdeki Eylülün 30'una kadar Irak ve Afganistan savaşlarına yapılan harcamaların toplamıdır. Bunun 869milyar doları Irak'a ve 487,6 milyar doları ise Afganistan'adır. İlk kalemdeki harcamaları da eklediğimizde 11 eylülden bu yana 7,2 trilyon dolar yapar. Ancak bu devasa rakam bile Washington'un bu yıllarda yapmış olduğu toplam harcamaları ifade etmekte yetersiz kalır. Öyleyse 3 kaleme geçelim.

636 milyar dolar: bu çoğu zaman gözden kaçan fakat hükümetin o günen bu yana iç güvenliğe yapmış olduğu harcamanın toplamıdır. Bu öğle kolay ulaşılacak bir rakam değil. Çünkü iç güvenlik birimine doğrudan yapılan ödemelerin haricinde birçok federal birime doğrudan aynı iş için ödemeler yapılmaktadır. 2001 yılında sadece iç güvenlik birimine 16 milyar dolar

talep edilmiştir. 2012 için ise 71,6 milyar dolar. Diğer krumlarla karşılaştırınca bu gerçekten yüksek bir rakam. (Sağlık bakanlığı 4,6 milyar dolar, Adalet bakanlığı 4,1 milyar dolar)

Bu üç kalemi topladığınızda 8 trilyonluk devasa bir rakam karşınıza çıkar.

Şimdi benim sorularıma gelelim:

Daha önceki harcamalarla mukayase edildiğinde 8 trilyon ne ifade ediyor?

11 eylülden önceki 10 yıllık süreçte Pentagon'un toplam bütçesi 4,2 trilyon dolardı ki bu da geçtiğimiz on yılın sadece 3'te 1'i oranında küçük olduğunu ortaya koyar. Ancak Irak ve Afganistan savaşlarının maliyetlerini de işin içerisine katacak olursak 3'te 2 oranında bir artış olduğu ortaya çıkar. Bu gerçekten büyük bir sıçrama. İç güvenlik birimi için ise bu yönde bir mukayese yapmak imkansız çünkü daha önce böyle bir birim mevcut değildi.

8 trilyon bu yıllarda yapılan harcamaların gerçekten de toplam maliyeti midir yoksa daha da fazla olabilir mi?

Yukarıdaki kullandığım veriler benim organizasyonum olan " ulusal öncelikler Projesi" inden alıntıdırlar ve Başkan ile kongre trafından onaylanan fonlardan oluşmaktadır. Bu savaş ve ulusal güvenlik harcamalarına dair bir yaklaşım biçimidir. Brown Üniversitesi Watson Enstitüsü araştırmacılarının yapmış oldukları yeni bir araştırma daha geniş bir bakış açısı ile hazırlanmış. Çalışmalarının özetinde araştırmacılar "savaşların ekonomik maliyetlerinin hesaplanmasında en az üç temel yol izlenmelidir. Savaşın şu ana kadarki maliyeti, savaşın gelecekteki maliyeti, savaşa yapılan harcamaların yerine nelerin gerçekleşebileceği"

Gazilere yapılan ödemeler, savaşta yaralananların devam eden tedavi giderleri, savaş için alınan paranın faiz yükü toplandığında 3,2 ila 4 trilyon arasında bir rakama ulaşırsınız ki bu da önceki kalemler ile birlikte yekünde 11 trilyon dolar yapar.

Ben de daha önce yaptığım bir araştırmada aynı yaplaşım ile yıllık 1,2 trilyon dolar sonucuna ulaşmıştım.

Bütün bunlar basit ancak nadiren sorulan başka bir soruyu akıllara getiriyor:

Daha fazla güvende miyiz?

Hangi sonucu kabul ederseniz edin bir şey gerçek: Trilyonlarca dolardan bahsediyoruz. Bu yaz gerçekleşen trilyon dolarlık bütçe açığının ve borç sarmalının idare edilmesi hakkındaki ateşli kavgalarda kimsenin trilyonlarca dolar harcandıktan sonra daha güvende olup olmadığımızı sormaması gerçekten de ilginç.

Elbette bu cevaplanması kolay bir soru değil, ancak ciddi sorun çıkarabilecek bir takım gerçekler var. Mesela yönetim hesapları ile başlayalım. Yıllardır kongre ve diğer birçok sivil yasama organından gelen eleştirilere rağmen Savunma Bakanlığı denetleme görmüş değil. İster inanın ister inanmayın; asla geçirmedi!

1990 yılındaki Maliye Şef Memurları hareketinde olduğu gibi zaman zaman kongre üyeleri, Pentagon bir denetleme geçirmeyi başarana kadar askeri harcamaların durdurulması veya kesilmesi önerisi ile geldiyse de başarılı olamadı. Rekor vseviyelerdeki askeri harcamaların kesilmesini engellemeye çalışırlarken bile pentagon memurları, halka verdikleri vergiler ile ne gibi bir güvenlik hizmeti satın aldıklarını izah edemediler.

Ve bu komplike hastalık bulaşıcıya benziyor. İç güvenlik departmanı 2003 yılında Devlet Sorumluluk ajansına göre "yüksek risk" kapsamına girdi. (stratejik öneme sahip, en son kesintiye gidilecek kalem)

Bu da bizi daha geniş bir mevzuya ve başka bir soruya yönlendiriyor:

Parayı doğru bür güvenlik modeline mi harcıyoruz?

Bu haziran ayında, Politika Araştırmaları Enstitüsü, ülkeyi en azından şimdi olduğundan daha güvenli bir hale getirecek bir askeri bütçe önerisi olan ve adına "Birleşik Devletler için birleştirlmiş bir güvenlik bütçesi" dedikleri bir çalışmanın son versiyonunu yayınladı. Daha çok USB adı ile bilinen bu çalışma ForeignPolicy in Focus web sitesinde 2004 yılından bu yana yıllık olarak yayınlanmakta ve özel bir uzman grubu tarafından hazırlanmakta.

Daha önceki yıllarda olduğu gibi bu yılda raporda Birleşik Devletlerin güvenlik için ayırdığı dolarları ne gerçek bir iç güvenlik çalışmalarına ne de önleyici diplomatik girişimlere ancak genel olarak savaş çıkarmaya harcadığı sonucuna ulaşılıyor. obama yönetiminin önerdiği 2012 bütçesinde güvenlik harcamalarının %85'i askeri harcamalara, %7'si ise iç güvenliğe ve %8'lik bir kısmı ise askeri olmayan uluslararası yönetime yapılması öngörülüyor.

Dış politika kuruluşlarının önemli bir kısmı bu eleştirilere katılıyorlar. Savunma Bakanı Robert GATES konu hakkında şunları söylüyor: " Askeri olmayan dış ilişkilere ayrılan bütçe askeri olana kıyasla oldukça orantısız biçimde küçük. Ulusal güvenlikle ilgili sivil enstrümanlara ciddi bir artış yapılması kaçınılmaz. " konuşmaya sıra geldiğinde konuşuyorlar ancak yıllık bütçe görüşmelerine sıra geldiğinde işe koyulmuyorlar.

Öyleyse başka temel bir soruyu soralım:

Büyük ve karanlık askeri ve ulusal güvenlik harcamalarınız sizlerin daha fazla güvenli bir durumda olmanızı sağladı mı?

Hükümet memurları ve karşı terör uzmanlar sıksık teröre karşı verdikleri savaşta elde ettikleri birçok zaferlerinden halkın haberdar olmadıklarını iddia ediyorlar. Bu gibi zaferler istihbarat kaynaklarının korunması ve kanun uygulayıcılar tarafından ortaya çıkarmalarından ötürü gizli kalmaya devam edecekler.

Peki son bir soru:

Şuan olduğumuzdan daha az güvende olabilir miydik?

Dünya'nın birçok yerinde giriştiğimiz gizli ve açık savaşlar, insansız hava aracı saldırıları, bombardıman, istihbarat faaliyeti, özel harekatlar neticesinde tüm dünyayı karşımıza aldıktan sonra mı?

Ladin ABD'yi Afganistan tuzağına çekti

2004 yılına kadar Ladin'i yakalama timi başkanı Michael Scheuer

2 Mayıs 2011 tarihinde El Kaide lideri Usame Bin Laden bu dünyadan ahirete göçtü ve ikiyüzlü Amerikan politik eliti basit bir gerçekdışılıktan, etrafı arındırılmış bir vehime atladılar. Onlar Usame Bin Laden'in ölümü, Birleşik Devletler ve Batı tarafından kollanan diktaların Müslüman dünyada yollarını açacağını sanıyor ve böylece bizim küçük Müslüman kardeşlerimizi de bize benzetecek yeni bir çağa getirmiş gibi davranıyorlar.

2001'den beri 10 bin Amerikan vatandaşı öldü, 30 binden fazlası yaralandı ya da sakatlandı. Birleşik Devletlerin iki ordusu kazanamadan savaşlardan çekiliyor ve tüm bu söylenenlerin dışında halkın cebinden 4 trilyon dolar kadar bir meblağ çıkıyor. Bütün bu enkazın bütün bileşenleri şu ya da bu şekilde Bin Laden'e atfedilebilir. Hiçbir kimse geçtiğimiz 50 yıllık süre zarfında Amerikalılara bu denli bir zarar verememişti. Birleşik

Devletler vatandaşları "Bizi koruyabilir mi?", göçmenler "Burada gerçekten neler dönüyor?" veya polis "Sivil haklarımız ne kadar güvende?" gibi soruları hükümetlerine karşı iç dünyalarında taşıyorlar. Günlük yaşantımız Bin Laden'in söylemleri ve eylemleri ile hiç olmadığı kadar kötü etkilendi. Bütün Amerikalılar 15 yıl boyunca şehirlerini, gemilerini ve büyükelçiliklerini bombalayan; asker evlatlarını öldüren; ekonomilerinin harabeye dönmesini sağlayan; kararlı bir şekilde Devlet başkanlarının ve generallerinin kıçlarını tekmeleyen birinin ölümünü memnuniyetle karşılayacaklardır. Fakat Bin Laden'i öldürmek, ordu ve CIA (ve de Amerikan halkı) için önemli bir gelişme olmasına rağmen aklı başında vatandaşlar bunun gerçekte ne demek olduğunu bileceklerdir.

Yedinci yüzyılın inançlı insanının ve yirmibirinci yüzyılın CEO'sunun yetenekli bir kombinasyonu olarak Bin Laden tam anlamıyla benzersiz bir Müslüman örgüt olan El Kaide'yi kurdu: Çok ırklı, çok dilli, örgütsel olarak ses getirebilen ve esnek, dini anlamda sabırlı ve askeri olarak da etkili bir örgüt. Önümüzdeki beş yıl içerisinde Bin Laden'in örgütü bir arada tutan olmazsa olmaz bir yapıştırıcı olup olmadığını veya liderlik becerisini ve yirmibeş yılda kurumsallaşmış ve kendi başına ayakta kalabilen bir örgüt oluşturmayı başarıp başaramadığını öğreneceğiz. Herkesin dilindeki soru şu: El Kaide'nin yeni lideri olan Eymen Ez Zevahiri bu işi başarabilecek mi?

Ben iddia ediyorum ki, 1994-96 yılları arasında Sudan'daki neredeyse bir yıkım olan ekonomik krizden; örgütün ABD–Pakistan koalisyonu tarafından hırpalanmasından (2001-02); Amerikan askeri kuvvetlerinin El-Kaidenin Irak lideri olan Ebu Musab El Zerkavi'yi öldürmesinden ve kim olduklarına bakmadan Müslümanları hedef almaları ile El- Kaide'yi yenilginin eşiğine getirmesinden sonra olduğu gibi El Kaide hayatta kalacaktır.

11 Eylül olaylarının öncesinde bile, Bin Laden söylediklerini ciddiye alanlara, (ki Amerika'nın son 3 hükümetinde böyle bir şey olmadı) Amerika'ya 1996 yılında ilan ettiği savaşın on yıllarca, belki de kuşaklar boyunca sürebileceğini ve böyle olduğu takdirde de bu mücadelenin sonunu doğal olarak göremeyeceğini çok açık bir şekilde ifade etmişti. Aslına bakarsanız o, Amerika'ya karşı savaşırken ölmek istediğini birçok kereler söylemişti; Amerikan Donanma Özel Kuvvetleri öbür dünyadan bir teşekkür mektubu alırlarsa hiç şaşırmasınlar. Uzun yıllar sürüncemede kalacak bir savaş ancak İslamcılara kazandıracak ve Amerika'ya kesin olarak kaybettirecekti. Bin Laden, NATO tarafından arkası kollanan bir süper güç olan ABD'ye karşı bir savaşta kendisinin rehin alınması ve öldürülmesi durumlarında ayakta durabilecek bir örgüt kurmayı kendisine gaye edinmişti. Bin Laden'in yokluğunda El Kaide'nin ayakta durup duramayacağı öylesine güçlü ve sıkça tekrarlanan bir mevzu ki Beyaz Sarayın 2 Mayıs'ta yayınladıkları dokümanları Bin Laden'inin kendisinin yokluğunda örgütün çökeceğini bildiği yönünde yorumlayan Birleşik Devletlerin askeri ve sivil uzmanlarının bir kez daha sınıfta kaldığının bir ispatıydı ki, bunlar düşmanlarının söylediklerini veya yazdıklarını hiç okumadıklarını ve düşünmediklerini ortaya koyuyordu.

Obama yönetiminin iddia ettiği tüm önermelerin aksine, Bin Laden'in hayatta kalmayı başarabilecek bir yapılanmaya gitmesi ve bunu oluşturması mutlak bir başarıdır. Örgütün çökertilmesini engelleyebilmek için Bin Laden 11 Eylül olaylarından hemen sonra örgütü dağıttı. İlk adım ABD ve NATO koalisyonu ile olan savaşın ilk bölümünde varlıklarına ihtiyacı olmayacağı üyeleri memleketlerine göndermekti; en son birkaç mücahit Afgan dağlarına veya Pakistan'a giderek saklanmak zorunda kaldı. ABD önderliğindeki 2003 Irak işgali ile aptal bir

biçimde kolaylaştırılan ikinci adım; Bin Laden ve yardımcı komutanlarının Irak, Yemen, Pakistan, Somali, Doğu Akdeniz ülkeleri, Filistin ve Kuzey Afrika ülkelerinde örgütün şubelerinin kurularak güçlendirilmesiydi. Bin Laden aslında son nefesini verirken El Kaide'nin 2001'den bu yana dikey bir büyüme grafiği çizerek; planlama, eğitim faaliyetleri ve operasyonlar yapılması gereken -2001'den önce sadece bir yer var iken- ve son 10 yılda ABD ve Batı güçleri tarafından ciddi saldırı görmemiş 7 ülkeye ulaştığını biliyordu. O aynı zamanda örgütün uzun vadeli yatırımı olan, Nijerya'dan Yeni Delhi'ye oradan da Kuzey Kafkaslara kadar, dünyanın dört bir yanından gençleri teşvik etme stratejisinin ciddi bir başarı arz ettiğini de biliyordu. Daha somut örnek vermek gerekirse; El Kaide'nin yetenekli ABD vatandaşı olan gençleri silahaltına alması; mesela örgütün dijital ortamdaki dergisi olan INSPIRE'ın editörü olan Samir Khan, üst düzey yetkili ve medya danışmanı Azzam Al Amriki ve vaiz Enver El Evlaki. Bu kişiler örgüte verdikleri destek ile İngilizce konuşulan ülkelerin, özellikle ABD, İngiltere, Kanada, Avustralya, Güney Afrika ve Hindistan'ın, sokaklarında da bir savaşın başlatılmasına ciddi anlamda katkı sağladılar.

Sonrasında Eymen Ez-Zevahiri kendisinin katıldığı 1998 yılındakinden daha büyük, daha genç, daha iyi eğitim almış, daha geniş bir coğrafyaya yayılmış ve daha fazla sempatizanı olan bir örgütü devraldı. Fakat kukla idareler gibi, o açık bir şekilde Bin Laden'in sahip olduğu uygun referanslardan yoksun. Zevahiri Afganlara Sovyet karşıtı cihadlarında bir doktor olarak destek vermiş ise de Bin Laden'e önem kazandıran ne askeri tecrübeye ne de savaş yaralarına sahip değil. Ne de Orta Doğulu yazar Bernard Lewis'in ve diğer bazılarının itiraf ettikleri şekli ile selefi olan Bin Laden'in kullandığı belagatlı, hatta şiirsel, Arapça diline hâkim değil. Dahası, Zevahiri itibar sahibi

ve ileri gelen bir Mısır ailesinden geliyor olmasına rağmen, Bin Laden'in kendi akrabaları ve Körfez ülkelerindeki soylu olsun olmasın ileri gelenlerden hatırı sayılır miktarda topladığı fonların bir benzeri kadarını bir araya getirebilmekten çok uzak. Son olarak Zevahiri, Bin Laden'in Robin Hood benzeri hayat hikâyesi, belagatı, kendi sözleri ile nasları birleştirmedeki becerisi ile genç Müslüman erkeklerin nazarında kazanmış olduğu karizmaya sahip değil. Eğer Bin Laden cesur, hayalperest ve ilham verici olan büyük kardeş ise, Zevahiri daha makul, sistemli, ihtiyatlı bir amca gibidir.

Konu daha sonrasında liderliğe geliyor. Geveze takımı Zevahiri'nin çok yıpratıcı, çok otoriter, çok Mısır merkezli düşünen, çok ahlaksız ve kana susamış, Arap dünyasına çok fazla takılıp kalan ve Bin Laden'in yerini doldurmaktan çok uzak olduğu için bu konuda sınıfta kalacağını ve El Kaide'nin çöküşüne liderlik edeceğini savunuyorlar. Bu analizde birçok doğru şey var fakat bunları destekleyecek deliller onun 1998 yılında El Kaide'ye katılmasından önceye ait. Zevahirinin örgüte katılmasından sonra yaptığı açıklamaları inceleyen biri, Bin Laden'in onun üzerindeki etkisinin ne denli derin ve etkili olduğunu rahatlıkla görür. Mısır merkezli düşünen bir savaşçı olması onu ABD karşıtı daha atılgan biri yapar. Saplantı derecesinde gizli kapaklı işler yapan biri olması onu birinci sınıf bir medya manipülatörü ve propagandacı yapar. Soğukkanlı ve fark gözetmeyen katil olması onu çok daha dikkatli ve tedbirli olma konusunda, 2005 yılında ölen Ebu Musab Ez-Zerkavi'yi, kendisinin de El-Kaide'ye katılmadan önce olduğu gibi gözünü kan bürümüş ve Müslüman toplulukları hesaba katmayan biri olmakla suçlayacak kadar ileri götürür. Ve onun ihtiyatlı davranıyor oluşu da bir zaaftan ziyade çok uzun bir süre hayatta kalmasını sağlayacak bir meziyet haline gelebilmektedir.

Zevahiri'nin 1990'ların ortalarından bu yana çok az şey öğrendiğini ve hiçbir şeyi değiştirmediğini düşünmek tam bir aptallık olur. O, Bin Laden ile birlikte kişiliklerini zayıflatmaya yönelik ve liderlik konusunda örgütü karmaşaya sürükleyecek hileleri atlatmakta başarılı oldu. Fakat o bunu yaparken de yardımcılarının tecrübe ve öğütleri kadar örgütün üst düzey karar mekanizmasını oluşturan ŞURA MECLİSİ'nin rehberliğini de görmezden gelmek zorunda kalabilirdi. Bunu gerçekleştirdikten sonra ise kasıtlı olarak örgütün yıkılmasına neden olabilecek ve hayatını adadığı ve Bin Laden'in kendisine miras olarak bıraktığı umut vaat edici imkânların da altını kazacak olan, kendisinin olumsuz özellik ve fıtri vasıflarını yaya bilir ve sağlamlaştırabilirdi. Zevahiri hiçbir zaman Bin Laden olamayabilir; ancak onun kendisini ve örgütünü mahvedecek kadar pervasız ve aşırı derecede bencil olduğunu ispat edecek bir delilimiz yok. Zevahiri "Herhangi bir liderlik çekişmesi ümmet için çok kötü bir felaket olur." demişti. Şimdi buna sebep olabilecek, hem örgütten doğmuş hem de cephe tecrübesi olan 3 yardımcısı var. Atiye Abdurrahman, Ebu Yahya El-Libi ve Ebu Basir Nasir El Vayhaşhi. Bu üçü onu dikkatli olmaya sevk edecektir. (Zevahiri'nin halefi bu üçünden biri, muhtemelen Bin Laden'in operasyon şefi olan Atiyetullah, olacak gibi görünüyor.)

Miras aldığı, ses getiren ve sürekli genişleyen örgüt ile Bin Laden'in medya yolu ile sempatizan kazanmak için kullanılabilecek hizmetleri, kahramanlıkları akıllıca kullanıldığında Zevahiri'nin örgütünü beceriksiz politikacıların zaten bir harabeye dönmüş olan Amerikan ekonomisini bu halde on yıllarca kalmasını sağlaması hatta daha da kötüleşmesini temin etmesi için çok da fazla çaba sarf etmesi gerekmiyor.

Zevahiri, Bin Laden'e Birleşik Devletlerin içinde kullanmak maksadı ile nükleer silah edinilmesi; Afgan Taliban'ına

İslam Emirliği'ni tekrar kurmada destek olunması; Irak'taki El Kaide'nin Doğu Akdeniz ülkelerine savaşçı geçişini sağlanması amacıyla parasal olarak desteklenmesi ve kaçınılmaz olan Şii-Sünni çatışmasına hazırlıkta bulunulması; El Kaide ve diğer mücahit medya organlarının gelecek nesilin cihada teşvik edilmesi hususunda kullanılması için önerilerde bulunmuştu.

Neyse ki El Kaide, Bin Laden'siz, fakat bu durum uzun süre planlanmış stratejilerin olgunluğa ulaşmasının bir neticesi. Zevahiri liderliğindeki El Kaide döneminde saldırı tiplerinin çeşitliliği genişleyecektir. Bu, Batı'da daha az kayba sebep olan çok sayıda saldırının meydana gelebileceği bir programın yürütüleceği anlamına gelmekte. Gerçi Bin Laden uzun süre Birleşik Devletlerde büyük ölçekli saldırıları tercih etmişti ve 11 Eylül'ü takip eden saldırıların "Kutsal Salı" saldırılarından bile daha büyük olmaları gerektiğini düşünüyordu. (Zaten Abotabad'a öldürüldüğü evde ele geçirilendokümanların da büyük ölçekli saldırı hazırlıkları yapıldığını doğrular nitelikte), Zaten Bin Laden hakkında elde edilen bilgiler de onun altyapı sistemlerine, kara taşıtlarına ve önemli şahsiyetlere olan ilgisini gösteriyor. Irak bu planlardaki değişimin denendiği yerdir.

Mezopotamya sahnesinde El Kaide Zerkavi'nin vahşi ayrım gözetmeyen ve mezhep ayrımı temelli cinayet şölenlerinin yaralarını sarmaya çalışan yavaş fakat kararlı bir kampanya sürdürüyor. Zerkavi'nin Sünni Iraklılara karşı işlediği vahşetin olumsuz etkileri tabii ki de kendisinin katli sonrasında Amerika'nın geçici bir başarı elde etmesini sağladı: Zerkavi katliamı yok, araları açılan Sünniler yok, uyanışa yer yok..? (Afganistan'da ABD–BM güçlerinin yok etmeleri gereken bir figürün olmaması benzer bir gelişmeyi olanaksız kılmakta) Fakat El Kaide bu dalgalanma ile ortadan kalkmadı, yalnızca tekrar toparlanmak ve birleşmek için, Irak ve Doğu Akdeniz ülkelerine dağıldı.

Eymen El Zevahiri, El Kaidenin çalışmalarını Bin Laden'in son aylarında görmeye başlamış olabileceği bir ölçüde genişletme şansına sahip. Bir imkana sahip olmak ve onu sömürmek iki farklı şeydir. Zevahiri'nin kişiliği, eski eylemci namı, Bin Laden'in kararlı yanının olmayışı gibi bir çok küçük düşürücü şeyin varlığı onun Pentagonu yeniden inşaa edilmesini onaylamak yerine ilk uçakla bir dağa gitmesi (dağa çekilmesini) ihtimalini hala güçlü kılmaktadır?????. Fakat Zevahiri'nin 1998 yılındakinden başka biri olduğunu düşünmemeliyiz: mantıklı, ihtiyatlı, cesur, azimli ve medyadan anlayan bir lider.

Liderlik krizlerinin, değişen taktiklerin ve düzenlenen saldırıların ardında mutlak bir gerçek var: El Kaide'nin zorunlu, uzun vadeli ve tamamen dostu – Washington'un her şeye müdahale eden dış politikası- grubun gerçek ağırlık merkezi olmaya devam edecektir. Onun canlandırıcı, itici gücü olan bu halinin, Birleşik Devletlerin politikadaki liderleri, medyası, inanç dünyası (özellikle Envanjelik Protestanlar), askeriyesi ve akademik toplumu gerçekleri kabul etmeden, tahrip edilmesi şöyle dursun zarar verilmesi bile mümkün değildir. Bu gerçek şudur: Müslümanların çoğunun Birleşik Devletlerden nefret etmesinin sebebi, Amerikalıların evlerinde ne yaptıkları ve nasıl düşündükleri değil; Amerika'nın İslam dünyasına neler yaptığıdır. Böylesine güçlü ve cevap verilemeyen bir söyleme sahip düşman zapt edilemiyorsa oldukça heybetlidir.

Zevahiri'nin yönetime gelmesiyle ABD yönetimi Suudi polis devletini silahlandırmaya ve korumaya; petrole daha fazla para harcamaya ve borç krizinden çıkmak için Suud ailesinden ve diğer petrol zengini Körfez diktatörlerinden borç almaya; Arap yarımadasında, Irak'ta, Afganistan ve Pakistan'da askeri güç bulundurmaya, İsrail'i fonlamaya ve savunmaya; Libya'da NATO-ABD liderliğinde bir savaşı yönetmeye; Birleşmiş Milletler ve Avrupa

Birliğinin petrol zengini Güney Sudan'ı ayırma ve oraya yeni bir Hristiyan devleti kurulması çabalarına destek vermeye devam edecektir. Bir diğer değişle, El Kaide ve diğer İslamcı grupların 1996'da Birleşik Devletler ve Batı'ya karşı açmış olduğu savaşın dürtüleri aynı o yıllarda olduğu gibi durmakta: İsrail, petrol, nüfuz kullanma, işgal ve despot yöneticilerin desteklenmesi.

Bir başka önemli şey daha aynı durmakta. Başkan Obama kendisinden önceki Bush ve Clinton gibi El Kaide, onun müttefikleri ve onlardan ilham alanların bize özgürlükten, bağımsızlıktan, demokrasiden, kadın erkek eşitliğinden, seçimlerden ve Amerikalıların gerçekten sevdikleri her şeyden nefret ettikleri için saldırdıkları yalanını çok kolay bir şekilde Birleşik Devletler halkına söylemeye devam ediyor.

Laden Bizi Tuzağa Çekti

Aslında iktidar, El Kaide ve mücahitlere hediye paketine sarılmış bir armağan vermeye devam ediyor: Amerika'nın yenilgisi kaçınılmazdır. Batı, Afgan savaşçıların 1989 yılında Sovyet ordusunu bozguna uğratmalarının, Usame Bin Laden'in kuşağını cihada katılma konusunda etkileyen en önemli faktör olduğunu unutmuşa benziyor. Kızıl ordunun savaşı kaybetmiş oluşu İslam dünyasında derin bir şekilde kökleşmiş olan mağlubiyet duygusunun yıkılmasına yetmedi, fakat kâfir güçlerinin Müslümanlar ile karşılaştıkları her defasında kazanacağına dair bir kaderlerinin olmadığı inancını yerleştirdiler. On yıldan fazla bir süre Bin Laden ve Zevahiri ümmetteki yenilgiye rıza gösterme alışkanlığını ortadan kaldırma girişimlerine liderlik ettiler. Onlar bu duyguyu İslam'ın devamının önündeki en büyük engel olarak gördüler. Aslında Bin Laden'in Birleşik Devletleri Afganistan'a çekmek için bu kadar çok gayret sarf etmesinin ve bunda da başarılı olmasının en büyük nedeni onların Ruslardan daha kolay yenilebileceğine olan inancıydı ve bu inancında kısmen de olsa

haklıydı. Ve Batının mutlak süper gücünün yenilgisi ile Müslümanların yenilgiyi kabulleniş alışkanlıklarının dayanağı yıkılmış olacaktı. (Bunu da ileride göreceğiz)

Şimdi Obama Washington'da koyulan hiçbir hedefe ulaşılmadan, Bin Laden'in teorisi tarafından etrafı sarılmış bir şekilde teste tabi tutuluyor. Ve bugün, dahası Obama ile her iki partideki dostları ve NATO, Libya kuvvetlerine karşı verilen ve 4 aydan bu yana süregelip devam etmekte olan savaşı da kazanamamakta ki bu Libya ordusu Çad'ın güçlü birlikleri tarafından pataklanmıştı. Eğer Bin Laden, Kore Savaşı zamanından silahlarla donanmış aşırı sağcı Müslümanlarla Amerika'ya karşı kazandığı birçok zafer ile Müslümanların yenilgiyi kabullenme alışkanlıklarını kırabilmiş ise Zevahiri örgütünü iki yıl içerisinde, iddia edilen zaaflarının bile karışıklık çıkaramayacağı kadar, yüksek ve rahat bir konuma getirecektir.

Bin Ladin sonrası El Kaide

Abdulbari Atvan El Kuds El Arabi Baş Yazarı/Londra

Ben muhtelemen Britanya'da Usame bin Ladin ile aynı mağarada kaldığını dürüstçe söyleyebilen tek kişiyim. 1996 Kasım ayıydı ve ben Afganistan'da Tora Bora dağlarına o zamanlar nispeten tanınmayan El Kaide lideriyle röportaj yapmak için gelmiştim. Gece olunca bana etrafımda silahlı adamlardan oluşan bir ormanının ortasında el bombası sandıklarının üzerine döşenmiş bir şiltenin üzerinde uyuyabileceğimi söyledi. O da aynı şekilde mağaranın diğer ucunda gecelemişti. Açıkcası korkmuş ve her an cephanenin patlayabileceği veya sığınağa CIA baskını olacabileceği korkusuyla her beş dakikada bir uyanmıştım.

Beraberimdeki ise böyle bir korkusu olmadan yanında Kalaşnikof tüfeği ile huzur içinde uyuyordu.

Şunu açıklamam gerek; ben El Kaide'nin savunucusu değilim ve ölümlerine neden oldukları masum hayatlardan da nefret etmiyorum. Ben bu detaylardan geçen Pazar Abbotabad'taki suikastinde çok farklı ihtimalleri göz önünde bulundurduğum için ve kendisiyle üç gün geçirmiş olmamdan dolayı bahsediyorum.

Kendisiyle tanıştığımda Birleşik Devletler ordusu hedeflerine bazı terörist eylemler gerçekleştirmiş olmasına rağmen Üsame bin Ladin çevresindekilerle beraber garip bir biçimde kibar davranışlarda bulunuyorlardı. Sakin bir biçimde konuşuyor ve dikkatle dinliyordu. Her nereye gitse omzunda bir Kalaşnikof asılıydı. Konuşmak veya yemek için oturduğunda ise silahı dizlerinin üzerine koyardı. Konfora hiç rağbeti yoktu ve –cihad uğruna ailesinin milyarlarını nasıl feda ettiyse- sadece ekmek ve yumurta ile beslendiği belli oluyordu.

Bin Ladin röportajım esnasında bana en büyük arzusunun şehit olarak ölmek olduğunu söylemişti. Daha sonra, korumalarından biri gazetem El Kuds el Arabî'ye yakalanma tehlikesi anında El Kaide liderini vurmakla görevlendirildiğini söylemişti. Hatta bu amaçla kendisine içinde sadece iki kurşun bulunan bir tabanca verilmişti.

Abbotabad'daki olayların Başkan Obama'nın anti-terör danışmanı John Brennan tarafından öne sürülen versiyounu ilk duyduğumda söylenlerin gerçek olmadığını anladım. Basit bir şekilde tanıştığım Üsame bin Ladin'i karısını canlı kalkan olarak kullanır halde veya "lüks" içinde yaşarken hayal edemedim. Hikâye şimdiye kadar birçok kez değiştiği için hala neye inanacağımı bilmiyorum. Bana, başından iki kurşunla vurulmuş olması; o "özel tabanca"ya sahip olan kişi tarafından "Şeyh"ini tutsak görmektense vurmuş olabileceği ihtimali ilginç geliyor.

Açıkcası Üsame bin Ladin'in ölümü etrafındaki olaylar, tüm güvenirliklerini yitirme riskini alarak Beyaz Saray tarafından yönetiliyor. Ve gerçeğin yokluğunda adaletin sağlanacağından nasıl emin olabiliriz?

Ana delil bedenin gayriislami bir biçimde denize gömülmüş olmasıdır. Takipçileri tarafından Bin Ladin'in mezarının kutsal bir türbeye dönüşebileceği açıklaması El Kaide'nin benimsediği, kabirleri yüceltmeyi haram olarak gören İslam'ın Selefi şekline uymamaktadır. Bu arada, Abottabad şehrindeki çok fotoğraflanan ev zaten takipçileri, yas tutanlar ve meraklılar için bir cazibe merkezi haline gelmiştir.

Üsame bin Ladin'in nasıl öldüğü hakkındaki delillerin yokluğunda komplo teorilerinin çokluğu şaşırtıcı değil. Beyaz Saray fotoğrafları görünce hemen midemizin bulanacağından endişe duyuyor, fakat biz ölü düşmanların ürkütücü fotoğraflarını görmeye alışkınız: mesela darağacındaki Saddam veya 2003 yılında fotoğrafları dünya medyasına sunulan oğulları Uday ve Kusay'ın cesetleri!

Canterbury Başpiskoposu bile ABD'nin Pakistan topraklarında tek taraflı olarak bu baskını üstlenmesini ve silahsız olduğu iddia edilen Bin Ladin'i öldürmesini sorguladı. Perşembe günü olayların resmi versiyonu arkasından vurulduğunu söylüyordu: "Bin Ladin sonra arkasını döndü ve başından ve sırtından iki kez vurulmadan önce odaya çekildi."

Bu durum bana 2003 Kasım ayında Saddam Hüseyin'in yakalanmasını hatırlatıyor. The Sunday Herald Saddam'ın ABD kuvvetlerinin ulaşmasından çok önce Kürt özel kuvvetlerinin tarafından yakalandığını açıklayan ilk İngiliz gazetesiydi. Daha sonra dünya basını için fotoğrafını çekme ve ABD yöneticisi Paul Bremer için "Onu yakaladık" duyurusunu yapma fırsatını sağlamak için yatıştırıcı iğne yapılarak o "örümcek deliği"ne

yerleştirildi. Sekiz yıl sonra Obama Beyaz Saray'da meslektaşlarına tamamen aynı ifadeyi dile getirdi.

Amerika Kızıllar'dan El Kaide'ye basit "iyi adamlar / kötü adamlar" paradigması üzerinde büyümektedir. Ancak Üsame bin Ladin'in ölümünün – her ne kadar karmaşık da olsa- "teröre karşı savaşın" sonuna işaret edeceği pek ihtimal dâhilinde değil. SSCB'nin mutlak çöküşü Amerika'nın komünizme karşı yürüttüğü aralıksız savaş veya Vietnam örneğinde olduğu gibi yenildiği savaşlar için hiçbir etkisi yoktu. Saddam'ın idamı Amerika'nın Irak İşgalini haklı çıkarmadı fakat isyanı bugün devam eden daha kanlı bir seviyeye çıkarmış oldu.

Tarihteki örnekler, militan bir İslami hareketin liderinin ortadan kaldırılmasının hareketin bertaraf olması bir yana, ters bir etki yapabileceğini göstermiştir. Mısır İhvan-ı Müslimin'in teoloğu Seyyid Kutub'un 1956 yılında idam edilmesiyle İslamcılık bir Rönesans yaşadı. Hem Üsame bin Ladin (1957 doğumlu) hem de yardımsı Zevahiri Seyyid Kutub'un görüşlerinden etkilendiler. İsrail 2004 yılında hareketin başarısını azaltmak umuduyla Hamas lideri Şeyh Ahmed Yasin'e suikast düzenledi ancak 2006 yılında Hamas Filistin parlemento seçimlerinde sandalyelerin çoğunluğunu kazanacak kadar popüler oldu.

11 Eylül'ün sabahı Afganistan'dan uçuşa geçmesinin ardından Bin Ladin'in El Kaide'ye katılımı, merkezi Şura'da karar verme ve strateji planlama ile sınırlı tutulmuştu. Bununla birlikte, Küresel cihadi harekette sembolik önemi yarı efsanevi bir figür olarak günden güne arttı. Ortadoğu pazarlarında resimleri -sanki Arap Che Guavera gibi- tişörtlerin, eşarpların hatta çakmakların üzerinde dolaşıyor.

ABD'nin 10 yıl boyunca onun izini sürüyor olması etrafında oluşan yenilmezlik atmosferi artık yerini şehadet parıltısına ve efsaneler hazinesine bıraktı. Amerika haklı olarak korkuyor ve

ölümündeki ayrıntıları "yöneterek" tüm bunları gölgede bırakmaya çalışıyor.

El Kaide 20 yıldır var olan zorlu bir yapılanmadır. Üsame bin Ladin ve yardımcısı Eymen el Zevahiri'yi zirvede gören piramit yapı, uzun zaman önce yerini birbirlerine kabaca bağlanmış şubeler, hücreler ve şahıslardan oluşan yatay bir yapıya bıraktı. Güç geniş bir biçimde dağıtıldı böylece liderlerinden biri yakalandığında veya esir düştüğünde grubun hayatta kalması için en az etkiyi yapmış olacak. Bu yapının SSCB'ye karşı 10 yıl süren savaşta Arab-Afgan mücahidlere ABD askeri danışmanlar tarafından önerilmesi de oldukça manidardır.

El Kaide'nin en hareketli "kolları" şu an Arap Yarımadası El Kaidesi'nin merkezi olan Yemen, aralarında resmi bir bağ bulunan El Şebab'ın ve Mağrib kolunun yer aldığı Kuzey Afrika'dadır. Libya'daki karmaşık durum geçtiğimiz hafta Fas'taki bir saldırıyla 15 kişiyi öldüren Mağrib El Kaidesine yeni imkânlar sağlayabilir ve şayet Bin Ladin'in intikamı planlanıyorsa bu yapının Avrupa'nın yakınında olması bizi korkutmalıdır.

El-Kaide, enerjik bir çevrimiçi varlığı var ve "online cihad", örgüte alım, eğitim ve giderek dolambaçlı şifreleme teknikleri ile iletişimi sürdürmek için interneti kullanıyor. Kendi film yapım evi As-Sahab, AQAP (El Kaide Arap Yarımadası Kolu) tarafından üretilen ve Batılı yeni katılanlara yönelik renkli ve parlak, aylık İngilizce Inspire dergisiyle yüksek kaliteli bir bağımsız medya ağına sahiptir. Böyle karmaşık bir ağın sadece Üsame bin Ladin'in ölümüyle çökmesi çok zor görünüyor.

Bin Ladin'in saygın Kakul askeri akademisinin merkezi olan Abbotabad'da rahatsız edilmeden yaşayabilmesi, varlığının en azından Pakistan askeri ve soruşturma servisi ISI tarafından tolere edildiğini gösterir. Kasım 2006'da ABC Pakistan Ordusunun El Kaide ve Taliban ile yapılan bir "barış anlaşması" sonucu

Kuzey Veziristan'dan çekildiğini yazdı. Tümgeneral Şevket Sultan Han gazetecilere verdiği demeçte bin Ladin'in eğer Pakistan ise sakin bir vatandaş olması halinde gözaltına alınmasının söz konusu olmayacağını belirtmişti.

İngiliz ve Amerikan askerleri Afganistan'da "terörle savaş" için çarpışıyorken aslında ne Taliban yönetimi ne de Bin Ladin başka bir ülkede üs kurmuştu. Taliban Lideri Molla Ömer ve Şura birkaç yıldır Pakistan'ın Quetta şehrinde üs kurmuşlar ve Batılı güçlere yönelik sınırötesi doğrudan saldırıları buradan yönetmişlerdir.

El Kaidenin yaşaması uzun bir süredir hükümetlerin yarı resmi korumalarıyla olmuştur. Üsame bin Ladin ve diğer kilit adamlar 1992-1996 yılları arasında Sudan'da açıktan kalmışlar ve Tora Bora'da kendilerine üs kurma izni verilen Afganistan'a Taliban koruması altında taşındılar.

El Kaide'nin Ortadoğu'da popüler olmadığını söyleyemeyiz. Bir keresinde Yemen'in başkenti Sana'da "Şeyh" ile bir arada bulunduğum için Üsame bin Ladin hayranları etrafımı sarmıştı. Birçokları radikal İslam'ın bir markası olarak El Kaide'yi benimsemese de organizasyon görkemli ümmet (küresel İslam toplumu) sancağı altında birçok derin duyguyu kazanmıştır.

Bununla birlikte, son zamanlarda Arap gençliğinin kızgınlıklarını ve isteklerini yöneltecek "Arap Baharı" dedikleri bir kanal bulundu. Zalim ve baskıcı rejimlerin oluşturduğu korku bariyerini aşan binlerce cesur vatandaş reform, insan hakları, demokrasi ve seçilmemiş tiranların ve diktatörlerin gitmesi talebiyle sokakları aldı.

Bu laik ve kendiliğinden kitle hareketi El Kaide'nin geleceği için muhtemelen ABD ordusundan daha fazla tehdit taşıyor. Diğer yandan eğer Arap Baharı raydan çıkarsa -Libya Bahreyn ve

Suriye'deki vahşice bastırmalarda olduğu gibi veya hükümetin eskimiş yüzlerinin yeni yüzlerle değiştirildiği kısmi rejim değişiklikleriyle geçiştirilirse- işte o zaman radikal İslam tüm yeni direnç gösterenlerin hayal kırıklığı ve harcanmamış öfkeleri için geriye kalan tek ana kanalı temsil edebilir.

ABD yönetimi "el Kaidenin geriye kalanını gömme" harekâtı başlattı. Ancak Bin Ladin'in izini bulmanın 10 yıl sürdüğünü; Irak, Afganistan ve Pakistan'da bir milyon sivilin hayatına ve ABD vergi mükelleflerinin sözü edilmeyen 1 trilyon dolarına mal olduğunu düşünürsek, militan İslam'ın – etkilerindense- ortaya çıkış nedenlerine ve daha barışçıl bir yolla anlaşma yapılabilir mi diye baksak çok daha iyi olacaktır.

El Kaide'nin yükselişini ortaya çıkaran birçok problem hala varlığını koruyor. Bunlar arasında bölgenin en baskıcı rejimlerini silahlandıran ve kollayan ABD ve Batı askeri yayılmacılığı da vardır. ABD destekli İsrail'e karşı yürüttükleri mücadelede Filistinliler için adaletin sağlanmaması ve Batı'da ve küresel medyada İslamofobi'nin yükselmesi de başka bir endişe nedenidir.

Savaşılacak cephelerin olduğu sürece son soru şu olacak: Üsame bin Ladin'i kim yenecek ve ne etkisi olacak? Yardımcısı Eymen el Zevahiri, tıpkı aralarında Bin Ladin'in oğlu Saad'ın da bulunduğu –bazıları hayatlarının önemli bir kısmını kaçak veya cihatçı olarak geçirmiş- yeni nesil potansiyel liderler gibi Bin Ladin'den daha militan. " İnternetin Şeyhi" dedikleri Mağrip El Kaidesi lideri Evlaki de bir diğer ihtimaldir.

Herhangi bir iç iktidar mücadelesi kaçınılmaz olarak organizasyonu zayıflatacaktır. Bunun yerine bir zamanlar "benim kanım takipçilerimin şevk ve kararlığını artıracak" diyen Üsame bin Ladin bayrağı altında birleştirmeyi de tercih edebilir. Bu en tehlikeli sonuç olacaktır.

8 Mayıs 2011

Scottish Herald Gazetesi Haftanın Makalesi

Bu Savaşı Kesinlikle Kaybediyoruz

Michale Scheuer

Aşağıdaki Eski CIA yetkilisi ve Bin Laden'i Yakalama Timi Başkanı Michael Scheuer ABD'nin çok okunan Dallas News Gazetesi ile yaptığı röportajı ilginize sunuyoruz. Scheuer 2004 basımlı "Imperial Hubris" kitabının yazarıdır. Son kitabı, Usame bin Ladin, bu yılın başlarında yayımlandı.

Bin Laden'i öldürmemize rağmen bu savaşı kaybediyor olduğumuza inanıyor musunuz?

Her cephede, efendim. Biz zaten Afganistan'daki yenilgiyi kabul ettik. Afganistan'ı nasıl terk ederseniz edin, nasıl bir kılıfa büründürürseniz büründürün, bütün bir İslam dünyası bu olayı ikinci kez dünyanın süper gücünün yenilgisi olarak görecek. Ben şahsen Afganistan üzerinde oldukça şahin bir duruşa sahibim. Orada kazanmak için uğraşılacak olursa bunu desteklerim. Ama başka bir bahriyelinin veya askerin kazanmak arzusu olmayan siyasi liderler için ölmek isteyeceğini sanmıyorum. Bence çok büyük bir kayıp. Sovyetleri yenilgiye uğratmak Bin Laden'in nesli için canlandırıcı bir etki yapmıştı. Ve bizim yenilgimiz, zaten büyük ölçüde anti-Amerikan olan bir Müslüman dünyada bir benzer canlandırıcı etki yapacak.

Onların Bin Laden'in yerini saptamak ve öldürmekte kullandıkları yöntemlerden öğrenilecek bir şey var mı?

Öğrenilmesi gereken ders; onları teker teker öldürerek veya kaçırarak yenemez ve Amerika'yı koruyamazsınız. Ben 1995 yazının sonunda CIA için operasyon programına başladım ve o zamandan bu yana, 16 yıldır, bizim cumhurbaşkanın dediği

gibi adalet getirmek için, onları birer birer öldürüyor veya yakalıyoruz. Birçok kez, savaş alanında bize ve müttefiklerimize karşı savaşanların sayısı, bizim orada bulunan mevcudumuzdan daha fazlaydı. Üsame bin Laden'i öldürme operasyonunu kötülemek istemiyorum ancak olay sadece bir kişinin eksilmesinden ibarettir.

Öyle ise bu olayı nasıl ele almalıyız?

Bir sonraki sefer kendimizi savunmak için bir orduyu savaşa hazırlamamız gerekecek, düşmanı yok etmemiz gerekecek. "Askeri seçenek denenmiştir" şeklindeki açıklamalar gerçekten saçmalıktır. Eğer Amerikan halkının soğuk savaşın sona ermesinden bu yana, son 30 yılda bedelini ödemiş olduğu tüm güç ise ve bu yapabileceğimizin en iyisi ise, bu gerçekten bir utançtır. Eğer düşman ve onların destekçilerinden yeterli miktarda öldürürseniz, her savaş kazanılabilir.

Bir sürü sivili öldürmeye istekli olmak zorunda mıyız?

Kesinlikle. Bir savaşa ya kazanmak için girersiniz, ya da hiç girmezsiniz. Eğer kazanmak için bir savaşa girmişseniz ve üniforma giymeyen ve halk tarafından desteklenen düşman birçok can kaybına neden olacaktır. Burada Amerika'nın savunulmaya değer olup olmadığına karar veriyorsunuz.

Birçok insan, sivil ölümleri ile yeni bir askeri direnç oluşmasına neden olduğunuzu savunacak.

Efendim, ben bir tarihçi olarak eğitildim, ve bence bu mevzuda duyduğum en ahmakça tartışma bu olmuştur. Alman sivilleri öldürürken çok popüler olduğumuzu mu sanıyorsunuz? Biz Dresden'i bombaladık sonra Wehrmacht'ın daha çetin savaşmadığını mı sanıyorsunuz? Bu savaşın bedelidir. Birini savunmak zorundasınız. Bu çok tarih dışı bir tartışma konusu. Tanıdığım bir rahip şöyle diyordu; "Eğer mantıklı olarak desteklenmesi

güç bir şey söyleyeceksen; onu çabuk söyle, belki kimseler dikkat etmez." Bu yeni başlamış bir tartışma değil.

Fakat birçok cihadçı grup Amerika'nın nasıl bir canavar olduğunu kanıtlamak için sivillerin katlini içeren videolar yayınlıyorlar.

Tabii ki öyle yapıyorlar. Ben bunlar önemli değil demiyorum. Ama amacınız ne? Amacınız kazanmak değil mi? Eğer Nazi Almanya'sının veya Japon İmparatorluğu'nun onların şehirlerini ve fabrikalarını ve bunların her birinde çalışan sivilleri 10-15 yıl daha yok etmeden bekleseydik, muhtemelen biz mağlup olacaktık. Öyle sanıyorum ki; Alman ve Japon güçleri de savaşçılarını motive etmek için sivil kayıplarını içeren yayınlar yapmışlardır. Bu savaşın doğasıdır.

Amerikalılar bin Laden'den nefret etmekle yanlış mı yaptılar? Sizce Amerikalılar onun ne yapmaya çalıştığını, ne mesaj vermek istediğini anlayacaklar mı?

Hayır, ben düşmandan nefret etmeden veya en azından yaşam tarzınıza veya bir millet olarak hayata devam etmenize bir tehdit olarak görmeden bir savaşı sürdürmenin çok zor olduğunu düşünüyorum. Bu açıdan yaklaşınca ona karşı bir husumet olması gerekir. Statükocu olmayı bırakarak kalkıp "Biliyorsunuz ki size 25 yıldır yalan söylüyoruz." diyen bir politikacımız olmadıkça, Amerikalılar bu uzun soluklu savaşı neden kaybettiğimizi anlamayacaklar. Bize saldıran bu kişiler, gerçekten seçimler konusunda, demokrasi ve özgürlük konusunda, kadınların çalışması konusunda bizlere hiçbir imkan vermeyecekler. Onlar, kendi ülkelerinde de buna izin vermeyecekler. Fakat onlardan az bir kısmı benim kızlarım üniversiteye gittikleri için kendilerini havaya uçuracak. Gerçek şu ki biz bu insanlarla savaşıyoruz ve Amerikan hükümetinin İslam dünyasında yapmakta olduklarından ötürü savaştığımız insanların sayısı artmakta. Ve

Suudi polis devletine verdiğimiz destek, Afganistan, Irak ve Yemen'deki askeri varlığımız, İsrail'e olan desteğimizin, bu politikaların düşmanın asker toplamada ana argüman tartışma malzemesi olduğunu ayana kadar, bu düşmanın sayı, devamlılık ve potansiyeli alanlarında hiçbir gedik bulamayacağız, onların zaaflarını yakalayamayacağız. Bütün bunları bu politikaları kötülemek ya da yanlış olduğunu söylemek için değil, bu duruma basitçe bir bakış sunmak ve düşmanı neyin motive ettiğini anlamak için söylüyorum.

Yıllar önce, Bin Laden ABD'nin tüm Müslüman topraklarından çekilir çekilmez El-Kaide'nin barışı müzakere edeceğini ifade eden bir bildiri yayınladı. Bunun bir başlangıç noktası olduğunu düşünmek tam anlamı ile gerçekçi miydi? Konuya vakıf olmayanlar için, diyelim ki sizin deyiminiz ile Suudi Polis Devletine olan tüm desteğimizi çektik. Bu gerçekçi mi?

Bunu gerçekçi olarak düşündüğüne emin değilim ancak, O bunun gerekli olduğunu düşündü...(Suudi Arabistan için), ama elbette ki bu mümkün değil. Suudiler bizi ele geçirmiş durumdalar.(onlara bağımlıyız.) Onların petrollerine ihtiyacımız var. Bizim jetlerimizi almalarına ihtiyacımız var. Bono ve fonlarımızı almalarına ihtiyacımız var. Ve eğer onlar gelecek iki ayda Bahreyn'de yeteri kadar Şii öldürecek olursa, biz İran ile savaşa girmiş olacağız çünkü İran Şiileri kurtarmaya gelecektir. Amerikan halkı da bu konuda sesini çıkarmayacaktır.

ABD kuvvetlerinin Abbottabad'a düzenledikleri saldırıda izlediği yol ve bir kuryeyi izlemesi: Siz olsanız böyle bir yol mu izlerdiniz?

Bence kim olsa bunu böyle yapardı. İstihbarat işi genellikle birbiri ile uyumlu gözüken fakat hikayeyi anlatmayan birçok küçük parçanın toplanmasından ibarettir. Sonrasında ya hata yaparsınız ya da çok kurnazsınızdır ve elinizdeki birçok bilgiye

ışık tutacak, anlam kazandıracak küçücük bir bilgiye ulaşırsınız. Öyle görünüyor ki Halid Şeyh Muhammed'den edinilen kuryenin adı sahip olduğumuz büyük miktardaki bilgiye anlam kazandırdı. Ve böylece bir kere edindiğimiz kurye adı ile bütün yollarımız açıldı ve işlem pazar günkü operasyonla son buldu. Bush ve Obama'nın Pazar gününe kadar söylemiş oldukları Bin Laden'in kayadan kayaya, mağaradan mağaraya atladığı lafının tam anlamı ile bir yalan olduğunu belirtmek lazım. Onlar bu yalanlarında ısrar ettiler fakat eğer ortalıkta fazla dolanırsanız yakalanırsınız.

Ladin'in ölümü El Kaide ruhunu nasıl etkileyecektir?

Kimse bundan memnun kalmayacaktır, fakat onlar Batı tarzında ben merkezli bir psikolojik analiz yapmazlar. Onlar terörist bir organizasyon değiller. Onlar bir isyan organizasyonu ve daima liderlerinin öldürülmesini bekliyorlar ve buna da hazırlıklılar çünkü kendilerinden ezici şekilde güçlü bir düşmana karşı savaşıyorlar. Ve El-Kaide ile ilgili bildiğimiz bir başka şey de geçtiğimiz 16 yılda birçok planlarını başarı ile gerçekleştirdiler. Zevahiri'nin kalıcı bir lider olacağından şüpheliyim. Geçtiğimiz yıllarda Bin Laden'i bu kadar sessiz görmemizin bir nedeni de yeni nesilden birisinin medyaya hakim olmasına izin vermesidir. Arap Yarım Adasındaki El-Kaide'nin lideri Nasir El Vuheysi gibi, hem alim hem de savaş tecrübesi olan Ebu Yahya El-Libi gibi. Bu kimseler yeni nesilden lider adayı olanlar ki onlar daha zeki, daha iyi eğitim almış ve muhtemelen de Bin Laden'den daha kaba ve kan dökmeye meyilli kimseler.

Ya Enver El-Evlaki?

Evlaki Batı medyasının uydurmasından ibaret bir liderdir. O çok yetenekli bir propagandacı fakat hiçbir savaş tecrübesi yok ve malum gaye için sabredip deniz aşırından (Amerika'dan) hizmette bulunmuş değil. Yüksek potansiyel sahibi biri fakat,

bence onun Bin Laden'in yerine geçmesini beklemek yersiz bir gerginlik olur.

Ancak El Kaide'nin üst kademede güzel konuşan ve karizmatik bir lidere ihtiyacı yok mu?

Onların liderliğin zirvesinde belagat sahibi bir lidere ihtiyacının olduğundan şüpheliyim. Zevahiri son derece akıllı ve iyi planlar yapan biri. O yıpratıcı bir şahsiyet buna rağmen ilişkiye girdiği insanlarla sevecen ve dost canlısı bir ilişki içerisine girmeyecektir. Geçtiğimiz yıllarda Körfez Arapları-Suudilerle, Kuveytlilerle ve Yemenlilerle anlaşmada sorunlar yaşadı. Fakat o çok zeki biri ve o da kan dökmeye Üsame Bin Laden'den daha fazla meyilli.

Afganistan, Pakistan ve Arap Yarımadasındaki bu hareketi kırmak için bundan sonraki adım ne olmalı?

Birden fazla seçeneğimizin olduğu bir yer varsa o da Afganistan. Burada baskıları kırarak mümkün olduğunca çok Taliban ve El-Kaide'yi öldürerek, onların sayısını biz işgal etmeden öncekinden daha az bir rakama indirmek ve çekilmek. Pakistan'da yapabileceğimiz bir şey yok. Bence sayın McCain ve Sen. Feinstein ve diğer politikacılar Pakistan'ı yeterli işbirliği yapmamakla, diplomatik davranmakla suçluyorlar ama bütün bunları istihbarattan aldığı rağorlara göre söylüyorlar. Gerçek şu ki biz Pakistan'ı yüzüstü bırakamayız. Bu ilişkide onlar efendi bizler ise hizmetçiyiz. Afganistan'daki NATO güçleri Pakistan'dan Karaçi üzerinden sokulan ikmal kaynaklarına bağımlı. Bundan ötürü NATO güçlerinin günlük ihtiyaçları Pakistan'ın Karaçiyi hava üssü olarak kullanmamıza ve ikmal malzemesi dolu kamyonların Afganistan'a geçmesine izin vermesi açısından hayati öneme sahip. Yarın bir gün, birisi Feinstein'in ve McCain'in odalarında Beyaz Saraydan da birilerinin de bulunduğu bir anda "Dinleyin, Afganistan'da ordumuzun lojistik ve levazım

(kaynak) açısından dünya ile ilişkisi kesilmiş durumda" diyecek. Yeteri kadar malzemeyi uçakla ve Rusya sınırından geçirmemiz mümkün değil. Pakistan'a ihtiyacımız var. Ve Pakistan ile ilişkimizi kesemememizin diğer nedeni ise bize o kadar destek verdiler ki iç savaşa sürüklendiler ve bu da onların istikrarını zedeledi. Ve bizim onlara verdiğimiz para hem onların ülke ekonomisini istikrara kavuşturmalarında hem de vatandaşlarının Hindistan'a kafa tutabileceklerini düşünmelerini sağlamakta kullanıldı. Ancak aslında para, nükleer güce sahip bir devletin yıkılmasını önlemede kullanıldı. Bu da bir yere kadar ve bence Amerikan halkı, kısa bir süre sonra, Suudi Arabistan'da olduğu gibi bizim mahkum, bağımlı olduğumuzu gördüğünde sona erecek ve desteğimiz kesilecek.

A.B.D çıkmazda. Bu durum bizi geriye götürüyor, bize zarar veriyor ancak bunun bize faydası da var; bizi uyandırıyor.

Ben bunun gerçekten de Birleşik Devletleri uyandırdığına inanmıyorum. Beyaz Saray'da hangi parti olursa olsun, güdülen politikalarda daima tam bir saflık ve küstahlık mevcut çünkü biz her ülkenin sorunları ile kendi sorunumuzmuş gibi ilgileniyoruz. 2004 yılında yazdığım Imperial Hubris (Kibir İmparatorluğu) isimli kitabımda, bizim çıkarlarımızla Pakistanlıların çıkarlarının arasında çok az sayıda ortak nokta olduğunu belirtmiştim. Pakistan'ın ihtiyaç duyduğu şey Kabil'de İslamî bir yönetim. Onların sakin bir batı sınırına ihtiyacı var. Ve kendi militanlarının ve Afgan militanlarının güneyle Pakistan'la değil de kuzeyle Orta Asya ile ilgilenmelerine ihtiyacı var. Bunu anlamak için ileri derecede uzman olmak gerekmiyor. Bu konu çok açık. Pakistan'dan, kendilerine istikrarsızlıktan başka bir şey getirmeyen, yapageldiklerinden daha da fazlasını yapmasını beklemek ya gerçekten küstahlık ya da Amerika'nın politik yapısı hakkında oldukça saf olduğunuz anlamına gelir.

Amerikalıların Bin Laden'i öldürdüğümüz için bu savaşta kazanan olduğumuzu düşünmeleri ahmaklık mı olur?

Bin Laden'in katlinin bir başarı olduğunu düşünmekteyim. El-Kaide'nin ilk kurulduğu günden 2009'da onun yaptığı son açıklamalara kadar, Batılılar El-Kaide'nin savaşı kendi başına kazanabileceğini veya Bin Laden'in tüm olayların merkezinde olduğunu düşünerek ahmaklık yapmış olacaklarını çok net olarak ifade etmiştir. O El-Kaidenin ve kendisinin ana rolünün Müslümanları ayağa kaldırmak, isyana teşvik etmek, zaferin mümkün olduğuna ikna etmek, Amerikalılara ve müttefiklerine karşı savaşmaya sevketmek ve düşmanları Ortadoğu'dan kovmak olduğunu defalarca söylemişti.

Arap ve Müslüman aleminin geneline şöyle bir bakacak olursanız 2007 yılında kilisenin yaptığı bir oylamaya göre halkın % 80'inin Amerikan dış politikalarını kendi inançları ve gelecek nesiller için bir tehdit olarak görüyor. Bu düşmanlığın çok önemli bir kısmı Bin Laden hitabeti ve örnekliği sayesinde oluştu. Kendince O yakalanmadan önce vakti olsaydı şöyle düşünürdü; "Yapabileceğimin en iyisini yaptım ve arkamda hiç de kötü sayılamayacak bir durum bıraktım." derdi.

El-Kaide, Amerika'nın içinde bulunduğu ekonomik krize zafer gözü ile mi bakıyor?

1998'den bu yana kesinlikle ciddi gelişme kat ettiler. Bin Laden açıkça ilerlemelerini nasıl ölçebileceğimizi belirtti. Sadece üç konuyu vurguladı ve o zamandan beri bunlara sadık kaldılar: İlki uluslararası ekonomik şartlar göz önünde bulundurularak zaten kötüye gitmekte olan Amerikan ekonomisini batırmak için daha da kan kaybetmesine neden olacak eylemlerin yapmak. İkincisi Amerikan askeri ve istihbarat kaynaklarının etkin olamayacakları ve esnekliklerini kaybedecekleri kadar geniş bir alanda yayılmalarını sağlayacak eylem ve söylemler

geliştirmek. Üçüncü olarak da müttefiklerimiz ile yollarımızı toptan yada peyderpey ayırmamıza neden olacak şekilde Birleşik devletler içerisinde halk muhalefeti oluşturmak. Eğer bu üç maddeyi kendinize ölçüt edindiyseniz, 11 Eylülden bu yana hedeflerinizden saptığınızı savunmak oldukça güç olur.

El-Kaide bir terör örgütü değilse, nedir?

Öyle idi. Ebu Nidal gibiler. Filistinli bazı eski gruplar: Filistin Özgürlük Cephesi, PFLP, Çakal Carlos gibi birer ölümcül bela olanlar. İsraillileri Güney Lübnan'dan Hizbullah'ın terörist yanı çıkarmadı mesela. Bunu yapan onların isyancı güçleri idi. Sanırım bu, geniş ölçekte anlamlı bir farklılıktan daha öte bir şey. Çünkü isyancı bir güç %70 oranında desteğe-lojistik, silah tedariği, sığınaklar, eğitim kampları, finans bağımlıdır. Onların varlıkları yaptıkları kanlı eylemlerin devamına bağımlıdır. Ve Bin Laden'in örgütü Sovyetlere karşı isyan ederek savaşan grupları kendilerine örnek almaktadır.

Peki ya Halid Şeyh Muhammed gibi insanlar için ilgili kamu, sivil çalışmalar? ABD'nin bu mevzunun Bin Laden'e adalet dağıtma girişimine katkı sağlayacağını iddia edeceği göz önüne alındığında, bu sivil yargılama seçeneğine katkı sağlar mı?

Bu tartışma halen daha havada kalmaktadır. Bu mükemmel bir operasyon, fakat bence sonrasındaki çuvallama ileride büyük bir problem olacak, hem Avrupa'da, hem Birleşik Devletlerde hem de Müslüman dünyada. Ancak bunu bir tarafa koyacak olursak, bence her şeyden önce yapmamız gereken bu savaşı bir bütün olarak kanunlar dünyasının yaptırımlarından uzak tutmaktır. Bu kişiler suçlu veya sabıkalı değiller ancak üniformasız askerler.

Her şey söylendikten ve yapıldıktan, Guantanamo ile ilgili tartışmalardan, verilen hükümler ve artırılan sorgulardan,

geçtiğimiz 15 yılda biz ve Avrupalıların birbirimize bağırışlarımızdan sonra Avrupalılarla ve Cenevre anlaşmasını imzalayan tüm taraflarla oturup asla serbest kalmaması gereken savaş mahkûmlarını ne yapacağımızı karara bağlamalıyız. Serbest bırakıldıktan sonra savaş alanında öldürülen veya kaçırılanların sayısının ne kadar yüksek olduğunu görünce, bu çok büyük öneme haiz bir konu gibi görünüyor. Bu Batı için yeni bir olgu. 2004'de emekliye ayrıldığımda dedim ki "Dinleyin, bu işe yaramayacak. Biz serbest kalınca gidip Volkswagen üretecek Almanlarla karşı karşıya değiliz. Şu yüzüne baktığınız adamlar çıkıp tekrar savaş alanına geri dönecek." Onları ne yapalım? Fakat oturup bu olgu hakkında ikilemde kaldığımızı itiraf edecek kadar olgunluk gösteremedik.

MERSİYELER

Genç Mücahitler Hareketi'nin[85] Mersiyesi (Mayıs, 2011)

Bismillahirrahmanirrahim

Genç Mücahitler Hareketi Genel Komutanlığının Şeyh İmam Usame bin Ladin'e Mersiyesidir 'Vallahi şehit olan Usame kazandı '(Öyle kabul ediyoruz, Allah'a karşı kendisini temize çıkarmıyoruz)

İndirdiği Kur'an'ında 'Mü'minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sadık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir (şehit olmuştur). Bir kısmı da (şehit olmayı) beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir.' (Ahzap, 23) buyuran Allah'a hamdolsun. Salât ve selam da 'Aziz ve Celil Allah'a yemin ederim ki, Allah yolunda savaşıp öldürülmeyi, sonra tekrar savaşıp öldürülmeyi, sonra tekrar savaşıp öldürülmeyi çok isterdim.' buyuran mücahit peygamberimize, ehline, ashabına ve kendisini dost edinenlere olsun. Ve

85 El-Kaide'nin Somali kolu Genç Mücahidler Hareketi'dir. El-Kaide günümüzde, Yemen, Somali, Irak, Afganistan, Nijerya, Cezayir, Mali, Moritanya, Filistin, Filipinler, Lübnan Afganistan ve Pakistan başta olmak üzere dünyanın bir çok ülkesinde organize olan ve aynı strateji etrafında bir araya gelen Küresel Cihad Hareketi'dir. Bu hareket değişik mezhep ve milliyetleri bir çatı altında toplamıştır. Liderliğini Hanefi bir hareket olan Taliban lideri Molla Muhammed Ömer'in yaptığı Küresel Cihad Hareketi 1. Dünya savaşından sonra İslam aleminde bu kadar değişik milliyetten topluluğu bir araya toplayan tek harekettir.

sonra... Bizler, kahraman, muhacir komutan Şeyh Ebu Abdullah Usame bin Muhammed Bin Ladin'in, hicret ve cihatla, her yerdeki güçsüzlere yardımla, canını ve değerli her şeyini görülmemiş şekilde feda ile geçirdiği hayatın ardından gelen şehadet haberini sabırlı, Allah'ın vaadinden emin olan ve ecrinin ahirette verileceğine inanan kalplerle karşıladık. O ki; ismi İslam ümmetinin davası ile bağdaştırıldı. Gazaba uğramış Yahudilerin Beytu'l Makdis'de gaspettiği toprakların geri alınması hususunda Müslümanların birçoğu kendisine emel bağlamıştır. Bizler bugün, yolu çizip temel taşı koymakla çağımızdaki mücahit nesil üzerinde sahip olduğu faziletini anmak için bir ümmete bedel olan kendisine takdir ve saygı duruşunda bulunuyoruz. Öyle ki onun yolu çizmesiyle mücahit orduları her yerden çıkar oldu. Çok uzak bir hayal olan cihat sözcüğü İslam dünyasının her yerinde bir gerçekliğe dönüştü. Evet! Bu, cihad üssünün kurucusu kahraman şeyhin çabalarının sayesinde oldu. Saraylarını yıkmak ve kendilerini tarihte benzeri görülmemiş şekilde sarsmak için Amerika'ya ilk saldırılar başlatıldı. Bugün Siyonist-Haçlı düşman defalarca bizi düşünüyor. Adamlarımızdan birinin öldürülmesi bile onlarda halüsinasyon hali yapıyor ve çok az da olsa rahat bir uyku uyuyabilmeyi temenni ediyorlar. Ancak ne yazık ki bu onlara çok uzak! Gece-gündüz sürekli Allah'ın (c.c.) kitabını okuyan, Allah'ın rızasını kazanma isteği ile canını satma yolunda dünyayı arkasına atan, ailesine ve sevdiklerine veda eden bir insan için hiç şüphesiz ki ölüm, nasıl Allah ve Resulü'nün (s.a.v) düşmanlarına hayat tatlı geliyorsa işte öyle sevimlidir. Ey Müslümanlar! Bu zamanda mücahitlerin imamının ayrılışı sizleri gevşetmesin de üzmesin de. Yaşam da ölüm de insan içindir. Üst mertebelere ulaşmak ve yükselmek için en iyi yol olarak Allah yolunda cihat ise devam etmektedir. En kolay ölüm şehidin ölümüdür ve şehit olarak ölmek en güzelidir.

Kaldı ki kahraman komutan şeyh buna ulaşabilmeyi çok uzun zamandır istemekte idi. Bunun için en zorlu yollardan geçti. Vallahi kazandı! Kendisinin 'Kim Allah'a ve Peygambere itaat ederse, işte onlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerle, sıddıklarla, şehidlerle ve iyi kimselerle birliktedirler. Bunlar ne güzel arkadaştır.' (Nisa, 69) ayetinde geçenler arasında olduğunu sanıyoruz. Aynı şekilde yapmamız gereken Allah Teâlâ'nın şu ayetlerine sevinmektir: 'Allah yolunda öldürülenleri sakın ölüler sanma. Bilakis onlar diridirler, Rableri katında Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiği nimetlerin sevincini yaşayarak rızıklandırılmaktadırlar. Arkalarından kendilerine ulaşamayan (henüz şehit olmamış) kimselere de hiçbir korku olmayacağına ve onların üzülmeyeceklerine sevinirler.' (Al-i İmran, 169-170) Amerika'ya ve müttefiklerine ise Allah Teâlâ 'nın şu ayet-i kerimesini söylüyoruz: 'De ki: "Bizim için siz, (şehitlik veya zafer olmak üzere) ancak iki güzellikten birini bekleyebilirsiniz. Biz de, Allah'ın kendi katından veya bizim ellerimizle size ulaştıracağı bir azabı bekliyoruz. Haydi bekleyedurun. Şüphesiz biz de sizinle birlikte beklemekteyiz." (Tevbe, 52)

Allah ve Resulü'nün düşmanları da şunu bilmelidir ki bizler kıyamet gününe kadar cihada devam edeceğiz. Ya galibiyet ve zafer! Ya da şehadet ve cennet! Az bir şey sevinecekler ve ardından çok ağlayacaklar. Aslan Usame gerisinde hürlerin yaşantısından başka bir yaşantıyı kabul etmeyen mücahitlerden müthiş bir ordu bıraktı. Komutanlarımızı ve imamlarımızı çatışma meydanlarında can verenler kılan Allah'a hamdolsun. Onların liderleri ve siyasileri ise aşağılık ve rezil bir şekilde ölüyorlar. Nesiller boyunca kimlerin isimlerinin kanlarıyla yazılıp ölümsüzleştiğine şahit olarak tarih yeter. Korkakların gözlerine uyku girmedi. Şehadetin kutlu olsun şeyhimiz! Sen nur içinde, gözün aydın uyu! Harika bir savaş ve kahramanlık destanı yazdıktan,

tam anlamıyla emaneti yerine getirdikten sonra ki biz buna şahidiz, şimdi senin rahatlama, Rahman'ın katında Şeyh Mustafa Ebu'l Yezid, Ebu Mus'ab El-Zerkavi, Ebu Ömer El-Bağdadi, Ebu Hamza El-Muhacir, Ebu'l Leys El-Libi ve daha birçokları gibi – Allah hepsinin şehadetini kabul etsin- sevdiklerinle, kardeşlerinle buluşma vaktin geldi.

Sevgili ümmetimiz! Bize yaraşan bu değerli ve mübarek münasebeti anmak, örnek şeyhimizin hayat hikâyesini gelecek nesiller için ortaya koymaktır. Kaldı ki bizler de onun İslam ve cihada hizmet yolunda geçirdiği hayatından bir esinti yakalayabilmeye aşırı muhtacız.

Allah sana rahmet etsin ey Usame! Yaşamında ölümün de güzel oldu. Hürlerin yaşantısını yaşadın, özgür ve onurlu bir şekilde eceline kavuştun. Şehitler kafilesinden kaç sevgili şehide veda ettin. İşte şimdi de bizler karşılığını ahirette bekleyen sabırlı kalplerle sana veda ediyoruz. Allah'tan geldik ve yine ona döneceğiz. Şüphesiz senin aramızdan ayrılmandan ötürü hüzünlüyüz. Allah senin ve beraberindekilerin şehadetini kabul etsin ve mekânınızı Firdevs'ul a'la kılsın.

Buradan yine ahit üzere yürüdüğümüzü vurguluyoruz. Senin o meşhur yeminin hala boyunlarımızda bir emanettir. Ya galip geleceğiz ya da Hamza bin Abdulmuttalib'in (r.a.) tattığını tadacağız.

Salât ve selam peygamberimiz Muhammed'e, ehline ve ashabına olsun.

Asil süvari Rabbine yürüdü (Dr. Eymen El-Zevahiri'nin mersiyesi) 8 Haziran 2011

Hamd Allah'a, salat ve selam Allah Resulü'ne, ailesine, ashabına ve onu dost edinenlerin üzerine olsun..

Ey her mekândaki Müslüman kardeşlerim! Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. Ve sonra:

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere, savaşma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir. Onlar, yalnızca; Rabbimiz Allah'tır demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır.' (Hac, 39-40)

Allah Resulü de (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: 'Ümmetimden bir taife hak üzere savaşmaya devam edecek, Allah da, onlar ile bazı kavimlerin kalplerini saptıracak ve bunlardan onların rızkını sağlayacaktır, bu hal kıyamete kadar devam edecektir.'(Sünen-i Nesai/3333)

İtikat ve tevhidin, cihad ve şehadetin, özveri ve yardımseverliğin, hicret ve sabrın ümmeti olan İslam ümmetini; imam, mücahid, yenileyici, muhacir, sebatlı, asil komutan ve deneyimli lider, abid, zahit, erdemli mücahid imamımızın şehadet haberi ile müjdeliyorum. O ki dünya hayatının alçaklık ve safsatalarından elini eteğini çekmişti. İlk safta mücadele eden savaşçı bir kahramandı. Önce komünistlere sonra da haçlılara karşı cihadın öncüsüydü. Amerika'ya karşı cihadda asrın imamı, ümmetin teşvikçisi, gurur ve onurunun, aşağılanma ve bağımlılığı reddinin sembolü, Ebu Abdullah Usame bin Muhammed bin Ladin! Allah ona rahmet etsin ve onu içinde dostların en iyileri olan peygamberler, sıddıklar, şehitler ve salihlerin bulunduğu geniş cennetlerine yerleştirsin.

O, şehadetinin kanı ile kaplı bir halde Rabbi'ne gitti. Amerika'ya HAYIR diyen adam! O adam ki bir yemin etti ve Allah onun yeminini gerçekleştirdi. İnşallah "Göğü direksiz yükselten yüce Allah'a yemin ederim ki bizler Filistin'de güven içinde yaşamadan ve tüm kâfir orduları Muhammed'in -salât ve selam ona olsun- topraklarından çıkmadan Amerika da orada yaşayanlar güvende olmayacaklar" yemini de gerçekleştirilecektir.

Şehadetinin kanları içinde Rabbi'ne kavuştu. O ki kendine Asım bin Sabit (r.a.)'ın Reci Vakası günü söylediği şu sözleri örnek alıyordu:

"Ölüm hak, hayat boş ve geçicidir. Mukadderatın hepsi başa gelicidir. İnsanlar er geç Allah'a rücu edicidir. Eğer ben sizinle çarpışmazsam, anam beni yitirsin!"

Aynı şekilde birçok kere Abdullah bin Zübeyr'in (r.a.) sözlerini örnek gösteriyordu.

Filistin'e karşı beslediği sevgi kalbini dolduran ve halkına "Filistin'deki kardeşlerimize diyoruz ki; sizin evlatlarınızın kanı bizim evlatlarımızın kanıdır; sizin kanınız bizim kanımızdır; kana kan, kısasa kısas vardır ve Yüce Allah şahidimiz olsun ki zafer elde edinceye ya da Hamza bin Abdulmuttalip'in (r.a) tattığını tadana kadar sizi yalnız bırakmayacağız' şeklinde seslenen soylu süvari gitti.

Cömert, hoşgörülü, neşeli, utangaç o kişi gitti. Onu tanıyan, onunla görüşen herkes ahlakının mükemmelliği, dilinin temizliği, aşırı görgülülüğü, tevazuu ve dürüstlüğü hususunda hemfikirdir.

Şehadetinin kanlarıyla kaplı olarak Rabbi'ne gitti. Zahit, kanaatkâr, tüm süsüyle dünyayı arkasına atmış bir insan! Dünya onun ayağına gönüllü bir şekilde boyun eğerek gelmişti. O ise

Allah yolunda cihat, hicret ve züht hayatını seçti. Allah Teâlâ da bu nimetleri milyonların kalbini dolduran sevgisiyle değiştirdi.

Evinde basit insanların yaşadığı bir hayat yaşayan, misafirlerine ve kendisine uğrayanlara ise çok eli açık davranan o zahit gitti.

Şehadetinin kanına bulanmış bir şekilde Rabbi'ne gitti. Hayatının son anına kadar teslim olmayan adam! Ailesinin ve evlatlarının ortasında öldürüldü. Ebu Abdullah Usame bin Ladin de Ebu Abdullah Hz Hüseyin (r.a) gibi ailesi ve evlatları arasında öldürüldü. Hz Hüseyin'in Kerbela'da 'Allah'a andolsun ki, kanıma boyandığım halde Rabbime kavuşuncaya kadar onların isteklerine teslim olmayacağım' sözlerini Ebu Abdullah Usame bin Ladin tekrar etti ve 'Amerika"nın, Haçlı küstahlığının, Pakistan işbirlikçiliğinin aşağılamasına, ümmetin mukaddesatının, mahremiyetinin ve onurunun çiğnenmesine hayır, dedi.

Usame bin Ladin (Allah ona rahmet etsin) istediğini gerçekleştirdikten sonra Rabbine gitti. O, ümmeti cihada teşvik etmeyi hedefliyordu. Mesajı dünyanın dört bir yanına ulaştı. Müslümanlar ve dünyadaki tüm mazlumlar ona olumlu bir şekilde cevap verdiler.

Usame bin Ladin sık sık misyonumuzun ümmeti teşvik etmek olduğunu vurgular ve sözlerine şu ayet-i kerimeyi delil tutardı: '(Ey Muhammed!) Allah yolunda savaş. (Başkası dönerse dönsün,) sen kendinden başkasından sorumlu değilsin. Mü'minleri de (savaşa) teşvik et. Bir de bakarsın ki Allah, küfredenlerin/İslâm karşıtlarının gücünü kırar/şerrini önler. Allah'ın gücü daha şiddetli, azapla terbiyesi de pek çetindir.' (Nisa, 84)

Bugün, Allah'a hamd olsun, Amerika tek bir birey veya bir cemaat ya da bir mezheple değil, cihadi bir dirilişle derin

uykusundan uyanmış ve nerede olursa olsun kendisine meydan okuyan bir ümmet ile karşı karşıyadır.

Geçtiğimiz 10 yılda Amerika dört kırıcı felaketle karşı karşıya kaldı. Bunların ilki New York, Washington ve Pennsylvania'ya yapılan kutlu saldırılardır. Bu saldırılarda istişhadi eylemci şahinler, manevi, ekonomik, askeri hasar verdirerek Amerikan ekonomisinin New York'taki sembolünü ve Pentagon'daki Amerikan askeri liderlik merkezini yıktı. Böylece hem manevi, hem ekonomik, hem de askeri yönlerden hasar verdirilmiş oldu.

İkinci felaket: Irak'ta, Irak İslam Devleti başta olmak üzere mücahidlerin elinde yenilgiye uğraması. Orada parasını, donanımını ve evlatlarını kaybettikten sonra geri çekilmek zorunda kaldı.

Üçüncü felaket Afganistan'daydı, Amerika orada da mağlubiyet bataklığına dalmakta ve sürekli kayıplar vermektedir. Afganistan'ın büyük kısmının İslam Emirliği mücahitlerinin kontrolü altında olduğunu doğrulayıp ilan etmesine rağmen önümüzdeki Temmuz ayının başlangıcından itibaren çekileceğini açıklamak zorunda kaldı.

Dördüncü felaket Amerika'nın Tunus ve Mısır'daki yolsuz ve bozguncu ajanlarının düşmesi Libya, Yemen ve Suriye'dekilerin de koltuklarının sallanmasıdır. Amerika bu kızgın halk volkanını kontrol altına almaya çalıştı. Yaşadığı tereddütten sonra bu devrimleri onayladığını iddia etti. Ancak Tunus ve Mısır'daki halk hareketlerinin ikisi de Amerika'ya darbesini vurdu. Tunus'taki devrimci gençler Hillary Clinton'un ziyareti aleyhinde protestolar düzenledi. Mısır'dakiler de onunla görüşmeyi reddetti.

O Rabbine gitti. O bizlere Amerika'ya karşı en büyük zaferimizin, ahlak ve prensipler sahasında ne denli aşağılık ve geri kalmış bir hal üzere olduğunun ortaya konmasıyla gerçekleşeceğini

vurgulardı. Yüce Allah Amerika'nın yalanını, alçaklık ve yozlaşmışlığını Usame bin Ladin'i öldürmesinde ortaya koymayı irade etti. Amerika Usame bin Ladin'i öldürdükten sonra onun bedenini İslami geleneklere uygun olarak denize attıklarını iddia etti. Bu nasıl bir İslam?

Amerika'nın mı, yoksa babasının dinini terk ederek Hıristiyanlığa giren ve büyük mücrimler kendisinden razı olsun diye Yahudilerin ibadetini yapan Obama'nın İslam'ı mı?

Bu bize Amerika'nın sunduğu, içine nüfuz edilmiş, fabrikasyon, yanlış, büyüklenenin gücüne teslim olan, vela ve bera'yı, iyiliğin emredilip kötülükten nehyedilmesini, cihadı bilmeyen bir İslamdır.

Amerika Arap Denizi'ne Arap ve Acem'in şahit olduğu görkemli bir deniz attı. Amerika kahraman mücahide bir mezarı çok gördü. On milyonların yüreği onun için birer mezar oldu. Amerika düşmana saygının ne demek olduğunu bilmediğini alçakça göstermiş oldu. Zaten kendisinde onur olmayan karşısındakine saygıyı nasıl bilebilir? Amerika, sivilleri ve esirleri korumayı taahhüt eden Cenevre Sözleşmelerine imza atmış olmasına rağmen Vietnam, Irak, Afganistan, Pakistan, Guantanamo ve dünyanın dört bir yanındaki gizli hapishanelerinde bu sözleşmelerde tanınan hakları ilk çiğneyen yine kendisi olmuştur.

Amerika imzaladığı sözleşmeleri hiçe sayar, başkalarını Uluslararası Ceza Mahkemesi'nin kararlarına uymaya mecbur edip de kendisi kasılıp bu kararlara kibirlenip uymaz, Bin Ladin'e karşı düşmanlıkta onur bilmezken, Amerika bunların hepsini defalarca yaparken Usame bin Ladin (Allah ona rahmet eylesin) anlaştığı şeye bağlı kalmaya büyük azim gösterirdi. Zira Tora Bora'da ateşkes anlaşmasından sonra, yaklaşık yüz münafık mücahidlerin pususuna düştü. Mücahidlere vereceği bir emirlere hepsini öldürtebilirdi. Fakat Şeyh Usame

bin Ladin kardeşlerine pusudan çıkmaları için kendilerini bırakmalarını, bir kurşun bile sıkmamalarını emretti. Ateşkes anlaşmasından sonra bazı mücahitler münafıkların mevkiine saldırıp eşyalarını ganimet olarak aldı. Şeyh ise kendilerine aldıklarını geri bırakmalarını emretti. İşte bu, toprakla Süreyya yıldızı arasındaki farktır.

O bir şehid olarak Rabbine gitti. O Amerika'yı yaşarken korkuttuğu gibi ölüyken de korkuttu. On milyonların kendisini sevdiğini anladıklarında bir kabri olması bile onları ürkütüyor. Ölüsü bile onları o kadar korkutuyor ki İslam dünyasında kendilerine ve işledikleri suçlara karşı oluşan öfkeyi bildikleri için cesedinin bir fotoğrafını bile yayınlayamadılar.

Allah'ın izni ile Şeyh Usame bin Ladin Amerika, İsrail ve onların Haçlı müttefikleri ve yine onların yozlaşmış ajanlarını takip eden bir dehşet, korku ve panik olarak kalmaya devam edecek. Onun meşhur "Bizler güveni yaşamadıkça ve Müslüman topraklarını terk etmediğiniz müddetçe güvenin hayalini bile kuramayacaksınız!" yemini Allah'ın izniyle uykularını kaçırıp duracak.

Usame bin Ladin'in (Allah ona rahmet etsin) sevgisi, öldürülmesinden sonra Manila'dan Kahire'ye, Gazze'den Pakistan'a, Lübnan'dan Somali'ye, Yemen'den Sudan'a sokaklara çıkıp kendisine sevgisini, Amerika'ya öfkesini gösteren Müslüman toplulukların kalplerini doldurdu.

Buradan kendi adıma ve kardeşlerim adına bu savaşa katılan, İslam Dünyası'nın dört bir yanında İslam'ın şehidi için gıyabi cenaze namazı kılan, şeyhi (Allah ona rahmet etsin) ve cihadını öven herkese teşekkürlerimizi sunmak istiyorum. Bu kişilerden bazılarının –bu kadarla sınırlı olmamakla beraber- isimlerini zikretmek istiyorum: Şeyh Hafız Selame, Müftü Kifayetullah,

Şeyh Hasan Üveys ve Üstat İsmail Heniyye ve daha birçokları... Allah hepsinden razı olsun.

Değerli ve sevgili İslam Ümmetimiz! Şeyh, (Allah ona rahmet etsin) şehit olarak –öyle olduğuna inanıyoruz- Rabbine gitti. Bizlerinse işgalcileri İslam topraklarından kovmak, İslam topraklarını zulüm ve zâlimlerden arındırmak için cihat yolunda çalışmayı sürdürmemiz gerekir.

Bu nedenle Mü'minlerin Emiri mücahit Molla Muhammed Ömer'e -Allah onu korusun- biatımızı yeniliyor, ona iyi ve kötü hallerde kendisine itaat edeceğimize, Allah yolundaki cihadımızı, şeriat düzeninin kurulması için çabamızı ve mazlumlara desteğimizi sürdüreceğimize dair söz veriyoruz.

Aynı şekilde Afganistan, Pakistan, Irak, Somali, Arap Yarımadası ve İslami Mağrib'deki tüm mücahid kardeşlerimizi desteklediğimize dair bir mesaj gönderiyor ve kendilerini Haçlılar ve yardımcılarına karşı cihada daha fazla çaba harcamaya teşvik ediyoruz. Gaspedilmiş Filistin'deki mücahitlerin ellerini sıkıyor, kendilerini ve Kudüs'ün çevresinde bekleyen murabıt ve sabırlı İslam Ümmeti'ni temin ediyoruz ki; biz Filistin'de güven içinde yaşamadığımız müddetçe Amerika'yı güvenden mahrum etmek için değerli ve sevgili her şeyimizi feda edeceğiz. Ayrıca kendilerine Şeyhi -Allah ona rahmet etsin- desteklemek, Amerika'ya karşı nefret ve öfkelerini göstermek için ortaya koydukları samimi duygularından ötürü teşekkür ederiz.

Pakistan'daki Müslüman topluluğu da paralı askerlere ve kaderlerini kontrol altında tutan yozlaşmış siyasetçilere karşı ayaklanmaya teşvik ediyorum. Öyle ki bu kimseler Pakistan'ı Amerika'nın, topraklarında istediğini öldürdüğü, istediğini esir aldığı, istediği köyünü yerle bir ettiği bir kolonisi haline getirmişlerdir. Bu asker ve politikacılar Pakistan'ın onur ve gururunu bir avuç dolar karşılığında sattı.

Ey Müslüman Pakistan halkı! Tunus, Mısır, Libya, Yemen ve Suriye'deki kardeşlerin ayaklandığı gibi ayaklan! Üzerindeki aşağılanma tozlarını silkele ve seni köle pazarında Amerika'ya satanların kökünü kazı!

Dünyanın dört bir yanındaki mücahit kardeşlerimize de, Müslüman ümmet ile kenetlenmelerini, onlara hizmet etmeye, onları savunmaya, onların güvenlik ve onurlarını korumaya, pazarlarda, camilerde ve kalabalık yerlerde onları tehlikeye sokacak türden eylemlerden uzak durmaya azmetmelerini tavsiye ediyorum. Çünkü bizler ancak onları ve itibarlarını korumak için evlerimizi terk edip yurtlarımızdan hicret ettik.

Tüm Müslüman ümmetini temin ederiz ki biz onların askerleriyiz ve Allah'ın izni ile Keşmir, Filipinler, Afganistan, Çeçenistan, Irak ve Filistin gibi işgal altındaki toprakları işgalcilerden kurtarana kadar hiçbir fedakârlıktan kaçınmayacağız. Aynı şekilde onların Tunus, Mısır, Libya ve Yemen'deki kutlu ayaklanmalarını desteklediğimizi, onlar ile birlikte Amerika ve onun yardımcılarına karşı tek bir savaşa girdiğimizi vurguluyoruz.

Sevgili Suriye'deki Müslüman topluluğunu da kendi halkının kanını döken cani, yozlaşmış rejime karşı mücadele, direniş ve cihadı sürdürmeye çağırıyoruz.

Ayrıca destek, inanç ve hikmet ülkesi sevgili Yemen'in halkına da diyoruz ki zâlim, işbirlikçi yozlaşmış Ali Abdullah Salih ve eşkıyalarına karşı ayaklanmalarında onlarla beraberiz. Onlara siyasi hilelere, bir zâlimi başka bir zâlimle, Amerika'nın bir ajanını başka bir ajanıyla değiştirmek için kutlu devrimlerini bastırmak isteyen Amerika'nın Körfez'deki yardımcılarına güvenmemelerini öğütlüyoruz. Yemen'deki kardeşlerimiz bu işbirlikçi yolsuz rejim ortadan kalkıp yerine şeriat hükümleriyle hükmeden, adaleti yayan, şurayı kuran, parayı adil bir şekilde dağıtan, zayıf ve güçlüye eşit davranan, yozlaşmayı söküp atan,

Amerika ve onun kuyruklarını onur ve gurur Yemen'inden kovan dosdoğru bir rejim gelene kadar fedakârlık ve öfkelerini devam ettirmelidirler.

Libya'nın sebatkâr ve mücahid halkına gelince onlara diyoruz ki; Ey mücahitlerin evlatları ve sebatkârların torunları: Ataların en iyileri olan ecdadınıza layık en iyi torunlar olun. Babalarınız Allah'ın sözünün en yüce olması için savaştı. Öyle ise emaneti zayi etmeyin, sapkın Kaddafi ve Haçlı NATO birliği tarafından sunulan aşağılayıcı hiçbir teklifi kabul etmeyin. NATO Haçlılarının Kaddafi'yi bombalamaları karşılığında özgürlüğünüz, onurunuz, inancınız üzerine sizinle pazarlık yapmalarına izin vermeyin. Hiç kimsenin size bir şart dayatmaması veya sınır koymaması için hazırlık yapın, hazır olun, silah ve teçhizat toplayın.

Dünyanın dört bir yanında İslam için çalışan kardeşlerimize gelince; onlara şöyle diyoruz: Allah'ın sözünün yüceltilmesi ve İslam topraklarında şeriatın mahkûm değil hâkim, memur değil amir; emreden, yönetilen değil yöneten olması, hiçbir kanunun kendisine rakip, hiçbir mercinin de ortak olmaması, aynı şekilde tüm İslam topraklarını saldırgan işgalciden, yozlaşmış işbirlikçiden kurtarmak, bu dünyadaki tüm mazlumlara yardım etmek için size ellerimizi uzatıyor, kalplerimizi açıyoruz.

İslam adına çabalayan kardeşlerim! Ayaklanan Tunus ve sebatkâr Mısır'da yozlaşmış tağutların ortadan kalkmasıyla kapılar açıldı. Öyle ise yardımlaşın, birbirinizi destekleyin ve elele verin. Şeriatın mahkum değil hâkim olması, ülkelerin rüşvetçi hırsızlardan temizlenmesi, mazlum esirlerin trajedisinin sona ermesi, servetlerin adil bir şekilde dağıtılması, tüm çeşitleriyle

sosyal ve siyasi adaletsizliğin ortadan kalkması, ülkelerinizi, Filistin ve her yerdeki Müslümanlara destek olacak İslam kalelerinin dönmesi için Müslüman ümmeti geniş kapsamlı bir halk hareketi ve genel bir savunma atılımına teşvik edin.

Son bir söz de Obama, Amerika ve onun arkasından gelen müttefiklerine: Münafıklarla beraber Kabil'e girdiğinizde sevindiniz. Çok geçmeden bu sevinciniz Tora Bora da hayal kırıklığına, Şahi Kot'da yenilgiye dönüştü. Tarihi bir çıkmazda ardı ardına felaketlerle karşılaştınız ve kaçmaktan başka çıkış yolu bulamadınız. İslam emirliğinin mücahitleri sizlere ders üstüne dersler vermeye devam etmektedir. Her yalan söylediğinizde yalanlarınızı ortaya çıkardılar. Siz Marcah'ı[86] temizlediğinizi ilan ettiniz, yalancı Obama da durumu saati saatine takip ettiğini öne sürdü. Sonra bu operasyon tam bir hezimete dönüştü.

Afgan ordusu ve polisini eğittiğinizi iddia ettiniz ve Emirliğin mücahitleri Kandahar hapishanesine üçüncü kez saldırdı. Şeyh'in şehadetinden sonra da tüm dünyaya planlarınızın başarısızlığını göstermek için Kandahar'da valiyi öldürdükleri, güvenlik merkezlerine saldırdıkları, anayollarını kapattıkları büyük bir operasyon gerçekleştirdiler.

Sizler Saddam Hüseyin'i devirdiğiniz zaman ikinci bir kez daha sevinmiştiniz. Bush gururla çıkıp Irak'taki büyük askeri operasyonların sona erdiğini açıklamıştı. Sonra bu sevinciniz kan, para ve ekipman kaybına dönüştü. Böylece geri çekilmek ve Irak'ı mücahitlere bırakmak zorunda kaldınız.

İşte bugün de kahraman, yenilikçi, İmam Usame bin Ladin'in (Allah ona rahmet etsin) şehadetine seviniyorsunuz. Öyleyse tüm bu sevincin ardından başınıza gelecekleri bekleyin!

86 ABD güçleri Helmand'ın merkezi kentlerinden Taliban'ın yönetimindeki Marcah'a 2010 yılında büyük bir askeri operasyon yaptı. Operasyonda ABD askerleri büyük zaiyatlar verdi.

Son duamız âlemlerin rabbi olan Allah'a hamd, peygamberimiz Muhammed'e, ehline ve ashabına salât ve selam olsun.

Selamun aleykum ve rahmetullah ve berekatuh.

Irak İslam Devleti'nin mersiyesi (19.07.2011)

Bismillahirrahmanirrahim

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a (c.c.), salat ve selam da mücahitlerin örneği, müttakilerin imamı peygamberimiz Muhammed'e (s.a.v), ehline ve tüm ashabına olsun. Ve sonra…

Kardeşlerimiz, şeyhimiz Usame bin Ladin'in (Allah ondan razı olsun ve firdevs'ul ala'yı mekanı kılsın) öldürüldüğü haberini ilan etti. Allah'tan geldik ve yine Allah'a döneceğiz. Hasbunallahu ve ni'mel vekil ve la havle ve la kuvvete illa billah.

Ey kardeşler! Bilin ki şeyhimiz Usame bin Ladin'in öldürülmesi bizim için gurur kaynağı, göğüslerimizde şeref ve onur madalyasıdır. Usame ölmedi. Çünkü Allah yolunda öldürüldü. (Öyle olduğuna inanıyoruz, hesabı Allah'adır. Allah katında kimseyi temize çıkarmıyoruz).

'Allah yolunda öldürülenlere 'ölüler' demeyin. Bilakis onlar diridirler, lakin siz anlayamazsınız.' (Bakara, 154)

'Allah yolunda öldürülenleri ölüler sanmayın. Aksine onlar diri olup Rableri katında rızıklandırılmaktadırlar.' (Al-i İmran, 169)

Usame ölmedi. Çünkü o Rabbi'nin katında diri. Kalplerimizde yaşıyor ve hepimiz Usame'yiz.

Usame ölmeyecek. Çünkü o gelecek nesillerin kalplerinde yaşayacak. O'nu kıyamet kopana kadar anacaklar. O'nu cihadın, kahramanlık ve fedakârlığın, onur ve gururun sembolü olarak hatırlayacaklar.

Eğer Usame öldürülmüşse de liderimizin öldürülmesi bizim çağrımızın dürüstlüğünün işaretidir. Zira Allah Teâlâ şöyle

buyurmaktadır: 'Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler.' (Tevbe, 111)

Usame öldürülmüşse de istediğine kavuşmuştur. Peygamberimiz Muhammed (s.a.v) şöyle buyurmuştur: 'Aziz ve Celil Allah'a yemin ederim ki, Allah yolunda savaşıp öldürülmeyi, sonra tekrar savaşıp öldürülmeyi, sonra tekrar savaşıp öldürülmeyi çok isterdim.' (Buhari ve Müslim) Usame savaştı ve sonra öldürüldü. Allah Teâlâ, onun cihadıyla mü'min kavmin kalplerini ferahlattıktan sonra öldürüldü. Allah Teâlâ onun elinden küfrün başı Amerika'ya ve kuyruklarına acıyı tattırdı. Onları kan ağlattırdı. Bellerini kırdırdı. Allah Teâlâ onunla tüm ümmeti canlandırdı. Onun isminin anılması bile tağutları ve kralları ne kadar korkuturdu!

Kandırılan Müslümanlara da diyoruz ki; büyünün çözülmesinin vakti gelmedi mi? 'Sen onların dinine uymadıkça, Yahudilerle Hıristiyanlar senden asla razı olmazlar.' (Bakara, 120) İbret alın! Ey akıl sahipleri ibret alın! Yahudilerin ve Hıristiyanların, dahası onlarla beraber komünistlerden, laiklerden, rafizilerden ve mürtedlerden oluşan tüm küfür milletlerinin Usame'nin öldürülmesine sevinmelerinden ibret alın! Salih kimselerin öldürülmesine kâfir ve facir (yoldan sapmış günahkâr) kimseden başkası sevinmez. 'Muhakkak ki bunda basiret sahipleri için bir ibret vardır.' (Nur, 44)

Maymun Obama'ya da diyoruz ki: Usame'nin öldürülmesiyle övünüyorsan defol! Defol git! Sen bir kere savaş ehli değilsin. Senin gibiler savaşamaz da! Sen bir pireyi ya da sineği öldürmeye bile cesareti olmayan kadın kılıklının tekisin! Biz senin askerlerini öldürüyoruz da onları altlarına çocuk ve kadın bezi takmış, korku ve panikten bezlerine kaçırmış buluyoruz. Onların hali böyle ise kim bilir senin halin nedir?

Amerika'ya, halkına ve mürted kuyruklarına diyoruz ki: Eğer alnına yazılı ölüm kendisine çatan bir Müslüman'ın ardından seviniyorsanız Usame de sizi çok ağlattı! Savaş, bir gün sizin bir gün bizim lehimizedir! Günler de aynı şekilde! Başınıza gelecek felakete sevinin inşallah!

Usame öldürülmüşse sancağı dik, bayrağı mevcuttur. Usame öldürülmüşse de onun kınından çıkardığı kılıçlar bizlerin ellerindedir. Usame öldürülmüşse de süvarileri yollarına devam etmektedir. Onun tımar ettiği atı bizim ayaklarımızın altında ışıktır. Yarın; Usame'nin atı size sabahtan gelecek. Vallahi Roma'da ezan okuyup namaz kılana kadar durmayacağız. Bu doğru ve güvenilir peygamberimizin (s.a.v) vaadidir.

Son olarak sorumlumuz ve şeyhimiz Emiru'l mü'minin Ebu Bekir El-Hüseyni El-Kureşi El-Bağdadi'ye, dininin destekçisi savaş bakanımız Süleyman El-Nasır'a, ümmetimizin hekimi Dr. Şeyh Eymen El-Zevahiri'ye, Şeyh Ebu Yahya El-Libi'ye ve dünyanın dört bir yanındaki tüm mücahit liderlerine diyoruz ki: Size başımıza gelen musibetten ötürü başsağlığı dileklerimizi mi, yoksa şeyhimizin hep istediği şehadete kavuşmasından ötürü kutlamalarımızı mı sunalım bilemiyoruz! (İstediği şehadete kavuştuğuna inanıyoruz, Allah'a karşı kimseyi temize çıkarmıyoruz).

Ve size diyoruz ki: Sevinin! Sevinin! Allah'ın izniyle Irak İslam Devleti'nde askerleriniz var ve bu askerler mücahitlerin şeyhi ve imamları Ebu Abdullah Usame bin Ladin'in (Allah ondan razı olsun ve Firdevs cennetlerini mekânı kılsın) intikamını alana kadar onlara bir göz kırpması kadar dahi rahat vermemeye kararlılar. Buluşma yerimiz inşallah Kudüs'tür. Sözde değil Allah'ın izniyle gerçekte!

Selamun aleykum ve rahmetullah ve berekatuh.

Bismillahirrahmanirrahim

El-Kaide Cihat Örgütü – Genel Komutanlık

Şeyh Usame bin Ladin'den sonra El-Kaide Cemaati Cihat Emirliği'nden liderlik konusunda bildiri

'Ey iman edenler! Sabredin; (düşman karşısında) sebat gösterin; (cihat için) hazırlıklı ve uyanık bulunun ve Allah'tan korkun ki başarıya erişebilesiniz.'

Allah Resulü (s.a.v) şöyle buyurmuştur: 'Ümmetimden hak üzere bir taife, kıyamete kadar galip olarak cihad eder.'

Müslüman ümmeti ve El-Kaide Cihat Örgütü ve diğer gruplardan mücahitler, Allah'ın kaza ve kaderinden razı, vaadinden ve sevabından mutmain olarak imam, mücahit, muhacir, murabıt Şeyh Usame bin Muhammed bin Ladin'in şehadet haberini almıştır. Allah ona bolca rahmet etsin. Allah Teâlâ 'dan derecesini yükseltmesini ve en güzel şekilde mükafatlandırmasını niyaz ediyoruz.

Bununla birlikte cihat kıyamet gününe kadar süreceği, –hadislerde geldiğine göre- ki özellikle bu çağda Müslümanların topraklarına saldıran işgalci kâfirlere ve İslam Şeriatını değiştiren mürted yöneticilere karşı cihat farzu'l ayn olmuştur –İslam âlimleri bu konuda ittifak üzeredir- şehitlerin ve Şeyh mücahit Usame bin Ladin'in siretine en güzel vefa Allah, Müslümanlara ve zayıflara yardım yolunda cihadı sürdürmek olacağı için El-Kaide Cihat Örgütü'nün gelen liderliği –istişareden sonra- Şeyh Dr. Eymen El-Zevahiri'nin – Allah onu cemaatin liderliğinde muvaffak etsin- liderliğini ilan eder. Allahu Subhanehu ve Teâlâ 'dan kendisini, bizleri ve tüm Müslümanları şeriatıyla amel etmede ve razı olacağı şekilde hak üzere yürümede sabit kılmasını niyaz ederiz.

Bu münasebetle El-Kaide Cihat Örgütü aşağıda gelen ilkeleri vurgulamayı uygun görmektedir:

1- El-Kaide Cihat Örgütü, Allah'ın lütfüyle kitap ve sünnetle amel etme yolunda gayret sarfetmekte, buna davet etmektedir. Aynı şekilde Allah Resulü'nün (s.a.v), ashabının ve temiz ailesinin (Allah hepsinden razı olsun), tabiinden ve kendilerine ihsanla tabi olanlardan, onların yolunu izleyenlerden, - ümmetin kendilerini kabul ettiği, övdüğü, onayladığı ve nesilden nesile saygı gösterdiği dört büyük imam, fıkıh ve hadis âlimleri gibi- kendilerini örnek alanlardan ümmetin selefinin üzerinde ittifak ettiği yöntemi takip etmektedir. Onlar neyin üzerinde ittifak etmişse biz de ona bağlıyız. Diğerlerine bakaraktan onların sözlerinden çıkmıyoruz. Allah'ın yardımıyla bid'at ehli değil, taklit ehli olmaya, icat etmeye değil örnek almaya çalışıyoruz.

2- Allah'ın yardımı ve ihsan ettiği muvaffakiyetle hak dine davet etmeye çalışıyoruz. Bir yandan ümmetimizi hazırlık ve savaşa teşvik ediyor, diğer yandan başlarında Haçlı Amerika'sı, evlatlığı İsrail ve kendilerine yardım eden İslam şeriatını değiştirmiş yöneticiler olmak üzere İslam ülkelerine saldıran işgalci kâfirlere karşı cihatla farzu'l aynı yerine getirerek pratik çalışmamızı da sürdürüyoruz. İslam topraklarını işgal eden tüm orduların çıkması ve Allah'ın şeriatının kurulması için tüm gücümüzle onlara karşı cihad ediyor, ümmeti elle, dille, canla, malla, fiille ve her türlü imkânlarıyla onlara karşı cihada teşvik ediyoruz. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Ey iman edenler! Kâfirlerden (öncelikle) yakınınızda olanlarla savaşın ve sizde bir sertlik bulsunlar. Bilin ki Allah kendisine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir.' (Tevbe, 123)

3- Allah'ın kelimesini aydınlık bir yol üzere yüceltmek için cihat eden, ülkelerinden hangisi olursa olsun birinde İslam'ı ve Müslümanların haklarını savunan herkese destek ve yardımımızı vurguluyoruz. El-Kaide Cihat Örgütü her hangi bir uluslar arası organizasyona üye değildir, belli bir milliyetle de sınırlı olmadığı gibi belli bir millete tahsis edilmiş de değildir. İslam yurdunun hepsi yurtlarıdır. Müslümanların hepsi kardeşleridir. Dostlukları iman bağı üzerinedir. Bizde Arap'ın Aceme üstünlüğü söz konusu değildir. Üstünlük ancak takva ve salih amelledir.

Sevgili Filistin'deki halkımıza da Şeyh Usame'nin (Allah ona rahmet eylesin) dediği gibi diyoruz. Zira o şöyle demişti: 'Filistin'deki kardeşlerimize diyoruz ki; sizin evlatlarınızın kanı bizim evlatlarımızın kanıdır, sizin kanlarınız bizim kanımızdır. Kana kan, yıkıma yıkım. Vallahi zafer gerçekleşene kadar sizi yalnız bırakmayacağız ya da Hamza bin Abdulmuttalib'in (r.a.) tattığını tadacağız.' Onlara, hiçbir kesim için cihat ve ribat toprağı Filistin'in hiçbir şeyinden taviz vermeyi kabul etmeyeceğimizi vurguluyoruz. Tüm dünya halkı bunun üzerinde ittifaka bile varsa iddia edilen İsrail devletinin meşruiyetini hiçbir şekilde kabul etmiyoruz. Bunu onaylayan, ya da gerek mücrimlerin kontrolü altında olan Birleşmiş Milletler'in gerek de başka kurum ve örgütlerin olsun, Müslümanları Filistin'den çıkaran hiçbir anlaşmalarını ya da beyanlarını ya da sözleşmelerini kabul etmiyor ve hiçbirine bağlılık göstermiyoruz. Allah'ın yardımı ve kuvvetiyle el ve dille cihat ve ayaklanmamız yolunda gitmeye devam edeceğiz. Filistin hususunda ümmetin haklarından taviz verenlerin, Mossad ve CIA ile işbirliği yapanların ihanetlerini ortaya koymaya devam edeceğiz. Aynı şekilde Selahaddin gibi kahramanların özgürleştirdiği gibi Filistin'i tamamıyla özgürleştirmek, göklerinde İslam bayrağını dalgalandırmak,

topraklarında şeriatı hâkim kılmak için elimizden geleni yapmayı da sürdüreceğiz.

Afganistan'daki kardeşlerimize de Mü'minlerin Emiri Molla Muhammed Ömer'in (Allah onu korusun) liderliği altında, bu ülkenin sabırlı ve temiz topraklarından Amerikan Haçlı işgalci güçlerini savıp kovmak için canlarımız ve sahip olduğumuz her şeyle kendileriyle beraber olduğumuzu tekit ediyoruz.

Aynı şekilde hilafet ve ilim Irak'ındaki, hicret ve şeriat Somalisi'ndeki, Vahiy, hikmet ve iman yarımadasındaki, Ribat, zafer ve sebat Mağrib'indeki sabır ve ısrar Çeçenistan'ındaki (Kafkasya) mücahit kardeşlerimize; haçlı kampanyalarına karşı sabır, meydan okuma ve karşı koymadaki yoldaşlarımıza ahd üzerine yürüdüğümüzü vurguluyoruz.

Sağlam bir bina, kenetlenmiş bir saf gibi; birleşmiş bir söz, birbirine yakınlaşmış kalpler, seçkin bir sancakla yol üzere hareket ediyor, çok çeşitli ve isimli olsa da tek bir düşmana karşı savaşıyoruz. Gevşemek, tereddüt etmek, gerilemek yok. Yaralar yaralanırız, yener yeniliriz. İyi akıbet muttakilerindir. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Mûsâ kavmine, "Allah'tan yardım isteyin ve sabredin. Şüphesiz yeryüzü Allah'ındır. Ona, kullarından dilediğini mirasçı kılar. Sonuç Allah'a karşı gelmekten sakınanlarındır" dedi.' (A'raf, 128)

4-Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: 'Size ne oluyor da, Allah yolunda ve "Ey Rabbimiz! Bizleri halkı zâlim olan şu memleketten çıkar, katından bize bir dost ver, bize katından bir yardımcı ver" diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz?' (Nisa, 75) Allah Resulü (s.a.v), esirleri kurtarın, buyurmaktadır. Allah Teâlâ'dan İslam ve Müslümanların zaferi için sıkıntı çeken, kendilerini feda eden, ezalara tahammül ve sabreden Müslüman aslanları

esirlerin kurtarılması için çalışmalarımızda bize yardımcı olmasını niyaz ediyoruz. O sevgililere diyoruz ki; onları unutmadık ve Allah'ın izniyle de unutmayacağız. Hakkı haykıran mücahit şeyhimiz Ömer Abdurrahman'ı, Guantanamo'daki, Bagram'daki, Ebu Gureyb'deki, Amerika'nın gizli açık hapishanelerindeki ve Amerikan işbirlikçilerinin Amerika'nın gözetimiyle Müslüman ülkelerinde kurdukları Guantanamolardaki kardeşlerimizi unutmayacağız. '(Onlar mü'minlere ancak; göklerin ve yerin hükümranlığı kendisine ait olan mutlak güç sahibi ve övülmeye layık Allah'a iman ettikleri için kızıyorlardı. Allah her şeye şahittir.' (Buruc, 8-9)

5- Mazlum, ezilmiş Müslüman halklarımızın; ümmetimiz Mısır'da, Tunus'ta, Libya'da, Yemen'de, Şam'da ve Fas'ta en kötü azapları çektikten sonra zâlim, bozguncu tağutların karşısında ayaklanmalarını destekliyor ve onaylıyoruz. Onları ve diğer Müslüman halkları, ülkelerimize Batı tarafından dayatılan zâlim, yozlaşmış rejimlerin hepsinin ortadan kalkması için çaba harcama, ısrar etme ve kararlılıkta devam etmeye ve bu yolda mücadelelerini sürdürmeye teşvik ediyoruz. Zira Batı, bu rejimleri kendi politikalarını uygulatmak ve iradesini dayatmak için kendisine köprü edinmiştir. İstenen gerçek ve kâmil değişim gelene kadar da bu böyle devam edecektir. Gerçek değişim ise ancak İslam ümmetinin işgal güçleri tarafından hükümden indirilen Rabbinin şeriatına dönmesiyle mümkün olabilir. Ümmet halis bir şekilde İslam Şeriatına dönmelidir. İslam Şeriatı, hiçbir kanun kendisine rakip olmadan, hiçbir merci kendisine ortak olmadan İslam ümmetini yönetmelidir. Din de sadece Allah için olmalıdır. Değişiklik ancak ümmetin, Batı'nın dayattığı işgalin tüm çeşitlerinden, egemenliğinden, askeri, ekonomik, kültürel ve uydusal kontrolünden

kurtulmasıyla mümkün olur. Ancak siyasi ve toplumsal tüm zulümlerin ortadan kalkmasıyla bu olabilir. Tüm bunlar için de ciddi bir hazırlık, devamlı bir teşvik, sürekli cihad, kuvvete karşı koyacak kuvvet, doğru yola sevkeden kitapla dik duruş ve destekleyen bir kılıç gereklidir. Yol gösterici ve yardım edici olarak Rabbin yeter!

6- İslami kurumlarda ve cemaatlerde ya da dışında İslam'ın zaferi için çalışan herkesle yardımlaşmak için ellerimizi uzatıyor ve kalplerimizi açıyoruz. İşgalci düşmanı İslam yurtlarından kovmak, şeriatın zaferi; İslam diyarlarında mahkûm değil hâkim, uyan değil uyulan, memur değil amir olması, şeriata aykırı olan tüm anayasa ve kanunların iptali için omuz omuza vermek ve yardımlaşmak için elimizi uzatıyoruz. Yine aynı şekilde bozulup yozlaşmış rejimlerin ortadan kaldırılması, ülkelerimizin her türlü adaletsizlik, baskı ve yolsuzluktan temizlenmesi için yardım ve destekleşme adına bunu yapıyoruz. Tüm bunlar Allah Teâlâ 'nın şu emrine isticabendir: '...İyilik ve takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın...' (Maide, 2) Bununla beraber tüm Müslüman kardeşlerimizle aramızda nasihat hakkı ve hatırlatma görevi söz konusudur.

7- Hanif İslam dinimiz ister Müslüman'a ister başkasına, ister dosta ister düşmana karşı yapılmış olsun tüm zulümleri haram kılmıştır. Buna dayanarak bizlerin bu dünyadaki tüm mazlumlara –çoğu da Batı-Amerika zulmünün kurbanı- şunu vurgulamamız gerekir: Bizim dinimiz doğruluk ve adalet dinidir. Bizler ezilenlerin acılarını paylaşıyoruz. Cihadımız Amerika'nın kibrine karşıdır ve gayesi mazlumların üzerinden zulmü kaldırmaktır. Bu, kendilerini köleleştiren, servetlerini yağmalayan, çevrelerini ve hayatlarını bozan Amerikan-Batı sömürüsünden kurtulmaları yolunda etkileyici bir çabadır.

Bu mesajımız tüm Müslüman ümmetine ve hakkı, adaleti isteyen herkesedir. Gaye Allah'tır ve doğru yola ileten de o'dur. Son duamız elhamdulillahi rabbilalemin ve sallallahu ala nebiyyina Muhammedin ve alihi ve sahbihi ve sellem.

El-Kaide Cihat Örgütü / Genel Komutanlık Recep 1432 / Haziran 2011

Mücadele ile Geçen Ömrünü Şehadetle Taçlandıran Usame Bin Ladin'e Rabbimizden Mağfiret, İslam Ümmetine Baş Sağlığı Diliyoruz!

VE SON…

İçlerinde küçük bir Usame var
İsminin altına şöyle yazdılar
'Dikkat et dokunma, yanıcı bir madde!'
Hangi şahıs ona değmeye cesaret ederse adı 'kendi kendine yanma' olan eşsiz bir Usameciliğe maruz kalır…
Hangi insani varlık da Usame'ye maruz kalırsa hemen yanar
Güvenilirliği yanar,
Popülerliği yanar,
Görüntüsü yanar,
Yüreği yanar, vicdanı yanar
Onda yanıcı bir şey varmış gibi yanar
Ya da yanıcı olmayan bir şey gibi yanar
Kısacası Usame ismi yanıcı bir maddedir
Yeşili de kuruyu da yakar
İşbirlikçileri yakar, münafıkları yakar
Para karşılığı adam tutanları yakar
Sapıkları yakar
Kafalarından yorum yapanları yakar, saldıranları yakar
Aykırılıkta bulunanları yakar…
Bu sebeple Usame'ye maruz kalanlar ancak yananlardır…
Ne cesaret ama…
Usame hakkında kasideler dizildikten, yorumlar yapıldıktan, makaleler yazıldıktan, en ince konuşmalar yapıldıktan, mürekkepler kuruduktan, dudaklar iflas ettikten, kalemler eridikten

sonra bir kere daha Usame hakkında konuşmaya cesaret ediyorum.

Usame'den konuşmak edebi bir macera, düşünsel bir ataktır. İnsanlar bu 'başlık' hakkında herkesin konuşmasını kabul etmiyor. Zira bu konuda çok araştırmalar yapıldı, çok konuşuldu. Ancak eğer yeni bir şey getirmezsen sözün seni sıkıntıya sokar. Onun hakkında konuşmayı düşünen herkes, eğer konusunun başarılı olmasını istiyorsa bu meydan okumayı kabul etmesi gerekir.

Bugün Usame ismini tırnak arasında yazacağım. Çünkü bu isim, evrensel cihadın gelecek aşamasının başlığının özeti niteliğinde bir kısaltma isimdir.

Ümmetin artan arzularını özetlemektedir,

Erkekliği, yiğitliği, cesareti özetlemektedir,

Usame; ümmet gibi bir adamın, adam gibi bir ümmetin özetidir

Usame kelimesi Uss ve Umme kelimelerini bir arada toplayan bir terimdir

Yani ümmetin temeli ve esası

Cihadın temeli ve başı,

Bekleyin biraz...

Uss aynı zamanda El-Kaide anlamına da gelmiyor mu?

Arap dilinde uss, binanın temeli ve esasıdır (kaidesi)

Öyleyse El-Kaide bile Usame'de mevcuttur

Yani o ümmetin esası

Cihadın esası...

O Usame

Boşluğa bir Es daha koy, bu sefer de karşında Esasumme (ümmetin esası) bulacaksın

Boşluğa sadece sin harfini koy bu sefer karşına essese ummeh (ümmetin kurdu) çıkacak

Usame gibi ümmeti tedavi edip yaralarını saran bir kişi daha var mı?

Bu bayrağın dünyada neyi sembolize ettiğini görmek için boşluğa ne hoşuna gidiyorsa onu koy

Usame ümmetin aslanı, evet Usame aslan anlamına geliyor…

O ümmeti İslamlaştırdı, onun elinde Allah ümmetin İslam'ını yeniledi,

Usame mübteda ve haberden oluşan bir haber cümlesidir, onun başlangıcından daha güzeli, haberinden daha doğrusu yok

O bir fiil cümlesidir. Fiili geçişli bir fiildir ve etkisi tüm ümmeti kapsamaktadır..

Milletlerin geçmiş ve modern tarihlerinde araştırın

İbn Kesir'in baş ve son sayfalarını karıştırın

Ekstra olarak Taberi'nin milletler ve krallar tarihine de bakın, İbn Haldun'un tarih satırları arasında araştırma yapın

Ve sonra söyleyin bana, tarih boyunca zamanının imparatorluğuna karşı savaş ilan etmiş hiçbir insan var mı?

Hiç kendisine barış teklif edilmiş bir şahıs var mı?

İşte Usame yalnız başına bunu yaptı…

Hiç -Amerika'nın Usame'ye karşı yaptığı gibi- Amerika'da ya da başka bir imparatorluğun istihbarat ajanında yüzlerce kişiden oluşmuş ve tek görevi bir adamı yakalamak olan bir birim oluşturulduğunu gördünüz mü?

Düşün, yüzlerce insan… Bazıları kravat takıyor, lüks bir ofiste, bir şube ya da dairenin başkanı olarak oturuyor, bazıları ise Afgan elbiseleri giyerek mücahitlerin içine dalıyor,

Bazıları da her gün uzun saatler boyunca sırf radyo ve telefon dalgalarını çözebilmek için uğraşıyor

Bazıları, ipin bir ucuna ulaşabilmek için bir gün boyunca binlerce elektronik mektubu inceliyor

Bazıları da onu aramak için yeryüzü yörüngesinde gezen uydulardan gelen bilgi sinyallerini topluyor

Araştırmacılar... Uzmanlar... Bilim adamları... Müdürler... Amerikalılar... Araplar... Afganlar... Pakistanlılar; hepsi onu arıyor ve bulamıyor,

Aradan yıllar geçtikten sonra Amerika birliğin bir sonuca ulaşamadığını açıklıyor ve para, vakit ve çaba yönünden kazanç sağlamak için Ladin'i yakalamakla görevli birimin fes edilmesine karar veriyor...

Usame'den başka kimse için böyle bir şey yapıldı mı?

Vallahi şeyhi sevenlerden olmasaydım bunu iddia ederdim

Michael Scheuer'ın[87] kim olduğunu biliyor musunuz?

CIA'in Usame bin Ladin'i aramaktan sorumlu özel biriminin müdürü

Usame'ye ulaşmada başarısız kaldıktan sonra birimin müdürlüğü işini ve CIA üyeliğini kaybetti,

Usame'den en çok nefret eden şahsın bu adam olacağı tahmin edilir

Uzun seneler boyunca ek çalışma süreleri hariç her gün sekiz saatini onu arayarak geçiriyordu, bu görevinde felaket bir şekilde başarısız kalınca koltuğunu, imajını, iş prestijini, hepsinden önce de fesh edilen birimini kaybetti,

Ancak Scheuer Usame'den bahsederken Usame düşmanlarının beslediği kini taşımadığını görürsün

Adam Usame'den bahsederken sanki kalbinde bir şeyler saklıyor

Bu adamı dinlediğimde Usame'den nefret etmediğini hissediyorum, hatta belki ona sempati bile duyuyor,

87 Michael Scheuer 2004 yılına kadar CIA'de Usame bin Ladin'i yakalama birimi başkanıdır. Ladin'e hayran olduğunu, onun 20 milyar dolar servetini inancı için harcadığını söyleyen Scheuer bu sözlerinden dolayı tepki almıştır. Scheuer Ladin'in saygı duyulması gedreken bir şahsiyet olduğunu açıklamıştır.

Sanki içinde küçük bir Usame var, vicdanının derinliklerinde gizli,

Gözlerden uzak, içinde bir yerlerde gizli

Hatta bazı iş arkadaşları kendisiyle şöyle şakalaşıyormuş:

Belki de Usame'nin şeytanı seni takip ediyordur!

Ancak Scheuer başına musallat olanın şeytan olmadığını, Usame'yi tüm diğer Amerikalılardan daha iyi tanıyan bir şahıs olarak çok iyi biliyordu

Aslında o, milleti olmasa (Amerikan halkından çekinmese) söylediğinden başka şeyler derdi

Çevresindekilerden korkusu ya da kazançlarına olan hırsı onu içinde sakladığı Usame'yi açığa vurmaktan alıkoydu

'Imperial Hubris, neden dünya teröre karşı savaşı kaybediyor?' başlıklı kitabına bakarsan çok garip bir şey görürsün

Sanki adam, atası Heraklius'un peygamber efendimize (s.a.v) dediği gibi diyor:

Onun yanında olup ayaklarını yıkamayı çok arzu ediyorum!

Ben eminin ki Allah nasip ederse Michael Scheuer'in Usame'nin ayaklarını yıkaması gecikmeyecektir

Nasıl da o kitabında 'Bin Ladin ve cemaati sevdikleri ve birçok Müslüman'ın da bağlı olduğu değerlerini savunuyor' derken bunun aksini iddia edebiliriz!

Nasıl da o 'Usame bir terörist değil bir savaşçıdır' diyerek Usame'ye terörist demeyi reddederken 'Usame korkak değil cesur', 'Usame mü'min, dindar' derken aksini iddia edebiliriz!

İşte bunlar, Haçlıların CIA'de yıllarını El-Kaide Örgütü'nün liderini yakalamak için geçirmiş liderlerinin sözleri!

Zavallı Scheuer! Usame'yi kovalamak için başlayan işi, Usame tarafından kovalanarak bitti.

Usame onun kalbinden canlı kalan kesimi beslemesi için vicdanına sempati tohumları ekti

Scheuer, Şeyh Usame'den kurtulamaz, belki de onu ailesini ve çocuklarını düşündüğünden daha fazla düşünüyordur

Ey insaflı Haçlı,

İslam'a girmeye senden daha yakın bir Amerikalı bilmiyorum!

Eğer bir gün Scheuer'in İslam'a girdiğini duyarsanız sevgili dostlarım, bilin ki kovaladığı Usame'nin elinde Müslüman olmuştur. Aynen peygamberimizi (s.a.v) kovalarken Müslüman olan Suraka bin Malik gibi!

Usame'nin hak üzerine olduğunu anlamadan önce Sheuer'in atından kaç kere düştüğünü bilmiyorum.

Usame'nin ayaklarını yıkamak isteyen tek kişi bu insaflı haçlı Michael Scheuer değil. Aksine bu şerefe ulaşmak isteyen bir kişi daha var,

O da Robert Fisk,

Yedi kere en iyi İngiliz gazeteci ödülünü almış gazeteci,

Robert Fisk içinde küçük bir Usame saklıyor

Duyguları, Usame'yle karşılaşmış ya da en azından kapının deliğinden kendisini görebilmiş herkesin taşıdığı türden beğeni, saygı ve takdir karışımı!

Abdulbari Atvan, Cemal İsmail, John Lotter, Peter Arnett ve nihayet Robert Fisk...

Robert Fisk 'Bin Ladin ellisine ulaştı' başlıklı makalesinde şöyle diyor:

'Amerikan Time dergisi, para karşılığında benden çektiğim Bin Ladin fotoğrafını istedi. Reddettim. Daha sonra fotoğrafı satın alıp, bilgisayarda daha büyük göstermek için üzerinde oynamak üzere derginin resim yönetmeni bana geldi, ancak yine reddettim.'

Fisk, Bin Ladin'in resmini satmayı, kim bilir kendisine ne paralar verileceği halde reddediyor! Özellikle de üzerinde oynayacakları için...

Belki o bunun sebebini, Batı'daki koltuğunu, makamını, imajını kaybetme korkusundan bugün açıklayamaz. Belki de yaptığının gerekçesi olarak başka sebepler sıralar. Ancak benim hiç şüphem yok ki bu adam içinde Usame hakkında dışına vurduklarından farklı şeyler saklıyor.

Peki, biliyor musunuz Robert Fisk, Usame bin Ladin'in 29 Ekim 2006 tarihli Amerikan halkına hitaben yaptığı konuşmasında ismini andığında neden garip bir titreme –kendi ifadesi- hissetti.

Usame kendisi hakkında şöyle demişti:

'Aynı şekilde Robert Fisk'le yaptığım görüşmelerim ki bunlar sizin milletinizden kendisiyle görüştüğüm son kişiydi ve kendisinin tarafsız olduğuna inanıyorum...'

Onu kendisiyle geçmişte meydana gelmiş önemli bir olaydan ötürü anmıştı. Şimdi bırakalm Fisk bunu bize anlatsın: 'Aramızdaki üçüncü görüşmeydi. Onun çadırına vardığımda yanıma geldi. Yüzünde bir gülümseme vardı ancak bu gülümsemeden ötürü rahat edemedim. Usame bana şöyle dedi: Kardeşlerden biri rüyasında senin at üzerinde Müslüman imam elbisesiyle geldiğini görmüş. Başında da sarık varmış.' Ona şöyle cevap verdim: 'Ben bir Müslüman değilim. Sadece bir gazeteciyim ve görevim gerçekleri ulaştırmak.'

Fisk, Bin Ladin'in kendisi hakkında 'tarafsız' dediği konuşması yayınlanana kadar bu olayı unutabileceğini sandı.

Bu kelimeler Robert Fisk'te deprem etkisi yaptı. Fisk'i, Resulullah (s.a.v) kendisi hakkında 'o yanında kimsenin zulme uğramadığı bir kraldır' dediğinde Necaşi'yi kaplayan duyguların aynısı kapladı... Bu sözler ki Necaşi'nin İslam'a girmesinin sebeplerinden biri olmuştu...

Allah Teâlâ'dan bu insaflı gazeteciye ömründen bir gün kala bile olsa hidayet vermesini niyaz ediyorum. Hidayet bulsun ki

inşallah İslam sarığı takınmış şekilde o atın üzerine binsin ve o mücahidin kendisi hakkında gördüğü rüyası gerçekleşmiş olsun…

Sadece bunlar değil,

Aksine bizim ümmetimizden ve yurttaşlarımızdan, El-Kaide ile metot olarak ters düşen âlim ve davetçilerden de içlerinde küçük Usame gizleyenler var…

Bunların arasında saygıdeğer Şeyh Abdullah bin Cibrin yer almaktadır. Kendisine Usame hakkında sorulduğunda şöyle cevap vermiştir:

'Bu ülkenin fertlerinden biriydi. Muhammed Bin Ladin'in evlatlarından biriydi… Sonra cihada gitmeye karar verdi. Bu nedenle yirmi yıl, belki de daha uzun zaman önce Afganistan'a yöneldi. Orada faydalar elde etti. Kendisini bilenler onu teşvik etti… Özel ve genel olarak kendisini övdüler… İlk savaşta kendisine hiçbir eleştiri yöneltmediler. Sonra Körfez Savaşı fitnesi çıkınca bizim devletimiz ve Kuveyt Amerika'yı getirtti. Bundan ötürü kendilerini eleştirdi ve sanki bunun küfür olduğunu demeye getirdi. Sanki 'siz böyle yaparak küfre girdiniz' diyordu. Devlet ve etrafındakilerin tekfiri anlamına gelen bu tekfiri eleştirildi. O ise müçtehittir!

Şeyh ibn Cibrin El-Kaide'nin teorisyenlerindendir. Yine de onlardan sayılmaz. Suud Krallığında İlmi Araştırmalar ve Fetva Komisyonu'nda bir üye ve müftü idi. Ancak bu adam içinde küçük bir Usame saklıyor.

Orada; İbn Cibrin'in derinliklerinde Usame'ye karşı duyulan gizli bir sevgi bulacaksınız,

Ölçüsü Usame olan, aynı anda hem var hem de yok olan bir vicdan bulacaksınız

Örneğin Gazeteci Abdulbari Atvan, bugüne kadar kimse onun El-Kaide'den olduğunu iddia etmedi, aksine muhafazakâr milliyetçiler arasında gösteriliyor

Abdulbari Atvan, tarafsızlık ve objektiflik kisvesi ardında Usame bin Ladin'e bağlılığını saklıyor

Onu, Amerika'nın El-Kaide'ye karşı savaşında güçlü bir müttefiki olan İngiltere'nin başkenti Londra'nın göbeğinde oturmuş meydan okuyarak Usame'yi savunur bulursun.

Abdulbari Atvan içinde küçük bir Usame taşıyor ve onu göğsünde saklıyor

Ben Arap ve İngiliz uydu kanallarında Abdulbari Atvan gibi Usame bin Ladin'i savunan bir kişi daha tanımıyorum

Mübarek Londra patlamalarından sonra bile hapse atılmaktan ya da kınanmaktan kurtuldu, çünkü onun Usame aşkı içinde gizlidir.

Tarafsızlık, objektiflik ve şeffaflık ifade eden ifadelerin ardında saklı, Batı ülkeleri ve Arap ülkeleri kanunlarına göre Usame'yi sevmek suç olmasaydı Abdulbari Atvan ve onun gibi tarafsız, objektif daha nicelerinin açığa vurduklarından farklı neler diyeceğini görürdün

Aynı şekilde cesur gazeteci Fuad Hüseyin... Yine Dr. Ekrem Hicazi ki makalelerinden birinde şöyle yazmıştı:

'Daima El-Kaide'nin ve Selefi Cihadi diğer grupların bildirilerini, siyasi gerçekliği kendi ağızlarından ve kendi vasıflarıyla hiçbir müdahalede bulunmadan objektif bir şekilde verebilmek adına analizde bulunuyor olmam nedeniyle bazıları benim Selefi-Cihadi görüş sahibi olduğuma inanıyor. Oysa ben her ne kadar bu alanda okuyor ve uzman olsam da ne tarafım ne de karşı...'

El-Kaide'ye karşı çılgınca bir kampanya başlatıldığı bir vakitte, El-Kaide'yi Arap ve İslam ümmetinin davalarının destekçisi olarak gören ancak aynı zamanda da sıkıyönetim kurallarına benzer hale gelmiş, bazen niyetleri bile yargılayan kanunların hedefi olmaktan kaçınmaya çalışan Arap entelektüellerinden seçkin bir grup ortaya çıktı.

Bu insanlar, uzun süre boyunca medyadaki konumlarını ya da ideolojik sınıflandırılmalarında yerlerini değiştirmeden insanlara fikirlerini ulaştırmayı başardı.

El-Kudüs El-Arabî gazetesinin Dr. Ekrem Hicazi'nin makalelerini yayınlaması ise Batı'nın Arap basınına yönelik düzeltmelerini ve tavsiyelerini reddeden özgür sesin, -özellikle de Abdulbari Atvan'ın Irak gerçeğini Hicazi gibi doğru bir şekilde değerlendiremediğini fark ettiğim bir anda- hakiki anlamda kazancı oldu. Hicazi'nin kalemi, El-Kuds El-Arabî gazetesinin okurlarına sunduğu medyasal analitik bilgi bağlamındaki vakumsal boşluğun doldurulmasında önemli bir unsur oldu.

Ben Abdulbari Atvan'ın yerinde olsaydım, El-Cezire Kanalı'ndaki tanıdıklarıma, Irak hususunda siyasi analist ve deneyimli bir gözlemci olarak Dr. Ekrem Hicazi'yi konuk ettirirdim. Zira Hicazi, keskin bir bakış açısıyla selefi cihadın derinliklerini inceleyip Irak İslam Devleti'nin görüşlerini, yine Irak İslam Devleti'nin istediği şekilde insanlara ulaştırabilir...

Nasıl Abdulbari Atvan hakkı haykıran bir ses, Afganistan'daki El-Kaide'nin ve Usame bin Ladin'in savunucu olmuşsa Ekrem Hicazi de aynı rolü Irak İslam Devleti hususunda gayet de başarılı bir şekilde oynayabilir.

Eğer hapishaneler, zincirler, idam sehpaları olmasaydı

Eğer özgürlüğü 'terör' adı altında suç kılan kanunlar olmasaydı

Eğer Sami El-Hac Guantanamo'da, Teysir Alloni de İspanya hapishanelerinde olmasaydı

Birçok gazeteci, düşünür ve analist de kelimeleri uygun şekilde seçmek, ifadeleri ölçmek için bu kadar sıkı yöntemlere başvurmazdı

Bu adamlar içlerindeki Usame sevgisini saklamazdı

Bu sempatiyi bilinçaltlarında gizlemezlerdi

Birçok özgür gazeteci ve analistin yapmakta olduğu gibi Usame ve El-Kaide'yi savunmak için bazen tarafsızlık ve objektifliğin bazen de milliyetçiliğin, yurtseverliğin ardına gizlenmezlerdi, bunu şu şekilde ifade edebiliriz: Yasak mal kaçakçılığı yapmak için ticari levhanın değiştirilmesi

Sanki onlar şu gerçekçi teoriye inanıyor

Milliyetçi ve ulusçu, İslamcının yapamadığı şekilde ümmetin davalarını savunabilir!

Bizler Abdulbari Atvan'ın namaz kılıp kılmadığını, hükmün ancak Allah'a ait olduğuna inanıp inanmadığını ya da Nuri El-Muradi'nin komünist düşüncelerden kurtulup kurtulmadığını (Allah'tan kurtulmuş olmasını niyaz ediyoruz) bilmiyoruz. Tüm bildiğimiz bu seçkin gazeteci-düşünürlerin düşmana karşı bizim safımızda yer aldıkları. Cihat davasına destekleri ise Al-i Firavun'dan iman eden adam ile Ebu Talib'in imanı arasında derecelenmektedir...

Ebu Katade ve Ebu Hamza El-Mısri Londra patlamalarından sonra İngiliz hapishanelerine atılmış olmasalardı

Muhammed Ebu Faris ve iki arkadaşı Zarkavi'nin akrabalarına taziyede bulunduktan sonra Ürdün'ün Ebu Gureyb'ine (El-Cefr) atılmamış olsalardı

Bin Zair sadece beş dakika El-Cezire Kanalı'na konuştuğu için beş sene hapiste kalmasaydı

Tüm bu olmasaydılar olmasaydı İslami meydanda gördüğünüz birçokları Usame ve El-Kaide'ye olan sevgilerini gizlemek zorunda kalmazlardı

Eğer yukarıda bahsi geçenler olmasaydı sessiz kalmak Usame'yi desteklemek anlamına gelmezdi!

Dünyanın sadece suskun kalması ya da El-Kaide ve Şeyh Usame bin Ladin'e saldırı ve eleştiriyi bırakma çağrısı mücahitleri kesin bir şekilde destekleme anlamı taşıyor

Hatta mücahitlere karşı savaşın çok ciddi boyutlara ulaştığı bazı ülkelerde bu şüphesiz desteğe karşı da savaşılmaktadır, aynen Arap Yarımadası'nda (Allah esaretten kurtarsın) olduğu gibi.

O kadar ki Kral Abdullah bin Abdulaziz bunu yüksek sesle söylemiştir:

'Susan suçlanır'

Bu, kişisel ve fikirsel özgürlüğün son zerresini dahi tutsak kılan zulüm ve kontrol etme girişiminden başka bir şey değildir.

Bu nedenle onları mücahitleri kötüleyen her türlü bildirinin altına âlimlerin imzalarını toplar bulursun her kim de karşı gelirse şaşkın Guantanamo oradan seslenmektedir: Daha da var mı?

İnsaflı Haçlı, tarafsız ya da objektif gazeteci, suskun âlim ve davetçi... Hepsinde Usame sevgisi, saygısı var, hepsi de onu takdirle karşılıyor

İçlerinde küçük birer Usame saklı, onu kimsenin göremeyeceği derinliklerinde taşıyorlar

Zira orada ne terörle mücadele kanunları ne de tutuklama emirleri var

İşte orada sakladılar,

İster sevgi, ister saygı, ister de insaf olsun.

İster tarafsızlıkla, ister objektiflikle, ister de suskunlukla örtülsün.

İçlerinde küçük bir Usame var...

Ebu Dujane El-Horasani (Humam Halil Muhammed Abumallal El-Belevi)